271.3
F839c

9-4-35
4.3

LIBRARY OF
THE UNIVERSITY
OF ILLINOIS

FROM THE LIBRARY OF
CONTE ANTONIO CAVAGNA
SANGIULIANI DI GUALDANA
LAZELADA DI BEREGUARDO
PURCHASED 1921

LEARNING AND LABOR

271.3
F839c

Rare Book & Spe
Collections Li

CONSTITUTIONES
URBANÆ
FRŨM ORD. MIN. CONV.
S. FRANCISCI

CONSTITUTIONES
URBANÆ,
Necnon
SEDIS APOSTOLICÆ
DECRETA
Ad
Seraphicam Minorum
Conventualium Religionem
Spectantia,

Iuſſu

Reverendiſſimi P. Magiſtri

VINCENTIJ

CORONELLI

Ejuſdem totius Ordinis
Poſt S. P. Franciſcum
Miniſtri Generalis

LXXVIII.

Ædita

ANNO MDCCII.

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
University of Illinois Urbana-Champaign

http://www.archive.org/details/constitutionesur00fran

STEMMATA RELIGIONIS
SIGIL. MINRI. GENERALIS. TOTIVS ORDINIS. FRATRVM. MINOR. CON.
S. GENERALIS FRA. MIN. CON.

CLEMENS XI. ALBANUS URBINAS PONT. MAX. CREAT. XXIII. NOVEMB. CORON. VIII. DECEMB. M.D.CC. ÆTAT. SUÆ LI.

247.5 F839c

SEXTON

2474178

FR. FELIX FRANCESCHINVS CASSIANUS.

Art. & Sac. Theol. Doctor Univerſi Ordinis Minorum Convent. S. Franciſci Generalis Miniſter.

Cunctis in Domino ſibi chariſſimis Patribus, ac Fratribus ſuo moderamini commiſſis omnium incrementa virtutum.

SOLEMNIS triumphus eſt, non exoratæ temporis potentię duriſſima quæque tacito dente erodere, & fruſtra æneis arietibus concuſſa propugnacula haud ſentiendis ictibus evertere. Inter innumera ejus trophæa laceræ legum tabulæ non minus, quàm Urbes deletæ conſpiciuntur. Nec quidquam lapidum, & metallorum perpetuo munimento illæ armantur. Poteſt longa annorum ſeries, & ex animis, & ex tabulis leges eradere. E Synai rupibus marmora excidit Moyſes, in quibus cœli decreta deſcriberentur. Perenni æris fidei exaratas commiſerunt Quirites ſanctiones ſuas. atque in æterna adamantis duritie incidi fingebantur ſtatuta fatorum. Non ut legum rigor effingatur, ſed nè turbata volent rapidis ludibria ventis, contra potentis temporis vires muniantur Reipublicæ præcepta. Quas autem tanto numini pennas aptavit ludicra Gentilium vetuſtas,

A   eas

CAVAGNA LIBRARY

eas quidem alas non modò exiſtimarunt veloci-tatis inſtrumenta, ſed calamos etiam, quibus in ætatis uſque foliis delerentur legis latorum elucubrationes; leges autem contumacia, & dedignatione parendi degenerantes à conditorum ſenſu recedunt frequenti cenſura dignæ, aut inerti ſæculorum negligentia conſeneſcentes labuntur, itaut non niſi reſtaurationis medela reviviſcant. Hæc demùm eſt legum natura. Ut autem principatuum, rerumque publicarum vita diutiùs protrahatur, ij, quibus publica diſciplina curæ eſt, ſubinde ſolent ruituræ molis compagem fulcire novis inſtitutionibus, & ſitu abſtruſos veteres mores identidem abſtergere. Ideo igitur ſæpè videmus ex Catholicæ Eccleſiæ ſinu viros religione, & prudentia præſtantes deligi, ut ex iis Conciliis, in quibus cœleſtis ſapientiæ lumina deteguntur, ea inde decreta prodeant, quæ habeantur præſidia, & columina orthodoxæ veritatis. Prope diem perirent regna, niſi ſubinde refirmarentur eorum columnæ, quæ leges ſunt. At depravatæ diſciplinæ damna non minùs frequentiora ſunt in Clauſtris, quàm in aulis. Religioſorum hominum ſodalitia ea caſtra ſunt, quibus præcipuè Chriſtianæ Reipublicę incolumitas munitur. In iis enim viri, qui publico bono, & cælitum gloriæ ſe devoverunt, coronati ſcuto bonæ voluntatis, galeáque ſalutis armati pugnant orationibus, & jejuniis. Quem porrò triumphum conſequitur inimicus homo, ſi piæ militiæ diſciplinā corrumpat? Sanè non deſunt vaferrimo hoſti artes, quibus in illas Religionis arces furtim irrepat, & legem Domini proiiciat. Heù quàm acerbè lamentari cogimur in variis Provinciis damna, quæ fidei peperit militum Chriſti licentia? Qui animum cæleſtium votorum fide non minùs, quàm corpus funiculis alligant, ſi ruptis ſuavibus religioſi imperii vinculis, à veteris Inſtitutoris authoritate deſiſcant, cavete, ne inſana licentiæ dulcedine ebrius ruat cum aſſeclis in præceps.

ceps. Libertas illa (heù dolor) quæ ſpecioſo vocabulo imperitorum aures demulcet, ſervitium eſt animarum, & Diaboli tyrannis. Illa autem vera libertas, quin mmo regnum eſt Domino ſervire, & intellectum captivare in obſequium filiorum Dei. Certè ij, quorum vigilantiæ publica ſodalium ſalus demandata eſt, diligenter curare debent, ut cum Domus Dei incipit periculum minitari, cæteros miniſtros in unum convocent, deliberentque de reſtaurandis muris Hieruſalem. Qui oſcitantes Fratrum incolumitatem negligunt, noxia indulgentia peſtilentem morbum alunt, qui non facili negotio inde curetur. Præſentis hujus pharmaci medela non rarò indiguit Seraphici Patris famil a, quæ quadringentorum, & ultra annorum ſpatio juxta naturalem rerum omnium ordinem paulatim à priori bus inſtitutis non ſemel receſſerat: porrò autem opportunum remedium ſubinde adhibitum fuit, atque ut res poſtulare videbatur, tempeſtivè curatum eſt, ut ſurgentia errorum ſemina præfocarentur. Inter glorioſos veræ diſciplinæ reſtitutores præcipuè connumerat poſterorum memoria Sanctos Bonaventuram, ac Bernardinum, noſtræque ætatis mores nuper caſtigati fuerunt prudentia, atque authoritate Maximorum Pontificum Julii II. Pii IV. Pii V. Clement VIII. & poſtremo Pauli V. Varii autem Generales Miniſtri, ubi opus eſſe cognoverunt, & ipſi novis decretis occurrerunt imminentibus familiæ malis. Quæ verò Conſtitutiones varijs temporibus fuere ſalutares, earum nonnullas nunc ſupervacaneas, vel certè inutiles effecit perè alius rerum ſtatus. In hoc immenſo aliarum ſuper alias acervatarum Legum cumulo haud certè ſtabiliri poteſt ſalubris doctrinæ veritas. Dum per frequentes præceptorum ſemitas currimus, haud equidem dignoſcere poſſumus, ubi ſit conſiſtendum, quandoquidem inter confuſa tot veſtigia hæremus potiùs, quàm ducamur. Qui ad ſa-

A 2 lutis

lutis metam cupimus pervenire, unam ſequi debemus viam; errant enim, non progrediuntur, qui per multas vagantur. Hæc mandatorum inconſtantia, dum agitat ingenia, animum aliquando diſtrahit in contraria. Sanè vulnera, quæ crebra medicamenta experiuntur, nunquam fiunt cicatrices. Opprimit, non alit corpus ingeſta ciborum multitudo. Ita igitur factum eſt, ut neceſſe non minùs ſit inſtitutiones ipſas, quàm mores corrigere. Quare ne legibus fundata Civitas legum numero everteretur, impendentia Ordini noſtro pericula denuntiavimus Illuſtriſſimo Domino Cardinali Lantes, cujus patrocinio ille feliciter fovetur; confugimus ad Sapientiſſimi Urbani Pontificis non minùs prudentiam, quàm authoritatem; facile enim exiſtimavimus in una familia veterem diſciplinam poſſe reſtitui eo authore, cujus conſilio, & potentia ſtat univerſa Chriſtiani orbis machina, cuique ſollemne eſt tumultuantium nationum furores coercere. Sanè nos poſſumus exclamare, opere pretium fuiſſe, mores Franciſcanæ Societatis declinare, ut de emendatore gloriari poſſet. Celebre Sapientiæ Theatrum Roma cum patriis legibus laboraret, Legatos Athenas olim miſit, qui inclytas Solonis leges deſcriberent, & aliarum Civitatum Græciæ inſtituta, ac jura noſcerent. Urbs, à qua leges univerſus poſtea orbis petiturus erat, tunc alieni conſilii indiga, ſe ſe peregrinis moribus imbuit. Taceant prophana mendacis Delphi oracula, ubi ex ingentibus terræ hiatibus haud certam precibus fidem ſpirabant venti loquaces. Non opus amplius eſt, ut Roma in externis provinciis quærat Cœli decreta, & oracula veritatis. Datum eſt ex Sanctiſſimo Urbani ore conſilia haurire, quæ habeantur æternæ ſapientiæ lumina, & ſententiæ Sancti Spiritus. Ille igitur ut cognovit imminens periculum, haud oblitus patriæ Apis diligentiam, edixit, ut è confuſo tot inſtitutionum cumulo tanquam è

prato

prato; flores ea decerperentur, quæ in ſuavem morum medelam inde converterentur; Quæ inde Patres ex prudentioribus lecti ſelegerunt, & maturo Domini Abbatis Jacobi Creſcentii examine, & judicio juſſit Sanctitas ſua perpendi, ac probari. En igitur eas Conſtitutiones, quæ tanti Pontificis nomen præſeferentes & tituli ſpecie, & re ipſa ſuavitatem pollicentur. Sanè ut id eſt humile grati animi noſtri monumentum, ita nec vulgare illuſtris gloriæ trophæum quodammodo haberi poteſt. Earum enim legum, quas ſacrum Evangelii oraculum deſcribit, ipſa Jeſu Chriſti vox declaravit, & Seraphis noſter promulgavit; Earum inquam reſtitutorem apud conſequentes ætates nuncupari non temere poteſt accedere inter glorioſiſſima illa Cognomenta Pacator orbis, ſtator publicæ tranquillitatis, atque opportunum corrupti ſæculi ſydus. Caducis marmorum monumentis commendent alii cæleſte Urbani Octavi nomen. Nos illud animo inſcriptum æque, ac libro colere, non ſolùm voto volumus, ſed etiam lege tenemur. Sic etenim excelſum quòquè obiicimus exemplum religioſæ juventuti, quæ quoties Urbanas Conſtitutiones recolet, tanti Pontificis gloriam reminiſcetur, eaque non mediocriter inflammabitur. Hæc autem, quæ præcipimus, exemplo probare ad vos præcipuè ſpectat, quos ad Provinciarum Cœnobiorum curam ſelegimus. Viros doctrina, & pietate præſtantes non ex cæterorum cœtu ſegregamus, ut in dignitatis cathedra otioſi conquieſcant, ſed ut inde populos edoceant ſcientiam ſalutis. Labia enim præſertim veſtra cuſtodire debent ſapientiam, ex quorum ore legem Domini requirit plebs. Si quis autem ipſius honoris blanditiis allectus, & inimici hominis inſidiis deceptus ſuo oneri ſecurus indormiat, facilè de manu ejus lex Domini decidere poteſt. Cavete, nè tantæ ſocordiæ damna unquam vobis exprobari poſſint. Nihil faciliùs ſylveſcit, quàm hominis ingenium.

Illud niſi diligenter, & crebrò excolatur, ſterilem inutilium ſtipularum matrem, aut venenatorum fructuum proventum germinat. Accuratas igitur excubias agite Fratres chariſſimi ad ſacræ vineæ cuſtodiam collocati; vocis increpatione arcete nocturni furis inſidias. Virga illa directionis, qua ad paſcua ſalutis commiſſum ducitis gregem, ſi opus ſit, fiat flagellum contra illos, qui Diaboli mercimonia vendunt in domo Dei. Eja igitur dilecti, qui Seraphici Patriarchæ nomini vitam addixiſtis, convertite in proprios mores nova hæc regularum præcepta. Nos Deum illum enixè oramus, qui diſponit omnia ſuaviter, ut jactis ruentibus harum Conſtitutionum ſeminibus illuſtret magiſtratus noſtri temposa chriſtianarum virtutum ubertate, & frequentibus ſanctimoniæ exemplis.

URBANUS
PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI memoriam.

Militantis Eccleſiæ regimini, meritis licèt imparibus, per abundantiam divinæ gratiæ præpoſiti, inter graviſſimas, multiplicèſque Apoſtolicæ ſervitutis curas, in eam peculiari ſtudio iugiter incumbimus, ut qui abiectis vanitatibus huic temporali vitæ renunciarunt, charitatèmque ſectantes, & ſpiritualia æmulantes divini numinis obſequiis ſe manciparunt, ſub providè, atque ordinatè æditis ſtatutis feliciter regantur, atque gubernentur. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Felix Franciſchinus de Caſcia Miniſter Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum, quòd in

proximè præterito ipſius Ordinis Capitulo generali de anno M. D. C. XXV. celebrato pro feliciori ipſius Ordinis, eiuſque Fratrum progreſſus, ac diſciplinæ regularis obſervantia, novæ ipſius Ordinis Conſtitutiones Vrbanæ nuncupatæ in unum volumen compilatæ fuerunt. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, pro maiori earundem Conſtitutionum validitate, atque obſervantia, dictus Felix plurimùm cupiat illas Apoſtolicæ confirmationis patrocinio communiri, & aliàs per Nos, ut infra, provideri, Nos, qui Conſtitutiones ipſas per dilectum filium Iacobum Creſcentium Monaſterii Abbatiæ nuncupatæ S. Euthitii S. Benedicti, ſeù alterius Ordinis Spoletan. Dictorum Commendatarium diligenter examinari, & revideri iuſſimus, piis dicti Felicis votis, quantum cum Domino poſſumus, ànnuere, illumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpen. & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cen. & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtat, ad effectum præſentium dum taxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, Conſtitutiones huiuſmodi in unum volumen compilatas, ac de mandato noſtro examinatas, & reviſas, ut præfertur, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tàm iuris, quàm facti defectus, ſi qui de ſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Omnes verò, & ſingulas alias dicti Ordi-

nis

nis Conſtitutiones in antea factas etiam auctoritate Apoſtolica roboratas in iis, quæ præſentibus repugnant, & quæ annis proximè præteritis pro reformatione Fratrum dicti Ordinis Regni Poloniæ factæ fuerunt, revocamus, caſſamus, & annullamus, viribuſque; & effectu evacuamus. Decernentes, Conſtitutiones huiuſmodi compilatas, ac de mandato noſtro examinatas, & reviſas, ut præfertur ab omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Fratribus, cæteriſque perſonis ſub pœnis in illis contentis inviolabiliter perpetuò obſervari debere, ſicque & non aliter per quoſcunque Iudices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ubìque Iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quocunque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtan. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenore præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis originalibus literis

 adhi-

adhiberetur , ſi forent exhibitæ , vel oſtenſæ. Dat. in Arce Gandulphi Albanen. diœceſis ſub Annulo Piſcatoris , die 15. Maii M. DCLXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

M. A. Maraldus.

RE-

REGULA SERAPHICI P. N. S. FRANCISCI.

Bulla Domini Papæ HONORII III. ſuper Regulam Fratrum Minorum.

HONORIUS Epiſcopus ſervus ſervorum Dei, dilectis filiis, Fratri Franciſco, & aliis Fratribus de Ordine Fratrum Minorum, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem. Solet annuere Sedes Apoſtolica piis votis, & honeſtis petentium deſideriis favorem benevolum impartiri. Ea propter, dilecti in Domino filii, veſtris piis precibus inclinati, Ordinis veſtri Regulam à bonæ memoriæ Innocentio Papa prædeceſſore noſtro approbatam, annotatam, præſentibus, auctoritate vobis Apoſtolica confirmamus, & præſentis ſcripti patrocinio communimus, quæ talis eſt.

In nomine Domini, incipit Regula & vita Minorum Fratrum. Cap. I.

REgula, & vita Minorum Fratrum hæc eſt, ſcilicet, Domini noſtri Jeſu Chriſti ſanctum Evangelium obſervare, *a vivendo in obedientia, ſine proprio, & in caſtitate. b* Frater Franciſcus promittit obedientiam, & reverentiam Domino Papæ Honorio, ac Succeſſoribus ejus canonicè intrantibus, & Eccleſiæ Romanæ. *c* Et alii Fratres teneantur Fratri Franciſco, & ejus ſucceſſoribus obedire.

1 Tria vota. 2 Preceptum formale 3 Refertur ad præceptũ de obediẽtia, Cap. 10.

De iis qui volunt vitam iſtam accipere, & qualiter recipi debeant. Cap. II.

SI qui voluerint hanc vitam accipere, & venerint ad Fratres noſtros, mittant eos ad ſuos

Miniſtros Provinciales, quibus ſolum modò, & non aliis, recipiendi Fratres licentia concedatur.
4 Conditiones æquivalentes in receptione fratrum. *d* Miniſtri verò diligenter examinent eos de fide Catholica, & Eccleſiaſticis Sacramentis. & ſi hæc omnia credant, & velint ea fideliter confiteri, & uſque in finem firmiter obſervare: & uxores non habeant; vel ſi habent, & jam Monaſterium intraverint uxores; vel licentiã eis dederint auctoritate Diœceſani Epiſcopi, voto continentiæ jam emiſſo; & illius ætatis ſint uxores, quòd de eis non poſſit oriri ſuſpicio: dicant eis verbum ſancti Evangelii, quòd vadant, & vendant omnia ſua, & ea ſtudeant pauperibus erogare. Quod ſi facere non potuerint, ſufficit eis bona voluntas. Et caveant Fratres, & eorum Miniſtri, ne ſolliciti ſint de rebus ſuis temporalibus, ut liberè faciant de rebus ſuis, quidquid Dominus inſpiraverit eis: ſi tamen conſilium requiratur, licentiam habeant Miniſtri mittendi eos ad aliquos Deum timentes, quorum conſilio bona ſua pauperibus erogentur. Poſtea concedant eis pannos probationis, videlicet, duas tunicas ſine caputio, & cingulum, & braccas, & caparonem uſque ad cingulum (niſi eiſdem Miniſtris aliud ſecundùm Deum aliquando videatur.) Finito verò anno probationis, recipiantur ad obedientiam, promittentes vitam
5 Præceptum inhibitorium iſtam ſemper, & Regulam obſervare. *e* Et nullo modo licebit eis de iſta Religione exire, juxta mandatum Domini Papæ, quia ſecundùm ſanctum
6 Luca 9 62. Evangelium, *f Nemo mittens manum ad aratrũ & reſpiciens retrò, aptus eſt regno Dei.* g Et illi,
7 Æquipollens. qui jam promiſerunt obedientiam, habeant unã tunicam cum caputio, & aliam ſine caputio, qui voluerint habere. *h* Et qui neceſſitate coguntur,
8 Æquipollens. poſſint portare calceamenta. *i* Et Fratres omnes
9 Æquipollens. veſtimentis vilibus induantur. *l* Et poſſint ea repetiare de ſaccis, & aliis petiis cum benedictione
10 Libertas. Dei. Quos moneo, & exhortor, ne deſpiciant,
11 Exhortatio. neque judicent homines, quos viderint mollibus veſtimentis, & coloratis indutos, uti cibis, & potibus

potibus delicatis: ſed magis unuſquiſque judicet, & deſpiciat ſemetipſum.

De divino Officio, & ieiunio: & quomodo Fratres debeant ire per mundum. Cap. III.

CLerici *m* faciant divinum Officium ſecundũ Ordinem ſanctæ Romanæ Eccleſiæ, excepto Pſalterio, ex quo habere poterũt Breviaria. Laici verò dicant viginti quatuor Pater noſter pro Matutino: pro Laudibus, quinque: pro Prima, Tertia, Sexta, & Nona, pro qualibet iſtarum Horarum, ſeptem: pro Veſperis autem, duodecim: pro Completorio, ſeptem, & orent pro defunctis. *n* Et jejunent à Feſto omnium Sanctorum uſque ad Nativitatem Domini. *o* Sanctam verò Quadrageſimam, quæ incipit ab Epiphania uſque ad cõtinuos quadraginta dies, quam Dominus ſuo ſancto jejunio conſecravit, qui voluntariè eam jejunant, benedicti ſint à Domino: & qui nolunt, non ſint adſtricti; ſed aliam uſque ad Reſurrectionem Domini jejunent. *p* Aliis autem temporibus non teneantur, niſi ſexta Feria jejunare. *q* Tempore verò manifeſtæ neceſſitatis non teneantur Fratres jejunio corporali. *r* Conſulo verò, moneo, & exhortor fratres meos in Domino Jeſu Chriſto, ut quando vadunt per mundum, non litigent, neque contendant verbis, nec alios judicent: *ſ* ſed ſint mites, pacifici, modeſti, manſueti, & humiles, honeſtè loquentes omnibus, ſicut decet. *t* Et non debeant equitare, niſi manifeſta neceſſitate, vel infirmitate cogantur. *u* In quamcunque domum intraverint, primùm dicant: Pax huic domui. Et ſecundùm ſanctum Evangelium de omnibus cibis, qui apponuntur eis, liceat manducare.

12 Æquivalens. *13 Æquipollens.* *14 Libertas.* *15 Refertur ad præcedens de ieiunio.* *16 Libertas.* *17 Exhortatio.* *18 Admonitio.* *19 Æquipollens.* *20 Admonitio.*

Quod Fratres non recipiant pecuniam. Cap. IV.

PRæcipio *x* firmiter Fratribus univerſis, ut nullo modo denarios, vel pecuniã recipiãt per

21 Præceptum formale.

ſe,

22 *Æqui ſe, vel per interpoſitam perſonam. y Tamen pro
pollens. neceſſitatibus infirmorum, & aliis Fratribus induendis, per amicos ſpirituales, Miniſtri tantùm, & Cuſtodes ſollicitam curam gerant ſecundùm loca, & tempora, & frigidas regiones, ſicut neceſſitati viderint expedire; eo ſemper ſalvo, ut (ſicut dictum eſt) denarios, vel pecuniam non recipiant.

De modo laborandi. Cap. V.

23 Admonitio. FRatres z illi, quibus gratiam dedit Dominus laborandi, laborent fideliter, & devotè, ita quòd excluſo otio, animæ inimico, ſanctæ orationis, ac devotionis ſpiritum non extinguant, cui debent cætera temporalia deſervire. *a* De mercede

1 Refertur ad præceptũ de non recipiendo pecuniã. Cap. 4. de verò laboris, pro ſe, & ſuis Fratribus, corporis neceſſaria recipiant, præter denarios, vel pecuniam: & hoc humiliter, ſicut decet ſervos Dei, & paupertatis ſanctiſſimæ ſectatores.

Quòd Fratres nihil ſibi approprient: & de eleemoſyna petenda, & de Fratribus infirmis. Cap. VI.

2 Præceptum inhibitorium. FRatres *b* nihil ſibi approprient, nec domum, nec locum, nec aliquam rem: ſed tamquam
3 Admonitio. peregrinii, & advenæ in hoc ſæculo, in paupertate, & humilitate Domino famulantes, *c* vadant pro eleemoſyna confidenter. Nec oportet eos verecundari: quia Dominus pro nobis ſe fecit pau-
4 Admonitio nobilis. perem in hoc mundo. *d* Hæc eſt illa celſitudo altiſſimæ paupertatis, quæ vos chariſſimos Fratres meos, hæredes, & Reges Regni cælorum inſtituit, pauperes rebus fecit, virtutibus ſublimavit. Hæc ſit portio veſtra, quæ perducit in terram viventium. Cui dilectiſſimi Fratres totaliter inhærentes, nihil aliud pro nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti in perpetuũ ſub cælo habere velitis.
5 Admonitio. *e* Et ubicumque ſunt, & ſe invenerint Fratres, oſten-

oſtendant ſe domeſticos invicem inter ſe, & ſecurè manifeſtet unus alteri neceſſitatem ſuam, quia ſi mater nutrit, & diligit filium ſuum carnalem; quantò diligentiùs debet quis diligere, & nutrire fratrem ſuum ſpiritualem? *f* Et ſi quis eorum in infirmitatem ceciderit, alii Fratres debent ei ſervire, ſicut vellent ſibi ſerviri. *6 Æquipollens.*

De pœnitentia Fratribus peccantibus imponenda. Cap. VII.

SI qui Fratrum, g inſtigante inimico, mortaliter peccaverint, pro illis peccatis, de quibus *7 Habens vim præcepti.* ordinatum fuerit inter Fratres, ut recurratur ad ſolos Miniſtros Provinciales, teneantur prædicti Fratres ad eos recurrere, quàm citiùs poterunt ſine mora. *h* Ipſi verò Miniſtri, ſi Preſbyteri ſunt, *8 Admonitio.* cum miſericordia iniungant illis pœnitentiam: ſi verò Preſbyteri non ſunt, iniungi faciant per alios Sacerdotes Ordinis, ſicut eis ſecundùm Deum meliùs videbitur expedire. *i* Et cavere debent, ne iraſcantur, & conturbentur propter peccatum alicujus, quia ira, & conturbatio in ſe, & in aliis impediunt charitatem. *9 Exhortatio.*

De electione Generalis Miniſtri huius Fraternitatis, & de Capitulo Pentecoſtes. Cap. VIII.

UNiverſi *l* Fratres, unum de Fratribus iſtius Religionis teneantur ſemper habere in Generalem Miniſtrum, & ſervum totius Fraternitatis. *m* Et ei teneantur firmiter obedire. Quo decedente, electio ſucceſſoris fiat à Miniſtris Provincialibus, & Cuſtodibus in Capitulo Pentecoſtes. *n* In quo Provinciales Miniſtri teneantur ſemper inſimul convenire, ubicumq; à Generali Miniſtro fuerit conſtitutum: & hoc ſemel in tribus annis, vel ad alium terminum majorem, vel minorem, ſicut à prædicto Miniſtro fuerit ordinatum. *o* Et ſi

10 Habens vim præcepti. *11 Refertur ad præceptũ de obediẽtia Cap. 10.* *12 Habẽs vim præcepti* *13 Habẽs vim præcepti.*

ali-

aliquo tempore appareret univerſitati Miniſtrorum Provincialium, & Cuſtodum, prædictum Miniſtrum non eſſe ſufficientem ad ſervitium, & communem utilitatem Fratrum, teneantur prædicti Fratres (quibus electio data eſt) in nomine
14 *Libertas.* Domini alium ſibi eligere in Cuſtodem. *p* Poſt Capitulum verò Pentecoſtes Miniſtri, & Cuſtodes poſſint ſinguli, ſi voluerint, & eis expedire videbitur, eodem anno in ſuis cuſtodiis ſemel Fratres ſuos ad Capitulum convocare.

De Prædicatoribus. Cap. IX.

15 *Æquipollens.* FRatres *q* nō prædicent in Epiſcopatu alicujus Epiſcopi, cum ab eo illis fuerit contradictū.
16 *Æquipollens* *r* Et nullus Fratrum populo penitus audeat prædicare, niſi a Miniſtro Generali hujus Fraternitatis fuerit examinatus, & approbatus, & ab eo ſibi
17 *Admonitio.* officium Prædicationis conceſſum. *ſ* Moneo quoque, & exhortor eoſdem Fratres, ut in prædicatione, quam faciunt, ſint examinata, & caſta eorum eloquia, ad utilitatem, & ædificationem populi, annunciando eis vitia, & virtutes, pœnam, & gloriam cum brevitate ſermonis, quia verbum abbreviatum fecit Dominus ſuper terram.

De admonitione, & correctione Fratrum. Cap. X.

18 *Admonitio.* FRatres, qui *t* ſunt miniſtri, & ſervi aliorum Fratrum, viſitent, & moneant Fratres ſuos, & humiliter, & charitativè corrigant eos, non præcipientes eis aliquid, quod ſit contra animam
19 *Admonitio* ſuam, & Regulam noſtram. *u* Fratres verò, qui ſunt ſubditi, recordentur, quòd propter Deum abnegaverunt proprias voluntates. *x* Unde firmi-
20 *Præceptum formale.* ter præcipio eis, ut obediant ſuis Miniſtris in omnibus, quæ promiſerunt Domino obſervare, & nō ſunt contraria animæ ſuæ, & Regulæ noſtræ.
21 *Æquipollens.* *y* Et ubicumque ſunt Fratres, qui ſcirent, & cogno-

cognoſcerent, ſe non poſſe Regulam ſpiritualiter obſervare; ad ſuos Miniſtros debeant, & poſſint recurrere. z Miniſtri verò charitativè, & benignè eos recipiant; & tantam familiaritatem habeant circa ipſos, ut dicere poſſint eis, & facere ſicut Domini ſervis ſuis: nam ita debet eſſe, quòd Miniſtri ſint ſervi omnium Fratrum. a Moneo verò, & exhortor in Domino Jeſu Chriſto, ut caveant Fatres ab omni ſuperbia, vana gloria, invidia, avaritia, cura, & ſollicitudine hujus ſæculi, à detractione, & murmuratione. b Et non curent neſcientes literas, literas diſcere; c ſed attendant, quòd ſuper omnia deſiderare debent, habere ſpiritum Domini, & ſanctam ejus operationem; orare ſemper ad Deum puro corde; & habere humilitatem, & patientiam in perſecutione, & infirmitate, & diligere eos, qui nos perſequũtur, reprehendunt, & arguũt; quia dicit Dominus: d *Diligite inimicos veſtros, & orate pro perſequentibus, & calumniantibus Vos. Beati, qui perſecutionem patiuntur propter iuſtitiam; quoniam ipſorum eſt Regnum cælorum.* e *Qui autem perſeveraverit uſque in finem, hic ſalvus erit.*

22 Admonitio. *1 Exhortatio.* *2 Exhortatio.* *3 Admonitio nobilis.* 4 *Matth. 5. 44.* 5 *Matth. 10. 22.*

Quòd Fratres non ingrediantur Monaſteria Monacharum. Cap. XI.

PRæcipio f firmiter Fratribus univerſis, ne habeant ſuſpecta conſortia, vel conſilia mulierum. g Et ne ingrediantur Monaſteria Monacharum, præter illos, quibus à Sede Apoſtolica cõceſſa eſt licentia ſpecialis. h Nec fiant compatres virorum, vel mulierum, ne hac occaſione inter Fratres, vel de Fratribus ſcandalum oriatur.

6 Preceptum formale. *7 Preceptum formale.* *8 Preceptum formale.*

De euntibus inter Saracenos, & alios infideles. Cap. XII.

QVicunque i Fratrũ, divina inſpiratione, voluerint ire inter Saracenos, & alios infideles petant inde licentiã à ſuis Miniſtris Provincialibus.

9 Libertas.

bus. Miniſtri verò nullis eundi licentiã tribuant, niſi eis, quos viderint eſſe idoneos ad mittendũ.
10 Præceptũ formale. *l* Ad hæc per obedientiam injungo Miniſtris, ut petant à Domino Papa unum de Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, qui ſit Gubernator, Protector, & Corrector iſtius Fraternitatis; ut ſemper ſubditi, & ſubjecti pedibus ejuſdẽ Sãctæ Romanæ Eccleſiæ, ſtabiles in fide Catholica, paupertatẽ, & humilitatem, & ſanctum Evangeliũ D. N. Jeſu Chriſti, quod firmiter promiſimus, obſervemus.
Explicit Regula, & vita Fratrum Minorum.

Sequitur confirmatio Regulæ.

NVlli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli, Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum. Datum Laterani, tertio Kalendas Decembris. Pontificatus noſtri anno octavo.
Explicit confirmatio Regulæ Fratrũ Minorum.

Verba B. P. N. Franciſci exhortatoria ad Fratres.

O Dilectiſſimi Fratres, & in æternum benedicti filii, audite me, audite vocẽ patris veſtri.
Magna promiſimus.
Maiora promiſſa ſunt nobis.
Servemus hæc:
Suſpiremus ad illa.
Voluptas brevis:
Pœna perpetua.
Modica paſſio:
Gloria infinita.
Multorum vocatio:
Paucorum electio.
Omnium retributio.
Fratres dum tempus habemus, operemur bonum. *Gal. 6.*

CON-

CONSTITUTIONES IN CAPUT PRIMUM REGULÆ.

De Titulo, Stemmate, & Sigillo Ordinis.

TITULUS PRIMUS.

1 SERAPHICUM Patrem noſtrum S. Franciſcum; Divino lumine afflatum, Ordinem ſuum ſub titulo Fratrum Minorum inſtituiſſe, hocque nomen delegiſſe, nè fratres ſui (ut D. Bonaventura teſtatur) de ullo dignitatis gradu contenderent, neque honori ficum nomen ſibi vendicarent, ſed omnibus, ſalvo Dei honore, ſe ſubiicerent, & ad temporalem magnitudinem non aſpicerent, ſatis compertum eſt.

2 Huic autem in ipſis quaſi primordiis Religionis ex Apoſtolica auctoritate nomen Conventualium acceſſit, quod uſque hodie apud nos perſeverat; Id verò nihil aliud, quàm Minorum Fratrum ad unam Regulam, unamque Vitæ Communitatem Uniformem animum ſignificat.

3 A quibuſvis ergo Ordinem ipſum Minorum Conventualium, ipſoſque Fratres Minores Conventuales S. Franciſci perpetuò decretum eſt appellari, quòd ſi quis ſecus temerè, & pertinaciter præſumpſerit, ipſo factò excommunicationis latæ ſententiæ pœnam incurrat.

4 Sacrum verò Religionis Stemma Rubea, ſimplici ve Cruce inter Chriſti Domini, Divique Patris Franciſci Bracchia decoretur. Equum eſt enim;

enim; eadem inſignia venerari, quibus ubique terrarum Ordinis noſtri Vexilla feliciter prodierunt. Nemini tamen ſupra gentilitium hoc Stemmate uti licebit; Miniſtro Generali, & Ordinis Procuratore pro tempore exiſtentibus dumtaxat exceptis.

Stemma.

5 Sigillum quoque Religionis majus, quo ad hæc uſque tempora uſi ſunt Generales Ordinis Miniſtri, inviolatum permaneat. Apparet in ipſo Paracliti Spiritus ſuper Sanctiſſimam Virginem, & ſuper Apoſtolos Domini in igneis linguis miranda miſſio, quæ Die Sacratiſſimo Pentecoſt. Hieroſolymis contigit In Calce Seraphici Patris figura à medio ſurſum, extentis brachiis, & in extrema inferiori parte Religionis Inſignia. Inſcripta ſunt & hæc verba circum circa. *Sigillum Miniſtri Generalis totius Ordinis Min. Con.* Hoc verò utatur Generalis Miniſter in diplomatibus, ac patentibus (ut ajunt) literis.

Sigillum maius.

6 Minoris autem Sigilli (in quo Divi) Patris Franciſci à Chriſto Domino Sanctiſſima Stigmata recipientis, ſacra figura cernitur) hanc inſcriptionem circa extremas circuli partes habentis. *Sigillum Generalis Fratrum Minorum Conventualium*; uſus continuus ſit in obedientialibus, & miſſivis, ſeù familiaria bus epiſtoli.

Sigillum minus.

7 Stemmatis verò, ac utriuſque Sigilli Imagines, quò ſingulis notiores fiant, hic impreſſas porrigimus.

DE

DE REGULA ORDINIS,

TITULUS SECUNDUS.

Text. *Regula, & vita Fratrum Minorum hæc eſt.*

1 QUoniam ſeraphicæ Regulæ textus, his Conſtitutionibus jure præmiſſus ex originali, quod Aſſiſii in ſacro noſtræ Eccleſiæ Reliquiario pia veneratione ſervatur verbatim excerptus eſt, propterea ſi quis eum ullo unquàm pacto immutare, ſeù quomodolibet innovare præſumpſerit, falſi pœnam ſtatim ſe ſubiturum ſciat. Proindeque ad tantum nefas vitandum, Miniſtris provincialib. nec non ſuperiorib. quibuſcumque, ad quos id negotii attinet, ſeù ullo unquàm tempore ſpectabit, diſtrictè mandatur, firmiterque præcipitur, quatenus hujus præſcripto cætera Regulæ exemplaria conformari quàm diligentiſſimè curent.

Tex. Regulæ originalis vbi.

Aliæ exēplaria originali conformāda.

2 Ad eorum verò temeritatem coercendam, qui dicteriis, captioſiſque verbis ordinem inſequentes, Regulæ tranſgreſſores Conventuales vocant, quòd non ad literam ſine gloſa, ſed ad præſcriptum privilegiorum, Apoſtolicarumvè declarationum ſancti Franciſci inſtitutū obſervent. monemus omnes, & ſingulos, quòd quiſquis, ſeù dictis, ſeù ſcriptis Fratres Minores Conventuales, juxta has Conſtitutiones viventes, non eſſe veros Regulæ ſancti Franciſci obſervatores, auſus fuerit quoquomodo aſſerere, mox Apoſtolicæ ſedis excommunicationem ſeſe incurrere ſciat.

Conuentuales veri ſeraph. Reg. obſeruatores.

3 Cum enim neminem aſtringere poſſit Sancti Franciſci Regula, niſi quia à Sūmis Pontificibus, & Apoſtolica Sede approbata, confirmata, & recepta, hanc ob rē ipſius ſanctiſſimæ Sedis arbitrio eſt, eam pro tempore ſic declarare, mitigare, interpretari, & quòd fratres ſic declaratā firmiter, & ſi-

Regulæ confirmatio, & declaratio.

& fideliter obſervantes, veri filii ſint, & Sancti Franciſci ſequaces, ejuſque ſanctiſſimæ Regulæ profeſſores, & ſervatores ſtatuere; Quare contra Conſtitutiones, & declarationes hujuſmodi, quidpiam attentare, ſivè præſumere unuſquiſque facile intelliget, quàm temerarium ſit.

De Conſtitutionibus.

TITULUS III.

1 LEgum, atque Conſtitutionũ multiplicitas cùm ordinem, potius quàm ſtatuat, omninò pervertat, hinc eſt, quòd ex omnibus majorum noſtrùm Conſtitutionibus, & ordinationibus, ſtatutis, ac decretis, etiam Pontificiis præcipua quæque libantes, & in unum colligentes, in proximo Generali Capitulo celebrato die 17. Maii 1625. præſentes Conſtitutiones de omnium Patrum conſenſu ſancivimus, ac ſtabilivimus. Quas uti nutu, & auctoritate Piiſſimi Pontificis, ac de ordine noſtro optimè meriti URBANI Papę VIII. conditas: ita glorioſo ejus nomine inſignitas in lucem prodire decrevimus. placuit proinde Sanctitati ſuæ, omnes, & quaſcumque alias Conſtitutiones, & Ordinationes, tùm quas Farinerias, Alexandrinas, & Pias vocant, ſivè quocunque alio nomine appellentur, tùm cœtera omnia ſtatuta, & Decreta etiam Pontificia (favorabilibus tantùm, aliiſque Privilegiis exceptis) pœnitus caſſare, abrogare, & annullare, ad eorumque obſervantiam nequaquàm teneri Fratres poſt promulgationem iſtarum Conſtitutionum voluit, & declaravit; eò vel maximè, quòd iſtis ſingula pœnè, quæ in illis continentur Sacræ Tridentinæ Synodi, Prædictorum Summorum Pontificum ordinationibus, nec non receptæ, & approbatæ conſuetudini non adverſantia, inſerta, innovata, & opportunis locis adjuncta ſunt.

Aliæquæcumque Conſtitutiones abolentur.

Vrbanarũ Conſt. promulgatio.

2 Cum itaque harum URBANARUM Conſtitutionum

tutionũ ſalutaris promulgatio facta fuerit, eo ipſo Fratres omnes, & ſinguli, cujuſcunque gradus, ſtatus, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, quavis conſuetudine, aut Privilegio contrarium quocumque humano prætextu non obſtante, ad earũ obſervantiam perpetuò teneri decretum eſt.

Vigor.

3 Novas Conſtitutiones, niſi gravi de cauſa, fieri prohibemus, quòd ſi quidpiam pro temporũ varietate denuò ſtatuendum ſit, à ſolo Capitulo Generali ſtatuatur, hoc ordine ſervato, videlicet. Proponat Miniſter Generalis, an placeat Patribus, ut ad exactiorem Regularis Diſciplinæ cultum, & commune Religionis decus aliquæ novæ ferantur, ſeù ex veteribus aliquæ abrogentur Conſtitutiones, mox per ſecreta ſuffragia quiſque ſuam explicabit ſententiam, quòd ſi ex quatuor, tres partes conſenſerint; & ſi ſecus; nequaquàm. Condita nova lege, ſeù ea, quæ abroganda videbatur, abrogata, Iterum proponatur, an placeat. Et per ſecreta iterum ſuffragia, quilibet ſenſum ſuum aperiat. Tùm denique receptæ leges his conſtitutionibus inſerantur, vel abrogatæ, tollantur, petita prius, & obtenta ab Apoſtolica Sede ſpeciali earum confirmatione.

Novæ Cõſtit non cõdantur, vel quomodo.

4 Quotcunque verò novæ Conſtitutiones, ſeù Generalium Capitulorum ordinationes iſtis addantur, nullis unquàm perpetuis futuris tẽporibus cuivis, etiam Generali Miniſtro, ſivè Capitulo Generali liceat earum titulum, ſeù nomenclaturam quoquo pacto mutare, ſed ipſomet URBANARUM Conſtitutionum illæſo titulo, additio, vel abrogatio fiat, notatis dumtaxat Capitulis, & in quibus aliquid fuerit innovatum, hiſce, vel conſimilibus verbis. Reformatæ, ſeù innovatæ, ſivè abrogatæ in Capitulo Generali noſtro celebrato Die &c. Anno &c. Sancitũ eſt etiam, ut quemadmodum Generales Conſtitutiones à ſolo Generali Capitulo, ita ſtatuta Provincialia a ſolo Provinciali Capitulo, ſeù Capitulari (ut ajunt) Congregatione fieri poſſint. Inferioribus autem Prælatis

Cõſtit. tit. non mutetur.

Si ratio eas exigat, a quibus novæ Cõſtitutiones faciendæ.

Qui præcepta ſtatuere queunt.

latis non niſi temporarias Ordinationes, ſeu præcepta facere liceat, ut infra dicetur. Quæ tamen facere licebit etiam Generali, ac Provincialibus Miniſtris.

De Statutis Provincialibus.
TITULUS IV.

Statuta Prouincialia. Quo pacto vim adipiſcãtur.

1 CUM itaquè varii diverſarum Provinciarũ mores, variæque Conſuetudines, varia quandoquè, ac pecularia ſtatuta neceſſario exigant, idcirco (ut præmiſſum eſt) Capitulis Provincialibus aliqua Decreta, quæ Provincialia nuncupentur, ſtatuere permiſsũ eſt. Vt autem hujuſmodi ſtatuta, ſeù Provincialia decreta effectũ ſuum conſequi valeant, à Generali Capitulo infraſcripto ordine approbanda, ac confirmanda erunt; factis enim hiſce decretis, quæ neceſſaria, vel ſaltem congrua, & utilia viſa fuerint, duo ex illius Provinciæ inſignioribus Patribus, qui ad hoc idonei ſint, eligantur, à quibus ea ſtudiosè, ac diligenter perlegantur, Patribuſque Generalis Capituli proximè celebrandi eorum neceſſitas, vel congruentia pro illa Provincia referatur; à quibus ſi approbata fuerint, deinceps perpetuò ejus Provinciæ Fratres ad obſervantiam illorum aſtringant, alias nullius ſint roboris, & valoris, quavis alia facultate, aut prætenſa conſuetudine in contrarium non obſtante. Quòd ſi adeò ſalutaria videantur, ut eorum obſervantia; non illi Provinciæ modo, ſed toti Ordini ſplendorem, & utilitatem allatura foret; hiſce conſtitutionibus, velut ſi Generalis Capituli ſanctiones eſſent, inſeri poterunt, eo penitus ordine quo ſupra.

Staeutorũ Prouincialium approbatio.

Approbationis teſtimoniũ. Liber a ſtuũ Prouinciæ. Statuta, & eorum

2 Cumque ſtatutorum Provincialium approbatio, & obſervãtia à Generalis Capituli decretis (ut præfertur) pendeat, poſt ipſum Generale Capitulum mox Provinciales Miniſtri curabunt, ut actus approbationis hujuſmodi Sigillo Religionis munitus, & ſubſcriptione Secretarii Ordinis, eorumq; Patrum, quibus reviſio demãdata fuerit, firma-

JOSEPH VALLEMANUS FABRIANENSIS, ARCHIEPISCOPUS ATHENARUM, S. PALATIJ APOSTOLICI PRÆFECTUS, S.R.E. PRESBYTER CARDINALIS, CREATUS IN CONSISTORIO SECRETO XVII. MAIJ MDCCVI. IN SIMILI CONSISTORIO PUBLICATUS I. AUG. MDCCVII
Ant: Luciani scul.

firmatus, ſibi tradatur, ut poſtmodum in libro ad hoc deputando, qui actuum Provinciæ nuncupetur, & in Archivio Provinciæ aſſervando, & ipſa Statuta, & actus approbationis eorum deſcribantur, & conſerventur.

approbationes regiſtrētur.

3 Exindè verò niſi ex urgentiſſimà cauſa ipſa Decreta mutari, ſivè deleri vetitum eſt, mutata verò, vel innovata, denuà à Generali Capitulo approbari, & à Miniſtris Provincialibus regiſtrari curetur.

Statuta Provincià. lia non mutanda.

De Præceptis, & Ordinationibus.

TITULUS V.

1 QUicunque verò inferiores Ordinis Prælati, ſivè Superiores juſtis de cauſis temporaria præcepta (dummodò Conſtitutionibus Generalibus, & Statutis Provincialibus non adverſentur, nec decretis Pontificiis, aut animarum ſaluti contraria, ſed licita, honeſta, diſcreta, atque rationabilia ſint) propria auctoritate ſancire poſſint; Ad eorumque obſervantiam ſubjecti quicunque Fratres arctiſſimè teneantur. Contrafacientes autem, & tranſgreſſores in Capitulo culparum pro modo culpæ, & aliàs quoque ut animarum curæ ſalubriter in Domino expedire videbitur compeſcere poſſint, & punire.

Temporaria Superiorū præcepta.

Trāſgreſſores Præceptorum puniendi.

2 Caveant tamen nè rigoroſè adeò, & inconſultò hujuſmodi ordinationes ſtatuant, ut paſſim levi quacumque ex cauſa ſub excommunicationis pœna, ſeù ſub aliis Eccleſiaſticis cenſuris, ſivè ad meritum ſalutaris obedientiæ præcipiant; Si autem vel rei magnitudo id poſtulet, vel neceſſitas urgeat, iis pœnis ſuo libitu, prout opus fuerit, uti poſſint. Ceſſante autem præfatorum Superiorum officio, & ipſa præcepta, ſivè univerſalia, vel communia, ſivè privata, & particularia ſint, pœnitus ceſſent, nullamque vim, ſeù robur deinceps habeant.

Temporaria præcepta qualiter ferēda.

Præcepta Superiorū quando vim amittunt.

DE OBEDIENTIA IN GENERE.

TITULUS VI.

Tex. *Vivendo in obedentia*.

Obedientia Votũ. 1 TOTIUS regularis ædificij fundamentum, primariamque baſim, Obedientiam eſſe, adeò liquido conſtat, ut hac una virtute à Religioſis contempta, totam Religionem labi neceſſe ſit; nè verò ex ignorantia cuipiam errare contingat, quæcunque ad Obedientiam ſpectant, hoc titulo ſtatuta ſunt.

Ad Obedientiæ votum quid pertineat. 2 Ad Obedientiam igitur pertinent Regula ipſa, præſentes Ordinis Conſtitutiones, Statuta Provincialia ut ſupra approbata, Ordines, Inſtitutiones, Decreta quæcunque, & quotidiana Superiorum vivæ vocis mandata, quorum omnium primò vim, & deſcrimina, ac deinceps præſcriptas tránſgreſſoribus ſpirituales, & temporales pœnas noſſe ſingillatim oportet.

Vota, & Regul qualiter obligent. 3 Tria vota, & Regulæ præcepta ad mortalem culpam obligant (iis dumtaxat ſuper quibus fuit, vel fuerit à Sancta Sede Apoſtolica expreſsè, vel virtualiter diſpenſatum, exceptis) Quod autem reliquum eſt in Regula (modò formalis, & verus contemptus abſit) venialem tantum culpam inducit.

Conſtitutiones qualiter obligent. 4 Itidem, & Conſtitutiones, & Decreta tàm Generalia, quàm Provincialia in iis, quæ verè præcepta ſunt, & quæ immediatè ad votorum, & præceptorum Regulæ obſervationem conducunt, ad mortale obſtringunt; In reliquis verò, ad veniale ſolummodò. Idem enim obſervantiæ rigor Conſtitutionibus debitus eſt, qui Regulæ ipſi debetur.

Superiorũ præcepta qualiter obligent. 5 Quæ verò à Superioribus Ordinis ſtatuuntur Præcepta, Ordines, Decreta, ſi ad meritum ſalutaris obedientiæ, vel in virtute Sancti Spiritus, vel ſub pœna indignationis Divinæ, aut excommunicatio-

cationis latæ ſententiæ, vel ſuſpenſionis à Divinis iniungantur, & res in ſe gravis ſit, & magni momenti, ut ſupradictum eſt, ad mortale non modò obligant, ſed tantæ contumaciæ reus gravi pœna plectendus eſt. At ſi tertiò monitus; in eamdem culpam relabatur, quibuſvis legitimis actibus privandus, ad quos non niſi à Generali Miniſtro reſtitui poſſit.

6 Ad conſervandam verò, ac promovendam obedientiæ perfectionem adeò regulari diſciplinæ neceſſariam, præcipitur fratribus, ut eorum Superioribus in quibuſvis rebus non modò gravioribus, ſed & levioribus promptè obediant, & evocati ſigno ad communes actus, ſtatim conveniant, & quibuſvis muniis, ſeù officiis per communem (ut aiunt) tabulam ſive in Eccleſia, ſivè in Choro, ſivè in Dormitorio, & Cellis, ſivè in Refectorio, Clauſtro, & ubicunquè eis iniunctum fuerit, omni reverentia perſungantur. *Officiorũ Tabula.*

De Obedientia Debita Summo Pontifici.

TITULUS VII.

Tex. *Fr. Franciſcus promittit obedientiam, & reverentiam Domino Papæ &c.*

1 EX ſpeciali promiſſo quod Summo Pontifici, & Sacro ſanctæ Apoſtolicæ Sedi fecit Seraphicus Pater, in quo vovente univerſi Minores Fratres voverunt, tenentur omnes, & ſinguli, non ſolùm jure Chriſtiano, & Domini noſtri Jeſu Chriſti decreto, ſed regulari etiam voto, & ſpeciali Seraphici Patris promiſſo ipſi Summo Pontifici canonicè intranti, & Eccleſiæ Romanæ obedientiam, & reverentiam exhibere. Subſunt itaque Fratres, ut Chriſtiani quibuſvis Pontificiis ſanctionibus, ni ſpecialiter eximantur, & ut Minores in hoc præſertim tenentur, ut Apoſtolicæ Sedi, & ſacris eius Congregationibus in omnibus decretis *Sũ. Pont. & Sacr. Congreg. obediendum.*

ad regulam declarandam, modificandam, reformandam, & quovis alio modo pertinentibus reverenter obediant.

Procurator Ordinis Sum. Pont & Sac.Cōg. decreta Prouincias omnes transmittat.

2 Adcognoſcendum itaque Romanorum Pont. necnon Sacrarum Congregationum Decreta, diſtrictiùs iniungitur Ordinis Procuratori pro tempore apud Romanam Curiam exiſtenti, quatenus diplomata omnia, omnia Decreta, ſivè Sanctiſſimi Domini noſtri, & præfatarum Congregationum Oracula ad Religionem noſtram præcisè, ſeù ad nos quomodolibet cū omnibus aliis Regularibus, aut quovis alio modo ſpectantia, in forma authentica probata diligenter conquirat, & ſingulorum exemplaria in Archivio Religionis reponi curet, necnon ad Miniſtros Generalem, ſingulosque Provinciales ſingula in ſuis Provinciis quàm primū tranſmittat, ut ab iis, quibuſcumque eorum Provinciæ Fratribus notificentur, ut fideliter, ac diſtinctè quid mandetur, quidvè prohibeatur, quid concedatur, quidvè revocetur explorantes, præcepta ſequi, prohibita vitare, conceſſa grato, revocata æquo (ut par eſt) animo excipere queant.

Prouinciales Miniſtri decreta promulgent.

Si verò Procuratoris Ordinis in mittendis ejuſmodi Decretis, vel Provincialium in iis promulgandis notabilis negligentia deprehendatur, à ſuis officiis deponantur.

De Obedientia Debita Capitulo Generali, & Provinciali.

TITULUS VIII.

Generalis quando nō ſubiacet Generalis Capituli decretis, & quādo poteſt ipſa abrogare.

1 Generalis Capituli ſanctionibus, & præceptis ſinguli Obedientiam, nemine prorsùs excepto, præſtare teneantur, à qua nec ipſe Generalis Miniſter exemptus ſit, niſi ſpecialiter à Generali Capitulo eximatur, qui nec auctoritate ſua præcepta hujuſmodi abrogare, niſi in his, quæ ejus prudentiæ ab eodem Capitulo commiſſa fuerint, ullo pacto valeat.

2 Pro-

2 Provinciales verò ordinationes ſingulos ejus Provinciæ Fratres, etiam Provincialem Miniſtrum (niſi fortè ab ipſo Capitulo immunitatem haberet, & exemptionem) obſtringunt. Nec aboleri poſſunt, niſi per ejuſdemmet Provinciæ Provinciale Capitulum, ſive ab ipſo Provinciali in iis dumtaxat, quæ ſuæ diſpoſitionis recto judicio ab eodem Capitulo demandata ſunt. *Provincialis ſtatutis Provincialibus quãdo non ſubiacet, & quãdo poteſt ipſa abrogare.*

De Obedientia debita Miniſtro Generali, & Provinciali, Cuſtodibus, & Guardianis.

TITULUS IX.

Tex. *Alij Fratres teneantur Fratri Franciſco, & eius ſucceſſoribus obedire.*

1 MIniſtro Generali immediatè ſubduntur quicunque Provinciales Miniſtri, Guardiani omnes de ejus menſa, delegati ab ipſo, in actu tantùmmodò delegationis, Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis, & quicumque alii de ipſius familia; mediatè verò omnes, & ſinguli Fratres. *Generali Miniſtro quinam immediatè ſubiaceant.*

2 Miniſtro autem Provinciali immediatè ſubſunt Cuſtodes, Guardiani, & delegati ab ipſo, in actu delegationis dumtaxat, mediatè verò omnes, & ſinguli ſuæ Provinciæ Fratres. Itaque quo debito tenentur Fratres omnes Religionis Miniſtri Generalis Sanctionibus, & præceptis parere, eo pariter, & ſinguli Provinciæ Fratres Miniſtri Provincialis Ordinibus, mandatis obedire tenentur. *Provinciali Miniſtro qui nã ſubiiciantur, & quomodo.*

3 Cuſtodi præcipienti omnes ſuæ Cuſtodiæ Fratres obedire tenentur in his, quæ ad Cuſtodiatus Officium pertinent, de quibus infrà propria Conſtit. ſermo erit. *Cuſtodi quinam ſubiaceãt.*

4 Guardiano verò omnes, & ſinguli, qui in Conventu, cui præeſt, commorantur, ſivè de familia ſint, ſive non, ſed Viatores, vel aliis quibuſvis detenti negotiis. *Guardiano ſubiecti*

CONSTITUTIONES IN CAPUT SECVNDUM REGULÆ.

DE SEMINARIIS.

TITULUS PRIMUS.

AD novellas iuniorum plantas in Religione ad Dei cultum, ac Seraphicæ Regulæ, Conſtitutionumque obſervantiam ſanctius alendas; Habeat unaquæque Provincia duo ad minus Seminaria; Primum, ubi juniores Novitii in probatione, & ad decimum ſeptimum uſque ætatis annum expletum ſub ſolertis Magiſtri diſciplina, & inſtitutione degant, quod Novitiatus appellari ſolet; Secundum verò, ubi cæteri à decimo octavo inchoato, uſque ad vigeſimum primum pariter expletum, ſub peculiaris item Magiſtri diſciplina commorentur, & hoc Profeſſatus nomen apud noſtros ſortitur.

Primum Seminarium.

Secundũ Seminarium.

De Conventibus ubi Seminaria erigenda fuerint.

TITULUS II.

Conventus Seminariorum quales. Clemen. VIII.

1 COnventus, in quibus Seminaria hujuſmodi fuerint erigenda, inſigniore ſint, ac cæteris locupletiores, magiſque juxta Clem. VIII. Decret. reformati; ſit in eis certus, ac præfinitus tàm Profeſſorum: quàm Novitiorum numerus,

merus, qui nec infra Senarium, nec ſupra vigeſimum ſit. Fratres ibi de familia commorantes tales eſſe debent, ut exemplari eorum vita ad Regularem obſervantiam ipſi novitii allici queant. In quo quidem Generalis Miniſtri, aliorumque reſpectivè Superiorum conſcientias oneramus. Prælati verò, qui loca & Magiſtros Seminariis non deputaverint, aut aliquos in eis extrà Seminaria abſque Magiſtro, vel ſocio vagare permiſerint, privationis officiorum pœnam ipſo facto incurrant.

De forma, & qualitate loci Seminariorum.

TITULUS III.

Seminariorum loca. Clemens VIII. Locus ad ſpirituales collationes.

1 UTriuſque Seminarii locus propria clauſura ab ea parte Conventus, & Monaſterii, in qua alii Fratres ibidem commorantes, degunt, ſegregatus ſit, habeatque tot ad dormiendum ſeparatas cellulas, quot erunt numero Novitii, ſivè Profeſſi, vel dormitorium ita capax, ut pro ſingulis ſinguli lectuli commodè ſterni poſſint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magiſtro, ejuſque ſocio reperiatur.

Ad lectiones. Clemens VIII. Locus calefactionis.

2 In eo etiam præter alias communes commoditates aptus locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeù conferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſque Magiſtri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum ſe igni communi recipiant.

Oratorium. Clemens VIII.

3 Adſit & Oratorium, ſeù Capellà ad Novitios, vel Profeſſos in ſpiritualibus præſertim cæremoniis, Eccleſiaſticiſque functionibus, ut putà oratione vocali, & mentali &c. exercendos.

Hortus. Clemens VIII.

4 Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem bene concluſus, atque munitus adſit, ſin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis verò Novitiis, vel Profeſſis ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci ſuperioris auctoritate (ſi opus fuerit) nè in eundem quiſpiam alius ingrediatur.

5 Adſint præterea (ſi commodè fieri poterit) opportuniores aliæ officinæ, ut potè veſtiarium, locus lignorum, & tonſuræ, &c. In omnibus autem præfatis locis quàm maximè invigilet Magiſter, ut nitor, & mundities perpetuò colatur.

Officinæ.

6 Novitiorum, & Profeſſorum hujuſmodi cellæ ſanctam paupertatem, & quò ad altitudinem, & latitudinem, & quò ad omnia præſeferant. Oſtium nullis clavibus, vel aliqua clauſura muniatur, ſed peſſulo tantùm ligneo intus obſeretur, foriſque, ut aperiri poſſit, funiculus pendeat.

Cellæ quænam, & quales.

7 Sit autem unumquodque cellarum hujuſmodi oſtium in medio perforatum tanta capacitate, ut à Magiſtro commodè per illud foramen perſpici poſſit quidnam in cella Novitius, vel Profeſſus agat, an oret, an ſtudeat, ſivè aliud quidpiam (quod Religioſum decet) exerceat. Ac ut hujuſmodi ſalutaris introſpectio liberiùs fiat, tenuam aliquam tabellam ad extrinſecam oſtii partem ipſi foramini ſuperponendam eſſe ſtatuimus.

Cellarum oſtia.

8 In his autem cellis lectiſternium ligneum ſimpliciſſimi operis ſtatuatur, lectuluſque ſanctæ paupertatis ſtatui conveniens ſuper addatur, tantæque ſit amplitudinis, ut unum commodè, duos nequaquàm capiat, linteamina parvula duo ad immunditiam evitandam, ſtragula quòque, vel lodices laneæ pro temporum varietate, atque neceſſitate haberi poſſint.

Cellarum ſuppellex.

9 Ampliùs in ipſis collocanda erit ex ſimpliciſſimo aliquo ligno menſula ad pios aliquot, & ſpirituales capiendum libros, lucerna, ſcabellum, genuflexorium, & aquæ benedictæ vaſculum, ſummaque adhibeatur diligentia, ut Novitiorum, & Profeſſorum cellæ in omnibus uniformes omninò ſint.

Cellarum uniformitas.

10 Ad hujuſmodi verò Seminariorum loca nemini ejuſdem, vel alterius Ordinis Regulari, etiam Conventus, & Monaſterii Officiali ullo unquàm tempore ſub quovis prætextu aditus pateat, præterquàm Magiſtro, ejuſque ſocio, ac etiam Mona-

Nulli ad Seminaria aditus. Clemens VIII.

Monaſterii , aut Convẽtus Superiori , ſi quando ingrediendum ſibi neceſſariò exiſtimaverit , quo tamen caſu aliquem ſemper ex ſenioribus Conventus , vel Monaſterii Patribus ſocium aſſumat.

11 Hujus loci clauſuræ clavis apud Magiſtrum ſemper aſſervetur, illique ſoli liceat ex gravi tantùm cauſa ingreſſum illuc alicui permittere , ſi quis autem Novitiorum , vel Profeſſorum quempiam alloqui voluerit, Magiſtro præſente, & non aliter alloquatur. Præcipitur autem Provincialibus quibuſcunque Miniſtris , ut rarò licentiam egrediendi è Seminariis ipſorum Seminariorum alumnis concedant : Novitiiſque præſertim non niſi ob graviſſimas , eaſque legitimas cauſas. Habita tamen temporis , ac diuturnitatis ratione , ac inevitabili caſu urgente, ut infirmitatis, vel conſimilibus, liberè eã in Domino concedere queant .

Seminariorum claues. Clemen. VIII.

Seminariorum Alumnis egreſſus vrgenti tantùm ex neceſſitate concedendus.

De electione , & qualitatibus Magiſtrorum pro Seminariis.

TITULUS IV.

1 Novitiorum , ſive Profeſſorum Magiſter Sacerdotali ordine ſit initiatus , ac in quinto ſaltem ſupra trigeſimum ætatis ſuæ anno conſtitutus, & qui per decennium à profeſſione emiſſa in Religione perſtiterit . Quòd ſi præ multitudine Novitiorum , aut Profeſſorum inſtruendorum Socio opus habeat , is deputetur vita , & omnibus (quoad fieri poterit) conſimilis, quique trigeſimum ſaltem annum excedat . Sintque ambo doctrina , & quantùm per Superiorum diligentiam , & vires fieri poterit , vitæ etiam ante actæ exemplo præſtantes , orationis prætereà , & mortificationis operibus addicti , prudentia , charitateque referti , non ſine affabilitate graves , zelum Dei cum manſuetudine præ ſe ferentes , ab omni cordis, & animi perturbatione , ira præſertim, & indignatione, quæ in ſe, & erga

Mag. Novitiorum , & Profeſſorum , qualis.

Socij ætas & qualitates.

Clemens VIII.

alios charitatem impediunt, quàm longiſſimè alieni, & talis demum, qui in omnibus ſe ipſos bonorum operum exemplum præbeant, ut ij, qui eorum curæ ſubſunt, illos non tàm metuant, quàm revereantur, nec eis quidquam detrahere poſſint.

Clemens VIII. Mag. pro Seminariis à quo eligendi.

3 Eligantur autem tàm Magiſter, quàm Socius per Generale, ſivè Provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujuſmodi ſubituri.

Clemens VIII. Mag. ac Socii pro Seminariis à quo ſubrogandi, & quo ordine.

4 Quòd ſi fortè intrà hoc trium annorum ſpatium alterum, vel utrumque urgenti aliqua de cauſa, ex illis locis amoveri, vel mori contigerit; Generalis tantùm Miniſter alium, vel alios in prædictorum locum ſubrogare valeat. Quapropter decernitur, ut in Provinciali Capitulo tot, ad hujuſmodi ſubeundum onus, eligantur, quot in illa Provincia idonei reperientur, eorumque nomina penes ſe conſcripta tùm Provincialis Miniſter, cùm etiam præcipuè Generalis retineant, ut ex eis poſteà, ſi qui ad hujuſmodi curam ſubrogandi fuerint, ſubrogentur.

De primo Seminario.

TITULUS V.

Qui primo Seminario adjungendi.

1 IN primis Seminariis Novitii per annum integrum, à ſuſcepto probationis habitu, permanere debeant, aliàs & profeſſionem nullam eſſe, & admittentes hoc modo, ab officiis cecidiſſe ſtatuimus, & declaramus; permaneant inſuper in eodem Seminario, poſt emiſſam profeſſionem, ad annum uſque decimum ſeptimum expletum.

De acceptatione Novitiorum.

TITULUS VI.

Text. *Si qui voluerint hanc vitam accipere, & venerint ad Fratres noſtros.*

Filiationes Conventuum.

1 QUia filiationis uſum in Ordine noſtro receptum, & approbatum, nos pariter reci-

recipimus, & approbamus; propterea ſtatuimus, firmiterque præcipimus, nè quiſquam in poſterùm ad probationem, vel profeſſionem admittatur, qui priùs ab aliquo Conventu pro ejus filio receptus non ſit, aliàs admiſſio, & profeſſio nulla ſit, & admittentes ipſo facto officiorum privationem incurrant.

Ad quos ſpectet in filios Cōuentuum acceptare.

2 Cum autem pro alicujus Conventus filio quiſpiam acceptandus fuerit, hic ordo ſervandus erit. Omnium nativorum, etiam illius Conventus Laicorum, dummodò profeſſionem emiſerint, convocato Capitulo, Guardianus recipiendam Perſonam coram illis proponat, de gravitate negocii, de damno, futuroque dedecore, ſi qui recipi quærit, pravis moribus eſſet, accuratum ſermonem inſtituens: Tùm verò dierum ſex, quorum ex tribus canonicis terminis, duo unicuique aſſignandi erunt, ſpatium pro deliberatione, & ſolutione negotii indicat, ad explorandum ſcilicet natales, Parentes, honeſtatem, eruditionem, cæteraſque recipiendi Filii conditiones.

Modus cooptandi filios in Natiuis Conuentibus.

3 Sexto die elapſo, convocatis iterum (ut ſupra) Fratribus omnibus, ut ſolum Deum in tanto negotio, ſolam animarum ſalutem, & Religionis honorem præ oculis habeant, Guardianus ex munere moneat. Excluſo deinde, ſi quis Fratrum in Conſilio ei, qui recipiendus eſt, cognatus, ſeù affinis, aut alio quovis modo conſanguineus ſit, liberè à quocunque, quidquid ſibi placuerit, de recipiendo Perſona Natalibus, Parentibus, cæteriſque neceſſariis conditionibus proferatur, & opponatur. Nemini autem ullatenus liceat, quæ pronuntiata, vel oppoſita ſunt, revelare, quòd ſi quempiam ea revelaſſe compertum fuerit, excommunicationis pœnam ipſo facto incurrendam, ac utriuſque vocis in Conſilio privationem perpetuò ſubeat. Si nihil opponatur, vel oppoſita nulla eſſe probentur; accerſito (qui excluſus fuerat) conſanguineo, per ſuffragia ſecreta, an in filium ejus Conventus cooptandus ſit necnè, ju-

Conſanguinei nō admittūtur eo in Cōſilio in quo de qualitatibus recipiendi agitur.

Ad ſuffragia cōſanguinei admittuntur, ſed nō plures.

Receptus in filium Conventus quando quis cenſeatur.

dicetur; quæ ſi ſupra medietatem affirmativa ſint, eo ipſo in filium acceptetur, ſi negativa, nequaquam. Si tamen contigerit plures eſſe conſanguineos, vel affines ei, qui acceptandus eſt, duo tantùm ex ipſis digniores habeant jus ſuffragii.

Quis non acceptandus.

4 Qui verò à Conventus filiatione ſemel rejectus eſt, eodem anno proponi iterum nequeat, receptos autem, vel acceptatos *Fratres noſtri mittant eos* (inquit Regulæ textus) *ad ſuos Miniſtros Provinciales.*

Ad quos ſpectet ad Religionem recipere.

TITULUS VII.

Tex. *Quibus ſolummodò, & non aliis recipiendi Fratres licentia concedatur.*

Capitula quoſnam ad Religionē recipere poſſint.

1 MInister Generalis propria auctoritate ad Religionis habitum omnes, qui ab æſtu ſæculi ad portum Religionis confugiunt, admittere, eandemque facultatem ſolis Provincialibus Miniſtris (ut ex Regulæ textu apparet) concedere poteſt. At Verò ex fel. rec. Sixti Quinti, & Clementis Octavi Conſtitutionibus abſoluta facultas recipiendi ad habitum Religionis eos, qui ſextum decimum ætatis ſuæ annum exceſſerint, ſolis Capitulis Generalibus, & Provincialibus, eorumque Congregationibus (nonnullis ſervatis conditionibus inferiùs apponendis) reſervata eſt, quam, & nos eis pariter reſervamus.

Generalis Miniſ. quoſnam recipere poſſit.

Facultas admittēdi ad ordinē quibuſnam concedenda.

2 Generalis itaque Miniſter Juvenes præfatū ætatis annum non ſuperantes ad Religionis habitum recipere queat; ſimiliter & Provinciales Miniſtri, ſi à Generali de receptione hujuſmodi ſpecialem obtinuerint facultatem; aliàs nullo modo. Hanc tamen facultatem Provincialibus ultrà montes, & maria teneatur Generalis Miniſter initio Provincialatus liberam pro toto ejuſdem Provincialatus tempore concedere. Cæteris verò ad libitum, prout ipſi magis videbitur expedire. (Provincialibus tamen, ut præfertur, exceptis) nulli

nulli alteri, niſi fortè nullo exiſtente Provinciali, ejuſdem Provinciæ Commiſſario concedi poteſt.

3 Recepti verò, ſivè admiſſi ad Ordinem, etiam ſi à Capitulis, vel Congregationibus admiſſi fuerint, ad habitum Religionis nullatenus admittantur, niſi Miniſtri Generalis conſenſu priùs in ſcriptis obtento; in libro verò Novitiorum de eodem conſenſu, & facultate ſpecialis mentio fiat, ſicut & de aliis conditionibus, ut infra ſuo loco dicetur.

Recepti ad Ord. etiam in Capitulis admiſſi nō poſſunt ad habitū ſinè Generalis Miniſtri licētia.

De examine ante receptionem faciendo, & de recipiendorum conditionibus.

TITULUS VIII.

Tex. *Miniſtri verò diligenter examinent eos de Fide Catholica.*

1 Ante omnia ab his, qui ad Ordinem recipiendi ſunt, diligenter exquirendum eſt, quo ſpiritu, qua mente, ac voluntate id Regularis vitæ genus elegerint, quem ſibi finem propoſuerint, num zelo melioris frugis, & perfectioris vitæ, ac ut Deo liberiùs, & ſecuriùs famulari poſſint, an potiùs levitate animi, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum Parentes ope, & ſubſidio eorum indigentes, deſtituantur.

Clemens VIII.

De quib. præſertim interrogādi, qui ad ordinē noſtrum accedunt.

2 Præterea diligentiſſima perquiſitio habenda eſt de uniuſcujuſque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita anteacta, ac præcipuè eorum, qui ſextumdecimum ætatis annum excedent, an criminoſi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus adminiſtrationis rationi obnoxii ſint, juxta formam Conſtitutionum felicis recordationis Sixti Quinti, & Clementis Octavi, & juxta conditiones aliàs à Sacr. Can. & Summis Pont. aſſignatas. Impedimenta verò ad Religionem aditum præcludentia, ac de quibus diligentiſſimè recipien-

Clemens VIII.

Recipiēdorū Conditiones perquirendæ.

cipiendos omnes examinandos eſſe ſtatuimus, hæc ſunt.

1 Hæretici qui ſunt, aut ſuſpecti de hæreſi, vel qui eam abiuraverint, vel quorum Parentum corpora, vel Statuæ concrematæ ſint; Item Infideles, vel Hebræi ad fidem converſi, niſi per triennium inter Catholicos piè, & catholicè vixerint.

Impedimenta ad habitum Religionis.

2 Schiſmatici, vel de ſchiſmate ſuſpecti.

3 Publicè, ſeù publica ſententia actu excommunicati, irregulares, aut alia Eccleſiaſtica cenſura innodati.

4 Fidei rudimenta penitus ignorantes.

5 Matrimonio conſumato ligati, niſi juxta formam in Regula præſcriptam.

6 Illegitimi omnes, hoc eſt, ex non legitimo matrimonio nati, vel etiam ex infamibus Parentibus, ſivè Patre, ſivè Matre tantùm orti.

7 Facinoroſi, & rei, puta furti, latrocinii, homicidii, ſacrilegii, nefarii amplexus, aut graviorum ſcelerum ad Judices delati, & convincti.

8 Infames infamia juris, vel facti, vulgari, & publica.

9 Gravati ære alieno, vel ratiociniis reddendis obnoxii.

10 Profeſſi alterius Religionis arctioris, & æqualis cujuſvis, etiam Heremitæ.

11 Morbo contagioſo, vel obſcæno, aut caduco laborantes, ſivè alio graviori; Item mente capti, ſivè per intervalla, ſivè jugiter, membro aliquo deſtituti, vel notabili monſtruoſitate affecti.

Proteſtatio cum recipiendis.

3 Quilibet igitur admittendus de his conditionibus examinetur; Proteſteturque ei Superior, quòd ſi quopiam ex antedictis defectibus ſit obnoxius, ſtatim ac innotuerit, à Religione eiicietur; ejus enim mens eſt, tàm ad receptionem, quàm ad probationem, vel profeſſionem eorum, qui tales fuerint, nullum præſtare conſenſum.

4 Si autem compertum fuerit, præfatos Ordinis

nis Superiores, ad quos receptio ad Religionem ſpectat, malitioſè ſcientes, ac volentes hujuſmodi impedimentis notatos ad ordinem recepiſſe, ipſo facto excommunicationem incurrant, hi verò, qui ſic recepti fuerint, ab Ordine tanquàm indigni eiiciantur. *De impedito malitioſè recepto, ſeu illum recipiente, quid?*

5 Sint itaque recipiendi omnes mites, & modeſti, ingenio faciles, & dociles, ſit eis voluntas veræ virtutis cupida, & obedire parata. Sint ingenuis moribus, conditione liberi, vel ſaltem emancipati, impollutæ vitæ, animo bene cōpoſiti; ad Sanctiſſimam Seraphicæ perfectionis vitam, & Regularis diſciplinæ obſervantiam, divino fiſi præſidio, toto corde anhelent, & tales, quorum receptio, & adſcriptio toti Clero, & Populo ædificationem, Ordinique noſtro decorem afferat. *Recipiendorum ad Ordinem qualitates.*

De his, qui ad Clericatum recipiendi ſunt, deque eorum qualitatibus, & examine.

TITULUS IX.

1 Clericorum numero nullus adſcribi poſsit, qui quintumdecimum ætatis ſuæ annum non compleverit, excipiuntur tamen ab hoc ſtatuto inſigniores Conventus, ubi prima Seminaria conſtituta ſunt, in quibus tres, vel quatuor tantùm, figurato cantu ſufficienter inſtructi, qui tamen duodecimum ſaltem annum expleverint, Clericorum numero adſcribi queant. Generalis quòque Miniſter ob legitimam cauſam, quæ Religioni decòrem, vel utilitatem allatura eſſet, in hoc caſu cum his, qui nondum quintumdecimum attigerint, & duodecimum expleverint, diſpenſare poſſit, & valeat. *Ætas.*

2 Qui ad Clericatum adſumendi ſunt, latinam linguam calleant, vel ſaltem illius addiſcendæ ſpem indubiam præſeferant, ut Minoribus, ac deinde ſtatutis temporibus, Sacris ordinibus initiari poſſint, ac in literarum ſtudio ad Dei gloriam, ani- *Clericorum qualitates.*

animarumque ſalutem proficere; judicium itaque, ac ingenium in admittendo Clerico explorabitur; eaque mentis diſpoſitio, & corporis habitudo, quæ ad hujus ſtatus functiones aptè accommodata ſit, diligenter examinetur.

Proueſtioris ætatis idiota qualiter ad Ordinem admittendus.

3 Si quis propterea vigeſimum quintum ætatis annnm excedens, ad Religionis habitum admitti poſtulaverit, ac latinæ ſaltem linguæ, & aliqualis eruditionis expers ſit in Laicorum dumtaxat numerum, quibus literarum ſcientia haud neceſſaria eſt, conferatur, ac (ſi admittendus ſit) in eorum Ordinem adſcribatur.

De his, qui ad Laicorum ſtatum recipiendi ſunt, deque eorum qualitatibus, & examine.

TITULUS X.

Ætas.

1 Qui Laici futuri ſunt, & ad laicalem ſtatum admittendi, vigeſimum primum ſuæ ætatis annum, ut jam abſolverint, ac vigeſimumquintum non exceſſerint, neceſſe eſt, licèt cum hisquòque ob rationabilem cauſam poſſit Generalis Miniſter, ſi ei in Domino videbitur, in hoc diſpenſare; Uxoribus non modò, ſed & Filiis, & Filiabus careant, & artem aliquam ad Conventus, Religionis, & Fratrum utilitatem calleant.

Soluti.

Laicorum qualitates.

Determinatus ſit Laicorum numerus in ſingulis Conventibus.

2 Examinetur propterea in admittendis hujuſmodi ea mentis capacitas, ut ad Regularis vitæ documenta, moreſque facilè accomodentur. Illudque demùm corporis robur, quo Dei Servis in miniſteriis debitis ſervire queant. Non permittant Superiores à Conventibus Laicorum multitudinem recipi, ſed duo tantùm in ſingulis Conventibus in filios accipiantur; In inſignioribus autem, quot fuerint opus. Generalis autem Miniſter, & Provinciales, quotnam ſingulis hujuſmodi Conventibus opus ſint, declarabunt.

3 Qui ad Laicorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum ſtatum tranſire, etiam durante tem-

tempore probationis, non poſſint, quòd ſi quis laicorum Clericalem coronam ſibi aſſumere præſumpſerit, ea ſtatim ac innotuerit, privetur, & gravi pœna puniatur; Si verò ſacros etiam Ordines ſuſcipere auſi fuerint, ad laicalem ſtatum denuò redire cogantur, viliora Conventus Miniſteria perpetuò exerceant, ad alios Ordines promoveri non poſſint, à ſuſceptis perpetuò ſint ſuſpenſi, & gravioribus pœnis ſubiiciantur. Decretum hoc impoſterùm dumtaxat valere, ac de præteritis, ad eos tantùm extendi, qui duobus annis proximè elapſis ità promoti ſunt, volumus, & mandamus.

Laici ad Clericorũ ſtatum non tranſeant.

De examine in Capitulis, & Congregationibus faciendo.

TITULUS XI.

1 IN ſingulis Capitulis tàm Generalibus, quàm Provincialibus, eorumque Congregationibus, nonnulli ex inſignioribus Patribus, qui examinatores, vel receptores ad Religionem appellentur, ſpecialiter ad hoc deputandi ſunt: hi verò de ſingulis ſuperiùs adnotatis diligenter examinent eos, qui ad Religionem admitti petierint, peractoque examine, teſtimoniales literas Notarii, ſeu Cancellarii Communitatis, Parochi, Ludi Magiſtri & Medici certiſſimis monumentis firmatas recognoſcant, factaque Capituli Patribus relatione, ab his per vota, ſivè ſecreta ſuffragia, ſi digni fuerint, admittantur, ſi ſecus, dimittantur.

Examinatores ad habitum in Capitulis deputandi.

Teſtimoniales recipiendorũ literæ.

De examine extra Capitulum faciendo.

TITULUS XII.

1 QUi extra Capitulum ad Religionis habitum admitti poſtulaverint, ac ſextum decimum ætatis annum (ut præfertur) non exceſserint, priùs à Generali, vel Provinciali Miniſtro

de

Examen extra Capitulum à quibus, & qualiter faciendũ. de ſingulis præſcriptis conditionibus diligenter examinandi ſunt. Cum itaque examinari debuerint, convocatis aſſiſtentibus, aliiſque (ſi eis videbitur) ex inſignioribus ejus Conventus, ubi fuerint, Patribus, ad examen procedatur, eoque peracto, literæ, ſeù teſtimonia Parochi, Mèdici, & aliorum proferantur, quibus ut authenticis, & legitimis comprobatis, & cognitis, ſi admittendi fuerint, admittantur; ſeù aliàs, prout in Domino expedire videbitur, dimittantur.

De ordine ſervando in receptione Clericorum ad habitum Religionis.

TITULUS XIII.

Recepti ad ordinem ſub habitu ſæculari aliqualem probationem præagant. 1 POſteaquàm in Clericorum numerum aliquis ad Religionem receptus fuerit, habito Miniſtri Generalis aſſenſu, in primo, vel ſecundo Seminario, aut etiam in aliquo Conventus cubiculo, prout ejus poſtulaverit ætas, ut ſupradictum eſt, recipiatur, ibique ſæculari habitu (modeſto tamen) retento, per aliquot dies incluſus cum aliis Novitiis (in loco ab eis, quantùm fieri poterit, ſeparato) maneat, omnique temporalium rerum cura ſepoſita, totum Deo ſe ſe, ſpiritualibuſque exercitiis addicet.

Religioſis actibus exerceantur. 2 Interim apud Magiſtrũ functionibus ſingulis Eccleſiaſticis, & domeſticis interſit accuratèque, & attentè Religionis cœremonìas, ſacroſque ritus obſervet. *Neminẽ alloquantur.* Neminem ex Fratribus vel Sæcularibus verbo, aut ſcripto, niſi obtenta à Magiſtro licentia, ullo pacto conveniat. Aſſueſcat inſuper cum aliis Novitiis alternatis diebus proprias culpas publicè in Capitulo Seminarii confiteri.

Omnia, quæ in Religione ſeruanda ſunt, eis notificentur. 3 Tunc autem accuratiùs exquiratur, quo ſpiritu ad Religionis perfectionem vocatus ſit, omnes ei Regulæ arctiores articuli proponantur, Præcepta quælibet de Regularis vitæ obſervãtia, Sanctiones, Conſtitutiones inſuper, & Regulæ

omnes,

omnes, quæ in Ordine noſtro ſervantur; Cure-turque diligenter, ut inquarumcumque virtutum, obedientiæ, & humilitatis præcipuè actibus ſedulò exerceatur, ac ut generaliter confiteatur. *Generalis confeſſio.*

4 Aliquot demum diebus tranſactis, quot Magiſter ſuffeciſſe probaverit. Religionis habitu (niſi forte legitima obſtaret cauſa) induatur, & ad probationis annum recipiatur. *Quando ad habitum admittendi.*

5 Nomina, & cognomina, quibus in ſæculo vocabatur, item & patria in peculiari libro ad hunc dumtaxat effectum apud Magiſtrum aſſervando, deſcribantur; Annus, Menſis, Dies, & Hora ſuæ receptionis, & à quo, & quomodò ex præfatis Receptoribus ad ordinem aſſumptus fuerit, ſedulò inſuper adnotetur. Liceat etiam Novitiis in receptione ipſorum nomina commutare; proborumque (ſi placuerit) defunctorum Fratrum appellationes denuò ſuſcitare. *Liber Novitiorum. Modus induendi Religionis habitum.*

6 Cum autem ad actum induendi Novitios perventum fuerit, ante benedictionem veſtium, Summorum Pontificum Privilegium Religionem ingredientibus, in eaque perſeverantibus conceſſum illis exponatur; qualiter nimirum ab omnibus cenſuris, pœnis, & irregularitatibus (non tamen publicis) abſolvantur; ita tamen quòd ſi per hujuſmodi ſententias debitò, ſivè alienò ære adſtricti fuerint, ſatisfaciant. Moneantur inſuper quantum ex hac vocatione Deo ipſi teneantur, à quo ex Summorum pariter Pontificum Privilegiis omnium peccatorum ſuorum remiſſionem, & baptiſmalem innocentiam miſericorditer aſſequuntur. Hiſque expletis, & ordinaria abſolutione ſuper induendos facta, Religionis habitu, juxta formam in Rituali noſtro præſcriptam, induantur, & in Seminarium probationis annum incepturi, ſub Magiſtri diſciplina reducantur.

7 Quoniam verò Conventus noſtri redditibus, ut plurimùm, ita pinguibus carent, ut victum, atque veſtitum Novitiis præbere non poſſint, ſtatuitur juxtà Sacri Concilii Tridentini Decreta, ut *A Novitiorũ parentibus, & curatoribus quid recipiendum.*

ante

Seſſ. 25 c. 16. de Reform. ante Religionis ingreſſum aliquid de eorum bonis, pro alimentis præſtandis, Conventui exolvatur; & quicquid pro veſtibus, & aliis neceſſariis rebus erogandum fuerit, erogetur; alioquin, etiã ad Religionem recepti non admittantur ad habitũ: qui autem admiſſi fuerint, præter ea, quæ dicta

Omnia Nouitijs neceſſaria à quibus ſubminiſtranda. ſunt, utenſilia omnia ipſis neceſſaria, etiam lectiſternia deferant: præter hæc autem caveant Fratres, nè ab eorum Parentibus, Propinquis, aut Curatoribus quicquam ante profeſſionem accipiant, nec ad alias inſuper ultrà ſupradictas expenſas ullatenus compellantur.

8 Si autem Parentes, vel Curatores eorum, ita pauperes fuerint, ut id ab eis præſtari non poſſit, & induendi ipſi non vulgarem bonæ indolis ex-

Pauperes Nouitij. pectationem, tùm in regulari diſciplina, tùm in ſtudio literarum præſeferat, Conventus illi, quorum nomine, ſive filiatione ad habitum aſſumentur, pro præfatis expenſis ſupplere debeant, ſin minus, tota nativa Provincia.

De Novitiorum Clericorum probatione.

TITULUS XIV.

Nouitiorum educatio. Tex. *Poſteà concedant eis pannos probationis.*

1 NOvitii ad Probationis annum excepti, eo zelo, eavè diligentia in timore Domini educandi ſunt, ut per totũ vitæ curſum, in eadem diſciplina permanentes, ſanctam, juxtà Conſtitutionum reformationem, regularemque obſervantiam exemplo ſuo ſtabilire, & conſervare queant.

Nouitiorũ à quibuſdã exemptiones. 2 In ipſo igitur Probationis anno nulla eis permittantur officia, quorum cauſa cum externa quacunque perſona ipſis agendum ſit; profeſſos fratres extra Conventum non committentur; Eleemoſinarum Quæſtores non deputentur; nec alibi cum cæteris fratribus, quàm in Choro, & Eccleſia divinorum Officiorum, ac in Refectorio communis menſæ gratia converſentur.

3 Vi-

3 Viciſſim tamen in omnibus, tàm domeſtici, quàm familiaribus obſequiis exerceantur; ſingulisque propterea Sabbathi diebus, Magiſter alternatim munera omnia, ex tabella ab ipſo conficienda, ita eis diſponat, ut modò Lectoris in menſa, modò Ceroferiariorum, Ianitoris ſeminarii, aliaque hujus generis munia debita ſuorum actuum directione, prout in Regulis inſtitutionum, perſolvat. *Novitiorũ officia qualiter diſponenda.*

4 Habeant Novitii omnes in Veſtiario communi neceſſariam ſupellectilem; ex eoque, juxtà Magiſtri diſpoſitionem, de neceſſariis provideantur. *Novitiorum veſtiarum.*

5 Quilibet Novitius bis quotidiè orationi mentali incumbat, unuſquiſque juxtà propriam diſpoſitionem, ac ordinem ſibi à Magiſtro præſcriptum; plurieſque in die propriam conſcientiam quilibet eorum examinare contendat; quotidiè item Miſſæ ſacrificio interſint, & ſtatutis horis in Choro nocturnis, diurniſq; officiis aſſiſtant. *Spiritualia Novitiorum exercitia.* *Clemens VIII.*

6 Quod demùm ad tentationes pertinet, nullam Magiſtro celare debeant; ſed omnes, (quæcunque illæ ſint) nè ullis Diaboli laqueis illigentur, fiducialiter ipſi Magiſtro aperiant, qui eos, & patienter audiat, & benignè ſoletur, ac in ſpiritu lenitatis, quo pacto eas, Deo favente, ſuperare poſſint, edoceat. *Tentationes.*

7 In hoc igitur vitæ genere Novitii omnes per annum integrum, & continuum à ſuſcepto Probationis habitu manere debent; eoque integrè expleto, ad Profeſſionem, ſervatis ſervandis, admitti poſſint; aliàs, & Profeſſionem nullam eſſe, & admittentes ab officiis cecidiſſe ſtatuimus, & declaramus. *Novitiorum probatio.*

8 At ſi Novitius infrà ipſum probationis annum, urgenti aliqua cauſa, ad alium Conventum, ubi Seminarium fuerit, mittendus eſſet, antequàm ad Profeſſionem admittatur, teſtimoniales literæ ejus, à quo diſceſſit, Seminarii Magiſtri Novitiorum habeantur; à quo ſi de re gravi à Novitio perpetrata *Literæ teſtimoniales ad Profeſſionẽ quando, & qualiter neceſſaria.*

petrata quidpiam referatur, idque verum eſſe conſtiterit; nullaque de emendatione ſit ulterior ſpes, ad profeſſionem non admittatur; ſed ab Ordine ſtatim dimittatur; quòd ſi emendationis certa ſpes reliqua ſit, vel de ea Novitius quomodolibet ſpecimen dederit, tunc (ſi videbitur) admitti poſſit: ſi verò de illa dubitaretur, profeſſio in aliquot menſes (Superiore conſentiente) differri poſſit; quo tempore ex data de ſeſe ſignificatione rectum feratur Judicium.

Profeſſio quo caſu, & quomodo differenda.

9 Verùm ſi à Seminarii loco abſque ſpeciali Superioris licentia egreſſus, ad alias quaſvis domos, vel loca declinaverit, ſi ad Ordinem iterum, & habitum aſſumendus ſit, probationis annum denuò, ac ſi numquàm ipſum Religionis habitum geſtaſſet, nec unquàm in Religione permanſiſſet, incipiat.

Probationis annus quo caſu reſumēdus.

De Magiſtri Novitiorum Officio, ſanctaque Novitiorum educatione.

TITULUS XV.

1 MAgiſtri Novitiorum munus, & officium in eo præſertim poſitum eſt, ut ſibi ſubiectos Novitios, ſivè etiam Profeſſos in eodem primo Seminario (ut dictum eſt) ad annum uſque eorum ætatis decimum ſeptimum expletum commorantes, in timore Domini, Regulæ obſervatione, ac Regularis diſciplinæ cultu ſanctiſſimè educare, ac inſtruere quàm maximè ſtudeat.

Novitiorũ educatio ad Magiſtrum pertinet.

2 Plenam propterea, & abſolutam habeat poteſtatem circa Novitiorum, & Profeſſorum huiuſmodi inſtitutionem, ac Seminarii, cui præeſt, regimen: itaut in illis nemini (Viſitatoribus, ac Superioribus majoribus exceptis) quovis colore ſe ingerere liceat: localique Superiori, quiſquis ille ſit, præſente Magiſtro corrigendi Novitios, vel Profeſſos, aut aliquid erga ipſos, eo inconſulto, agendi, vel diſponendi omnis auctoritas per hoc decretum aufertur.

Clemens VIII.

De Novitiis ſolus Magiſter diſponat.

3 Cu-

3 Curam itaque diligentem adhibeat, ut Novitii omnes, & Profeſſi in regulari diſciplina ſedulò exerceantur, agnoſcantque præcipuè divinæ, qua digni facti ſunt, vocationis præſtantiam, & excellentiam, quæ vera ſit, atque perfecta votorum ſolemnium, & quàm neceſſaria Ordinis Conſtitutionum obſervantia: modum in oratione tùm mentali, tùm vocali fructuosè perſiſtendi, illicitas paſſiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona, atque proclivis eſt) per ſenſuum cuſtodiam, & mortificationem cohibendi, auſteritatem, jejunia, cilicia, diſciplinas, conſcientiæ puritatem, crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim (quæ ſemel ſaltem quacunque hebdomada fiat) per aperitionem quotidianam motuum internorum cordis, & tentationum manifeſtationem, per exercitium humilitatis circa viliora miniſteria, per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumque ſilentium; Adeòque circa ea, quæ ad modeſtiam (quæ Religioſos maximè juvenes decet) pertinent, diligentiùs invigilabit, ut juxtà ipſas modeſtiæ Regulas vultu demiſſo, apta membrorum compoſitione, totiuſque corporis habitudine devotionem undique ſpirent, ac ſanctimoniam paſſim, & ubiquè præſeferant. *Clement VIII.* *Modus inſtituendi Novitios.*

4 Divinum præterea Officium attentè, & devotè recitare, & juxta Rubricas diſponere doceat: ac ſi qui adſint, qui ſacra fidei rudimenta aliqualiter ignorent, ut ad ea addiſcenda, ſimul cum Regula, & aliis ſpirilualibus inſtitutionibus adjiciant animum, quàm diligentiſſimè curet. *Divini Offici recitatio.*

5 Quoniam verò ad inſerviendum Eccleſiis, in quarum Conventibus Seminaria erecta ſunt, hujuſmodi Seminariorum Alumni deſtinantur, diligentis ideò Magiſtri præcipua cura ſit, ut privatè intra Seminarii ipſius ſepta, in iis omnibus priùs exerceantur, exactèque erudiantur, quæ ab eis in Choro, vel in Capitulo, aut Refecto- *Novitii privatim publicas eorũ functiones exerceant.*

rio publicè recitanda, legenda, ſivè canenda fuerint.

Cantus Choralis. 6 Singulis proptereà ferialibus diebus, ſtatutis poſt prandium horis, Eccleſiaſtici, ſivè Choralis, vel (ut dicunt) firmi Cantus exactiſſima praxis ab omnibus habeatur. Quòd ſi etiam ad figuratum (ut pariter dicunt) cantum, vel muſicam *Muſica.* idonei ſint, nec ſciat Magiſter, aut Socius illos in his facultatibus erudire, & ad Organorum pulſationem inſtruere, à Provinciali Capitulo, ſiv è ab ipſo Provinciali Miniſtro Pater aliquis provectæ *Nouitij à quo Muſicam edocendi.* ætatis, probatæque, & exemplaris vitæ, qui eos in hujuſmodi cantu, & ſono inſtruat, deputetur. Si qui verò muſicam artem callentes, in primis Seminariis reperiantur, prohibitum eſt Magiſtro *Nouitij canendi gratia extra noſtras Eccleſias nō ducantur.* eos ad alienas Eccleſias, Domos, Fraternitates, ſeù alia quævis loca, ejuſdem quòque Civitatis, & Oppidi, canendi gratia ducere, ſivè ut alii ducant, permittere: eos autem, qui in noſtris Eccleſiis ſacro huic miniſterio deſerviunt, Magiſter, vel Socius ad Organa comitentur, ubi Novitii omni modeſtia, humilitate, ac devotione, quòad uſquè ſit opus, ſimul cum Magiſtro, vel Socio perſiſtant.

Nouitiorū ſtudia. 7 Manè, & Veſperè reliquæ lectiones, quas probationis annus permittit, eorumque capacitas exigit, grammaticæ nimirum, linguarum, &c. ſivè ab ipſo Magiſtro, vel Socio, ſivè ab alio, vel aliis à Capitulo, vel Provinciali Miniſtro deputando, vel deputandis ſinè ulla intermiſſione diligentiſſimè habeantur.

Nouitij præſente Magiſtro, vel ſocio doceātur. 8 Magiſter autem, vel Socius quibuſlibet lectionibus, tàm cantus, quàm aliarum facultatum unà cum ipſis continuò intereſſe debebunt.

9 Feſtivis verò diebus orationi, meditationi, cæteriſque ſpiritualibus exercitiis totos ſe dabunt; tùm de doctrina Chriſtiana, de Regulæ præceptis, de noſtris Conſtitutionibus collatio, ſeù conferentia habeatur; ac ſi quæ dubia fuerint, *Feſtorum dierum exercitia.* Magiſter eos patienter audire, benignèque de iis erudire curabit.

10 Mune-

10 Muneris quòque Magiſtri Novitiorum ſit, eorum confeſſiones audire, licet, juxta decretum Sacri Concilii Tridentini pro ſanctimonialibus, ſtatuamus, ut alterius extraordinarii confeſſarii copia eis opportunè offeratur, & detur. *Nouitioru confeſſarius.*

11 Novitios à caſibus reſervatis abſolvendi, niſi aliter Generali Miniſtro videatur, plenam ipſorum Magiſtro facultatem, plenumque jus concedimus. *Caſus reſeruati pro Nouitiis.*

12 Si quando, vel oblectationis gratia, vel alia quacunque ex cauſa ſimul cum Novitiis opus fuerit ipſi Magiſtro à Conventu recedere, localem priùs Superiorem conſulat, à quo benedictione accepta, quam ille nunquàm abſque rationabili cauſa denegabit, liberè, & licitè cum iis, quò magis libuerit, pergat: ipſe tamen abſque illis rarò, & non niſi urgente neceſſitate, & de Superioris licentia è Conventu egrediatur. Novitios verò minores natu (quantùm commodè fieri poterit) nullatenus adhibeat ſocios. *Mag. Nouitiorum non niſi petita, & obtenta à ſuperiore locali licentia è conuentu recedat.*

13 Miniſtrum quòque Generalem opportunè de ſuorum Novitiorum ſpirituali profectu, de ipſorum in literis, aliiſque facultatibus eruditione, deque iis omnibus, quæ ad Seminaria pertinent, certiorem ſingulo quoque ſemeſtri reddere teneatur. *Mag. Nouitiorum ad Generalē Miniſtrum relatio.*

14 Illud autem arctiſſimè curabit Magiſter, nè ullus extraneorum, quicunque ille ſit, etiamſi alter ex Parentibus, Novitios abſque ſui benedictione alloquatur; petita verò, habitaque benedictione, non niſi eo, vel Socio præſente, & audiente, eum alloqui ullo pacto permittat. In his verò collocutionibus, quàm paucioribus ſe expediant, modeſtè, humiliter, ac religiosè colloquantur, optimamque iis, qui ſe ſe alloquuntur, ſanctitatis ædificationem præbeant. *Nouitiī neminem alloquantur, vel quomodò.*

15 Si crebris Parentum, aut Propinquorum quorumlibet viſitationibus Novitiorum aliquis à recta ſpiritus, tranquillaque conſcientiæ, & animi quiete perturbaretur, Magiſtri partes erunt, *Sæcularīū etiam proximorū Viſitationes vitētur*

Generalem Miniſtrum conſulere, ut aliò (ſi neceſſe fuerit) pro ipſius animæ quiete transferatur.

Nouitiorũ Epiſtolæ. 16 Epiſtolas tùm ſcribere, tùm recipere abſque Magiſtri licentia penitus interdicitur: à quo non niſi ex legitima cauſa ea concedatur; quidvè ſcribatur per ſe ipſum, aut per Socium omnino videatur.

Nouitij extra Seminaria non pernoctent. 17 Paternas, ſeù alienas domos frequentiùs inviſere non permittantur; Ibi verò pernoctare omninò, ac quàm ſtrictiſſimè prohibeantur: Magiſtroque id permittenti non levis pœna infligenda eſt; cujus quidem abuſus ut omnis auferatur occaſio, qui poſt hac ad Ordinem recipientur, extra eorum Patrias, probationis annum acturi, ad alia Seminaria (niſi legitima adſit cauſa) conſultò mittantur.

Alter alterius cellam non adeat. 18 Alterum quòque Novitiorum alterius cellulam ingredi vetitum eſt abſque Magiſtri benedictione: ſi quando autem à Magiſtro hujuſmodi licentia cuipiam ex cauſa concedatur, cellulæ oſtium ſemper pateat; hujuſque Decreti tranſgreſſores graviter à Magiſtro puniendos eſſe decernimus.

Clemens VIII Nouitiorũ recreationes quales. 19 Animi verò remiſſio, ſivè modeſta oblectatio loco apto extra Seminarium, vel Novitiatum ſemel in hebdomada ipſis Novitiis benigne his legibus concedatur, videlicet ut Magiſter, vel Socius continuò adſint. Duo ex ipſis à cæteris omnibus ſejuncti non commorentur: ſtrepitus, manuumque licentioſiores colliſiones, quibus ſpiritualis compoſitio relaxaretur, interdicantur: Interim verò eorum inclinationes, animivè propenſiones diligentiùs obſerventur.

Abſente Magiſtro, ac etiam ſocio Nouitiis quiſnã præſit. 20 Poterit autem Magiſter unum ex Novitiis ætate provectiorem, moribuſque inſigniorem eligere; ut abſente Socio, ipſoque Magiſtro permittente, omnia prout cujuſque aliorum neceſſitatibus expedierit, agat. Huic januæ cuſtodia, rerumque levioris momenti intra Seminarium proviſio

viſio (ſi opus ſit) demandetur, ac ut recenter ad Religionem adſcriptos ritus, & cæremonias Novitiorum edoceat, committatur. Eidem, vel alteri (ut uniuſcujuſque indigentiis ſatisfiat) Depoſiti cura imponatur, qui ſtatuto quoque tempore ſingulis neceſſaria juxta Magiſtri præcepta impertiatur. *Subrogati munus. Depoſiti cura Novitio commiſſa.*

21 Caveant autem Novitii omnes, nè alter, quæ ad ſui uſum accepit, alteri dare, commodare, ſivè quidpiam mutare præſumat; poſteà verò quàm acceptis rebus uſi fuerint, eas Depoſitario conſervandas reſtituant. *Depoſitario reſtituendæ res poſt vſum.*

22 Culparum accuſationes bis, vel ter quacunque hebdomada intra Seminarium Magiſter coram omnibus aliis ab eorum ſingulis auſcultabit. Qua propter ſtatutum eſt, nè unquàm culparum Capitulis, quæ à Fratribus fieri ſolent, intereſſe debeant. *Capitulũ culparum pro Nouitiis.*

23 Pœnas autem, ſivè (ut ajunt) pœnitentias, quæ pro erratis aliquando, vel mortificationis cauſa Novitiis à Magiſtro imponuntur, niſi conſuetæ ſint, ut obſonii privatio &c. publicè, & extrà Seminaria fieri penitus prohibemus. Inſolitæ verò pœnitentiæ (ut præfertur) intra Seminaria imponantur, & à Novitiis, qui Magiſtris ſuis obedire compellendi ſunt, prompto, & hilari animo exerceantur. *Pœnitentiæ publicæ, & priuatæ.*

24 Curet inſuper Novitiorum Magiſter, quæ ad eorum probationem ſpectant, diligenter animadvertere; & an iis conditionibus, eoque ſpirituali profectu, ac Religioſis moribus, quibus inſigniri debent, qui ad profeſſionem recipiendi ſunt, decorentur. Quòd ſi eorum quiſpiam minùs ad religioſam vitam accommodatus inveniatur, ſivè protervus ſit, inverecundus, contentioſus, ſuæ ſententiæ tenax, ſivè hebeti ingenio, omni ſepoſito humano reſpectu, neglectaque paſſione, à Magiſtro ipſo certior de his fiat Generalis Miniſter, cujus auctoritate (ſi emendari nequiverit, & neglexerit) ab Ordine expellatur. *Nouitiorũ crimina.*

Magiſtri Nouitiorũ diſcretio, & vrbanitas. 25 Meminiſſe tamen Novitiorum Magiſtros oportet, comitate potius, ac benignitate, quàm aſperitate, & rigore Novitios, Seminariorumque Alumnos regendos eſſe. In ſingulis itaque peragendis negotiis, in quavis culparum correctione à contumelioſis, & aſperis verbis omninò abſtineant, memores, quòd in ſpiritu lenitatis inſtruendi ſunt, qui in via Dei ad perfectionis ſublimitatem contendunt.

26 Præbeat tamen illis crebras exercendi ſe ſe in omnibus Religioſarum virtutum, humilitatis præcipuè, paupertatis, & obedientiæ actibus, occaſiones, habitoque corporis diſpoſitionis, ac Perſonarum diſcreto judicio, ſalutares quandoquè pœnitentias, etiam culpa vacantibus, ad ſpiritualem ipſorum profectum irrogare poſſit; ob publicos quòque defectus, publicas intra Seminarium (ut dictum fuit) pœnitentias injungendo. *Pœnitentiæ Nouitiis imponendæ.*

27 Cum verò ad Chorum recitandi officii gratia accedendum ſit, dato ſigno, Magiſter, vel eo abſente, Socius Novitios proceſſionaliter Pſal. *Miſerere mei Deus*, &c. vel *Deus miſereatur noſtri*, &c. aut *De profundis*. intelligibili voce devotiſſimè recitantes, ad Eccleſiam committetur. Cum ad locum aſperſionis ſalutaris Aquæ pervenerint, humiliter genuflexos aqua ipſos benedicta aſpergat: cumquè ad Altare majus proceſſerint, dicta Antiph. *Adoramus te Chriſte* &c. in fimo ipſius gradui adorationis cauſa devotiſſima oſcula figant, & ad Chorum accedentes, genuflexi, quouſquè ſanctum inchoetur Officium, in oratione perſiſtant. *Ad Chorũ acceſſus.*

Nouitii ad defunctorũ Fratrũ ſepulcra quotidiè oraturi accedant. 28 Divinis expletis laudibus, officioquè abſoluto, antequàm ad Novitiatum, vel Seminarium reducantur, ducat eos Magiſter ad defunctorum Fratrum ſepulcra; pro quibus ſolitas preces, & orationes Deo effundant; idquè ſemel tantùm in die, ſive poſt Veſperas, ſive poſt Completoriũ, ut magis congruũ judicabitur, eoquè ordine, quo ad Eccleſiam venerant, ad Seminarium revertantur

29 Ut

29 Ut autem tanto negotio liberiùs incumbere valeant, immunes omninò ſint, tàm Novitiorum Magiſter, quàm Socius ab iis omnibus curis, ac muneribus, quæ rectum Seminariorum regimen ullatenus impedire valerent. Non audiant itaque abſque Generalis Miniſtri ſpeciali licentia ſæcularium confeſſiones; non concionatum diſcedant; Conventuales Miſſas non teneantur canere; nec in inſignioribus Conventibus, ubi plurimi Fratres degere ſolent, dum hoc munere perfunguntur, in Guardianos aſſumi queant.

Mag Nouitiorum, & Socij exemptiones Sæcul. Confeſſ. non audiant: Concionatum non pergant. In Guardianos nõ deligãtur.

30 At quoniam juſto præmio omnis labor remunerandus eſt, oneri huic maximè arduo, perdifficili, & neceſſario, præter eam, quam ab ipſo Deo bonorum omnium largitore, ac remuneratore coronam Novitiorum, ſivè Profeſſorum hujuſmodi Magiſtri miſericorditer conſequentur; Nos quòque præmium hoc adiicimus, decernentes, ut ſinguli Fratrum, (quos ſimplices vocant) qui hoc munere per annos duodecim laudabiliter perfuncti fuerint, Patres omnes (Magiſtris in ſacra Theologia dumtaxat exceptis) in omnibus actibus, tàm publicis, quàm privatis præcedant, ac vocem activam in Capitulo Provinciali, æque ac ipſi Magiſtri in ſacra Theologia, liberè habeant; qui verò ex Magiſtris in ſacra Theologia per idem duodecim annorum ſpatium huic muneri item laudabiliter incubuerint, ac ſi Regentes fuiſſent, Provinciæ Patres juxtà Conſtitutionum iſtarum præſcriptum, ipſo jure ſint, iiſdemque gratiis, favoribus, & privilegiis, quibus alii Provinciæ Patres de jure, approbata conſuetudine in Ordine noſtro fruuntur, potiuntur, & gaudent, & ipſi frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant.

Magiſtrorum pro Seminariis præmia.

Magiſter pro Seminariis, ſi ſacræ Theolog. fuerit Doctor, quãdo Pater Provinciæ

31 Superiores autem quoſcunque, nè coram Novitiis, ſeu Seminariorum Alumnis, Magiſtros eorũ, etiam reprehenſibiles, ullo pacto corrigãt, & coerceant, commonemus. Quòd ſi ex perpetrata aliqua culpa corrigendi ſint, illis abſentibus

Magiſtri Seminariorum quando, & quali a

ver reprehendendi. reprehendantur; Idque propterea, nè in contemptũ ſit ipſis proprii Magiſtri reprehenſibilis vita.

De Laicorum Novitiorum probatione.

TITULUS XVI.

Laicorum Novitiorum habitus. Precaria B. M. V. corona. 1 HAbitus, quem, durante probationis anno, deferent Novitii Laici, ſit talaris tunica, anguſtioribus manicis, cum caputio eidemmet tunicæ inſuto, rudiorique corda cingantur, eique perpetuò precariam Beatæ Virginis coronam appenſam deferant; quam etiam deferendam decernimus ab omnibus noſtri Ordinis Fratribus, cujuſcunque dignitatis exiſtant.

Laicorum Novitiorũ educatio, & Magiſtri. 2 Eo ipſo anno, quo in probatione manebunt, ſub ſolerti, paternaque cura, & diſciplina alicujus Patris regularis diſciplinæ cultoris, ac rebus ſpiritualibus magis addicti, per Provincialem Miniſtrum in unoquoque Conventu, ubi præfatos Novitios commorari contigerit, deputandi, humiliter vivant, fidei rudimenta (niſi ea integrè, atque perfectè habuerint) ab eo edoceantur, ac de præceptis Regulæ, & Ordinis Conſtitutionibus inſtruantur, ad ſanctiſſima Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ Sacramenta frequenter accedant; Orationi tàm mentali, quàm vocali quotidiè pro ſuo captu incumbant; Sanctiſſimoque ſacrificio Miſſæ ſingulis diebus devotè inſerviant, aut ſi neſciant, ſaltem interſint, donec edoceantur; Janitoris autem Officium, vel Emptoris, ſeù Hoſpitalarii, & hujuſmodi eo anno non exerceant; publicaſque Officinas, aut Fratrum cellas non frequentent.

Laicorum Novitiorum Confeſſarii. Laici Novitii literis non incumbant. 3 Ubi fuerint Seminaria, ſi Laici quoque Novitii extra Novitiatum ſub cura (ut dictum eſt) probi alicujus Patris commorentur, proprio Novitiorum Clericorum Confeſſario, vel eorum Magiſtro confiteantur. Literas non addiſcant, ſed tantùm in timore Domini, ac in ea vocatione, in qua à Deo vocati ſunt, humiliter perſeverent.

4 Ab

4 Ab ipſo igitur probationis anno in humilitatis exercitiis Domino famulari aſſueſcant, & in domeſticis curis, & laboribus exerceantur; quòd ſi à munere ſibi impoſito defecerint, aut immodeſtè, & ſuperbè Superioris juſſionibus reluctaverint, corripiantur; ut compoſitis, & modeſtis, non duris moribus ſint: illud enim eos meminiſſe oportet, cum viris Deo dicatis, ſacris Dei Altaribus mancipatis, vel mancipandis ſaltem, ipſis agendum eſſe. Reverenter itaque tùm colloquantur, tùm agant, ac in ſingulis eorum actionibus modeſtiam, humilitatem, & charitatem, cæteraſque virtutes omninò colant. *Laicorum Novitiorū humilitas, ac morum cōpoſitio.*

5 Superiores verò, tàm Provincialis, quàm Guardianus, qui præter decreta huiuſmodi Novitios Laicos ad habitum Religionis recipere præſumpſerint; ſivè receptos abſque præfato Inſtructore probationis annum tranſigere permiſerint, ſeverè à Generali Miniſtro corripiantur; ſicque recepti, & probati ad profeſſionem non admittantur, ſed velut inhabiles ab Ordine reiiciantur. *Laici Novitij ad Probationē, & profeſſionem indebitè admiſſi &c. Indebitè admittentes.*

De his, qui à Religione, & Profeſſione dimittendi ſunt.

TITULUS XVII.

1 SI probationis tempore ex legitima cauſa quempiam Novitiorum à Religione reiiciendū eſſe conſtiterit, vel quia ſuſpectæ converſationis, & vitæ ſit, vel quia morbo aliquo incurabili laboret, conſulat Magiſter Guardianū loci, & Provincialem Miniſtrum, eiſq; inſimul, ſi verè ſic expedire videatur, plena, & abſoluta facultas expellendi quoſcunq; indignos liberè demādatur: qua in re accuratè caveāt, nè aliquo humano affectu, vel paſſione ducātur; quòd ſi aliquē injuſtè rejecerint, gravi pœna à Generali Miniſtro puniātur *Expellendi, & quomodo.*

2 Qui autem juſta cauſa dimittendi ſunt, itá dimittantur, nè ipſis dedecus aliquod, vel igno- *Iniuſtè reiicientes.*

minia inferatur, niſi de cauſa publicè conſtiterit; *Eiectionis cauſæ an, & quomodo propalandæ.* Superiores verò quibus expulſio demandata eſt, generali aliqua, probabilique occaſione id factum eſſe affirment, caveantque diligenter, nè contra charitatis, ac Religioſæ vitæ præcepta dedecus alicui temerè afferant.

Eiectionis Actus. 3 Magiſter itaque de hac deliberatione maturè, diſcretè, accuratèque facta Novitium dimittendum admoneat; & ab aliorum conſortio ſtatim ſecernat; ſuiſque rebus opportunè compoſitis detracto habitu, attonſa clericali corona, penitùs dimittat. Idemque ſervetur ſi quis Novitiorum, probatione expleta, à Patribus ſuffragaturis per negativa ſuffragia ad Profeſſionem non admitteretur. Quòd ſi & aicus Novitius reiiciendus ſit, *Laicus eiiciendus.* ſervatis ſervandis, debitiſque adhibitis diligentiis, ſalvo (quantùm fieri poterit) ejus honore, ut ſupra dictum eſt, reiiciatur.

De Profeſſione emittenda.

TITULUS XVIII.

1 NOvitiorum quorumlibet Probationem ſupra annum, qui eis præfigitur, produci non poſſe ſtatuimus, eoque expleto, qui *Seſſ. 25. cap. 16.* expreſsè profiteri recuſaverint, ex ſacri Concilii Tridentini Decreto ab Ordine expellantur; ſi tamen ex legitima aliqua cauſa, à Generalibus Mi- *Probationis dilatio.* niſtris tantùm approbanda, (Novitiis ipſis conſentientibus) permittenda eſſet ſupra præfixum annum Probationis dilatio; juxta felicis recordationis Pii Quinti decretum, non niſi ad ſex menſes extendi poſſit. Legitima verò, & approbanda *Dilationis cauſa.* cauſa in primis eſſet, ſi Novitius quæ addiſcenda ſunt, non didiciſſet, adeòque diſpoſitus videretur, ut intra id temporis ſpatium ea omnia diligentiſſimè addiſcere poſſet; aliæque conſimiles. Accelerari autem Profeſſionem non niſi in caſu mortis Novitiorum conceſſum eſt.

2 Ta-

2 Tacitas Profeſſiones omninò reſpuimus; quinimmò, ſi quiſpiam decem, aut viginti, aut etiam pluribus annis abſque expreſſa Profeſſione in Religione permanſerit; functioneſque omnes ad Profeſſos ſpectantes, in ea exercuerit, nè tamen ad munus quodcumque quod Profeſſorum ſit, admitti poſſit (niſi expreſſa priùs Profeſſione emiſſa) ac ut ad omnes legitimos actus penitùs inhabilis ſit, diſtrictiùs præcipitur, & ſtatuitur. Ob idque prætereà ſancitum eſt, ut omnes deinceps Novitii, tàm Clerici, quàm etiam Laici, expleto probationis anno, aut expreſſam Profeſſionem emittant, aut ad ſæculum redeant, ut ſupra dictum eſt. *Tacitè profeſſi.* *Omnes expreſsè profiteantur, & quando.*

De modo admittendi Novitios Clericos ad Profeſſionem, vel illos ab ea reiiciendi.

TITULUS XIX.

Tex. *Finito verò anno Probationis, recipiantur ad obedientiam.*

1 CUm denique Novitii Clerici ſextum decimum ætatis annũ compleverint, & ad ultimum Probationis menſem devenerint, omnibuſq; (ut præfertur) Religioſis moribus, & inſtitutionibus, præſertim ad Divinum Officium juxta Sanctę Romanæ Eccleſiæ conſuetudinem recitandum ſpectantibus, præditi fuerint, Magiſter, Superiore conſulto, ſingulos Fratres de admiſſione Novitiorum ad Profeſſionem agendum eſſe præmoneat; ut ij, divino implorato auxilio, ad tantæ rei negotiũ maturè, ſanctèque peragendum, ſe ſe accingant. *Sufficientia admittendorum ad profeſſionem.* *Ad profeſſionis admiſſionẽ quæ præcedere debent.*

2 Decernitur autem, ut admiſſio, vel dimiſſio Novitiorum, tàm intra, quàm extra (ut jam dictum eſt) Seminaria degentium, probatione expleta, per ſecreta ſuffragia, & non aliter fiat; ſuffragabuntur autem localis Superior, Novitiorum Magiſter, Patres Conventus, & Fratres omnes de *Suffragia ſecreta in admiſſione neceſſaria.*

Qui ſuffragantur. familia expreſsè profeſſi, iis, qui in Seminariis fuerint, dumtaxat exceptis.

Magiſter de qualitatib. Novitii referat in Capitulo. Teſtimonio Magiſtri fides adhibĕda. Teſtimoniũ ſuum Mag. iurejurando ꝯfirmet. Quot ſuffragia requirantur, quòt Novitius ſit admiſſus. Dũ paria vtrinque ſuffragia quid agẽdum.

3 Horum omnium, ſtatuto tempore, evocato Capitulo, Magiſter, qualis fuerit Novitii profeſſuri vita, qualeſvè mores exprimat; nùm futuræ ſanctitatis, probitatiſque indicia dederit, nùm ad ſtudia, nùm ad alia Religionis neceſſaria munera aptus, nùm demùm qui recipiatur, & admittatur, an verò reiiciatur, dignus; qua tamen ſinceritate, & animi puritate in his teſtificandis uti Magiſtrum neceſſe ſit, indè dijudicetur, quòd cum Patres omnes teſtimonio ejus ſtare debeant, quippè qui Novitiorum vitam ignorent, ſi falſum (quod abſit) de quopiam teſtimonium ferret, omnes in errorem adduceret. Suum itaque teſtimonium, quò verius cenſeatur, jurejurando confirmet, juſtaque Dei judicia, nè indignos approbet, dignos reſpuat, Sancto timore caveat.'

4 Audita relatione, teſtimonioque Magiſtri, ad ſuffragia canonicè veniatur, quæ ſi ſupra medietatem affirmativa ſint, Novitius ad Profeſſionem admiſſus cenſeatur, ſi verò negativa, rejectus. Quòd ſi Suffragiorum paritas aliquo caſu daretur, expectato Provincialis, vel Commiſſarii ejus adventu, denuò ferantur, quæ ſi item paria ſint, ipſius erit deciſivum votum apponere.

Reiecti dimittantur. Admiſſus diſcedere poteſt. Diabolica vexatione diſcedere volentes orationib. iuuentur.

5 Si quis rejectus fuerit ab Ordine, ut ſupra dictum eſt, dimittatur; ſi quis tamen, etiam ad Profeſſionem per hujuſmodi ſuffragia admiſſus, ſponte diſcedere velit, vis illi inferenda non eſt; ſed potiùs ejus libertati favendum; quòd ſi diabolica fraude vexaretur, benignis cohortationibus, & orationibus adiuvetur; modò importunitas, vel violentia ejus voluntati non inferatur.

6 Approbationem verò, vel reprobationem hujuſmodi in peculiari libro, adhoc dumtaxat in Archivio Conventus cuſtodiendo; Cancellarius item Conventus fideliter adnotabit, eamque

que localis Superior propria de more ſubſcriptione firmabit.

Receptio vel reiectio Nouitij regiſtretur.

De modo admittendi Novitios Laicos ad profeſſionem, vel illos ab ea reiiciendi.

TITULUS XX.

Stylus idē in receptione Laicorum, ac Clericorū. Qui de Laici vita teſtimonium ferre debet. Extēditur prædictū decretum ad Clericos Nouitios extra ſeminaria viuentes.

1 IN admiſſione, vel rejectione Laicorum Novitiorum ad profeſſionem eadem omnia ſervanda ſunt, quæ de admiſſione, vel rejectione Clericorum Superiori titulo decrevimus; niſi quòd Magiſtri Novitiorum vices, is Pater, ſub cujus diſciplina in probatione permanſerunt, ſubire, de eiſque teſtimonium ferre debebit; quod etiam decretum intelligi volumus, de iis Novitiis Clericis, qui ob majorem ætatem extra Seminaria ſub alicujus Patris cura in probatione vixerint, ut ſupra dictum eſt.

De modo Profeſſionis emittendæ.

TITULUS XXI.

Profeſſionis emittendæ à Generali poſtulāda facultas. Ante profeſſionis emiſſionem quid agere Nouitius debet. Localis Superior recipere ad profeſſionē valet.

1 ANtequàm ad Profeſſionis emiſſionem accedatur à Generali Miniſtro, quem localis Superior, ſivè Novitiorum Magiſter de approbatione facta certiorem reddant, admittendi facultas petenda eſt, & obtinenda; Interim verò Novitius profeſſurus divinis rebus ſe totum devoveat, generali confeſſione, continuis orationibus Deo ſe ſe commendans; divinumque auxilium humiliter implorans, ad Profeſſionem ſe præparet.

2 Habito deinde Miniſtri Generalis aſſenſu localis Superior, cui recipiendi ad Profeſſionem Novitios facultas conceditur, latis primò præfixis de more tribus Canonicis terminis, aliquot ho-

Tres Canonici termini ad professionē. *Teſtes profeſſionis.* *Profeſſionis emiſſio.*

rarum ſpatio inter ſe diſtinctis; jamque peractis, ſtatutis loco, & hora, juxta formam generalis abſolutionis Novitium profeſſurum abſolvat; ſervatiſque aliis, ut in Rituali, cæremoniis, coram duobus ſaltem Patribus ad hoc, ut teſtibus ſpecialiter advocatis, ad Profeſſionem, juxtà formulam inferiùs poſitam, ſi Clericus fuerit, latina lingua prolatam, ſi Laicus, vernacula excipiet.

Profeſſio notetur. *Teſtes ſubſcribant.* *Laicorum profeſſio à quo regiſtrari debet.* *Liber profeſſionum.*

3 Profeſſionem in libro ad hoc deputato recentes Profeſſi propria manu deſcribant; iique, ac teſtes prænominati propria item ſubſcriptione confirment; Laicorum verò noviter Profeſſorum (ſi ſcribere ipſi neſciant,) ab aliquo pro ipſis notetur in eodemmet libro emiſſa Profeſſio; ſubſcribant teſtes, ipſi verò ſignum Crucis pro ſubſcriptione apponant. Liber autem præfatus diligenter à Superiore loci cuſtodiatur.

Formula Profeſſionis Clericorum.

4 *EGo Frater N. .. voveo, & promitto Deo Omnipotenti, Beatæ Mariæ ſemper Virgini, Beato Franciſco, & omnibus Sanctis, & tibi Pater, toto tempore vitæ meæ ſervare Regulam Fratrum Minorum per Dominum Papam Honorium confirmatam, & à pluribus Summis Pontificibus declaratam, iuxtà Privilegia Ordinis Minorum Conventualium ab Apoſtolica Sancta Sede conceſſa, & Conſtitutiones URBANAS, vivendo in Obedientia, ſinè Proprio, & in Caſtitate.*

Formula Profeſſionis pro Laicis vernacula lingua.

1 *IO Frate N. facio voto, e prometto à Dio Onnipotente, & alla Beata Maria ſempre Vergine, al Beato Franceſco, ed à tutti i Santi, & à te Padre tutto il tempo della vita mia oſſervare la Regola dè Frati Minori, per il Signor Papa Honorio confermata, e da molti Sommi Pontefici dichiarata, ſecondo i Privilegii conceſſi all'Ordine de Minori Conventuali, dalla Santa Sede Apoſtolica, e ſecondo le Conſtitutioni VRBANE, vivendo in Obedienza, ſenza Proprio, & in Caſtità.*

De ſecundo Seminario.

TITULUS XXII.

1 CLerici profeſſi, qui decimum ſeptimum ætatis ſuæ annum expleverint, ad ſecundi Seminarii loca mittantur, ubi ſub arctioris diſciplinæ irreprehenſibili obſervantia, quòuſque ſacris initiandi ſint, ſub cura peculiaris, ac diſcreti Magiſtri modeſtè, & humiliter vivant. Nullis Conventuum negotiis ſe ſe ingerant, aut communibus locutionibus interſint; nullo Conventus Officio perfungantur; ſed ſpiritui, ac literis intenti; intra Seminarii ſepta, ab aliis Fratribus omninò diviſi commorentur; nec ſeùcs ac primi Seminarii Alumni iiſdem inſtitutis, & legibus utantur, Magiſter iiſdem qualitatibus præditus ſit, eodemque Officio perfungatur, quo primi Seminarii Magiſter, ut dictum eſt, fungi debet.

Ætas Alumnorum ſecundi Semin.

Eorundem diſciplina.

Secundi Seminarij adoleſcentes ſegregati ſint ab omnibus.

Magiſtri ſecũdi Seminarij.

2 Bona-

Studia ſecundi Seminarii.

2 Bonarum literarum ſtudiis diligentiſſime incumbant, eritque Miniſtrorum Provincialium præcipua cura, ut niſi eorum Magiſter idoneus ſit, Lectores probatæ item vitæ, & obſervantiæ, qui eos doceant, deputare, omne autem ſtudium, omnemque diligentiam in id adhibeant. Quòd ſi eorum incuria prædictos Profeſſos Præceptoribus, ac Lectoribus carere contingat, Generalis Miniſter cum his ſeveriùs agat, eoſque pœnis etiam ſuſpenſionis ab officio, ſi fuerit opus, afficiat.

Lectores ſecundi Seminarii à Provinciali deputentur.

Provincialium hoc negligentium reprehenſio.

Ineptorum ad literas ſtudia.

3 Qui autem ad ſcientias capeſſendas inhabiles ſunt, in aliis facultatibus inſtruantur: Caſuum ſcilicet conſcientiæ, ſummis (ut ajunt) cæteriſque hujuſmodi exercitiis, quæ Religioſum decent, operam non ſegniter nàvent, ut ſupra dictum eſt.

4 In ſecundis Seminariis permaneant omnes tàm Novitii, quàm Profeſſi à decimo ſeptimo expleto, uſque ad vigeſimum primum eorum ætatis annum item expletum. Si quempiam autem provectioris ætatis ad Religionis habitum recipi contigerit, qui vigeſimum primum annum non excedat; in ſecundo Seminario pro probatione permaneat; quòd ſi vigeſimum primum exceſſerit, in aliquo Conventus Cubiculo, à Fratrum habitatione (quantùm fieri poterit) ſeparato, ſub alicujus probi Patris cura, vel Seminarii Magiſtri probationis annum efficiat.

Provectioris ætatis Novitij.

De receptione Oblatorum.

TITULUS XXIII.

1 OBlati ad Ordinem non admittantur, niſi ſingulis ſervatis, quæ Sacri Concilii Tridentini, & Summorum Pontificum Decreta ſervanda præſcribunt, & hæc præterea, quæ infra ponuntur, ſtatuta; videlicet ut.

Requiſita in oblatis

1 Omnia ſua Conventui offerant.

2 Ve-

2 Veſtem brevem decenter, ac Religioſè accommodatam geſtent.

3 Communem prorsùs cum cæteris Fatribus vitam degant.

4 Superiorum localium obedientiæ ſubdantur.

5 Et vigeſimum ſuæ ætatis annum abſolverint.

2 Qui verò extra clauſtra ad libitum evagari, nèc Superiorum obedientiæ ſubeſſe voluerint, ſeque tamen, & ſua Religioni devoverint, inter Oblatos non admittantur, nec eis Oblatorum habitus concedatur, ſed inter ſpirituales Religionis Filios, & amicos connumerentur; eiſque ut benefactoribus omnium noſtri Ordinis ſpiritualium gratiarum participatio juxta Summorum Pontificum Indulta communicetur.

Extra clauſtra degentibus non conceditur habitus oblatorum.

Ii in filios religionis cooptari queant, ſi benefactores ſint.

3 Nemo præterea Juvenes, ſeù Pueros quoſcunque, etiam conſanguineos, ſeù quovis modo proximos, ut apud Conventus educentur, ſivè intra Conventus commorentur, ſub graviſſimis pœnis ullatenùs recipere poſſit; Superiores verò transgreſſores, etiamſi id tantùm permiſerint, ab officiis ipſo facto deponantur.

Iuvenes in Conuētib. educari prohibitū

Tranſgreſſorum pœna.

De Veſtitu Fratrum.

TITULUS XXIV.

Tex. *Fratres omnes veſtimentis vilibus induantur.*

1 VEſtimenta Fratrum tàm exteriora, quàm interiora adeò modeſta, adeò Religioſa, adeoque ſimplicia ſint, ut nullam vanitatis, levitatis, elegantiæ, ſivè ſuperflui cultus, ſpeciem præſeferant; nullo modo colorata ſint, ſed cineritii tantùm coloris. Quamquam leviora intrinſeca in æſtate, albi dumtaxat coloris fieri poſſe concedimus; nullis tamen ornamentis, nullis vanita-

Veſtimentorum honeſtas.

Color.

Nulla in veſtimen.

nitatibus, nullo luxu Religioſis viris incongrua. Idque præſertim mandamus, nè ſericum quid, tàm in extrinſecis, quàm intrinſecis veſtibus, vel in earum extremitatibus, vel alibi ullo modo apponatur ſub pœna tranſgreſſoribus quarta, & ſexta Feria publicè pane tantùm, & aqua jejunandi, toties quoties tranſgredi comperti fuerint.

Veſtimentorum opportuna ſubminiſtratio.

2 Nè tamen Fratres noſtri ſæcularibus, exteriſque ullatenus deformes appareant; nevè recentes alter, alter verò vetuſtas, laceras, pannoſaſque Veſtes induant, Superioribus ſingulis præcipimus, & mandamus, nè deinceps delinquentes Fratres neceſſarium veſtium ſubtractione, vel in his ſubminiſtrandis ulla unquàm dilatione punire audeant; ſed aliis pœnis pro qualitate culparum in eos animadvertant; curentque, ut quantùm fieri poteſt, in omnibus veſtimentis præſertim, exterioribus, uniformitas omninò ſervetur, & quantùm ad colorem, & quantùm ad materiam, & quantùm ad formam inferiùs præſcribendam.

Veſtimentorū uniformitas.

Veſtimentorum ſubminiſtrationem retardantiū pœna.

3 Ipſi verò Guardiani, & alii quicunque Superiores, ſivè etiam ad quos ſpectaverit, Officiales, neceſſaria veſtimenta fratribus denegantes, ſeù malitiosè retardantes, Officiorum privatione eo ipſo incurrant, aliiſque pœnis ſubiiciantur.

Veſtimēta ipſa, non panni, vel pecunia Fratribus tribuātur

Superiorū permittentiū pœna.

Rudiora veſtimenta.

4 Pro veſtitu verò, & indumentis Fratrum panni integri, ſivè etiam diſcepti, vel dumtaxat inciſi, nullatenus tribuantur, eòque minus pecuniæ ad hujuſmodi tàm interiora, quàm exteriora veſtimenta comparanda: ſed ab Officialibus Conventus veſtimenta omnia tàm, ut præfertur, interiora, quàm exteriora integra, & conſuta fideliter ſubminiſtrentur, aliàs Superiores, etiam tantummodò permittentes, Officiales aliter ſubminiſtrantes, & Fratres quicuuque recipientes graviſſimè puniantur; Nonnullis autem, qui ex quadam penè intollerabili negligentia Veſtes nimium lacerant, junioribuſque præſertim non Sacerdotibus, Superiores rudiora veſtimenta, dummodò uniformia ſint, ſuppeditare curabunt.

5 Exte-

5 Exterior Tunica religioſo more compoſita deferatur, nec longa nimium, vel brevior, nullaque ſit à latere ſciſſura, qua manus intrinſecus inſerantur, nec aliud quidpiam, quod religioſam paupertatem, modeſtiam, munditiemque offendat. Interior verò Tunica eodem modo ſimplex ſit, non vanitati, ſed neceſſitati ſerviens. *Tunica exterior.* *Interior.*

6 Caputium conſimiliter ſimplex ſit, non ſericis intrinſecùs munitum, ſed ſimplici ſutura ſic decenter formatum, ut ab anteriori parte ultimum pectoris in forma orbiculari operiat; à poſteriori verò in forma pyramidali ad cingulum uſque protrahatur; ea verò pars, qua caput obtegitur, rotunda, ſimplexque ſit, nil apicis, vel alterius formæ in cacumine habens. *Capuciū.*

7 Corda præterea rudis ſit, & religioſo ſtatui accomodata; ſubtilior æquò non deferatur, ſed mediocris, nec tantæ craſſitudinis, ut ab aliis differat, & indecentiam pariat; non nimio ſtudio, vel artificio elaborata, ſed ſimplicibus nexibus de more aptè, & religiosè compoſita. *Corda.*

8 Pallia pariter ſimplicia ſint, & abſque manicis, exteriori tunica breviora, nullis ſciſſuris, neque aliis vanitatibus ornata. Collare (ut ajunt) breve ſit, trium digitorum menſuram non excedens. Horum verò uſus Prælatis, & Sacerdotibus conceditur; eiſque, cum opus fuerit, præterquàm in publicis ſupplicationibus, iis tantùm uti liceat. Laici verò breviora geſtabunt, ſuæque conditioni, & ſtatui magis conformia. *Pallia.* *Eorum vſus.*

9 Bireto nigro ſacræ Theologiæ Magiſtris, cum inſignia Doctoratus ſuſcipiunt, & in actu diſputationis (ubi fuerit conſuetudo) liberè uti conceditur. Bireta verò communia decentia ſint, & non nimium in latitudinem extenſa; his Sacerdotes tantùm, præterquàm in Eccleſiis, & publicè in Civitatibus, & locis uti queant. Aliis autem Fratribus, Laicis præſertim, interdicitur; quòd ſi ad ſanitatem eis fuerit opus, non Biretum, ſed brevius operculum, & undequàque æquale deferre *Bireti nigri vſus.* *Bireta cōmunia.* *Eorum vſus.*

re poſſint; ſi qui verò non ad neceſſitatem, ſed ad pompam, & faſtum potiùs, nec religioſa modeſtia eo uterentur, à Superiore coerceantur, & puniantur.

Pileorum uſus. 10 Pileorum quòque uſus, quando fuerit opus, Fratribus ſingulis concedatur. Domi verò, aut in Choro, vel in Eccleſia, & Proceſſionibus, *Color.* niſi aliter Superioribus videatur, eorum uſus prohibetur. Sit autem cineritii coloris, modeſtæ formæ; ex eaque parte, qua caput tangit, ſi *Forma, & ornamenta.* neceſſe ſit, modeſta aliqua vitta ejuſdem coloris, quæ trium digitorum latitudinem non excedat, operiatur.

11 Quia verò ex Summorum Pontificum permiſſu interulas, ſeù camiſias geſtare poſſumus, *Subuculæ.* ideò à quibus lineæ deferuntur, modeſtè ità, religioſèque deferantur, ut nullo modo, neque ex ſuperiori parte, neque ab extrema bracchiorum *Uſus ipſarum.* videri poſſint; quòd ſi circa collum quidpiam ad mundiciem conſervandam apponendum ſit, ita *Collare.* breve, ac depreſſum apponatur, ut à nemine penitùs videri poſſit.

Veſtimentorum interiorum religioſitas. 12 Alia autem intrinſeca veſtimenta, præter coloris cinericii, & albi, modeſtiam, etiam in forma, religioſam humilitatem redoleant, nullis ſciſſuris ornentur, ſericis non muniantur, manicæ in extrema parte non ſcindantur, neque orbiculis claudantur, ſed in omnibus materiam lineam, vel laneam, coloremque Religioſum comitentur: Diligenterque animadvertant Prælati, nè decretum hoc ullo pacto violetur, ſed ab omnibus Fratribus, quicunque illi ſint, inviolabiliter obſervetur.

Tibialia. 13 Tibialia præſertim modeſtiam, & Religionem præſeferant, non colorata, nec nimio artificio elaborata ſint, ſed ſimplicia, & in omnibus ſtatui Seraphicæ paupertatis, & humilitatis conformia.

Calceamenta. 14 Calcei quòque albi non ſint, nec ad vanitatem, & elegantiam efformati, ſed clauſi, & ſinè

occellis

occellis deferantur; ſimiliter crepitæ abſque ſuperfluis ornamentis geſtentur, qui ſecus fecerit, à Superiore corrigatur, eique prædicti calcei, etiamſi novi fuerint, auferantur, vetuſtioreſque denuò viles, & modeſti concedantur. *Crepitæ. Trãſgreſſores puniantur.*

15 Manicis pelliceis uti Fratribus omnibus interdicitur; quòd ſi urgente neceſſitate cuipiam neceſſariæ eſſent, ea lege à Superioribus concedantur, ut pellis extrinſecùs nullo modo appareat; nec operculum coloris ab habitu alieni ſit, ſed ejuſdem coloris, ac materiæ, qui verò aliter manicas haſce geſtaverint, pœnis coerceantur, & corrigantur. *Manicæ pelliceæ. Quando earũ vſus conceſſus. Trãſgreſſorum pœnæ.*

16 Lintea quòque pudariola ad abſtergendas manus, linteola ad emungendas nares, & alia id generis neceſſaria ſuppellex ſimplex ſit, non pretioſa, nec aliis ornamentis compacta. In Lectulis autem ſerica, aut picta conopea, ſive ſtragula quibuſvis Fratribus prohibentur, transgreſſores ablatione rerum puniantur; quæ ſi venales fuerint, eo ipſo vendantur, pecuniæ verò Sacrario, & Eccleſiæ applicentur. *Lintea ſuppellex. Lectulorũ ornamenta interdicta cũ pœna.*

17 Si quis verò cõtra decreta præſcripta Veſtes ſuperfluas, vanas, aut Religioſis incongruas geſtare, ſivè ſuperflua quæcunque, vel etiam Veſtes hujuſmodi prohibitas apud ſemet, vel alibi abſcõditas retinere auſus fuerit, ſeveriùs puniatur. *Veſtimẽta ſuperflua, & vana tenentes puniãtur.*

18 Fratres præterea, quicunque illi ſint, coram Sæcularibus præſertim, & exteris, ac etiam noſtri Ordinis Fratribus, nec in Conventu, nec extra ſinè habitu ullo pacto apparere præſumant; qui ſecùs fecerint, à Conventu, ubi de familia collocati fuerint, eo ipſo expellantur. *Sinè habitu etiam intra clauſtra viſi pœnis afficiãtur.*

De Veſtiario, ſeu Depoſito.

TITULUS XXV.

1 Veſtiarii, ſivè Depoſiti locus ad majorem Fratrum commorantium commoditatem, *Veſtiarij ſtimio.*

tem,

tem prædictorumque omnium exactiorem obſervantiam, in unoquoque Conventu deputetur.

Veſtiarii liber. Omnia ibi veſtimenta Fratrum tùm lanea, tùm linea, ſeparatim tamen aſſerventur. Eaque omnia, quæ ad ipſos denuò induendos neceſſaria fuerint, diligenter cuſtodiantur; liber etiam in quo quicquid veſtitus gratia pro ſingulis expenſum fuerit, fideliter adnotetur, & apud veſtiarii Cuſtodem reperiatur, qui ſtatuto tempore rationem reddere teneatur.

Cuſtodia rerum in depoſitum congeſtarũ &, ſubminiſtratio. 2 Præcipitur autem, & mandatur, ut mobilia Fratrum ſuperflua, poſtquàm in depoſitum tranſlata fuerint, ità aſſerventur, & cuſtodiantur, ut his, qui tulerint, loco, & tempore de localis Superioris licentia neceſſaria ſuppeditentur; quòd ſi in dies ſupererint, à nemine de iis, niſi à Provinciali Capitulo, ſivè Capitulari Congregatione (ut de pecunia decretum eſt) diſponi poſſit. *Superabũdantium diſpoſitio.*

Veſtiario præfecto rum munus 3 Veſtiario, ſeu depoſito prædicto unus, aut juxta Fratrum commorantium numerum duo ex Fratribus præficiantur. Hujus, ſeu horum officium ſit, ſingula quaque hebdomada, æſtivo præſertim tempore, ſemel ſaltem pulverem à pannis excutere, & unicuique, prout fuerit opus, conſcio Superiore, debita veſtimenta tradere, ſingulis ſabbati diebus opportunè in ipſo veſtiarii loco Fratres recentes veſtes ſuſcepturos, diebuſque Dominicis ſordidas relaturos, benignè, patienterque expectare. *Supellectilis ſubminiſtratio.*

Veſtiũ lavacrum. 4 Ad veſtes præterea Fratrum quaſcunque ut decet, purgandas lavatorium in unoquoque Conventu (ſi fieri poterit) conſtruatur; Ubi verò id fieri nequeat, Depoſitarius, ſeu Procurator Conventus de Superioris conſenſu externas ad miniſterium Perſonas adhibeat. Nemo tamen ſuas quovis prætextu exteris quibuſcunque veſtes emundandas, ſub pœnis ad Superioris arbitrium luendis ullatenus deferat. Sacras verò veſtes ab aliis ſeorſim, nè cum profanis ullo modo admiſceantur, emundari ſtatuimus. *Externæ perſonæ ad veſtes emundandas.* *Sacrarum veſtium emundatio.*

CON-

CONSTITUTIONES IN CAPUT TERTIUM REGULÆ.

DE DIVINO OFFICIO

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Clerici faciant Divinum Officium ſecundùm ordinem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ.*

1 NIL adeò pervigilem curam, omnimodamque tùm Prælatorum, tùm cæterorum Fratrum diligentiam exigit, quàm ea, quæ Dei honorem, ejuſque Eccleſiæ cultum reſpiciunt. In iis itàque maximam adhibendam eſſe ſolertiam, maximamque animorum occupationem impendendam, & quia Chriſtiani ſumus, & quia Religioſi, multiplex ratio ſuadet. *In Dei cultũ debita diligentia.*

2 Statutis igitur horis divina Officia celebrari decernimus; Matutinæ laudes media nocte (ubi conſuetudo fuerit) vel paulò poſt in inſignioribus Conventibus recitentur; alibi verò ea ſaltem hora, ut albeſcente die, & laudibus ipſis, & orationi mentali finis impoſitus ſit. Prima in inſignioribus quibuſcunquè Conventibus, & in aliis omnibus, ubi congruus Fratrum numerus fuerit, à Matutinis Laudibus diſtincta; orto jàm ſole, recitetur. Reliquæ verò horæ juxta ſacros Romanæ Eccleſiæ ritus, temporum varietate, & concionandi occaſione (ſi aderit) ut in Rit Rom ordinatur, diligenter attenta, celebrentur. Nona tamen *Diuinorũ Officiorum tempora.* *Matutinum.* *Prima.* *Cæteræ Canonicæ Horæ.* *Nona.*

men à feſto Inventionis Sanctæ Crucis ad feſtum uſque Exaltationis ipſius, præterquàm diebus Jejunii, poſt prandium, peractis gratiarum actionibus, in Eccleſia recitetur; aliis verò temporibus juxta præcẽtatos Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Ritus.

Veſperæ, & Comple. Veſperæ pariter, & Completorium debitis horis recitentur.

Roman. Rituum, & cæremoniarum obſeruãtia 3 Diſtrictè præcipitur, & ordinatur; ut in omnibus ad divina officia pertinentibus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ritus, & cæremoniæ Romani etiam Breviarii Rubricæ, tàm quò ad Cantum, & recitandi modum, quàm quò ad omnes alias cæremonias ſtandi, genuflectendi, ſedendi, inclinandi, aperiendi ſingillatim ab omnibus obſerventur.

Officium B. M. V. Defunctorũ &c. Officium item Beatæ Mariæ Virginis parvum; ac Officium Defunctorum ſingulis anni temporibus, etiam Adventus, & Quadrageſimæ, & aliæ piæ ſupplicationes ſuperadditæ, juxta rubricas generales recitentur.

Noſtrorũ Sanctorũ officia. 4 Sanctorum noſtri Ordinis Officia tùm propria, tùm communia, juxta Summorum Pontificum Indulta celebrentur.

Officium S. Caroli dup. Officium inſuper Sancti Caroli olim noſtri Ordinis Protectoris ſub ritu duplicis celebretur.

Off. S. P. Franciſci ſingulis menſib. Singulis quòque menſibus, prima die non impedita, ex conceſſione felicis recordationis Pauli Quinti, Officium Seraphici Patris Noſtri Sancti FRANCISCI recitetur.

Solemnitates Ordinis. Diœceſis feſtiuitates. Celebrentur præterea ſolemnitates illæ, quæ ex antiqua noſtrarum Eccleſiarum, approbataque conſuetudine a ducentis circiter annis celebrari conſueverunt, Ordinaria quòque Diœceſanorum in ſuis Diœceſibus a Fratribus obſerventur, & aliæ Feſtivitates, quæ ex voto, vel devotione Univerſitatum celebrari ſolent, ab ipſis quòque devotiſſimè celebrentur, juxta Romanæ Eccleſiæ conſuetudinem, ſacroſque Romani Cæremonialis, & Rubricarum (ut præfertur) ritus.

Cæremonialis Rom. vſus 5 In ſingulis itaque Conventibus Romanum Cæremoniale reperiri præcipimus, juxta quod omnia ad divina officia pertinentia regulanda ſunt;

ſunt; Curabit itaque Generalis Miniſter, ut Cæremoniale præfatum additis, quæ ex noſtro inſtituto, præter Divinum Officium ſpiritualia exercitia fieri ſolent; Typis Religionis expenſis detur, ac ſingulis Conventibus diſtribuatur, deputeturque à Superiore aliquis Fratrum, qui in id diligenter incumbat, ut ſingula ſingillatim ejus nutu ab omnibus obſerventur. *Cæremoniale Rom. imprimatur.*

6 Ante Divini Officii ſignum Novitii, vel Profeſſi, vel aliiquilibet ad Chori miniſterium ex munere deputati, eò humiliter accedentes, quæ præparanda fuerint, libros, luminaria, emunctoria, lectorilia, cæteraque omnia neceſſaria diligenter præparent. *Ad divina Offic. Præparatio.*

7 Dato verò Divini Officii ſigno, Fratres quàm citiùs Deo ſe ſe, cordaque ſua humiliter parantes ad Chorum accedant. Nemoque Fratrum, quicunque illi ſint, immunis à Choro cenſeatur; ſed omnes ad divinas Deo perſolvendas laudes, & ad ſingulas canonicas horas, Conventualeſque Miſſas cum debita tanto loco, tantæque majeſtati modeſtia, ac reverentia convenire teneantur (iis tantùm, qui proprii muneris tunc temporis exercitatione ex Superioris ſcientia, vel alia rationabili occupatione detinentur, exceptis.) Reliqui verò nullius privilegii prætextu, nullius præeminentiæ, & ſuperioritatis intuitu ullo pacto ab hoc debito excipiantur. *Ad Chorũ pro divinis canẽdis univerſalis acceſſus. Excepti.*

8 Qui verò lectionibus, vel concionibus actu occupantur, eo tempore ex Superiorum conceſſione immunes ſint, infirmi præterea, ſenioreſque ac debiles, & impotentes ad Superiorum arbitrium diſpenſentur, Itemque Lectores publici, & qui publica ſtudiorum, vel neceſſariorum Conventus negotiorum cauſa detinentur; Quòd ſi Baccalaureos, ac Studentes, quo tempore divina perſolvuntur, lectionibus intereſſe oporteat, cæteri omnes Choro aſſiſtant, ne ullo pacto ad lectiones cum præfatis Fratribus pergant, Lectores verò, qui alios, quàm Baccalaureos, & Studentes *Immunes à Chori frequentatione. Dũ ſtudẽtes lectionib. interſunt. Cæteri Choro aſſiſtant.*

ſume-

ſumerent, lectura priventur.

Divinorũ religioſa perſolutio

9 In pſallendo verò, & concinendo Religioſa modeſtia, debituſque recitandi modus ſervetur, non accelerarè nimis, non perturbatè, ſed reverenter, attentè, devotèque divinæ laudes celebrentur.

Ad librũ Chori modeſtus acceſſus. Vicarij, vel Choro præfecti munus.

10 Ad librum, cum opus fuerit, non tumultuariè, ſed reverenter, modeſtèque omnes accedant; Quæ verò ad cantum, cæteraque ad Divinum Officium ſpectantia pertinent, ſolus Vicarius, vel alius quiſpiam, cui incumbat, ex munere, diligenter, accuratèque moderabitur.

Poſt principiũ officij accedentes. Diſceſſus à Choro. Digniori in Choro exiſtenti obediẽtia.

11 Qui inchoato Officio ad Chorum acceſſerint, facta debita ipſi Altari, Superiorique, ac ipſis Fratribus reverentia, cæteris in pſallendo adjungantur, quæ omiſerint, opportunè poſtea recitaturi. Nullus à Choro niſi petita, & obtenta à Superiore licentia diſcedere audeat; quòd ſi quando Superiorem, & Vicarium, ſivè alium quempiam Prælatorum abeſſe contingat, dignior ex his, qui Choro interſunt, Superioris locum obtineat; ipſique & diſceſſus, & quorumcumque ad Divinum Officium ſpectantium gratia, reverentia, & obedientia à cæteris omnibus humiliter præſtetur.

Aliena à Choro. In Choro prohibita.

12 Dum Divina perſolvuntur Officia, omnibus Fratribus diſtrictè præcipitur, & mandatur, nè loqui, ſtudere, legere, ſeù quidpiam aliud à divinis laudibus alienum efficere ullo modo præſumant; Tranſgreſſores verò à diſcreto Superiore puniantur, & corrigantur.

Tempore officiorum nõ audiãtur confeſſiones.

13 Quàmdiù divina celebrentur, nemini præterquàm ex neceſſitate, & de Superioris conſenſu, ubi præſertim inſufficiens Fratrum numerus, reperitur, audiendis confeſſionibus operam dare liceat.

Extranei in Choro

14 Extraneis niſi Religioſi, aut Eccleſiaſtici fuerint, dum peraguntur divina, Chorum ingredi,

di, ibique permanere, niſi rationabili de cauſa, nullatenus permittatur. *nō admittantur.*

15 Matutinæ laudes iis diebus, quibus cantari in noſtris Eccleſiis ſolemniter ſolent, devotè cantentur. In feſtis itaque primæ claſſis nona lectio, *Te Deum*, Capitulum, Hymnus, & *Benedictus* cantentur. In aliis autem feſtis duplicibus, & Dominicis nona tantùm lectio, & *Te Deum:* In Dominicis verò Adventus, & Quadrageſimæ Capitulum, Hymnus, & *Benedictus:* Si quæ verò laudabiles conſuetudines in aliquibus noſtri Ordinis Eccleſiis reperiuntur, ſervari poterunt. *Feſta, quibus in matutino cantus adhibetur.*

16 Poſt Matutinum verò (exceptis ſolemnitatibus primæ, & ſecundæ claſſis) pro benefactoribus vivis, & mortuis Deo, preces fundantur, quamobrèm Pſal. *Deus miſereatur noſtri*, & *De profundis*, cum ſolitis precibus, & oratione devotè dicantur. *Pro Benefactoribus preces Matutino annectendæ.*

17 Tertia item in inſignioribus Conventibus cantetur, & debitis horis Miſſa juxta Sacrorum Rituum ordinationes, ſi pro Defunctis ſit, vel aliàs quomodolibet, ut ibi decernitur. *Tertiæ, & Miſſæ cantus.*

18 Veſperæ quòque in inſigniorum Conventuum Eccleſiis ſemper cantentur; alibi verò, ubi ſufficiens Fratrum numerus reperitur, ſaltem à Capitulo, & deinceps. *Veſperarū cantus.*

19 Ad majorem inſuper Dei gloriam, Populorumque ædificationem Organorum ſonus, & muſicæ cantus, tùm in Miſſis, & Veſperis, tùm in aliis horis, ſi opus ſit, vel juxta Eccleſiarum laudabiles conſuetudines conceditur, ea tamen lege, ut juxta Sacri Concilii Tridentini Decreta ſonus Organorum laſcivus non ſit, vel impurus, ac ut omnia alia, quæ à Romano Cæremoniale ordinantur, diſtinctè, omnimodèque ſerventur. Completorium quòque in inſignioribus Conventibus, vel ubi fuerit ſufficiens Fratrum numerus, cantetur. *Organorū, & Muſices vſus.*

20 Superiores autem locales, qui Choro non legitimè impediti intereſſe, vel ut alii interſint, *Chori cultum negli-*

D curare

gentes ſuperiores corrigantur. *Chorum non frequentantiũ pœnæ.*

curare neglexerint, à Generali Miniſtro, & Provincialibus graviter corrigantur, & puniantur; Fratres autem, qui divinis laudibus, & Choro intenti ex debito non fuerint, à Superiore priùs moneantur, quòd ſi ulteriùs pertinaciter, quæ Dei, & Chori ſunt, neglexerint, tùm ſubtractione obſonii, & aliis mortificationibus, publicisque genuflexionibus, tùm ab exitu Conventus prohibitione, publica diſciplina, carcere inſuper, & ſi opus fuerit, ab eo Conventu, ubi de familia commorantur, expulſione ſeverè puniantur.

Laicorum preces pro Officio. Acceſſus ad Chorũ. Emundatio Chori Sacriſtæ curæ.

21 Laici quòque Officium ſuum ad præſcriptum Regulæ devotè perſolvant, Chorum, niſi aliis Conventus neceſſariis exercitiis occupentur, ſemper frequentent; ad Matutinum præſertim continuò ſurgant, atque in Choro cum aliis Fratribus ſuas Deo preces humiliter fundant.

22 Sacriſtæ munus ſit Chorũ frequenter expurgare, omnique munditia, & decentia præparare. Adſint capſulæ arena, vel alia ſimili materia ſæpius renovanda, ad expuendũ aptæ, cæteraque omnia, quę ad munditiem pertinent, diligenter curet.

Choralis ſupellex à Superiore curatur.

23 Breviaria inſuper, Pſalteria, Martyrologium, libroſque omnes ad canendum neceſſarios Superior providere, ſivè ut alii ſedulò provideant, diligenter curare teneatur; eaque omnia, quæ ad divinum cultum quomodolibet pertinent, & ante alia quælibet præ oculis habeat.

De Miſſarum celebratione.

TITULUS II.

Sacerdotũ ad ſacra præparatio. Vocati ad celebrandum accedant.

1 OMnes noſtri Ordinis Sacerdotes, quorum vitam ſic immaculatam traducere intereſt, ut Angelica potiùs, quàm humana ſit, ad tremendum Miſſæ Sacrificium quotidiè celebrandum, ità ſe ſe diſponant, ut Sacramentali confeſſione expiata conſcientia, factaque debita præparatione, cum evocati fuerint, continuò ad cele-

celebrandum accedant; ſicque diſtribuantur quotidiè Miſſæ, ut juxta Sacerdotum numerum Populis ubicumque ſatisfiat. Si quis autem ex indiſpoſitione celebrare non poſſit, Sacriſtam opportunè præmoneat, ut in ejus locum alium ſufficere valeat. *Diſtributio Miſſarum.* *Celebrare impeditus.*

2 Nè tamen ob multiplicitatem Sacerdotum confuſio aliqua oriretur, quæ Populis ſcandalum, Fratribus turbationem afferret, præcipitur, ut in inſignioribus Conventibus, ubi plures Sacerdotes degere ſolent, à Vicario quolibet Sabbato Sacerdotes celebraturi ſuis præfixis horis in tabella, quæ deindè in aliquo perſpicuo Sacriſtiæ loco affigenda erit, deſcribantur; ac juxtà præfatam ſeriem Sacerdotes ad celebrandum conveniant, ſi quis verò defuerit, à Superiore corrigatur, ac prout expedire videbitur, puniatur. *Tempus celebrationis cuilibet per tabellam deſignandum.* *Trãſgreſſorum correctio.*

3 In hac eadem tabella Vicarius alternatim omnes illos deſcribat, ad quos hebdomadarii (ut ajunt) munus ſingulis hebdomadis, pro miſſis canendis, aliiſque ſacris functionibus peragendis, ſpectabit. *Hebdomadarius in tabellæ deſignetur.*

4 Decernitur autem, ut Patres omnes, Baccalaurei, & Studentes huic muneri hebdomadariatus æque ſubiaceant. Excipiuntur autem Patres ſinguli quinquageſimum ætatis annum excedentes, Magiſtri omnes, Concionatores, Lectores, & alii omnes ſtudiorum, vel lectionum occaſione aliàs exempti. Qui verò tertio moniti recuſaverint, utraque voce priventur. *Qui in hebdomadarium ſtatuendi.* *Exempti.* *Trãſgreſſores.*

5 Miſſa, quam Conventualem vocant, regulariter cum Officio, niſi alia rationabilis adeſſet cauſa ſemper conveniat, itaut ob nullam cujuſcumque ſpecialem devotionem prætermittatur, eaque (ut præmiſſum eſt) juxta Romani Cæremonialis decreta ſtatutis horis, & modis decantetur, tempore verò Quadrageſimæ, & aliis, quibus duas Miſſas cantari in Collegiatis ſolitum eſt, etiam in noſtris Eccleſiis, ubi fuerit ſufficiens Fratrum numerus, cantentur, ſervatis quòad *Miſſa Cõventualis de officio.* *Duæ Miſſæ quãdo cantandæ.*

omnia debitis cæremoniis, & horis.

S. R. E. ritus in celeb. Miſſæ inuiolabilis. Noui ritus non inducantur. 6 Singuli noſtri Ordinis Sacerdotes accuratè addiſcere, adamuſſimque omnes, & ſingulas Sanctæ Romanæ Eccleſiæ in Miſſis celebrandis cæremonias obſervare teneantur. Novos ritus, novaſque cæremonias inducere, ſeù ullo modo ſervare nè præſumant. Qui verò rudes nimiùm, ac ſanctorum rituum ignari reperirentur, vel nimiùm balbutientes nullo pacto celebrare permittantur; Ob idque Provinciales Miniſtri, Viſitatoreſque Provinciarum ſolertem adhibeant curam, ut Fratres quoſlibet notabiliter rudes, earumque cæremoniarum (ut prælertur) ignaros, à celebratione ſuſpendant, donec pleniorem, omnimodamque eorum, ad quæ tenentur, notitiam calleant.

Notabiliter rudes ſuſpendātur.

Actiones in Miſſa ſint deuotione aptæ. 7 Pronunciationem quoque in Miſſis celebrandis, & aliam quamcunque exteriorem actionem, ità regant, & moderentur, ut non propriæ tantùm devotioni, verùm etiam circumſtantium ædificationi (ut par eſt) inſerviant. In motu enim, in corporis inflexionibus, in vocis moderatione, in iiſque pronunciandis, quæ partim ſecretò, partim clara voce legenda ſunt, ita ſe ſe Sacerdotes coaptent, ut nihil diverſum, nihil immutatum, alienum nihil à præſcripto ſacrorum Rituum ullo modo appareat. Nimiam celeritatem, quod interruptis verbis, imperfectis genuflexionibus, ac ſignis crucis, circumſtantes confundat, prolixitatem etiam, quod tœdium illis afferat, omnino vitare teneantur.

Motus corporis. Vox. Omnia ritib. conformia. Acceleratio, & prolixitas nimia.

Nouæ Miſſæ. 8 Ii verò, qui ad Preſbyteratus Ordinem denuò promoti fuerint, primas Miſſas celebrari ſolemniter poſſint; nulli tamen quæſtus, nullæ pecuniarum, ſeù aliarum rerum oblationes fieri valeant.

De

De Miſſarum obligationibus.

TITULUS III.

1 Ecclefias ferè omnes Ordinis noſtri multis obligationibus, ſivè Capellaniis (ut ajunt) vel Cappellaniarum erectionibus indebitè gravari reperimus; quamobrèm ut juſtè (veluti decet) ſubleventur, decretum eſt, ut in ſingulis Religionis Conventibus ſcripturæ omnes pro legatis Miſſarum, aliorumque divinorum Officiorum olim à Majoribus noſtris receptæ diligenter, fideliterque diſcutiantur, quòd ſi data eleemoſyna tenuis ita ſit, ut minimè ad ſatisfaciendum ſufficiat, moneantur Hæredes, qui ſi eleemoſynam oneri ſufficientem ſupererogare negaverint; In primo à publicatione iſtarum Capitulo, ſivè Capitulari Congregatione Miſſarum, ſeù Capellaniarum reductio ex ſacr. Trident. Conc. decreto fiat.

Miſſarum redditus examinentur.

Miſſarum reductio.

2 Legata igitur, quæ inſufficientia ſunt, tot ſimul jungantur, quot ad Conſtitutionem annui redditus ſexaginta ſcutorum ſufficiant, pro hiſque quotidiè celebretur, & ubi plura hujuſmodi legata fuerint, eodem fermè ordine ad ejuſdem taxæ rationem diligentiùs reducantur ità tamen, ut eorum Defunctorum, qui præfata Legata reliquerunt, commemoratio habeatur, juxtà Sacri Concilii Tridentini Decreta, ipſaque Legata ſic reducta in tabella obligationum Conventuum accuratè deſcribantur.

Reductionis ſumma

Commemoratio defunctorũ etiam facta reductione fiat

3 Poſt hanc autem primam reductionem in primo (ut præfertur) ab harum Conſtitutionum publicatione Provinciali Capitulo, vel Capitulari Congregatione faciendam, reductiones Miſſarum denuò fieri quacunque ex cauſa penitus interdicitur.

Miſſarum reductio ſemel facienda.

Obligationes Miſſarum non recipiendæ.

4 Qua propter decernitur, diſtrictèque ordinatur, nè deinceps in Eccleſiis noſtri Ordinis hujuſ-

modi Capellaniarum erectiones, niſi Cappellæ ſufficienti dote donentur, ullatenus admittantur. Sufficiens autem dos cenſenda eſt, ſi Cappellaniæ, cui quotidiè ſemel celebrandi onus annectitur, ſexaginta ſcutorum pro ſuſtentatione Cappellani, ſupellectili congrua, aliiſque ad Miſſarum celebrationem neceſſariis annus redditus adjungatur.

Vel quomodo. Capellæ Dos.

5 Miſſarum, ſeù Divinorum Officiorum onera perpetua Legatis, vel aliis diſpoſitionibus adjecta, nè acceptentur, niſi ad formam præſcriptam. Hi verò Prælati ſub pœna depoſitionis ab Officiis, non niſi ſervatis his conditionibus, facultatem concedant, ſi ſecùs fecerint, acceptatio nullius valoris ſit, & ipſi præfatis pœnis rigorosè ſubjaceant.

Obligationes perpetuæ qualiter acceptandæ.

6 In Capitulis Generalibus, vel Provincialibus fiat hujuſmodi acceptationum relatio, ut, an ſervatæ fuerint debitæ conditiones, nec nè, à toto Capitulo judicari poſſit.

Receptæ in Capitulo referantur.

7 Facultas autem hujuſmodi nullatenus concedatur, niſi priùs diligenter de ſingulis celebrandarum Miſſarum obligationibus unicuique Conventui eandem facultatem expoſcenti incumbentibus inquiratur, tùm verò ſi jàm ſuſceptis ſatisfacere poſſit, concedatur, ſin autem, nequaquàm.

Recipiendi facultas quando danda.

8 Perpetuorum Legatorum pecuniæ, diſtrictè præcipitur, ut Conventus nomine in tot bona ſtabilia convertantur, ac re ipſa inveſtiantur cum expreſſa oneris, quod illis annexum eſt, individuaque mentione; ſi verò eadem bona ſtabilia auctoritate Apoſtolica ullo modo alienari contigerit, eorumdem prætium in aliis bonis pariter ſtabilibus, & fructiferis cum ejuſdem oneris repetitione, & annexione converti debeant, quorum annui redditus à ſolo Conventu, & non aliter exigantur ſub pœnis ſupradictis. De his autem obligationibus, quæ ſunt ad tempus, nè importabile onus addatur, cæterorum noſtri Ordinis

Legata cum onere perpetuo in bona ſtabilia convertenda. Oneris mentio. Obligationes ad tempus.

dinis inſtitutorum in earum acceptatione præcipua ratio habeatur.

Eleemoſynæ pro Miſſis quando accipiendæ.

9 Oblationes, quæ pro Miſſis celebrandis in dies deferuntur, parcè ita admittantur, ut iis brevi ſatisfieri poſſit; quinimmò ubi ſufficiens Sacerdotum numerus non haberetur, à quibus prædictis eleemoſynis ſatisfieri poſſet, vel non recipiantur, vel aliis Sacerdotibus id ipſum ſatisfaciendi onus, eaſdem eleemoſynas eis tradendo, imponatur. Si eleemoſynæ hujuſmodi quotidianæ exiguæ fuerint, & inſufficientes, non recipiantur, alioquin, exiguitate non obſtante, ad ſatisfactionem, vel reſtitutionem penitus obligantur.

Quando aliis tradendæ.

Vbi, & quãdo non liceat diurnas eleemoſynas recipere.

10 Ubi verò perpetuæ Miſſarum obligationes exiſtunt, præfatæ quotidianæ ad Miſſas votivas eleemoſynæ, niſi in eo Conventu ſufficiens Sacerdotum numerus ad ſatisfaciendum reperiatur, nullatenus acceptentur. Sacerdotes autem præfati perpetuas primùm, deinde temporarias, ac conſequenter quotidianas obligationes fideliter impleant, qua in re Provincialium Miniſtrorum, aliorumque Ordinis Prælatorum conſcientias oneramus.

Ordo ſatisfactionis pro Miſſis.

Provincialium cura.

11 In ſingulis noſtri Ordinis Eccleſiis conficiatur obligationum Tabella, ibique Altarium nomina, & obligationum cauſæ ſubiiciantur; & in aliquo conſpicuo Sacriſtiæ loco exponatur. Adſit præterea in quibuſcunque noſtri Ordinis Conventibus, & locis liber, in quò Miſſæ ſingulis diebus celebrandæ notentur. Deſcribantur autem Sacerdotum nomina, Altaria, ubi celebrandum fuerit, obligationes, quibus ſatisfaciendum erit, & an pro vivis, vel pro Defunctis offerendum ſit.

Perpetuarum obligationum tabula.

Miſſarum in dies celebr.

12 In alio item libro eleemoſynæ pro Miſſis votivis quotidiè obvenientes, & Sacerdotes iiſdẽ ſatisfacientes deſcribantur; & in Refectorio ſingulis diebus coram omnibus Fratribus perlegantur. Deſcribantur autem ſic vernacula lingua.

Liber, & uſus.

Votivarũ Miſſarum liber.

Adi . . . . N. . . . .

Per una Meſſa dello Spirito S. un giulio. b. 10

Eſus. *Per due per un Defonto due giulii.* b. 20

Et ſic de ſingulis.

In tutto giulii tre. b. 30

E contrà verò ſcribatur ſic.

Adi &c. Il P. N. diſſe la retroſcritta Meſſa.

Et ſic de ſingulis.

Liber cō. ſervetur. Libellus autem in aliquo tuto loco ſervetur, ut tempore viſitationum Provinciales Miniſtri, & alii Superiores, an ſatisfactum fuerit, nec ne, diſtinctè cognoſcere poſſint

Obligationum ſatiſfactioni invigilent Superiores. 13 Provinciales autem Sacriſtis, Vicariis, aliiſque Sacriſtiæ, aut Eccleſiæ Præfectis, præcipuè verò localibus Superioribus diſtrictè præcipiant, ut omni cura, omnique diligentia accuratè invigilent, nè eorum negligentia piæ Benefactorum voluntates defraudentur. Horum verò muneris erit Provincialem Miniſtrum conſulere, ſi ex aliqua cauſa præfatis obligationibus ſatisfieri haud poſſet. Provinciales itaque Decreta hujuſmodi ab omnibus obſervari curabunt, omnique ſeveritate tranſgreſſores, eoſque præſertim, ad quos ſpectaverit, ſivè Superiores, ſivè ſubditi fuerint, liberè puniant; & pœnis etiam privationum Officiorum afficiant.

Decret. Obſervantia. Trāſgreſſores.

Sacerdotes ad libitum non celebrent. 14 Sacerdotibus præterea ſingulis, cujuſcunque ſtatus, & conditionis fuerint, nè eorum arbitratu, & voto Miſſæ Sacrificia abſque Superioris licentia offerant, interdicitur. Ad diſpoſitionem verò, & ordinem Sacriſtæ, ſeù ejus, ad quem ſpectaverit, eadem Sacrificia piè, devotèque offerant.

Capellania extra noſtras Eccleſias. Cura animarum. 15 Ulteriùs præcipitur, nè Eccleſiæ, ſeù Cappellæ cum onere extra noſtras Eccleſias celebrandi ullatenus acceptentur, neque impoſterum Fratres noſtri animarum curam ſuſcipiant, niſi ſecùs Provinciali Miniſtro alia rationabili ſuadente cauſa videretur.

De Sacriſta, & de iis, quæ ad Eccleſiam, Sacella, & Altaria pertinent.

TITULUS IV.

1 IN Sacriſtia munditia imprimis, ac perpetuus nitor appareat; nihil indecorum, nihil inornatum, profanum præcipuè nihil penitus admittatur, ſed omnia munda, omnia ſancta, omnia demùm adeò benè compoſita, ut ædificationis, ac ſanctitatis ſpecimen omnibus præbeant. Adſit ibi unum, vel ſi fuerit opus, plura crepidarum paria, quas Sacriſta pro exteris Sacerdotibus, qui eis uti vellent, diligenter cuſtodire teneatur, indeque à nemine ullatenus aſportentur. Confabulationes autem, præſertim rixæ, vociferationes, turbæ, aliaque id generis ab hoc ſacro, Deoque, diviniſque rebus dicato loco quàm longiſſimè arceantur; cum verò divina celebrantur, nemini per Eccleſiam diſcurrere, nec ibi interdiù morari, niſi neceſſaria aliqua adeſſet cauſa, ullatenus liceat.

Sacriſtiæ Mundities, & religioſitas.

Vitanda in Sacriſtia.

Per Eccleſias diſcurſus.

2 Sacriſtæ munus præcipuum erit, ut vaſa omnia ſacra, veſtes, & quæcunque alia Eccleſiaſtica ſupellex, qua divina peragantur miniſteria, munda perpetuò, & nitida ſit; quòd ſi ob ejus incuriam quidpiam ſordidum, obſoletum, aut lacerum reperiatur, pœna pro qualitate culpæ ſeverè admodùm puniatur.

Sacriſtæ munus.

Negligentia punita.

3 Superioribus propterea, quæ neceſſaria fuerint, tùm ad præfatam ſacram ſupellectilem mundè ſervandam, tùm opportunè reſarciendam, Sacriſtæ diligenter inſinuabunt; Ea verò omnia abſque ulla negligentia, & cunctatione ſtatim ab ipſis ſuppeditentur; quòd ſi in aliquo defecerint, corrigantur, & ſi pertinaciter renuentes fuerint, Provinciales Miniſtri in eos etiam privationibus Officiorum ſeverè animadvertant. Ubi verò propter paupertatem prætioſitas adeſſe nequiverit,

Neceſſariorum proviſio.

Mūdities.

munditia ſaltem, & nitor (ut præfertur) perpetuò vigeat.

Oppignoratio, & alienatio. 4 Res quaſcumque ſacras, ſivè ſacro cultui dicatas nemo Prælatorum, neque inſuper Capitulum oppignorare, ſivè ullatenùs alienare præſumat; quinimmò ſi prætioſæ fuerint, aliis accomodari non poſſint, abſque expreſſa Provincialis Miniſtri licentia.

Eccleſiarũ ædificia, & Sacella 5 Superior quicunque localis præcipuam adhibeat diligentiam, ut Eccleſiæ in ſuis ſtructuris conſerventur, & quando fuerit opus, ſedulò reparentur; Sacella, omnia tecta, mundaque ſint, ipſum Eccleſiæ pavimentum, ejuſque parietes ſæpius diligenter mundentur; nihilque relinquatur, quod domum Dei, vel minimùm immundam reddat, & inornatam; libris, vaſibus, *Supellex.* candelabris, candelis, aliiſque omnibus neceſſariis juxta temporum, locorumque exigentiam nullo modo carere permittat.

Seſſ. 22. decret. de obſer. & evit. 6 Curabit inſuper omni majori conatu (quantùm fieri poterit) localis Superior juxta Sacroſancta Concilii Tridentini Decreta, nè à Sæcularibus, vel aliis quibuſcunque vana, profanaque colloquia inhoneſtæ quæcunque actiones, deambulationes, ſtrepitus, clamores, aliavè id generis ſacras fidelium, Religioſorumque orationes turbantia fiant, nevè domus Dei, quam maximè decet ſanctitudo, ejus permiſſu domus negotiationis efficiatur.

Erga Eccleſias, reverentia

Provinciatium cura. 7 Provinciales itaque Miniſtri in ſuis Viſitationibus circa hæc præcipuè, quæ ad Dei cultum, Eccleſiarum conſervationem, Populorumque ædificationem pertinent, quam maxima diligentia invigilent, ea omnia, quæ à domus Dei dignitate aliena fuerint, eliminabunt, quæ verò divino cultui apta, atque ad Populorum pietatem, devotionemque excitandam augendamque conferre noverint, piè conſtruant, & inducant.

Sacella neglecta. 8 Cappellæ, Sacella, ſivè Altaria, ſi quæ obſoleta fuerint, neceſſariiſque ornamentis nudata

(niſi

(niſi eorum expenſis, qui Juſpatronatus in eis habere prætendunt, reſarciantur, ornentur, & debita dote donentur) poſtquam hi moniti fuerint, & terminus præfixus elapſus, vel deſtruantur, vel aliis (ſervatis ſervandis) donentur, obligationes verò, & alia onera aliò transferantur.

9 Altaria verò ipſa decenti adeò proportione conſtruantur, conſtructaque (quantùm fieri poteſt) ita reſarciantur, vel renoventur, ut neque nimiùm proxima, nimiumvè diſtantia ſint, ſed debita diſpoſitione ſic inter ſe compoſita, ut ad devotionem, & ſanctitatem inducant. *Altarium diſpoſitio.*

10 Altaria deinceps abſque Generalis Miniſtri, vel ſaltem Provincialis licentia nemini in Juſpatronatum ullatenus concedantur, niſi qui ſufficienti dote, decentibus ornamentis, neceſſaria ſuppellectili; ſacriſque neceſſariis vaſibus ea exornanda, donandaque ſuſceperint. *Altar. jus patronatus.*

11 Imagines, quæ præſertim in Altaribus collocantur, conformes hiſtoricæ veritati ſint, nihilque in eis profanum, nihilque inhoneſtum appareat: nevè procaci venuſtate, aut laſcivia pingantur ex Decreto Concilii Tridentini; ſi quæ verò ex vetuſtate exeſæ ſint, vel alias ita deformatæ, ut venerationem propè amiſiſſe videantur, curandum eſt, ut ad decentiorem, digrioremque formam redigantur, vel denique auferantur, & comburantur. *Seſſ 25. de Invocat. & Ven.*

12 In viſitationibus quòque Provinciales Miniſtri, aliique Superiores Sanctorum Reliquias in Sacrario, vel Eccleſias collocatas diligenter inviſere teneantur; curentque ut hujuſmodi Reliquiæ decentibus, tutiſq; locis, ac decoris vaſculis debita veneratione cuſtodiantur. Inſtrumenta ipſa, alia monumenta, ſcriptaque authentica de eis fidem præbentia recognoſcant, diligenterque aſſervanda relinquant. Nemini verò Superiorum quicpiam de Reliquiis cuivis, etiam Eccleſiaſticis Prælatis, aut aliis Ordinis Fratribus, & Superioribus, abſque Generalis, ſeù Provincialis Ca- *Reliquiarum Viſitatio.* *Authentica fides.* *Aſportatio.*

D 6 pituli

pituli expreſſa licentia dare quoquo pacto liceat. Transgreſſores excommunicationis pœnam incurrant, & carceri per duos menſes, ac publica ſemel diſciplina ſeveriſſimè affligantur. Statuitur inſuper, nè ullæ impoſterū Sanctorū Reliquiæ cū aliis collocentur, ſeù publicè exponantur ad venerationē, niſi de illis authentica fides habeatur, quam Superior recognoſcere, & ſi legitima fuerit, approbare inſuper teneatur: Reliquiæ deniq; omnes, vel in Sacrario, aut in Eccleſia aliquo tuto loco, qua decet reverentia, & ſi commodè fieri poterit, accenſa etiam lampade, cuſtodiantur.

Reliquiæ novæ.

Reliquiæ cultus.

De Confraternitatibus.

TITULUS V.

1 Confraternitates Sæcularium ſivè ſaccis induantur, ſivè non, abſque Generalis, vel ſaltem Provincialis Miniſtri licentia in Eccleſiis noſtri Ordinis non erigantur, nec eis abſq; præfata licentia Altaria, Cappellæ, ſivè Sacella donentur, vel aſſignentur, ſi quæ verò hujuſmodi Confraternitates erigendæ fuerint, his legibus, & conditionibus erigantur.

Erectio.

2 Prima, ut jus viſitandi Cappellas prædictas, Altaria, Oratoria, necnon alia quæcunque iis adiuncta, ad exteros non transferatur, ſed apud noſtros Fratres integrum perſeveret, quibus ea omnia, quæ ad Cappellarum, ſivè Altarium, in quibus erectæ ſunt dictæ Confraternitates, reformationem, reparationem & ornatum pertinent, ac ad decentiorem Miſſarum celebrationem neceſſaria ſunt, ſtatuere, ordinare, atque decernere abſolutè, & liberè liceat.

Erectionis leges.

Viſitatio.

3 Secunda, ut prò qualibet Miſſa, quam ibi nemo præter noſtri Ordinis Fratres, niſi de licentia Superioris localis, celebrare poſſit, eleemoſyna conveniens pro temporis, & loci ratione à Provinciali conſtituenda offeratur.

Miſſæ celebratio. Et eleemoſynæ.

4 Tertia

Confraternitatis ſupellex noſtris Eccleſiis cōmodetur.

4 Tertia, ut veſtes, paramenta, aliaque ornamenta pro dictarum Cappellarum, ſeù Confraternitatum, ſi quando fuerit opus, promptè noſtris Eccleſiis tùm ad Miſſarum celebrationem, cùm ad alios quoſcunque Eccleſiaſticos uſus liberè concedantur.

Eleemoſynæ.

5 Quarta, ut eleemoſynæ omnes, redditus, oblationeſque, ſivè piorum fidelium largitiones (quæcunque illæ ſint) decenti Altaris, ſeù Cappellæ, vel ædiculæ ornatui attribuantur; ſi quid autem ſupererit (quod tamen ex approbato Confraternitatis inſtituto, vel ex pia teſtantium voluntate aliter diſtribuendum non ſit) in Sacriſtiæ, totiuſque Eccleſiæ uſum, utilitatemque vertatur.

Localis Superioris auctoritas circa eleemoſynas.

6 Quinta, ut Gardianus, ſivè localis Superior prædictorum redditum, eleemoſynarum, oblationum, ſeù largitionum diſpoſitioni interſit; & cum ab Officialibus, ſeù Confraternitatis Miniſtris (quocunque nomine appellentur) aliquid ſtatuitur, localis Superior pariter intereſſe debeat.

Electionibus interſit Guardianus.

7 Sexta, ut idem Guardianus pro tempore, ſivè localis Superior electionibus omnium Superiorum, Miniſtrorumque, ſeù Officialium ab ipſis Cōfratribus opportunè habendis, ſemper interſit; vocemque electivam, non ſecus ac ipſi Confratres, perpetuò habeat.

Erectarū Cōfraternitatum regulatio.

8 Confraternitatum verò, quæ præter has conditiones in noſtris Conventibus, ſeù Eccleſiis jam erectæ fuerint, Rectores, aliique Superiores diligenter monendi ſunt, ut circa earum Regimen, & moderationem formula à felicis recordationis Clemente Papa Octavo conſtituta, & in Conſtitutione, quæ incipit QVAECUNQVE A SEDE APOSTOLICA &c. tradita, exactè, & adamuſſim ſervetur, alioquin omnibus Indulgentiarum theſauris, qui ſibi ab Apoſtolica Sede conceduntur, ſeſe privatos noverint, prout ex eadem Bulla, &c.

De

De promovendis ad Ordines.

TITULUS VI.

Facultatē ad Ordines qui cōcedere valeat.

1 A Solis Provincialibus Miniſtris, & Sacri Conventus Aſſiſienſis Cuſtodibus pro tempore, ad quoſlibet Ordines tùm Minores, tùm Sacros ſuſcipiendos facultas, & licentia concedi poſſit.

Quib. ea cōcedenda Seſſ. 23 de refor. c. 11.

2 Circa eos autem, quibus facultas hujuſmodi concedenda ſit, nec ne, decretum eſt, ut ſingula, quæ à Sacra Tridentina Synodo præſcribuntur, omnino inviolate ſerventur.

Ordinādi ſint Profeſſi.

3 Nemo niſi expreſsè profeſſus fuerit, cujus profeſſionis authentica fides ab eo Conventu, ubi profeſſus eſt, habeatur, ad quoſcunque Ordines tàm minores, quàm ſacros ullatenus admittatur. Infra annum verò probationis, nemo, quicunque ille fuerit, nec Ordines hujuſmodi, ſed nec primam Tonſuram ſuſcipere poſſit.

De vita, & moribus ipſorū conſtet.

4 Ii verò, qui profeſſi fuerint, niſi primùm de eorum vitæ probitate, literarumque ſufficientia conſtet, ad Ordines non admittantur, & quò ad vitæ probitatem ſpectat, à Rectore Seminarii (ſi Minoribus, vel Subdiaconatui initiandi fuerint) & Guardianis Conventuum, ubi degerunt, de probis ipſorum, probatiſque moribus indubia fides fiat; ſin autem, à ſolis Guardianis locorum, ubi de familiá commorati ſunt.

Ætas.

Seſſ. 23. c. 12. de Reform.

5 Antequàm tamen ſuſcipiendi Ordines facultas cuipiam concedatur, diligenter animadvertant Provinciales Miniſtri, ne quid fraudis quòad ordinandorum ætatem, ſeù tempus attinet, ullo etiam pietatis, vel ſtudiorum intuitu impiè committatur; quòcirca decretum Sacroſancti Concilii Tridentini adamuſſim ſervetur.

Ætatis fides examinetur.

6 Provinciales itaque Miniſtri de prædicta ætate fidem, quæ certa, & authentice ſit, non numerorum notis, ſed literarum elementis annum, diem-

diemque nativitatis exprimat, nullumque ex nominis variatione dolum, dato jurejurando, admittat, diligenter conſiderent, de eaque ſi probanda fuerit, dimiſſoriis literis teſtimonium ferant. Denique Natales, & aliæ omnes conditiones, juxta Sacroſancti Concilii Tridentini ſanctiones, ſacrorum Canonum, & Summorum Pontificum Decreta inviolabiliter obſerventur. *Dimiſſoriæ.*

7 Eruditionis præterea literarum, earumque rerum, quæ ad ſingulos Ordines ſuſcipiendos pertinent, antequam ad Ordines dimittantur, prævio rigoroſo examine certum periculum faciant. In ſingulis propterea Generalibus, & Provincialibus Capitulis pro dimittendis ad Ordines Examinatores ex Patribus aliqui ſpectatæ vitæ, doctrinæque deputentur, qui de iis, quos examinaverint, teſtimoniũ ferant. Extra Capitulum verò examen hujuſmodi ab ipſo Provinciali corã duobus Patribus, ad hoc ſpecialiter evocatis, diligẽter fiat. *Eruditionis examẽ*

8 Qui cantum firmum (ut ajunt) ſufficienter non didicerint, vel ex ſe divinum Officium ordinare ſecundùm rubricas neſciverint, ad ſacros Ordines nullo pacto admittantur. *Cantus, & diurni Offici. peritia.*

9 Ad altiorem verò gradum aſcendere nequeat, qui in inferiori Ordine ſufficienter verſatus non fuerit; vel ea quæ ad altiorem illum gradum pertinent, ignoraverit; maximè verò Decretum hoc diligenter ſervandum eſt, ſi cuipiam ad ſacrum Presbyteratus Ordinem ſit concedenda facultas. *Tranſitus ad alios ordines.*

10 Provincialibus verò tantùm ſuæ Provinciæ Fratrum ſibi ſubditorum, ſivè in Provincia, ſivè extra Provinciam degant, ad ſuſcipiendos Ordines licentia reſervatur; ſi autem in aliena Provincia ſubditum commorari contingat, facultas prædicta à Provinciali etiam illius Provinciæ, ubi degit, recognoſcatur, & ſubſcribatur. *Provinciales nativi facultatem cõcedant. Licentiæ recognitio*

11 Hoc idem Decretum ad Fratres Ultramontanos in Italia degentes extendatur. Attenta tamen nimia locorum diſtantia (ſi opus fuerit) *Vltramontani promouendi.*

Gene-

Generalis Miniſter hujuſmodi facultatem concedere, vel Provinciali Miniſtro illius Provinciæ, ubi præfati Fratres degunt, ut concedere poſſit, ordinare valeat. Quo caſu, & Generalis ipſe, & Provincialis Miniſter de ſingulis requiſitis diligenter inquirant, literaſque dimiſſorias in Archivio illius Provinciæ, in qua Fratres hujuſmodi commorantur, aſſervandas curabunt.

A Diœceſanis ordinandi Fratres.

12 Ad ſolos tamen Diœceſanos Epiſcopos, niſi legitimè impediti, aut abſentes fuerint, vel ordinationem non habeant, dimittendi ſunt Fratres ad Ordines ſuſcipiendos: quòd ſi aliquo ex præfatis impedimentis teneantur, ad quemlibet alium Epiſcopum dimittantur, ea tamen conditione, ut in literis commendatitiis, vel dimiſſoriis cauſa a Provincialibus ſaltem in genere exprimatur, cur ordinandos ad Diœceſanos non dimiſerint, alioquin pœnis, quæ tranſgreſſoribus à decretis Pontificiis præfiguntur, ipſique Summo Pontifici reſervantur, eo ipſo ſubiaceant.

Quando ab aliis.

Dimiſſoriæ conditio.

Extra Prouinciã per gentes Iuniores comitētur.

13 Ad alienam verò Provinciam Ordinationum gratia Fratribus, minoris præſertim ætatis, ac primis ſacris Ordinibus initiandis, niſi neceſſitas urgeat, accedere non concedatur. Ex legitima verò cauſa diſcedentes ab aliquo probatæ vitæ ſocio à Provinciali Miniſtro, vel locali Superiore deputando comitentur, eodemque modo comitentur, qui præfatis Ordinibus initiandi ab eo Conventu, ubi de familia in Seminariis degunt, longiùs abſcedere debent.

Semin. alumni.

Seſſ. 23. de refor. cap. 13.

Pro diſpenſatione preces.

14 Ab Interſtitiorum verò lege, quam Sacra Tridentina Synodus mandat, non facilè ſolvantur initiandi, ſed ab inferiori gradu ad ulteriorem aſcendere nequeant, niſi ea temporum Interſtitia, quæ ſervanda præcipiuntur, diſtrictè ſervaverint. Si verò Eccleſiarum neceſſitas urgeat, Provinciales in literis dimiſſoriis Epiſcopos, ut cum illis ſuper Interſtitia diſpenſare dignentur, humiliter rogent.

15 Poſtea quàm verò aliquis Fratrum Ordines

nes aliquos ſivè minores, ſivè ſacros ſuſceperit, Epiſcopi ordinantis teſtimonium in ſcriptis acceptum ad Provincialem Miniſtrum tranſmittat, penes quem ſit liber adhunc tantùm uſum deputatus, in quo ordinatorum, & ordinantium nomina, dies, cæteraque ad id ſpectantia ſui Provincialatus tempore diligenter præſcribantur, ac deinde in principaliori ſuæ Provinciæ Archivio collocetur. *Fides ſuſcepti Ordinis. Ad Provincialem mittenda. Ordinatorum liber.*

16 Qui ſacrum Preſbyteratus Ordinem ſuſceperint, abſque Provincialis Miniſtri benedictione, & facultate primam Miſſam celebrare non audeant. Is verò nemini facultatem concedat, niſi à Magiſtro Cæremoniarum ordinatum hujuſmodi ſingulas ſacras cæremonias ad Miſſæ ſacrificium ſpectantes optimè callere certior fiat. *Prima Miſſa.*

17 Si quis autem abſque legitima ſui Superioris licentiam Ordinibus tàm minoribus, quã ſacris initiari præſumpſerit, ab iis, quos jam ſuſcepit, eo ipſo ſuſpendatur, & ad ulteriores inhabilis penitus ſit nõ niſi à Generali Capitulo reſtituendus. *Abſque ſui Superioris licentia ordinati.*

18 Provinciales verò, qui præſcripta Decreta neglexerint, facultatemque cuipiam, ut Ordines quoſcunque ſuſcipiat, abſque iis, quæ præfixa ſunt, requiſitis conceſſerint, perpetuam legitimorum quorumcunque actuum, ac utriuſque vocis privationem ipſo facto incurrant. *Provincialium præſcripta non ſervantium pœna.*

De Suffragiis Defunctorum Fratrum.

TITULUS VII.

1 Illud magnoperè curandum eſt, ut fidelium Defunctorum, præcipuè verò Fratrum, & Benefactorum noſtrorum animæ piis, Sacrificiorum, & precum ſuffragiis ſubleventur; quamobrèm cum aliquem ex noſtris Fratribus mori contigerit, nulla interpoſita mora Guardianus ſtatim de morte illius Provincialem certiorem reddat, Provincialis verò eadem diligentia Cuſtodes, *Suffragia defunctis debita.* *Obitus Fratrum.*

Cuſto-

Cuſtodes demùm omnes ſuæ Cuſtodiæ Conventus, & Loca, ut præfixa ſuffragia celebrentur, admoneant; quòd ſi quempiam ex præfatis Prælatis notabili negligentia circa hoc errare contigerit, privationes Officiorum, aliaſque pœnas severè à Superioribus Prælatis iniungendas eo ipſo incurrant.

Nuntia.

Superiores negligentes.

Suffragia pro defuncto Fratre à Conuentu perſoluenda.

2 In ſingulis itaque Conventibus, & Locis, ubi quiſpiam noſtri Ordinis Fratrum profeſſus ex hac vita deceſſerit, ac conſimiliter in nativis Conventibus Miſſa, tótumque Defunctorum Officium ſolemniter celebretur, pro ejuſque anima ſinguli Sacerdotes ſemel Miſſæ Sacrificium ipſa obitus die Deo offerant, Clerici bis Officium Defunctorum, Laici verò bis Beatæ Mariæ Virginis Roſarium recitabunt. In reliquis verò ejuſdem Provinciæ Conventibus Miſſa una cantabitur, & Defunctorum Officium à Clericis, à Laicis verò Beatæ Virginis Corona devotè recitabitur. Sacerdotes verò alii, ſi pro eo celebrare nequierint, in ſuis ſaltem Sacrificiis ejus animam Deo commendare teneantur.

Aliorum Prouinciæ Conuentuũ ſuffragia.

Aliena in Prouincia morientes.

3 Si verò in aliena Provincia aliquis Fratrum deceſſerit, in eo Conventu ubi deceſſerit, præfata ſuffragia pro ejus anima celebrentur. Guardianus, vel localis Superior Provincialem, Provincialis verò illius Provinciæ Provincialem nativæ mortui Fratris Provinciæ admoneat, à quo præfixo ordine, Cuſtodes, & Guardiani, ut ſolita peragantur ſuffragia, quàmprimùm admoneantur.

Suffragia mortui Prouincialis.

4 Obeunti Provinciali Miniſtro in ſingulis Provinciæ Conventibus Officium Defunctorum, & Miſſa ſolemniter cantetur, ſinguliquе Sacerdotes pro eo ſemel celebrare teneantur.

5 Clerici ter Defunctorum Officium, Laici toties Beatæ Mariæ Roſarium, & ſemel ejuſdem Beatæ Mariæ Coronam devotè recitabunt.

Pro Generali ſuffragia.

6 Si Generalem Miniſtrum mori contingat in ſingulis Religionis Conventibus duplicentur ſuffragia, tàm quòad Miſſas ſolemnes, & privatas,

quàm

quàm etiam quoad Officia, tùm à Clericis, tùm à Laicis, tùm in Choro publicè recitanda.

7 Pro Procuratore, Socio, & Secretario Ordinis à ſingulis Sacerdotibus totius Ordinis ſemel privatè celebretur, ſemelque à Clericis Officium Defunctorum, & à Laicis Beatæ Mariæ Roſarium recitabitur. *Pro Aſſiſtentibus Ordinis.*

8 Pro Illuſtriſſimis Protectore, & Viceprotectore Miſſa ſolemniter in ſingulis Religionis Conventibus celebretur. *Pro Cardinalib. Protectoribus.*

9 In obitu Summi Pontificis Miſſa pariter in ſingulis Religionis Conventibus celebretur; omneſque Sacerdotes ſemel privatè celebrare, Clericique ſemel Defunctorum Officium, & Laici Beatæ Mariæ Roſarium devotè recitare teneantur. *Summi Pont. obitus.*

10 Pro Novitiis verò in his locis, ubi deceſſerint, ſicut pro Profeſſis, ſuffragia perſolvantur. *Novitii, & Profeſſi ſuffragia.*

11 Singulis præterea menſibus feria ſecunda, ſeu alia die non impedita, Miſſa una ſolemnis pro omnibus noſtris Defunctis Fratribus, ac Benefactoribus cantetur; eique omnes, etiamſi inſolita hora cantanda eſſet, interſint. Eademque ipſa die Clerici pro eiſdem Defunctis Septem Pſalmos Pœnitentiales cum precibus Defunctorum, Laici verò Beatæ Virginis Coronam ſemel recitare teneantur. *Pro Defunctis Fratrib. & benefactori.*

12 Poſt univerſalem omnium Fidelium Defunctorum Commemorationem ſequenti die pro Defunctis Religionis noſtræ Fratribus Miſſa, & Officium ſolemniter celebretur, eorumque ſepulcra ſolitis precibus ſacro more viſitentur. *Cõmemoratio omnium Defunctorum Fratrum.*

13 Pro fundatore verò alicujus Conventus, ſivè vivo, ſivè mortuo in eodem Conventu ab eo fundato ſingulis menſibus Miſſa, juxta ejus intentionem, ſi vivus fuerit, vel mortuorum, ſi jam obierit, ſolemniter decantetur, Clericis, Laicisque pro eo devotè orantibus. *Mortuorũ Fratrum liber.*

14 In ſingulis verò Conventibus ad mortuos

dum-

dumtaxat Fratres notandos peculiaris liber ab eo, in quo cæteri mortui deſcribuntur, diſcretus habeatur, in eoque, ſi quando aliquos ibi mori contigerit, Nomina, Cognomina, Patria, Officia, Geſta, Virtuteſque perſcribantur, eaque omnia, quæ laudabiliter geſſerint, præcipuè verò ad ſanctitatem, vitæque innocentiam ſpectantia ſedulò commemorentur, cumque Provincialis Capituli tempus adventaverit, nota mortuorum Fratrum diſtincta eò fideliter tranſmittatur.

Mortuorū Fratrum Nota pro Capitulo.

De ſepulturis Fratrum, & Tertiariorum noſtri Ordinis.

TITULUS VIII.

Fratrum ſepulcra ab aliis ſegregata.

1 SEpulcra Fratrum in quibuſcunq; noſtri Ordinis Eccleſiis à ſæcularium Sepulturis diſtincta ſint; in eiſque Fratres tantùm & non alii, quicunq; illi ſint, ſepeliantur. Si quis verò ſæculariū de noſtra Religione benemeritus in Fratrum ſepulturis humari deſideret, de conſenſu Capituli Conventus, ſi cōcedendū fuerit, concedatur, dūmodò Religionis habitu indutus ſepulturæ tradatur.

Tertiariorum ſepultura.

2 Quantùm verò ad utriuſque ſexus Tertiariorum noſtri Ordinis ſepulcra, præcipitur, ut ſacræ Regularium Congregationis Decretum aliàs circa hoc emanatum inviolatè ſervetur. Ejus itaque veſtigiis inhærentes decernimus, ut Tertiarii omnes noſtri Ordinis utriuſque ſexus abſque ſepulturæ electione decedentes, etiam invitis, aut minimè requiſitis Parochis, in noſtris Eccleſiis, ubi eorum commune ſepulcrum reperitur, ſepeliantur. Ubi verò non reperitur, quàm primùm conſtruatur. Iique pariter in præfato communi ſepulcro humentur, qui ſibi coram teſtibus (licet nulla de hac electione appareret ſcriptura) in noſtris Eccleſiis ſibi ſepulturæ locum delegerunt; qui verò cum aliis Fratribus Clauſtra incolunt, apud nos pariter tumulentur.

Noſtra ſepulcra eligentes.

3 Alii

3 Alii verò præfati utriuſque ſexus Tertiarii, juxta Apoſtolicas Leon. X. in Concil. Lateranen. literas jus eligendi ſibi, ubicunque libuerit ſepulturas habeant. Quia tamen controverſiæ omnes (quantùm fieri poteſt) vitandæ ſunt, cupientes, ut præfati noſtri Ordinis Tertiarii in noſtris Eccleſiis ſepeliantur, curabunt Rectores, ſeu Viſitatores, aut Correctores, ſivè quocunque alio nomine nuncupentur, ut in ſuſceptione habitus, ad quem præfati Tertiarii, ſeù Tertiariæ admittuntur, ſtatum, & ſepulturam ſibi in eiſdem noſtris Eccleſiis liberè tamen, & voluntariè deligant. *Tert. liberi.* *Erectio ſepulturæ in ſuſceptione habitus.*

De Sepulturis Sæcularium, eorumque Funeribus curandis.

TITULUS IX.

1 SÆculares omnes juxta multas Summorũ Põtificũ conceſſiones in noſtris Eccleſiis, qui ſivè devotionis, ſivè obligationis cauſa voluerint, Sepulturas ſibi deligere poſſunt; omnes itaq; Sæculares, qui in noſtris Eccleſiis (ut præfertur) vel Cęmeteriis tumulari velint, dummodò aliàs excõmunicati, vel nominatim interdicti, vel publici Uſurarii, aut alio ſimili damnato vinculo nõ ſint obſtricti, accuratè, à Fratribus ſepeliantur: nemo tamen præſumat ullatenus ſæculares ad vovendũ, ſivè aliàs quomodòlibet promittendũ cogere, vel inſtigare, ut in noſtris Eccleſiis ſibimet ipſis ſepulturas eligãt; alioquin & ipſa electio irrita ſit, & Fratres ſacrorũ Canonum pęnas eo ipſo incurrãt. *Sæcularium ſepulturæ in noſtris Eccleſiis.*

2 Unicuique inſuper Guardiano, ac Superiori locali concedendi, & induendi Religionis habitum omnibus, & ſingulis, qui in probabili vitæ diſcrimine humiliter illum petierint, ſeù aliis ex Fratribus ſibi ſubditis, ut concedant, & induant, mandandi plena facultas traditur. *Habitus morientibus conceditur.*

3 Caveant autem Fratres, ne Parochias, proceſſionaliter Crucis Vexillo præcedente, ſeù alio quo-

Cadaverorum ad noſtras Eccleſias deportatio quopiam modo ad efferenda Mortuorum cadavera ullatenus ingredi audeant, niſi vocato, & expectato Parocho, ipſoque ibi præſente, niſi aliter ipſe permiſerit, vel requiſitus venire expreſsè recuſaverit, ipſi verò Parocho Quartam (ut ajunt) funeralem juxta Sacroſancti Concilii Tridentini Decreta, ac Loci conſuetudinem tribuant.

Quarta Parochorum Seſſ. 25. de Ref. c. 13.

4. Ad omnem præterea ſimoniacæ labis occaſionem penitus evitandam decernimus, ut nemini funeris exequiarum, Miſſarum, locique ſacri cauſa quidquam paciſci liceat; quod tamen ad prætium effoſſionis ædificati ſepulchri, vel etiam ad pulſationem Campanarum, ad eleemoſynas pro Officiis, & Miſſis celebrandis, ac Exequiis, ſeù Funeribus curandis pertinet, Fratres noſtri receptam, laudabilemque loci conſuetudinem, Eccleſiaſticaſque leges ſingillatim obſervent. Quæ verò ex debito juxta præfatas locorum conſuetudines, receptaque privilegia noſtris Eccleſiis, & Conventibus, aliqua ratione obvenerint, humiliter petantur; quòd ſi indebitè denegentur (abſolutis priùs tamen funeribus) competentem conveniant Judicem, Juſtitiam exigant, Juſque ſuum liberè tueantur, licitèque defendant.

Exequiarũ pacta.

Funerum mercedes.

Quo pacto petendę

Sepulcrorum conceſſio.

5. Particularia Sepulcra nemini deinceps, niſi de conſenſu Capituli Conventus, concedantur. Pauperes, qui aliàs ſepultura carerent, in noſtris Eccleſiis humari poſſint. Pro Infantibus denique juxta Rit. Rom. propria conſtituatur in ſingulis Eccleſiis ſepultura.

Infantiũ ſepulcrum

De ſumendis, adminiſtrandiſque Sacramentis.

TITULUS X.

Pœnitentiæ, ac Eucharistiæ frequentatio.

1. OMnes noſtri Ordinis Fratres, tàm Clerici, quàm Laici, tàm Novitii, quàm Profeſſi, ſingulis diebus Dominicis (quibus Sanctiſſimi Euchariſtiæ Sacramenti renovatio facienda eſt.) Item ſingulis Beatæ Mariæ Virginis, San-

Sanctorum Angelorum, Apoſtolorumque Feſtis, Omniumque Sanctorum die, ac Sancti Patris noſtri Franciſci, Titularis, & Advocatorum Eccleſiæ, Sanctorumque noſtri Ordinis ſolemnitatibus, qua decet devotione, & reverentia, confiteantur, ſacraque Dominici Corporis Communione reficiantur. Si tamen dictæ feſtivitates ità proximæ inter ſe ſe mutuò inciderent, ut frequentior æquò tanti Sacramenti videretur uſus, ex diſcreto Superioris arbitrio à Communione abſtineant. Confeſſionis verò ſalutaris uſus nullatenus (quantùm fieri poteſt) intermittatur.

2 In iis autem Conventibus, ubi Seminaria erecta fuerint, ſanctiſſima Communio in Miſſa ſolemni ab omnibus non Sacerdotibus devotiſſimè fiat, ipſaque communionis die in publica menſa genuflexi culpam coram Fratribus humiliter dicant, etiamſi Baccalaurei fuerint, & Studentes. *Solemn's Cõmun o.*

Formula autem culpæ faciendæ hæc eſt.

Pater dicimus noſtram culpam Deo, & tibi de omnibus vitiis, & peccatis noſtris, maximè de Divino officio malè, & negligenter à nobis recitato, de ſilentio non benè cuſtodito, de ſcandalo Fratribus, & ſæcularibus dato, de his, & aliis tranſgreſſionibus noſtris, quomodòcumque offendimus Deum, Proximum, & Regulam noſtram, dicimus noſtram culpam, & humiliter deprecamur, ut amore Ieſu Chriſti nobis pœnitentiam imponere digneris. *Culpæ formula.*

3 Poterit tamen diſcretus Superior cum Novitiis, & Profeſſis ex rationabili cauſa, utque præſertim gratiarum actionibus, ſacriſque con- *Priuata Commu. nio.*

tem-

templationibus liberiùs, commodiùſque vacare queant, ut in privata Miſſa ſacra Communione reficiantur, aliquando concedere.

Cōmunio facienda ubi non ſunt Seminaria. 4 In aliis autem Conventibus, ubi Seminaria erecta non fuerint, laici omnes, aliique non Sacerdotes, niſi legitimè impediantur, primæ Miſſæ interſint, eaque abſoluta, Communione ſanctiſſima reficiantur, culpamque publicè in Refectorio juxta præſcriptam formam humiliter dicant.

Cōmunio Cœnæ Domini. 5 Die Cœnæ Domini omnes tàm Sacerdotes, quàm non Sacerdotes de manu Superioris celebrantis de more communicent.

De Proceſſionibus.

TITULUS XL.

Devotio adhibenda. 1 PRoceſſiones, quæ ad divinum implorandum præſidium ex Sanctiſſimis Eccleſiæ inſtitutis celebrari conſueverunt, ea Religione, ea modeſtia, eaque gravitate peragantur, ut omni colloquio, omni levitate, omnique ſcandalo remoto, ad devotionem, & Sanctimoniam ſinguli circumſtantes excitentur.

Cōcurſus. 2 Propterea decernitur, firmiterque præcipitur, ut omnibus, & ſingulis Proceſſionibus omnes pariter Fratres, quicunque illi ſint, ac cujuſvis ſtatus, & conditionis, conveniant; qui verò ſecus fecerint, à Superiore graviter corrigantur.

Cordigerorũ Proceſſio. 3 Illi præcipuè Proceſſioni, quæ ſemel in aliqua cujuſlibet menſis Dominica pro Cordigerorum Confraternitate celebrari ſolet, omnes interſint, eoque ſpiritu ad eam celebrandam conveniant, ut plenariam Indulgentiam à ſanctæ memor. Paulo V. omnibus Cordigeris conceſſam

Eius indulgētiæ. ſalubriter conſequantur. Quas quidem Indulgentias, aliaſque noſtris Eccleſiis à Summis Pont. benignè conceſſas, in Concionibus, familiaribuſque

que

que ſpiritualium amicorum colloquiis publicent, ſuiſque exhortationibus fidelem populum ad eas aſſequendas inducant.

4 Ad eam item proceſſionem, quæ qualibet ſexta feria juxta prædictos Ordinis Ritus poſt Completorium ad Altare Sanctiſſimi Crucifixi celebrari ſolet, omnes conveniant, eaque devotione celebretur, ut ad Chriſti Domini mortem cōpatiendam circumſtantes devotiſſimè incitentur. *Proceſſio Crucifixi.*

5 Sabbato verò multis in locis celebrari ſolet proceſſio ad Beatæ Mariæ Virginis Ordinis noſtri perpetuæ Patronæ præſidium implorandum. Huic item omnes interſint, omnique debita reverentia ejuſdem Sanctiſſimæ Virginis Litaniæ cantentur. Ubi verò laudabilis hæc conſuetudo non fuerit (quantùm fieri poteſt) omni diligentia introducatur. *Proceſſio B.M.V.*

6 Aliis inſuper proceſſionibus, quæ juxta laudabiles Eccleſiarum conſuetudines, vel in humandis Defunctorum corporibus, vel aliàs celebrantur, omnes (ut præfertur) promptè, devotè, modeſtèque interſint. *Frequentia debita.*

De Oratione mentali.

TITULUS XII.

1 DIvinis Officiis, uſuique Sacramentorum adjungenda eſt mentalis oratio, ex cujus frequentatione quantus eliciatur ſpiritualis animarum progreſſus, inconfeſsò eſt apud omnes. Singulis itaque diebus Fratres omnes publicè in Choro orationi mentali per horam integram, vel ſaltem dimidiam pro ſingulis vicibus, ſemel poſt Matutinum, ac ſemel poſt Completorium omni corporis, animique compoſitione devotè vacabunt. *Quotidie fiat.* *Ad Matutinum & Cōpletoriū.*

2 Cum itaque ad canticum Benedictus in laudibus perventum fuerit, & ad Nunc dimittis in Completorio, campanulæ ſono omnibus in Con- *Signa dānda.*

ventu degentibus orationis mentalis adveniſſe horam ſignificabitur. Tùm verò omnes, quicunque illi ſint, qualibet occupatione ſepoſita, Chorum ad orandum celeriter petant; Negligentes autem à Superiore corrigantur, & puniantur.

Meditationum liber. 3 Cum itaque expleto Officio, orationis mentalis tempus advenerit, Superior, vel alius quiſpiam, cui demandatum fuerit, ex pio aliquo libro lectionem ſacram, quæ meditandi materiam præbeat, præmittere teneatur, abſolutaque oratione, conſcientiæ examen, ut ſequenti Titulo ſtatuetur, ab omnibus fiat.

Pœna transgredientium. 4 Si quis autem ex Superioribus ab horum decretorum debita obſervantia ullo pacto defecerit, à Provincialibus Miniſtris, ſeù aliis Viſitatoribus pro qualitate negligentiæ corrigatur.

Exempti. 5 Excipiuntur autem, qui aliquibus detenti negotiis priùs à Superiore aliàs orandi facultatem, ac benedictionem impetraverint. Infirmi verò, & impotentes, eo ſaltem tempore, quoad licuerit, jaculatoriis orationibus devotè utantur. Diebus autem feſtis ſolemnioribus, & quatuor ultimis feriis majoris hebdomadæ quilibet ſeorſim totum ſe ſe orationi mentali, ſacriſque contemplationibus addicat.

De quotidiano conſcientiæ examine.

TITULUS XIII.

Ante prãdium. 1 PRoprias culpas frequentiùs in memoriam revocare, de eiſque humilem à Domino veniam poſcere maximè decet Religioſos; ſemel itaque ante prandium ab unoquoque privatim, propriæ conſcientiæ examen diligentiſſimè fiat, deque ſuis erratis miſericordiam à pientiſſimo Deo unuſquiſque dolenter expoſcat.

Poſt Completorium. 2 Singulis propterea diebus (ſexta feria excepta, quando conſcientiæ examen ante ſolitum diſciplinæ exercitium fieri ſolet,) poſt Completorium

rium oratione mentali expleta, ſpecialiter ad hoc dato ſigno, Superior, vel pro eo alius quiſpiam vulgari ſermone, intelligibili voce dicat, *Si faccia l' Eſſame della Coſcienza*. Tùm omnes conſcientiarum ſuarum defectus, tranſgreſſiones, omiſſiones, errata recogitent, quidvè factum, dictum, cogitatumque fuerit à ſemet, unuſquiſque expoſcat, Indulgentiam à Domino humiliter petens. Peracto examine, Superior ipſe preces, orationemque ſolitam, prout in Rit. ſubiungat.

De Communis Diſciplinæ exercitio.

TITULUS XIV.

1 AD alios ſpirituales Religioſorum actus externos accedit communis diſciplinæ ſanctiſſimum exercitium. Proindeque ſingulis totius anni ſextis feriis (niſi feſto aliquo primæ Claſſis impediantur, quibus à ſingulis privatim fieri poterit) hora congrua, datoque ſigno, omnes ad Eccleſiam accedant, ibique valvis, & feneſtris clauſis, diſciplinæ communis exercitio ſalutari incūbant; Qui verò præterea ſecundis, & quartis feriis (Quadrageſimæ præſertim, & Adventus) ſancto hoc exercitio affligi voluerint, magnā à Domino mercedem ſeſe profecto recepturos exiſtiment. *Ad id ſtatuta tempora.* *Diſpenſatio.*

2 Modus autem, & ritus prædictum exercitium celebrandi, qui à noſtri Ordinis Rituali præſcribitur, omninò ſervetur; Nulluſque quidpiam immutare, diminuere, augere, ſive alio quocumque modo innovare præſumat.

De Silentio ſervando.

TITULUS XV.

1 PRæter loquendi moderationem ubique, ac ſemper ſervandam, indicitur commune Silentium æſtivo tempore poſt prandium expleta Nona uſque ad Veſperas; Serò autem poſt ſignum ſalutationis Angelicæ uſque ad Primam *Horæ ſilentii.*

E 2 ſequen.

ſequentis Diei. Hyemali verò tempore in iis Conventibus, ubi Gymnaſia erecta fuerint, poſt Tertiam: in aliis poſt ſecundam noctis uſque ad horam ſequentis Diei, qua Prima fuerit recitanda. His itaque temporibus nemini quicquam loqui, ſeu quomodolibet altercationibus, clamoribus, indecentique inceſſu alios perturbare liceat; transgreſſores autem à Superioribus corrigantur.

Loca. 2 In Eccleſia verò, in Choro, Sacrario, Refectorio, Dormitorio, & Bibliotheca ſilentium non à Fratribus de familia modò, verùm & à Forenſibus inviolatè ſervandum eſt; Quandocunque verò loquendum ſit, omnes ſummiſſa voce (ut Religioſos decet) loquantur.

Verba incongrua. 3 Verba otioſa, turpia, ſcurrilia à Religioſis auribus abhorrentia omnes vitent, memores præcepti Seraphici Patris ad ſuos Fratres *ſint mites, pacifici, & humiles, honeſtè loquentes omnibus ſicut decet*, quòd ſi quiſpiam ea coram ſæcularibus præſertim temerè protuliſſe convincatur, graviter puniatur, ſeveraque mortificatione corrigatur.

4 Monet præterea Seraphicus Pater noſter injurias, murmurationes, detractioneſque longiùs à ſuis Fratribus abeſſe oportere, dum ait *Fratres mei non litigent, neque contendant verbis*, & alibi *caveant à detractione, & murmuratione &c.* Ejus propterea verbis adhærentes diſtrictè præcipimus, & mandamus, nè Superiores alterum adverſus alterum contumelioſa verba, conviciaque effundere patiantur, ſed nutriant potiùs perpetuis charitatis Officiis, ſanctam, fraternamque dilectionem (quæ Religioſos præcipuè decet.) Si quid diſſenſionis, ſi quid perturbationis inter Fratres accidat, minor majori, Junior Seniori humiliter cedant.

Altercationes prohibitæ.

5 Si qui verò (quod abſit) præſente Superiore, ſeù taciturnitatem jubente, obloqui, ſivè etiam ipſo abſente aliis injurias inferre auſi fuerint, publica mortificatione puniantur, culpam ſuam publicè

blicè fateantur, ab offenſoque veniam precentur, & ſi talis ſit injuriæ, & offenſæ Perſonæ qualitas, ut ſeveriorem mereantur animadverſionem, pane, & aqua jejunent, Fratrum, & præcipuè offenſorum pedes deoſculentur, & aliis pœnis pro gravitate delicti ad diſcreti Superioris arbitrium afficiantur.

6 A juramentis autem quibuſcunque penitus caveant, ſi quis autem (quod Deus avertat) Deum ipſum, & Sanctos blaſphemare, aut ſacra impiè profanare auſus fuerit, præter pœnas à ſacris Canonibus præfixas, quibus (intra Ordinem tamen) ſubjaceat, aliis inſuper ad Superiorum, Generalis ſcilicet, & Provincialis arbitrium eo ipſo ſubſit. *Iuramenta & Blaſphemia.*

De mittendis, & recipiendis literis.

TITULUS XVI.

1 IN literis quòque mittendis, æquè ac recipiẽdis Religioſi ſilentii modeſtia commendetur, eò præſertim, quòd literarum frequentior communicatio, non ſecus ac ipſum præſentium ad ſe invicem colloquium, ſpiritus devotionem reſtinguit, & animi compoſitionem perturbat. *Frequentia damnata.*

2 Ad conſcribendas itaque recipiendaſque Epiſtolas non inanis quælibet ſufficiat cauſa, ſeu res novas nunciandi, ſeù inania, ac ſuperflua Aulicorum potiùs, quàm Religioſorum officia exhibendi, ſed neceſſaria dumtaxat, eaque legitima ad ſpirituales præcipuè, ſeu alias quaſcunque neceſſitates pertinens. Qui ſecus fecerint, toties à Superiore corrigantur, ac jejunio puniantur, quoties deliquiſſe reperti fuerint. *Cauſa neceſſaria.* *Pœna.*

3 Ut autem omnia ad Subditorum ſtatum pertinentia locali Superiori nota fiant, quò ſingulorum faciliùs neceſſitatibus conſulere queat; libera unicuique Superiori facultas conceditur, omnes, & ſingulas quorumcunque ſubditorum ſibi Fratrum Epiſtolas (iis tamen demptis, quæ ad *Superior literas videre poteſt.*

ſuperiores mittuntur) aperiendi, legendi, & obſervandi. Ac ſingulas proinde, ſicut ei diſcretè in Domino expedire videbitur, reddere, & non reddere valeat. Eligat igitur ex ſuis Fratribus unum, à quo literæ omnes exigantur, & ad ſe deferantur, redd tiſque ſine ulla mora Superiorum Epiſtolis, ſi quæ ſint, alias aperire, ac legere, deincepſque (ut præfertur) ipſis Fratribus reddere poſſit.

Literæ excepta.

Literarũ exactor.

4 Nullus itaque Fratrum præter eum, qui à Superiore ad id muneris deputatus eſt, ullatenus epiſtolas exigere, ſive ab aliquo ſæcularium abſque Superioris præfati licentia recipere poſſit; nec cuipiam extraneorum aliquas literas furtivè, ut aliò mittantur, quoquo pacto dare, ſeu ſibi datas aperire, aut legere, vel eas, ſi aliorum fuerint, pariter legere, vel retardare præſumat. Si quis verò, Superiore excepto, aliorum (ut præfertur) literas ullo modo impediſſe, aperuiſſe, retardaſſe, ſeù malitiosè abſcondiſſe, cõperiatur, à divinis eo ipſo ſuſpendatur, vel ſi tali pęna puniri nõ poſſit, ad Superioris arbitrium carceri mancipetur.

Prædictorum obſervãtia.

Inferiorũ retardantium literas pœna.

5 Nullus inferiorum, niſi graviſſimè impeditus, aut morbo laborans, literas ſuo nomine, aliena tamen manu exaratas, ad Superiores tranſmittere audeat, alioquin pœnis ad Superiorum ipſorum arbitrium eo ipſo ſubjaceat; ſeverè etiam eos puniri volumus, qui epiſtolas ipſas ſuperflui officii gratia alio albo papyro inaniter operire ſolent.

Ad Superiores miſſæ literæ propria manu exarẽtur.

6 Moderentur inſuper tituli, qui in ſupraſcriptionibus crebriùs incongruè dari ſolent. Pręſcribunturque hujuſmodi titulorum inviolabiliter hæc obſervanda decreta. Ad Generalem Miniſtrum ità ſcribatur. *Reverendiſſimo Patri Patrono meo in Domino obſervandiſſ. Patri Generali &c.* Ad Miniſtros Provinciales, alioſque Superiores, & Sacræ Theologiæ Magiſtros. *Admodum Rev. Patri in Domino obſervandiſſ. Patri &c.* Ad reliquos Sacerdotes. *Reverend. Patri Fratri N. &c.* Ad non Sacerdotes autem. *Venerabili Studen-*

Literis adhibendi tituli.

denti Fratri N. &c. Venerabili Fratri N. Ad Laicos tandem. *Cariſſimo Fratri &c.*

De Clauſura ritè cuſtodienda.

TITULUS XVII.

1 UNica in ſingulis Conventibus communis janua ſit, per quam omnes egrediantur pariter, & ingrediantur. Item alia pro introducendis equis, vehiculis, & aliis neceſſariis. Quæ tamen, non niſi cum opus fuerit, aperiatur; reliquæ verò (ſi plures adeſſent) muro ſolido obſtruantur. Adſit juxta eam vaſculum aquæ benedictæ. Adſit & tabella communis, in qua ſingulorum Fratrum nomina ſcripta ſint, coaptenturque eo modo radioli, ut indicari facilè per ipſam poſſit, qui ſint abſentes, qui verò domi præſentes. *Conuētus Ianuæ. Tabula Fratrum prope Ianuam.*

2 In omnibus Conventibus adſit diſcretæ vitæ, probiſque moribus Janitor, & in inſignioribus duo; Uniuſque munus ſit januæ continuò aſſiſtere, alterius verò Fratres ab exteris evocatos accerſere. Clauſtra præterea frequenter verrant, mundaque perpetuò conſervent. Claves januæ ad primam ſaltem noctis horam ad Superiorem deferant, eaque omnia diligenter curent, quæ ad ſæcularium, exterorumque ædificationem, Fratrumque, & Religionis decorem noverint expedire. *Ianitores. Claues.*

3 Nulli itaque, quicunque illi ſint, è Conventu ſinè licentia, etiamſi mox reverſurus foret, & ſine ſibi à Superiore aſſignato Socio (non tamen eodem ſemper aſſignando) exire liceat. Sed quicunque è clauſtris egredi voluerit, Superiorem primò adeat, exitus cauſam aperiat, Socium ſibi deputandum adiungat, janitoremque moneat, ac quàm citiùs revertatur, benedictionem denuò à Superiore recepturus. *Egreſſio à Conuentu. Socius.*

4 Generalis licentia ad libitum exeundi nemini penitus concedatur, quòd ſi id quiſpiam Su- *Licentiæ perpetuæ.*

non conce-dantur. periorum permiſerit, graviter à Provinciali Miniſtro corrigatur, & puniatur. Cautos autem, & circumſpectos oportet circa hoc Superiores eſſe, nè frequentiùs æquo importunè petentes egredi indulgeant, diebus præſertim feſtis, & Bacchanaliorum tempore, æſtivoque pariter poſt Nonam, aut in ſero poſt cœnam, niſi neceſſaria urgeat cauſa.

Tempora, quibus egredi non licet.

Quæſtorũ mores, & vſus cum ſæcularibus.

5 Quæſtores eleemoſynarum, qui generalem juxta exigentiam, & loci conſuetudinem à Superiore egrediendi à Conventu, quæſtuandique facultatem habent, probæ, exemplariſque vitæ ſint, bini, ſi fieri poteſt, incedant, ſin aliter, ea, qua decet modeſtia, ſoli egrediantur. Secularium negotia non tractent, ſacculamque in ſui Officii ſignum continuò deferant.

Principũ ſeruitio addicti à Conuentu exeuntes.

6 Exeuntes à Conventibus etiam de Apoſtolicæ Sedis, Superiorumque licentia, ut apud Principes, Cardinales, Prælatoſque Theologorum, vel Confeſſariorum, ſeù alio quolibet munere fungantur, ea tantùm, quæ neceſſaria fuerint, & de licentia Superioris, ac inſuper cum Inventario (ut ajunt) ſecum afferre poſſint, reliquis in Conventu, non alibi remanentibus; qui ſecus fecerint, quo tempore in eo munere duraverint, & per triennium, cum ad Conventum redierint, utraque voce careant.

Extra Clauſtra degentes.

7 Diſtrictè præterea præcipitur, ut juxta fel: rec: Clementis Octavi, & Pauli Quinti Decreta extra Clauſtra degentes, ad ea quamprimùm revertantur, nec in poſterum, niſi ex graviſſima cauſa à Sede Apoſtolica approbanda, hujuſmodi facultas dari poſſit; Si quæ autem antehàc conceſſa fuiſſet, omnibus, & ſingulis per hoc decretum penitus aufertur.

Principũ Theolog. & Cõfeſſ.

8 Permittantur tamen de Superiorum licentia Fratres intra Clauſtra commorantes, apud Cardinales, Epiſcopos, & Prælatos Theologorum (ut præfertur) Confeſſariorumque muneribus liberè fungi. Ad hæc munia obeunda exeundi facultas nun-

nunquàm à diſcreto Superiore denegetur, cæterum cum aliis Fratribus in communi vita, & ſub ordinarii Superioris obedientia humiliter vivant.

9 Quòd ſi eorum aliqui ab hujuſmodi Principibus, & Prælatis eorum, quæ ad victum pertinent, portionem acciperent, pro ea parte, quæ ſibi à Conventu debetur, computanda erit, eaquè ac ſi à Conventibus reciperetur, & non alia portione, nec alio modo, niſi aliter Superiori placuerit, utantur. *Portio Principũ.*

10 Vetitum eſt Fratribus quibuſcunque in Eccleſiis, ſeù in earum, vel Conventuum portis commorari, ſtare, confabulari, ſeù ante præfatas portas deambulare. Qui autem monitus adhuc deliquerit, ab eo Conventu expellatur; Superiores verò, qui hoc malitiosè permitterent, Officiorum privationem incurrant. *Ad ianuã ſedentes deambulãre, &c.*

11 Non ſolùm autem ritè cuſtodienda eſt Regularium Clauſura quoad ipſorum exitum è Conventu, & Monaſterio, ſed æquè, vel magis, quoad prohibitionem ingreſſus quibuſvis Secularibus, & extraneis. Præcipitur itaque Janitoribus, nè ſecularibus hujuſmodi, & extraneis, maximè verò junioribus aditus (quantùm fieri poterit) ad interiora pateat, niſi juſta de cauſa à Superiore noſcenda. Multa verò Janitoris præfati circa hoc diligentiæ, diſcretion, prudentiæque commendentur, ut Perſonarum inſignium, graduatarum, benefactorum non eandem (ut decet) cum cæteris rationem habeat, ſed maturo conſilio, judicioque prout magis expedire videbit, diſcretum ſeſe in ſuo munere præbeat, *Seculari ũ ingreſſus. Janitoris prudẽtia.*

12 Officinas autem Conventuum publicas nullatenus ingrediantur exteri, vel ſeculares, niſi eorum opera Conventibus neceſſaria fuerit, aliterque Superior jud caverit. In Viſitationibus autem Provincialis Miniſter, aliique Superiores diligenter inquirant de localis Superioris, Janitoriſque circa hujus decreti obſervantiã diligentia, *Ad officĩnas, ingreſſus ſecularium. Superioris cura.*

quòd ſi eos deliquiſſe compererint, pœnis coerceant, ſeverèque corrigant.

Colloquij locus. 13 Fratres autem à ſæcularibus ad januam requiſitos Janitor diligenter vocabit, ut in anteriori Clauſtro, & non aliter religiosè colloquantur. Si tamen, dum divina peraguntur, quiſpiam evocaretur, non ex qualibet levi cauſa Fratres ipſos à Choro, diviniſque laudibus perturbet, ſed indicata Superiori cauſa, Perſonaque evocante, ſi ei videbitur, moneatur qui vocatus eſt, ſe ad oſtium accerſiri, iſque petita benedictione, accedat, ac ut ad Chorum reverti quamprimùm poſſit, quàm paucioribus ſe expediat.

E Choro evocatio.

Ad colloquia locus. 14 Ædiculæ verò collocutoriæ Imaginibus ſacris, Aqua benedicta, ſedilibuſque decenter ornatæ propè Januam conſtruantur, ut in eis Sæculares, ac exteri detineri commodiùs, religioſiùſque poſſint.

Pro ſæcularibus Gymnaſia. 15 Scholæ verò, ſeù Gymnaſia ad Grammaticam, Muſicam, ſeù aliam quamlibet facultatem edocendam nullatenus in noſtris Conventibus aperiantur Si verò alicubi uſus, vel conſuetudo recepta fuerit, ut ſtudiorum cauſa Sæculares Fratres noſtros adirent, non intra Conventus interiorem Clauſuram, ſed patentibus, publiciſque locis extra hujuſmodi clauſuram, dummodò probatæ vitæ, optimiſque moribus ſint, recipiantur, & doceantur. Parvulorum verò ſcholas nullatenus aperire, ſeù apertas retinere Fratribus liceat, arbitrioque Superioris graviſſimis pœnis contrafacientes coerceantur, ſevereque puniantur; quapropter decretum eſt, nè à quopiam Conductæ (ut ajunt) Communitatum ad Grammaticam edocendam, niſi de Generalis Miniſtri ſpeciali licentia ullo pacto accipiantur. Generalis autem Miniſter non niſi gravi, urgentique cauſa facultatem hujuſmodi concedat, conceſſaque robur non habeat, niſi ſervata hac Conſtitutione, videlicet. Ne liceat extra Clauſtra, Conventuſque, vel Monaſterii ſepta ſub hoc, vel alio quovis prætextu cui-

Lecturæ Cmitatũ.

cuipiam Fratrum pernoctare. Contrafacientes verò, ac permittentes activæ, paſſivæque vocis privationem incurrant, aliiſque pœnis Generalis Miniſtri arbitrio plectantur.

De Ieiunio.

TITULUS XVIII.

Tex. *Et ieiunent à Feſto omnium Sanctorum, uſque ad Nativitatem Domini. Sanctam verò &c.*

1 ERunt inviolati jejunii apud Fratres noſtri Ordinis tempora, præter ea, quæ ab Eccleſia decernuntur, tempus totius Adventus incipiens juxta Regulam Sancti Patris noſtri, *à Feſto omnium Sanctorum, uſque ad Nativitatem Domini*, ſingulæ totius anni ſextæ feriæ, ea excepta, quæ incidet in die Natalis Domini, in qua inviolabiliter obſervari præcipimus Decretalem Honorii Papæ Tertii, quæ incipit, *Explicui* cap. fin. Extra. de obſervatione jejuniorum, Vigiliæ item Sancti Patris noſtri Franciſci, ac Sanctorum noſtri Ordinis Bonaventuræ, & Antonii de Padua, ac denique Vigiliæ omnes, in quibus ex locorum votis, aut conſuetudine jejunari ſolet. *Tempora ieiunij.*

2 Hortamur autem Fratres omnes, ut ſacroſanctam Domini noſtri Jeſu Chriſti Quadrageſimam, Seraphici Patris noſtri Sancti FRANCISCI benedictione locupletatam, quam propterea vulgò Benedictam appellare conſueverunt, devotiſſimè, quantùm fieri poteſt, obſervent. Jejunentque præterea in vigiliis omnium Beatæ Mariæ Virginis Ordinis noſtri Protectricis feſtivitatum. Superiores verò Fratres hujuſmodi diebus jejunantes omnibus charitatis Officiis, tùm quoad ciborum præparationem, tùm quoad alias neceſſarias commoditates ſedulò proſequantur. *Benedicta.*

3 Curandum præterea eſt locorum Superiori- *Refectio ſufficiens.*

bus, ut jejuniorum tempore ita ſufficienter menſa communi reficiantur Fratres, nè ab ipſo Jejunio excuſari, nève graviori culpa ab ejus obſervatione ullatenus ceſſare debeant, qui autem de fractione Jejunii cõvinceretur, quarta, & ſexta unius hebdomadæ feriis pane, & aqua tantùm publicè in menſa communi jejunet, graviterque à Superiore, qui aliter indulgere non poſſit, corrigatur.

Pœna.

Qui teneantur.

4 Ad jejuniorũ præterea, quæ à Seraphica Regula indicuntur, obſervationem omnes, & ſingulos cujuſcunque ætatis, & conditionis ſint, Profeſſos æquè teneri volumus, & declaramus. Tempore verò Pręfatorum jejuniorum nullus Superior prę-ter Generalẽ, Provincialeſque Miniſtros, & Guardianos veſcendi carnes, alioſque vetitos cibos facultatem concedere valeat. Fratres verò, qui abſq; dicta licẽtia vetitos cibos comederent, Prælatoſq; (præfatis exceptis) qùi facultatẽ hujuſmodi impertiti fuerint, gravi pœna puniendos eſſe ſtatuimus.

Carnium eſus.

Diſpenſatio Ieiunii.

5 Superiores autem, ad quos jejunii ſolvendi facultatem concedere ſpectat, ſeriò priùs an neceſſitas adſit, necne, animadvertant, teſtimoniumque Medici, & Confeſſarii recognoſcant, & juxta exigentiam, vel quoad multiplicem refectionem, vel quoad vetitorum ciborum uſum licentiam concedat. Qui verò ab his jejuniis diſpenſati fuerint, non in Refectorio, nec in propriis Cellis, ſed in Valetudinario cùm aliis Infirmis, & diſpenſatis hujuſmodi reficiantur.

Parſimonia.

6 Reliquis autem anni temporibus communibus cibis veſcantur, ea tamen religioſa parſimonia, eaque, modeſtia, quæ paupertatem redoleat, mentiſque compoſitionem indicet.

De Menſæ communitate.

TITULUS XIX.

Refectorium.

1 Locus communis menſæ, quem vulgò Refectorium appellare ſolent, perpetua mun-

munditie, perpetuoque nitore continuò fulgeat, ad ejuſque Januam, ſivè alio commodiori loco fons ad abluendas manus ſtatuatur; unumque, aut duo linteola qualibet hebdomada renovanda, ad exterſionem ex ſolerti Refectorii Miniſtri diligentia perpetuò adſint; munda præterea ſit ſupellex, munda vaſa, munda denique omnia, iſque, cui Refectorii cura demandata eſt, ſi quando immundum reperiatur, à Superiore corrigatur, & puniatur. Unica mappa cum mantilibus, patinis, gladiiſq; forcinculis, & cochlearibus ex auricalco ad Fratrum numerum paretur; Sint autem vaſa omnia ſtannea, vel fictilia, quæ ſanctam redoleant paupertatem; ſi quis argentea, aut prætioſa, tàm vaſa, quàm alia utenſilia habens deprehenſus fuerit, his omnibus privetur, graviter à Superiore corripiatur, & his ſtatim venditis, eorum prætium communi uſui applicetur. *Supellex.*

2 Peculiaria mantilia, vaſa quæcunque, vel etiam mappas, aliaque id generis nemo habere præſumat, ſed omnes, quicunque hi fuerint, ſicut iiſdem eſcis veſcuntur, ita eodem menſæ apparatu utantur. Refectorii tamen Præfectus, ut mantile alicui ſemel appoſitum, ſemper etiam apponatur, ac ut octavo ſaltem die omnis Refectorii ſupellex renovetur, diligenter curabit. *Communis ſupellex.*

3 Refectionis hora juxta locorum conſuetudinem ſervetur. In Conventibus autem inſignioribus, & ubi Gymnaſia erecta fuerint; hyemali tempore ad ſecundam noctis horam paretur cœna, in aliis verò ad primam, prout Superiori opportunè placuerit. Jejuniorum verò tempore in Quadrageſima poſt meridiem, Veſperis abſolutis, cœna paretur, aliis verò temporibus poſt Nonam, & ſub meridiem; Serotinum verò (ut ajunt) jentaculum ad primam, vel ſecundam noctis horam juxta locorum varietatem. *Tempora refectionis.*

4 Adveniente Refectionis hora, datoque ſigno, omnes, nemine prorſus excepto, niſi de Superioris licentia, vel gravi de cauſa ab ipſo *Omniũ ad communẽ menſam acceſſus.*

com-

comprobata, ad communem menſam primam, vel ſaltem ad ſecundam omninò accedant. Diebus verò jejuniorum Veſperè poterunt Regentes ad communem menſam non accedere, ſed in eorum cellis jentaculum à Socio ipſis allatum religiosè ſumere.

Accedēdi Ordo. 5 Cum ad Superioris nutum, ſigno dato, ad Refectorium patebit aditus, omnes bini, & bini (ablutis manibus) Pſalmum *Deus miſereatur noſtri*, vel *De profundis*, devotè recitantes ingrediantur. Benedictio de more Romanæ Eccleſiæ fiat, ante quam ſexta feria dicatur Oratio pro Benefactoribus, & poſt eadem ſexta feria omnibus genuflexis ab aliquo deputato dicatur culpa, ut ſupra Tit. x. num. 2. &c. Veſperi ſimiliter recitetur ante menſam ſolita benedictio; Diebus verò jejuniorum juxta morem Religionis dicatur Salutatio Angelica: ſi quis verò benedictioni non interfuerit, antequàm ad menſam accedat, Orationem Dominicam, vel Angelicam Salutationem genuflexus, ſubmiſſaque voce recitet, aliterq; accumbere à Superiore nullatenus permittatur.

Benedictio.

Conſeſſus. 6 Peracta benedictione, unuſquiſque ad proprium locum accedat, nemo tamen ſeù mantile explicare, ſeù cibum ſumere, ſeù ad illum manus admovere præſumat; niſi jam ſacræ ſcripturæ inchoata, vel ſexta feria totius approbationis Regulæ expleta lectione, Superior, ut cum Dei benedictione cibus ſumatur, ſigno indicaverit: Sacra enim ſcripturarum, ſanctorumque librorum lectione Religioſa menſa condiri debet. A principio itaque uniuſcujuſque menſæ lectio ſacræ ſcripturæ currentis ad medium uſque comeſtionis protendatur; mox verò dato ſigno, ex Cronicis Ordinis, ſeù ex ſpirituali aliquo libro de Vita Chriſti, de Mundi contemptu, & ſimilibus lectio ab eodem, vel alio ad libitum Superioris Lectore habeatur; Qualibet autem ſexta feria tota Regula percurratur, quam lectio (ut præfertur) ſpiritualis ſequetur; Singulis verò Sabbatis poſt ſacræ ſcriptu-

Lectio.

ſcripturæ lectionem, ex his Conſtitutionibus habeatur lectio ab eo loco, quo præcedenti Sabbato Lector deſierit, incipienda. Lectiones autem hujuſmodi clarè, promptè, diſtinctè, devotèque cunctis diligenter audientibus, legantur. Menſæque omnes (ea, qua decet modeſtia) non garrientes, non colloquentes, non aliis quibuſvis incongruis actibus, ſed religiosè aſſiſtant. Qui verò moniti adhuc errarent, à menſa velut indigni expellantur. *Conſtitutionis legantur.* *Cõpoſitio Accumbentium.*

7 Ciborum apparatus non pretioſus, nec qui religioſam ſobrietatem dedeceat, ſed ſimplex ſit, ac ſufficiens, majori tamen, qua poterit diligentia, & charitate paratus. Panis cibarius, communiſque ſit, nec primarius, ſivè ſelectus, ſed ejuſdem qualitatis ſingulis apponatur. Ubi verò Fratres ex eleemoſynis, ſeù quæſtuationibus vivunt, ea ſervanda eſt paritas, ut cum atro candidus, & ater cum candido omnibus æquè diſtribuatur. Panis mucidus iis tantummodò dabitur, qui ſpontè petierint: hoſpitibus verò, & ægrotis recentior. Vinum quòque aqua congruenter dilutum bibatur. Qui verò Fratribus in menſa famulantur, mundè, diligenterque Dei ſervis omni devotione, munditiaque linteo præcincti inſerviant. Tunicam tamen non adeò attollant, ut femoralia, aliæque interiores veſtes videri poſſint, quod & ab omnibus ubique (coram ſæcularibus præſertim) inviolabiliter obſervari mandamus. *Ciborum qualitas.* *Panis.* *Vinum.* *Inſeruientes.*

8 Menſæ communitas itá ſervetur, ut nullo etiam Superiori quidquam proprii ad eam privatim deferre liceat, omnes enim ejuſdem familiæ Fratres iiſdem penitus cibis veſci neceſſe eſt. Quòd ſi cuipiam à Conſanguineis, vel ſpiritualibus amicis eſculentum quid, aut poculentum largitum fuerit, ad Superiorem ſtatim tranſmittatur, qui in publico Refectionis loco, data ei primum, qui obtulit, honeſta portione, reliquum cæteris Fratribus juxta diſcumbentium Ordinem *Communitas ciborũ.*

per

per menſæ Miniſtros diſtribuat. Nemo verò (Superiore excepto) aliquid in menſa alteri largiri præſumat, ſed ſi quid ſupererit, menſæ, vel Refectorii Præfecto cuſtodiendum, vel aliis diſtribuendum tradatur. Superior tandem, qui proprietatem in menſa toleraverit, à Provinciali Miniſtro, aliiſque Prælatis corripiatur, attentiſque circumſtantiis, ſi nimirum deliquerit, etiam ab Officio deponatur.

E menſa diſcedētes

9 Durante menſa nemo ab ipſa, niſi priùs obtenta à Superiore licentia, diſcedere audeat, obtenta verò qui profecturus eſt, ſtans ante menſam Superiorem verſus ſecretò gratias agat, exhibitaque deinde Superiori ipſi reverentia, egrediatur.

Sæculares ad menſā quo pacto admittēdi

10 Superior raró, nec niſi ex rationabili cauſa Seculares, exteroſque ad communem menſam adducat; quòd ſi adducere quandoque contingat, ſolerter invigilet, nè quidpiam oculos eorum offendat, aut ſcandalum afferat.

Lectio Miſſarū.

11 Expleta menſa, peractaque ad Superioris ſignum refectione, legantur quotidiè Patrum omnium nomina, qui Miſſas celebraverunt, prout ſuperiùs Tit. III. hujus Cap. num. 12. Ad contentiones verò, quæ ex titulis oriri poſſent, vitandas, hoc modo ſcribantur, pariter & legantur.

Die N. celebraverunt
Ad: RR. Patres &c.
R. Pater Mag. N. de N.
P. Bacc. N. de N.
R. P. Guardianus Conventus.
P. Vic. Conventus.
P. Fr. N. de N. &c.

deindè verò aliæ Miſſæ, quibus ex quotidianis eleemoſynis ſatisfaciendum eſt, attentè legantur, ut etiam ſupradictum eſt.

Gratiarū actio.

12 Si quæ poſtea dicenda à Superiore fuerint, dicat, gratiarumque poſthàc actiones ab omnibus juxta Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præſcriptum, Religioniſque conſuetudinem, nemine priùs abſcedente,

dente,

dente, habeantur, quibus peractis, omnes ablutis manibus diſcedant. Ubi verò ſufficiens Fratrũ numerus reperietur, dũ aguntur gratiæ, ad Eccleſiã, ſeù ad Capitulũ accedatur, eo præcipuè tempore, quo poſt prandiũ Nona recitari ſolet, à quo deinceps ſine ſtrepitu omnes ad ſua munera revertãtur.

13 Si quid agendũ, aut conſulendũ fuerit pro tẽporalibus Conventus, vel aliorũ Fratrũ neceſſitatibus, actis gratiis, vel in Refectorio, vel in Cella Superioris, aut alio quopiã decenti loco agatur. *Conſilia.*

14 In inſignioribus quòque Conventibus poſt primam menſam, ſecunda quòque parari poterit, cui Præſidens Conventus, vel Vicarius, aut alius arbitrio Guardiani præſideat; factaque benedictione, habeatur in ea continua lectio, & ſicut in prima omnes ei modeſtè aſſideant, aganturque, ea peracta, ſolitæ (ut diſtum eſt) gratiæ. Interdiù extra refectionis horas incongruum eſt Religioſis viris cibo, vel potui indulgere, ſi tamen neceſſitas adſit, Miniſter, qui Refectorio præeſt, unicuique neceſſaria ſubminiſtrabit; corrigantur autem, & puniantur, qui abſque neceſſitate, vel in propriis Cellis comederẽnt, ſeù biberent. *Menſa ſecunda.*

15 Raiò præterea permittantur Fratres ad ſecularium domos, etiam ultrò invitatos, ad comedendum accedere. Abſque benedictione verò, & Superioris licentia nemo ullatenus id præſumat, habita tamen licentia, ità inter comendendum ſe gerant, ut dum corporali ab eis cibo paſcuntur, ipſi ſpirituali eos viciſſim eſca depaſcant. *Ad ſecularium menſas acceſſus.*

De Peregrinationibus Fratrum, deque eorum vagatione tollenda.

TITULUS XX.

Tex. *Fratres quando vadunt per Mundum, &c.*

1 Itinerandi, ſeù eundi (ut Regulæ Textus loquitur) per Mundum nemini ex Fratribus libera *Cauſa rationabilis perpendatur.*

libera ſit facultas, etiamſi rationabilis adſit cauſa, vel neceſſitas, abſque Superioris licentia. Qui maximè caveat, nè ad curioſitatem, aut voluptatem Fratres vagentur. Sed itineris cauſis, aliiſque circumſtantiis diligenter examinatis, tùm demum, ſi expedire videatur, facultatem concedat.

Licentiã qui Superiores concedere poſſint. 2 Guardiani, ſivè locales quicumqne Superiores à Conventu in Conventum eundi facultatem in ſcriptis concedere poſſunt, Cuſtodes de Cuſtodia in Cuſtodiam, Provinciales verò Miniſtri de Provincia in Provinciam: iis tamen caſibus, & temporibus exceptis, quibus in his Conſtitutionibus aliter ſancitum eſt.

Socius itinerum. 3 Quicunque igitur è Conventu, ubi de familia degunt, aliò migrare voluerint, primò Superiorem, ad quem ſpectabit, conſulant, ab eoque diſcedendi, itinerandique licentiam humiliter petant. Cui autem facultas itinerandi conceditur, aſſignetur & Socius, qui viginti quinque annorum ætatem ſaltem attingat, probatæque vitæ ſpecimen præſeferat, nec ullum deinceps Superiores permittant ex noſtris Fratribus ſolum, abſque urgentiſſima cauſa itinerari.

Tranſgreſſores. 4 Qui verò inconſulto Superiore, & abſque ejus licentia, vel ſine Socio è ſuo Conventu aliò profecturus diſceſſerit, etiam majores Superiores adeundi prætextu, pœnis inferiùs contra vagos, & profugos pronunciatis ad qualitatem delicti graviter puniatur.

Pecunia viatici. 5 Si detur pecunia pro viatico, eorum alter Oeconomus, ſivè Procurator in eo itinere à Superiore conſtituendus eſt, qui verò ſine Socio proficiſceretur, ſuimet à Superiore, durante duntaxat itinere, Procurator, ſive (ut præfertur) Oeconomus conſtituatur.

Pecuniæ & res cæteræ aſportatæ. 6 Nulli verò pecuniam, quam ſecum in itinere defert, quovis etiam modo collectam, in rem ullam abſque Superioris licentia, niſi in neceſſitatibus in via occurrentibus impendere liceat;

Qua-

Quapropter Superior Conventus, à quo quiſquam diſceſſerit, omnia, quæ ſecum detulerit, libros, veſtes, pecunias, etiam pro viatico tantummodo datas, in ſchedula diligenter adnotabit, eamque ad Superiorem Conventus, ad quem is proficiſcitur, opportunè tranſmittat, cui idem Frater eorum omnium rationem reddere teneatur. Qui autem deliquiſſe reperirentur, graviter à Superiore corrigantur.

7 Juxta Decretum fel: rec: Clementis Octavi, quod ſub pœnis in eo contentis omnino ſervari mandamus, nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, niſi priùs à Generali Miniſtro, vel Protectore duntaxat licentiam in ſcriptis impetraverint. Si quis autem ſine hujuſmodi facultate Romam venire præſumpſerit, voce activa, & paſſiva biennio privatus exiſtat, cujus pœnæ moderationem, ſeù remiſſionem Sanctitas ſua ſibi, & Apoſtolicæ Sedi reſervavit, adempta facultate Generali, & Protectori illam moderandi, & relaxandi; ſubiturus etiam alias pœnas arbitratu Superiorum infligendas. Quæ item omnia adverſus eos, qui ſupradictos admiſerint, & receperint, ſine ulla exceptione locum habeant. Miniſtri etiam Provinciales abſque præfata licentia Romam accedere haud poſſint, ex Provinciæ tamen communi cauſa alios eò mittere, & ut liberè accedant facultatem concedere poſſunt. Qui Romam venerint, Generalem Miniſtrum ſtatim adibunt, reverentiam ei, obedientiamque præſtabunt. Qui, ſi eos legitimè acceſſiſſe cognoverit, peramanter excipiat, præfixique temporis, quo Romæ eos morari oportuerit, manendique facultatem in ſcriptis concedat. Quòd ſi Generalis Roma abfuerit, ad Procuratorem Ordinis accedant, ab eoque permanendi licentiam in ſcriptis obtineant.

Romam venientes.

Provincialium authoritas

Ubi Romam venere forenſes quid agẽdum.

8 Fratres itinerantes cum per Urbes, & Oppida, ubi fuerint noſtri Ordinis Conventus, tranſierint, ad eos divertere, ibique, & non alibi commora-

Ad Conventus noſtros Fratrum acceſſus.

morari teneantur. Nihilque in iis locis, quod præfatis Conventibus damnum, aut ſcandalum poſſet inferre, agere audeant, contrafacientes gravi pœna puniantur.

Religioſitas in itinere. 9 In itinere diligenter caveant Fratres, nè vel levis ſcandali occaſionem exteris tribuant; eaque modeſtia, animique, & corporis compoſitione incedant, quæ Religioſos maximè decet. Si qui verò in itinere habitum ita geſtaſſe, ut femoralia videri potuerint, vel ſibimet caputium diſtraxiſſe comperti fuerint, publica diſciplina toties puniantur.

Sæculares advenæ ad Conventum non ducantur. 10 Seculares nullo modo in itinere à Fratribus abſque legitima, rationabilique cauſa à Superiore probanda, ad noſtros Conventus adducantur, & quantùm fieri poteſt, caveant Fratres, ne eos in itinere comitentur, maximè ſi fuerint inter eos mulieres, ſi tamen & comitari, & adduci quandoque oporteret, curent unanimiter omnes, nè regularis diſciplina, aut Conventuum clauſura ullatenus violetur,

Itinerantes ſubiecti ſint Guardiano. 11 Fratres omnes, cum ad aliquem noſtri Ordinis Conventum, ſivè peregrinationis, vel itineris, ſivè negotiationis cauſa pervenerint, Guardiano, vel locali illius Conventus Superiori, ac ſi de familia eſſent, quandiù illic manſerint, ſubiiciantur. Si quid ibi, aut in itinere deliquerint, localis Superior, ſivè Guardianus pro qualitate delicti ſeverè in eos animadvertat. Non detineantur ſupra biduum, vel triduum in Conventibus, niſi rationabilis adſit cauſa Superiori nota; quòd ſi ſuprà hunc terminum productior fuerit mora, omnem pecuniam, quam ſecum detulerint, apud Depoſitarium, ſivè Procuratorem Conventus fideliter deponere teneantur.

Permanētiæ aduenarū præſcriptio.

Extra Italiam pergentes. 12 Quia ſolent nonnulli pietatis, votique prætextu libenter vagari, decretum eſt, ut ſolus Generalis Miniſter extra Italiam etiam devotionis, aut voti cauſa proficiſcendi facultatem concedere poſſit; Si quis itaque abſque præfati Generalis

neralis Miniſtri licentia ab Italia aliò peregrinaturus diſceſſerit, aliis, quas ſecum deferret, quorumcumque Superiorum licentiis non obſtantibus, ac ſi abſque licentia diſceſſiſſet, ſeverè puniatur.

13 Petendi verò Aſſiſium ad Indulgentiam Sanctæ Mariæ Angelorum Miniſtri Provinciales quàm paucioribus ſuæ Provinciæ Fratribus facultatem concedant, quibus autem conceſſerint, diſtrictè inhibeant, nè ante ſextum Kalend. Auguſti Sancti Franciſci Provinciam ingrediantur, nève ultra quintum ab Indulgentia completa diem, in ea commorentur, niſi ob rationabilia negotia à Superiore detinerentur. *Aſſiſium petentes.*

14 Sacri verò Conventus Cuſtos neminem ex advenientibus Fratribus ad Confeſſiones excipiendas eo Indulgentiæ tempore admittere poſſit; niſi ab ejus Provinciæ Miniſtro ſuæ approbationis facultatem in ſcriptis detulerit. *Ad cõfeſſionem admittendi aduenæ.*

15 Non poſſint deinceps Guardiani, ſeù locales quicunque Superiores Juvenes citrà vigeſimum primum annum ad alios Conventus profecturos, abſque Provincialis Miniſtri in ſcriptis obtenta licentia, ullo pacto dimittere. *Iuniorum diſceſſus.*

16 Nè quis autem Superiorum licentiis abutatur, ſtatuitur, ut poſthàc in obedientialibus literis certum præfigatur temporis ſpatium, prout locorum diſtantia exigeret rationabiliter videbitur, nè quiſquàm in itinere longiorem æquò moram facere, ſivè quò magis libuerit, vagari queat. Si tamen ex legitima cauſa impeditus præfixo dierum ſpatio, quò tendebat, pervenire nequiverit, Superiori cauſam exprimat, qui, ſi ea malitioſa, vel illegitima videatur, pro diuturnitate temporis eum puniat. *Præſcriptio tẽporis in licẽtiis.*

17 De his verò, quibus equitare conceditur, Seraphicæ Regulæ veſtigiis inhærẽtes hæc decernimus, videlicet, equitandi duas eſſe poſſe legitimas cauſas ex Regulæ ipſius textu, alteram neceſſitatem, infirmitatem alteram. Propter neceſſitatem *Equitare quibus cauſis conceſſum.*

ſitatem itaque Generalis Miniſter cum tota ejus familia, Miniſtri omnes Provinciales cum Secretariis, & Sociis, Sacræ Theologiæ Magiſtri, Concionatores præcipuè, Patres celebriores longum iter facturi, Commiſſarii, Viſitatoreſque Provinciæ, quorum omnium vitam, incolumitatemque maximè Ordini noſtro neceſſariam eſſe compertum eſt, cum Dei benedictione liberè, & licitè, quotieſcunque fuerit opus, equitare valeant. Propter infirmitatem verò omnes, & ſinguli noſtri Ordinis Fratres corporis ægritudine, vel nimia imbecillitate laborantes. Præter has quòque cauſas, ſi quid negotii celeriter expediendi accidat, vel longiùs æquo, neceſſarium tamen iter perficiendum fuerit, poſſit Superior equitationem

Equitãtes ſine cauſa legitima puniãtur. diſcretè concedere. Qui verò (prædictis dumtaxat exceptis) Equo, Rheda, Curru, vel alio quolibet Vehiculo vehi, maximè verò intra Urbes, & Oppida auſus fuerit, totidem diebus carceri mancipetur, quot iis vehiculis, & equitatione illicitè uſus eſt. Si autem in ipſo itinere neceſſitas aliqua equitandi accideret, Superior, ad quem fratres hujuſmodi devenerint, an ad concedendam equi-

Diſpenſationes. tationem ſufficiens fuerit, diligenter inſpiciat, diſcretèque juxta neceſſitatis menſuram, vel ad totum, vel ad itineris partem perficiendam equitandi facultatem in Domino concedat. Cum Juvenibus autem non facilè diſpenſetur.

In equitãdo Religioſitas. 18 Qui equitandi facultatem habent, vel licentiam ex legitima (ut præfertur) cauſa obtinuerint, pompam, & ſæcularem faſtum omnino abhorreant, & religioſam modeſtiam, in omnibus ad equitandum neceſſariis integrè ſervent, qui ſecus fecerint, pro qualitate culpæ publicè corrigantur.

Itinerariæ preces. 19 Hortamur autem Fratres noſtros, ut iter quomodolibet acturi itinerarias preces juxta Sacrum Romanæ Eccleſiæ Ritum, antequam à Conventu recedant, & quotidiè manè in toto itinere devotè recitent.

De

De Fratribus advenis Hoſpitio recipiendis.

TITULUS XXI.

1 AD itinerantium Fratrum commoditatem in unoquoque Conventu cubicula à Fratrum localium dormitorio (quantùm fieri poterit) diſtincta, in quibus advenientes benignè hoſpitio excipiãtur, à Provincialibus Miniſtris deputanda ſunt. Hiſque aliquis ex Fratribus de familia fidelis imprimis, ac diligens præficiatur, cujus partes erunt, præfatis Fratribus, & hoſpitibus miniſtrare, eiſque obſequia quomodolibet neceſſaria præſtare, ac etiam ſi extra conſuetam refectionis horam advenerint, victum diligenter parare. *Itinerantium Hoſpitium.* *Præfecti munus.*

2 Locus verò omni neceſſaria ſupellectili inſtructus ſit, lectulis præcipuè quampluribus munitus, ut quiſque ſolus quieſcere valeat, nulla ibi immundities, nulla rerum confuſio appareat. Coquina peculiaris, ſeù alia ad veſcendum commoditas ibi nulla ſit, ſed quicunque illùc itinerantes advenerint, à deputatis Conventus Miniſtris, & Officialibus opportunè cibum in Refectorio ſumant, prout opus fuerit, habita longioris itineris, vel nimiæ laſſitudinis ratione. Dumque ſoli reficiuntur, ut eò magis religioſum ſilentium, regularique modeſtia ſervetur: Alii omnes, præter menſæ Miniſtros, ab eo loco recedant. *Suppellex* *Ciborum ſubminiſtratio.*

3 Fratres omnes, quicunque illi ſint, etiam infimæ conditionis, dummodo cum legitimis Superiorum licentiis, ſeù obedientialibus literis ad noſtros Conventus declinaverint, hilari vultu, benignè, & omni religioſæ charitatis ſignificatione recipiantur, ac tractentur, idque pium hoſpitalitatis officium non erga noſtri Ordinis Fratres tantùm præſtetur, verùm & erga quoſcunque alios cujuſcunque Ordinis Religioſos, qui cum obedientialibus ſuorum Superiorum literis *Hoſpitalitas.*

ad

ad loca noſtra diverterint; maximè verò erga Fratres Sacri Ordinis Prædicatorum.

Peregrinorum receptio. 4 Prælatos inſuper, & ſæculares Preſbyteros, quos maximè in Domino revereri tenemur, ut omnibus charitatis, & hoſpitalitatis obſequiis Fratres noſtri proſequantur, mandamus, ut Peregrinis pedes devotè laventur, ſi ægrotaverint, ſervetur Conſtitutiò inferiùs proprio loco ponenda. Sæculares verò, niſi fuerint Fratrum conſanguinei, vel aliqua alia rationabilis adſit cauſa à Superiore cognoſcenda, & approbanda, nullatenus ad hoſpitium admittantur.

Facinoroſi reiiciendi. 5 Diſtrictè verò ſtatuitur, & mandatur, nè contumaces, banniti, facinoroſi quicunque, ſeù Curiam, maximè ex crimine, fugientes ullatenus, aut quovis prætextu in noſtris Conventibus recipiantur, nève introducti ullo modo in eis retineantur. Guardiani verò recipientes, vel retinentes eo ipſo ab Officiis ſuſpendantur. Alii verò inferiores pariter recipientes, ſeù retinentes gravibus pœnis ſeverè ad Superiorum arbitrium puniantur.

De Vagis, & eorum pœnis.

TITULUS XXII.

Licentiæ præſcriptũ non ſeruãtes. 1 Omnes illi noſtri Ordinis Fratres, qui recto tramite, quò ſibi Superiorum obedientiales literæ præſcribunt, non pergunt, vel juxta tempus ab illis in literis præfixum non redeunt, vel abſque licentia à ſuo Conventu recedunt, tanquàm vagi corrigendi, ſeverèque juxta infraſcripta decreta puniendi ſunt.

Sine licentia. Clemens VIII. 2 Qui abſque Superioris licentia à Conventu, ubi de familia commoratur, per Urbes, vel Oppida, aliaque loca peragraturus diſceſſerit, gravi pœna, juxta fel: rec: Clementis Octavi Decreta ad Superioris arbitrium plectatur; quòd ſi contra denegatam ſibi licentiam recedere ullo modo

præ-

præſumpſerit, per tres continuos dies carceri mancipetur.

3 Qui extra Conventum pernoctaverit, etiamſi apud parentes, vel conſanguineos, abſque Superioris licentia, graviter puniatur. Eaque licentia non niſi rarò, & ex rationabili cauſa concedatur. Qui verò pernoctaverint apud extraneos, pro qualitate delicti, etiam carceris pœna coerceantur; à quo tamen excipiuntur itinerantes in iis locis, ubi noſtri Ordinis Conventus non fuerint, ut ſupra dictum eſt. *Pernoctãtes extra Conu.*

De Profugis, & Fugitivis, & eorum pœnis.

TITULUS XXIII.

1 PRofugus, & Fugitivus ille cenſendus eſt, qui ſinè obedientialibus ſui legitimi Superioris literis à ſuo Conventu aufugit, vel à Provincia recedit, maximè verò ſi de carcere, in quo detineretur, vi, vel dolo exierit. *Qui profugus eſt.*

2 Ad reprimendum porrò Fugitivorum Fratrum audaciam decrevit ſacroſancti Concilii Congregatio die 21. Septembris 1624. ut omnes hujuſmodi Fratres, ſive Regularem habitum deferant, ſivè non, ab Epiſcopis Diœceſanis, ubi degunt, in carcerem conjici, ac Superioribus ſuis, juxta regularia decreta puniendi conſignari poſſint, & debeant. *Cõtra fugiuos Decr. Cõgregatio nis Conc.*

3 Quicunque igitur Fratrum ab eorum Conventibus, vel à carceribus aufugientes, à Superiore illius Conventus, ad quem diverterint, ſub pœna privationis Officii eo ipſo incurrenda, ſtatim in carcerem detrudantur. Tùm verò Provincialis illius Provinciæ, & Guardianus Conventus, à quo diſceſſerint, de hujuſmodi carceratione ab eodem certiores fiant, ut ab iis de his, quæ opus fuerint, ipſe viciſſim admoneri poſſit. *Fugitivi carceribus mancipentur ſub pœnis &c.*

4 Cognoſcent autem Guardiani, localeſque Superio-

Circa licētias Superioris diligētia accurata. periores ex obedientialibus literis, (quas ſemper inſpicere teneantur) quoſcunque fugitivos, & profugos, ve enim depravatas, & illegitimas, vel potiùs nullo modo ſuorum Superiorum obedientiales literas deferent; ſi levis tamen adeſſet cauſa diſceſſus, ad ſuas Provincias, vel Conventus quàm citiùs remittantur, ad quos ſi elapſo diſcretè aſſignando à Superiore termino non pervenerint, velut Apoſtatæ habeantur, iiſdemque pœnis graviter puniantur.

Fugitiui pænitētes. 5 Si verò ſua ſponte facti pœnitentes ad ſuos Superiores humiliter revertantur, culpamque publicè faſſi abſolutionem petant, emendationemque polliceantur, paterna charitate à Superioribus excipiantur, mitiorque pœna pro qualitate culpæ illis benignè iniungatur.

Ad arctiorē Religionem tranſire volentes. 6 Quoad illos, qui ad alias Religiones migrare voluerint, ejuſdem Sacr. Conc. Congr. Decretum inviolabiliter obſervari mandamus, quo ſtatuitur, ut nemo ad arctiorem Religionem tranſire valeat abſque ſui Superioris licentia, à quo non niſi priùs ei legitime conſtiterit eam Religionem paratam eſſe illum recipere, concedatur; obtentaque licentia, recta via ab ea ſeſe immediatè abſque vagatione, vel cunctatione conferant.

De Apoſtatis à Religione, & eorum pœnis.

TITULUS XXIV.

Qui Apoſtatæ cenſendi. 1 Quicunque Fratrum habitu dimiſſo, ſivè retento animo ampliùs non redeundi, inconſulto Superiore, à Conventu receſſerit, niſi infra duos menſes revertatur, vel Provincialem Miniſtrum, aut Superiorem, ad quem ſpectaverit, non conveniat, Apoſtata eſſe cenſetur, quòd ſi infra id tempus revertatur, pro qualitate tranſgreſſionis, & culpæ puniendus eſt.

Sine habitu incedentes. 2 Declaratur inſuper Apoſtata, qui per tres continuos dies ſinè habitu Ordinis auſus fuerit quo-

quomodolibet incedere, ſeù ſic illum geſtare, ut aliis veſtibus adeò veletur, ut videri non poſſit, iiſdemque proinde pœnis, quibus alii Apoſtatæ, puniendus erit.

3 Cuſtodes itaque in ſingulis ſuæ Cuſtodiæ Conventibus, & locis, dum actu viſitaverint, Apoſtatas omnes in ſua Cuſtodia commorantes nominatim excommunicatos pronuntiare teneantur, ſivè ſuæ Cuſtodiæ, ſivè alterius, ſivè illius, ſivè alienæ Provinciæ ſint, omneſque Fratres diligenter admoneant, ne eos alloqui, ſivè ullo modo cum eis verſari præſumant. *Apoſtatæ declarãdi etiam excommunicati.*

4 Provinciales præterea omnes Miniſtri in ſuis Provinciis, Cuſtodes in Cuſtodiis, & Guardiani omnes in ſuis Conventibus Fratres omnes Apoſtatas, tùm ejuſdem, tùm alienæ Provinciæ, Cuſtodiæ, & Conventus, ſi ad eos diverterint, excommunicare, carcerare, punire, aliiſque pœnis coercere poſſint, & debeant; quicunque verò Superiores id juſtè præſtare neglexerint, ab Officiis, & Dignitatibus deponantur. Indicitur autem Miniſtris omnibus, & Superioribus Ordinis depoſitio Dignitatum, Officiorumque ſi Apoſtatas Ordinis ullo modo perſequi, capere, punire, & aliis pœnis juſtè afficere negligant. *Apoſtatæ carceribus detinendi &c.* *Pœna Superiorum id prætermittentiũ.*

5 Quicquid pro captura erogandum fuerit, à tota Provincia ſuppleatur; Et de omnibus his expenſis in Capitulis Provincialibus, ſeù Capitularibus Congregationibus diſtricta ratio habeatur. *Captionũ expenſæ.*

6 Pœnæ verò adverſus Apoſtatas hæ ſtatuuntur. Si quis abſque Superioris licentia à Conventu aufugiens intra quinque ſaltem menſes coram Superiore perſonaliter non comparverit, ac in gravem proinde Apoſtaſiam inciderit, præter alias pœnas à Jure, & Pontificiis Conſtitutionibus latas, carceri ad duos menſes mancipetur, eoque tempore pane tantùm, & aqua ſingulis ſextis feriis jejunet, ac utraque voce ipſo facto privetur, ad quam (ſi religiosè *Pœna carceris.* *Privationis vocis activæ, & paſſivæ.*

 tamen

tamen vixerit) à Generali tantùm Miniſtro reſtitui poſſit.

Grauior apoſtaſia grauiori pœna plectatur.

7 Si quis verò per octo menſes còntinuos, aut ſemel, & iterum per menſes quinque qualibet vice in graviori Apoſtaſia, & contumacia permanſerit, ad tres menſes carceri mancipetur; eoque tempore ſingulis quartis, & ſextis feriis pane tantùm, & aqua jejunet, utriuſque vocis privationem ipſo facto incurrat, ad quam non niſi poſt quinquennium (ſi tamen laudabiliter vixerit) à Generali tantùm Miniſtro reſtitui poſſit, totoque quinquennio à confeſſionibus, concionibus, publiciſque lectionibus ſuſpendatur; Infimum deniquè locum inter ejuſdem gradus Fratres eo tempore habeat, videlicet inter Sacerdotes, ſi Sacerdos fuerit, inter Clericos, aut Laicos, ſi Clericus, vel Laicus.

Grauiſſimæ apoſtaſiæ pœna.

8 Si quis autem per menſes quatuordecim continuos, aut ſemel, & iterum per menſes octo qualibet vice in contumacia permanſerit, ad menſes quatuor in carcerem detrudatur, eoque tempore jejuniis, & diſciplinis maceretur. Utriuſque vocis, ac Paternitatis etiam nativi Conventus perpetuam privationem incurrat, & à concionibus, confeſſionibus, publiciſque lectionibus perpetuò ſuſpendatur.

Si tamen per continuum decennium in Ordine laudabiliter vixerit, idque juridicè conſtet, à Generali dumtaxat Miniſtro in omnibus reſtitui poſſit.

CON-

CONSTITUTIONES IN CAPUT QUARTUM REGULÆ.

De paupertate in communi.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Præcipio firmiter Fratribus &c.*

1 POST varias controverſias circa paupertatis Votum à Religionis noſtræ Fratribus obſervandum, placuit Sanctiſſimo Domino noſtro **URBANO** Papæ VIII. infraſcripto Sacr. Congr. Apoſtolicæ Viſitationis Decreto ea omnia ſtabilire, quæ pro conſcientiarum ſecuritate ab iiſdemmet noſtris Fratribus circa ejuſdem paupertatis Votum ſervanda ſunt.

De abdicanda proprietate particulari.

Decretum Sacræ Congregationis Apoſtolicæ Viſitationis.

2 *AD extirpandum proprietatis vitium Sacri Concilii Tridentini veſtigiis inhærentes, omnibus Ordinis noſtri Fratribus diſtrictè prohibemus, ne quiſquam eorum Bona immobilia, vel mobilia, cuiuſcunque qualitatis fuerint, proventus, redditus, cenſus, pecunias, etiam ex eleemoſynis,* *Ex ſeſſ. 25. de reg.*

nis, concionibus, aliove labore, aut Conſanguineorum, ſeù aliorum largitione, etiam intuitu Perſonæ datas, aut aliàs quovis modo ab eis acquiſitas, vel acquirendas tanquàm propria, aut etiam nomine Conventus poſſideat, vel teneat, ſed ſtatim ea Superiori tradantur, Conventuique incorporentur, & confundantur, prout nos ex nunc ea applicamus, incorporamus, & confundimus, & pro applicatis, incorporatis, & confuſis haberi volumus, & mandamus. Decernentes Superioribus Bona ſtabilia alicui Ordinis noſtri, etiam ad uſumfructum, vel uſum, adminiſtrationem, ſivè commendam concedere non licuiſſe, neque licere, ideoque omnes, & quaſcunque licentias, facultates, & indulta, ſi quæ etiam à Generali Miniſtro quovis modo, vel ex quacunque cauſa contra prædicta conceſſas, ſeù conceſſa, vel quæ in poſterum concedi contigerit, revocamus, & abolemus, & pro revocatis, & abolitis haberi volumus, & in futurum nè concedantur, diſtrictè præcipimus.

Bona Fratrum incorporentur Conventui.

Adminiſtrator.

Adminiſtratio autem Bonorum Monaſteriorum, ſeù Conventuum ad ſolos Officiales eorumdem ad nutum Superiorum amovibiles pertineat.

Mobilium uſus.

Mobilium verò uſum ità Superiores permittant, ut eorum ſupellex ſtatui paupertatis, quam profeſſi ſunt, conveniat, nihilque ſuperflui in ea ſit, nihil tamen, quod ſit neceſſarium, eis denegetur, quorum omnium regiſtrum Superiores apud ſe habeant, & ſingulis annis revideant; Fratreſque ea vendere, donare, aut aliter alienare non valeant; quòd ſi quis aliter fecerit, vel quid (etiamſi pecunia ſit) tenere deprehenſus, aut convictus fuerit, is biennio activa, & paſſiva voce privatus ſit, atque etiam iuxta noſtras has Conſtitutiones puniatur.

Pecu.

Pecuniæ verò, aliæque res quæcunque Fratrum intra vingintiquatuor horas tradantur Superiori in commune Conventus Ærarium reponendæ, triplicique clave cuſtodiendæ, quarum una penes Guardianum pro tempore exiſtentem, duæ verò aliæ penes duos alios Fratres ſingulo quoque anno per Conventum eligendos conſerventur, ex quibus ſubminiſtrato exhibitori quantum Religioſæ eius neceſſitates (ſtatus valetudinis, laborumque ratione habita) expoſtulare videbuntur: reliquum penes Ærarium remaneat: & arbitrio duarum ex tribus partibus Capituli, ſeù Congregationis Provincialis ſingulis annis faciendæ erogetur. Quod verò à Superiore ipſi traditum fuerit, vel undecunque ad eius manus pervenerit, memorato Superiori de eo rationem ad omnem eius nutum reddere teneatur, ſub pœna contrafacientibns privationis activæ, & paſſivæ vocis per triennium qualibet vice, aliiſque arbitrio Superiorum ipſo facto incurrendæ. *Pecuniæ.* *Penæ tranſgreſſorum.*

Sacra Congregatio Apoſtolicæ Viſitationis ſupraſcriptum Decretum de abdicanda proprietate in particulari de mandato S. D. N. Vrbani Divina Providentia Papæ VIII. per plures ſeſſiones examinavit, & tandem die Veneris 13. Iulij 1627. illud cum omnibus in eo contentis probavit, & inter cæteras Conſtitutiones huius Religionis Conventualium inſeri, & exequi mandavit. In quorum fidem &c.

A. Epiſc. Bellicaſtr. Sec.

De Adminiſtratione Bonorum Temporalium.

TITULUS II.

Decreti obſeruantia. 1 CUm igitur nil magis in Votis ſit, quàm pro Animarum ſalute, & conſcientiæ Fratrum ſecuritate, Decreti iſtius Sanctiſſimi pura, & omnimoda obſervantia, nonnulla præſcribere, quæ ad eam inducendam, & conſervandam neceſſaria viſa ſunt, æquum duximus. Proindeque (Decreti ipſius Ordinem ſequentes) primò, quæ ad temporalium Conventuum Bonorum adminiſtrationem pertinent, ſtatuemus.

Adminiſtratio. 2 Decernitur itaque, firmiterque præcipitur, ut juxta præmiſſum Sacræ Congregationis Decretum, nullus tàm localium, quàm aliorum quorumcunque Superiorum Bonorum, ſive reddituum, vel eleemoſynarum, ac etiam pecuniarum Conventuum, vel locorum adminiſtrationem, diſpenſationemque etiam Conventus ipſius, cui præeſt, nomine, per ſe ipſum exercere ullatenus poſſit, *ſed adminiſtratio Bonorum Monaſteriorum, ſeù Conventuum ad ſolos Officiales eorumdem ad nutum Superiorum amovibiles pertineat.*

Tres adminiſtratores. 3 Quamobrèm tota adminiſtrandi Conventus facultas penes tres illius familiæ Fratres, quorum alter Depoſitarius, ſecundus Diſpenſator, tertius verò Exactor nominetur, à Capitulo dumtaxat Conventus deputandos, reſideat; Prohibemus inſuper, nè unus, idemque omnia hæc tria munera ullatenus exercere poſſit.

Ubi tres nequeunt 4 Ubi verò ob Fratrum paucitatem tres præfati Conventuum, locorumque Officiales commodè

dè inſtitui nèqueant, uni ſaltem ex his, qui ibi de familia commorantur, tota hæc cura ſedulò demandetur, adeò ut nullo pacto, nullo unquam tempore, vel prætextu Superior munera hæc per ſe ipſum exercere valeat, ſub perpetua Officii, ac utriuſque vocis privatione. *iuſtitai, ſit vnus à Superiore diſtinctus.*

5 Depoſitarii præcipua munera ſunt, Bonorum omnium tàm mobilium, quàm immobilium Conventus initio ſuſcepti Officii Inventaria diligenter conficere, ac ſæpius recognoſcere. Pecuniam, cæteraque Bona per Exactorem in unum collecta fideliter cuſtodire, & in arca trium clavium aſſervare. Res quaſcunque Conventui quoquomodo obvenientes in communem Fratrum Depoſitum inferre. *Depoſitarij munus.*

6 Diſpenſatoris autem, ſivè Expenſoris officium, & cura ſit, ex pecuniis, aliiſque rebus quæ ſibi à Depoſitario traditæ fuerint, Superiori, Fratribus, totique Conventui de ſingulis neceſſariis (mandante tamen ipſo Superiore) non juxta proprii affectus menſuram, ſed ſecundùm religioſæ charitatis Regulam, Sanctarumque Conſtitutionum noſtrarum ſtatuta, providere, expenſas omnes (ut infra ſtatuetur) fideliter adnotare, de eiſque rationes opportunè reddere. *Expēſoris partes.*

7 Exactor pecunias, bona omnia, redditusque Conventuum, & Monaſteriorum colligendi, ac exigendi Officium ſubeat. *Exactor.*

8 In unoquoque igitur Conventu, & loco, juxta præmiſſum Sacræ Congregationis Decretum trium Clavium arca fortis, validèque compacta, ferriſque munita ad pecuniam cuſtodiendam reperiatur, & in ſecuriori Conventus parte collocetur. Ex tribus Clavibus *Vna penes Guardianum pro tempore exiſtentem, duæ verò aliæ penes duos alios Fratres ſingulo quoque anno per Conventum eligendos conſerventur.* *Area trium clavium.*

Pecunia in Ærarium conferenda.

9 In ipſa trium clavium arca eo (ut præfertur) modo diligentiſſimè cuſtodita pecuniæ omnes tàm certæ; quàm incertæ, tàm quæ ob annuos fructus, redditus, cenſus, ſivè legatorum tùm ordinariorum, tùm extraordinariorum, quàm quæ ob Fratrum legentium, laborantium, prædicantiumvè labores, aut quamvis aliam piorum eleemoſynarum occaſionem, vel alias quomodolibet Conventui obvenerint, inferantur, aſſerventur, & juxta formam præfati Decreti cuſtodiantur.

Extractio pecuniæ ab Ærario.

10 Nunquam tamen cuilibet Superiorum præfatarum pecuniarum, nè modicam quidem quantitatem, ſeù portionem extrahere liceat, niſi iis omnibus præſentibus, apud quos præfatæ tres claves aſſervantur; extractaque pecunia, non alii, quicunque is fuerit, quàm Depoſitario, ſivè (ubi ex penuria Fratrum, ut ſupra num. 6. dictum eſt, inſtitutus non fuerit) Procuratori Conventus, ſervatis tamen ſervandis, conſignari queat.

Ærarij liber.

11 Adſit in unoquoque Conventu Ærarii liber apud præfatam arcam cum ipſa pecunia ſub tribus iiſdem clavibus perpetuò cuſtodiendus, ad effectum dumtaxat in eo fideliter pecunias omnes, quæ tùm inferentur, tùm vel extrahentur adnotandi, deputatus.

Uſus libri, & illatæ pecuniæ notatio.

12 Cum igitur Exactor pecunias quaſcunque ad Conventus Depoſitarium detulerit, trium clavium arcæ Cuſtodibus advocatis, iiſque præſentibus ejuſmodi pecuniæ in arcam ipſà inferantur. Adnotabunturque in libro Ærarii, eaq; parte, ubi introitus adnotandus fuerit, pecuniæ quantitas, à quonam accepta, qua ratione, cujuſvè redditus, aut eleemoſynæ cauſa, omneſque aliæ conditiones, & circumſtantiæ. Tùm Guardianus, ſivè localis quicumque Superior in eodemmet libro ſub ipſa immediatè adnotatione ita ſubſcribat, videlicet. *Ita eſt F. N. Guardianus Conventus*. Repoſitoque in arca libro, ipſa diligenter claudatur,

datur, claveſque à Cuſtodibus conſerventur.

13 Pariformiter cum extrahendæ fuerint pecuniæ, præſentibus ſingulis clavium præfatarum Cuſtodibus, extrahendæ pecuniæ quantitas, extractionis cauſa, pro quo, quibuſvè præſentibus extractæ fuerint, adnotetur. Guardianus autem, ſivè localis quicunque Superior, & Depoſitarius ex arca ordine præfato pecuniam recipiens, poſt conſignationis adnotationem in eodemmet libro factam, ſic immediatè ſubſcribat. *Ita eſt F. N. Guardianus Conventus.* *Extractio, & eius nota.*

14 Depoſitarius verò Expenſori ad neceſſaria providenda pecuniam tradet. Decernitur autem, ut quotidianæ, ſivè conſuetæ Conventuum expenſæ *à Provinciali Capitulo*; *ſivè Capitulari Congregatione*, pro unoquoque Conventu taxentur. Præter has autem quotidianas expenſas nihil penitus abſque ejuſdem Capituli Conventus licentia, Guardianus, ſive alii quicunque Conventus Officiales tàm pro frumenti, vel vini, olei quòque, lignorum, aliorumque neceſſariorum proviſione expendere audeant. Si ſecus fecerint, eo ipſo ab Officiis deponantur. Occurrente autem privationis caſu *Localis Superior* alium in privati locum uſque ad Provincialis Miniſtri determinationem ſubſtituere poſſit. Quòd ſi ipſemet privationem incurrerit, Vicarius Conventus, vel loci, uſque ad Provincialis Miniſtri determinationem in Guardiani privati locum Conventui præſit. *Quotidianæ expēſæ taxentur.* *Maioris ſummæ expenſæ.* *Priuati Adminiſtratoris, vel Guardiani vices gerentes &c.*

15 Quidquid igitur neceſſe fuerit, ſervatis ſervandis, ex pecuniis à Depoſitario ſibi traditis Expenſor provideat. Expenſarum librum habeat, in cujus altera parte (minori tamen) introitum, ſivè acceptas à Depoſitario Conventus pecunias fideliter ſequenti ordine adnotabit. In uniuſcujuſque ejuſdem libri paginæ capite menſis, & annus ſcribatur. Subtus verò receptæ pecuniæ adnotentur, ſitque hujuſmodi adnotatio ei, quæ in libro Ærarii facta fuit, omnino conformis; de- *Expēſorū liber.* *Receptæ Notæ.*

ſcribatur autem, & Dies, quo præfatas pecunias ut ſupra receperit, videlicet.

Febraro 1628.
Adi 4. ricevo dal Padre Depoſitario.
ſcudi nove ——— ſcu. 9 ———
Adi 10. &c.

Expẽſarũ monumenta.

16 In altera verò ejuſdemmèt libri parte expenſæ omnes ab ipſomet Expenſore factæ clarè, diſtinctèque deſcribantur. Notentur autem à quo empta fuerint neceſſaria, ad quanti rationem, cæteræque conditiones, & circumſtantiæ. Ipſi verò ſumptus primò per elementa, deinde per numerorum notas diſtinguantur, liberque nitidus, & intactus ſervetur. Hic autem erit expenſarum deſcribendarum ordo.

Febraro 1628.
Adi 7. da &c. ſpeſo in compra di &c. à ragione di &c. ſcudi due cioè ——— ſcu. 2 ———
Adi 12. &c.

Procuratoris libera.

Idem ipſe ordo in his locis, ubi ex Fratrum penuria ſolus Procurator inſtituetur, ut dictum eſt num. 6. penitus ſervandus eſt; præterquam quòd ubi ſcribitur in expenſarum libro. *Hò ricevuto dal P. Depoſitario* ſcribat. *Hò ricevuto dalla Caſſa dell' Erario.*

Æris alieni gravamẽ euitandum.

17 Curent autem Guardiani, aliique Locales Superiores, nè Conventus, & loca ære alieno, ſivè debitis oneroſis graventur. Generaliſque Miniſter, & Provinciales diligenter in Capitulis, & Congregationibus de hujuſmodi Conventuum, ipſis, præſertim immediate ſubjectorum, debitis diligenter inquirant, ſi quos autem Guardianos, ſivè locales Superiores, vel Conventuum Officiales, debita nomine Conventuum contraxiſſe abſque Capituli Conventus, & Provincialis Miniſtri licentia compererint, eos utriuſque vocis perpetua privatione puniant. Guardianiſque propterea, aliiſque Conventus Officialibus ſub iiſdem pœnis

Nemine Cõuentus debita cõtrahentes puniãtur.

præci-

præcipitur, nè propria authoritate pecunias mutuas accipere ullo pacto præſumant. Sed ſi neceſſitas urgeat, de totius Capituli Conventus conſenſu, & facultate, requiſito etiam (ſi tempus ſuppetat) Provinciali Miniſtro, pecunias mutuò accipere poſſint; acceptaque in Arcam trium clavium inferantur, in libro Ærarii in introitu deſcribantur, & cum neceſsè fuerit, extrahantur, Depoſitario, & Expenſori conſignentur, & in Ærarii, expenſarumque libro fideliter, ut ſupra, eodem penitus ordine ſervato, adnotentur.

Mutuæ pecuniæ quando pro Conuentu accipiendæ.

18 In omnibus autem Conventibus, & locis, ut Bona Conventuum, locorumque fideliſſimè adminiſtrentur, ſingula quoque hebdomada Officiales ſinguli (ubi fuerint) vel Procurator (ubi non fuerint ex fratrum penuria præfati Conventuum Officiales,) tàm accepti, quàm expenſi coram Superiore, & aliis Fratribus publicè in Refectorio, vel alio ad id deputato loco rationes reddant, ac omnia, quæ ab eorum ſingulis facta fuerint, perlegantur.

Rationes Cōuentus reddēdæ.

19 Singulis verò menſibus coram Guardiano, ſivè locali Superiore, aliiſque Conventus Patribus, qui de conſilio fuerint in Conventibus inſignioribus, vel coram locali Superiore, & ſingulis Fratribus de familia in aliis Conventibus, ac locis computus fiant. Præcipitur autem Patribus, Fratribuſque præfatis, ut omnino dictis computus rationibus (aliis quibuſcunque poſtpoſitis) intereſſe debeant. Quòd ſi vocati noluerint, vel adeſſe contempſerint, à Provinciali Miniſtro Paternitate priventur, qui verò Patres non fuerint, aliis pœnis à Superiore plectantur, ſi tamen tertiò moniti accedere recuſaverint, ad quæcunque Ordinis Officia inhabiles declarentur. In hoc autem caſu decretum eſt, ut omnes Sacræ Theologiæ Magiſtri, ac omnes inſuper Sacerdotes tùm nativi, tùm exteri trigeſimum quintum ætatis annum agentes pro Patribus (ut aiunt) de conſilio habeantur. Ij verò Conventus, qui familiam ſupra viginti

Rationibus Conuētus præſentes ſint omnes, dū redduntur ipſæ.

Qui Patres Conſilii.

Conuentus inſigniores

viginti Fratrum numerum alverint, inſigniores ab omnibus cenſeantur.

Annonæ cuſtodia. 20 Alia etiam Conventuum, & locorum Bona tùm ex redditibus prædiorum, tùm ex eleemoſynis, ſeù alio quolibet modo Conventibus ipſis, & locis obvenientia, ut frumentum, vinum, oleum, & cætera conſimilia, fideliter, diligenterque ſub pluribus clavibus aſſerventur, nec claves hujuſmodi à Superioribus ipſorum Conventuum, & locorum aſſerventur, ſed apud alios diſcretos, & probos ejuſdem familiæ Fratres à Capitulo Conventus eligendos, cuſtodiantur; Cumque bona inferenda fuerint, vel extrahenda, iiſdem ſervatis conditionibus, quæ de pecuniis dictæ ſunt, inferantur, & extrahantur. Præter itaque libros Ærarii, & Expenſarum, de quibus jam dictum eſt, in unoque Conventu, & loco liber Annonæ, ſeù vulgo, *Il libro delle Graſcie, ò del Granaro,* *Liber.* reperiatur, in eoque omnes (pecuniis tantùm, de quibus ut ſupra diſponendum eſt, exceptis) Conventuum, ſeù locorum proventus, & Bona, quæcunque illa ſint, frumenti, videlicet, vini, olei, carnis, ovorum, lanæ, lini, fructuum, aliorumque hujus generis &c. introitum, exitùmque adnotando, fideliter, ac diligenter, ordine ſupra de libro expenſarum ſtatuto inviolatè ſervato, deſcribantur.

Mobiliū duplex inventarium. 21 Ad aliorum verò mobilium, quæ Fratrum, & Officinarum Conventuum, locorumque uſum deſtinantur, cujuſmodi ſunt lecta, ſcamna, ſedilia &c. ſtatuitur, ut omnium hujuſmodi Conventuum, locorumque mobilium duplex inventarium, ſivè duo inventariorum libri habeantur, in quibus omnia ejuſmodi Bona mobilia fideliter adnotentur, eorumque alter in Archivio Conventus aſſervetur, alter verò illius Cuſtodiæ Cuſtodi tradatur, qui in ſua viſitatione omnia diligenter inſpicere, & qualiter Bona hujuſmodi tractentur, animadvertere, & in Provinciali Capitulo, ſivè Capitulari Congregatione Provinciali *Cuſtodis partes.*

Mini-

Miniſtro, aliiſque Diffinitoribus inſinuare teneatur; quòd ſi neglexerit, ac prætermiſerit, utraque voce biennio careat, ejuſque defectum in ſua viſitatione Provincialis Miniſter ſuppleat. Quotannis igitur ſivè quotieſcunque Officialis alicujus Conventus, puta Sacriſtæ, Depoſitarii, Coquinarii mutatio facienda ſit, ex inventario, quod in Archivio Conventus aſſervatur, ſingula Bona, quæ ei traduntur, in ſchedula deſcribantur, eamque Officialis hujuſmodi initio ſuſcepti muneris propria manu ſubſcribat; Cumque demum à Conventu aliò migraturus fuerit, ipſam Inventarii ſchedulam locali Superiori reſignare, ac ſtrictam de omnibus ſibi traditis rationem reddere teneatur. Idque ad Meritum Obedientiæ ſalutaris, & aliis pœnis tàm Superioribus, quàm Officialibus præfatis Miniſtris iniungitur.

Officialibus Conventus Bona conſignentur.

22 Locationes autem, quæ fieri debent, ad triennium tantùm, nec ultra hunc terminum, nec niſi à Capitulo Conventus fiant; In his quòque, ac in aliis (ut ajunt) inveſtituris, quæ de jure fieri poſſunt, omnis adhibeatur diligentia, ut quę fiunt, habita Perſonarum, earumque conditionum ratione, in evidentem cedant Conventuum utilitatem. Fundi tamen, ſeù Conventuum prædia conſanguineis Fratrum (niſi neceſſitas urgeat) neque ad triennium, neque ad longius tempus locentur, cogente tamen legitima cauſa, ſivè neceſſitate, quid agendum ſit à Conſilio Patrum ſtatuatur, Decretum verò Conſilii ad Provincialem Miniſtrum tranſmittatur, à quo an validum, & exequendum, vel irritum ſit, declaretur; locationes verò hujuſmodi, juxta Sacr. Conc. Trid. Decret. anticipata ſolutione non fiant, nec etiam anticipatæ ex Cappellaniis ſolutiones in ſucceſſorum præjudicium exigantur, ſeù etiam oblatæ recipiantur.

Bonorum locationes

Cõſanguineis Fratrum non fiant lo. tiones.

Seſſ. 25. c. 11 de Reform.

23 Alienationes autem, & permutationes Bonorum immobilium, & pretioſorum mobilium nemo attentare præſumat, niſi quando in evidentem cedant Conventus utilitatem, & commodum, & tunc

Anticipata ſolutio.

& tunc ſervatis conditionis, & ſolemnitatibus requiſitis juxta ſacros Canones, & Pontificias Sanctiones, ac Sacr. Congr. Conc. Decret. ſub die 7. Septembris 1624. emanatum, ſeù alia in poſterum emananda.

Cõtractus & Conuentiones quando vim habent.

24 Pacta inſuper, vel alias conventiones, ſeù quoſcunque contractus cum quibuſviſtàm Laicis, quàm Eccleſiaſticis perſonis, abſque Capituli Cõventus ſpeciali licentia nemo ſivè Superior, ſivè Conventus Officialis contrahere queat; ſi ſecus factum fuerit, ipſo jure irritum, & inane penitus declaratur, quòd ſi res ipſa alicujus magni momenti fuerit, à Provinciali Miniſtro confirmatio petenda, & obtinenda eſt.

Ædificiorũ expenſæ.

25 Ædificia, ſivè fabricæ ſuperfluæ, & ad luxum non fiant, ſi quæ tamen neceſſariæ, vel utiles faciendæ ſint, nonniſi ex Conventuum redditibus (ſi qui ex victu quotidiano ſupererint) fiant; quocirca præſenti Decreto ſtatuitur, ut ſi quid ad fabricam pertinens agendum fuerit, cujus ſumma duos ſolitæ romanæ monetæ ſcutos non excedat, Guardianus, ſivè localis Superior præfatam ſummam expendendi facultatem concedere poſſit; ſi verò decem ſcutorum ejuſdem monetæ ſummam attingeret, non niſi de Capituli Conventus licentia fiat, quòd ſi eam ſummam excedat, & fabrica jam incepta proſequenda fuerit, Provincialis Miniſtri facultas habenda eſt, ſi autem nova fabrica conſtruenda ſit, præcedat peritorum conſilium, qui totius ædificii ſeriem graphicè delineabunt, tùm verò in Conſilio Patrum res bene perpendatur, deincepſque Provincialis Miniſter conſulatur, ac tandem in Provinciali Capitulo, ſeù Capitulari Congregatione, an dicta fabrica noviter incipienda, ac demum perficienda fuerit, ſtatuatur, formatoque Decreto, Provincialis Miniſter Generalem moneat, ſinè cujus licentia fabrica incipi nequeat. Ubi verò Ædificia conſtruenda fuerint, fabricæ Præfecti deputentur, qui tamen de prætio conſtruendæ fabricæ cum Architectis, ſivè ædi-

Expẽſarũ ſummæ diverſos Superiores reſpiciunt.

Ædificiorũ novorũ examen.

Fabricæ Præfecti.

ædificatoribus abſque aliquorum Patrum teſtimonio nullatenus convenire queant (quod decretum de ſingulis reſpectivè rebus emendis, atque vendendis ſervetur) Præfati verò fabricæ Præfecti diſtinctam, & non ſummariam, vel confuſam de omnibus in ædificiis conſtruendis impenſis, & ſumptibus rationem reddere teneantur, ſi ſecus fecerint, etiamſi nulla eorum fraus deprehendatur, Officio per decennium careant. *Eorum munus.*

26 Si litem de aliqua re moveri contigerit, habito Capituli Conventus de hujuſmodi lite movenda conſenſu, opportunè Provincialis Miniſter de eamet moneatur, ex cujus facultate, & præſcripto Superiores Locales, ſivè eorum Miniſtri, & Officiales litem aggredi, ſivè ceptam proſequi, vel ab incepta quoque ejus juſſu deſiſtere debeant; ſi quando verò ab aliis Fratres noſtri in judicium evocentur, Religionis jura defendere, ea tamen, qua decet modeſtia, teneantur. *Lites non incipiantur niſi Prouinciali conſulto.*

27 Circa munerum verò largitiones tàm de Bonis Conventuum, & locorum, quàm de particularium Fratrum eleemoſynis Sacr. Congr. Apoſtolicæ Viſitationis Decret. quàm primum in lucem emittendum adamuſſim ſervandum erit. *Largitionum moderatio.*

28 Si quis autem in ſua adminiſtratione, ſi Officialis fuerit, ſivè aliàs quomodolibet tàm de Bonis, rebuſque Conventuum, & locorum, quàm etiam particularium Fratrum, fraudem aliquam, ſeù furtum commiſiſſe legitimè comperiatur, omni ſtatim Officio privetur, publicaque diſciplina plectatur, at ſi furtum notabile fuerit, omni meliori, poſſibilique modo præmiſſa reſtitutione etiam à Provincia proſcribatur, vel ad triremes pro qualitate furti deſtinetur. *Fraudes Adminiſtrationũ.*

De Sindicis Conventuum.

TITULUS III.

1 CUm olim Seraphica noſtra Religio nondum Bona in communi poſſideret, Sindicos,

dicos, ſeù Santeſios, vel Operarios habere, ac inſtituere conſueverat. Cùm tamen ex Sacr. Conc. Trident. Decret. Summorumque Pont. conceſſionibus Bona in communi nunc poſſideat, decernimus, & ſtatuimus, ut deinceps Sindici hujuſmodi, ſeù quocunque alio nomine nuncupentur, Operarii nullatenus eligantur. Admittimus tamen electionem Santeſiorum, ſeù Sindicorum hujuſmodi, in locis, ubi ob parvum numerum Fratrum Bona Monaſterii rectè miniſtrari non valent: ſint tamen amovibiles ad Superiorum nutum, & de eorum adminiſtratione rationem reddere teneantur.

Seſſ. 25. de Reg.

Sindici reiiciũtur.

Quo caſu admitten. di.

De Adminiſtratione reddituum ſingularum Provinciarum.

TITULUS IV.

Provinciarum redditus.

1 REdditus ſingularum Provinciarum ſunt annuales contributiones, quæ pro rata à ſingulis earundem Provinciarum Conventibus pro Provincialis Miniſtri, ejuſque familiæ neceſſariis ſumptibus, juxta earumdem Provinciarum conſuetudines, quas nullatenus quoad hoc revocamus, annuatim contribui ſolent.

Rationes reddendæ à Provinciali de redditibus Provinciæ.

2. Quoniam verò decrevimus, ut reddituum, ſivè contributionum præfatarum exactiſſima ratio in Capitulo Provinciali, ſivè Capitulari Congregatione coram Diffinitoribus à Provinciali Miniſtro reddatur: Sancimus propterea, diſtrictèque mandamus, ut in peculiari libro ad hunc dumtaxat effectum parato pecuniæ omnes acceptæ, etiamſi ex equorum venditione, & tunica, quæ à quolibet conventu recipi ſolet, vel alio quocunque modo Provinciali Miniſtro obvenerint, deſcribantur. Item ſumptus quicunque tam in Equorum, & quorumlibet aliorum neceſſariorum emptione, ſivè alio quopiam modo effecti diligentiſſimè adnotentur, ac proinde in capitulo

Provin

Provinciali, ſivè Capitulari congregatione coram omnibus Diffinitoribus perlegantur. Eaque omnia poſteaquam ab his approbata fuerint per Patres in ea profeſſione peritos, ac ab ipſis Diffinitoribus deputatos, ſupputentur, ſi quid ultra accepta in neceſſarium uſum (ut præfertur) expenſum fuerit, id totum à Provincia pro rata ſubminiſtretur; ſi quid verò ſupererit, in Provinciæ utilitatem cedat. *Supputatio per Patres Prouinciæ facienda.*

3 Ordinarii itaque ſumptus, qui pro ſingulis ipſius Provincialis Miniſtri, Secretarii, totiuſque familiæ neceſſariis, veſtimentis ſcilicet, medicamentis, litteris, & aliis quibuſcunque, ac etiam extra Viſitationem victu ex Præfatis Provinciarum redditibus fiant. Extraordinarios verò ſumptus, ſi quinque ſcutorum ſummam excedant, abſque capituli Provincialis licentia, vel etiam extra capitulum abſque Generalis Miniſtri, aut denique ſuorum Aſſiſtentium conſenſu Provincialis Miniſter facere nequeat. *Expenſæ Prouincialis.* *Limitatio.*

4 Provinciæ Opulentiores, & circuitu ampliores, quæ ſunt Provinciæ primæ claſſis, quatuor equos (ſi neceſſe fuerit) ad Provincialis Miniſtri, eorumque, qui ſecum fuerint, uſum alere poſſint. Aliæ verò tantummodo tres. Equi autem in quibuſcunque Provinciis ipſarum Provinciarum ſumptibus emantur, emptique apud Provincialem Miniſtrum ex præfatis redditibus alantur extra Viſitationem. Expleto verò Provincialatus Officio, in jure, poteſtateque Provinciarum remaneant, Succeſſorique tradantur. Pro Cuſtode verò Provincialem Conventus, & loca Provinciæ viſitantem (ut dicetur) comitaturo, ſinguli viſitandi conventus locationis equi mercedem ſingillatim ſubminiſtrabunt. *Equi Prouinciarũ.* *Pro Cuſtode Equi.*

5 Conventus verò, ad quem Provincialis Miniſter cum Aſſiſtentibus Viſitationis gratia divertet, nil aliud quàm victualia, & cibaria (ad quæ tamen in ſingulos dies ſuppetenda unius auri medietas haudquaquam excedatur, ſepoſitis tamen *Prouincialis in actu Viſitationis alimenta.*

pane,

pane, vinoque ac pro equis fœno, & hordeo) ipſi, Aſſiſtentibus, totique familiæ, qui omnes communi menſa reficiantur, ſubminiſtrare teneatur; cætera verò ſibi, ſuiſque neceſſaria ex conſuetis Provinciæ contributionibus ſuppeditentur.

Taxatio.

Provincialis reſidentia extra viſitationē.

6 Peracta verò Provinciæ Viſitatione, Provincialis Miniſter in nativum Conventum, ſeù alium ex Provinciæ principalioribus ſeſe recipiat, ibique Regularis diſciplinæ, cultui, ſanctioribuſque probitatis exemplis ſe totum addicat, menſaque aliis Fratribus communi utatur, ac proinde eam pecuniæ quantitatem ex redditibus Provinciæ, quæ ad victum ſibi, ſuiſque commodè, ſuppeditandum ſuffecerit, in commune Conventus Ærarium deponere teneatur.

E Cuſtodia egreſſus.

7 Nè tamen frequentiori Fratrum acceſſu ad eum locum, in quo Provincialis reſidet, ejuſdem Conventus Bona nimiùm lacerentur, decernitur, ut nullus Fratrum, quicunque is fuerit, à Cuſtodia egredi abſque Cuſtodis licentia ullo pacto præſumat. Cuſtos autem Provincialem Miniſtrum adeundi licentiam nemini Fratrum, præterquam ex urgentiſſima cauſa, ullo modo concedat; In aliis autem caſibus ipſemet Cuſtos Provincialem Miniſtrum certiorem per literas reddat, ab eoque opportunum reſponſum accipiat. Si quis autem ſine Cuſtodis licentia Provincialem Miniſtrum (niſi ab eo vocatus fuerit) adire præſumpſerit, publicæ diſciplinæ pœnam ipſo facto incurrat.

Trāſgreſſores.

De expenſis in Viſitatorum Viſitatione à Conventibus, & Provinciis faciendis.

TITULUS V.

Viſitatoris alimenta.

1 Viſitatores Provinciarum cum earum viſitationem aggreſſi fuerint, & ad Conventus devenerint, neceſſaria omnia, quæ ipſiſmet, familiæ quòque, ac Provinciarum ejuſmodi

equis,

equis, quos cum viſitare voluerint, à Provinciali Miniſtro recipient, non ſecus ac ipſe Provincialis Miniſter, ejuſque familia, quæcunque ad victum ſpectaverint, iiſdem ſervatis conditionibus, quas ſupra præcedenti Titulo num. 4. retulimus, recipere debeant, & ab ipſiſmet viſitatis Conventibus ſubminiſtrari.

2 Si tamen alii ſumptus prò ipſis Viſitatoribus neceſſarii fuerint, à tota Provincia pro rata, & taxa in Capitulo Provinciali à Diffinitorio Provinciæ imponenda ſuppeditentur. *Cæteri ſumptus.*

De adminiſtratione redditûum, qui Generali, & Procuratori Ordinis ratione Officii aſſignantur.

TITULUS VI.

1 Eligat Generale Capitulum Depoſitarium Religionis, qui omnes, & quoſcunque redditus totius Religionis exigat, & cum fuerit opus, ad Generalis Miniſtri, Procuratoris Ordinis, aliorumque de familia tàm ipſiuſmet Miniſtri, quàm prænominati Procuratoris Ordinis neceſſitates expendat. Habeat itaque Religionis Depoſitarius librum (ut vocant) Magiſtralem, in quem ex altera parte accepti, ex altera verò expenſi rationes fideliter, diligenterque deſcribat. Redditus autem Religionis ſunt ſequentes, videlicet. *Depoſitarius Religionis, & eius munus.*

Pecuniarii fructus, qui ex locatione prædiorum Plebis Monticuli quotannis exiguntur.

Annui quicunque redditus Eccleſiæ Sancti Salvatoris in Unda. *Redditus pro Generalis alimentis &c.*

Collectæ, ſivè contributiones ſingularum citra Montes Provinciarum, quarum unaquæque ſingulis Trienniis pro Miniſtri Generalis expenſis ſeptuaginta ſcuta romanæ monetæ ſolvere debet.

2 Pro ſumptibus autem Procuratoris Ordinis omnes citra Montes Provinciæ, pro rata inferiùs

præ-

Procuratoris Ordinis. præſcribenda, ſcutorum quadringentorum ſummam romanæ monetæ contribuere teneantur.

Provinciæ primæ Claſſis Scuta Trigintaquinque romanæ (ut præfertur) monetæ quotannis contribuunt.

Prouinciarum contributiones. Provinciæ ſecundæ Claſſis ſcuta Vigintiquinque.

Provinciæ tertiæ Claſſis ſcuta Quindecim.

Provinciæ quartæ Claſſis ſcuta Decem.

Provinciæ Primæ Claſſis.

S. ANTONII.	SICILIÆ.
BONONIÆ.	MARCHIÆ.
NEAPOLIS.	S. NICOLAI.

Provinciæ Secundæ Claſſis.

MEDIOLANI.	TUSCIÆ.
JANUÆ.	CALABRIÆ.
S. BERNARDINI.	

Provinciæ Tertiæ Claſſis.

ROMÆ.	S. ANGELI.
S. FRANCISCI.	

Provinciæ Quartæ Claſſis.

DALMATIÆ.	SARDINIÆ.

Contributionum ſolutio. 4 Quam pecuniarum ſummam à ſingulis nominatis Provinciis, interdicto prorſus quolibet intereſſe, aut diminutione, Romæ in manu Depoſitarii Religionis à Generali Capitulo inſtituendi ſolvendam debito tempore fore, & eſſe præcipimus, & decernimus. Plenariamque poteſtatem Provincialibus Miniſtris communicamus, ut quàm citiùs, & commodiùs poterunt, *Exactio.* præfatas pecunias exigant, & (ut præfertur) contribuant; Qui omnes ſupradicti proventus, redditus, & præſtationes ſimul incorporentur, nihilque ex eis expendi, recipi, aut ullo pacto exigi poſſit, niſi ſervatis omnibus inferiùs ſtatuendis.

5 A ſu-

5 A ſuperfluis primùm expenſis tàm Generalis Miniſter, quàm Procurator Ordinis cavere debent, ſtatuiturque propterea, ut ultra decem aureorum ſummam nihil pro extraordinariis ſumptibus, niſi de Capituli Generalis licentia, vel extra Capitulum accedente neceſſitate, de Aſſiſtentium conſenſu expendere queat. Graviores tamen expenſas aliquo teſtimonio, ſeù recipientis Chyrographo comprobari faciat; de his omnibus in proximo Generali Capitulo rationem redditurus; Si quid verò ultra prædictos redditus à Generali Miniſtro ad neceſſarium (ut præfertur) uſum rationabiliter expenſum fuerit, totum ab univerſa Religione pro rata præſtetur. *Expenſarum moderatio. Expenſæ redditus excedētes.*

6 De munerum verò largitione ſervent tàm Generalis Miniſter, quàm Procurator Ordinis prænominatum Sacræ Congregationis Decretum promulgandum. In feſto tamen Purificationis juxta vetuſtiſſimum, laudabileque Religionis inſtitutum Prælatis, & Magnatibus de Religione benemeritis cerei, ſivè candelæ benedictæ devotionis gratia donentur, pro eis tamen viginti ſcutorum ſumma non excedatur, præter ſolitam contributionem, quam Procurator Ordinis conventui Sanctorum Duodecim Apoſtolorum ad hunc effectum quotannis exſolvit, quam nullatenus revocamus, ſed in ſuo robore juxta vetuſtam conſuetudinem relinquimus. *Munerum largitio. Cerei benedicti.*

7 Cum verò Generalis Miniſter Viſitationes aggredietur, ſicut neceſſario famulatu, comitatu, & equitatu eum haud quaquam deſtitui volumus, ità nec ferendum eſſe cenſemus, ut gravioribus expenſis toto Ordini onerofus exiſtat. Decernimuſque propterea, ut ſex, aut ſeptem dumtàxat Equos in ſua Viſitatione alere queat; ipſumque Generalem Miniſtrum Religionis Conventus viſitantem duo in primis Aſſiſtentes, Socius nimirum, & Secretarius Ordinis, Subſcriba item Ordinis, aliique duo Regulares Laici Vigeſimum quintum ætatis annum excedentes comitentur. *Viſitationē peragentis Generalis Equi. Patrum Comitatus.*

tentur. Curandis autem Equis aliquis Sæcularis, ſeù Converſus inſerviat.

Alimentorum expenſæ. 8 Conventus, ad quos Generalis Miniſter triennalis Viſitationis gratia declinaverit, nil aliud quàm cibaria, quæ (pane, vino, hordeoque, ac ſtramine exceptis) unius aurei ſummam in ſingulos dies non excedant, ipſi, ejuſque familiæ ſubminiſtrare teneantur. Debeat verò Generalis ipſe Miniſter, cæterique de ejus familia cum aliis Fratribus ad communem menſam accedere; *Cæteræ expenſæ.* Reliquæ verò omnes expenſæ ſibi, ſuiſque neceſſariæ ex officii ſui redditibus ſuppeditentur, ac in deputato Religionis Magiſtrali libro deſcribantur.

Extra viſitationẽ expenſæ. 9 Cum autem expleta Viſitatione Generalem Miniſtrum ad aliquem conventum jam viſitatum devenire contigerit, tribus elapſis diebus, quibus ad cibaria ut ſupra teneatur: omnia pro, ſe ſuaque familia, & Equis ex ſui Officii præſtationibus Generalis provideat. Romæ verò degens, tres tantùm Equos, unum verò Ordinis Procurator *Romę cõmorantis Generalis ſumptus.* alere queant. Ac ex proventibus, redditibuſque præfatis Religionis ſibi, familiæque ſuæ de victu, veſtitu, medicamentis, literis, & aliis neceſſariis provideat; ſic & Procuratori Ordinis cum ſua familia, ac prænumeratis Equis.

De uſu mobilium.

TITULUS VII.

Rerum uſus. 1 USUS rerum, quæ unicuique Fratrum ad proprias ſublevandas neceſſitates tribuuntur, certus, determinatus, & ad Superioris *Ex Decr. Congr.* nutum revocabilis ſit, *eorumque ſupellex ſtatui paupertatis, quam profeſſi ſumus, conveniat, nihilque ſuperflui in ea ſit, nihil tamen quod ſit* *Supellex.* *neceſſarium, Fratribus denegetur. Quorum omnium regiſtrum Superiores apud ſe habeant, & ſingulis annis revideant. Fratreſque ea vende-*

re;

re, donare, aut aliter alienare non valeant. Quod ſi quis aliter fecerit, vel quicquam (etiamſi pecunia ſit) tenere deprehenſus, aut convictus fuerit, is biennio activa, & paſſiva voce privatus ſit, atque etiam iuxta noſtras has Conſtitutiones puniatur.

2 Poſſeſſiones autem, ſivè Bona quæcunq; ſtabilia Fratres etiam de Superiorum licentia (licet eã ſe concedere poſſe contra veritatem teſtarentur) nullatenus poſſidere poſſint, nec uſu eorum potiri. Superiores autem hujuſmodi omni gradu, & Officio ipſo facto priventur, ad eaque inhabiles perpetuò cenſeantur. Transgreſſores verò, & poſſidentes proprietatis crimen, & pœnas, præfata etiã non obſtante mendaci licentia ipſo facto incurrãt. *Clemens VIII.* *Bona ſtabilia poſſidere Fratres concedere Superiores nequeunt.*

3 Ad expreſſum verò Superioris conſenſum in conceſſione mobilium explicandum, etſi ſola Superioris vox in foro conſcientiæ ſatis eſſet, propter forum tamen exterius conſenſus hujuſmodi ſcripto per Conventus Officiales exarato, ſubditoque ad conſervandum tradito explicetur. In libro verò Inventarii, de quo ſupra Tit. 2. num. 19. conceſſa notentur, eique adnotationi ſubditus ipſe propria manu ſubſcribat. *Vſus mobiliũ conceſſio.*

4 Præcipitur autem, & ſtatuitur, ne ullus Fratrum ſub pœna privationis omnium legitimorum actuum pro ſe, aut pro alio debita contrahat, nève exteris, aut ſæcularibus quibuſcunque pecunias, etiam per Procuratores mutuò dare, aut libros, ſivè alias quaſcunque res, etiam uſui ſuo aſſignatas, ac etiam ex expreſſo (ut præfertur) Superioris cõſenſu, vendere, ſivè in pignus tradere, aut in aliũ quemlibet uſum quoquo pacto transferre audeat. De munerum verò largitione ſervetur Decretum, de quo ſuperiùs Tit. 2. num. 27. eſt facta mentio. *Æris alieni onera, venditioneſque prohibentur.*

5 Equos autem alere (Generali Miniſtro, Procuratore Ordinis, Provincialibus quòque, & Viſitatoribus, ac etiam Conventibus, quibus fuerint opus, exceptis) nemo præſumat. Qui verò apud ſe retinere, ſeù apud conſanguineos, vel *Equos proprios alere, & eorum pœna.*

alios quoſcunque equos, vel jumenta alere deprehenſus fuerit, utraque voce biennio careat, equus verò, & jumentum nativo conventui applicetur. Caveant verò Superiores ſub eadem pœna, nè hujuſmodi equos, vel alia quæcunque Bona ab illicitè retinentibus jure ablata in ſuos uſus convertant, ſed ea ſtatim, cui, quibuſvè applicanda fuerint, irremiſſibiliter applicent.

De Particularium Fratrum Eleemoſynis.

TITULUS VIII.

1 PArticularium Fratrum eleemoſynæ, & pecuniæ propria induſtria, vel alio quolibet modo ex quibuſvis tùm manualibus, tùm literariis exercitiis acquiſitæ, & per conventus Officiales, vel (ſi id commodè fieri non poterit) per ſe ipſos receptæ in communi conventus Ærario aſſerventur, ex iiſque veſtiarium, & reliquæ omnes religioſæ neceſſitates ipſis ſuppeditentur; quòd ſi hujuſmodi pecuniæ, & eleemoſynæ non ſufficiant, ex redditibus conventuum Fratrum indigentiis applicatis ſuppleatur.

Neceſſariorum ſuppeditatio.

2 Si autem particularium Fratrum neceſſitatibus ex particularibus eleemoſynis reparatis aliquid ex ipſis ſupererit, id nullo modo è Depoſito, vel Ærario extrahatur, vel in alios uſus convertatur; ſed ibi uſque ad Provinciale capitulum, ſeù congregationem fideliter aſſervetur.

Reſidui

3 Capitulum verò, ſeù Congregatio, cui de ſuperſtite pecunia (& nulli alteri) diſpoſitio demãdatur, habita ratione locorum, temporum, & Perſonarum, quidquid ſibi in Domino expedire videbitur, de ipſamet pecunia ſtatuat, & decernat, vel ut pro iiſdem Fratrum futuris nimirum perſonalibus neceſſitatibus reparandis aſſerventur, vel ut ad aliquam communitatis, ac nativi conventus neceſſitatem, ſivè utilitatem applicentur.

De reſiduis Capitulum diſponat.

4 Decernitur itaque firmiterque præcipitur, ut

Fra-

Fratres omnes, & ſinguli intra viginti quatuor horarum ſpatium pecunias omnes quomodolibet acquiſitas Superiori tradere, & conſignare teneantur. Quòd ſi occurrat Fratres ante Capitulum è concionibus redeuntes ſuarum eleemoſynarũ pecunias ad Superiores (uti tenentur) deferre, communique depoſito præſentare; Superior, ut diligenter uſque ad peractum Capitulum aſſerventur, ſedulò curet; eo verò peracto, ſi Fratres aliò de familia profecturi fuerint, ipſiſmet reddantur, eò, quò proficiſcuntur deferendæ, facta proinde, atq; ad illum conventus, & loci Superiorem, ubi is de familia degere debet, tranſmiſſa, ſeù ſtatim tranſmittenda, & pecuniarum ipſarum, & aliarũ, quas defert, ſingularum rerum diſtinctiſſima notula. *Spatium cõſignãdæ pecuniæ.*

5 Qui autem ſuæ profeſſionis, ſuique voti oblitus ſecus attentare præſumpſerit, adeo ut intra præfatum temporis ſpatium pecunias quomodolibet (ut præfertur) acquiſitas, ſeù largitas celaſſe, ſivè malitiosè apud ſemet, vel apud alios retinuiſſe deprehensus fuerit, biennio utraque voce privetur, ac inſuper juxta harum conſtitutionum Decreta velut proprietarius puniatur. *Pecuniã retinentes puniti.*

6 Miniſtri verò, aliique omnes ad quos ſpectaverit, Superiores diligẽter inquirere, an apud ſe, vel apud alios Fratres noſtri pecuniam quovis prætextu poſſideant, vel retineant, teneantur, & quos deprehẽderint, graviter, ſeverèq; ut proprietarios puniãt, eaſque pecunias in publicũ Ærariũ conferant, ſi quis autem eleemoſynã à quovis ſibi datam authoritate propria diſpenſare auſus fuerit, ab eo conventu, ubi de familia degit, expellatur. *Superiorũ inveſtigatio de proprietariis.* *Eleemoſynas traditas diſpẽſantes.*

De modo reparandæ neceſſitatis, & evitandæ ſuperfluitatis.

TITULUS IX.

1 ANte omnia ſingulis Provincialibus Miniſtris præcipitur, ut juxta Sacri Conci- *Seſſ. 25. c. 3. de Regul.*

lii Tridentini Decreta, Apoſtolicas Sanctiones,& Sacræ Congregationis Viſitationis Apoſtolicæ Statuta, in unaquaque Provincia alendorum Fratrum præſcriptio fiat, qua diligenter facta, maximè opus eſt, ut Prælati ipſi, quibus ex iniuncto Regulæ præcepto incumbit, omni vigilantia, charitate, & ſolertia ea omnia, quæ ſingulis Fratribus non ad victum, & veſtitum tantummodò, verùm & ad infirmitates ſublevandas, ad ſtudia proſequenda, ad itinera peragenda, ad labores reficiendos, & ad conſimilia quæcunque onera perferenda neceſſaria erunt, paternā benignitate, & ſolicitudine, nulla (quando neceſſe fuerit) dilatione facta, providere debeant, habita tamen ratione ad ea, quæ pro reparandis Eccleſiæ,& Conventus neceſſitatibus juxta fel: rec: Pauli Quinti Decretum aſſignanda ſunt.

Præſcriptio Fratrum.

Neceſſariorũ ſubminiſtratio.

Conu. & Eccleſiæ reparatio.

Capituli, vel Congregationis cura.

2 Quapropter quibuſcunque ſingularum Provinciarum Capitulis, ſeu Capitularibus Congregationibus poſt harum Conſtitutionum promulgationem proximè, & immediatè celebrandis ſub obteſtatione Divini Judicii firmiter ad meritum ſalutaris Obedientiæ præcipimus, & mandamus quatenus omnia alia omiſſa (ſi opus fuerit) cura, omnique poſt poſito gravi negotio, in hoc unum præcipuè, & ſingulariter intendant, ut de ſuccurrendis Fratrum neceſſitatibus, certum hoc, & infallibile Decretum ſtabiliatur.

Pro neceſſitatibus Fratrum certæ pecuniæ aſſignatio.

3 Cujuſlibet Conventus redditus, & eleemoſynæ tam certæ, quam incertæ ſupputentur, earumque pars in ſpecie nominanda, & ad id dumtaxat deputanda, quæ diſcreto Capituli Conventus judicio pro præfatis Fratrum in eo Conventu de familia degentium neceſſitatibus ſufficiens viſa fuerit, applicabitur, & in nullos alios uſus ullo unquàm, etiam urgentiſſimæ neceſſitatis prætextu, ſeù ulla cujuſcunque authoritate converti poſſit; ſed ad effectum præcisè dictarum neceſſitatum fideliter aſſervetur.

4 Quòd ſi contingat portionem hanc non eſſe ſuffi-

ſufficientèm, Superiori locali præcipitur, ut ex cæteris Conventus redditibus, ſeù eleemoſynis tantam quantitatem præfatæ inſufficienti portioni adjiciendam excipiat, quantam ad eaſdem prædictas Fratrum neceſſitates ſublevandas neceſſariam eſſe compererit.

Supplemento.

5 Hæc autem reddituum, ſeù eleemoſynarum portio pro Fratrum prædictorum neceſſitatibus applicata, quolibet anno, tempore congruo ab eodem Capitulo ſtatuendo, ſi in pecunia non fuerit, ad pecunias redigatur, quæ in commune Conventus Depoſitum inferantur, ac tali lege cuſtodiantur, ut nemini ex Superioribus, nequè Guardiano, aut Provinciali, vel Viſitatoribus, nec etiam Miniſtro ipſi Generali, aut Conventus ejuſdem Capitulo, niſi pro præfatis neceſſitatibus reparandis, eas ullo modo impedire liceat.

Pecuniæ aſſeruatio.

6 Si verò de pecuniis reddituum unius anni jam ad effectum neceſſitatum (ut præfertur) Fratrum applicatorum aliquid ſupererit, nemini ex Superioribus prænominatis, aut Conventus Capitulo in alios uſus eas convertere, vel ut alii convertant, imponere, neque diminuere, ſeù diminui facere ullatenus liceat, illarum enim quæ ſupererint, pecuniarum, Fratrum neceſſitatibus jam reparatis, omnimodam, & abſolutam diſpoſitionem Capitulo Provinciali, ſeù Capitulari Congregationi proximè celebrandæ tantummodo reſervamus, ac reſervatam eſſe volumus, & decernimus.

Reſiduorũ diſpoſitio.

7 Qui verò Prælatorum ſecus fecerit, præfatas pecunias perſonalibus Fratrum neceſſitatibus applicatas, etiam quæ ſuperfuiſſent, in alios uſus Conventui quòque utiles, vel penitus neceſſarios abſque expreſſa ejuſdem Provincialis Capituli, ſeù Congregationis in ſcriptis obtenta licentia quoquo pacto convertere auſus fuerit, mox Officio, & dignitate privetur, & ad cætera in poſterum Religionis munera, & dignitates ſit inhabilis, nec ad vocem paſſivam ullatenus reſtitui poſ-

Superiorũ tranſgredientium pœna.

ſit, niſi à tertio poſt perpetratam culpam Genera-li Capitulo, ſi ei videbitur.

Singulis paternè prouideāt Superiores. 8 Superioribus autem, qui ad neceſſaria decernenda, providenda, & diſpenſanda ex vi Regulæ conſtituti ſunt ordinarii Judices, quàm maximè invigilandum eſt, nè eorum curæ commiſſi Fratres indigentiis, neceſſitatibus, & anguſtiis preſſi corporis, & animæ pericula ſubeant; Diſcretè itaque prudenter, ac (ut uno verbo dicatur) paternè prorſus, quæ neceſſaria erunt, unicuique etiam eorum familiæ minimo, abſque dilatione, abſque increpatione, ſed læto, & hilari vultu impertiri curabunt.

9 E contra verò Fratres omnes ſubjectos patienter ſufferre decet, ſi quando, urgente neceſſitate, ſivè per dilationem, ſivè alio quovis modo aliquantulum eos pati præter Superioris optata contingeret. Ita enim proculdubio fiet, ut Superior ſubjectos Fratres, Fratreſque ſubjecti Superiores viciſſim omni charitatis Officio proſequentes, ſanctam, quietam, & ab omnibus Seraphicæ Regulæ, Sanctarumque Conſtitutionum tranſgreſſionibus alienam, & immaculatam vitam traducant.

10 Quòd ſi Superiores Fratres ipſos non ut filios, ſed ut ſervos omni neceſſitati, ſivè ex incuria, ſivè ex contemptu ſubeſſe patiantur, certiſſimum eſt eos in deteriora lapſuros, & ad loculos contra jus, faſque, & ad Conſtitutionum ipſarum, & Regulæ tranſgreſſionem ſeſe converſuros.

11 Qua propter nihil, quod eorum partium ſit, omittant Prælati, ut ſupra gregem ſuum invigilent, nè commiſſarum eis ovium ſanguis de manibus eorum requiratur, ac pro comperto habeant, quòd (ut inquit Divus Gregorius) non poteſt eſſe Paſtoris excuſatio, ſi Lupus ovem rapiat, & Paſtor neſciat.

Superiorū debitum.

Diſpoſitio ſecundum neceſſitatē. 12 Regula verò, ſeù norma eorum, quæ neceſſaria, quævè ſuperflua, & quæ diminuta fuerint, dignoſcendi ea Superiori præſcribitur, ut pen-

penſatis hinc inde loco, tempore, pretio, rebus ipſis, & aliis circumſtantiis triplicem neceſſitatẽ ſecernat; Perſonarum nimirum, exercitiorum, & meritorum; Perſonarum quidem, nàm plura ægro, quàm ſano; ſeni, quàm juveni debentur. Exercitiorum, cum pluribus egeat Regens, quàm Studens, Artifex, quam Ignarus, & Iners; Meritorum demum, quia plura Patribus Provinciæ, & Magiſtris, ac magis Concionatoribus, quàm cæteris Fratribus neceſſaria ſunt. Providè igitur unicuique (ut opus fuerit) diſcretus Paſtor, quæ neceſſaria ſunt, diſtribuat, ſic enim & in primitiva naſcentis Eccleſiæ ætate (ut apud Acta Apoſtolorum habetur) erant illis omnia communia, dividebantur autem ſingulis, prout unicuique opus erat. *Neceſſitas triplex.*

13 Superioris itaque arbitrium, & judicium æquis adeo conditionibus libratum Fratres omnes promptè ſequentur, eique ſemetipſos (niſi de exceſſu, vel defectu judicii, & arbitrii notoriè aliquid conſtiterit) in omnibus conformabunt, & coaptabunt. *Superioris diſpoſitioni acquieſcant.*

14 Superiores autem, quicquid depoſcat Fratrum neceſſitas, per Officiales Conventus, in propria tamen ſpecie, non verò in pecuniis, Fratribus ipſis benignè, paternèque ſubminiſtrabunt. Proviſiones, ſeù annuæ præſtationes, quæ Superioribus ipſis, ſeù aliis quibuſcunque Conventuum Officialibus aſſignabantur, nullatenus deinceps ab ipſis Conventibus tribuantur, aut ullo modo à quibuſvis, ipſis etiam eorumdem Conventuum Officialibus exigantur; qui autem aliàs Fratrum neceſſitatibus ſuccurrere, ſeù quæcunque eis neceſſaria aliter ſubminiſtrare, ſivè huic decreto contraire præſumpſerint, privationis Officiorum eo ipſo pœnam incurrant. *Neceſſitatum ſubminiſtratio per Officiales fiat.* *Præſtationes pecuniariæ tolluntur.*

15 Indiſcretus autem Superior, qui naturæ ſimul, & Regulæ jura, aut neceſſaria denegando, aut non leviter ſuperflua concedẽdo ſeù aliàs quomodolibet violaverit, ab Officio cecidiſſe ſe ſciat. *Superior non æquus in diſpenſatione.*

De diſpẽſatione neceſſitatũ inquiſitio ſiat. 16 Inquirant autem diligentiori examine Generalis Miniſter, & Provinciales in eorum Viſitationibus, num diſpenſationes hujuſmodi æquè, ac juxta Regularis diſciplinæ ſtatuta factæ fuerint, quod ſi iniquè, & indiſcretè factas eſſe compererint, ſeverè in eos, ad quos ſpectaverit, animadvertant.

CONSTITUTIONES IN CAPUT QUINTUM

REGULÆ.

De honeſtis Fratrum occupationibus.

TITULUS PRIMUS.

Tex. Fratres illi, quibus dedit Dominus gratiam laborandi, laborent fideliter, & devotè &c.

Literis dediti. 1 VT omnis otii occaſio à Religione tollatur, decernitur, ut cum non omnes apti, vel etiam neceſſarii ſint ad ſtudia literarum; Prælati omnes, & ſinguli, ad quos ſpectaverit, quos ad ſtudia pronos, idoneoſque noverint, conſilio, gratia, induſtria, ac omni opera faveant, quò aptiùs, utiliùſque iis incumbere poſſint; alios verò ad rem literariam minùs accommodatos otio torpère nullo pacto permittant, ſed ut præſertim Conſcientiæ Caſibus operam navent, aut ſi manualibus exercitiis apti fuerint, aliquam addiſcant, ſeù quam didicerint, exerceant artem, ſedulò curent. *Aliis inclinati.*

De

De Lectoribus Caſuum Conſcientiæ.

TITULUS II.

1 IN ſingulis itaque noſtri Ordinis Conventibus octo Fratres ad minùs alentibus Provinciales Miniſtri Caſuum Conſcientiæ Lectorem ſtatuere teneantur, probum, eruditumque Virum; Qui ſingulis totius anni hebdomadibus bis ſaltem præfatorum Conſcientiæ Caſuum vernacula lingua lectionem habeat, eique omnes, & ſinguli illius familiæ Fratres (nemine penitus, niſi rationabili cauſa à Superiore approbata, excepto) intereſſe teneantur; ſemel inſuper in hebdomada Confeſſarii omnes, aliis etiam, quantùm fieri poteſt, præſentibus, præfatorum Caſuum collationē, hyemali præſertim tempore, in ſero inter ſeſe habere teneātur; alioquin ſi malitioſè omiſerint, ab auſcultādis Cōfeſſionibus ſuſpendantur.

Caſuum Cōſciētiæ Lector.

Ad Lectiones cōueniant.

Collationes.

De Concionibus in noſtri Ordinis Eccleſiis habendis.

TITULUS III.

1 IN ſingulis item Conventibus, etiam ubi Studia, ſivè Gymnaſia erecta non fuerint (quantùm fieri poteſt) opportunè Populo verbum Dei ſubminiſtretur. Ubique igitur à Provincialibus Miniſtris Sacræ Theologiæ Magiſtri, quos ad id muneris aptos probaverint, deputandi ſunt, qui in noſtris Eccleſiis opportunè diebus Feſtis Conciones, & Lectiones ad populum habeant, tàmque ſic deputati, quàm alii omnes ejuſdem facultatis Magiſtri in Sacræ Scripturæ, Caſuum Conſcientiæ, Sacræ Theologiæ, Philoſophiæ quòque, ac Logicæ, aliarumque religioſarum facultatum Lectionibus aſſiduè occupentur, qui verò hæc, cum poſſint, præſtare recuſaverint, gra-

Lectores, & Cōcionatores per annū.

Magiſtrorum occupationes debitæ.

duum privilegiis, favoribus, honoribus, aliiſque indultis nullatenus perfruantur; Hi verò ſic à Miniſtris Provincialibus diſponantur, ut in unoquòque Conventu eorum aliquis, qui cæteros in ſanctis occupationibus exercere, & ab otio excitare valeat, collocetur.

Diſpoſitio per Conu.

De literaria Fratrum Scolaſticorum occupatione.

TITULUS IV.

1 NUllum eſt inter Religioſorum exercitia, quod majorem ſibi vendicet laudem, quodvè plus ſplendoris Religioni, plus utilitatis proximis afferat, quàm laudabilis ſtudiorum occupatio, ſacraque divinarum literarum exercitatio. Quamvis igitur ex Regulæ textu moneantur Fratres noſtri neſcientes literas, nè eas addiſcere curent, nihilominus cum placuerit poſtmodùm Summis Pontificibus, & Apoſtolicæ Sedi (morum, ac temporum viciſſicitudine ſic exigente) Religioni noſtræ ſalutarium ſtudiorum ſanctam occupationem demandare, atque ut commodiùs id præſtare poſſet, Bona immobilia ad hunc maximè finem ei poſſidere indulſerit, eò libentiùs Religio noſtra viciſſim hanc occupationem amplexa fuit, quò præclaris majorum ſuorum, in primis verò S. Antonii de Padua, Seraphicæ Eccleſiæ Doctoris Bonaventuræ, aliorumque Sanctorum exemplis eſt provocata. Studia igitur, quæ laudabiliter huc uſque in noſtra Religione perſeverarunt, ut magis magiſque vigeant, infraſcripta decreta ab omnibus inviolatè ſervanda ſtatuimus, & ordinamus

Literarũ ſtudia noſtro inſtituto conſentanea.

Studiorũ conſeruatio.

2 Præter Collegia, de quibus infra dicendum, tres Gymnaſiorum Claſſes ea lege diſtinguantur, ut à tertia (quæ ultima dignitate, ordine prima eſt) ad ſecundam, à ſecunda ad primam, & à prima ad Collegia gradatim aſcendatur.

Claſſes.

3 Qui-

3 Quicunque in tertia Claſſe collocabuntur, initiati; qui verò in ſecunda, Studentes; qui in prima, Baccalaurei; qui denique in Collegiis Collegiales appellentur. *Studiis incumbentiū cognomenta.*

4 Nemo ad tertiam Claſſem admittatur, niſi profeſſus fuerit, ac vigeſimum primum ætatis annum in Seminariis expleverit, ſacris præterea initiatus, & demum ad ſtudium literarum per rigoroſum examen admiſſus. *Requiſita pro tertia Claſſe.* Ad ſecundam verò Claſſem nemo item introducatur, niſi priùs in tertia integrum triennium cum progreſſu confecerit, ex facultatibuſque in ea profeſſis publicas theſes habuerit, nec non à Viſitatore ſtudiorum per rigoroſum examen ad ipſam ſecundam Claſſem idoneus approbatus fuerit. *Pro Secunda.* Ad primam Claſſem pariter non admittantur, niſi qui in ſecunda integrum triennium proficuè, laudabiliterque perfecerint, quique ex utraque facultate in ea profeſſa publicas Concluſiones præclarè defenderint, ac demum per Examinatores, Viſitatoreſque ſtudiorum, prævio rigoroſo examine, ad præfatam Claſſem idonei comprobentur. *Pro Prima.*

5 Ad Collegia denique nemo penitus admittatur, niſi in prima Claſſe integrum pariter triennium proficuè compleverit, Concluſioneſque publicas ex facultatibus in ea profeſſis egregiè ſuſtinuerit, ac prævio rigoroſo examine, ut ſupra, idoneus ad ea repertus fuerit. *Sufficientia pro Collegiis.* Atteſtationes præterea omnes à Gymnaſiorum Regentibus, in quibus primæ, ſecundæ, & tertiæ Claſſis triennia compleverint, de ipſis expletis trienniis deferre, & oſtendere teneantur. Si quis autem in Studiis egregiè verſatus ad Religionem reciperetur, is eo ipſo, prætermiſſo præfatorum Graduum ordine, ad illam Claſſem, quam ejus eruditio poſtulaverit, admittatur. *Periti ad Religionē venietes.*

6 Eundem aſcendendi Gradum Lectores pariter, & Regentes ſervabunt; nemo enim in prima Claſſe inſtitui poterit Lector, ſeu Regens, niſi triennium priùs in ſecunda compleverit, fidem- *Collegiorum Regentes.*

G 6 que

que authenticam à Guardiano Conventus, ubi Lecturam compleverit, Viſitatore Studiorum, ejuſque Provinciæ Provinciali Miniſtro obſignatam de integra Lectura toto triennio expleta detulerit, & oſtenderit. In ſecunda verò Claſſe non inſtituatur Regens, qui priùs in tertia triennium non abſolverit, fidemque authenticam de eo (ut præfertur) abſoluto non detulerit.

Regentiũ ſubrogatio 7 Ad Collegiorum verò Regentias non aſſumatur, qui priùs in primæ Claſſis Gymnaſio integrum laudabiliter triennium ad minus non abſolverit, fidemque (ut præmiſſum eſt) non habuerit, Huncque ad Regentias aſcendendi ordinem, nemo Superiorum, nec etiam Generalis ipſe Miniſter, ullatenus perturbare queat.

Regentiũ ſubrogatio 8 Si tamen infra triennium aliquis primæ Claſſis Regens deceſſerit, ſeù ad aliud Officium aſſumptus fuerit, Generalis Miniſter alium ex ſecundæ Claſſis provectioribus ſubrogare, ac ſubſtituere poſſit. Hæc tamen ſubrogatio ad ea conſequenda privilegia, quæ Regentibus infra decernenda ſunt, nullatenus ſuffragetur, ſed pro eo tempore, quod ſibi ad ſecundæ Claſſis triennium explendum ſupererat, & non aliter computetur. Id ipſum ſi ſecundæ Claſſis Gymnaſiis, ſeù etiam Collegiis infra triennium de Regentibus providendum fuerit, inviolatè ſervari præcipimus.

Priuilegia. 9 Qui verò laudabiliter, ordine ſuperiùs poſito, ſtudiis uniuſcujuſque Claſſis, ac etiam alicui ex Collegiis gradatim per trienniũ inſervierit; ita ut in aliquo tertiæ Claſſis ſtudio integro triennio: in Gymnaſio ſecundæ Claſſis per aliud integrum triennium: Item in prima Claſſe alio ſimiliter triennio: ac tandem in aliquo ex Religionis Collegiis alio pariter integro triennio Lecturam exercuerit; perpetuò ſuæ Provinciæ Diffinitoriatu, omnibus, & ſingulis gratiis, favoribus, privilegiis, indultis, & gradibus, quibus alii perpetui Diffinitores fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac ſi ipſimet ejuſdem Provinciæ Provin-

ciales

ciales electi forent, & ipſi ſimiliter frui, potiri, & gaudere poſſint, & debeant; cæteroſque Sacræ Theologiæ Magiſtros, & Doctores, qui Provinciales non fuerunt, in omnibus actibus tàm publicis, quàm privatis ipſo jure præcedant, iiſque in omnibus præferantur.

10 In omnibus autem cujuſcunque Claſſis Gymnaſiis Lectores ordinatè deputandi ſunt. In ſtudio tertiæ Claſſis unicus Lector, ſeù Regens inſtituatur. In ſecunda verò Claſſe duò dumtaxat regulariter Regentes cum Magiſtro Artium, qui à Generali aſſumatur de corpore Studii. In prima verò Claſſe, ſinguliſque Collegiis ultra duos Regentes Baccalaureus quòque Conventus addatur. Omnes autem præfati Lectores ordine infraſcripto legere, Auditoreſque diligenter inſtruere teneantur. *Lectorum numerus. In tertia Claſſe. Secunda. Prima. Lectorum debitum.*

11 In Studiis tertiæ Claſſis Regens primo anno totam Logicam uſque ad libros poſteriorum Ariſtotelis quàm diligentiſſimè interpretabitur; ſecundo anno poſteriorum libros, ac reliquas ejuſdem Logicæ partes; tertio demum univerſalia Scoti, ejuſque formalitates legere teneatur. Non tamen prohibetur, quin Philoſophiæ naturalis primos libros interpretari queat, ſi ratio id exigat, vel Alumnorum capacitas expoſtulet. Si tamen ex auditoribus quiſpiam aliis eruditior ità præclarè inſtructus fuerit, ut Reſpondentis munere fungi poſſit, cæteris rudioribus condiſcipulis ſummulas, ſeù etiam Rhetoricam, ſivè Ariſtotelis Ethicam, prout Provinciali Miniſtro expedire videbitur, legere queat. *Tertia Claſſis lectura. Reſpondens.*

14 In ſecundæ Claſſis Gymnaſiis Primus Regens primo anno Phyſicam ad mentem Ariſtotelis juxta Scoti ſententiam profiteatur; ſecundo, & & tertio anno libros Metaphiſicæ juxta Scoti, (ut præfertur) ſententiam ex omnibus ejus operibus diligenter non minùs, quàm ſtudiosè collectam; ſecundus verò Regens primo anno libros de Cælo, & Mundo; ſecundo anno libros de Generatione, *Lectura ſecundæ Claſſis.*

tione, & corruptione; tertio demùm libros de Anima ad mentem Scoti, interpretari teneatur. Quibus Regens adiungere valeat tractatum Theologiæ prologomena, & initia complectentem. Magiſter verò Artium Regentium arbitratu aliquam facultatem perlegat.

Lectura primæ Claſſis.

13 In Gymnaſiis autem primæ Claſſis primus Regens toto triennio primum, & ſecundum ſententiarum Scoti; ſecundus verò tertium, & quartum ejuſdem Scoti ſent. libros interpretando abſolvant. Baccalaureus autem Conventus Sacros Canones legere teneatur; qui expleto triennio, Regens ſecundæ Claſſis inſtitui valeat.

Collegiorũ lectura.

14 In Collegiisa utem (Romano dumtaxat excepto, in quo ex inſtituto Seraphici Doctoris, ejuſque Collegii Protectoris Divi Bonaventuræ Theologiam Alumni profiteri debent) primus Regens controverſiarum diſputationes, ſivè ex Scoto, Divo Bonaventura, Alexandro de Ales, Franciſco de Mayronis, & Ricardo, ſivè ex aliis quibuſcunque noſtri Ordinis inſignioribus Doctoribus, prout Regens cum ipſis Collegialibus convenerit, legere teneatur. Secundus Regens Sacram Scripturam, paſſimque ex ea occaſione deſumpta, ſacra item Fidei dogmata, Sanctorumque Patrum authoritates, Conciliorumque ſtatuta interpretabitur, eaque omnia ab hæreticorum impoſturis tutabitur. Baccalaureus verò Conventus Sacros Canones legat, qui expleto triennio, Regens ſecundæ Claſſis inſtitui poſſit.

Lectionũ tempora.

15 Lectiones in ſingulis cujuſcunque Claſſis, ac etiam Collegiorũ Gymnaſiis ſtatim à Feſto Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, uſque ad Feſtum Divi Bonaventuræ duraturæ abſque ulla dilatione incipiant. Feriæ verò, ſive (ut ajunt) vacantiæ ab ipſo Divi Bonaventuræ Feſto uſque ad præfatam Beatæ Mariæ Virginis ſolemnitatem habeantur. Inceptis verò lectionibus, ſingulis uniuſcujuſque hebdomadis quintis feriis, niſi fortè eadem hebdomada aliud principale Feſtum occurrerit;

Vacationes.

rit; item à Feſto Sanctorum Simonis, & Judæ uſque ad tertiam Novembris proximè futuri, à Feſto Sancti Thomæ uſque ad ſecundam Januarii, à Dominica Sexageſimæ uſque ad feriam quartam Cinerum, & à Dominica Palmarum uſque ad feriam quartam poſt Paſcha ſingulis annis feriæ ſimiliter ſerventur. Reliquis autem diebus nulla vacantiæ occaſione deſumpta ordinaria Lectio ab omnibus, ſingulíſque Lectoribus, ex uniuſcujuſque inſtituto inviolabiliter certis, ac ex locorum conſuetudinibus præfixis horis habeatur.

16 Regentibus tamen, aliiſque Lectoribus, & etiam Collegialibus Baccalaureis, & Studentibus tempore Quadrageſimæ ad concionandum pergere liberè liceat. Eo autem caſu à Dominica (ut præfertur) ſexageſimæ iterum poſt quindenam Paſchæ immediatè reſumendæ præfatorum ſolitæ ceſſabunt lectiones. Tempore verò Adventus ſi Conciones ordinariis ſtudiorum exercitiis, præſertim autem lectionibus impedimenti fuerint, tàm Lectores, & Regentes, quàm Auditores quicunque nullatenus concionatum pergant. De Regentibus etiam tertiæ Claſſis eadem ratio habeatur. Anno verò Generalis Capituli uſque ad Aſcēſionem Domini legendum eſt; niſi aliquis Lector ſpecialiter ad Capitulum evocetur. *Quadrageſimæ tēpus.* *Adventus.* *Capituli Generalis anno.*

17 Singulis igitur, quibus legendum eſt (ut præfertur) diebus, ſtatutis lectionum horis, Studens, ſeu Baccalaureus, aut Collegialis, cui per hebdomadariam viciſſitudinem ex cathalogo, ſivè (ut ajunt) ſtudii tabula inviolatè, imperturbatèque ſervandam contigerit, Regentes, ſivè Lectores conveniat, ad eorumque nutum, dato ſigno, cæteros auditores advocabit, omneſque Regentes, ſeù Lectores ad lectionis locum, qua decet modeſtia, aſſocientur. Cumque eò perventum fuerit, antequàm nova lectio incipienda ſit, ex urnula continuò ad hoc parata duorum ſtudentium, ſivè auditorum nomina ſorte extrahat, qui lectionem præteritam brevibus memoriter repetant. Qui au- *Ad lectiones acceſſus.*

tem

tem imparati fuerint, prima vice corripiantur, ſecunda obſonio publicè priventur, tertia ad Generalem Miniſtrum ejus judicio puniendi, vel etiam à Gymnaſiis velut indigni pellendi deferantur. Duo interim alia Auditorum nomina ad eundem repetitionis eff. ctũ extrahantur; Factaque repetitione, nova lectio ſcriptis excipienda tradatur, ac ſi fuerit opus, viva voce dilucidetur, nè tamen Auditores nimiam prolixitatem pertœſi lectiones averſentur, decretum eſt, nè ipſa lectio cum ſua repetione, ac inſuper, (ut præfertur) explicatione, unius horæ ſpatium ex horologio arenario metiendam excedat.

Repetitio

Duratio.

18 Ut autem proficuè magis Fratres ſcholaſticis literarium ſtudiis occupentur, decernimus, ut præter lectionum repetionem, quæ quotidiè (ut dictum eſt) in ſcholis fieri debet, ſingulis quòque, aut ſaltem alternis hebdomadibus in ſcholis, aut alio commodiori loco, & tempore ad Regentis arbitrium omnes Baccalaurei, & Studentes, ac etiam Collegiales quorumcunque Gymnaſiorum, ac Collegiorum ad repetitionem præteritarum quarumlibet lectionem conveniant; interrogabitque Regens ad arbitrium omnes, & ſingulos de his omnibus, quæ in ejus lectionibus Auditores docuerit. Ubi verò duo Regentes fuerint, una vice præſit alter hujuſmodi repetitioni, altera verò ejus Collega. Regentes id ex negligentia prætermittentes privatione Officiorum puniantur. Auditores verò negligentes, ſeù ad repetitionem hujuſmodi non convenientes è Gymnaſiis, & Collegiis expellantur.

Conferentiæ.

Negligẽtiũ pœna.

19 Diſputationes à feſto Sancti Patris Noſtri Franciſci, ac deinceps toto eo tempore, quo habentur lectiones, ſingula quaque hebdomada feria ſecunda, quarta, & ſexta poſt comeſtionem habeantur. Propoſitis à Regentibus, & ad valvas Gymnaſiis affixis pro ſingula diſputatione duabus ex prælectis materiis concluſionibus. Diſputatio verò hoc ordine inviolatè perficiatur. Qui Concluſio-

Diſputationes.

Earum Ordo.

cluſiones publicè defenſuri fuerint, æqua diſtributione privatis diſputationibus propoſita, Concluſiones defendent, arguent autem duo ex Auditoribus, quorum nomina ante diſputationem ex urnula, ut ante lectionem, ſorte educentur. Quòd ſi nemo publicas theſes habiturus ſuperſit, ſorte ex eadem urnula tertii quòque nomen, qui Concluſiones defendat, pariter extrahatur. Regentes verò pro ſuis vicibus tàm arguentibus, quàm reſpondentibus, cùm in publicis, tàm etiam in privatis diſputationibus in potioribus difficultatibus, ac prout opus fuerit, præſto ſint. Hæ autem privatæ diſputationes per horam ſaltem protrahantur; Et qui forrè tùm ad defendendum, tùm ad arguendum imparati fuerint, pari rigore corripiantur, ac puniantur, ut de his, qui ad lectiones memoriter repetendas pariter imparati deprehenduntur, ſuperiùs decretum eſt. In Gymnaſiis autem tertiæ Claſſis ambæ Concluſiones ex ea materia, quæ pro tempore legitur, proponantur. *Pœnæ.*

20 Præcipitur autem juxta Sacræ Congregationis de propaganda fide Decretum, ut in omnibus cujuſcunque Claſſis Gymnaſiis, ac etiam profeſſorum Seminariis linguarum Idiomata profiteantur Fratres, & ea addiſcantur. In ſingulis itaque Ordinis noſtri Provinciis Græcæ, vel Hebraicæ, vel Caldaicæ, vel Illiricæ, aliarumque hujuſmodi linguarum Lectores, Provinciales Miniſtri juxta Generalis diſpoſitionem, opportunamque diſpenſationem, etiam exteros ſtipendiis ductos, ſi ex noſtris non aderint, in quibuſcunque Collegiis, Gymnaſiis, & Profeſſorum Seminariis omni diligentia providere, & deputare teneantur, ac ut in eis quàm maximi poterunt ab omnibus progreſſus fiant, omni ſtudio curare, ſub pœnis Generalis arbitrio reſervatis, quibus etiam, qui eas addiſcere noluerint, ſubiiciantur. *Linguarũ ſtudia.* *Lectores deputãdi.*

Collegiorum, & Gymnaſiorum Cathalogus.

21 Collegia, quæ in noſtris Conventibus inſtituuntur, hæc ſunt

Romanum, in quo	24	Pragenſe, in quo	12
Aſſiſienſe, in quo	12	Colonienſe, in quo	12
Bononienſe, in quo	25	Melitenſe, in quo	6
Neapolitanũ, in quo	25	Cracovienſe, in quo	6

Collegialium laurea. Collegiales prædictorum collegiorum, expleto triennio, ſi laudabiliter ſe geſſerint, & theſes publicas in eis ſuſtinuerint, lauream Doctoratus abſque alio prævio examine, & authoritate à Generali Miniſtro conſequantur.

22 Qui verò, & quo ordine, quibuſvè ſtudiorum gradibus abſolutis in his Collegiis, in aliiſque cujuſcunque Claſſis Gymnaſiis collocandi fuerint, ſupra præcedenti titulo decretum eſt. *Collegiorũ numerus invariabilis.* Nè tamen Collegiorum, ſivè etiam Collegialium hujuſmodi numerus augeatur, præſenti decreto ſtatuitur. (Romano excepto) Si tamen pro ipſis Collegiis, & Collegialibus præfatis conſtitutiones condendæ fuerint, ad inſtar Romani Collegii Seraphici fiant.

Primæ Claſſis. 23 Gymnaſia primæ Claſſis in Italia, & extra Italiam, quæ nonniſi per Generale Capitulum augeri poterunt, hæc ſunt.

Patavinum	Peruſinum
Venetum	Florentinum
Panormitanum	Viennenſe
Mediolanenſe	Januenſe
Ferrarienſe	Leopolienſe.

Secundæ Claſſis. 24 Gymnaſia ſecundæ Claſſis ſunt hæc.

Meſſanæ	Vvilnæ
Tarviſij	Montis Leonis
Arimini	Piſarum
Avenionis	Grecii
Ceſenæ	Senarum
Ravennæ	Brixiæ
Urbini	Papiæ

Fani

Fani Taurini
Auxími Aquilæ
Salerni Calaris.

25 Gymnaſia Tertiæ Claſſis. *Tertiæ Claſſis.*

IN PROVINCIA S. FRANCISCI.

Montis Falchii Interamnæ
Thiferni

IN PROVINCIA ROMANA.

Ferentini Urbis Veteris

IN PROVINCIA S. ANTONII.

Veronæ

IN PROVINCIA BONONIÆ.

Parmæ Cremonæ
Placentiæ

IN PROVINCIA MARCHIÆ.

Aſculi Æſij
Piſauri

IN PROVINCIA NEAPOLIS.

Mirabellæ Montis Herculei

IN PROVINCIA S. NICOLAI.

Licii Monopoli
Barii

IN PROVINCIA CALABRIÆ.

Caſtro Villari

IN PROVINCIA HETRURIÆ.

S. Miniati

IN PROVINCIA MEDIOLANI.

Bergomi

IN PROVINCIA JANUÆ.

Caſalis

IN PROVINCIA S. BERNARDINI.

Sulmonæ Taliacotii

IN PROVINCIA SICILIÆ.

Drepani Agrigenti
Catanæ

IN PROVINCIA S. ANGELI.

Venafri Bujani

IN PROVINICIA POLONIÆ.

Caliſcii

IN

IN PROVINCIA STYRIÆ.

Petoviæ

IN PROVINCIA BOEMIÆ.

Cromovii

IN PROVINCIA COLONIÆ.

Monaſterii — Trevirorum

IN PROVINCIA ARGENTINÆ.

Herbipolis — Maingæ

Lucernæ

IN PROVINCIA S. BONAVENTURÆ.

Podii — Salinis

IN PROVINCIA S. LUDOVICI.

Arelatæ — Mentes

Boccchariæ — Ambrum

IN PRVINCIA RUSSIÆ.

Zamoſcii — Moderetii

Gymnaſia hæc tertiæ Claſſis tam intra, quàm extra Italiam augeri, & minui, ac aliò etiam transferri, & commutari poterunt, prout Generali Miniſtro ſalubriter expedire videbitur.

De promovendis ad Regentias, Magiſterium, & Studia.

TITULUS V.

Promoveré ad Reg ad quos ſpectet.

1 OMnes tàm Collegiorum, quàm etiam cujuſcunque Claſſis Gymnaſiorum Regentes, Doctores, ſivè Artium, & Sacræ Theologiæ Magiſtri deputentur. Regentes tertiæ Claſſis à Generali Miniſtro deputentur, qui & Studentes in hujuſmodi Gymnaſiis ſervatis (ut ſupra) ſervandis, & prout opus fuerit, collocabit. Regentes verò ſecundæ, & primæ Claſſis, ac etiam Collegiorum in Capitulo, ſivè Generali dumtaxat Congregatione à Diffinitoribus per ſecreta ſuffragia, dummodò ſingulis jam aſſignatis conditionibus præditi fuerint, eligantur. Generalis verò Miniſter binos pro ſingulis Regentiis proponere teneatur. Si tamen infra triennium aliquem in demor-

demortui, ſivè ad aliud munus aſſumpti, ſeù alia quacunque ex cauſa deficientis locum ſubrogare neceſſe ſit, decretum ſuperiùs tit. 4. num. 8. poſitum inviolatè ſervetur.

2 Ad Magiſterium verò nemo niſi trienniorum gradibus, aliiſque decretis conditionibus omnino ſervatis, nullatenus promoveatur. Si tamen aliquis Apoſtolicas literas intra, vel extra Ordinem ad Magiſterium ſuſcipiendum obtinuerit, Generalis Miniſter eum ad Doctoratum hujuſmodi promovere, ſivè cum eo aliàs qualitercunque promoto, abſque Capituli, ſivè Generalis Congregationis conſenſu diſpēſare nullatenus valeat. Ad Summum tamen Pontificem, cui præcipuam perpetuò reverentiam, obedientiamque præſtare tenetur, pro revocatione, nè præter URBANAS has Conſtitutiones, ſanctiſſimaque earum decreta aliquem ad hujuſmodi gradum promovere cogatur, humiliter recurrere debeat; quòd ſi Summus Pontifex his Conſtitutionibus, aliiſque Privilegiis derogare intenderet, & promoveri præciperet, Apoſtolica Authoritate promoveat, eique Doctoratus lauream conferat, dummodo ſpecialis mentio revocationis iſtius decreti in literis Apoſtolicis fiat, alioquin ipſa promotio nulla ſit, nulliuſque valoris. *Ad lauream promouendi*

3 Ad promovendum Tyrones, ſivè Seminariſtas ad ſtudia duplex fiat examen, de Moribus, & Vitæ probitate alterum, alterum verò de ſcientia, literarumque eruditione. De Vita, & Moribus in actu Viſitationis Provincialis Miniſter, cum Seminarii Magiſtro, locique Superiore diligenter perquirat. De literarum verò ſufficientia prævio (ut præfertur) rigoroſo examine à Provinciali Miniſtro coram duobus Regentibus, ſeù Lectoribus inquiratur. Qui vigeſimo primo anno expleto literas mediocriter ſaltem, vel aptitudinaliter pollere comperiantur, ad tertiæ Claſſis Gymnaſia de Miniſtri Generalis (prout decretum fuit) facultate mittantur, qui verò è contra ad *E Seminariis promouēdi ad ſtudia per duplex examen.*

ſtudia

Inepto ū ad ſtudia, occupationes, & exercitia. ſtudia inhabiles inveniantur, in diverſis conventibus de familia collocentur, ibique conſcientiæ Caſus, ſupputatoriam, Oeconomicam, Hiſtoricam, ſeù aliam quamlibet artem ad Religioſos Viros ſpectantem, ut potè cantum, ſonum, & ſimilia haud ſegniter addiſcant, & exerceant.

Viſitatores Studiorum. 4 Pro Studentibus verò, & Baccalaureis ad ſuperiora ſtudia promovendis Generalis Miniſter circa triennii finem Generales ſtudiorum Viſitatores deſtinabit. Hi autem ſingula Provinciarum ſibi deſtinatarum Gymnaſia inviſere, duplicique & probitatis vitæ, & ſcientiarum eruditionis examine dignos ab indignis ſecernere, fideliterque Generalem Miniſtrum monere teneantur. Inquiſitio de Vita, & Moribus locali Superiore conſulto, duobuſque ex probioribus Patribus vera teſtantibus fiat. Ad literarum verò examen ſequenti ordine Viſitator procedat; cum ad Gym- *Examinis ordo.* naſium devenerit, coram duobus ex Regentibus, ſeù Lectoribus, aut Sacræ Theologię Magiſtris generali inquiſitione ſingulos ibi literas profitentes de literis, quæ didicerint, interrogabit. Singulique lectionem ex materia, quæ ex librorum, quibus ſtuduerint, aperitione caſu obvenerit, viginti quatuor horarum aſſignato termino habeant, duaſque ex ſingulis ſcientiis, quibus pariter operam navaverint, Theſes cum aliis condiſcipulis diſputandas ſuſtineant, ipſique Viſitatori, ſivè aliis duobus prędfatis Lectoribus, vel Magiſtris denuò interrogare, ſivè etiam arguere liceat. Mox autem Viſitator, præfatique Lectores, vel Magiſtri uniſquiſque ſeorſim examinatum in ſchedula juxta rectum de eo judicium adnotabit. Di- *Examinatorum triplex genus.* ſtinguant autem triplicem Examinatorum ſeriem, optimorum videlicet, mediocrium, & rejectorum. Inter optimos ij deſcribantur, qui cæteris ſapientiores, doctioreſque, & in omnibus ſcientiis juxta progreſſus per triennium factos apprimè eruditi fuerint. Qui minus eruditi reperti fuerint, inter mediocres. Qui tandem minimè profece-

fecerint, inter rejectos referantur. Nè tamen eorum aliquis cœco affectu, vel humana paſſione ducatur, præcipimus, ut hujuſmodi ſchedula ſub pœna ſuſpenſionis a divinis ipſo facto jurejurando firmetur. Peractoque examine, ſine alterius communicatione ſinguli ſchedulam propria manu ſubſcribant, proprioque ſigillo obſignantes claudant, & ad Generalem Miniſtrum quando Viſitator ſuam tranſmiſerit, & ipſi pariter ſimul tranſmittant. *Iuriſiurandi cõfirmatio.*

5 Ad ſtudia itaque ſuperiora optimi dumtaxat, & mediocres adſcribi poſſunt, qui verò moribus reprobi fuerint, & ſi optimi literarum peritia eſſent, ſimul cum aliis, qui literarum inſufficientia reprobi fuerint, ad ea nullatenus admittantur; quòd ſi ex his aliquis ad ſtudia ſit aſſumendus, probioris vitæ potiùs, minoriſque literaturæ, quàm majoris eruditionis, praviſque moribus præditi aſſumantur. *Probitas morum in promouendis præcipua.*

6 Inepti à ſtudiis expellantur, mediocres in eadem Claſſe alio triennio, ſi fortè profecerint, relinquantur, alias à ſtudiis & ipſi pellantur. Optimi dumtaxat ad altiora Gymnaſia gradatim aſcendant hoc ordine imperturbatè ſervato, ſi fuerint in tertia Claſſe ad ſecundam, ſi in ſecunda ad primam, & à prima demum ad Collegia evehantur. *Ordo promotionũ.*

7 Qui in primæ Claſſis Gymnaſiis duobus trienniis Baccalaurei munera ſubierit, & non profecerit, à ſtudiis cum titulo Baccalaurei exeat, ſed ſi profecerit, & optimus judicetur, Collegia prætendere poſſit. *In primæ Claſſis ſtudio non proficientes, & proficientes.*

8 Optimi, qui ad Collegia vocati, ad ea aſſumpti non fuerint, vel aliud triennium in prima Claſſe tranſigant, vel etiam Caſuum Conſcientiæ, vel Sacræ Scripturæ Lectores, ſeù Concionatores ad populum deſtinentur; aut ſi Generali libuerit, Lectores in ſtudiis tertiæ Claſſis inſtituantur. *Qui ad Collegia nõ fuerint aſſumpti.*

9 Regentes unum dumtaxat ſocium Laicum habeant, qui eis, ut ſtudiis faciliùs, commodiùſ- *Socius Regẽtis.*

que

que vacase poſſint, diligenter inſerviat, iſque & Baccalaureo Conventus (ſi aderit) & alteri Lectori auxilia præſtare (quoad poterit) teneatur.

Studẽtes, & Baccalaurei corrigẽdi. 10 Regentes inſuper, prout opus fuerit, Baccalaureos, & Studentes, Auditoreſque ſuos in ſcholis corripere, ac niſi paruerint, ſive in moribus non probè ſe geſſerint, eorum contumaciam coercere liberè, ac licitè poſſint.

Lectores præſcriptã facultatem explicent. 11 Nullus Lector ſuæ facultatis limites excedat, nec de genere in genus tranſcendat, ſed majori, qua poterit, diligentia ſacultates, quas interpretari tenetur, ſedulò interpretari, ac Auditoribus ſuis exactè, dilucidèque proponere curet.

Lectiones ſcriptis recipiendæ. 12 Ut autem diligentiùs, ac majori progreſſu cujuſcunque Claſſis Auditores literis imbuantur lectiones ab omnibus ſcriptis excipi, ſtudioſèque memoriæ commendari omninò debeant. Singulis autem lectionibus præſcribatur Dies, ut cum ad viſitationem acceſſerit Provincialis Miniſter, facilè quinam diligentes, qui verò negligentes fuerint, dijudicare poſſit.

Lectores negligentes. 13 Si quos verò repererit inter Lectores adeò ſegnes, ut abſque legitima cauſa Lectiones omiſiſſe conſtiterit, gratiarum, quæ Lectoribus conceduntur, ſevera ſubtractione juſtè punire valeat. Et ſi intra menſis unius ſpatium abſque legitima, rationabilique cauſa à Guardiano probanda à lectionibus, aliiſque functionibus ſepties vacaverint, eo ipſo officiorum privationem incurrant; quamobrem præcipitur Guardianis eorum Conventuum, ubi ſtudia fuerint erecta, ut circa decreti iſtius obſervantiam ſub pœna privationis *Guardianorũ cura.* officiorum diligenter invigilent. Quare ne ſub quocunque prætextu à lectionibus vacent, interdicitur, ac penitus prohibetur, nè qui ad Regentias aſſumendi ſunt, iis muneribus, quæ viſitationibus junguntur, ut puta Provincialis Miniſtri, ſivè Cuſtodis, nullatenus fungantur, nec dum actu Regentes exiſtunt, fungi poſſint, & valeant.

Lectoris alia munera exercere nequeunt.

14 Prior

14 Prior autem Studii ſingulis diebus Collegiales, Baccalaureos, Studenteſque & alios quoſcunque ſtudiorum Auditores, qui lectionibus non interfuerint, adnotabit. Si enim abſque Regentis licentia (quæ non niſi ex graviſſima cauſa concedetur) abfuerint, graviter corrigantur, & ab ipſo Regente, & à Provinciali Miniſtro, ſi ſæpiùs, graviùſque deliquerint, à Gymnaſiis expellantur. Quòd ſi ſeptem lectionibus continuò abſque juſtiſſima cauſa Regentibus nota non interfuerint, ipſo facto à Gymnaſiis, & Studiis expungantur. *Qui non fuerint lectioni præſentes notentur. Corrigantur. Quando à ſtudio pellendi.*

15 Lectoribus quibuſcunque, præſertim verò Regentibus actu legentibus ad componendum, Auditoribuſque ad addiſcendas lectiones opportunum temporis ſpatium concedatur, ac juxtà fel: rec: Benedicti XII. & Clementis VIII. Decreta, etiam à Matutino in choro diſpenſetur, (diebus feſtivis exceptis.) *Regētum, & Studētiū exēptiones. Clemens VIII.*

16 Scholæ Gymnaſiorum, atque Collegiorum (quantùm fieri poterit) in clauſtro exteriori ſituentur, ut commodè Sæculares lectionibus (ſi libuerit) intereſſe queant. Ubi verò ſcholæ non in exteriori, ſed intra interiorem Clauſuram conſtructæ ſunt, lectionibus, ſi privatæ fuerint, Sæculares nunquam interſint; ſi autem publicæ, à Regentibus, & Lectoribus, à Capitulo deputatis fient, recto tramite ad ſcholas venturi, & ſtatim poſt lectionem receſſuri adeſſe poſſint. *Scholarū ſitus. Ad lectiones quo pacto ſæculares admiſſi.*

17 Generalis autem Miniſter rarò noſtri Ordinis Fratres, junioriſque præſertim, ut eò magis in literarum acquiſitione proficiant, in Conventibus nativis ſtudiorum cauſa commorari permittat *Extra patriam ſtudeant.*

18 Collegialium inſuper, Baccalaureorum, Studentium, aliorumque uniuſcujuſque Claſſis Eruditorum cathalogus, ſivè (ut ajunt) ſtudiorum tabulæ in Capitulo Generali, ſivè Generali Congregatione diſpoſitæ nullatenus varientur. Ipſi verò quicunque Auditores ad loca ubi pro *Tabulæ ſtudiorum non varientur.*

Opportunus ad ſtudia acceſſus. ſtudiis collocati fuerint, opportunè ad ſtudiorum initia accedere teneantur, quòd ſi poſteriùs venerint, niſi juſtiſſimam cauſam a Provinciali Miniſtro nativæ Provinciæ probandam Regentes admiſerint, nullatenus recipiantur, nec inter Gymnaſiorum Auditores cooptentur.

Studiorũ Antiſtites 19 Regens, & inter Regentes is, qui antiquitate præcedit, totius ſtudii tùm Lectorum, tùm Auditorum in omnibus, quæ ad ſtudia ſpectant, ut ſunt lectiones, publicæque, & privatæ diſputa- *Regentibus ſtudentes ſubjecti.* tiones, caput eſto. Regente, ſeù Regentibus abſentibus, Baccalaureus Conventus vices Regentis in literario ſtudiorum regimine ſubeat. Studentes itaque, Baccalaurei, Collegiales, aliique ſtudiorum hujuſmodi Auditores in his, quæ (ut præfertur) ad ſtudia pertinent, Regenti immediatè ſubiciantur, nec ſine ejus licentia quiſquam à ſtudiis recedere audeat. Cathedras (ut ajunt) in *Cathedrarũ defenſores.* Capitulo Generali Collegiorum, ac primæ Claſſis Gymnaſiorum præſtantiores Regentes à Generali Miniſtro electi defendant. Generalis autem Miniſter quempiam, ex ſecundæ Claſſis Regentibus vivaci, vegetique ingenio nec non eruditione præcellentem ad idem munus (quod, & de eorum Reſpondentibus intelligatur) juxta ejus arbitrium vocare poſſit.

Capitulorum Provincialiũ Cathedrante. 20 In Capitulis autem Provincialibus illius Provinciæ, cujus Comitia celebrantur, tùm Collegiorum, tùm primæ, & ſecundæ Claſſis Regentes Provinciarum expenſis cum ſuis Baccalaureis, & Studentibus publica Theoremata defendere teneantur.

De Academiis.

TITULUS VI.

Academiarum inſtitutio. 1 IN Collegiis, ac primæ Claſſis Gymnaſiis Collegiales, & Baccalaurei Academias ad humanarum literarum, & quarumvis rerum, & ſcien-

ſcientiarum noſtro inſtituto non adverſantium exercitamentum erigere poſſint, & valeant. Guardianus verò, ſivè localis Superior, & Regens omnem eis opem, atque opera præbeant, nec tamen ſeſe (niſi rogati) in actibus academicis, niſi ad conſervandam inſtituti noſtri obſervantiam, aut ad Academicorum rixas componendas ullatenus ingerant. Quinimmò eos omnibus humanitatis officiis foveant, ac ſi quid errati animadverterint, niſi grave ſit, privatim corripiant, etiam ſi in publicis actibus quidpiam corripiendum dijudicarent.

Superiores ſaveant.

Academici quomodo corrigendi.

2 Leges ad Academiæ, ſeu Academicorum progreſſum neceſſarias à ſe ipſis condere queant, præfixas exercitiis dies, horaſque aſſignent. Eaque exercitia ſemel, vel bis ſingulis menſibus ad eorum libitum, publicè tamen de Guardiani, ſeu localis Superioris, Regentiſque licentia fieri poterunt. Stemma, & Academiæ nomen, ac ſingulorum pariter Academicorum (dummodò ſanctis moribus, religioſæque modeſtiæ congruant) inter ſeſe diligenter examinanda proponant, examinataque in lucem proferant. Sorte in ordinem, ut inter eos æqualitas ſit, diſponantur, primuſque Principatum teneat, cui alii omnes in gyrum ordinatè ſuccedant.

Academiæ leges.

Stemata.

Præfecti electio.

3 Quilibet Academicus ſpecialem aliquam facultatem calleat, hic Poeſim, ille Rethoricam, alter verò Geographiam, vel Hiſtoriam, Ethicam alter, aliique alias hujuſmodi licitas artes profiteantur. Si quis in his, quæ ad propriam facultatem ſpectaverint, ullo pacto deliquerit, ejuſdem facultatis Profeſſor errata obſervet, ac in privatis Academicorum collationibus, ſivè ſeſſionibus errata hujuſmodi non ad odium, ſed ad correctionem, profectumque modeſtè detegat. Cenſores præſertim, quorum munus literarum Profeſſoribus quàm maximè neceſſarium novimus, qui aliis præſtantiores fuerint, deputentur; vel forte inſtituantur.

Academicorum ſtudia.

Errorum cenſura, & Cenſores.

Cōpoſitio-num exa-men. 4 Præcipuè verò orationes habendo, legendo, ac diſcurrendo exerceantur, & diſcutiantur; mitique animo, nè meritò in publico reprehendendi ſint, cenſuras ferant. Quilibet verò ex Academicis ejus, quam profitetur, artis publicum in Academia ſpecimen præbeat, Religioſique, ac Sæculares inſigni pietate, ſeù nobilitate viri, ut *Qui acti-bus inter-eſſe va-lent.* hujuſmodi publicis actibus interſint, invitari poſſint; Invitatique omnibus humanitatis obſequiis excipiantur, Muſicis (juxta Academicorum decreta) mulceantur, adeoque eruditis Academicorum actibus reficiantur, ut optimam inde de Religione, & Academia, quæ virtutum, & ſapientiæ Mater ſit, opinionem referant.

De Operibus, & Libris Typis exponendis.

TITULUS VII.

1 PRæcipimus, firmiterque mandamus, ut Fratres noſtri, quantùm fieri poteſt, ſtudiis inſudantes opera, ad majorem Dei gloriam, Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltationem, Religioniſque decorem in lucem ædere ſtudeant, & quàm *Licentia Generalis requiri-tur, à quo examinē-tur opera.* maxime nitantur, non tamen audeant quidquam cujuſvis momenti, materiæ, etiamſi opera tantùm ſpiritualia fuerint, Typis tradere abſque peculiari Generalis Miniſtri facultate; Is verò eam nullo pacto concedat, niſi primùm per ſe ipſum, vel per alios hujuſmodi libros examinaverit, vel examinari mandaverit, & ab Examinatoribus hujuſmodi certum teſtimonium in ſcriptis receperit. Qua facultate accepta, operum auctores ſer-*Seſſ. 4. Decr. de Edit. &c* vata forma ſacr. Conc. Trident. opera prædicta in lucem ædere valeant.

De

De Artificioſa, Honeſtaque Fratrum occupatione.

TITULUS VIII.

1 QUamvis æquum ſit Fratres omnes, qui literarum ſtudiis minus idonei ſunt, aliquibus occupationibus detineri, ut ſupra dictum eſt, non tamen ad illicitas artes, ſeù vetita exercitia tranſire ullatenus permittendi ſunt. Prohibemus itaque ante omnia, ne juxta Sacrorum Canonum Doctrinam mercaturam nullo pacto, ſeù quovis prætextu, ſivè pecuniarum ſit, ſivè etiam Animalium, ſegetum quoque, tritici, olei, & hujuſmodi exercere audeant, qui verò tantum facinus perpetrarent, non his tantùm pœnis, quæ infliguntur à jure, vel quæ proprietariis debentur, verùm & gravioribus ſeverè plectantur. Sorſque tota cum lucro, & aliis quibuſcunque bonis communi Fratrum uſui applicetur. *Exercitia prohibita Fratribus* *Mercatura.* *Pœna.*

2 Indignum pariter, & turpe admodum cum ſit Clericum negotiatorem, vel cauſidicum eſſe, idcirco ſub pœna ſuſpenſionis à divinis, & ad omnia in poſterum officia, dignitateſque inhabilitationis diſtrictè mandatur, firmiterque præcipitur, nè ullus unquam noſtrorum Fratrum Sæcularium quorumcumque cauſas, in Curiis præſertim, vel extra actitare, aut ob id Patriam, ſeù locum quantumcunque diſtantem petere, ſivè cujuſvis Principis, aut etiam Eccleſiaſtici Prælati, vel alterius cujuſcunque etiam genere proximi, procuratorem, ſivè negotiatorem agere, vel quoquo modo ſæcularium negotiorum actorem fieri ullo pacto præſumat. Cui verò præfata ſuſpenſionis, & inhabilitationis pœna non competeret, per tres menſes carceri mancipetur, ac totidem publicis diſciplinis rigoroſè puniatur. *Cauſarũ actitatio.*

3 Medicinæ præterea artem exercere non tantùm, ſed nec addiſcere Clericis ullo pacto per- *Medicina.*

mittitur : Fratribus itaque ſingulis, ſub præfatis pœnis, nè in cura medendi, Sæcularibuſque præſertim, ac ubi eorummet ægrotorum vitæ diſcrimen emergeret, ullatenus ſe ſeoccupent, interdicitur. Siquis verò hanc artem ante Religionis ingreſſum calluerit, pauperibus, amiciſque ſpiritualibus, & Fratribus, ubi eorummet ægrotorum vitæ periculum non aderit, gratis dumtaxat mederi poſſint. Chirurgi verò etiamſi ante Religionis ingreſſum artem polluerint, omnino tamen ab exercitio ejus abſtineant, etiamſi Clerici tantùm, nec ſacris initiati fuerint.

Chirurgiæ

Alchimia, &c.

4 Operationes autem Alchimiæ, ſivè aliarum quarumlibet artium, & doctrinarum ſuſpectarum, quæ in publico non traduntur, vel ab Eccleſia reprobantur, nullo modo Fratribus addiſcere, exercere, docere, ſeù libros, ſcripturas vetitarum hujuſmodi artium, vel doctrinarum dogmata continentes ſcienter retinere liceat. Tranſgreſſores, ſi legitimè deprehendantur, & convincantur, pœna carceris ad Superiorum arbitrium puniantur.

Bellica, ac luſoria inſtrumenta.

5 Non licet præterea Fratribus gladios, enſes, tormenta, vel arma quæcunque bellica fabrifacere, non folia luſoria, taxillos, ſeù latrunculos elaborare, non vana mulierum ornamenta in. aures nimirum, armillas, ſerta, floribus, ſeù quomodolibet compacta, odores, aliaque hujuſmodi ad dictum uſum conficere; neque in iis denique artibus ſeſe exercere, ſub quovis prætextu, quarum uſus apud ſæculares mortalem culpam, ſeù venialem quomodolibet inducit. Qui verò prohibitas hujuſmodi artes contra Superiorum inhibitiones, ſanctiſſimaque Conſtitutionum Decreta exercere præſumpſerint, ſingulis legitimis actibus priventur, & carceri ad Superiorum arbitrium mancipentur.

Ornamenta mulierū

Regula generalis.

Pœnæ tranſgreſſorum.

Ludus, & Ludum ſpectare.

6 Ludis demum, maximè verò prohibitis, otia terere ſingulis Fratribus, quicunque hi fuerint, prohibetur. Nemo itaque aleis talis, vel

aliis hujuſmodi prohibitis ludis, aut ludentes ſpectare audeat. Tranſgreſſores pro qualitate culpæ, noſtrorumque, ac exterorum ſcandalo puniantur. Superior verò permittens, diſſimulans, vel ipſe peccans, attentis circumſtantiis, Officio privari poſſit, & aliis pœnis, prout Miniſtris videbitur, affici. *Superioris illicita exercitia permittentes.*

7 E contra verò Organa, aut alia Eccleſiaſtica Muſicorum inſtrumenta conficere, aliaſque neceſſarias, & honeſtas artes in noſtris Conventibus, eorumque officinis omnibus Fratribus exercere liceat. Cantum præterea planum (ut ajunt) ac etiam figuratum inter noſtros invicem docere pariter, & addiſcere, muſicæque inſtrumenta tractare ſimiliter liceat. In aliis etiam licitis manuum artificiis, ut cæmentarii, fabrilignarii, & conſimilium verſari poſſint. Item pingere, vitreas feneſtras concinnare, fixellas, aut calathos texere, aliaque religioſa, & honeſta id generis exercitia addiſcere pariter, docere, & exercere poſſint, & valent. *Licita exercitia.*

De aliquibus particularium Fratrum occupationibus.

TITULUS IX.

1 QUò exactiùs, & ordinatè magis Religioſa compleantur munera, ſtatuitur, ut in ſingulis noſtri Ordinis Conventibus loco aliquo conſpicuo appendatur tabella, in qua diſtinctè quidquid ſinguli Fratrum de familia præſtare debeant, adnotetur; ut certo quoque ſigno præmoniti, diligenter ſuo muneri ſatisfacere queant; præter peculiaria enim uniuſcujuſque exercitia decernimus, ut ſinguli Fratrum in aliquibus occupationibus religioſos viros decentibus teneantur. *Exercitiorum tabella.*

2 Vicarii, ſeù quicunque Choro Præfecti Miſſalis, Breviariique Romani Rubricas, alioſque *Exercitia Vicarii.*

Cærem nialis, & Ritualis pariter Rom. Sacros Ritus Choro ipſi, & Eccleſiæ inſervientibus explanare teneantur.

Mag. Muſices. 3 Muſices moderatores, Organorumque Pulſatores, illi canendi præcepta; hi verò muſicalia Eccleſiaſtica inſtrumenta pulſandi religioſas artes edoceant.

Confeſſariorum. 4 Sacerdotes, ac Confeſſarii omnes præſertim, tùm humaniores literas profitentes, caſuum Conſcientiæ ſtudiis vacent.

Clericorũ. 5 Clerici profeſſi ad eorum Magiſtrorum præſcriptum, præter ſuperiùs enumerata munera, Templum (ubi fuerit opus) & Sacrarium exornare, Conventum ſcopis mundare, hortos colere, vaſa abſtergere, aliaſque neceſſarias functiones implere, eorum tamen Magiſtris præſentibus, ad Superiorum arbitrium teneantur.

Laicorũ. 6 Laici petendis eleemoſynis, Coquinæ, aliarumque Officinarum miniſteriis, pannorum lotionibus, hortorum culturæ, & aliis conſimilibus exercitiis occupentur.

Otio torpentes. 7 Si qui verò otio indulgentes deprehendantur, alicui miniſterio à Superioribus deſtinentur, qui renuerint, vel notabiliter otioſi nullis exercitiis, nullis occupationibus incubuerint, velut ignavum pecus ciborum ſubtractione puniãtur, & ad opus, quantùm fieri poteſt, compellantur.

De Religioſa Conventus Officinarum occupatione.

TITULUS X.

Officinarum numerus alterabilis. 1 AD Regularis diſciplinæ cuſtodiam multum refert diligentiſſima Officinarum Conventuum occupatio, & cuſtodia; eapropter Nationum varietate, morum, ac Regionum diverſitate, Fratrum commorantium, ædificiorum, locorum, atque reddituum, publicoque commodo diligenter præpenſis, Provinciales Miniſtri in ali-

aliquibus imminuere, in aliis verò Conventibus (prout ſuerit opus) infraſcriptas Officinas, dummodo regularis diſciplinæ, exactæque obſervantiæ ratio non minuatur, liberè, licitèque augere poterunt. Ubi verò ſufficiens Fratrum numerus reperiatur, cæteraque neceſſaria adſint, in principalioribus ſaltem Conventibus infraſcriptę Officinæ inſtituantur, aut inſtitutæ maximopere cuſtodiantur, videlicet, Valetudinarium, Refectorium, Hoſpitium, Veſtiarium, Bibliotheca, Archivium, Promptuarium, Tonſtrina, Calefactorium, Coquina.

2 Harum verò Officinarum mobilia, nec ad breve quantumvis temporis ſpatium amoveri, ſivè aſportari poſſint. Aſportantes verò, vel etiam permittentes gravi pœna puniantur, iiſdemque pœnis ſubiectos volumus, & ſubiicimus officinarum hujuſmodi Præfectos, qui eorum incuria præfata mobilia diligenter ſervare, aut vetuſta, ſeù lacera reſarcire, vel ut reſarcirentur, curare neglexerint. *Officinarũ ſupellex non aſportetur.*

De Bibliotheca.

TITULUS XI.

1 IN inſignioribus Conventibus, ubi præſertim Gymnaſia, ſeù Seminaria erecta fuerint, Bibliotheca inſtituatur, armaria, libri, aliæque res ad eam ſpectantes diligenter parentur, ejuſque aliquis ex inſignioribus illius familiæ Patribus Cuſtos præficiatur. *Bibliothecæ Cuſtos.*

2 Si Bibliothecæ libri catenulis affixi fuerint, ejus clavis omnibus Fratribus ſit communis; ſin autem, Bibliothecæ Præfectus clavem perpetuò ſecu deferre, libroſque neceſſarios juxtà uniuſcujuſque profeſſionem, iis, quæ in propria inſtructione ſervanda erunt, omnino ſervatis, commodare teneatur, qui poſtea ſub pœna excommunicationis retinentibus in ſuum locum reponantur. *Bibliothecarii cura.*

Libri, qui deſunt, procurentur. 3 Cum verò Bibliothecæ Præfecto neceſſarios libros, ſivè ex vetuſtioribus ſint, ſivè etiam ex recentioribus noviter in lucem editis deeſſe conſtiterit, Superiorem localem, ut eos, ſi poſſibilitas adſit, providere dignetur, inſtantiſſimè rogare teneatur, quòd ſi etiam inutiles adeſſent libri, ejuſdem Superioris conſenſu, ut cum aliis utilibus commutentur, diligenter curabit.

Inhoneſti, & prohibiti libri. 4 Libri verò, qui impurum aliquid, vel ab honeſtate alienum quidpiam continerent, aut à Sancta Romana Eccleſia prohiberentur, nec in Bibliothecis, nec eò minùs in Cellis ullatenus aſſerventur, ſub gravioribus etiam pœnis à Viſitatoribus infligendis.

Librorum Bibliothecæ catalogus. 5 Habeat inſuper Bibliothecarius omnium librorum, qui in Bibliotheca cuſtodiuntur, inventarium, ſeù repertorium alphabetico ordine juxta facultatum diverſitatem digeſtum, ejuſque exemplar, ſeù tranſumptum in Archivio Conventus (ut de aliis officinis faciendum eſt) conſervetur, librorum quòque prohibitorum indicem ad expurgandam Bibliothecam penes ſe habeat.

De Archivio.

TITULUS XII.

Quæ in Archivio ſervanda. 1 IN inſignioribus etiam Religionis noſtræ Conventibus locus aliquis tutus, armariiſque & ſcamnis, ac aliis neceſſariis aptè munitus ad archivium conſtituendum deligatur. In eo autem ſcripturæ omnes, privilegia, contractus, libri profeſſionis, atque informationum vitæ Fratrum, qui ex filiatione Conventus illius Ordinem ingrediuntur, ſivè etiam aliorum omnium Fratrum, ſi aderint; Jura item omnia ad Domum ipſam, ſivè Conventum ſpectantia diligentiſſimè cum ſuis repertoriis, ſeù inventariis cuſtodiantur.

2 Ar-

2 Archivii claves tres inviolatè ſint, quarum unam Guardianus, ſivè localis Superior, ſecundam Archiviſta, ſivè Cancellarius, tertiam verò Depoſitarius penes ſeipſos ſervabunt, curabuntque, ut exacta adeò diligentia cuncta ſerventur, nè quidpiam minimi quòque momenti ex incuria, vel negligentia pereat. Cuſtos autem in ſua Viſitatione regiſtra omnia, vel inventaria diligenter recognoſcere teneatur. Si ſecus fecerit, utraque voce biennio careat, ejuſque defectum Provincialis Miniſter in ſua Viſitatione ſupplere teneatur. *Tres claues.* *Cuſtodis viſitatio.*

De Promptuario.

TITULUS XIII.

1 PRomptuarium ad ea omnia, quæ pro quotidianis Fratrum neceſſitatibus exiguntur, conſervanda, opportuniſque temporibus diſtribuenda in unoquoque Conventu deſtinetur. Huic officinæ diſcretus aliquis Pater, qui ſingulari charitate præditus ſit, præficiatur; Ejuſque præcipua munera erunt, quæ cuſtodienda fuerint, ſedulò cuſtodire, quæ verò diſtribuenda, promptè pariter, & alacriter diſpenſare. Certo itaque cujuſlibet menſis die oleum, chartam, calamos, atramentum, & hujus generis alia ad eam quantitatem, quæ præſcribenda erit, omni altercatione ſecluſa, unicuique proferat. Horum verò quantitas diſcretè adeò ſtatuatur, ut & Fratrum neceſſitatibus ſufficienter ſubveniatur, & à ſuperfluitate omninò recedatur. Si quid autem ex his, quæ à Promptuarii Præfecto ſingulis (ut præfertur) menſibus recipiuntur, ſupererit, Communitati reſtituatur. Si quid verò cuipiam defuerit, mox ab eodem Præfecto ſufficienter ſubminiſtretur. *Quæ promptuario cõtinenda.* *Præfectus & eius munus.* *Neceſſariorum è promptuario diſtributio.*

2 In hujuſmodi tamen diſpenſatione accuratè in primis perſonarum qualitas, ac diverſitas pru-

Diſcreta diſpenſatio. denterque perpendatur. Alii enim pluribus, paucioribus alii indigent. Lectores, Concionatores, Studiorum Auditores plura nimirum ad ſtudia, ad vigilias, ad aliaque neceſſaria munia obeunda, quàm alii Fratres, expoſcunt. Temporum quòque, & occupationnm diſcreta ratio habeatur, ut in hyeme, & cum actu ſuis muneribus perfunguntur, plura, quàm æſtivo tempore, & dum ab ordinariis occupationibus vacant, ſuppeditentur.

Obſonii quantitas ſufficiens. 3 In menſa verò ea, quæ pro obſonio tribuuntur, diſcretè adeò ſubminiſtrentur, ut Fratribus ad corporis neceſſitatem ſublevandam ſufficiant, ut corpore deinceps refecto, ſpiritus in Dei ſervitium magis, magiſque roboretur, & cõfortetur. Carnium itaque non minus ſex unciis ſingulis Fratribus communi menſæ, tàm in prandio, quàm in cœna apponatur. Piſcium verò in convenienti quantitate, & proportione. *Itinerantium refectio.* Pro Peregrinis autẽ, ſeù Itinerantibus Fratribus, ſi fortè advenerint, opportuna obſoniorum præter ea, quæ Fratribus de familia ſubminiſtrãda fuerint, præparatio fiat, nè cum advenerint, quæ ad eorum refectionem neceſſaria ſunt, Miniſtrorum, ſeù Officialium incuria deſint. *Fructus.* Fructus demum Agrorum, Hortorum, & hujuſmodi in Promptuarium deferantur, & æquis inde portionibus in publico refectionis loco, nullo perſonarum diſcrimine habito, ſingulis Fratribus diſpenſetur.

De Tonſtrina.

TITULUS XIV.

Tonſoriã diſcant artem Fratres. 1 SÆculares in poſterum ad Fratrum tonſuram, quoad fieri poteſt, non accerſantur, ubi primùm Fratres, qui omnino docendi erunt, illi nimirum, qui apti videntur, literarumque ſtudiis non incumbunt, tonſoriam artem didicerint. In unoquoque Conventu Tonſoris Officina neceſ-

neceſſariis rebus, & Inſtrumentis, debitaque ſupellectili inſtructa deputetur; quo in loco Frater, qui Tonſoris Miniſterium perficit, certis diebus aſſiſtat, & huic charitatis officio ſatisfaciat, nulluſque Fratrum extra Conventum tondatur, vel abradatur. Porrò raſura Hyeme ad menſem, Æſtate verò ad vigeſimam diem ubique locorum fiat, tùm verò Tonſori unus, aut (Fratrum numero axigente) plures ſocii, qui ei neceſſaria ſubminiſtrent, aſſignentur. *Officina ipſa & eius ſupellex.* *Tempus.*

2 In abraſura verò, Capillorumque tonſura Fratres noſtri ab omni vanitatis ſpecie procul abſint, ſed, ut Religioſos decet, ad neceſſitatem dumtaxat hoc miniſterio modeſtè utantur. Illud præ omnibus caveatur, ut Novitii, & Profeſſi in Seminariis commorantes præſertim, Fratreſque omnes imberbes eam præcipuè Capillorum partem, quæ temporibus prominet, æqualiter attonſam, ſivè abraſam geſtent; itaut Capillorum anguli hinc inde in temporibus nullo modo emineant; qui ſecus fecerint, ſeù aliis vanitatibus in Capillorum compoſitione, vel attonſione uſi fuerint, vel Superiores, qui id permiſerint, gravioribus pœnis, etiam publicè, pro qualitate tranſgreſſionis ſeveriùs puniantur. *Tonſuræ Religioſitas.* *Trãſgreſſores.*

De Cubiculo Fratrum Calefactorio.

TITULUS XV.

1 LOcus aptus, & à Coquina (quantùm fieri poterit) omnino diſtinctus pro communi Fratrum Hyemis tempore calefactorio in præcipuis Conventibus deputetur, ſacris Imaginibus, ſcamnis, ſivè ſedilibus in circulum efformatis, inſtrumentiſque ad excitandum, & conſtruendum ignem accomodatis muniatur, lampaſque ſivè communis lanterna nocturnæ calefactionis tempore ardens paretur. Ibique Fratres omnes, nec alibi, religioſa modeſtia calefiant. Silentium *Locus calefactionis.* *Eius ſupellex*

(no-

Silētium iis ſerue-tur. (nocturnis præcipuè horis) inibi perpetuò colant, ſ ù (ſilentii hora juxta præſcripta decreta tranſa-cta) ſacris ſcripturis, conſcientiæ caſibus, vel aliis hujuſmodi colloquiis reficiantur. Qui verò ibi res eſculentas decoquere, ſeu eis veſci præſume-rent, publicis jejuniis in pane tantùm, & aqua pœnam exolvant.

De Coquina.

TITULUS XVI.

Coquus, & eius conditio. 1 COquinæ deinceps ſæculares nullo pacto præficiantur, quoad fieri poteſt, ad hoc autem miniſterium laicus ex noſtris, qui charita-te, ac mundiria in primis præſtet; ſeligatur, iſque, ut ſingularis mundities in ſua officina perpetuò niteat, utque omnia opportunè pro Fratribus pa-rentur, quam diligentiſſimè curabit.

Particu-lariū cibi. 2 Carnes autem, neque pulmentaria, aut alia quævis edulia pro particulari quopiam Fratre co-quere, ſeù condire nullo modo præſumat, alio-quin publicæ diſciplinæ pœnam nullatenus diffe-rendam ſubeat. Si quis autem, vel tranſactæ abſti-nentiæ cauſa, vel præſervandæ, aut etiam tuendæ valetudinis gratia aliqua ſibi utiliora edulia con-diri, ſeù miniſtrari petierit, de Superioris cōſenſu cū Dei benedictione condiri, & miniſtrari queāt.

In coqui-nam, nemo intret. 3 Fratres autem quicunque (Officialibus dum-taxat exceptis) eoque minus ſæculares ad Coqui-nam, vel ubi parantur portiones, (quas nullo pacto intra Refector um parari volumus) ſub quovis prætextu accedere non permittantur.

De honeſta Fratrum Recreatione.

TITULUS XVII.

Recrea-tionis tē 1 SUperiores, ut Fratres noſtri bis quotidiè ordinaria recreatione reficiantur, ſemel poſt prandium, ac iterum ſemel poſt cœnam unius

unius dumtaxat horæ pro qualibet vice ſpatium benignè concedant, eoque tempore mutuis, modeſtis tamen, religioſiſque confabulationibus, colloquijſvè pietatem, religionemque redolentibus, quibus ſpiritus ædificetur potiùs, quàm deſtituatur, inter ſeſe refocillentur. *pus, & modus.*

2 Alias inſuper extraordinarias recreationes juxta Nationum, locorum, temporum, ac Perſonarum diverſitatem tùm intra, tùm extra Urbes, & Oppida (non tamen in domibus ſæcularium, quicunque hi fuerint) diſcreti Superioris arbitrio benignè concedimus. *Extraordinariæ recreationes.*

3 Spectaculis verò, Choreis, Comœdiis, Perſonis, aliiſque hujuſmodi vanitatibus nullatenus intereſſe præſumant, nec Superiores intereſſe permittant; quòd ſi contra hujus Conſtitutionis præſcriptum iis impudenter intereſſe, ſive ea per ſemetipſos efficere auderent, ad Superioris arbitrium puniantur. *Recreationes prohibitæ.*

CONSTITUTIONES IN CAPUT SEXTUM REGULÆ.

De Cellarum, ſeu Camerarum, & Hortorum proprietate eliminanda.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Fratres nihil ſibi approprient, nec domum, nec locum, nec aliquam rem &c.*

1 CUBICULA in poſterum, ſeù Cameræ Conventuum juxta antiquitatis, ac dignitatis gradum diſtribuantur, pro conceſſione *Cubiculorum Patentes, & vſus.*

ne

ne verò literæ patentes, ſi fiant, à Generali, vel Provincialibus Miniſtris non abſolutè, vel perpetuò, ſed ad eorum dumtaxat arbitrium concedantur. Nulluſque Cubicula, Cellas, ſeù Cameras ſibimet ut proprias uſurpare præſumat, ſed ſinguli Cellarum, quæ ſibi à Superioribus concedentur, quævè per omnia (quantùm fieri poterit) uniformes erunt, ſimplici tantùm uſu fruantur.

Cubiculorum inſcriptiones.

2 A privatis autem Cellis particularium nomina inſcripta penitùs auferantur, ac nè ad tempus tantummodò hujus decreti exequutio facienda cenſeatur, decernitur, ut ex eorum poſtibus etiam divellantur. In Valetudinario tamen, Hoſpitio, Seminario, Cubiculiſque Prælatorum officio deputatis, ac iis inſuper Cellis, quæ Concionatorum, ac Lectorum (quibus licita hæc commoditas neceſſaria eſt) uſui deputantur, præfatæ inſcriptiones permittantur, quin potiùs, ubi deſint, apponantur.

In Cellis epulari nefas.

3 In privatis autem Cellis, ſeù alicubi nullus veſci, nullus ibidem res eſculentas abſcondere, aut quovis modo recipere, ſeù recepta aſſervare præſumat; ex neceſſitate tamen, ſeù infirmitate, vel medicina aliquid ad Superioris arbitrium concedatur.

Suppellex in Cellis non admittenda.

4 Vana Iconum, Imaginum, ſivè tabularum pictarum, vel etiam Statuarum ornamenta, ſivè ſuperfluæ conopeorum delitiæ, quæ religioſam paupertatem excedunt (niſi de Superioris licentia ex urgenti dumtaxat neceſſitate conceſſa) à quibuſvis, ſeù quorumcunque Cellis, & Cubiculis penitùs auferantur.

Supellectilis religioſitas.

5 Sint tamen (ut diximus) quoad fieri poterit, Religioſorum Cellæ per omnia conformes, lectulus ſimplex, humili ſubſtrato, aliiſque neceſſariis tantummodo, non autem ſuperfluis rebus munitus, linteis quòque, & operimentis, quæ pauperes deceant, modeſtè compoſitus adſit, totaque ſupellex, & utenſilia omnia ſtatui paupertatis, quam profeſſi ſumus, conveniat.

6 In

6 In Cellis autem Seperiorum Officio deputatis, aut Inſigniorum Patrum uſui conceſſis plura quòque utenſilia, aliaque juxta munerum, & officiorum dignitatem neceſſaria (modò ſuperflui luxus, & vanitatis quælibet ſpecies abſit) ſubminiſtrari poterunt. Nemini tamen ad proprium uſum, etiam ad breve tempus (niſi legitima cauſa, vel urgens adeſſet neceſſitas) concedantur. Verùm à Conventus Officialibus, quibus de munere incumbit, Superioribus abſentibus, ſedulò cuſtodiantur, & conſerventur. *Cellis Superiorum, &c aliquid permiſſum.* *Cellæ Superiorũ à quibus cuſtodiendæ.*

7 Omnium cellarum feneſtræ, quæ in publicas vias, aut vicinas Sæcularium ædes proſpiciunt, muro, vel ligneis cancellis, aut quopiam aptiori inſtrumento ita obſtruantur, ut earum proſpectus omnino impediatur. *Clemens VIII. Feneſtræ.*

8 Nemo peculiarem, ſivè privatum hortum poſſideat, nec ulli in poſterum horti hujuſmodi concedantur, ſi tamen aliquis adeſſet, qui ex particulari dumtaxat cella ingreſſum habeat, ejus curæ cameræ Cuſtos pro communi tamen Conventus uſu præficiatur; Si verò patentem habeat aditum, aliquis ei Laicus ad cuſtodiam deputetur, fructus tamen omnes pro Fratrum neceſſitatibus aſſerventur. Fructiferæ arbores abſque Capituli Conventus licentia non incidantur; qui verò eas abſque præfata licentia incideret, ſi Superior fuerit, privetur; ſin autem, arbirrio Superioris puniatur. Laici verò hortos colendi artem callentes ad id muneris etiam inviti à Superioribus compellantur. *Horti Cellarũ.* *Fructiferæ arbores.*

9 Separatus verò hortus Sacrario, Seminario, ac etiam Valetudinario, quantum fieri poterit, & ob horto communi diſtinctus aſſignetur. *Hortus Sacrarii Sem. Vales.*

De ratione admittendi Paternitatem, & Filiationem in Conventibus.

TITULUS II.

Paternitatum & Filiationum uſus.

1 PAternitatis, & Filiationis uſus nullam arguit adverſus Regulæ præceptum domus, aut loci appropriationem; Provinciales itque Miniſtri, ut ſinguli Provinciarum Conventus Patres, & Filios habeant, atque ut hic uſus juxta Urbanarum hujuſmodi Conſtitutionum Decreta inviolatè ſervetur, omnem adhibeant diligentiam.

Filiationes Cõuẽtuum non traſferẽdæ Earũ privatio ablata.

2 Filiationes itaque à Conventu in Conventum (ſalvo tamen Decreto ſuperius Cap II. tit. VI.) minimè transferantur, nullæque deinceps, etiam in perpetrati delicti pœnam à nativis Conventibus excorporationes (ut ajunt) fieri poſſint.

Natiuus Cõuentus, qui.

3 Is verò Nativus Conventus appellabitur; cui aliquis in Filium à Patrum Capitulo (ut ſupra ſtatuimus) cooptatus eſt, ſivè ejuſdem loci ſit oriundus, vel non, ſivè probationem in eo egerit, vel ibi profeſſionem emiſerit, ſive, non. Quòd ſi quiſpiam hactenus in filium Provinciæ receptus ſit, in eadem Provincia poſſit per duas ex tribus partibus Capituli Conventus loci nativi in ejuſdem Filium acceptari. Quòd ſi non acceptetur, per Provinciale Capitulum, ſeu Congregationem alicui illius Provinciæ Conventui cooptetur; Item ſi in aliena Provincia receptus ſit ad habitum, & Profeſſionem, tanquam ejuſdem Provinciæ Filius, per Capitulum, ſeù Capitularem Congregationem alicui Conventui illiùs Provinciæ incorporetur.

Cooptationes in filium.

Bona non conferentes in cõmune.

4 Si quis autem Fratrum, poſtquam Urbanæ Conſtitutiones hujuſmodi ad ejus notitiam pervenerint, omnia bona, quæcunque illa fuerint, ſivè eis de facto utatur, ſivè ea apud ſæculares ullo pacto detineat, non revelaverit, & Conventui,

cujus

cujus Filius eſt, quantùm ad omne, & quodcunque Jus eo ipſo non reſignaverit, omnium legitimorum actuum Jure, & utraque voce biennio privetur, aliiſq; proprietariorũ pœnis ſubjaceat.

Bonorum applicatio.

5 De bonis autem ſtabilibus, ac etiam mobilibus indiviſis hæreditatis jure, vel quomodolibet ad Fratres, & Conventus ſpectantibus decernitur, ut quam citiùs hujuſmodi Conventuum jura dilucidentur, bonaque ſic adjudicata nativis Conventibus (ſervato tamen ſacræ Congregationis, ut ſupra Decreto de abdicanda proprietate) penitus applicentur.

Bona obeuntium Fratrum.

6 Si quis verò extra nativum Conventum objerit, mobilium bonorum à Superioribus ſibi pro neceſſitatibus ad uſum conceſſorum, quæ apud ſe tunc haberet, deductis curationum, & funerum impenſis, medietas altera nativo Conventui, altera verò ei, in quo extremum clauſerit diem (dummodo ibi de familia fuerit) applicetur.

Patrum Conventus qualitates.

7 Conventuum autem Paternitates ideo in Ordine noſtro inſtitutæ ſunt, ut Conventus magis magiſque decorentur, pluriumque diſcretorum Patrum conſilio, & prudentia Conventuum ipſorum negotia utiliùs perficiantur, eorumque utilitati ex plurium auxilio magis conſulatur. Ad haſque propterea non omnes paſſim adſumendi ſunt, ſed ij dumtaxat, qui egregiis animi qualitatibus ornati fuerint, annumque trigeſimum quintum expleverint. Ad hoc verò (Doctoratus titulo dumtaxat excepto) nullus gradus, nullumque aliud quodcunque munus ſuffragetur.

Magiſtri ſunt Patres Conventus.

8 Omnes itaque Sacræ Theologiæ Magiſtri, eo ipſo ac Doctoratus lauream ſuſceperint, nativorum Conventuum Patres exiſtant. Aliorum verò Patrum electio ad Conventus Capitulum ſpectat, confirmatio verò, ſine qua invalida eſſet electio, in inſignioribus Conventibus ad Generalem Miniſtrum pertinet, in aliis verò Conventibus ad Provincialem de Capituli Provincialis, ſivè Capitularis Congregationis conſenſu.

Patrum electio, & Confirmatio.

De

De Paternitatibus Provinciarum.

TITULUS III.

Qui intelligantur Patres Provinciæ.

1 DE Paternitatibus Provinciarum ſtatuitur, ut ij tantùm titulo, & privilegio Paternitatis fruantur, qui vel actu ſunt, vel jàm Provinciales, tùm in propria, tùm in alienis, ſivè etiam titularibus Provinciis fuerunt. Eadem Provincię Paternitate Procurator, Socius, Secretarius Ordinis, abſolutis Officiis, perfruantur; Regentes etiam, qui in Studiis generalibus, & Collegiis duodecim annorum ſpatio legendo laboraverint, quivè per gradus præſcriptos ad ſtudiorum generalium Regentias promoti fuerint, ejuſdem Paternitatis ſuarum Provinciarum titulis honeſtentur, & à Generali Miniſtro ad præfatas Paternitates literæ patentes, quæ ſi laudabiliter ſe geſſerint, negari nequeant, beniginſſimè concedãtur.

Procuratoris Ordinis privilegium.

Procurator verò Ordinis, expleto Officio, primus ſuæ Provinciæ Pater remaneat. Patres autem Provinciæ ex gratia nullatenus in poſterum fiant, hactenus autem deputati nullo Paternitatis privilegio gaudeant, niſi à Diffinitorio Provinciali nativæ Provinciæ approbati fuerint, & à Capitulo Generali confirmationem, & ab ipſo Generali Miniſtro novas patentes literas obtinuerint.

Patres Provinciæ per gratiam.

De diverſitate Conventuum, eorum fundatione, & Fratrum numero.

TITULUS IV.

Claſſes Conuẽtus.

1 COnventus omnes Religionis quo ad dignitatem ſic in Claſſes dividimus, ut primæ Claſſis ſint, in quibus Fratres ultra ſexaginta ali poſſint; ſecundæ Claſſis, ſupra quadraginta; tertiæ verò, ſupra viginti; quartæ demum, reliqui omnes.

2 Pro

2 Pro novis verò Conventibus ædificandis, ſivè fundandis, aut etiam iis, qui fundati ſunt, & ædificati, acceptandis (quod tamen non niſi de Capituli Generalis licentia fieri poteſt) hoc inter leges habeatur. Nullatenus deinceps recipiatur locus, niſi ubi ſpes certa fuerit, ut ibi duodecim ſaltem Fratres in Dei, Populorumque famulatum, juxta Summorum Pontificum Decreta, ac Sacræ Congregationis Concilii Conſtitutionem die vigeſima prima Junii 1625. ſancitam, ſufficienter aliqueant. *Conventuum receptiones.*

3 Ubi verò in Conventibus jam ædificatis minor Fratrum numerus eſt, quam prædictus, neque is ullo pacto eſſe poteſt, ut in eis quatuor ſaltem Fratres permaneant, qui & fidele Deo miniſterium exhibeant, & Seraphicam Regulam, Sanctiſſimaſque Conſtitutiones inviolatè obſervent, ſintque Populis in ædificationem, & non in ſcandalum, Provinciales Miniſtri quàm diligenter curabunt. *Conuẽtus Minores.*

4 Ad Conventum verò recenter (ſervatis ſervandis) ædificatum, ſivè receptum nullatenus Fratres commoraturi accedant, donec ipſa Eccleſia, & Domus, ſivè Conventus ad eam ſtructuræ formam redacta ſit, quæ inſtituto noſtro conveniat, niſi Generali Miniſtro unà cum Provinciali, & Aſſiſtentibus pro communi Religionis bono aliter expedire videretur; nec etiam deinceps abſque Generalis Capituli, ſeù Protectoris, & Generalis Miniſtri diſpenſatione recipi poſſint Conventus, quibus animarum cura annexa ſit. *Novorum Conuẽtuũ inhabitatio.*

De aggregatione Locorum, & Conventuum.

TITULUS V.

1 Quoniam in Conventibus, ſeù locis, in quibus ad minus quatuor Fratres commodè ali nequeunt, regularis diſciplina, ac Religionis inſtituta ſervari non poſſunt, ideò decer- *Quæ loca Conventibus aggregetur, & quomodo.*

cernitur, diſtrictèque præcipitur, ut Conventus, ſeù loca hujuſmodi, quæ quatuor, (ut præfertur) ad minus Fratres alere non valent, cum omnibus ſuis bonis tàm mobilibus, quàm immobilibus, ac etiam juribus, & privilegiis, aliiſque immunitatibus, & gratiis quibuſcunque viciniorıbus Conventibus applicentur; neque in his Fratres noſtri ullatenus commorari præſumant. Guardianus verò, ſivè localis illius Conventus Superior, cui locus præfatus unitus, & aggregatus fuerit, quando ſibi opportunum viſum fuerit, vel neceſſitas ipſa depopoſcerit, Sacerdotem exemplarem, nec ſemper eundem pro Sacro faciendo, & confeſſionibus audiendis unà cum Socio eò tranſmittat. Sacerdos autem, & Socius hujuſmodi eo loci nullo pacto, nec ſub quovis prætextu pernoctare audeant, ſed expleta functione, quamprimùm ad Conventum reverti, ibique ſub Superioris obedientia humiliter commorari teneantur.

Loci aggregati cultus.

In loco aggregato pernoctare non licet.

2 Loca verò Ruralia, & Silveſtria, ubi nulla eſt Miſſarū ad Populorū ſatisfactionem, ſeù audiendarū confeſſionū indigentia, penitus dimittantur.

De Conventu Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe.

TITULUS VI.

Eius regimen.

1 ROmanus Sanctorum duodecim Apoſtolorum Conventus peculiari providentia, ſancta reformationis diſciplina, ſacrorum ſtudiorum propagatione, divinarum rerum obſequio, ac temporalis adminiſtrationis cura quàm diligentiſſimè regendus eſt. Statuimus propterea, ut ex quibuſcunque, tàm ultra, quàm citra Montes Provinciis Patres, & Fratres, qui vitæ integritate, morum compoſitione, ac ſapientia inter cæteros conſpicui ſint, ibi de familia collocentur. Sint tamen ad Superiorum arbitrium amovibiles; Inutiles verò Fratres à Generali Miniſtro omnino removean-

Familia amovibilis

moveantur. Sint verò ea vitæ innocentia, eaque puritate conſpicui, ut nec Prælaturas ambitioſæ prætenſionis titulo, nec aliud quidpiam, quod religioſos viros dedeceat, ullo pacto perquirere, vel attentare præſumant.

De Conventibus in Terris Infidelium conſtitutis.

TITULUS VII.

1 Conventus, qui in Infidelium, ſivè Hæreticorum, aut Schiſmaticorum Terris, aut confiniis ſiti ſunt, maxima Superiorum pro bono eorum regimine prudentia, ac diligentia indigent, ut ii nimirum, qui eis præfuerint, aut vitam ibi traduxerint, Populis in errorum caligine, ac infidelitatis tenebris ambulantibus ſanctiſſimis moribus, & integerrimæ vitæ probitate, devotionis, atque doctrinæ lucerna, lumen, & candelabrum exiſtant. Provinciales itaque Guardiani, ſivè alii quicunque Superiores, & Fratres de familia collocandi vita, moribus, devotione, atque doctrina inſignes eligantur, nec eò, niſi his qualitatibus præditi, ullo pacto mittantur.

Qualitas in hiſ Cõuent. collocandorũ.

De petendis Eleemoſynis.

TITULUS VIII.

Text. *Vadant epro leemoſyna confidenter &c.*

1 Fratres noſtri quotieſcunque, vel ſanctæ obedientiæ mandatum, vel alendorum Fratrum neceſſitas poſtularet, oſtiatim mendicare juxta Regulæ præcepta non erubeſcant. Ubi verò ex Conventus reddituum tenuitate alienis piorum eleemoſynis ut plurimùm vivendum eſt, hoc mendicandi onus Fratribus laicis imponatur.

Eleemoſynis cõqui rendis deſ ſignentur Laici.

2 Licet autem hæc de quæritandis eleemoſy-

nis

Iuniores ad eleemoſynas petendas miſſi.

nis cura ſolis Laicis regulariter committenda ſit, non improbamus tamen, quin humilitatis exercendæ gratia, Fratres omnes eleemoſynas hujuſmodi quærere queant. Quinimmò ſi quando ad eorum mortificationis experimentum, virtutumque acquiſitionem ſalubriter opportunum Superiori videbitur, eos ad eleemoſynas petẽdas mitti liberè concedimus, adiuncto tamen junioribus, ſi ad id ij deligantur, maturioris ætatis, ſpectatæque probitatis Socio. Ubi verò, & quando conſuetum fuerit, meſſis præcipuè, atque vindemiæ tempore, Guardiani, ſeù locales quicunque Superiores Fratres omnes in petendis eleemoſynis frequenter exerceant.

Meſſis, & Vindemiæ eleemoſynæ quæſitæ.

Eleemoſynas quæritantium indulgentia.

3 Nemo itaque ex noſtri Ordinis Fratribus, quicunque hi fuerint, juxta Regulæ monitum eleemoſynas quæritare erubeſcat, eòque magis quòd à quibuſdam Summis Pontificibus conceſſam fuiſſe Fratribus pro Dei amore quæſtuantibus quadraginta dierum indulgentiam cognoſcamus, quam & confirmandam à S. D. N. URBANO Octavo humiliter petimus. De ejuſdem inſuper Apoſtolicæ benignitatis conceſſione à quibuſvis etiam utcumque excommunicatis eleemoſynas quæritare Fratribus noſtris liberè, licitèque permiſſum eſt.

Ab excõmunicatis eleemoſynæ etiam petendæ.

Pro quibus nõ petẽdæ eleemoſynæ.

4 Pro cõſanguineis verò, ac etiam quibuſvis, & cujuſcunque conditionis amicis nemini ex noſtris Fratribus eleemoſynas quærere liceat. Cõfeſſarii ſub pœna ſuſpenſionis a Cõfeſſionibus audiendis ipſo facto incurrenda pœnitentiam de dando ſibi eleemoſynas nullo pacto imponant.

Confeſſariis quid vetitum.

Eleemoſynæ pauperibus diſtribuendæ

5 Quia demum gratis acceptum, gratis quòque tradendum eſt, idcirco ſtatuitur, ut in commodioribus noſtri Ordinis Conventibus, loco, & tempore à Superiore deputandis, bis, vel ter in hebdomada juxta Conventuum facultates per probum quempiam, ac pium Patrem ex his, quæ ſuperſunt religioſis Fratrum neceſſitatibus, eleemoſynæ pauperibus diſtribuantur.

De

De mutua inter Fratres Charitate.

TITULUS IX.

Tex. *Si mater nutrit, & diligit Filium ſuum carnalem, quantò diligentiùs debet quis diligere, & nutrire Fratrem ſuum ſpiritualem.*

1 QUi pacem, mutuamque fraterni amoris charitatem, ac dilectionis tranquillitatem turbaverint, ſeu rixas, odia, & ſcandala inter Fratres, aut Sæculares diſſeminando, ſeu verbo, facto, vel ſcripto detrahendo, aut graviter obmurmurando, ſeù adverſus Prælatos præſertim, aut alios quoſcunque maligna, temerariaque inventa moliendo, ſeù denique rebellionem impudenter ſtruendo, aut alio quovis modo diſcordiæ peſtilentiam in Conventibus excitando, ab iiſdem Conventibus ipſo facto expellantur: ac ſi ab eis hæc male facta fuiſſe conſtiterit, graviter, ſeverèque, omni poſtpoſito humano reſpectu, puniantur, & ad pœnam talionis, qui conficta quomodolibet adverſus quempiã, præcipuè verò Prælatos componere auſi fuerint, rigoroſiſſimè coerceantur. *Religioſã quietem perturbantiũ pœnæ.*

2 Cuſtodes itaque hos omnes, & conſimiles, itemque eos, qui communiter à Prælatis ob pravam eorum, intolerabilemque converſationem refutari ſolent, diligenter inquirere, & ad Capitulum Provinciale deferre teneantur. Provinciales autem ad Generalem Miniſtrum, ſivè Generale Capitulum, vel Congregationem eorum informationem (ſi fuerit opus) traducant. Fratres verò hujuſmodi è Cuſtodiis à Cuſtodibus arceantur, & ad Miniſtros Provinciales mittantur. Hi verò in alia Cuſtodia, & ſub certi cujuſpiam Patris ad eorum libitum deputandi diſciplina collocentur; ac, ſi præfixo tempore corrigantur, ad Cuſtodiam reduci, ibique permanere queant; Si verò nec *Circa turbatores pacis Cuſtodũ diligentia, & munus.* *Relegatio*

intra id tempus mutentur, à Provinciis expellantur, & ad alias etiam corrigendi à Generali Miniſtro mittantur, nec ad proprias, niſi priùs emendentur, ullatenus revocentur, aliiſque pœnis Superiorum arbitrio plectantur, & quouſque de emendatione non conſtiterit, utraque voce priventur. At ſi demum incorrigibiles comperiantur, juxta propria de incorrigibilibus Decreta Prælati in eos animadvertant.

Incorrigibiles.

Provincialium cura de reconciliatione.

3 Provinciales verò Miniſtri in ſuis viſitationibus perpetuos inter Fratres charitatis ignes excitare tenentur. Idcirco ſi quos repererint aliqua inter ſe levitate diſſentientes, paternè concilient, ſi qui verò paci, ſeù reconciliationi adverſentur, à Conventu ſtatim nulla tituli, nulla gradus, nullaque Perſonarum ratione habita, ipſo facto expellantur.

4 Qui odioſi alicujus nominis per contemptum malitioſè author fuerit, graviter puniatur. Ob idque decernitur, ne quiſpiam agnomen alicui imponere, cum Fratres omnes proprio (ut decet) nomine, vel Patriæ ſaltem appellandi ſint, ullatenus audeat.

De Curandis Infirmis, & Valetudinario Cuſtodiali.

TITULUS X.

Tex. *Et ſi quis eorum in infirmitatē ceciderit, &c.*

Inſtitutio eiuſdem.

1 UT eò diligentiùs Infirmorum obſequiis ſatisfiat, decernimus, ut non ſolum in unoquoque Conventu Valetudinarium (ſi fieri poteſt) habeatur, ſed alterum inſuper in unaquaque Cuſtodia loco ad id per Provinciale Capitulum, ſeù Capitularem Congregationem aptiori, ſalubriorique delecto commodius omninò, & quamprimum inſtituatur, multis manſionibus, melioribus item, ac ſplendidioribus ſupellectilibus

bus ditetur, omnibuſque neceſſariis pro ſingulis totius Cuſtodiæ infirmis ejuſdem Cuſtodiæ Conventuum pro rata expenſis copioſiùs inſtruatur.

2 Primus Cuſtodialis hujuſmodi Valetudinarii Præfectus Cuſtos ipſe in ſua Cuſtodia inſtituitur; Infirmariuſque præterea, & ſi fuerit opus, alii Coadiutores eligantur. Si quando Cuſtodem abeſſe cōtigerit, alium ex probioribus Patribus in ſui vices, qui Valetudinarii curam gerat, idem ipſe Cuſtos ante diſceſſum deputare tenetur, ejuſque quoad hoc munus erit, infirmos frequenter inviſere, ac blandè conſolari; Guardianum, ſeù localem Superiorem, Infirmariumque, prout expedire judicaverit, ut exactiſſimè infirmis ſatisfiat, ardenter ſolicitare. Provinciales verò Miniſtri, ſi quos Cuſtodes, Guardianos, alioſque locales Superiores circa infirmorum curam notabiliter adeo deliquiſſe compererint, ut ægrotantibus hujuſmodi viſitationes, cohortationes, aliaque neceſſaria tùm medicamenta, tùm edulia à Medicis ordinata defuerint, privationis officiorum eo ipſo pœna coerceant. *Præfectus Infirmarius, & Coadiutores.* *Cuſtodis partes.* *Negligētes puniātur.*

3 Infirmarium verò, qui Cuſtodiali præfato Valetudinario præficiendus eſt, ſolertem oportet eſſe virum, laboris patientem, charitate fervidum, validiſque viribus; Ejus circa infirmos munera erunt, ſedulò ipſis, punctuatimque providere, Superiorem, ſi res aliqua ad expellendum morbum defuerit, ſtatim monere, modum in propria inſtructione ſibi tradendum ritè perſolvere ſpecialemque ſeniorum, atque debilium Fratrum, non ſecus ac graviter ægrotantium curam habere, omnem denique diligentiam in hoc maximo charitatis miniſterio adhibere, quòd ſi ipſe, ſivè coadiutores defecerint, ſeverioribus pœnis juxta delicti qualitatem graviter puniantur. *Infirmarii qualitates* *Munus.*

4 Inſtituatur præterea in unoquoque hujuſmodi Valetudinario peculiaris miniſter, qui coquinæ Valetudinarii præſit, deputeturque hac de cauſa locus ad id quàm maximè aptus, ſingulis *Ciborum parator.*

I 2 uten-

utenſiliis ad cibaria pro ægrotis excoquenda ſingillatim munitus.

Medicus. 5 Singuli verò Conventus, iſque maximè, ubi Cuſtodiale hujuſmodi valetudinarium inſtitutum fuerit, pro infirmis diligenter curandis medicum eo loco fama celebriorem a ſolo Superiore de localis Capituli conſenſu deligendum adhibeat.

Qui ad Valet. transmittendi. 6 Ad hoc itaque Valetudinarium totius Cuſtodiæ Fratres infirmi, ſivè ejus Cuſtodiæ nativi fuerint, ſivè tantùm in præfatæ Cuſtodiæ Conventibus de familia collocati, ſtatim ac in morbum aliquem gravem, diuturnumque inciderint, Equo, vel alia quacunque neceſſaria commoditate vecti à Guardianis, aut localibus quibuſlibet Superioribus ſub pœna privationis officiorum, & inhabilitatis per triennium ad alia quælibet tranſmittantur. *Incurabili morbo detenti.* Qui autem incurabili detinerentur infirmitate, ad nativos Conventus remittantur; ſi tamen ab incurabili hujuſmodi infirmitate in aliquo Conventu, ubi longum vitæ ſpatium in ejus ſervitio traduxiſſent, correpti fuerint, inibi remanere ad Miniſtri Provincialis àrbitrium valeant.

Ægroti peregrinantes. 7 Alienarum inſuper Provinciarum Fratres advenæ, seù Peregrinantes, ſi in morbum incidant, ad ipſum idem Valetudinarium, ac ſi ejuſdem Cuſtodiæ eſſent, aut ibi de familia collocati, eo ipſo curationis gratia mittantur. *Accidentariæ, & conquiſitæ ægritudines.* Nemo verò eorum in quavis ægritudine quantumvis accidentaria, & non febrili, ac etiam ex actu quocunque ſpontaneo contracta deſtituatur, quinimmo ſi quas pœnas demeruiſſet, iis ante curationem non plectatur, curatus verò, ſi non ſatis paſſus ſit, cum miſericordia puniatur.

Expenſæ pro peregrinis ægrotis. 8 Expenſæ verò, quæ pro peregrinantibus (ut præfertur) infirmis Fratribus faciendæ ſunt, ab eorum nativa Cuſtodià, vel Provincia Valetudinario hujuſmodi ſolvantur; quòd ſi præ morbi gravitate ad Cuſtodiale præfatum Valetudinariū eorum peregrinorum, infirmorumque Fratrum quiſpiam tranſmitti non poſſet, in ejus loci, ubi

cum

cum infirmari contigerit, Valetudinario omnibus charitatis obſequiis recipiatur, & curetur. Quidquid verò expenſum fuerit, à nativa ejus Cuſtodia, vel Provincia, juxta Provincialis illius diſpoſitionem exolvatur.

Quãdo in Conuẽtus valetudinario peregrini detinendi.

9 Ubi primùm Fratres aliquo morbo affecti decubuerint, devotiſſimè confiteantur, ejſque JESU CHRISTI (qui verus animarum, corporumque medicus eſt) Sanctiſſimum Corpus deferatur, quòd ſi ita ingraveſceret morbus, ut infirmi diutiùs lectulo decumbere cogerentur, ſi Sacerdotes fuerint, ſingulis ſaltem hebdomadibus ſanctiſſima Communione reficiantur; periculoſiori verò valetudine laborantes eò frequentiùs communicent, quò reverentia tanti Sacramenti permiſerit: Si verò Sacerdotes non ſint, ad Confeſſarii arbitrium de Superioris conſenſu Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumant.

Confeſſ. & comm. ægrotantium.

10 Non minus tamen de viſitatione, quàm de ſolerti ægrotantium cura providendum eſt. Superiores igitur, & Cuſtodes præſertim infirmos non ſemel quotidiè viſitare, ſanctiſſimis verbis mulcere, ſolari demum, & ad patientiam confortare tenentur.

Viſitationes infirmorum.

11 Quia verò non ad Superiores modò, ſed & ad cæteros quoſcunque Fratres infirmorum viſitatio ſpectat, ſingulis propterea, aut ſaltem per vices alternatis diebus hoc charitatis officium ardenter ab omnibus præſtandum eſt; quod tamen ut diligentiùs compleatur, ſtatuitur, & decernitur, ut qualibet hebdomada in conſueta Sabbathi tabula duo ex Patribus (nemine prorſus excepto) infirmorum viſitatores, qui eos quotidiè viſitent, deputentur. Excipiuntur tamen Novitii, & Profeſſi intra Seminaria degentes; qui tamen hoc ipſum, ſi quando accidat, inter ſeſe præſtare debebunt.

Viſitatores ægrotantium.

12 Viſitatorum itaque hujuſmodi munus erit ægrotantes frequenter inviſere, conſolari, & ad patientiam cohortari; Superiores verò præſertim,

Muna, eorum.

cum infirmorum aliquis in agoniam devenerit, poſtrema, eaque maxima charitatis munera compleant. Adſint propterea ſpeciales libri ad infirmorum ſolamen, & ad animarum commendationem, eaque diligentiſſimè adeò compleatur, ut in extremis laborans ægrotus nullatenus etiam per minimum temporis ſpatium deſeratur.

Animæ commendatio.

Olſequia defuncti Fratris.

13 Si Fratrem mori contigerit, quicunque ille ſit, eo ipſo ſigno campanæ manifeſtetur, & Fratres ſinguli audientes Pſal. *De profundis* recitare teneantur, ex corde Deo animam ejus commendando deinde per Infirmarium, & alios hujus muneris officium; tàm pium exercere volentes, lavetur corpus, & in locum Capituli deferatur, Fratribus omnibus aſſociantibus, & Pſal. *Miſerere* recitantibus, ac uſque ad horam ſepulturæ duo Fratres alternatim ibi aſſiſtant, Officium Defunctorum recitando. Denique Miſſæ celebrentur pro ejus anima, & proceſſionaliter deferatur circum ſepta Conventus ad Eccleſiam, adhibitis cereis pro qualitate Perſonæ, & aliis ſolemnitatibus ſecundum Ritum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, ſepulturæ tradatur; Provincialis Miniſter de ejus morte certior fiat, qui ſuæ Provinciæ pro defuncto Fratre ſuffragia perſolvenda præſcribat, juxta ea, quæ cap. 3 Tit. 7. dicta fuere.

Proprietariorum ſepultura.

14 Si verò (quod Deus avertat) proprietàrius quiſpiam in ea proprietate obſtinatus moreretur, Eccleſiaſtica ſepultura juxta Sacros Canones legitimè careat, ejuſque cadaver ad ſterquilinium deferatur; quòd ſi forte Eccleſiaſtica ſepultura potiretur, ſtatim ac ipſum eo modo deceſſiſſe conſtiterit, exhumetur.

Convaleſcentes.

15 Si quis verò ad bonam valetudinem recuperandam, ſeu recuperatam tuendam aeris mutatione indigeat, de Provincialis licentia ad opportunum locum ſeſe transferre cum Dei benedictione queat.

Omnino curentur infirmi.

16 Demum verò decernitur, ut tanta in ægrotis Fratribus curandis adhibeatur charitas, & ſo-

lertia

lertia, ut nemo penitus, aut æger, aut debilis, aut ſenior, quicunque is fuerit, neceſſariis auxiliis, omni avaritia pulſa, omni ſubterfugio ſepoſito, etiam ſi ſacra deberent venundari vaſa, ullatenus deſtituatur.

17 Localis verò quicunque Superior, qui ægrotantem, ſenem, aut debilem, vel alio quopiam modo indigentem de ſua familia collocatum, aut etiam adventitium directè, vel indirectè expulerit, aut improba tractatione per ſe, vel per alium ad exeundum de Valetudinario, vel Conventu adegerit, duabus publicis diſciplinis ſeverè mulctetur, Officio ſtatim privetur, ad ſex menſes carceri mancipetur, ac in perpetuum ad Prælaturas quaſcunque inhabilis omninò reddatur. *Superiores erga infirmos malè ſe gerentes.*

18 Viſitatores autem Provinciarum in ſuis viſitationibus, an hujuſmodi de infirmorum cura Conſtitutiones ſerventur, inquirant, Si quos verò negligentes, aut tranſgreſſores offenderint, graviter puniant, & in Capitulo præſertim Provinciali de remedio tùm corrigendo, tùm puniendo provideant; Si verò in aliquibus Provinciis negligentiam hanc, ſeù crudelitatem potiùs quomodocunque vigere compererint, ad Generale Capitulum fideliter referant. Ejus autem partes erunt Decretorum hujuſmodi obſervantiam rigoroſiſſimè ab omnibus indifferenter expetere. *Viſitatorũ Pruinciarum cura.*

De Valetudinario locali.

TITULUS XI.

1 PRæter locum tamen hujuſmodi pro Infirmis curandis in unaquaque Cuſtodia (ut dictum eſt) conſtituendum, aliud quòque Valetudinarium in certo, ac ſalubriori ſingulorum Conventuum loco, quod juxta loci ſitum, Fratrumque commorantium numerum (quoad fieri poterit) aptiſſimum ſit, omni diligentia deputetur. *Valetudinarium Conuentus*

In eo cu-randi. 2 In eo itaque Fratres omnes, qui in morbum non valde gravem, aut curatu difficilem, juxta peritorum Medicorum fidem inciderint, omni charitatis affectu excipiantur, curentur, & gubernentur, indeque non niſi plenè, integrèque ſanitate recuperata, ullatenus abire permittantur.

Ab eo ad Cuſtodiale tranſferendi. 3 Quòd ſi diuturnior futurus ſit morbus, ad ſupraſcriptum Cuſtodiale Valetudinarium transferantur; Fratres itaque omnes, quicunque hi fuerint, morbo aliquo laborantes in alterutro Valetudinario, prout morbi ratio poſtulaverit, diligenter curentur, extra Valetudinarium verò (niſi ex rationabili cauſa aliter Superior judicaverit) nullum quibuſvis Fratribus ægrotis Medici, aut medicamentorum, vel ſervitutis adiumentum exhibeatur.

In Valetudinario veſci debent, & quomodo. 4 Qui jejunare non poſſent, obtenta (prout decretum fuit) licentia, in Valetudinario veſcantur, ibique in loco ad id mundè, religioſèque parato omni religioſa modeſtia, debitoque ſilentio, ac ſi communi adeſſent menſæ, ſacram lectionem auſcultantes reficiantur. Cum verò ob eam cauſam ad Valetudinarium acceſſerint, ante omnia Infirmario (à quo aliter non admittantur) licentiam legitimè datam oſtendere teneantur.

Valetudinarii ſupellex. 5 Mobilia Valetudinario applicata ibidem relinquantur, neque etiam ad breve quantumvis tempus amoveri, ſive aſportari poſſint; aſportantes verò, aut permittentes gravi pœna puniantur. Valetudinarii itaque Præfectus, vel Infirmarius omnia bona hujuſmodi ſibi per proprium Inventarium tradita diligenter cuſtodiat, Infirmorumque tantùm uſui applicet.

Valetudinarii Commiſſarius, & eius munus. 6 Præter Infirmarium utrique Valetudinario tam locali, quàm Coſtodiali aliquis probatæ vitæ, ſpectatæque prudentiæ Pater inſigni charitate præditus ſub titulo Commiſſarii Valetudinarii hujuſmodi præponatur. Is, ubi fuerit opus, Infirmarium corrigendi facultatem habeat, reddituum præfato loco applicatorum, ſivè applicandorum,

dorum, item ſupellectilium, aliorumque bonorum tam mobilium, quàm immobilium, rerumque omnium ad illud qualitercunque ſpectantium curam gerat, rationem ſuæ adminiſtrationis, ſicut alii Conventus Miniſtri, & Officiales, reddere teneatur, ac præfatorum bonorum Inventarium, cujus exemplar penès ſe retinebit, abſoluto Officio, Succeſſori tradat.

7 Pro Infirmorum denique neceſſitatibus aptius, exactiùſque reparandis, minoribuſque pro eis ſumptibus faciendis opportunum, & utile quidem eſſet, in Conventibus, iiſque præſertim, ubi Cuſtodiale Valetudinarium erigetur, Aromatariam inſtituere. Decernimus itaque, ut Provinciales Miniſtri in hoc quantùm fieri poterit, incumbant, ut Aromatariæ hujuſmodi paſſim, & opportunè in prædictis præſertim Conventibus, prout reddituum emolumenta permiſerint, totius Cuſtodiæ Conventuum ſumptibus pro rata contribuendis erigantur; erectæque diligentiſſimè cuſtodiantur; omnium earum bonorum Inventarium conficiatur, terque ſaltem in anno à Guardiano, ſive locali Superiore, Valetudinarii Commiſſario (qui eo caſu etiam Aromatariæ præficiatur) & aliis Parribus diligenter recognoſcatur. *Aromataria.*

CONSTITUTIONES IN CAPUT SEPTIMUM

REGULÆ.

Do Caſuum reſervatione.

TITULUS PRIMUS.

Text. *Pro illis peccatis, de quibus ordinatum fuerit inter Fratres, ut recurratur &c. teneantur ad eos recurrere, quàm citiùs poterunt ſine mora &c.*

1 CUM ſatis re ipſa compertum ſit, juxta Clementis Octavi Conſtitutiones, *quòd reſervatio facultatis abſolvendi Religioſos pœnitentes à peccatis quibuſdam gravioribus, niſi Superiores admodum prudenter, ac moderatè illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant, adducere poſſet in æternæ damnationis periculum, & ſpiritualis remedii deſperationem, ideo, ut huic malo opportunè proſpiceretur, præfatus Pontifex decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum abſolutionem ſibi reſervet, exceptis his, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout Subditorum utilitati magis conferre prudenter in Domino iudicaverit.*

Clemens VIII.

Caſuũ reſeruandorum moderatio.

Veneficia, incantationes, ſortilegia.

Apoſtaſia à Religione, ſivè habitu dimiſſo, ſivè

vè retento, quando eò pervenerit, ut extra ſepta Monaſterii, ſeu Conventus fiat egreſſio.

Nocturna, ac furtiva à Monaſterio, ſeù Conventu egreſſio, etiam non animo apoſtatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale.

Iuramentum falſum in Iudicio regulari, ſeù legitimo.

Procuratio, auxilium, ſeù conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fœtum, etiam effectu non ſecuto.

Falſificatio manus, aut ſigilli Officialium Monaſterii, ſeù Conventus.

Furtum de rebus Monaſterii in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale.

Lapſus carnis voluntarius opere cõſumatus.

Occiſio, aut vulneratio, ſeù gravis percuſſio cuiuſcunque Perſonæ.

Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud peccatum grave pro Religionis conſervatione, aut pro conſcientiæ puritate reſervandum videbitur, id non aliter fiat, quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia matura diſcuſſione, & conſenſu.

Hæc Clemens VIII.

2 Decernitur itaque, ut pro ſingulis noſtri Ordinis Superioribus eo prorſus modo, eaque forma, quæ ab eo hucuſque tempore in Relione perſeveravit, præfatorum reſervatorum caſuum diſtributio fiat. Videlicet. *Caſuum diſtributio.*

Miniſtro Generali reſervantur.

1 *Apoſtaſia vera, & formalis à Religione, ſivè habitu dimiſſo, ſive retento, quando eò pervenerit, ut extra ſepta Monaſterii, ſeù Conventus fiat egreſſio.*

2 Procuratio, auxilium, ſeù conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fœtum, etiam non conſequuto effectu.

3 Falſificatio manus, aut ſigilli Officialium Monaſterii, aut Conventus.

4 Occiſio, ſeù vulneratio, & gravis percuſſio Prælatorum.

5 Malitioſum impedimentum, aut retardatio, ſivè aperitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

6 Furtum de rebus Monaſterii, ſeù Conventus in ea quantitate, quæ ſit ſupra ſummam ſcutorum triginta.

Miniſtro Provinciali.

1 VEneficia, incantationes, ſortilegia.

2 Nocturna, vel furtiva è Monaſterio, vel Conventu egreſſio, etiam non animo apoſtatandi facta.

3 Iuramentum falſum in Iudicio Regulari, ſeù legitimo.

4 Furtum ſupra ſummam ſcutorum decem de rebus Monaſterii, ſeù Conventus.

5 Quævis percuſſio cum effuſione ſanguinis cum ſcandalo publico.

Cuſtodi.

1 GRavis percuſſio Sacerdotum.

2 Furtum infra ſummam ſcutorum decem.

3 Proprietas in quatuor ultimis gradibus.

Declaratur, quod in Provinciis, in quibus non ſunt Cuſtodes, ut ſunt Provinciæ Orientis, & Romaniæ, Caſus Cuſtodi reſervati à Guardiano loci, ſeù Conventus abſolvi poſſint.

Guardiano.

1 LApſus carnis voluntarius opere conſumatus.

2 Gravis percuſſio cuiuſlibet Fratris non Prælati, nec Sacerdotis.

3 Proprietas, & furtum peccati mortalis, quod ad valorem trium (ut vocant) Iuliorum aſcēdat.

3 Ve-

3 Verùm ad cognitionem graduum proprietatis pro Confeſſariis è gravioribus caſibus quidam extracti hic apponuntur, & ut ſupra reſervantur.

Proprietatis actus potiores.

1 *QVicunque propria authoritate aſſumpſerit in uſum ſibi, vel aliis ſpecialem rem communem aliis Fratribus, puta libros, veſtes, &c. contra voluntatem expreſſam, vel probabilem ſui Superioris.*

2 *Qui res aliquas Prælato petenti, & viſitanti celat, vel claves earum abſcondit, vel retinet, nè Prælatus tollat, & nè ad libitum de illis diſponat.*

3 *Qui contra voluntatem ſui Prælati coram eo cum aliquo Fratre de re aliqua ſibi appropriãda contendit: aut qui in cella aliqua, vel in particulari Conventu permanere procurat.*

4 *Qui domus, & poſſeſſiones proprio nomine, & propria authoritate alteri locat, & illorum fructus, cenſus, vel canones expetit, vel recipit.*

5 *Quicunque res ſuperfluas, vel curioſas, & pecuniam ipſam apud ſe habuerit, iiſque utatur, etiam de voluntate, & permiſſione Prælati.*

6 *Quicunque alienaverit, vel diſpoſuerit propria authoritate de re ſibi conceſſa, vel à ſe quocunque modo acquiſita.*

7 *Qui contractus, vel ſchedulam fecerit, in quibus ſe aliquid dare, teneri, vel ſibi ab alio deberi confiteatur.*

8 *Quicunque abſque Prælati conſenſu, & aſſenſu res ſibi conceſſas, vel non conceſſas apud Sæculares repoſuerint, & cuſtodierint.*

9 *Quicunque in lucro mercaturæ cuiuſcunque generis, ſivè poſſeſſionum, ſivè animalium, ſivè mercium omnis generis partem habuerit.*

10 *Si quis Superior cõcedat, & Subditus teneat bona ſtabilia ad uſũ, uſumfructũ, adminiſtrationẽ, vel comendã etiã nomine Conventus.*

D 2

De Confeſſariis Fratrum.

TITULUS II.

Tex. *Si quis Fratrum inſtigante inimico mortaliter peccaverit, &c.*

Clemens VIII.

1 DE Confeſſariis Regularium extat fel: rec: Clementis Octavi Decretum, cujus alteram partem ſuper caſuum reſervatione præmiſimus, alteram verò de Confeſſariis opportunè ſubiicimus. Videlicet.

Superiores nō audiant confeſſiones, &c.

Non liceat Superioribus Regularium Confeſſiones Subditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſervatum admiſerint, aut ipſimet Subditi ſponté, ac proprio motu id ab iis petierint.

Confeſſarii deputati.

Superiores in ſingulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confeſſarios pro Subditorum numero maiori, vel minori, iique ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reſervatis eos abſolvant, & quibus etiam reſervatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis Confeſſarius iudicaverit.

Notitia per confeſſiones.

Tàm Superiores pro tempore exiſtentes, quàm Confeſſarii, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentiſſimè, nè ea notitia, quam de aliorum peccatis in confeſſione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graves quibuſdam peccatis, etiam non reſervatis à Confeſſariis imponendas, quæ Subditos ab huiuſmodi perpetrādis cohibere poſſint.

Pœnitentiarū Canones.

Atque ita per quoſcunque Regularium Superiores, quicunque illi ſint, obſervari mandavit, non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac cuiuſvis Concilii, etiam Generalis, Decretis, necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tēpore obſervatis, aut Regulis

gulis in Generalibus, ſeu Provincialibus Capitulis editis, Statutis, & Conſtitutionibus, etiã Apoſtolica authoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & conceſſionibus quibuſcunque, quorũ tenores hic pro expreſſis haberi voluit, cæteriſq; in contrariũ facientibus quibuſcunq; Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 25. Menſis Maii 1593.

Sanctitas ſua deinceps declaravit, & declarat, ut ſi huiuſmodi Regularium Confeſſarii s caſus alicuius reſervati facultatem petentibus Superior dare noluerit, poſſint nihilominus Confeſſarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, abſolvere. Hæc ex præfata Conſt. Quæ omnia ut ſupra inviolabiliter obſervari mandamus. *Reſervatorum abſolutio.*

2 Declaratur inſuper, & decernitur, ut ſi ex his Fratribus, qui ad aliorum Fratrum pœnitentium confeſſiones audiendas deputati fuerint, aliquis, vel aliqui à Conventu diſceſſerint, alter, vel totidem in eorum vices, qui tamen ab Ordinario Provinciæ admiſſi fuerint, ſubrogentur, eorumque nomina in ipſa Confeſſariorum tabella publicè in loco Sacriſtiæ conſpicuo affigenda ſcribantur. *Subrogatio Confeſſariorũ.*

3 Ad tollendam verò Fratrum vagationem, qui ob reſervatas culpas adeundi Superiores velamine divagarentur, ſtatuitur, ut hujuſmodi Superiores per litteras à Cõfeſſariis, vel ipſis pœnitentibus, aut cum advenerint, ab iiſdem perſonaliter, & oretenus conſulantur, & tàm quoad præſentes, quàm quoad abſentes Superiores ſupra poſitum Clementis Octavi Decretum circa recurſum hujuſmodi inviolatè ſervetur. Interim verò directè (ut ajunt) à non reſervatis, indirectè autem, ſivè ad cautelam à reſervatis culpis abſolvant. *Pro reſervatis quomodo petenda facultas.*

4 Nemo verò Fratrum copiam Confeſſariorum noſtri Ordinis habens extraneos Confeſſarios, tùm aliorum Ordinum Regulares, tùm etiam Sæculares pro Sacramentali Confeſſione facienda ullatenus adire præſumat, alioquin Confeſſio irrita ſit, & nulla; noſtri verò Confeſſiones audire non audeant, *Exteros Confeſſores adhibentes.*

audeant, niſi priùs à Superioribus approbentur, aliàs ſuſpenſionis à Divinis pęnã eo ipſo incurrãt

Procur. Ordin. facultas. 5 Procurator Ordinis, qui nec Guardiano, nec Provinciali ſubiicitur, eadem in reſervatis caſibus facultate gaudeat, qua etiam ipſi Provinciales actu exiſtentes in ſuis Provinciis potiuntur, qua & ſuæ familiæ Fratres ab hujuſmodi caſibus diſpenſare queat. Si verò à Generali Miniſtro Generalis Commiſſarius deputetur; Caſus Miniſtro Generali reſervatos nullatenus diſpenſare poſſit, niſi talis facultas ab eodem Generali expreſsè ſibi fuerit delegata.

Socii, & Secretarii Ordinis. 6 Socio verò, & Secretario Ordinis, cum Guardiani, vel Provincialis obedientiæ non ſubjaceãt, conceſſum eſt, ut de Generalis Miniſtri licentia Confeſſarium ſibi ad arbitrium deligere poſſint, quemadmodum Provinciales, & Guardiani, *iuxta Sacros Can. c. fin. Ne pro dilatione extra pœait, & remiſſ.* Reliqui verò de familia Generalis caſuum reſervatorum facultatem toties quoties petere teneantur.

De Sæcularium Confeſſariis.

TITULUS III.

Conditiones eorũ, & examẽ. 1 QUi ad Sæcularium Confeſſiones adſumendi fuerint, hi eximia probitate vitæ, ſufficienti ſcientiarum peritia, prudentia, & fidelitate, ac ſtudio præſertim Summarum, caſuumque conſcientiæ emineant, & antequam ad Confeſſiones audiendas admittantur, ab Examinatoribus in Capitulo Provinciali, ſivè Capitulari Congregatione ad id ſpecialiter deputandis, vel extra Capitulum à Provinciali Miniſtro, & Aſſiſtentibus rigoroſè examinentur, & approbentur.

Confeſſionalia. 2 Confeſſiones, niſi ex rationabili cauſa, ſemper in Eccleſia parato ad id, patenti, decentique loco audire teneantur. In ſingulis itaque noſtrarum Eccleſiarum locis Confeſſaria (ut ajunt) cum

grate

grate parvis foraminibus inter Sacerdotem, ac Pœnitentem perforata conſpicuis locis collocentur. Bulla Cœnæ Domini, & Caſuum Ordinario reſervatorum index ex parte Confeſſarii apponantur, ex parte verò Pœnitentis ſacræ Imagines affigantur.

CONSTITUTIONES
IN CAPUT OCTAVUM
REGULÆ.

De indicendo, & convocando Generali Capitulo.

TITULUS PRIMUS.

Tex. In Capitulo Pentecoſtes Provinciales Miniſtri teneantur inſimul convenire, ubicumque à Generali Miniſtro fuerit conſtitutum.

1 OPPORTUNE Generalis Miniſter eis, qui ad Capitulum convocandi ſunt, per literas citatorias conſtitutum tempus, præfixam diem, certumque locū Generalis ipſius Capituli ſignificabit. Ultramontanis nimirum, & Ultramarinis ſex, in Italia verò conſtitutis tribus ſaltem ante ipſum Capitulum menſibus. *Indictionis tēpus.*

2 Commiſſarium ad neceſſarias Capituli proviſiones, Eleemoſynarum Collectores, Concionatores, Cathedrantes, Oratoreſque, ac cætera omnia neceſſaria opportunè item, prudenterque deputabit. Procurator verò Ordinis Indulgentiam à Sum- *Cōmiſſarii munus.* *Indulgentia pro Capitulo.*

Summis Pontificibus hucuſque de more conceſsã à Sanctiſſimo Domino noſtro impetrare tenetur.

Locus Capituli. 3 Convocetur autem Generale Capitulum, prout Seraphicus Pater in Regula præcipit, ubicunq; à Generali Miniſtro fuerit conſtitutum, ſexto quolibet anno ex felicis recordationis Pauli Quinti Conſtitutione, quæ incipit; *Vt ea &c.* Conſultiùs tamen eſſet, ſi in præcedenti Capitulo locus determinaretur, ubi futurum celebrandum eſſet, ea tamen lege, ut Generalis Miniſter ex gravi aliqua neceſſitate, ſeù evidenti utilitate præfixum locum immutare, aliòque Generale hujuſmodi Capitulũ transferre poſſet. Pentecoſtes autẽ tempus pro Generalium Comitiorũ celebritate à Regula diffinitum immutari, aut Generale Capitulũ differri, ſeù aliò quovis modo lõgiùs protrahi nullatenus poſſit; Singulis itaque ſex annis Sabbatho die Vigilia Pentecoſtes Generalis electio penitus abſolvatur.

Sexto anno celebretur.

Capituli tempus.

De his, qui ad Generale Capitulum profecturi ſunt.

TITULUS II.

Tex. *Electio Succeſſoris fiat à Miniſtris Provincialibus, & Cuſtodibus.*

Capitulo Generali interſit, vel eius Commiſſarius. 1 PRimùm quidem Generalem Miniſtrum, vel ſi ordinario Generali careat, Vicarium Generalem Apoſtolicum Generali Capitulo intereſſe oportet; quòd ſi ex urgentiſſima, eaque legitima cauſa abeſſe cogatur, Commiſſarium inſtituat, eòque opportunè tranſmittat; Is autem Generalis præfati vices, perſonamque ſuſtineat, ejuſque nomine requiſitus Sigilla Ordinis reſtituerè, Officiumque deponere teneatur; ad quæ, ſi renuerit, etiam à Diffinitorio compellatur. Si tamen nec ipſe acceſſerit, nec ſtatuta ad celebrationem Capituli die Commiſſarium miſerit, ſivè deinceps veniat, vel Commiſſarium mittat, ſive non ejus

Quid præſtare teneatur.

Offi-

Officium expiraſſe, ipſumque in Ordinem redactum fuiſſe declaramus.

2 Quo caſu Miniſter Provincialis Diœceſanus, vel eo abſente, Provincialis Sancti Franciſci Generalis vices ſuppleat, idque totum uſque ad publicationem Præſidentis Capituli à Sede Apoſtolica declarandi peragat, quod ad Generalem ipſum Miniſtrum, ſi adeſſet, ſpectaret. Nemo tamen abſque ſpeciali Generalis Miniſtri, ſeù Vicarii Generalis licentia ante præfixum terminum eò convenire præſumat. *Generali, & Commiſſario abſente.* *Cõueniendi tẽpus.*

3 Ad Generale verò Capitulũ hi omnes convenire tenentur, qui vocem in eo, ſeù ſuffragiũ tùm ex præſcripto Regulæ, tùm ex privilegio habent, Provinciales nimirum, & Cuſtodes Cuſtodum. Provincialis autem, qui non legitimè impeditus accedere prætermiſerit, ab Officio deponatur, ſi tamen legitimum impedimentum adeſſet, Commiſſarium inſtituere, eumque ſua vice cum authentica excuſatione mittere queat. Commiſſarius autem hujuſmodi, proinde ac ſi Provincialis eſſet, jus ſuffragandi, eaque omnia peragendi, quæ Provinciales ſolent, abſolutam, omnimodamque facultatem in Capitulo habeat. Quoad præcedentiam verò poſt omnes Provinciales inter cæteros (ſi plures adeſſent) Commiſſarios ſedeat, eumque locum inter eos teneat, qui ejus Provinciæ, cujus Miniſtri vices obtinet, jure debetur. *Prouinciales, & Cuſtodes Cuſt conueniant.* *Prouincialis Cõmiſſ.*

4 Si autem Cuſtodem Cuſtodum infirmari, ſeù mori contigerit, alter ab eis, ad quos ſpectat, licet extra Provinciale Capitulũ, ſeù Capitularẽ Congregationem eligatur; quòd ſi Electores intra pręfinitũ terminũ non cõvenerint, prout inferiùs Tit. ſequenti, electio ad Generalẽ eo ipſo devolvatur. *Si moriatur Cuſtos Cuſt. quid agendum.*

5 Præter hos autem, qui ex Regulæ præcepto ad Generalis electionem ſuffragaturi Generalibus Ordinis Comitiis intereſſe tenentur, alii inſuper, qui ex privilegio ſuffragia hujuſmodi in electione Generalis habuerint, eò accedere debent Sunt autem, qui Generales Ordinis fuerunt, qui perpetui *Alii Vocales qui ſint.* *Nunquam omittatur;*

Capitulū per abſentiam alicuius. petui totius Ordinis Diffinitores ſunt, Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis, Cuſtos Sacri Conventus Aſſiſienſis, Guardianus Sanctorū duodecim Apoſtolorum de Urbe, & Guardianus Capituli. Si tamen ex omnibus præfatis aliquē, ſeù aliquos deeſſe contigerit, nihil tamen eorū, quæ per Generale Capitulum expedienda ſunt, omittatur.

Viſitatores Provinciarum referant. 6 Accedant præterea Generales Provinciarum Viſitatores, qui Generali Miniſtro, totique Generali Capitulo earum, quas viſitaverint, Provinciarum ſtatum denunciare teneantur. Votum tamen (ut ajunt) ſeù vocem non habeant.

Concionatores. 7 Accerſendi præterea ſunt celebriores Ordinis Concionatores, quibus à Generali Miniſtro, pro cujuſque dignitate, locus, & ordo congruè *Aſſiſtentes* præſcribatur. Pro diſputationibus verò tres, vel quatuor ex doctioribus noſtræ Religionis Patribus, qui cunctis diſputationibus generaliter præ- *Cathedrantes.* ſint, evocentur; Cathedrantes inſuper pro ſingulis Comitiorum diebus, qui ad publicas diſputationes ſufficiant, ex doctioribus accerſantur. Hique diverſarum facultatum quæſtiones, pro ſuis vicibus opportunè à Generali Miniſtro deſignatis, ſingulis Capituli (ut præfertur) diebus publicè ad diſputandum proponant, & defendant.

Muſica. 8 Magiſter præterea Muſices extraordinarius, excellentioreſque noſtri Ordinis Cantores, Eccleſiaſticorumque Inſtrumentorum pulſatores vocentur.

Qui non admittendi. 9 Juniores verò in ſacris nondum conſtituti ſub quovis prætextu nullatenus admittantur. Pro ſacris autem functionibus in Eccleſia obeundis Studentes, ac ſimplices Sacerdotes adhibeantur. Miſſarum autem privatarum miniſterio Laici deputentur, qui & Menſæ in Refectorio inſervire debebunt. Hi autem omnes, qui ad Capitulum *Servitiis applicādi* acceſſuri ſunt, juxta ſibi præfixum à Generali Miniſtro in literis convocatoriis tempus, ſingillatim accedant.

10 His tamen exceptis, nemini prorſus ad Gene-

Generale Capitulum, niſi ex urgenti, eaque legitima cauſa, à Protectore Ordinis, vel Generali Miniſtro evocetur, accedere liceat. *Prohibitio.*

De his, quæ ſervari debent in Electione Superiorum, & Officialium Ordinis.

TITULUS III.

1 ANte omnia Electores, Vocaleſque monemus, ut in omnium Superiorum, & Officialium Religionis electionibus nil aliud, quàm Dei honorem, animarum ſalutem, Ordinis neceſſitatem, regulariſque diſciplinæ obſervantiam præ oculos habeant; nullumque majus obſequium ſe Deo præſtare arbitrentur, quàm ſi bonos, idoneoſque animarum Paſtores elegerint. Et ad hunc effectum in prima ſeſſ. antequam ad electionem Miniſtri deveniatur, ex Decretis Clem. VIII. ſtatuitur, ut congregatos, recognitoſque Vocales Præſidens in hæc verba interroget. *Iuratis nè ſecundùm veritatem conſcientiæ veſtræ eum vos ad officium. N. electuros, qui ad id magis idoneus in Domino videbitur?* Vocales verò ipſi more Sacerdotum jurantes pectori admoveant manum; quo ſigno præſtito, ſciant ſe juraſſe, proindèque Deo injuriam ſe facturos agnoſcant, ſi quid in ea electione contra rectæ conſcientiæ dictamen præſumpſerint. Ideò etiam nè ignorantiã quicunque incuſare valeat, decernitur, ut immediatè Conſtitutiones de qualitate, & requiſitis eligendorum, item de forma eligendi, & aliis ſingulis neceſſariis coram omnibus perlegantur; quod & in aliis omnibus electionibus uniuſcujuſque Religionis Prælati ſervandum eſt. *Vocalium qui ſcopus.* *Clemens VIII.* *Iuramentũ vocalium.* *Conſtit. de qualit. eligẽdorũ legantur.*

2 In electione itaque Generalis Miniſtri, Provincialium, Procuratoris Ordinis apud Apoſtolicam Sedem, Cuſtodum, Guardianorum, aliorumque omnium Officialium, quibus aliquis adminiſtrationis, ſeù Superioritatis gradus ex ele- *Concil. Trid. vota ſecreta.*

electione accedit, ſtatuitur, ut omnes ſupradicti eligi debeant per vota ſecreta, itaut ſingulorum eligentium nomina nunquam publicentur; nec in poſterum liceat quoſcunque Superiores, aut Vocales titulares ad effectum electionis faciendæ conſtituere, aut voces, & ſuffragia abſentium ſupplere, alias electio irrita ſit, & electus, qui permiſerit eligi, deinceps ad omnia Officia inhabilis exiſtat.

Abſentiũ vota non ſuppleantur.

3 Qui verò ad Prælaturas Ordinis concurrit, à concurſu hujuſmodi non impediatur, et amſi quibuſvis malis notis affectus foret, niſi eas per propriam confeſſionem accuſaverit, vel per facti evidentiam, quæ nulla poſſit tergiverſatione celari, eæ palam omnibus conſtiterint, vel per ſui legitimi Judicis ſententiam, tribus ſaltem menſibus ante Capitulum latam, de eis convictus fuerit.

A concurſu nemo reiiciatur, vel qui.

4 Si quis autem decennio à perpetrata culpa immaculatè vixerit, neque pœna ipſi pro crimine impoſita productior fuerit, ad electionem, præfata culpa non obſtante, concurrere, in eaque eligi poſſit.

Culpa notati quãdo ad Officiis non impediantur.

5 Natalium defectum patientes, quicunque hi fuerint, ad Prælaturas, gradus, & officia Ordinis inhabiles ſint, & in officiis tantùm Guardianatu inferioribus miniſtrare queant.

Spurii.

6 Si de alicujus Prælati, ſivè Officialis electione dubium aliquid occurrat, in Capitulo Generali Generalis Miniſter cum Diffinitoribus, in Provinciali verò Provincialis item Miniſter cum Diffinitoribus infra unius naturaliter diei terminum per majorem Diffinitorii partem illud decidere teneatur, deciſioni verò, & reſolutioni hujuſmodi nemo penitus contradicere audeat; quòd ſi quis ſecus attentare præſumpſerit, utriuſque vocis, officii, & loci privationem irremiſſibiliter incurrat.

Dubia circa electiones quomodo diſcutienda.

7 In ſcrutinio per ſchedulas hic ordo ſervandus eſt; unuſquiſque Elector de manu Præſidis ſche-

Scrutinii ordo.

ſchedulam unam accipiat. Sint autem multæ hujuſmodi ſchedulæ omnes uniformes, opportunèque paratæ. Accepta ſchedula, in loco ad id parato, ejus, quem eligere voluerit, nomen in ipſa ſub hac forma deſcribat. *Eligo Admodum Reverendum Patrem Magiſtrum N. de N. in Generalem*, receptamque ſchedulam complicet, itaut à nemine ante ejus aperitionem legi ullatenus queat, complicatamque demum in vas coram Præſide ſuper menſam paratum coniiciat. Peracta verò ſchedularum ſcriptione, ab ipſo Præſide in eodem vaſe confundantur, & miſceantur. Tunc verò omnes ter alta voce interroget. *Placet nè Vobis, ut numerentur ſchedulæ?* Quibus omnibus, nemine diſcrepante, ter reſpondentibus (*Placet*) numerentur, & an ſuffragia ſuffragantibus paria ſint, obſervetur; ſi inæqualia videantur, tamdiù de errore diſquiratur, donec æqualia reperiantur; ſtatimque æqualitate reperta, qui electioni præeſt, omnes ter alta voce interroget, *Placet nè Vobis, ut aperiantur, & legantur ſchedulæ?* quibus item, nemine opponente, ter reſpondentibus (*Placet*) mox coram omnibus aperiantur, & perlegantur. Electio verò ultra naturalem diem nullatenus prorogetur.

Schedulæ electionis.

Numeratio ſchedularum.

Aperitio, & lectio.

Electionis termini.

8 Pro lectione verò ſchedularum hujuſmodi duo, vel tres Fratres, qui ſcrutatores appellantur, tamen de Diffinitorii corpore non ſint, quivè minus characteres agnoſcere judicabuntur, à Capituli præſide Diffinitorio annuente ſeligantur.

Qui ſchedulas legent.

9 Electiones, quæ intra præfixum unius naturalis (ut præfertur) vigintiquatuor horarum diei tempus non fiunt, ad immediatum Superiorem, qui ordinario jure, non autem delegato electioni præeſt, ipſo facto devolvantur.

Electio diē tranſcenden.

10 Nemo in electione vocem ſuam alteri delegare, nec in una, eademque electione duobus electivis votis ſimul potiri, neque ſe ipſum eligere ullatenus poſſit.

In electione quę prohibentur.

11 Semel in ſuffragatione rejectus, ad idem iterum

Reiecti.

iterum officium ea vice proponi nequeat. Ad officium tamen Guardianatus rejectus pro uno Conventu, pro alio tamen eadem vice proponi poſſit, ac de ſimilibus idem ſtatuitur.

Nume: incluſiuus.

12 Qui vota affirmativa in electionibus ſupra medietatem habuerint, jure cenſeantur electi. Antequam autem comburantur ſchedulæ (quæ in quacunque electione ante publicationem ſemper comburendæ erunt) *An aliquis vel perſonæ electæ, vel electionis modo opponere velit*, coram omnibus acclametur, nullo tamen opponente, hi legitimè cenſeantur electi, qui (ut præfertur) plura affirmativa vota ſupra medietatem habuerint.

Si quis velit opponere interrogetur.

Electionũ libertas.

13 Electio Generalis Miniſtri, & Provincialium adeò libera ſit, ut nemo penitus proponatur. Si nullus tamen vota ſupra medietatem habuerit, iterum ferantur ſuffragia, quòd ſi nemo denuo ea ſupra medietatem receperit, ſi Generalis ſit, ad Summum Pontificem, ſi verò Provincialis, ad Generalem Miniſtrum devolvatur.

Dum Vota non excedunt medietatẽ quid.

Dif. Cuſt. & Guar. electio per propoſitionem.

14 Electio verò Guardianorum, Cuſtodum, & Diffinitorum per balotationes (ut ajunt) facienda eſt. Antequam tamen ad ſuffragia veniatur, congregentur omnes illius Provinciæ Diffinitores tàm perpetui, quàm temporanei; ibique inter ſeſe de proponendis ad hujuſmodi munera aptis, idoneiſque Patribus diſcutiatur. Proponatque alterum Provincialis Miniſter, alterum verò illius Cuſtodiæ temporaneus Diffinitor; quòd ſi propoſiti hujuſmodi inepti judicentur, alii proponantur, ac tandem, quinam in Diffinitione proponendi ſint, ſtabiliatur. In Diffinitione verò Capituli Præſidens ipſe duos jam ſtabilitos pro quolibet Conventu proponat; in Congregatione verò Capitulari Provincialis Miniſter, eadem forma ſervata, eos proponat. Et qui ſupra medietatem plura affirmativa ſuffragia receperit, canonicè cenſeatur electus. Quòd ſi ex propoſitis nemo ſuffragia ſupra medietatem recipiat, Superior ipſe alio

De proponendis diſcuſſio.

Propoſitio

Quando quis electus.

Dum neuter medietatẽ excedit quid?

alios iterum duos ad idem Officium proponere teneatur. Animadvertat tamen ne cum apto, & idoneo ineptum, ſivè inhabilem nominet, ſed proponendi omnes ad illud onus laudabiliter exequendum idonei ſint.

15 Præſidentes electionibus electivum votum habeant, hoc tamen non obſtante, etiam deciſivum, ubi vota poſt ſecundum (ut præfertur) ſcrutinium ſupra medietatem paria fuerint, habere poſſint; in eo tamen Capitulo ad quodcunque Officium, & Prælaturam voce paſſiva penitus careant. *Præſidens habet vota electivum, & deciſivum, At non paſſiuam vocem.*

16 Nullus duobus ſimul Officiis fungi, nec ad ipſa ſimul eligi poſſit; qua propter decernitur, ut nemo poſſit eſſe Provincialis Miniſter ſimul, & Guardianus, vel Procurator, Socius, aut Secretarius Ordinis: ſtatim verò ac quiſpiam ad aliquod eorum promotus fuerit, aliud Officium eo ipſo expiraſſe cenſeatur. Quo caſu nec Generalis Miniſter ſine expreſſo Capituli Generalis conſenſu, & ſpeciali, eaque urgentiſſima cauſa diſpenſare valebit. Decretum hoc tamen non extenditur ad Provinciales Titulares, qui in aliis Religionis oneribus exercendi ſunt. *Officiorũ pluralitas*

17 Ad coercendum verò quorumdam ambitum, qui ad Officia, & Prælaturas Ordinis ſuffragia, ſeù voces promiſſione, terrore, odio, paſſione, Principum, aut Prælatorum favore, maximè verò cum ſimoniæ nota procurant, decernitur, ut felicis recordationis Clementis Octavi Decretũ, quòd inferiùs apponetur, inviolatè ſervetur. *Suffragia procurãtes*

18 Qui verò Capitulo præeſt, ante electionem ſedulò de his ambientibus, diligenterque perquirat, ac ſi quos juridicè vota hujuſmodi callidè, ambitioſèque procuraſſe compererit, carcere, aliiſque pœnis ſeverè puniat, juxta præfati Pontificis infraſcriptum Decretum. Videlicet. *De ſollicitantibus ſuffragia inquiſitio. Eorum pœnæ.*

19 *Vt omnis officiorũ ambitus occaſio præcludatur, caveant omnes à directa, vel indirecta vocũ, ſeù ſuffragiorum procuratione, tàm pro ſe* *Clemens VIII.*

Suffragiorum procuratio prohibita omnino. *ipſis, quam pro aliis, tùm in Capitulis locorum, tùm in cæteris præſertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, ſeù alibi. Quicunque ſecùs fecerint, præter alias pœnas, & cenſuras hactenus contra huiuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam privationis Officiorum; quæ obtinent, eo ipſo incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur, ſuper quo cum eis diſpenſari à nemine poſſit, niſi à nobis, vel ſucceſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum graviùs etiam plectantur. Porrò ſupradictas pœnas ad complices, & ſimpliciter ſcientes, & non revelantes extendimus.* Hæc Clem VIII.

Pœna.

Cõplices, & ſcientes.

Licita diſcuſſio de aptis ad munus. 20 Ob id tamen non interdicitur, quòd Miniſtri, & Vocales ante electionem maturè, prudenter, ſincerèque abſque omni odio, & conventionibus inter ſeſe de bono Paſtore conſulere, ac tùm privatim, tùm publicè colloqui poſſint.

Indictio electionis. 21 In omnibus, & ſingulis electionibus ad ſignum campanulæ Vocales omnes, ſeù Electores in præfixum locum conveniant, ibique coram omnibus officiorum, quibus de idonea ſubroganda, eligendaque Perſona agendum eſt, publica denunciatio à Capituli Præſide fiat, treſque Canonici termini ad deliberandum ſufficientes Electoribus aſſignentur.

Termini.

Vocalium diſcuſſio 22 Fiat prætereà ſingulorum vocalium matura diſcuſſio, ter alta voce coram omnibus interrogante Præſide, *nùm adſit, qui alicui Vocalium opponere velit.* Si nullus opponat, omnes, ea diſcuſſione facta, his verbis a Præſide legitimentur. *Abſolvo Vos ab omni excommunicatione, ſuſpenſione, interdicto, & diſpenſo ſuper irregularitatibus ad huius tantùm electionis effectum; Voſque legitimos Vocales declaro. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.*

Habilitatio.

De

De modo, & ordine Actionum Capitularium ante electionem Miniſtri Generalis.

TITULUS IV.

1 FEria ſexta, quæ prima dies eſt infra Aſcenſionis Domini noſtri octavam ſummo mane, Miſſa de Spiritu Sancto ad ejus aſſiſtentiam invocandam ſolemniter celebretur, eaque peracta, ad Diffinitorii locum omnes, qui ſunt de corpore Capituli, immediatè ſe conferant, ibique dictis de more precibus, omnibus juxta gradum, dignitatemque ſedentibus, Cathalogus Patrum & Fratrum pro Capituli Generalis ſervitiis, tàm ſpiritualibus, quàm temporalibus deputatorum perlegatur. Cathalogus autem, & Officiales hujuſmodi à Præſide Capituli inſtituantur, in eoque omnes, & ſinguli Officiales præfati, ut puta Guardianus Capituli, Moderator Chori, ſolemniter Comitiorum tempore Celebrantes, Concionatores, Cathedrantes, cauſarũ Auditores, Concionatorum, Confeſſariorum, ad ſacros Ordines, & ad Religionis habitum Promotores deſcribantur. *Spiritus Sãcti imploratio.* *Tabula Capituli legatur.*

2 Prælecto (ut præfertur) Cathalogo, qui Capitulo præeſt, unumquemque ad munus ſibi impoſitum ſedulò perficiendum omni ſermonis efficacia adhortetur; deincepſque pro prima futura Capituli actione canonicos terminos ſerat. Erit autem prima Capitularis actio Cuſtodum literas, eaque omnia, quæ Cuſtodes ad Capitulum referent, quàm diligentiſſimè obſervare. *Indictio primæ actionis.* *Quid eã cõtineat.*

3 Quoniam autem in præſcripto Cathalogo unũ ex Eccleſiæ Altáribus ad Sacra facienda unicuique Provinciæ deſtinandum erit, in hanc præcipuè curam Provinciales Miniſtros incumbere opus eſt, ut quotidie à ſummo mane uſque ad meridiem ad àltare ſuarum Provinciarum Sacerdotes ſibi ſubjecti pro Religionis benefactoribus devotiſſimè celebrent, omneſq; ſibi ſubjectos Fra- *Cura Prouincialium circa celebrationẽ Miſſarũ.*

tres ad Populorum ædificationem, Chori frequentiam, ſæcularium negotiationum fugam ſæpius adhortentur.

Ordo inter Prouinciales.

4 Ad Confuſiones autem tollendas ſtatuitur, ut Capituli Generalis initio, lecto ut ſupra Cathalogo, Secretarius Ordinis Provinciales omnes, ſingulosque Vocales eo ordine, quem inter ſeſe juxta præſcribendum decretũ ſervare debuerint, in ſchedula diligenter deſcribat, eaque publico, conſpicuoque loco, quo à ſingulis legi poſſit, affigatur. Si quis autem Vocalium hujuſmodi præfatorum loca uſurpare, ſivè etiam malitiosè occupare præſumpſerit, publicè à Guardiano Capituli corrigatur, & (ſi fuerit opus) puniatur.

De diſcuſſione Cuſtodum Vocalium Capituli Generalis.

TITULUS V.

Seſſionis ordo.

1 Die itaque immediatè ſequenti, terminis à Capituli Præſide aſſignatis jam peractis, terque hora competenti debito intervallo pulſata campanula, pro diſcuſſione Cuſtodum ad deputatum Capituli locum Vocales omnes accedant; ibique Spiritus ſancti gratia de more implorata, Capituli Præſidens Cuſtodes omnes à Capituli Secretario debito ordine evocandos in medium accedere jubeat.

Diſcuſſio.

2 Cuſtodes itaque cum evocati fuerint, ſingillatim accedant, ſuæque electionis parentes (ut ajunt) teſtimonialeſque literas proferant, hæ verò, poſteaquam coram omnibus perlectæ fuerint, ſi authenticæ ſint, ac juxta formam inferiùs ſuo loco præſcribendam, admittantur; ſin autem, reiiciantur, nullumque jus præfatis Cuſtodibus ex literis hiſce rejectis accedat, ſed ipſi pariter à Capitulo, velut non legitimè inſtituti, pellantur. Admiſſis verò literis, an qui eas protulit, omnes, & ſingulas conditiones juxta URBANAS has Cõſtitu-

Qui non admittendi, & qui recipiendi ſint Cuſtodes.

ſtitutiones in Cuſtodes Cuſtodũ prærequiſitas habuerit, explorandum eſt, ſi non habuerit, admiſſis, ut ſupra literis non obſtantibus, ipſe nullatenus admittatur; ſi verò eas habuerit, quæ ad propriam ſpectabunt Provinciam (ut infra Tit. de Cuſtodis Cuſtodum Officio præſcribetur) toti Capitulo ſingillatim proferat.

3 Antequam verò Capitulares Seſſiones incipiantur, Capituli Secretarius Vocales omnes, & ſingulos nominatim appellet, iique cum appellati fuerint, reſpondeant *Adſum*. Deinceps Decretũ de non recedendo à Seſſionibus de mandato Præſidis publicetur. Nemini videlicet Vocalium ante completam Seſſionem, gratiarumque actiones è Diffinitorii loco diſcedere abſque expreſſa Præſidis licentia ullo pacto licere. His peractis, qui Vocales non fuerint, dimittantur, Diffinitoriique januæ claudantur, nec per alium, quam per Capituli Guardianum, quãdo fuerit opus, reſerẽtur. *Vocales nominatim appellentur.* *A ſeſſionibus non recedant vocales.*

4 Iis autem, quæ circa Cuſtodes Cuſtodum, Provinciaſque diſcutienda ſunt, abſolutis, ante Miniſtri Generalis electionem, num plena, legitimaque ſit Congregatio, à Præſide diſquiratur, ſi qui abfuerint, quinam ſint, & quanam fuerint occupatione detenti, perquiratur, & dignoſcatur. Poſt hæc autem Capituli Præſidens omnes, ſingulosque præſentes Vocales à cenſuris abſolvat, votaque omnia ut ſupra Tit. 3. num. 22. decretum eſt, eaque forma legitimet. *Totius Diffinitorii diſquiſitio.*

De Oratione quadraginta horarum ante electionem Generalis Miniſtri inſtituenda.

TITULUS VI.

1 Feria quinta ante Feſtum Pentecoſtes mane hora competenti Fratres omnes tàm Vocales, quàm non Vocales in Eccleſia congregentur, adſintque Miſſæ de Spiritu ſancto, quam Miniſter, aut Vicarius ipſe Generalis, vel alius eo *Inſtitutionis tẽpus, & modus.*

jubente ſolemniter cantabit, eaque abſoluta, ſtatim quadraginta horarum ſolemnis Oratio inſtituatur. Sacerdotes omnes eodem pariter die Miſſam de Spiritu ſancto celebrabunt, & qui non fuerint actibus Capitularibus legitimè impediti, omnes, juxta Provinciarum ordinem in tabella publicè affigenda conſcribendum, alternatim per vices bini ſuperpelliceo induti in ſingulas horas Orationi aſſiſtant; quotidiè verò in ſero prædicta Oratio concludatur, cunctiſque Fratribus ad ſignum præfixum proceſſionaliter convenientibus, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum reponatur juxta formulam in noſtro Cæremoniali præſcriptam.

Sacerdotũ & cæterorum preces.

De qualitatibus Miniſtri Generalis.

TITULUS VII.

Inter eiuſdem electiones ſit interuallum.

1 AD præfecturam Generalatus is minimè aſſumendus eſt, qui actualiter ſit, vel immediatè fuerit Generalis Religionis Miniſter, niſi poſt triennium abſoluto Officio.

Sit Vir inſignis.

2 Inter cæteras Generalis Miniſtri eligendi qualitates, ea quidem prima eſt, ut eo ſit ornamento inſignis, ut ſubditos ad eaſdem ſibi virtutes ſtudioſè comparandas ſuimet exemplo inſtituat, & alliciat.

Qualitates, & virtutes eius.

3 Ipſe charitatis præcipuè, humilitatis, patientiæ, manſuetudinis, fortitudinis, cæterarumque virtutum ſplendore præfulgeat, tantaque modeſtia, affabilitate, atquè familiaritate noverit ſibi ſubjectos gubernare, ut non Prælatus, ſed omnino ſervus, & ſubditus eſſe videatur; & cum aliàs ſit omnium Dominus, ac Reverendiſſimus Pater, non ſe tamen Religionis, ſeù Religioſorum Dominum, ſed Miniſtrum, & ſervum juxta Regulam eſſe meminerit: ſeque Fratrum neceſſitatibus promptè inſervire debere ſedulò arbitretur, ac ſciat.

4 Ac-

4 Accedat doctrina, & ſcientia, quæ licet præferenda non ſit prudentiæ, ea tamen præditus eſſe debet. *Doctrina.*

5 Illius autem ætatis, quæ quadrageſimum ſuperet, nec ſeptuageſimum annum excedat, viribus validus, robuſtiorique corporis habitudine firmus. *Ætas.*

6 Illius ad ſpiritualem vitam propenſionis, ut in ſpiritualibus rebus non vulgariter fuerit exercitatus. *Spiritualitas.*

7 Ejuſque probitatis morũ, ac vitæ integritatis, ut nullum habeat canonicum impedimentum. *Integritas*

8 Quæ ſanè conditiones, & qualitates in ipſis etiam Provincialibus, aliiſque reſpectivè Superioribus, quantùm fieri poterit, deſiderantur. *Extenſio ad alios Superiores.*

De Syndicatu Miniſtri Generalis habendo, & aliis ad Seſſionem pertinentibus.

TITULUS VIII.

1 Feria ſexta ante Pentecoſtes, omnibus, ſinguliſque Vocalibus ad deputatum Diffinitorii locum convenientibus, Præſidens Capituli, facto priùs (ſi fuerit opus, opportunumque judicabitur) cohortationis verbo, Generali Miniſtro ſyndicationem juxta Conſtitutiones de illo faciendam indicet. Generalis verò Miniſter, ut in ejus adminiſtratione, moribuſque liberiùs agi poſſit, utque nullus accuſandi libertate careat, à Diffinitorio ſtatim diſcedat. *Syndicatus indictio.*

2 Singuli itaq; poſt Generalis Miniſtri diſceſſum quidquid gravius deferendum de ejus erratis habèant, per literas authenticas à Provinciis tranſmiſſas, quæ inſuper, qualeſvè fuerint accuſationes bona fide, Dei tantùm honorem zelantes manifeſtare teneantur, Si notabiles exceſſuum accuſationes delatę fuerint, Provinciarum hujuſmodi literæ publicè in Diffinitorio perlegantur. Perlectis autem literis, Generalis ad Diffinito- *Objectionum productio.*

rium revocetur, eique literarum, & accuſationum ſubſtantia exponatur, ſuamque tuendi cauſam abſoluta facultas concedatur. Afferat ille ad ſui defenſionem quaſcunque voluerit potiores rationes, hiſque productis è Diffinitorio iterum egrediatur. Generali Miniſtro egreſſo, accuſationes ſimul, & defenſiones diligentiſſimè conferantur, nihilque improbatum, indiſcuſſumque relinquatur.

Defenſiones audiãtur.

3 Sabbatho demum Vigilia Pentecoſtes ſummo mane poſt primam Miſſam à Capituli Præſide Miſſa de Spiritu Sancto ſolemniter celebretur, eique Fratres omnes tùm vocales, tùm non vocales dato ſigno intereſſe teneantur, ſinguliſque Electoribus, qui non celebraverint, ab eodemmet celebrante ſacra Communione refectis, expletaque Miſſa bini, & bini de more præintonatum hymnum *Veni Creator Spiritus* devotè cantantes ad Diffinitionis locum accedant. Hymno cantato ſoliti Verſ. & Oratio devotiſſimè pariter recitentur. Expleto cantu, cunctis attentè audientibus, Capituli Præſidens ſermonem ad Fratres, prout magis expedire judicaverit, habeat; Eoque demum abſoluto, omnes, qui Vocales non fuerint, à Diffinitorio excludantur, ejuſque januæ à Capituli Guardiano aliquibus ejus Conventus diſcretis Patribus ſecum aſſumptis diligentiſſimè claudantur, ſedulòque cuſtodiantur. Exeat & Generalis Miniſter ſyndicationis actibus expletis mox reverſurus. Præcipitur autem præterea ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna ipſo facto incurrenda, nè Guardianus Capituli, aut alius, quicunque is fuerit, comeſtibile quidquam Vocalibus hujuſmodi in Diffinitorio recluſis, donec Generalem Miniſtrum elegerint, ullatenus afferre præſumat.

Miſſa de Spiritu Sancto.

Proceſſio ad locum Capituli.

Sermo Præſidis.

Comeſtibilia non inferantur in locum Diffinitorii.

4 Primùm verò, poſteaquam Electores in Diffinitorio recluſi fuerint, ad inceptæ ſyndicationis actum procedatur. Præſidens itaque Capituli ſententiam, & ſingulorum vota, quæ conſcribenda, palam-

Syndicationis cõplementũ.

palamque legenda erunt, perquirat, ac juxta majoris Capituli partis ſententiam, ad correctionem, vel liberationem Generalis deveniatur. Auditis propterea (ut præfertur) Vocalium votis, Generalis Miniſter in Diffinitorium revocetur, Ordinis Sigilla Præſidenti Capituli publicè reddat, Officio ſuo renunciet, & coram Vocalibus præfatis de ſuis negligentiis, & erratis culpam humiliter dicat, ſtatimque ſi corrigendus ſit, corripiatur, ſi verò commendandus, à Præſide commẽdetur; moxque ab Officio abſolvatur his verbis, *Abſolvo te ab Officio tuo, in nomine Patris, & Filii &c.* atque ad Generalis Miniſtri electionem deveniatur. *Renũtiat Officio Generalis. Abſoluatur ab Officio.*

5 In eo verò Generali Capitulo, ſi Generalis Miniſter ex ſyndicatione liber evaſerit, omnibus aliis actibus, electionibus, & Diffinitionibus adeſſe, vocemque habere, ac etiam (niſi Præſidens Apoſtolicus adſit) in ſuis ſucceſſoris electione liberè, licitèque præſidere poſſit, & valeat. *Actibus Capitularibus, quãdo intereſſe poteſt.*

6 Quandocunque autem Generalis Miniſter è Diffinitorii loco egreditur, vel ingreditur, aut cauſã ſuã tuetur, vel culpam dicit, omnes (unico dumtaxat excepto Capituli Præſide) detectis capitibus ſtare, eique reverenter aſſurgere teneantur. *Reverentia Generali renuntianti debita.*

De Miniſtri Generalis electione.

TITULUS IX.

1 Abſolutis his, quæ de ſyndicatu decreta ſunt, ſi Capituli Præſidens non fuerit extra Ordinem ab Apoſtolica Sede deputatus, ſed vel ipſe Generalis Miniſter, vel ex noſtris alius quiſpiam electioni præſideat, ut electio ipſa canonicè magis, ritèque procedat ab eo, qui poſt ſe primus ſedet, ad cautelam dumtaxat a quacunque cẽſura abſolvatur, & ab irregularitatibus diſpenſetur, ac iterum Vocales omnes juxta for- *Præſides ex noſtris ſit abſoluatur.*

Abſolutionis vniuerſalis repetitio. mam ſuperiùs Tit.3. nu. 22. deſcriptam abſolvat; mox omnibus, ſingulisque Vocalibus ſtantibus, Secretarius Ordinis ſingulos Provinciales juxta Provinciarum Ordinem nominet. Hi verò, prout nominati fuerint, ſe adeſſe reſpondeant. Cuſtodes item à Secretario Ordinis juxta Provinciarũ dignitatem, ordine inferiùs præſcribendo non ſecus ac Provinciales appellentur. Ordo verò, ſivè Provinciarum dignitas ita ſervetur. Videlicet.

Vocales nominatim recenſeantur.

PROVINCIA.

Ordo inter Provincias.

Sancti Franciſci	Argentinæ
Romæ	Marchiæ
S. Antonii	Sancti Nicolai
Bononiæ	Mediolani
Neapolis	Tuſciæ
Siciliæ	Januæ
Sancti Bernardini	Leodii
Calabriæ	Romaniæ
Sancti Angeli	Auſtriæ
Sardiniæ	Bohemiæ
Dalmatiæ	Orientis
Sancti Bonaventuræ	Tranſilvaniæ
Sancti Ludovici	Terræ Sanctæ
Occitaniæ	Angliæ
Poloniæ	Hiberniæ
Ruſſiæ, & Lithuaniæ	Saxoniæ
Styriæ, & Charinthiæ	Daniæ
Coloniæ	Hungariæ

Poſt nominationem verò, fel. rec. Clementis Octavi decretum ſuperiùs poſitum Tit. 3. n. 19. perlegatur, inviolabiliterque ſervetur. Perlegantur etiam Conſtitutiones de Qualitatibus Generalis Miniſtri, ut ſupra Tit. VII.

Schedulæ 2 Demum cum in Generalis (ut præfertur) electione ſuffragia ab Electoribus ferenda ſint, Capituli Præſidẽs tot ante ſe paratas habeat ſchedulas utraque facie albas, & nullo pacto, ſeù quovis modo conſcriptas, quot fuerint Electores,

ſeù

ſeù Vocales. Hi verò bini, & bini ordine jam præſcripto evocentur.

3 Unica de manu Præſidentis accepta ſchedula, ut ſuperiùs decretum eſt, ad m nſam ejus longitudinis, latitudiniſque, ut alter alterius ſcriptionem legere nequeat, in medio Diffinitorii ad hunc dumtaxat effectum paratam accedant, moxque juxta formam ſuperiùs traditam nomen, & Patriam ejus, quem eligere voluerint, intelligibili manu deſcribant, deſcriptaſque, ac complicatas ſchedulas Præſidenti Capituli ſinguli reddant, qui eas in urnam ante ſe poſitam publicè, patenterque coniiciat. *Earũ diſtributio.* *Voti conſcriptio.*

4 Schedularum ſcriptione peracta, duo, vel tres extra Diffinitorium ſcrutatores, ſivè præfatarum ſchedularum lectores adhibeantur. *Scrutatores.*

5 Poſtea excutiatur urna, ſuffragia miſceantur, ſchedulæ confundantur, deincepſque ſingulæ numerentur, & (ut ſupra de retum eſt) an paria ſint perquiratur. Æqualitate reperta, unumquamque illarum ſeorſim apertam alter Lectorum alta voce, clarè, & diſtinctè coram omnibus legat, eamdemque alter alta pariter voce coram omnibus repetat. Quoad omnia verò ordo ſuperiùs præſcriptus Tit. III. reſpectivè ſervetur. *Numeratio & publica lectio.*

6 Interim dum ſchedulæ perleguntur, Capituli Secretarius unumquodque ſuffragium ſua ſcriptura excipiet, electi nomen prænotando, quod & à diverſis Diffinitoribus (tribus ſaltem) à Præſidente Capituli deſignandis pariter fiat. *Suffragiorum notatio.*

7 Perlectis demum ſchedulis ut ſupra, quiſnam ritè, canonicèque fuerit electus, juxta ſuperiùs decretum judicetur, omnibuſque ſequenti ordine publicetur *Electus publicetur*

8 Primùm Diffinitorii Januæ aperiantur, Capituli Campanula, omneſque deinde Campanæ Conventus pulſentur, omnibuſque in Capitulo exiſtentibus congregatis, S cretarius in altum conſc ndens, electionem factam ſub hac verborum formula plena voce enunciabit. *Publicationis ordo, & publicator.*

Formula publicationis poſt novi Generalis Electionem faciendæ.

IN nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Anno Domini milleſimo &c. die &c. menſis &c. Ego Frater N. nomine meo, & nomine omnium, ad quos iuxta Regulam in præſenti Conventu N. Civitatis N. legitimè in Spiritu ſancto congregatos electio Generalis Miniſtri pertinet, nomino, & publico in Miniſtrum Generalē totius Ordinis Minor. Conv. Sancti FRANCISCI Reverendiſſimum Patrem *N. de N. in quē maior Vocalium pars ſcilicet* (numerus) *favorabilibus votis conſenſit,* (vel) *omnia vota, dempto uno conſenſerunt, ſicque legitimè electum omnibus denuntio. In nomine Patris &c.*

Proceſſio poſt electionem. 9 Quo facto, ſtatim à Cantoribus intonetur *Te Deum laudamus*, & tunc præcedente Cruce cum Acolithis ad Eccleſiam omnes proceſſionaliter pergant, ubi expleto hymno, ſi Generalis electus præſens fuerit, ſtatim ambabus ſuper Miſſali extenſis manibus coram Altari majori flexis genibus in manibus Præſidentis Capituli teneatur *Profeſſio fidei.* Fidei profeſſionem cum juramento alta, intelligibilique voce ſequenti Forma emittere.

Formula Profeſſionis Fidei à Miniſtro Generali electo emittendæ cum juramento.

EGo Frater N. Generalis Miniſter Ordinis Fratrum Minorum Conventualium firma fide credo, & profiteor omnia, & ſingula, quæ continentur in Symbolo Fidei, quo Sancta Romana Eccleſia utitur, videlicet.

Credo in unum Deū Patrem Omnipotentem, factorem Cæli, & Terræ; Viſibiliū omnium, & Inviſibilium. & in unum Dominum Ieſum Chriſtū Filium Dei unigenitum, & ex Patre natum ante omnia ſæcula, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitū non factum, conſubſtantialem Patri, per quem omnia facta ſunt: Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutē deſcendit de Cælis & incarnatus

eſt

eſt de Spiritu ſancto ex Maria Virgine, & Homo factus eſt. Crucifixus etiã pro nobis ſub Pontio Pilato, paſſus, & ſepultus eſt; Et reſurrexit tertia die ſecundũ ſcripturas, & aſcendit in cælũ, ſedet ad dexterã Patris; & iterũ vẽturus eſt cũ gloria iudicare vivos, & mortuos, cuius regnĩ nõ erit finis. Et in Spiritũ ſanctũ Dominũ, & vivificantẽ, qui ex Patre, Filioq; procedit, qui cum Patre, & Filio ſimul adoratur, & cõglorificatur, qui locutus eſt per Prophetas: Et unã Sanctã Catholicã, & Apoſtolicã Eccleſiã. Confiteor unum Baptiſma in remiſſionẽ peccatorũ; & expecto reſurrectionẽ mortuorũ; & vitã venturi ſæculi. Amẽ. Apoſtolicas, & Eccleſiaſticas traditiones, reliquaſq; eiuſdẽ Eccleſiæ obſervationes, & Cõſtitutiones firmiſſimè admitto, & amplector. Itẽ ſacrã ſcripturã iuxta eum ſenſũ, quẽ tenuit, & tenet Sancta Mater Eccleſia, cuius eſt iudicare de vero ſenſu, & interpretatione ſacrarũ ſcripturarũ, admitto, nec eã unquã, niſi iuxta unanimẽ cõſensũ Patrũ accipiã, & interpretabor.

Profiteor quòque ſeptẽ eſſe verè, & propriè Sacramẽta novæ Legis à Ieſu Chriſto Domino Noſtro inſtituta, atque ad ſalutẽ humani generis, licet non omnia ſingulis neceſſaria, Baptiſmum, Confirmationẽ, Euchariſtiã, Pœnitentiã, Extremã Vnctionẽ, Ordinẽ, & Matrimoniũ, illaq; gratiã conferre, & ex his Baptiſmũ, Confirmationẽ, & Ordinẽ ſinè ſacrilegio reiterari non poſſe. Receptos quòque, & approbatos Eccleſiæ Catholicæ Ritus in ſupradictorũ omniũ Sacramentorum ſolemni adminiſtratione recipio, & admitto: omnia, & ſingula, quæ de peccato originali, & de iuſtificatione in Sacroſãcta Tridentina Synodo definita fuerũt, amplector, & recipio. Profiteor pariter in Miſſa offerri Deũ verũ, propriũ, & propitiatoriũ pro vivis, atq; defunctis, atq; in Sãctiſſimo Euchariſtiæ Sacramẽto eſſe vere, realiter, & Subſtãtialiter Corpus, & Sanguinem una cũ anima, & divinitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti, fieriq; cõverſionẽ totius ſubſtãtiæ panis in

Corpus, & totius ſubſtantiæ vini in Sanguinẽ, quam converſionem Eccleſia Catholica tranſubſtantiationem vocat. Fateor etiam, ſub altera tãtùm ſpecie totum, atq; integrũ Chriſtũ, verumq; Sacramentũ ſumi: conſtanter teneo Purgatoriũ eſſe, animaſq; ibi detentas fideliũ ſuffragiis adiuvari. Similiter & Sanctos unà cum Chriſto regnantes venerandos, atque orationes pro nobis Deo offerre, atque eorum Reliquias eſſe venerandas firmiſſimè aſſero.

Imagines Chriſti, & Deiparæ ſemper Virginis, nec non aliorum Sanctorum habendas, & retinendas eſſe, atque eis debitum honorem, & venerationem impertiendã, Indulgentiarum etiã poteſtatem à Chriſto in Eccleſia relictam fuiſſe, illarumque uſum Chriſtiano Populo maximè ſalutarem eſſe affirmo. Sanctam Catholicam, Apoſtolicam, Romanam Eccleſiam omnium Eccleſiarũ Matrem, & Magiſtram agnoſco, Romanoque Põtifici Beati Petri Apoſtolorum Principis Suceſſori, ac Ieſu Chriſti Vicario veram obedientiam ſpondeo, ac iuro: Cætera itẽ omnia à Sacris Canonibus, Oecumenicis Cõciliis, ac præcipuè à Sacroſancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata indubitãter recipio, atq; profiteor, ſimulq; contraria omnia, atque hæreſes quaſcũque ab Eccleſia damnatas, & reiectas, & anathematizatas ego pariter damno, reiicio, & anathematizo. Hanc verã Catholicã fidẽ, extra quã nemo ſalvus eſſe poteſt, quã in præſenti ſponte profiteor, & veraciter teneo, eamdẽ integrã, & inviolatã uſque ad extremũ vitæ ſpiritũ conſtãtiſſime (Deo adiuvante) retineri, & confiteri, atq; à meis ſubditis, vel illis, quorum cura ad me in munere meo ſpectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantũ in me erit, curaturũ. In correptionibus iudicialibus graviũ criminũ, & in proviſionibus, promotionibus, confirmationibus, deſtitutionibus, & repulſionibus faciẽdis de perſonis dicti Ordinis fideliter ſecundũ Deũ, & Regulam Beati Franciſci, puramq; & rectam conſcientiã

me habebo, ac toto meæ gubernationis tempore (quantùm in me fuerit) adnitar ſtudioſiſſimè, ut Regulæ, & Conſtitutionum noſtrarum obſervantia in Religione exquiſitè vigeat, itaut de cultu divino, & de regulari diſciplina, ſiquid ad meliorem formam redigendum comperero, non patiar, ut cura mea, labor, ſtudium, & induſtria deſideretur.

Sic me Deus adiuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. *Preces dicendæ.*

10 Peracta Fidei Profeſſione, Generalis Miniſter electus ad Altare majus accedens, conſuetas preces, ac orationes dicat, ſtatimque ſedens, univerſos Fratres obedientiam ſibi præſtantes amplectatur, quo interim Cantores Antiphonas, & Hymnos, prout in Rituali noſtro habetur, ſolemniter cantent. *Obediētia præſtanda*

11 Licet autem Generali Miniſtro electo alia confirmatione opus non ſit, nihilominùs ſi Generale Capitulum extra Urbem celebretur, poſt electionem factam, Nuntius ad Summum Pontificem, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales totius Capituli nomine cum literis electionem ipſam, aliaque Capituli geſta, & gratiarum actiones referentibus deſtinetur. *Electionis nuntius ad Pont.*

12 Si verò Generalis Miniſter electus abſens fuerit, electionis ſuæ accepto decreto, præſente ejus loci, ubi eum eſſe contingat, Fratrum Conventu, fidei profeſſionem, cum juramento præſcripto in manibus Superioris illius Provinciæ ſtatim emittere teneatur, moxque Generalatus Officio, ac poteſtate plenè, abſolutè, legitimèque fruatur, potiatur, fungatur, & gaudeat. *Si electus Generalis abſens fuerit quid?*

13 Si autem Generalem Miniſtrum noviter electum longiùs extra Italiam abeſſe contigerit, donec hujuſmodi electionis de ſe, ut præfertur, factæ decretum accipiat, Præſidens ipſe Capituli, ſivè Vicepræſidens ab ipſomet inſtitutus, aut alius quiſpiam à Sede Apoſtolica deputatus plenariam gubernandi Ordinem facultatem, ac poteſtatem habeat. *Si multū abſens ſit Generalis electus quis eius vices gerat.*

habeat. Quòd ſi infra triennium Generalem Miniſtrum ſic infirmari contingat, ut de vita ipſius ſuſpicari rationabiliter poſſit, coram Socio, & Secretario Ordinis, item illius Provinciæ ſi aderit) Provinciali Miniſtro, ejus Conventus Guardiano, aliiſque nonnullis diſcretis ejuſdem Conventus Patribus Sigilla Ordinis, cæteraque omnia, quæ ad Religionem ſpectaverint, fideliter reſignare teneatur. Eaque in arca trium clavium à dictis Patribus conſerventur, & uſquequo per Apoſtolicam Sedem de Apoſtolico Vicario proviſum fuerit, fideliſſimè aſſerventur.

Si Generali vita in diſcrimine ſit quid faciendum.

Obeunte Generali quando celebrandũ Capitulũ.

14 Quicunque tamen Ordinis regimini Apoſtolica fuerit authoritate præpoſitus, ſi Generalis Miniſter ante Feſtum Sancti Michaelis Menſe Septembris obierit, Miniſtrorum, & Cuſtodũ univerſitati ejus obitum ſignificare, futurique Capituli Generalis pro Feſto Pentecoſt. proximè ſequenti celebrationem abſque ulla dilatione intimare, ad eamque Vocales, & Electores omnes convocare teneatur. Si verò præſcripto Sancti Michaelis Feſto tranſacto, Generalis deceſſerit, ejus dumtaxat obitum ſingulis Provincialibus Miniſtris denunciet, Generale tamen Capitulum ad annum proximè ſequentem (niſi tamen eo anno celebrari debuiſſet) differatur. Eoque loco, ubi à Generali Miniſtro præterito Capitulo fuerat intimatum, niſi Summus Pontifex aliter expedire judicaverit, celebretur.

Vicarii Generalis authoritas

15 Vicarius autem Generalis hujuſmodi eadẽ prorſus authoritate, poteſtate, favoribus honoribus, oneribuſque & privilegiis, aliiſque indultis; quibus Generalis Miniſter fruebatur, quouſque novi Generalis electio compleatur, & ipſe liberè, abſolutè, ac plenariè perfrui poſſit, & valeat.

Idem ſervandũ ſi aliter vacet Generalis Offic.

16 Id ipſum in quacunque extra Capitulum vacatione, ſivè per mortem, ſivè per renuntiationem, ſivè per promotionem, ſivè alia quacunque ex cauſa occurrat (niſi tamen aliter Summus Pontifex judicaverit) inviolatè ſervetur.

De

De his, quæ poſt Miniſtri Generalis electionem agenda ſunt.

TITULUS X.

1 GEneralis Miniſter electus, ubi primùm commodè fieri poterit, poſt exhibitas Deo debitarum gratiarum actiones in loco Capituli Fratres omnes ad regularis vitæ cultum, Populorum ædificationem, ad exactam Conſtitutionum obſervationem, Religioniſque ſplendorem efficacioribus verbis omni charitatis ardóre cohortetur, profanas pompas, vanas acclamationes, immodeſtos quoſcunque actus contemnat, ſeverèque damnet. Æternam benedictionem iis impertiat, qui ſanctè in Ordine, & laudabiliter vixerint, fideliterque in ſua vocatione perſeveraverint; Apoſtatis verò (ſi qui fuerint) æternam maledictionem nominatim etiam, niſi reſipuerint, comminetur. *Generalis electi ſermo.*

De Auditoribus cauſarum, & Promotoribus Capitularibus.

TITULUS XI.

1 GEneralis ad arbitrium ſuum in Capitulo Generali quatuor, aut plures eliget Provinciales Miniſtros, ſeù alios ex Patribus prudẽtes, rerumque experientia inſigniores, quibus in duas Claſſes diſtinctis, Provinciarum, Regionumque ratione habita, cauſas omnes, tàm civiles, quàm criminales tùm Fratrum, tùm ſæcularium ad Capitulum quomodolibet ſpectantes cognoſcendi poteſtas, & cura demandetur. Hique cauſarum propterea Auditores appellentur. *Auditorũ Deputatio, & poteſtas.*

2 Civiles cauſæ ſtatim tranſigantur, ac decidãtur, deciſiones verò in peculiari libro, ad hunc dumtaxat effectum deſtinato, conſcribantur, propria- *Civiles cauſæ terminentur.*

Determinatio libro notetur. priarumque ſingulorum Auditorum hujuſmodi manuum ſubſcriptionibus firmentur.

3 Criminales autem, poſtquam diligenter cognitæ fuerint, ſedulòque ab ipſis Auditoribus examinatæ, ad Generalem Miniſtrum reiiciantur, eique Auditores ſuos ſenſus aperiant, tùm verò Generalis Miniſter diffinitivam ex inſtituto ſententiam ferat, quoſvè innocentes repererit, abſolvat, quos autem culpis obnoxios, reos declaret, & puniat.

Criminaliū iudicium ad Generalē ſpectat.

4 Præſenti tamen decreto ſtatuitur, nè quis cauſas quaſcunque, quæ in Capitulo Provinciali, vel per ipſum Provincialem Miniſtrum expediri poſſunt, ad Generale Capitulum, ſeù cauſarum Auditores hujuſmodi transferre, ſivè traducere audeat. Qui ſecus fecerint, non modò non audiantur, ſed pro temeritate ad Generalis arbitrium puniantur.

Cauſæ ad Provinciales pertinentes.

5 De appellationibus autem, quæ in Capitulis, tàm Generalibus quā Provincialibus ſæpius à quibuſdam interponi ſolent, decernitur, nè quoad effectum devolutivum ullatenus impediantur, quoad effectum tamen ſuſpenſivum omnino tollantur, itaut appellatione quacunque non obſtante, omnia, ſingulaque Capituli acta perficiantur, deincepſque ſi minùs canonicè facta fuerint, Generalis Miniſter cognoſcat, ac prout de jure diffiniat. Idem decernitur, ſi fortè fieret ad Summum Pontificem, & Apoſtolicam Sedem appellatio. Contingit enim interdum aliquos reperiri, qui ex quacunque cauſa appellationes hujuſmodi interponunt, ſicque omnia in Capitulis pertractanda perturbare, & inania reddere conantur: quod cum non ſine magno ordinis detrimento, ac dedecore fieri poſſit, ad horum pervicaciam retundendam decretum hoc ſancitum eſt, quod ab omnibus omnino ſervandum eſſe mandamus.

Appellationū admiſſio.

Appellātiū pertinacia tollenda.

6 Capituli Generalis perdurante tempore omnes Auditores præfati ad cognoſcendas, examinandaſque cauſas quotidiè congregentur; in eorum

Ordo cognitionis cauſarum.

rum ſententiis proferendis per ſuffragia ſecreta ſemper procedant. Auditores inſuper Apoſtatarum eodem modo deputentur. *Cauſa Apoſtatarũ.*

7 Examinatores prætereà ad Verbi Dei prædicationem, ad Confeſſiones audiendas, ad ſacros Ordines, & ad habitum Religionis promovendũ inſtituantur. Horumque munus ſit cauſas cognoſcere, ad examen ſingulis Capituli diebus convenire, & illud, cum opus fuerit, exercere, omniaque, & ſingula propriis manibus adnotare, eaque adnotata ad Generalem Miniſtrum pro diffinitiva reſolutione deferre. *Promotores & Examinatores Capitulares.*

8 Ad Ordinationes autem, ſivè Gymnaſiorum diſpoſitiones ſex item Regentes præcipui, ſeù alii idonei Patres ad Generalis arbitrium deſtinentur, iſti verò, prout occaſio poſtulaverit, debitis horis quotidiè Capituli tempore congregati ea, ad quæ deſtinati, ſunt exequantur, & executiones factæ in peculiari libro adnotentur, propriiſque exequentium manibus ſubſcribantur, & Generali Miniſtro tradantur. *Pro ſtudiis. Eorum munus.*

9 Tres itidem ex Inſignioribus Ordinis Patribus ſtatus omnium Religionis Conventuum reviſores deſtinentur. Singuli verò Provinciales Miniſtri ſingularum Provinciarum ſtatum, ut ſuperiùs decretum eſt, ad eos ſummatim deferre teneantur. *Ratiocinatores Capitulares.*

10 Quibus bene viſis, & ab hujuſmodi Reviſoribus conſideratis, de his omnibus Generalem Miniſtrum certiorem faciant, ipſeque prout meliùs judicaverit, arbitrio ſuo juxta Conſtitutionum decreta diffiniat. *Deciſio Generalis.*

De Procuratore Generali eligendo.

TITULUS XII.

1 POſt Miniſtri Gèneralis electionem diebus proximè ſequentibus, quoad Generale Capitulum perduraverit, omnes, & ſinguli Religio- *Vocales excluſi.*

gio-

gionis Diffinitores, una cum Præſidente Capituli Generalique Miniſtro ad Diffinitorii locum, ſanctiſſimo Miſſæ ſacrificio (ut decet) præmiſſo, ſignoque dato, de aliis quoque rebus, & electionibus tractaturi conveniant. Cuſtodibus tamen Provinciarium, itemque ſacri Aſſiſienſis Conventus Cuſtode, Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe, ac etiam Capituli Generalis Guardianis, qui in electione dumtaxat Generalis Miniſtri Electores exiſtunt, exceptis.

Seſſio huius electionis.

Conueniant ad locum.

2 Feria itaque ſecunda, ubi (præmittendis de more, ut ſupra præmiſſis) ad ſolitum Diffinitorii locum convenerint, de Procuratoris Ordinis electione agatur.

Procuratoris Ordinis Syndicatio.

3 Ad nutum igitur Præſidentis, qui aliqua priùs, ſi videbitur, de electione hujuſmodi verba faciat, Procurator Ordinis tunc exiſtens aſſurgat, & coram illo genuflexus palam de ſuis erratis, ac negligentiis humiliter ſe ipſum accuſet, itemque ad Præſidentis mandatum è Diffinitorio egrediatur. Egreſſo Procuratore Ordinis, an adſit, qui adverſus Procuratorem quidquam habeat deferendum, trina proclamatione interroget, ſicque cum cæteris circa Procuratoris vitam, mores, merita, qualitates examinet, maturèque diſcutiat, & an hujuſmodi Procurator ſecunda vice ſit adſumendus, an potiùs cum alterius ſubrogatione amovendus, de Diffinitorum conſilio determinet.

De ſubrogatione alterius, vel confirmatione diſceptatio.

Si pœnas mereatur quid agẽdum.

4 Si quid verò probetur, quo puniendus ſit, ad idem Officium ſecunda vice illum aſſumere, eique in Diffinitorio locum dare minime liceat, deinceps benè conſideratis, probatiſque cauſis, ob quas pœnis afficiendus fuerit, eis prout de jure plectatur.

Si nihil contra actum ſit ſuo loco ſedeat &c.

5 Cæterum ſi nulla correctionis, nullaque punitionis aderit cauſa, ad Diffinitorium revocetur, ſolito ſuo loco inter alios ſedeat, vocemque activam in Officialium electionibus, aliiſque capitularibus actionibus legitimè habeat.

6 Antequam igitur ad novi Procuratoris Ordinis

dinis electionem deveniatur, cauſæ, ob quas prior eſſet deponendus, juxta harum Conſtitutionum Decreta inferiùs poſita Tit. ſequenti coram omnibus perlegantur, ſedulòque animadvertant Electores, nè iiſdem cauſis detentum, convictum, ſeù convincendum denuò eligant, aliàs electio eo ipſo irrita ſit, & nulla. *Diffinitorii accurata diſquiſitio.*

De cauſis depoſitionis Procuratoris Ordinis.

TITULUS XIII.

1 SUnt autem potiſſimæ, & ſufficientes ejus amotionis cauſæ, quando ſcilicet, timore Domini poſtpoſito, vitam ſolutiorem duceret ab inſtituto religioſo alienam. *Vitæ relaxatio.*

2 Quando ipſe præ cæteris irreformatus reformationis Ordinis totis viribus non faverit, & à regularis diſciplinæ obſervantia aberraverit, & ad eam promovendam operam ſuam fideliter preſtare coram Summo Pontifice, & Cardinalibus apertè neglexerit: *Reformationis negligentia.*

3 Quando in rebus Ordinis ita remiſſus fuerit, ut ex ipſius negligentia, & incuria aliquid contra Ordinis libertatem impetratum fuerit, vel aliquod privilegium ablatum. *Circa cauſas ordinis incuria.*

4 Quando (non faciendo quod in ſe eſt) Conventus à Miniſtrorum Religionis obedientia auferri permiſerit. *Conu. ablationis permiſſio.*

5 Quando abſente Generali Fratres vagos, & diſcurrentes, qui ſine legitima Superiorum licentia ad Urbem venerint, debitis modis non ejecerit, ac puniri curaverit. *Trãſgreſſionũ circa venientes Romam toleratio.*

6 Quando in adminiſtratione pecuniarum, aut expenſarum fraudem aliquã commiſerit, vel aliàs dolo, aut lata culpa in ea re deliquerit. *Bonorum defraudatio.*

7 Quando contra Generalem Miniſtrum conſpiraverit, aut conſpirantes non revelaverit, & puniri curaverit. *In Generalem cõſpiratio.*

8 Quamobrem mandatur Miniſtro Provinciæ Roma-

Super culpas Procuratoris Ord. invigilatores. Romanæ, & Guardiano Romæ, ut ſuis literis Generalem (fortaſſe abſentem) illicò moneant, ſi Procurator in jam dictas, vel ſimiles culpas incidiſſet. Si verò tàm Provincialis, quàm Guardianus prædicti in hoc negligentes ſe præbuerint, ab officio ſuo per ſex menſes ſuſpendantur.

Depoſitio ab Officio 9 Miniſter verò Generalis juridico proceſſu formato deponere poteſt Procuratorem de prædictis, & aliis culpis accuſatum, & alium ſubrogare, ſicuti etiam, ſi Procurator aliquo longiori morbo detineretur, aut aliàs ſic impediretur, *Subrogatio alterius.* quominus ſuo muneri utiliter ſatisfacere poſſet, per eundem Miniſtrum Generalem alius ſufficiens, & idoneus ſubrogandus erit, qui Coadiutor apelletur, & ceſſante infirmitate, vel impedimento, illius etiam ſubrogatio ceſſet.

In caſu mortis ſubſtitutio alterius. Eius nom. & duratio. 10 Similiter decernimus, ut Miniſter Generalis poſſit (ſi mori contingat Procuratorem) conſulto Protectore, & Aſſiſtentibus, in ejus locum alterum idoneum ſubſtituere, & ſubſtitutus, vel cauſa mortis, vel cauſa depoſitionis propter aliquod crimen Procurator item appelletur, & in eo Officio uſque ad Capitulum Generale permaneat.

Unicus Procurator, vel quãdo geminatus. 11 Volumus autem, ut ad evitandam diſcordiam unus tantùm ſit Procurator, non autem plures, niſi pro Ultramontanis Provinciis alterum conſtituere neceſſe ſit.

De qualitatibus Procuratoris Generalis.

TITULUS XIV.

Qui eligi non poſſit. 1 IN electione Procuratoris Ordinis ſciant Electores ad hoc Officium aſſumendum non eſſe, qui ſecundo triennio antea confirmatus eſt, niſi ab eo Officio abſoluto triennium aliud ſine *Qualis eligatur.* officio tranſegerit, ſed alium in nomine Domini eligendum eſſe, virum ſcilicet prudentia præditum, doctrina conſpicuum, rerum uſu probatum,

batum, negotii gerendis aptum, fidelem promptum, ſollicitum, bonæ famæ, amabilem, affabilem, qui conſpectui Summi Pontificis, & Cardinalium apparere poſſit, qui Religionis muneribus, & omnibus, quæ exercuit, laudabiliter functus fuerit, qui non ſit cupidus, & ambitioſus, paratus pro Republica Ordinis, & pro obſervantia, & defenſione Regulæ, & Conſtitutionum noſtrarum omnia perpeti incommoda. Ætatis ſit quadraginta annorum, vel circa, qui & latini ſermonis facundia, & elegantia polleat, quippe in Capella Sanctiſſimi Orationem habere, & in loco Sapientiæ Romanæ promovendos ad Sacræ Theologiæ Doctoratum examinare valeat. In Regularium materiis exercitatus, ad caſus occurrentes enodandos aptus, & idoneus. *Ætas.* *Eloquētia* *Doctrina.*

De electione Procuratoris Ordinis.

TITULUS XIII.

1 PRælectis cauſis depoſitionis, itemque titulo de qualitatibus, pro ejus electione ferantur ſuffragia. In quem verò ſupra medietatem vota conſenſerint, is Procurator Ordinis jure cenſeatur electus. *Suffragia electionis.*

2 Decernitur tamen, ut Procuràtori Ordinis ſtatim electo, nondum autem confirmato decreta omnia, quæ infra de authoritate, & Officio Procuratoris Ordinis ſtatuuntur, perlegi debeant. Eaque jurejurando obſervaturum ſe ſpondeat, alioquin electio irrita ſit, & nulla, nullumque robur, aut vigorem obtineat. *Quid iurare debeat.*

Formula Profeſſionis, & juramenti Procuratoris Ordinis.

EGO Frater N. Ordinis Fratrum Minorū Conventualium, & Reverendiſſimi Patris Generalis Miniſtri in Romana Curia Procurator electus

electus promitto eſſe fidelis dicto Ordini, & Reverendiſſimo Patri Generali, ac eius Officio, & Succeſſoribus canonicè intrantibus, in ſumendis, proſequendis, & defendendis cauſis omnibus commiſſum mihi Officium tangentibus. Nec unquam verbo, ſcripto, vel facto conſiliarius ero alicuius conſilii, tractatus, aut informationis, quæ in fraudem dicti Ordinis, vel ipſius Generalis Miniſtri, aut Succeſſorum ſuorum utcunque poſſint, & valeant redundare, & in commiſſo mihi Procuratoris Officio, quàm fideliſſimè potero, & novero, ſecundum Deum, & rectam conſcientiam, me habebo.

Præterea teſtem invoco Dominũ Ieſum Chriſtum, cui iureiurando firmiter promitto, me dignitatem ullam, maximè Generalatum in Religione non eſſe ambiturum, nequè ad eum obtinendum paſſivam vocem unquam petiturum, aut acceptaturum niſi elapſo poſt abſolutum meũ Officium triennio. Inſuper promitto nunquam immediatè, vel mediatè me petiturum abſolutionem, ſivè diſpenſationem ab hoc iuramento ad effectum cuiuſcunque dignitatis conſequendæ. Iuro itidem me obſervaturum omnia decreta pro reformatione Procuratoris Generalis Ordinis facta, & approbata; ſic me Deus &c.

De qualitatibus, & electione aſſiſtentium Generalis Miniſtri, Socii videlicet, & Secretarii Ordinis.

TITULUS XVI.

Aſſiſtentiũ qualitates, & Doctrina.

1 SOcius, & Secretarius Ordinis, ut ii ſint, quibus hoc Generalis aſſiſtẽtiæ munus meritò conferatur, debent in primis eſſe vitæ innocentia, uſu rerum, ac doctrina conſpicui, ejuſq; bonę apud omnes exiſtimationis, ut Fratres de eis in Religione optimè ſentiant. Sint itaque Sacræ Theologiæ Magiſtri, ad ſpiritualiũ rerũ ſtudium quã maximè propenſi, in Decretis, & Cõſtitutionibus Religionis verſati, prudentiaque inſignes.

2 Socius

2 Socius Ordinis ejus experientiæ, & qualitatis ſit, ut Provincialatus, vel ſaltem in inſignioribus Conventibus Guardianatus munere laudabiliter perfunctus ſit, ætatis verò quadraginta circiter annorum. *Socii conditio. Ætas.*

3 Secretarius autem Ordinis iiſdem prudentiæ inſignibus conſpicuus ſit, latiniſque, & politioribus literis eruditus, ætatis verò triginta annorum. *Secretarii eruditio. Ætas.*

4 Ut ea igitur, quæ ad rationem Officii ſui pertinent, faciliùs, & accuratiùs perficere poſſit Miniſter Generalis, tuncque maximè, cum res aliqua incidit gravis, & difficilioris momenti, præ cæteris, quos (ut infra) debet Conſultores adhibere, Patres duos penes ſe habere perpetuò tenetur veluti Aſſiſtentes, quorum conſilio, & in rebus gravioribus inferiùs aſſignandis conſenſu utatur. *Aſſiſtentiæ exigentia.*

5 Horum alter Socius, alter verò Secretarius Ordinis appelletur, qui ambo tanquàm Aſſiſtentes Generali in rebus agendis aſſiſtere, illumque quoquò ſe verterit, comitari debebunt: Idcirco (quoad fieri poterit) aliis negociis non occupentur, quibus ab officio ſibi iniuncto notabiliter abducantur, & impediantur. Neque ſeparentur à Generali, niſi mittantur, vel ad celebrandum Capitula Provincialia, vel alias ob graviſſimas cauſas. *Nomina. Munus.*

6 Eorum Officium ſit triennale; completo triennio, poſt electionem Procuratoris Ordinis in Capitulo, ſeù Congregatione Generali intermedia debeant ipſi quòque Officio ſuo renuntiare, & Syndicatum ſubire; deinde vel ipſi ſecunda vice, vel alii de novo eligantur. Eorum electio fiat à Diffinitorio per ſuffragia ſecreta, ut dictum eſt; Datur tamen facultas Miniſtro Generali, eos, vel aliquem eorum, æqua accedente, & rationabili cauſa cum Illuſtriſſimo Protectore communicanda, ab Officio ſuſpendendi, atque etiam de *Officii duratio, & eius terminus. Quomodo deponi poſſunt.*

L con-

conſenſu præfati Illuſtriſſimi penitus removendi & alios ſubrogandi.

Decreta ab illis obſeruanda. Et eorum iuramentū

7 Facta eorum electione, Decreta, quæ ad illorum officium ſpectant, inferiùs Tit. ſeq. præſcribenda legantur, deinde jurent ea ſe obſervaturos, quòd ſi jurare recuſent, confirmari non poſſint, & eorum electio nulla ſit, & irrita.

De authoritate, & officio Socii, & Secretarii Ordinis.

TITULUS XVII.

Aſſiſtentiū præſentia.

1 AD Socium pariter, & Secretarium Ordinis ſpectat à Generalis Miniſtri latere nunquam abeſſe, eique ſemper aſſiſtere, debitaque cum reverentia, modeſtia, ac libertate ſuam in arduis caſibus ſententiam illi aperire.

Quando exigitur conſilium Aſſiſtentium. Clemens VIII.

2 Caſus verò præcipui, in quibus Generalis Miniſter horum duorum nedum conſilium, ſed & conſenſum adhibere tenetur, ſunt ſequentes, cum videlicet agitur.

De Guardianorum electione in Conventibus de menſa Generalis extra Capitulum.

De Viſitatoribus, & Commiſſariis in Provinciis deputandis.

De promovendis ad Sacræ Theologiæ Doctoratum, ſi contingat.

De pœna perpetui, vel ſupra annum carceris.

De pœna triremium, vel ergaſtuli.

De pœna exilii ſupra biennium.

De privatione Officii Provincialatus, aut Guardianatus primæ Claſſis, vel longioris temporis ſuſpenſione à legitimis actibus Ordinis.

De acceptione, & receptione novi loci, & Conventus, ſi gravis neceſſitas urgeat, extra Capitulum.

Omneſque prȩterea conſimiles caſus, in quibus tùm pro gravitate, & magnitudine rei, tùm pro aliis

aliis hujuſmodi circumſtantiis Aſſiſtentium conſenſus opportunè requirendus videretur.

3 Conſilii verò hujuſmodi, ſenſuſque præſtiti teſtimonium in ſingulis expediendis actibus, literis patentibus, ſententiis, conceſſionibus, & aliis quibuſcunque Secretarius Ordinis in hæc verba, pro ut rei qualitas poſtulaverit, adiungere teneatur, *De conſilio, vel conſenſu ſuorum Aſſiſtentium &c.* *Huiuſmodi conſilii mentio.*

4 Si verò contingat horum ſuffragia eſſe diverſa, Generalis Miniſter eam tunc ſequatur ſententiam, quæ magis ſibi placuerit. *Clement VIII. Dum conſilia ſunt varia quid?*

5 Si autem in hujuſmodi caſibus abſque Aſſiſtentium (ut præfertur) conſenſu quidpiam Generalis Miniſter attentare præſumpſerit, eo ipſo irritum ſit, poſſitque Generalis ad Protectoris arbitrium reſpectivè puniri. *Decreta abſq; hoc co ſilio.*

6 Secretarii præterea Ordinis peculiaria munera ſunt, patentes (ut ajunt) Miniſtri Generalis literas propria manu ſcribere, nomine ſuo in calce munire, eaſque in libro Regiſtri ad hoc duntaxat deputato diligenter referre; in alio item libro Fratres omnes facinoroſos ad Generalem Miniſtrum quacunque via, & modo delatos adnotare, ibique accuſationes, querimonias, quæſtiones omnes ad Miniſtri Generalis Tribunal quoquo pacto obvenientes, compendioſè (clarè tamen) die, menſe, anno, nomineque ſeduló adnotatis, deſcribere. *Secretarius ſcribat Patētes. Liber regiſtri. Liber Facinoroſorũ & delatorum.*

7 Durante eorum Officio, utrique totius Religionis temporanei Diffinitores ſint, ſicut & Ordinis Procurator, itaut ipſi in omnibus Capitulis tàm Provincialibus, quàm generali votum habeant. Expleto verò Officio, dummodo in eo ſeſe laudabiliter geſſerint, nativarum Provinciarum perpetui Diffinitores remaneant, ac ſi nativarum Provinciarum Provinciales extitiſſent. *Priuilegia.*

8 Nullam tamen, ſivè actualiter Generali Miniſtro aſſiſtant, ſivè alibi etiam pro cauſarum, negotiorumque Religionis expeditione commo- *Poteſtas eis competens.*

rentur, ordinariam poteſtatem in Ordinem habeant, ſed delegatam dumtaxat, prout eis Generali Miniſtro delegare placuerit.

Negotia Religionis non revelent. Non conſpirent in Generalē. Pœna depoſitionis.

9 Neuter illorum præterea de Religionis negotiis ad alios literas ſcribere, ſeù ad ſeſe ſcriptas recipere abſque Generalis Miniſtri licentia poſſit ſi quando tamen ſeù hujuſmodi literas ſcripſiſſe, vel recepiſſe, aut in Religionis pernitiem, vel Generalis damnum quidpiam, tùm verbo, tùm ſcriptis attentaſſe, ſivè ſecreta ſibi commiſſa revelaſſe legitimè convicti fuerint, eo ipſo ab officiis deponantur, ad eaque ulteriùs exercenda nullatenus admittantur.

De Viſitatoribus Provinciarum ſub finem triennii deſtinandis.

TITULUS XVIII.

Viſitationū neceſſitas.

1 CUM nihil ſit, quod ad rectum totius Ordinis regimen magis conferat, quàm frequens per idoneos viros, regulariſque diſciplinæ cupidos Viſitatio, qua omnium Religionis Conventuum, ſingularumque Provinciarum vivendi ratio exploretur; decernitur propterea, ut Generalis Miniſter, vel per ſe ipſum, vel per Viſitatores univerſam Religionem, quemadmodum & Provincialis totam Provinciam, ex officio viſitare debeat, Provincialis ſingulis annis, Generalis autem ſex annorum ſpatio; Quòd ſi nondum completa Viſitatione novus Generalis expleto ſexennio deligeretur, ubi Prædeceſſor deſierat, inde ſucceſſor Viſitationem auſpicetur, & proſequatur.

Generalis & Provincialis, viſitatio ordinaria.

Viſitatorū miſſio loco Generalis

2 Decernitur præterea, ut unaquæque Provincia ſingulis quòque trienniis ſub finem cujuſlibet provincialatus generaliter viſitetur. Si itaq; per ſeipſum Generalis Miniſter, aliis neceſſariò detentus negotiis, hoc præſtare nequiverit, Patres, qui & Magiſterii inſignibus, & vitæ probitate, &

regu,

regularis diſciplinæ zelo, aliiſque conſpicuis conditionibus in Religione emineant, dummodo illius Provinciæ, quæ viſitari debet, non ſint, ad id muneris eligere, ac deputare debeat.

3 Hi verò ſub finem (ut præfertur) triennii infra quatuor ultimos cujuſcunque Provincialatus menſes ante futurã Provincialis Capituli celebrationem aſſignatas ſibi Provincias viſitare teneantur. In hujuſmodi viſitationibus autem Miniſtrorum Provincialium gubernandi rationem exactè perquirant, recta nè, an prava ſit, ut juxta methodum ſibi præſcriptam Generalem Miniſtrum opportunè moneant, & Comitiorum Provincialium tempore, quæ referenda fuerint Diffinitorio Provinciali, fideliter referant, ut Provinciales Miniſtri in ſyndicatu eorum juxta Viſitatorum relata conſequantur laudem, vel correctionem ſubeant. *Viſitandi tempus.* *De Provincialis regimine inquirant.* *Referant opportuna*

4 Provinciales itaquè Miniſtri Viſitatores Provinciarum ſuarum à Generali Miniſtro opportunè petere, eoſquè cum in Provincias advenerint, benignè, ac peramanter excipere teneantur. Ipſi verò Viſitatores non priùs viſitationem aggredi, quàm cum ipſarum Provinciarum Ordinariis egerint, eiſque Generalis Miniſtri commiſſiones oſtenderint, ullo pacto præſumant. *Viſitatores Provincialibus mandata oſtendant.*

De Viſitatoribus Generalibus Vltramontanis.

TITULUS XIX.

1 PRo Provinciis verò Ultramontanis Generale Capitulum Ultramontanum Viſitatorem Generalem deputare teneatur, qui etiam extra Capitulum ab ipſomet Generali Miniſtro conſilio Aſſiſtentium inſtitui poſſit. *Eorũ deputatio.*

2 Ut autem minoribus impenſis, & ſalubriori fructu præfatarum Provinciarũ viſitatio peragatur, decernitur, ut quantùm fieri poteſt, Viſitatores hujuſmodi, vel ex his, qui actu earum Vltra- *Qui deputandi.*

montes Provinciarum Provinciales exiſtunt, vel aliis ex iiſdem Regionibus, ſeù vicinioribus viri moribus, doctrina, exemploque vitæ inſignes, ac linguas maximè earumdem Provinciarum callentes, ſedulò deligantur.

De electione Provincialium extra Italiam.

TITULUS XX.

Provinciarum ius.

1 DEcernitur, ut Provinciæ omnes cùm Ultramontanæ; tùm Tranſmarinæ propriũ ſibi Provincialem Miniſtrum eligere poſſint, & valeant, ac ipſo facto leg.timè eligant. Qua propter decernitur, ut Generalis Miniſter Fratres, vel Magiſtros alienæ Provinciæ Provinciis, quæ ſibi Provinciales (juxta harum Conſtitutionum Decreta) eligere poſſunt, Provinciales dare minimè valeat. Hæ verò Provinciæ, quæ ex propriis vocalibus electionem habere non poſſunt, ut ſunt Provincia Romaniæ, Orientis, ac Tranſilvaniæ, & aliæ, ſi quæ ſint, quæ vocalium defectu electionem ritè, canonicèque (ut præfertur) habere nequiverint, Provinciales ſibi deligere nullo pacto præſumant, ſed in Capitulo Generali eligantur, vel extra Capitulum ab ipſo Generali Miniſtro de conſilio, & conſenſu Aſſiſtentium inſtituantur, ac ut infra dicetur, profeſſionem fidei, & juramentum emittant.

Quales Provinciæ eligere nõ poſſunt Provincialem.

Electio ſtorum.

Horum Provincialiũ reſidentia.

2 Ut autem ſic inſtituti à Generali Ordinis præfatarum Provinciarum Miniſtri omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, aliiſque honoribus, & indultis, quibus alii Provinciales in Ordine noſtro de jure, & approbata conſuetudine (juxta harum Cõſtitutionum Decreta) potiuntur, fruuntur,, & gaudent, & ipſi potiri, frui, & gaudere poſſint, decernitur, & ſtatuitur, ut ſaltem biennio in ſuis Provinciis permaneant, eaſq; perſonaliter viſitent. Item quòd cũ Provinciale Capitulum, ſeù Capitularem Congregationem celebrare

brare non poſſint, in deputandis Guardianis quatuor ſaltem ex inſignioribus illarum Provinciarum Patribus adhibeant, eaſque deputationes per ſuffragia ſecreta perficiant, non obſtante quavis alia conſuetudine, ſivè uſu in contrarium, Privilegiis quòque, exemptionibus, & indultis, aliiſque contrariis quibuſcunquè, aliàs deputatio, ſivè inſtitutio irrita ſit, nulliuſque roboris, vel momenti. *Quomodo Guardianos deputare debent.*

De electione, ac inſtitutione Provincialium Titularium in partibus Infidelium, & Hæreticorum.

TITULUS XXI.

1 SEraphica noſtra Religio, quæ velut Vinea Domini per totum Orbem longè, latèque diffuſa uſque ad mare prapagines, ac uſque ad flumina ramos ſuos extendit, multas jam Provincias ab Infidelibus, ſeù Hæreticos occupatas, earumque religioſiſſima, innumeraque Monaſteria magno cum fidei detrimento non ſine mœrore omiſit; Cum autem occupata per Tyrannidem poſſeſſione, Jus neutiquam amittatur, Deique miſericordia ſuccurrente, ſperandum ſit brevi Provincias haſce ad Romanam fidem, Imperiumque Romanum reverſuras, ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exempla ſectantes, Provinciarum hujuſmodi Titulares Miniſtros eligi, inſtitui, ac deputari decernimus, & ordinamus, ac antiquæ proinde Religionis diviſioni inhærentes, ſequentium Provinciarũ titulos perpetuò deinceps erigimus, erectoſq; declaramus, & approbamus. Videlicet. *Ratio deputationis Provincialium Titulariũ* *Provinciæ Titulares.*

TERRÆ SANCTÆ	DANIÆ
ANGLIÆ	SAXONIÆ
HIBERNIÆ	HUNGARIÆ

2 Ad hos igitur Provinciarum Titulos ij dumtaxat aſſumendi ſunt, qui iiſdem qualitatibus, ac inſignibus decorentur, quibus in tota Religione *Qualitates aſſumendorum ad hos tit.*

 alios

alios ad Provincialatus, ſivè per electionem, ſivè per inſtitutionem aſſumendos decoratos eſſe oportet; iiſdemque omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, honoribus, vocibus, indultis, exẽptionibus, & præcedentiis, quibus alii Provinciales, tàm alienarum, quàm nativarum Provinciarũ in Ordine noſtro fruuntur, & gaudent, ipſi quòque, ac ſi nativarum Provinciarum Provinciales exiſterent, legitimè fruantur, & potiantur. Eoque pariter modo, ut ſuperiori titulo de Provincialibus extra Italiam deputandis, in Capitulo Generali eligantur, ſive extra Capitulum ab ipſo Generali Miniſtro deputentur. Profeſſionemque Fidei, & Juramentum, ut alii Provinciales, quibus per omnia æquiparantur, emittant.

Privilegia.

Electio.

Formula Profeſſionis Fidei Provincialium Titularium.

Profeſſio Fidei.

EGo Frater N. Ordinis Minorum Conventualium Provincialis electus (vel deputatus) Provinciæ N. firma fide credò, & profiteor omnia &c. habetur ſupra Tit. de electione Miniſtri Generalis, eamque his verbis concludat.

Eandem integram, & inviolatam uſque ad extremum vitæ ſpiritum conſtantiſſimè (Deo adiuvante) retineri, & confiteri, atque à meis ſubditis (ſi quos unquam habuero) vel illis, quorum cura ad me in munere meo ſpectabit, teneri, doceri, & prædicari, quãtùm in me erit, curaturũ.

In correptionibus iudicialibus gravium criminum, & in proviſionibus, promotionibus, cõfirmationibus, deſtitutionibus, & repulſionibus faciendis de perſonis dictæ Provinciæ (ſi quãdo fuerit opus) fideliter, & ſecundùm Deũ, & Regulam Beati Franciſci, ſecundùm puram, & rectam conſcientiam me habebo, ac toto meæ gubernationis tẽpore (quantùm in me fuer it) totis viribus, totoque cordis affectu ſtudioſiſſimè nitar, ut Ieſu Chriſti Domini noſtri, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Catholicæ Fides, Regulæ, & Conſtitutionum

num obſervantia in hac Provincia N. exquiſitè colatur, & vigeat, ita ut ad verũ Dei cultũ, & regularem diſciplinam, quantùm fieri poterit, ut Provincia hæc N. redigatur, nõ patiar, ut cura mea, labor, ſtudiũ, atque induſtria deſiderentur.

Inſuper tibi Reverendiſſimo Patri Minorũ Generali, & ſucceſſoribus tuis canonicè intrantibus ad Generalatus Officium, quamdiù in obedientia, ac unitate Eccleſiæ fuerint, perpetuam ſubiectionem, reverentiam, & obedientiam promitto, fidelitatemque ſinceram me tibi ſanctiſſimè præſtiturum iureiurando polliceor.

Præterea teſtem invoco Dominum Ieſum Chriſtum, quòd omnia, & ſingula contenta in Conſtitutionibus, ac Decretis Officium meum tangentibus (quantùm in me erit) inviolatè obſervabo, ac ut ab omnibus meæ curæ ſubiectis (ſi quos unquam habuero) exactè ſerventur, diligentiſſimè curabo, nihilque fraudis, nihil inſidiarum, neque dicto, neque facto, neque ſcripto moliar cõtra te Minorum Generalem, vel Succeſſores tuos canonicè intrantes; neque directè, vel indirectè, mediatè, vel immediatè præfecturas extra Ordinem noſtrum Eccleſiaſticas, toto hoc mei Provincialatus tempore mihi procurabo.

Ita ego idẽ Frater N. ſpõdeo, voveo, & iuro, ſic me Deus adiuvet, & hæc SãctaDei Evãgelia &c

3 Vt autem non ſinè laboribus hujuſmodi Provinciarum titulis, ac privilegiis quicunque Fratres fruantur, decernitur; & ſtatuitur, ut ad eos ij præſertim aſſumantur, qui pro Religione aſſiduè laboraverint, ejuſque negotiis inſudaverint, ac illius utilitati tùm ſtudiorũ lucubrationibus; cùm negotiorum occupationibus conſulerint. Qui verò actu hujuſmodi Provinciarum titulis, & privilegiis potiuntur, ſivè in Provinciarũ viſitationibus, ſivè in commiſſionibus, aliiſque Religionis oneribus, & functionibus à Generali Miniſtro exerceantur. Expleto verò Provincialatus hujuſmodi tempore, ad ſucceſſores Sigilla Pro-

Horum Provincialium exercitia.

Expleto Officio Sigilla tradant Succeſſoris.

Sint Patres Provinciæ. vinciarum tranſmittere, eoſque (ſi qui aderint) de earum negotiis certiores reddere teneantur. Ac deinceps nativarum Provinciarum Patres, perpetuique Diffinitores, ac ſi earum Provinciales extitiſſent, jure, legitimèque remaneant.

De electione Cuſtodis Sacri Aſſiſienſis Conventus, & Guardiani Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Vrbe.

TITULUS XXII.

Electio, & eius reiteratio 1 CUſtos Sacri Conventus Aſſiſii, & Guardianus Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe, per ſecreta ſuffragia in Capitulo Generali eligantur, vel extra Capitulum à Generali Miniſtro de conſilio, & conſenſu Aſſiſtentium deputentur, ſi verò prudenter, religioſèque in adminiſtratione ſe geſſerint, pro ſecunda dumtaxat vice (ampliùs verò nequaquam) præſcripto modo confirmari queant.

De electione Guardianorum Primæ Claſſis & eorum qualitatibus.

TITULUS XXIII.

Qui primæ Claſſ. Guardiani. 1 PRimę Claſſis Guardiani ii dumtaxat in Ordine noſtro nuncupentur, qui Conventibus ex veteri, & immemorabili conſuetudinis privilegio à quampluribus generalibus Religionis Capitulis approbato ſub immediata Generalis Miniſtri protectione, curavè poſitis, ab ipſomet Generali deputati, ſivè in Capitulis Generalibus canonicè electi legitimè pręſunt, iiſque Generales Miniſtri cauſas ſibi viſas in unaquaque Provincia ad evitandas Commiſſariorum expen- *Cauſarũ cõmiſſiones eis demandantur.* ſas committere, ac demandare conſueverunt. Hi verò primæ Claſſis Conventus ex harum Conſtitutionum Decreto ſequentes ſunt, videlicet.

CONVENTUS.

Conventus Primæ Claſſis.

S. Antonii de Patavio	Aquilæ
Magnæ Domus Venetiarum	Peruſii
Bononiæ	Firmi
Ferrariæ	Urbini
S. Laurentii de Neapoli	Fani
Panormi	Bitunti
Meſſanæ	Liciæ
Mediolani	Trojæ
Brixiæ	Montis Leonis
Januæ	Cracoviæ
Ticini	Coloniæ
Florentiæ	Pragæ
Senarum	Viennæ
Piſarum	Avenionis

2 Horùm itaque Conventuum Guardiani in Capitulo Generali, ſivè Generali Congregatione ad annum dumtaxat eligantur; extra Capitulum autem, ſeù Congregationem ab ipſomet Generali, adhibitis tamen Socio, & Secretario Ordinis Aſſiſtentibus, Provinciali, ac duobus antiquioribus perpetuis Diffinitoribus illius Provinciæ, in qua hujuſmodi electionem fieri contigerit, nec non Guardiano ejuſdem Conventus, ac ſervatis ſervandis eligantur. *Aſſiſtentes electionis.*

3 Hujuſmodi vero Guardiani ſecunda, & tertia vice, ampliùs verò nequaquam in eadem Cõventus Prælatura confirmari poſſint; ſint autem ad minùs triginta, vel circiter annorum ætatis, & ſpectatæ vitæ, exemplaris diſciplinæ, prudentes, pacifici, benigni, liberales, in œconomia verſati, in temporalibus rebus ſolertes, in providendis, ac reparandis erroribus ſagaces, omnibus tùm exteris, tùm noſtratibus affabiles, ac ſuper omnia charitate præditi, & divinis obſequiis, ac Regulæ, & Conſtitutionum obſevantiæ quàm maximè addicti. *Pius V.* *Cõfirmationes.* *Ætas.* *Qualitates.*

Si quis velit opponere acclametur. 4 Expletis itaq; in Capitulo Generali ſingulis (ut præfertur) electionibus, an adverſus electiones hujuſmodi, aut electas perſonas quidquam obiiciendum ſit, trina de more acclamatio fiat, & ad reliquos actus canonicè perficiendos deveniatur.

De Reliquis Capituli Generalis Actibus.

TITULUS XXIV.

Regentū electio. 1 FActa Guardianorum electione, Collegiorū, Studiorumque Regentes per ſecreta ſuffragia deligantur; ac deinceps eorumdem Collegiorum, ac Studiorum tabulæ ordinentur. *Studiorū tabulæ.* Quò verò citiùs actiones hujuſmodi perficiantur, nevè longiùs æquò Capitulum protrahatur, ſinguli Provinciales Miniſtri ſingularum Provinciarum Patrum, ac Fratrum ſtudiis incumbentium, (ſivè Magiſtri, ſivè Baccalaurei, ſivè Studentes fuerint) nomina, ætates, ſcientiam, ac ſufficientiam in tabella fideliter deſcripta ad Generalem deferant, Viſitatoreſque pariter ſtudiorum eandem debitæ diligentiæ operam compleant. *Provincialium notæ pro ſtudiis.*

Apoſtatarum & incorrigibilium publicatio. 2 Provinciales poſthac Apoſtatarum, & incorrigibilium nomina proferant, quæ Provinciales omnes ſcriptis excipient, & ad ſuas Provincias deferent. Denique ea omnia, quæ tùm univerſaliter, tùm particulariter in adminiſtrationibus egerint, in ſcriptis fideliter adnotata exhibeant. *Acta referãt Provinciales.* Cæteraque omnia, quæ ad rectum Provinciarum ſuarum regimen ſpectant, coram Diffinitoribus diligenter aperiant.

De Provincialiū moribus inquiſitio. 3 Diſquirat tamen Generalis Miniſter, nùm præſertim Provincialium quiſpiam in turpi proprietatis vitio contra Cōſtitutionum Statuta ſordeſcat; nùm Fratres profugos in Provinciam exceperit, vel commorari, pacificèque degere paſſus ſit; nùm demum regularis diſciplinæ cultum, harumque Conſtitutionum obſervantiam pro viribus diligenter promoverit, ac denique quid-

quid

quid laudis, & quicquid correctionis promeruerit, diligenter ſcrutetur.

4 Defunctorum Fratrum nomina ſcriptis tradita ad omnes Provincias tranſmittantur, ut pro eorum animabus in earum Capitulis piæ ad Deum preces de more fundantur, eorumdemque præterea defunctorum Fratrum nomina publicè coram toto Generalis Capituli Diffinitorio legantur. Quibus perlectis Pſal. *De profundis* cum ſolitis Precibus, & orationibus recitetur. *Mortuorũ Fratrum nomina, & preces.*

5 Mox autem totius triennii, tùm à Generali Miniſtro, tùm à Procuratore Ordinis accepti, & expenſi rationes dignoſcantur Poſtea verò quàm publicè lectæ fuerint, & à toto Diffinitorio approbatæ, aliquot ex Provincialibus, aliiſque inſignioribus Patribus in hac arte peritis ab ipſo Diffinitorio deligantur, quibus eaſdem rationes recognoſcendi, & confirmandi authoritas demandetur. Rationes autem præfatæ in librum Religionis (ut vocant) Magiſtralem referantur, & liber ipſe Sigillo Ordinis ſubſignetur, & in Archivio reponatur.

6 His omnibus jàm expletis, literæ ad Capitulum miſſæ reſignentur, publicèque aperiantur, & perlegantur, quidquid autem decernendum, ſeù decidendum fuerit, ſtatuatur, ac per deputatos Fratres in peculiari libello adnotetur. Si tamen reſponſionibus opus ſit, maximè ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, Prælatos, aut Principes, vel Communitates, ſtatim, nulla interpoſita mora, ſervato tamen Religionis jure, reſcribatur. *Epiſtolæ ad Capitulum miſſæ.*

7 Nominentur præterea, qui eleemoſynas Capituli Patribus erogaverint, quibus etiam inter cætera de more ſuffragia in ipſo Capitulo à Generali Miniſtro diſponenda, & à cunctis Fratribus adimplenda devotiſſimè ſatisfiat. *Qui Capitulo eleem. contulerunt.*

8 Poſtremò de loco futuri Generalis Capituli, ac etiam de loco, & ordine, ut infra ſtatuemus, *Loci determinat.*

futuræ

tio pro fu-turo Capitulo. futuræ Generalis Congregationis diligenter agatur, & diſponatur.

De fine, & dimiſſione Capituli Generalis.

TITULUS XXV.

Generalis cohortatio 1 AD extremum igitur feria quinta poſt Pentecoſt. ad ſolitum ſignum omnes tùm Diffinitores, tùm Privati generalis Capituli Fratres in unum conveniant, ibique à Generali Miniſtro exhortationis verba ſuſcipiant. Generalis verò Miniſter pro ſui Officii munere omnes ad divinum obſequium, regularis diſciplinæ, Seraphicæ Regulæ, & Conſtitutionum obſervantiam, tùm verò ad mutuam charitatem, & pacem, aliaſque religioſas virtutes, & obedientiam in primis adhortetur. *Officialiũ tabula publicetur.* Secretarius autem Ordinis, ſermone peracto, omnium ſivè electorum, ſivè inſtitutorum Superiorum, & Officialium ſeriem tabella conſcriptam publicè legat.

Generali negantes obedientiã 2 Si quis verò Fratrum Generali Miniſtro canonicè in eo Capitulo (ut præfertur) electo debitam reverentiam, obedientiamque ſubtraxerit, ſivè verbo, vel ſcripto ei obediendum non eſſe, nec ipſum verum Ordinis Generalem eſſe quoquo pacto aſſerere præſumpſerit; vel ore blaſphemo de his, & ſimilibus diſputaverit, ſeù alicujus delicti prætextu ab illo obedientiam amovendam eſſe pertinaciter aſſeruerit, excommunicationis latæ ſententiæ pœnæ, aliiſque ad Generalis arbitrium ipſo facto ſubjaceat, nec á quopiam (unico Generali Miniſtro excepto) ullatenus abſolvatur, carcere adhæc ad Generalis libitum maceretur, & cum demum de tali delicto per competentem Judicem convictus fuerit, pœnis à jure latis ſeveriſſimè puniatur.

Piæ preces. 3 Suffragia demum pro vivis, defunctiſque benefactoribus ordinentur, & ultimo loco, ſi quæ noviter factæ fuerint, aut ex jam factis abrogatæ, immu-

immutatæ, vel innovatæ Conſtitutiones è ſublimi loco altiori voce legantur, earumque tranſumptum Ordinis Sigillo munitum Provinciales Miniſtri in ſuas Provincias ad exactiſſimam obſervantiam deferant. *Decretorũ publicatio*

4 His tandem omnibus (ut præfertur) expletis, Fratres omnes flexis genibus generalem de more confeſſionem habeant, & à Generali Miniſtro abſolutionem accipiant. *Conſueta abſolutio.*

5 Reſervatorum caſuum, ac cenſurarum pro una tantùm vice ſingulis Religionis Fratribus facultas concedatur, Indulgentia, quæ à Summo Pontifice conceſſa fuerit, promulgetur, ac demũ benedictionem ſuam cunctis Fratribus tùm præſentibus, cùm abſentibus Generalis Miniſter impertiatur. Expletiſquè poſt Canticum *Te Deum*, gratiarum actionibus, Generale Capitulum abſolvatur, ac unuſquiſque cum Dei benedictione Religiosè diſcedat; Si quid tamen de bono Religionis ſtatu eſſet ulteriùs conſulendum, quicunque ad Generalis Miniſtri nutum juxta rei exigentiam detenti fuerint, nullo pacto recedant; Eademque capitularis dimiſſionis ſolemnitas in omnibus aliis Congregationibus, & Capitulis Provincialibus, ac etiam in Generali Congregatione ſervetur. *Indultum de Reſervatis Caſibus. Indulgentia promulgatio. Benedictio. Gratiarũ actio, & Capituli abſolutio.*

De Capitulo, ſeu Congregatione Generali.

TITULUS XXVI.

1 CApitulum Generale, ſeù Generalis Congregatio intermedia poſt expletum à Generali Miniſtro ſui Generalatus triennium de ſexennio in ſexennium in feſto ſacratiſſimo Pentecoſtes, vel circiter celebretur. *Tempus.*

2 Præcedens itaque Generale Capitulum, ubi proximè futura Congregatio Generalis habenda ſit, ſtatuat, & decernat. Adventante verò celebrationis tempore, debitiſque proviſionibus præpara- *Loci determinatio.*

Citatio. paratis, prævia citatione omnes, qui præfatæ Congregationi intereſſe debuerint, opportunè à Generali Miniſtro evocentur.

Vocales. Vocales verò hujus Congregationis generalis ad evitandos immoderatos ſumptus erunt tantùm infraſcripti, videlicet, Reverendiſſimus Pater Generalis. Admod. RR. PP. Provinciales.

S. Franciſci	Marchiæ	Calabriæ
Romæ	S. Nicolai	S. Angeli
S. Antonii	Mediolani	Procurator
Bononiæ	Januæ	Socius, &
Neapolis	S. Bernardini	Secretarius
Siciliæ	Tuſciæ	Ordinis.

Qui omnes eandem omninò facultatem habeant, quam in ipſo Generali Capitulo omnes ſimul Provinciales habent, in ipſiſque tota Generalis diffinitorii facultas reſideat.

Quò ad locum & vocales poteſtas Generalis. 3 Si tamen Congregationis locus à Capitulo Generali præfixus non ſit, aut urgenti aliqua cauſa præfixum mutare contigerit, vel alios inſuper Religionis Patres, præter deputatos ob ardua fortaſſe negotia convocare neceſſe ſit, Generalis Miniſter, Ordinis Protectore conſulto, & locum præfigere, vel mutare, & alios quòque ad Congregationem vocare liberè, ac licitè poſſit, & valeat.

Præſidens Quæ in Congreg. fieri nequeunt. 4 In hoc itaque Capitulo, ſeù Generali Congregatione intermedia Generalis Miniſter præſideat; Ibique (ſecluſa Miniſtri Generalis electione, ac novarum Conſtitutionum ſanctione, vel veterum abrogatione, ſivè moderatione, quæ non niſi de ſexennio in ſexennium in Capitulo Generali non intermedio fieri poſſunt) electiones omnes tàm Procuratoris Ordinis, quàm Aſſiſtentium, & Guardianorum de menſa Reverendiſſimi, al orumque Religionis Officialium, quæ in Generali Capitulo fieri ſolent, eadem ipſa auctoritate ab iis ritè, rectèque habeantur, eaque omnia, quæ in Capitulis Generalibus de ſexennio, ut ſupra in ſexennium celebrandis, effici, ſtatuiq; ſolent,

ſolent, efficiantur, ac legitimè ſtatuantur, eamdemque vim, & robur habeant, ac ſi in Generali Capitulo acta forent.

De poteſtate Diffinitorii Generalis.

TITULUS XXVII.

1 Diffinitorium Generale in Ordine noſtro eſt omnium Religionis Diffinitorium tùm perpetuorum, cùm temporalium agregatio. Sunt autem, ut ſuperiùs decretum eſt, Religionis Diffinitores ij Patres dumtaxat, qui vocem electivam, ac reſpectivè deciſivam cum Præſidente Capituli, qui primus eſt Diffinitor, canonicè habēt. Perpetui Diffinitores ſunt Generales Miniſtri tàm actualiter perſungentes, quàm Officio jam functi; itemque Vicarii Religionis Apoſtolici. Temporanei verò ſunt omnes tàm nativarum, quàm alienarum, ac etiam titularium Provinciarum Provinciales Miniſtri actuales, eorumque Commiſſarii, ipſis legitimè (ut præfertur) abſentibus, itemque Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis. *Diffinitorii partes.*

2 Diffinitorii itaque Generalis ex prædictis Præſide, aliiſque perpetuis, & temporaneis Diffinitoribus conſtituti, ac in Spiritu ſancto legitimè congregati maxima abſolutaque (ut paſſim ſuperiùs decretum eſt, nunc autem compendioſè ſtatuitur) in toto Ordine authoritas eſt. Quamobrem ſingulari prudentia, inſigni pietate, zeloque decoratum eſſe oportet, quippè quod tanti ſit, ut tota ab ipſo Religio, tùm in ſpiritualibus, tùm in temporalibus abſolutè dependeat. *Summa Poteſtas.*

3 Poteſt autem generale Diffinitorium Generalis acta in ſyndicatu dijudicare, corrigere, & approbare, novumque Generalem Miniſtrum eligere, & deponere. *Super Generalem.*

4 Generalis inſuper Miniſtri, Provincialium quorumcunque, aliorumque omnium, & ſingulorum *Super omnes cauſas*

lorum totiùs Ordinis Fratrum cauſas, & quærimonias audire, proſequi, decidere, ſpecialiterque committere.

Prælatorũ poteſtatis coarctatio 5 Generalis præterea Miniſtri, aliorumque omnium Religionis Prælatorum, & Officialium authoritatem arctare, præſcribere, & ampliare, prout ad regularem obſervantiam, regiminis opportunitatem, & Regulæ puritatem expedire judicabitur.

Noua Decreta. 6 Novas Conſtitutiones, ſeù leges condere, præcepta, ac decreta ſancire, vetereſque leges pro opportunitate, ac indigentia, ſivè Capitulorum Provincialium, vel etiam Generalium, ſivè Prælatorum ſint, penitus abrogare, ſeù etiam immutare, & renovare.

Adminiſtrationũ Calculatores. 7 Generalis Miniſtri, & Procuratoris Ordinis expenſas judicare, acceptique ac dati rationes approbare, vel reprobare.

Ad cõfeſſ. conciones Ord. 8 Ad confeſſiones præterea, & concionos, ad ſacros Ordines, & ad habitum Religionis admittere.

Actuum reuocatio. 9 Gratias inſuper, & pœnas à quibuſvis Superioribus collatas, ſeù inflictas revocare.

10 Literas quòque Cuſtodum legere, atque omnia de ſingulorum Provinciis ab illis relata diſcutere, Procuratorem, Socium, & Secretarium Ordinis, itemque primæ Claſſis Guardianos, Regentes omnes Collegiorum (unicò dumtaxat Seraphico Romano Divi Bonaventuræ excepto) aliorumque primæ, ac ſecundæ Claſſis Gymnaſiorum, itemque Provinciarum Viſitatores, ac Ultramontanos Commiſſarios, ſivè etiam Viſitatores legitimè eligere, eorumque omnium, ac ſingulorum electionem in Generalem Miniſtrum compromittere, aliaque multa de jure, & approbata conſuetudine, & juxta harum Conſtitutionum decreta poteſt, & valet. *Electiones, & deputationes.*

De

De Generali Miniſtro expleto ſexennio.

TITULUS XXVIII.

1 GEneralis Miniſter, elapſo ſui Officii ſpatio, ſi contigerit, ut intra Clauſtra remaneat, totius Religionis, ſit Pater, Conventum regulari diſciplinæ quàm maximè accommodatum, ejus vita durante, ſibi deligere poſſit (Conventibus primæ Claſſis exceptis) Superior verò à Capitulo, ſeù Congregatione Generali, velut ſi talis Conventus de menſa ipſius eſſet, ejuſque protectioni immediatè ſubeſſet, ad ejus quòque inſtantiam deputetur. *Conuentũ eligere poteſt.* *Eius Guardianus à Generali deputetur.*

2 Ab eo itaque Conventu quæcunque cùm ad victum, tùm ad veſtitum neceſſaria, ejuſque religioſo ſtatui accommodata diligentiſſimè ſubminiſtrentur, duoſque Fratres Sacerdotem alterum in Socium, alterum verò laicum in obſequium aſſumere ſibi poſſit, & valeat, qui quidem Reverendiſſimus cum duobus ejus Sociis Generali Miniſtro immediatè ſubiiciuntur. *Neceſſariorum ſubminiſtratio.* *Socii.*

3 Nec deinceps peracto ſexennio ad alias Religionis Præfecturas promoveri poſſit, niſi fortè intermedio abſoluto triennio Generalis iterum eligeretur, aut Vicarius Generalis ab Apoſtolica Sede inſtitueretur, Reverendiſſimi tamen tituli, dum vixerit, retineat. *Ad Præfecturas nequit promoueri, vel quomodo Titulus Reuerẽd.*

De Authoritate, & Officio Procuratori Ordinis.

TITULUS XXIX.

1 AD hoc præcipuè Procuratoris Ordinis munus in noſtra Religione jam diù viguit, ut cauſæ omnes, quæ ad Religionem ſpectaverint, ab eo fideliter curentur, totiuſque Ordinis jura, privilegia, gratiæ, immunitates, & fauores, *Eius munus negotia Religionis, & Fratrum tractare.*

res, bonaque omnia Conventuum, & Fratrum ab eo quàm diligentiſſimè tutentur. Cauſas igitur omnes, & quæ agitandæ fuerint Romæ, omniaque totius Religionis negotia omni conatu, omnique diligentia tranſigere, ac expedire præcipua ejus officii cura ſit. Singulis autem Fratribus cujuſcunque ordinis, gradus, ſtatus, vel conditionis exiſterint, negotia hujuſmodi tractare, ſivè ſeſe quomodolibet in eis intromittere penitus interdicitur, niſi de ipſius Generalis Procuratoris licentia, & conſenſu. Provinciales tamen Miniſtri actu exiſtentes, dum Romæ fuerint, Provinciarum, quibus præſunt, conſulto tamen priùs, licet non conſentiente, vel etiam renuente Procuratore Ordinis, cauſas, & negotia tractare, agitare, seù quomodolibet expedire liberè, & licitè poſſint, & valeant.

Provinciales negotia tractare valent.

2 Antequam igitur Generalis Ordinis Procurator ſui officii munus excipiat, à Prædeceſſore ſuo omnia, quæ ad munus præfatum ſpectaverint, tùm Ordinis privilegia, tùm literas, & inſtrumenta cauſarum, aliarumque ſingularum rerum ſtatum ſub Inventario, vel ſpeciali regiſtro coram Sanctorum duodecim Apoſtolorum Guardiano, aliquibuſque aliis diſcretis Patribus ad hoc ſpecialiter evocatis recipiat. Inventarium autem hujuſmodi fideliter, ac diligenter conſcriptum, ac ipſius Procuratoris, Guardiani, aliorumque præfatorum Patrum ſubſcriptione firmatum in Archivio Conventus præfatus Guardianus aſſervari curabit, ut cum novum Procuratorem ad id muneris aſſumi contigerit, omnia ei eodem ordine aſſignentur.

Inventariū attinentium, ad Procuratorem Ord. & corū conſignatio.

3 Ad Procuratorem Ordinis, Genrali Miniſtro abſente, Fratres omnes Romam advenientes quidnam negotii in Urbe habeant, examinare ſpectat. Quod ſi eos iis negotiis, quæ facilè ab ipſo expediri poſſint, detineri cognoverit, eo ipſo dimittat, & ad eorum obedientiæ loca redire compellat.

Generali abſente munus Procuratoris.

4 Hoc tamen ſuper omnia Procuratori Ordinis

nis præcipitur, diſtrictèque mandatur, ut totis viribus, totoque conatu diligentiſſimè curet, nè à Fratribus (quicunque ij fuerint) aliquid quomodolibet obtineri ſinat, quod his Conſtitutionibus URBANIS adverſetur. Si quid verò quomodolibet extortum fuerit, nullatenus admittatur, & ſi fuerit opus, ad Apoſtolicam Sedem, ne quid adverſus ſanctiſſima hæc Religionis Decreta attentari incipiat, recurratur.

Conſtitutionibus repugnantia impetrari non ſinat.

De reſidentia Procuratoris Ordinis.

TITULUS XXX.

1 PRocurator Ordinis toto ſuo triennali tempore in Urbe reſideat, ac in Conventu Sãctorum duodecim Apoſtolorum cum aliis Superioribus communiter vivat, ob id præſertim, ut iis, qui ad ipſum cauſas agitandi gratia recurrere ſolent, divagandi occaſio penitus auferatur. Cellas autem, ſivè manſiones officio ſuo accommodatas, ubi cum Secretario, & Socio degere poſſit, apud præfatos Sanctorum Apoſtolorum Ædes obtineat.

De indicendo Capitulo Provinciali.

TITULUS XXXI.

Text. *Miniſtri poſſint eodem anno ſemel Fratres ſuos ad Capitulum convocare &c.*

1 TErtio quocunque anno, quo Provincialatus abſolvitur, Provinciale Capitulum inviolabiliter celebretur in loco à præcedenti ejuſdem Provinciæ annua Congregatione, ſeù in præcedenti Capitulo jam præfixo, & Generalis Miniſtri authoritate approbato. Qui proinde ſtatim de loci electione certior faciendus eſt, ut ſi illum reprobaverit, alius eligatur. Semel autem

Tempus, & locus.

ab

ab ipſo approbatus, non niſi ex urgentiſſima cauſa, ipſoque denuò conſulto, mutari poterit.

In quindena fiat Congregatio. 2 De tempore verò, quo tùm Provinciale Capitulum, tùm Capitularis Congregatio celebranda erit, ſtatuitur, & decernitur, ut in ſingulis noſtræ Religionis Provinciis tàm Provincialia (ut præfertur) Capitula, quàm etiam Capitulares Congregationes poſt quindenam Paſchæ deinceps perpetuò celebrentur; nec ultra Feſtum Aſcenſionis celebrationes hujuſmodi ullo pacto protrahi poſſint. *Provinciali deficiente Cōmiſſarius ſtatuatur.* Quòd ſi interim Provincialis deceſſerit, renuntiaverit, vel depoſitus fuerit, Generalis Miniſter Commiſſarium Generalem ad futurum uſque Capitulum, etiam ſi ſtatim poſt Paſcha probabiliter celebrari non poſſit, duraturum, ad ejus Provinciæ regimen, ſervatis ſervandis, inſtituere poſſit, & valeat.

Proviſionū Commiſſ. 3 Quò verò exactiùs, commodiùſque Capituli proviſiones fiant, omniaque ad Capitulum hujuſmodi Provinciale ex inſtituto neceſſaria opportunè parentur, decernitur, ut certa celebrationis dies à Præſide Capituli præfiniatur, & aſſignetur. Provincialis verò vel ejus Conventus, ubi Comitia celebranda fuerint, Guardianum, vel quempiam idoneum Patrem Capituli Commiſſarium, & expenſorem inſtituat; cujus præcipua cura ſit, ea omnia providere, & opportunè parare, quæ neceſſaria fuerint. *Eleemoſynarū collectores.* Si verò præterea opus ſit, inſtituat & eleemoſynarum collectores, & Concionatoribus etiam fidelium eleemoſynas colligendi curā committat. *Earū rationes.* Harumque omnium eleemoſynarum Provincialis Miniſter abſolutus, unà cum Commiſſario, vel expenſore hujuſmodi coram Diffinitorio rationem reddere teneatur.

Concionatores. 4 Celebriores præterea ejus Provinciæ Concionatores in Capitulum evocentur, dies eis certa conſtituatur, eaque diligentia diſponatur, ut quinque ſaltem ipſa Capituli Provincialis hebdomada conciones ad populum habeantur.

5 Toties inſuper diverſarum facultatū diſputatio-

tationes publicè à ſtudiorum illius Provinciæ Profeſſoribus juxta ipſorum Gymnaſiorum dignitatem, & ordinem habeantur. Quòd ſi in ea Provincia ſex, aut ſaltem quinque Gymnaſia non reperiantur, Provincialis Miniſter alios ex ſua Provincia Magiſtros, ſivè alios tùm Scholaſticos, tùm Lectores ex vicinioribus Provinciis (qui nullatenus accedere renuant) accerſere poſſit. *Diſputationes.*

De his, qui ad Provinciale Capitulum convenire debuerint.

TITULUS XXXII.

1 IN provincialium Miniſtrorum electione votùm, ſeù vocem electivam habeant Miniſter Generalis, vel eo abſente, Viſitator, ſivè Commiſſarius Generalis, qui ejus loco Capitulo præfuerit, Capituli Secretarius, Socius Ordinis, & Procurator, ſi adfuerint, omnes præterea ejus Provinciæ Sacræ Theologiæ Magiſtri, Diffinitores, Diſcreti, qui præterea Magiſtri Seminariorũ per duodecim annorum tempus continuò laudabiliter extiterint, Guardiani item locorum, ubi Diſcretorum electio haberi non poteſt, Diffinitor deniquè ex gratia, & Guardianus Capituli, omneſque loco Capituli congruo tempore ab ejuſdem Capituli Præſide opportunè indicto adeſſe teneantur. Aliarum Provinciarum Miniſtri (ſi Capitulis Provincialibus extra eorum Provincias eos intereſſe contigerit) vocem activam in electione dumtaxat Provincialis Miniſtri obtineant. Viſitator item hanc vocem in electione Provincialis tantùm, etiam ſi non fuerit Præſes. *Vocales pro electione Provincialis.*

2 Patres verò extranei, etiamſi propriarum Provinciarum Patres, ac perpetui Diffinitores exiſtant, ſi Provincialibus Capitulis extra eorum Provincias interfuerint, nullam electivam vocem in cujuſvis electione, nec etiam Provincialis Miniſtri habere queant. In aliorum verò Officialiũ, *In aliis electionibus.*

Cuſto-

Cuſtodum ſcilicet, Diffinitorum, Guardianorum. que electione Præſidens, & ſoli illius Provinciæ Diffinitores tùm perpetui, tùm temporanei votum, ſeù vocem electivam habeant.

Syndicatus. 3 Actiones autem omnes Capitulares eo prorſus ordine perficiantur, qui ſupra de Capituli Generalis actionibus præſcriptus eſt. Primò itaque adverſus Provincialem Miniſtrum accuſationes (ſi quæ aderint,) & quærimoniæ in ſyndicatu (ut ajunt) ipſo Provinciali Miniſtro à Diffinitorio recedente, audiantur. Auditiſque majoris partis Diffinitorum votis, Præſidens Capituli revocatum Provincialem Miniſtrum vel corrigat, vel (prout ejus geſta popoſcerint) accuratè commendet.

Electio uno die claudatur 4 Miniſtri Provincialis electio ſtatuto die omninò fiat, quòd ſi intra naturalis hujuſmodi præfixi diei terminum non compleretur, Electoreſque de Provincialis electione haud quaquam conſenſerint, mox expirata die, à jure eligendi cadant, electioque ipſa (ut ſuperiùs decretum eſt) ad Generalem Miniſtrum legitimè, canonicèque devolvatur.

Qui eligi poſſunt, & qui nō. 5 Ad Provincialatus dignitatem nativi tantū illius Provinciæ Sacræ Theologiæ Magiſtri (dūmodo paſſiva voce privati non fuerint) aſſumi queant. Viſitator autem, vel Commiſſarius Generalis, qui electionibus, & Capitulo præeſt, ſivè in Provincialem, ſivè ad aliud quodvis munus, Officiumque nullatenus eligi poſſit. Secretarius quòque Provinciæ in Capitulo Provinciali immediatè ſequenti voce paſſiva ad Provincialatum penitus careat, niſi urgentiſſima cauſa à Generali Miniſtro in ſcriptis approbanda diſpenſetur. Poſſit tamen aſſumi, & eligi intermedio expleto triennio, dummodo omnibus, & ſingulis requiſitis conditionibus (quæ inferiùs proprio titulo præſcribendæ ſunt) decoretur. Idem quòque de Provinciali Miniſtro actu exiſtente decernitur in iis tantùm Provinciis, ubi ob penuriam Fratrum,

qui

qui ad tale Officium requiſitis conditionibus, & qualitatibus prædıtus ſit, non reperitur.

6 Nè igitur in Capitulo Provinciali, quæ pro bono Conventuum ſtatu, regimineqne peragenda fuerint, negligantur, enuntiato, ac de more indicto Provinciali Capitulo, in quolibet Conventu legitimum, canonicumque impedimentum non habente (prout in ſequenti titulo ſtatuemus) electio Diſcreti celebretur. *Diſcreti electio.*

De qualitatibus, & electione Diſcreti ad Provinciale Capitulum ituri.

TITULUS XXXIII.

1 MUlta ſunt, quæ in his, qui Diſcreti Conventuum eligendi ſunt, neceſſariò requiruntur. Primò quidem, ut in eo Conventu de familia collocatus ſex ſaltem integris ante Capitulum menſibus permanſerit, ſuper quo non poſſit diſpēſari, niſi à Generali, cauſa bene viſa; præterea ut vitæ probitate, morū honeſtate, regularíſque diſciplinæ cultu inſigniter ſit præditus; ſit per aliquot annos expreſſe in Religione profeſſus; ſit (ſi fieri poterit) Sacerdos, ſin minùs ſaltem in Sacris conſtitutus; Non ſit illius Cōventus Guardiano ullo modo cognatus, aut affinis, vel genere coniunctus; Non denique Procurator illius Conventus. Vicariùs verò, ſi non adminiſtraverit bona Conventus, in Diſcretum eligi valeat. *Diſcreti eligendi qualitates.*

2 In electione Diſcreti cujuſvis Conventus electivam vocem liberè, ac licitè habeant Fratres omnes in eo de familia collocati (etiamſi laici ſint) ibique per duos ſaltem ante electionem immediatos menſes commorati, & expreſsè profeſſi. *Electores qui.*

3 Ubi verò tres ſaltem Vocales non fuerint activam, ut præfertur, vocem habentes, duoque ſaltem paſſivæ vocis capaces, hujuſmodi diſcretorum electio canonicè fieri nèquit. Ac proinde *Vbi nequit eligi Diſcretus quis mittendus.*

M ſta-

ſtatuitur, & decernitur, ut in Conventibus canonicum electionis impedimentū habentibus Guardianus, ſivè localis Superior, (qui alias nullo pacto in Diſcretū eligi poſſit) Diſcreti loco ad Provinciale Capitulū proficiſcatur. Quo caſu mandamus, & ordinamus, ut Cuſtos ſtatum, & conditionē illius Conventus, vel loci diligentiſſimè à ſe perquiſitam corā Diffinitorio, ac ſi illius Cōventus Diſcreti munus obiret, exponere teneatur.

Cuſtodis relatio.

4 Ad ſubmovendum verò omnem in hujuſmodi Diſcretorum electionibus fraudem præcipitur, diſtrictèque mandatur, nè quis Fratrum ſex menſibus ante Capitulum à Conventu, ubi de familia collocatus manet, quovis prætextu, niſi delicti gravioris, ſivè notorii cauſa, amoveatur.

A Conventibus amotio.

5 Electio Diſcreti (ut de aliis primariis electionibus ſuperiùs præmiſsum eſt) per ſchedulas fiat, ac in ea omnia, ſingulaque ibi ſtatuta inviolatè ſerventur.

Schedulę.

6 Electione verò canonicè abſoluta, literæ in hanc formam expreſſæ, Sigilloque Conventus firmatæ electo Diſcreto conſignentur.

Formula literarum, quæ ad Provinciale Capitulum per Diſcretos Fratres à Conventibus tranſmittendæ ſunt.

IN Conventu noſtro N. Præſidente Patre Cuſtode Fr. N. vel Patre Guardiano Fr. N. ſatis priùs, & præfixis ad noſtrarum Conſtitutionum præſcriptum tribus canonicis terminis, adhibitiſque ad ſecreta ſuffragia ſchedulis, electus fuit in Diſcretum per nos legitimos Electores infraſcriptos Fr. N. N. de N. ſervatis ſervandis, iuxta noſtrarum VRBANARVM Conſtitutionū Decreta, in quem datis ſuffragiis (decem, vel octo, vel ſex) Vocales conſenſerе. Qui de ipſius Conventus conditione, & ſtatu rationem nomine noſtro exactiſſimè redditurus eſt, Provinciali Miniſtro votū ſuum daturus, Paternitatibuſq;

veſtris

veſtris obedientiam præſtiturus. Datum &c.

His literis Vocales omnes propria manu ſubſcribant, eiſque jam Sigillo Conventus obſignatis hujuſmodi ſuperſcriptio adiiciatur.

Admodum Rev. Patri, Patri Miniſtro Provinciali, cæteriſque Patribus, & Fratribus Provinciæ in Capitulo Provinciali apud Civitatem (vel oppidum) N. congregatis.

7 Præter has, aliæ quòque literæ Sigillo pariter Conventus munitæ, in quibus ſtatus, & rationes Conventus, rerumque conſumptibilium reſidua. Item ſi quæ fuerint adverſus Provincialem, Cuſtodem, vel Guardianum accuſationes, vel querimoniæ, contineantur, præfato Diſcreto, ut ad Capitulum fideliter deferat, conſignentur. *Literæ ſtatus Conv. & querelæ.*

De Officio Diſcreti.

TITULUS XXXIV.

1 Diſcretus canonicè electus ad Provinciale Capitulum profecturus, ſui Conventus ſtatum, & conditionem tùm in ſpiritualibus, tùm in temporalibus ſcriptis fideliter expreſſam ſecū deferre, & coram omnibus in publico Diffinitionis loco, ea omnia, quæcunque ſepoſita humana paſſione, producere teneatur: Num ſcilicet debito cultu Dei obſequium frequentetur; Num ſtatutis horis divinum Officium in Choro devotè (ut decet) perſolvatur; Num Miſſarum, & legatorum obligationibus ſedulò ſatisfiat; Num Conſtitutionum obſervantia vigeat; Num Seminaria, ubi fuerint, debita diligentia, Tyroneſque Seminariorum religioſa educatione cuſtodiantur; Nū bonorum temporalium ſit fidelis adminiſtratio; Num alieno ære gravetur Cœnobium; Num adminiſtrationis rationes coram Fratribus juxta ſtatuta legantur; ac reliqua demum omnia, quæ ad regularis diſciplinæ cuſtodiam, rectumque Conventus regimen ſpectant. *Relatio Diſcreti de ſpirituali regimine Conv.* *De Temporali adminiſtratione.*

De qualitatibus Miniſtri Provincialis.

TITULUS XXXV.

Qualitates Provincialis eligendi.

1 IN eo, qui ad Provincialatus Officium aſſumendus eſt, ea neceſſariò requiruntur ornamenta virtutum; ut bona in primis fama, & apud omnes exiſtimatione laudabilis ſit, nulla proprietate notatus, Sacræ Theologiæ Magiſter, in Ordine expreſsè profeſſus, regularis diſciplinę zelo inſignis, Conſtitutionum obſervantiæ addictus, eiſque animi dotibus exornatus, quas in Generali Miniſtro requirendas eſſe monuimus. Ætatem verò triginta, vel circitir annorum ſufficere declaramus.

De electione Miniſtri Provincialis.

TITULUS XXXVI.

Electionis dies.

1 ELectio Provincialis Miniſtri die Sabbathi regulariter habeatur. Generalis verò Miniſter, vel eo abſente, Generalis Viſitator, vel Commiſſarius, aut Præſidens delegatus opportunè Capitulo intereſſe diligentiſſimè curent die ſaltem Mercurii celebrationi proximo. Eademq; præterea ipſa die ab eodem, prælectis priùs (niſi fuerit Generalis Miniſter) ſuæ Præſidentiæ literis, ſermoneque de more habito, Provinciale Capitulum aperiatur, ac poſtridiè primus Vocalium conſeſſus habeatur.

Aperitio Capituli Commiſſ. Præſide.

Actiones Capitulares.

2 In Provinciali Capitulo omnia juxta ordinem in Capitulo Generali preſcriptum ſerventur; Officialiumque propterea, Concionatorum, Diſputantium, aliorumque Capituli miniſteriis deputatorum ſeries, ſivè Tabella legatur; Vota, ſeù Vocales omnes explorentur, ac de more legitimētur; Miſſa de Spiritu Sancto ſolemniter cantetur; Oratio Quadraginta horarum inſtituatur, Sancti Spi-

Spiritus gratia in cujuſlibet ſeſſionis principio imploretur; Electionis termini præfigantur; Novæ electionis cauſa, vel ex completo officio, vel ex morte, aut privatione (quo caſu ex propria conſtitutione inferiùs præſcribenda depoſitionis cauſæ perlegantur) aut quæcunque alia notificentur; jurent Electores de probiori eligendo; Decretum de qualitatibus Provincialis Miniſtri legatur; Provincialis prædeceſſor Sigilla tradat; Syndicatum ſubeat; culpam de negligentiis dicat; ab officio abſolvatur; dentur ſchedulæ; ſcribantur ſuffragia; Numerentur, & perlegantur eodem penitus ordine ſervato.

3 Si Generali Miniſtro abſente, Provincialis Miniſter eligatur, quam citiùs ab ipſo confirmari, ab eoque ordinariam poteſtatem recipere, in ejuſque manibus fidei profeſſionem emittere ſtudeat; Niſi ea omnia, vel aliqua Capituli Præſidens à Generali delegatus de ſpeciali ejus mandato præſtare poſſet. *Confirmatio.*

4 Profeſſionē autē Fidei ſequēti formula emittet

Formula Juramenti, ac Profeſſionis Fidei à Miniſtris Provincialibus emittendæ.

Ego Frater N. Ordinis Minorū Conventualiū Provincialis electus vel inſtitutus ProvinciæN. firma fide credo, & profiteor omnia &c. habetur ſupra Tit. 9. n. 9. eamq; his verbis cōcludat.

In correptionibus iudicialibus gravium criminum, & in proviſionibus, promotionibus, confirmationibus, depoſitionibus, & repulſionibus faciendis de perſonis dictæ Provinciæ fideliter, & ſecundùm Deū, & Regulā Beati Franciſci, ſecundùm puram, & rectā conſcientiā me habebo, ac toto meæ gubernationis tempore (quantùm in me fuerit) adnitar ſtudioſiſſimè, ut Regulæ, & Conſtitutionum obſervantia in Provincia hac N. exquiſitè colatur, & vigeat, ita ut ad verum Dei cultum, & regularem diſciplinam, ſi

M 3 *quid*

quid ad meliorem formam redigendum compererо, non patiar, ut cura mea, labor, ſtudium, atque induſtria deſiderentur.

Inſuper tibi Reverendiſſimo Patri Minorum Generali, & Succeſſoribus tuis canonicè intrantibus ad Generalatus Officium, quamdiù in obedientia, ac unitate S. R. E. fuerint, perpetuã ſubiectionem, reverentiam, & obedientiam promitto, fidelitatemque ſinceram me tibi ſanctiſſimè præſtiturum iureiurando polliceor.

Præterea teſtem invoco Dominum Ieſum Chriſtum, quòd omnia, & ſingula contenta in Conſtitutionibus, ac Decretis Officium meum tangentibus (quantùm in me erit) inviolatè obſervabo, ac ut ab omnibus meæ curæ ſubiectis ſerventur, diligentiſſimè curabo, nihilque fraudis, nihil inſidiarũ, neque dicto, neque facto, neque ſcripto moliar contra te Minorum Generalem, vel Succeſſores tuos canonicè intrantes; neque directè, vel indirectè, mediatè, vel immediatè præfecturas extra Ordinem noſtrum Eccleſiaſticas, toto hoc mei Provincialatus tẽpore mihi procurabo.

Ita ego idẽ Frater N. ſpõdeo, voveo, & iuro, ſic me Deus adiuvet, & hæc Sancta Dei Evãgelia.

De particularibus cauſis depoſitionis, ſeù privationis Miniſtri Provincialis.

TITULUS XXXVII.

Inſufficiẽtia. 1 PRæter communes cum aliis Superioribus privationis Officiorum cauſas, quæ in quorumdam decretorum tranſgreſſione decernuntur, aliæ quòque peculiares, antiquarum Conſtitutionum veſtigiis inhærendo, in Provincialium Miniſtrorum depoſitione, vel privatione ſtatuimus. *Negligẽtia Viſitationis.* Deponatur itaque quicunque Miniſter à Provincialatus Officio, quotieſcunq; jure, legitimèque conſtiterit de inſufficientia ejus: De intollerabili ad viſitandum, corrigendum, ac reforman-

mandum negligentia: De gravi quocunq; notabilique exceſſu, aliiſq; publicis culpis, quibus juxta ſacros Canones, & has URBANAS Conſtitutiones privationis Officiorum pœna incurritur.

2 Si Seraphicæ, Regulæ harumque Conſtitutionum obſervantiam negligat, ſeù ad ejus profectum non laboret; ſi demum Conventuum reformationi, juxta Alexandri Sexti Decretum, cum effectu totis viribus non intendat. Querelæ, ſeù accuſationes hujuſmodi, ſi quæ adverſus Provinciales Miniſtros extiterint, diligentiſſimè perſcrutentur, ſpecialique Provinciarum utilitati (uti pareſt) conſulatur. *Querelæ in Provinciales expendãtur.*

3 Deponi tamen à dignitate Provincialis Miniſter non poſſit, niſi prædicti defectus, ſivè per evidentiam rei, ſivè alias legitimè probati, ſivè ex propria confeſſione notorii ſint, ſivè etiam ex evidenti inſufficientia, vel probato (ut præfertur) manifeſtoque Provinciæ detrimento. *Oppoſitionum probatio.*

4 Quòd ſi Provincialis legitimè deponendus ſit, Generalis Miniſter de conſilio, & conſenſu Aſſiſtentium ad privationem, depoſitionemque procedat; indictoque etiam intra triennium (ſi fuerit opus) ſtatuto tempore Provinciali Capitulo, præſcripto ordine alium ſibi Provincialem Miniſtrum deligere ejus Provinciæ Diffinitorium liberè, ac licitè valeat, & interim de conſilio Aſſiſtentium de Commiſſario provideat. Idem etiam ſervetur caſu renunciationis. *Depoſitio ad quem ſpectet.*

De Aſſiſtentibus Miniſtri Provcncialis.

TITULUS XXXVIII.

1 MIniſter Provincialis, ut omnia ſuæ Provinciæ negotia faciliùs, conſultiùſque perficiat, duos continuò Aſſiſtentes, quorum conſilio, & (juxta opportunitatem inferiùs præſcribendam) conſenſu utatur, penes ſe habeat; alter ſit Provinciæ Secretarius, alter verò ejus, *Duo Aſſiſtentes.*

M 4 quam

quam viſitat, ſeù incolit, Cuſtodiæ Cuſtos.

Secretarii electio. 2 Secretarius à Capituli Provincialis Diffinitoribus deligatur, & à Generali Miniſtro confirmetur, ſitque rerum gerendarum prudentia, literarum eruditione, politioris literaturæ exercitio, & quod pluris eſt, vitæ innocentia, morumque probitate inſignis, ætatis annum trigeſimum, vel circiter attingens. Cuſtos verò iis conditionibus, quæ proprio titulo inferiùs præſcribentur, decoretur. Sint autem ambo Provincialis hujuſmodi Aſſiſtentes (ſi fieri poterit) Sacræ Theologiæ Magiſtri, vel Prædicatores, aut Baccalaurei è Studiis jam dimiſſi, vel aliàs Patres mediocriter ſaltem eruditi, uſuque rerum, ac laudabili vita conſpicui.

Qualitates.

Aſſiſtentes comitētur Prouincialem. 3 In decernendis itaque Provinciæ negotiis Cuſtos, & Secretarius Provinciali Miniſtro (ut præfertur) aſſiſtant, ac illum, quocunque jerit, comitentur, Secretarius per totam Provinciam, Cuſtos verò intra ſuam Cuſtodiam, teneaturque propterea Provincialis Miniſter, cum ex una ad aliam Cuſtodiam tranſmigraverit, ejus Cuſtodem de ſuo ad talem ejus Cuſtodiæ locum adventu opportunè reddere certiorem. Cuſtos verò ei quàprimum obviam ire pariter teneatur.

Seruus Prouincialis. 4 Præter hos duos Aſſiſtentes regularem præterea Converſum vigeſimum quintum ætatis annum excedentem pro debito famulatu Provinciali Miniſtro concedimus.

In quibus maxime requiritur Aſſiſtentiū conſenſus. 5 Aſſiſtentium itaque præfatorum conſilium in decernendis quibuſcunque negotiis Provincialis Miniſter adhibeat. In infraſcriptis verò gravioribus caſibus nedum ipſorum utatur conſilio, ſed & conſenſum ſequatur, cum nimirum decernendum fuerit.

De pœna triremium, ſivè ergaſtuli, & carceris infligenda.

De proſcriptione, vel exilio à Provincia, & Cuſtodia.

De excommunicatione, & interdicto, ſuſpen-

ſione

ſione à Divinis, & ab Officiis.

De fabricis conſtruendis.

Ac præterea de omni alio graviori caſu, qui, ſi accidat, Generalis Miniſtri, vel Aſſiſtentium ipſorum conſenſum rationabiliter expoſcere videatur.

6 Aſſenſus verò hujuſmodi teſtimonium in omnibus, & ſingulis actibus Secretarius Provinciæ fideliter adnotare teneatur, ac in patentibus proinde literis, ſententiis, conceſſionibus, aliiſq; hujuſmodi actis præfatos caſus quomodolibet concernentibus, hæc verba, *de ſuorum Aſſiſtentium conſilio, & conſenſu*, ad hunc effectum adhibeat. Si quando verò contigerit, Aſſiſtentium ſententias eſſe diverſas, eam partem, quæ ſibi magis placuerit, Provincialis Miniſter ſequatur. Si quid tamen in his omnibus abſque requiſito conſilio, conſenſuque hujuſmodi reſpectivè quodlibet attentare præſumpſerit, eo ipſo irritum, inaneque ſit, nulliuſque roboris, vel momenti, quin & ipſe ad Generalis Miniſtri arbitrium corripi poſſit.

Aſſiſtentiũ aſſenſus mentio.

Sine hoc conſilio acta ſint irrita.

7 Extra tempus autem viſitationis ſi Provincialis Miniſter in aliquo Conventu, ubi Cuſtos non commoretur, permaneat, Cuſtodis loco Fratrem aliquem ibi de familia degentem, probioris tamen vitæ, & regularis diſciplinæ ſtudioſum in Aſſiſtentem ſibimet aſſumere teneatur. Id ipſumque ſtatuitur, ſi quando Secretarius abeſſet, vel eorum alter legitimè impeditus Provincialem Miniſtrum comitari nequiret.

8 Singulis autem quibuſcunque ſui Officii annis Miniſter Provincialis omnes, ſinguloſque Conventus, ac loca Provinciæ inviſere teneatur; Quòd ſi abſque legitimo impedimento à Generali Miniſtro approbando neglexerit, utraque voce ad triennium privetur.

Viſitationis neceſſitas.

De electione Diffinitorum Provincialium.

TITULUS XXXIX.

Diffinitorũ electio & modus. 1 AD introducendum in electionibus Diffinitorum in univerſa Religione ubique Provinciarum, & locorum laudabilem uniformitatem, evitandumque inutilem ad Provinciale Capitulum Fratrum quorumlibet acceſſum, decernitur, & ſtatuitur, ut Diffinitorum electio, habita juxta laudabilem Religionis conſuetudinem locorum, ſivè Monaſteriorum ratione, ordine inferiùs præſcribendo, deinceps inviolatè fiat.

2 In Provinciali Capitulo expleta Provincialis Miniſtri, ſingulorumque inferiorum Superiorum electione, Diffinitores pro futura Capitulari Cõgregatione deligantur. In Congregatione autem, expletis pariformiter omnium Prælatorum electionibus, Diffinitores ſivè pro futura Congregatione, ſivè pro futuro Provinciali Capitulo eligantur, nullatenus verò ante Provincialis, & aliorum Officialium electionem.

Diffinitorũ qualitates. 3 Quoniam verò eos, qui in Diffinitores Provinciarum præter inſignes alias conditiones iis omnino qualitatibus decoratos eſſe oportet, quòd nimirum ſint Sacræ Theologiæ Magiſtri, nec non prudentia, uſuque rerum ſpectabiles, vel quòd ſaltem in aliquo Conventu Superiorum munus laudabiliter geſſerint; Propterea præcipitur, ut Provincialis Miniſter inſigniorum cujuſcunque Cuſtodiæ, & Conventus Patrum, præfatiſq; qualitatibus præditorum nomina apud ſe conſcripta retineat, ex quorum numero annuatim in Capitulo, ſivè Congregatione Provinciali, omnibus aliis Prælatis electis, habita ratione Conventus, & loci, cui per vices Diffinitor competit, duo illi, qui jam inter Diffinitores, & Capituli, ſeù Congregationis Præſidentem, ut proponantur, ſtabiliti fuerunt, ut ſupra dictum eſt Tit. III. num. 14. à *Conventuũ ratio habeatur.*

Præſi-

Præſidente Diffinitorii proponantur, & ad electionem; quæ per ſecreta ſuffragia, ſeù ſecretas (ut ajunt) balotationes facienda eſt, veniatur; Is verò, qui ſupra medietatem plura affirmativa vota habuerit, cenſeatur electus. Quòd ſi Conventus, cui per vices competit, idoneos Patres non haberet, duo alii ex eadem tamen Cuſtodia, eodem ordine proponantur.

4 Electi verò poſtquam à Secretario fuerint publicati eo pacto, quo dicetur infra de Cuſtodibus, tàm ſi præſentes, quàm ſi fuerint abſentes à Capituli, ſeù Congregationis Præſide, ſivè omnes ſimul, ſivè ſeorſim (mutatis tamen mutandis) his verbis confirmentur. *Confirmatio.*

Authoritate, qua fungor, confirmo vos in Diffinitores huius Provinciæ N. ſingulos in ſua Cuſtodia in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen.

5 Qui verò ſic electi, & confirmati fuerint, eo anno ad aliud quodvis Officium aſſumi nō poſſint. Si quempiam verò ante completum annum mori contigerit, is, qui præcedenti anno ejuſdem Cuſtodiæ Diffinitor extiterat, in demortui locum à Provinciali Miniſtro ſubrogetur. *Diffinitores ad alia non promoueātur. Dum quis moritur ſuſtituē dus Diffinitor.*

6 Diffinitorum autem electio ad omnes actu exiſtentes Diffinitores, ſivè perpetui, ſivè etiam temporanei fuerint, ipſo jure pertineat. *Diffinitores à quibus eligē dı.*

De Diffinitorii Provincialis poteſtate & Officio.

TITULUS XL.

1 PRæcipua eſt, eaque maximi ponderis Diffinitorum poteſtas, quippe quibus unà cum Capituli, ſivè Congregationis Præſide ea omnia, quæ ad totius Provinciæ ſtatum, regimen, & curam ullatenus pertinent, cognoſcere, diſcutere, decernere, ac ſtatuere liceat. Poſſunt itaque Diffinitores præfati unà cum Capituli, ſivè (ut præfertur) Cōgregationis Præſide Provincia- *Circa Regimē Provincialis Diffinitorum poteſt.*

Iis Miniſtri delicta, exceſſuſque cognoſcere, exactèq; examinare; Provincialem ipſum Miniſtrum ſub ſyndicatione tenere, eumdemque, ſi corrigendus ſit, intra Diffinitorium corrigere; Literaſq; proindè, quæ adverſus Provincialem Miniſtrũ à Conventibus tranſmittũtur, aperire, legere, (habitaque ſeorſim diſcreta deliberatione) de Miniſtro (eo interim à Diffinitorio jam abſente) decernere; quòd ſi Provincialis Miniſter incorrigibilem ſe præbuerit, illum etiam deponere poſſunt. Cauſas præterea omnes, quæ ad Capitulum deferuntur, cognoſcere, ac diffinire, taxationes præſcribere, in eorum Provinciis ad cõfeſſionem tàm pro Fratribus, quàm pro ſæcularibus admittere, vel reprobare; Novitiorum, Profeſſorumq; Magiſtros inſtituere, ſtatuta, ordinationeſque Provinciarum condere, Monaſteriorum, itemque ſingulorum Fratrum bona revidere, eaque demũ omnia, quæ ad morum compoſitionem, vitæ honeſtatem, Provinciarum reformationem, ſtudiorum progreſſum, Religioniſque commodum, & ornatum conducunt, plenaria poteſtate decernere.

Circa cauſas, & Deputationes Officialium.

De electione, & qualitatibus Cuſtodum.

TITULUS XLI.

Doctrina & qualitates.

1 QUI ad Cuſtodiatus dignitatem, quæ in Seraphica noſtra Religione præcipua eſt, aſſumendi fuerint, iis conditionibus, quibus primæ Claſſis Guardiani (ut in proprio ipſorum decreto ſtatutum eſt) decoratos eſſe oportet. Sintque præſertim (quantùm fieri poterit) Sacræ Theologiæ Magiſtri, aut Baccalaurei e Claſſe licentiati, ſeù ſaltem Guardianatus officium laudabiliter geſſerint; Sintque præterea notæ integritatis Viri, regularis diſciplinæ Cultores, ac juxta Diffinitorum electionem, habita (quantùm fieri poteſt) Locorum, ſivè Conventuum ratione, ex quacunque Cuſtodia probiores deligantur.

2 Tot

2 *Tot* igitur Cuſtodes in unaquaque Provinciæ deligantur, quot fuerint ejuſdem Provinciæ Cuſtodiæ; in eorumque electionibus eadem omnino ratio, idemque ordo, qui in Diffinitorum electione ex præcedenti titulo ſervandus eſt, inviolatè quòque ſervetur: iidemque Electores, qui Diffinitores eligunt, Cuſtodes quòque ſervatis ſervandis, deligere teneantur. Cum verò electi fuerint, à Secretario Capituli, vel Congregationis his verbis publicari mandamus. Videlicet. *Electio. Electores. Publicatio.*

Formula publicandi Cuſtodes.

EGo Frater N. Secretarius nomine omnium, ad quos præſens Cuſtodum electio ſpectat, publico in Cuſtodes Cuſtodiarum Provinciæ N. Reverendos in Chriſto Patres; pro Cuſtodia ideſt N. Fratrem N. & pro Cuſtodia N. Fratrem N. &c.

3 Ipſi verò Cuſtodes electi, ſi aderint, mox nominati aſſurgant, & ad Capituli præſidem pro confirmatione pergant, is verò ſive adſint, ſivè non, vel omnes ſimul, vel ſingulos ſeorſim his verbis (mutatis tamen mutandis) confirmet. *Confirmatio.*

Et ego authoritate, qua fungor, confirmo te in Cuſtodem Cuſtodiæ N. huius Provinciæ N. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

De electione Cuſtodis Cuſtodum ad Capitulum Generale mittendi, eiuſque qualitatibus, & Officio.

TITULUS XLII.

1 IN Capitulo Provinciali, ſivè Capitulari cujuſcunque Provinciæ Congregatione, quæ ante Generale Capitulum immediatè celebratur, antequam Cuſtodes ab Officio abſolvantur, hoc eſt ante novorum ejuſdem Provinciæ Cuſtodum electionem, Cuſtodes Cuſtodum ab *A cæteris Cuſtodibus eligatur.*

ipſis

ipſis Cuſtodibus actu exiſtentibus Provinciali Miniſtro, vel delegato Præſidente, vocem tamen electivam non habentes deligantur.

Quando ad Generalē deputatio ſpectat.

2 Si tamen intra naturalis unius diei ſpatium Cuſtodes præfati in electione Cuſtodis Cuſtodum non conſenſerint, ejus electio ad Generalem eo ipſo devolvitur. Quòd ſi in aliqua Provincia tres ſaltem Cuſtodiæ non fuerint, propter Vocalium, ſivè electorum inſufficientiam, Cuſtos Cuſtodum à Provinciali Diffinitorio eligatur. In Provinciis autem, ubi una tantùm Cuſtodia reperitur, qui ejus Cuſtodiæ Cuſtos delectus fuerit, velut Cuſtos Cuſtodum illius Provinciæ nomine ad Generale Capitulum pergat. Provincia verò Orientis, donec in ea multiplicentur, ſeù ab Infidelibus occupati recuperentur Conventus, Cuſtode Cuſtodum carebit.

Quãdo à Diffinitorio eligendus.

Provinciæ ubi una tantùm Cuſtodia.

Sit unus ex Cuſtodibus, ſed Magiſter in Sacræ Theol.

3 Qui verò ad id muneris eligendus eſt, unus ex Cuſtodibus actualiter exiſtentibus ſit, dummodo Sacræ Theologiæ Magiſter fuerit, vel ſi inter eos Sacræ Theologiæ Magiſter non fuerit, alius ejuſdem Provinciæ nativus, qui ſingulis conditionibus in Provinciali Miniſtro requiſitis, ut jam dictum eſt, decoretur. Provinciali præterea Miniſtro nõ ſit conſanguinitate, vel cognatione ullo pacto coniunctus, extra ſuam Provinciam actu non commoretur, nec in Studiis generalibus degat, ſed qui ſaltem per triennium in ea Provincia ſibi nativa permanſerit, actuq; dum eligitur, in ea degat; Generalis verò Miniſter petitionẽ in contrarium ſuper hoc factã nullo pacto admittat.

Literæ electionis.

4 Sic itaque legitimè, canonicèque electus teſtimoniales ſuæ electionis literas Sigillis Cuſtodiarum, ſingulorumque Cuſtodum propriarum manuum ſubſcriptionibus munitas juxta tenoris formulam de litteris Diſcretorum expreſſam (mutatis tamen mutandis) ad Generale Capitulum opportunè accedens, ſecum deferre teneatur. Informationes quòque à ſingulis Cuſtodibus de Cuſtodiarum ſtatu fideliter adnotatas, Sigilliſque

Relationes de ſtatu Cuſtodiarum.

Cuſto-

Cuſtodum hujuſmodi, propriiſque ſubſcriptionibus approbatas præter teſtimoniales literas deferat.

5 In Generali verò Capitulo, ſivè Generali Diffinitorio Provincialis Miniſtri vitam, & mores, inſufficientiam, defectus, exceſſuſque omnes, item Provinciæ ſtatum, communem pacem, vel diſſenſionem exponat. Et quoad Provincialem quidem referat, an per eum gravetur Provincia, an munera recipiat, an viſitationibus pro debito incumbat, an reformationem procuret, tan ad effectum ea deducat, quæ Capitulum ſtatuit, an receptor ſit Fratrum ex alienis Provinciis fugitivorum, & an demum in ſpiritu, & virtutibus proficiat, ſivè potiùs deficiat. Hæc, & alia quælibet ſivè bona, ſivè mala ad communem Provinciæ ſtatum ac regimen quoquo pacto ſpectantia, etiam non requiſitus, ſivè à Capituli Præſide ſpecialiter interrogatus Generali Diffinitorio fideliter exponere teneatur. *De Regimine Provincialis.*

6 A mendacio tamen in hujuſmodi relationibus omnino caveat, quòd ſi mendax reperiatur, ad omnia Ordinis officia, dignitateſque tùm ipſe, cùm omnes conſentientes, & alii quomodolibet participantes eo ipſo perpetuò inhabiles declarentur. Ipſe verò Cuſtos velut indignus à Capitulo depellatur, & ad Præſidis arbitrium puniatur. *Si mēdax fuerit punitur.*

De electionibus, & qualitatibus Guardianorum.

TITULUS XLIII.

1 GUardianorum electiones ad Provinciale Capitulum (iis tantùm, qui Conventibus de menſa Generalis præſunt, exceptis) regulariter ſpectat. Igitur antequam ad electionem Guardianorum deveniatur, fiat matura diſcuſſio inter Præſidem, & cujuſque Cuſtodiæ Diffinitorem de Fratribus inſignioribus, & debitis condi- *Horum electio ad quos ſpectet.*

tioni-

tionibus prædictis, ex quibus poſtea per ipſummet Præſidem duo pro quolibet Conventu Diffinitorio proponantur, & qui plura ſupra medietatem vota affirmativa habuerit, electus remaneat.

Guardianorum qualitates. 2 Sit autem Guardianus eligendus Sacerdos triginta, vel circiter annorum, ad Dei obſequiū, Regulæ obſervantiam, Conſtitutionumque diſciplinam quam maximè propenſus, prudens, rerum adminiſtrationi addictus, affabilis, ſolers, pacificus, Qui munus aliquod (ſi Frater, ut ajunt, ſimplex fuerit) ritè in Ordine exercuerit, qui Conventum aliquem in bonorum illius adminiſtratione non defraudaverit, ejuſque ſit apud Fratres exiſtimationis, ut ei parere, credere, & obſequi non dedignentur, ad ſæcularium Confeſſiones ſaltem admiſſus, nec ære alieno gravatus, aut reddendæ alicujus Conventus adminiſtrationi obnoxius.

Ceſſante Guardiano quis ſubſtituendus, & quo titulo. 3 Si quempiam Guardianorum infra annum obire, vel alia quacunque ex cauſa officio cedere contigerit, Vicarius ejuſdem Conventus, ſi à Capitulo Provinciali inſtitutus fuerit, in demortui, vel privati locum ſuccedat; ſin autem, Provincialis Miniſter, ſi Capitulum, ſeù Congregatio per ſex menſes diſtaret, adhibitis Aſſiſtentibus, aliiſque duobus ex Inſignioribus Patribus, per ſecreta ſuffragia ad novi Guardiani electionem procedat; At ſi minùs à Capitulo, ſive Congregatione diſtaverit, Præſidens idoneus loco Guardiani inſtituatur. Idemque de Cuſtode, ſi forte vacaret, ſtatuimus.

Quouſque continuare Guardianatus liceat. 4 Decernitur autem, ne de cætero quiſpiam in eodem Conventu ultra triennium Guardianatus Officio fungi poſſit, ſed antequam denuò eligatur, ad annum ſaltem eo Officio careat.

De

De Præſidentibus, & Vicarijs Conventuum, deque eorum authoritate, & Officio.

TITULUS XLIV.

A quibus inſtitui poſſunt.

1 PRæſidentes à majoribus noſtris ij nuncupati ſunt, qui aliorum Superiorum, Guardianorumque præſertim vices ſubeunt, in eorumque locum ſubrogantur. Poſſuntque ex recepta, & approbata Religionis conſuetudine cùm à Provinciali Miniſtro, ut ſuperiùs dictum eſt, tùm ab ipſis Guardianis inſtitui.

A Guardiano deputati.

2 Guardianorum Præſidentes hi ſunt, qui à Guardianis in illum finem deputantur, ut ipſis in domeſtica Conventuum gubernatione auxilio ſint.

Vbi Præſidentes inſtituēdi.

3 De his itaque Præſidentibus decernitur, ut in inſignioribus Conventibus, ubi plurimi Patres degere ſolent, Guardianus præter Vicarium, Præſidentem etiam inſtituere, ac deputare poſſit, & valeat. In aliis verò Conventibus Vicarius ipſe, Guardiano abſente, Præſidentis vices, voceſque penitus ſubeat, & ſi à Capitulo electus fuerit, in demortui, vel privati locum ſuccedat.

Eorũ conditiones.

4 Sint itaque propterea tam Præſidentes præfati, quàm Guardianorum Vicarii ex inſignioribus cujuſcunque Conventus Fratribus, & ad regularem vitam propenſioribus, ejuſque apud omnes exiſtimationis, ut ab omnibus (uti par eſt) debitæ reverentiæ cultu excipiantur, eorumque juſſa promptè, accuratèque (cum magis opus fuerit) exequantur.

Horum authoritas

5 Horum Præſidentiũ authoritas delegata eſt, nullamque penitus, nec in foro conſcientiæ, nec in foro exteriori abſolutam ex ſe facultatem habent, ſed delegatam tantummodò, & ad id præcipuè inſtituuntur, ut Guardianis in onere Prælaturæ ſuccurrant, eòque maximè ſi eos à Conventu abeſſe contingat. Cum igitur ſic delegata, limi-

limitataque facultate fruantur, Guardiano, tùm completo Officio, tùm intra Officium vita functo, præſidere non ampliùs queunt.

Deficiēte Guardiano qua fruantur authoritate. 6 Hac itaque de cauſa, & ad tollenda inconvenientia non parvi momenti ſtatuitur, ut ſi Guardianum Conventus de menſa Generalis mori contingat, Præſidens in eodem Conventu, quouſque à Generali Miniſtro de ſucceſſore provideatur, abſolutè præſideat, atque interim ordinaria Guardianorũ facultate tùm in temporalibus, tũ in ſpiritualibus plenarie utatur, & perfruatur.

De Commiſſariis.

TITULUS XLV.

Quando mittendi, & quales. 1 AD graviores cauſas ſpeciatim examinandas, & cognoſcendas in unaquaque Provincia Generalis Miniſter Commiſſarios cum ea facultate, quam illis delegare placuerit, deſtinare poſſit, & valeat, Fratres autem de propriis neceſſitatibus Generalem Miniſtrum (ſi quando fuerit opus) fideliter moneant. Is verò paterno judicio, an Commiſſarium expedire neceſſe fuerit, nec ne, prudenter decernat. Quotieſcunque præterea Provincialis Miniſter à Provincia quacunque ex cauſa, præſertim verò ad Generale Capitulum proficiſcendi receſſerit, quempiam ex inſignioribus Provinciæ Patribus (conſulto tamen Generali Miniſtro) Commiſſarium inſtituere teneatur Miniſtroque Provinciali abſente, Commiſſarius Provincialis hujuſmodi ea ipſa facultate, qua præfatus Miniſter utitur, & ipſe liberè, licitè, & abſolutè utatur, & perfruatur.

Cōmiſſariũ quando inſtituere debet Provincialis, & qualē.

Moriente Provinciali Secretarius eius vices gerit. 2 Quòd ſi Provincialem Miniſtrum mori contigerit, Provinciæ Secretarius, qui primus Aſſiſtens eſt, quouſque à Generali Miniſtro Commiſſarius Generalis deputetur, Provincialis Officio perfungatur. Atque interim Sigilla Provinciæ in Archivio illius Conventus, ubi illum

mori

mori acciderit, aſſervanda deponere teneatur.

3 Si verò Provincialis Miniſter ante Provincialis Capituli celebrationem ſui Provincialatus tempus expleverit, titulum Provincialis deponat, Generaliſque Miniſter Commiſſarium ejus loco inſtituat. *Ante Capitulum Provincialis officium terminans.*

De Reliquis Capituli Provincialis actionibus, eiuſque fine, & dimiſſione.

TITULUS XLVI.

1 Abſolutis electionibus, aliiſque ad Provinciale Capitulum quomodolibet ſpectantibus, familiæ Conventuum, ſive familiarum Tabulæ diſponantur. *Familiarum tabulæ.*

2 Quamvis autem Guardianos Conventuum de menſa Generalis Miniſtri Provinciale Diffinitorium eligere nequeat, eorundem tamen Conventuum tabulas in eodem Capitulo, præfatis Guardianis conſultis, diſponere poſſunt, quæ ad Generalem Miniſtrum erunt tranſmittendæ, Generalis autem Miniſter eas moderare, Officialeſque amovere, aliοſque denuò inſtituere, ac Fratres omnes, quos in iis Conventibus opportunos eſſe judicaverit, collocare poſſit, & valeat; nec deinceps Provincialis, aut Guardianus ullo modo immutare, augere, vel diminuere valeat abſque Generalis conſenſu. *Conv. de Menſa tabula.*

3 Decernitur autem, ut quicunque tàm in Generali, quàm in Provinciali Capitulo, ſeù Capitularibus Congregationibus ad aliquod Religionis munus, ſivè officium aſſumpti fuerint, ſi renuerint, vel non parverint, ad omnia Ordinis officia (niſi legitima, canonicaque adeſſent impedimenta à Generali Miniſtro, & Provinciali reſpectivè probanda) per quinquennium inhabiles declarentur.

4 Rationes pecuniarum, ac ſumptuum Provinciæ Capituli, ſivè Congregationis, quæ in Diffi-

Rationũ ſupputatio

Diffinitorio (prout decretum eſt) publicè referendæ ſunt. Peractis tabularum diſpoſitionibus, ſupputentur taxæ, contributiones, ſivè Collectæ perſcribantur, aliaque negotia ad Capitulum Provinciale, ſivè Capitularem Congregationem quomodolibet ſpectantia expediantur, confirmanda firmentur, reprobanda reprobentur, ſolitiſque ritibus ſuperiùs præſcriptis, Capitulum, ſivè Congregatio abſolvatur.

Taxæ.

Abſolutio Capituli.

5 Si quæ tamen aderint graves Provinciæ cauſæ ſivè pro ſtatutis condendis, ſivè pro alia qualibet magna neceſſitate, de mandato Præſidentis Capituli, ſivè Provincialis Miniſtri Diffinitores tantùm tùm perpetui, cùm temporanei nullo pacto recedant.

6 Et ſi nova ſtatuta condenda ſint, à tribus ex quatuor ſuffragiorum partibus approbentur. Quæ ſi recepta fuerint, ut validiora ſint, decernitur, & ſtatuitur, ut Capituli Præſidens, vel Provincialis Miniſter ea per totam Provinciam publicari mandet, eorumque transſumpta ad omnes Cuſtodes Provinciæ Sigillo, propriæque manus Provincialis Miniſtri ſubſcriptione munita trãſmittantur, ac ad proximum uſque futurum Generale Capitulum duratura obſerventur; Quòd ſi à Capitulo Generali deinceps non confirmentur, nulliùs ex inde ſint roboris, vel momenti, prout ſupra ſtatutum eſt.

Decreta publicentur, & obſeruentur.

De Authoritate, & Officio Cuſtodum.

TITULUS XLVII.

Viſitatio, & ad eã attinẽtia.

1 Cuſtodes debent quotannis ſuas Cuſtodias viſitare, regiſtra, ſeù Conventuum inventaria recognoſcere, conficere, & renovare, in electioneque Diſcretorum ipſo electionis tempore præſidere, & in electione Cuſtodis Cuſtodum juxta exigentiam vocem habere.

2 Debent edicta, & ordinationes Superiorum

per

per ſuas Cuſtodias promulgare, in Provinciali Capitulo, ſivè Capitulari Congregatione adeſſe, in Capitulo Provinciali eligendos in Diffinitores, electoſque Diſcretos Cuſtodiæ præſentare; An Superiorum Decreta in eorum Cuſtodiis ſerventur diligenter perquirere; defectus Guardianorum, & eorũ Fratrum in ejus viſitatione inquirere, ac ad Provincialem in Capitulo, ſivè Generalem Miniſtrum, ſi fuerit opus, referre; Fatribus in eorum Cuſtodiis degentibus (dummodo Juniores non fuerint) de Cuſtodiis exeundi ex rationabili cauſa facultatem concedere, Valetudinario Cuſtodiali præeſſe, nomina Fratrum intra eorum Cuſtodias defunctorum in peculiaribus libris adnotare, eorumdemque obitum ſingulis Cuſtodiarum Conventibus ſignificare, Provincialem Miniſtrum intra Cuſtodias viſitationis tempore comitari, eique fideliter aſſiſtere, & à caſibus demum officio ſuo reſervatis abſolvere. *Munus in Capitulo, & extra.*

3 Non poſſunt tamen, niſi ad breve tempus, ab earum Cuſtodiis abeſſe, non niſi in ipſo Viſitationis tempore præcedentiam habere, non demum cum actu Cuſtodes fuerint, Guardianatus officio fungi. *Limitatio*

De Authoritate, & Officio Guardianorum.

TITULUS XLVIII.

1 GUardiani omnes, qui Plebanis, & Curatis à jure communi æquiparantur, Prælati in Ordine noſtro ſunt, ordinariaque authoritate per Apoſtolica privilegia præfulgentes. *Quibus æquiparãtur.*

2 Poſſunt itaque Guardiani, quæ ad Conventuum, quibus præſunt, regimen ſpirituale, morale, ac temporale pertinent (niſi majoribus Superioribus quidpiam reſervatum fuerit) abſolutè pertractare, Fratres omnes ſibi ſubiectos, ſivè de familia fuerint, ſivè ex itinere tantùm advenerint, regere, eoſque ad Conſtitutionum, & à Superioribus *Poteſtas in regimine Fratrũ.*

tribus in dictarum ordinationum obſervationem compellere, eis per modum ſpecialis præcepti, & ſub peccati mortalis, ac cenſurarum pœnis (qua tamen authoritate diſcretè utantur) præcipere, à caſibus, & cenſuris in foro interiori eorum Officio reſervatis abſolvere, abſolvendique ab hujuſmodi reſervatis caſibus Confeſſariis tantùm à Generali, vel Provinciali Miniſtro approbatis facultatem concedere, in exteriori foro de infraſcriptis exceſſibus cognoſcere, diffinire, ac judicare. Videlicet.

De Blaſphemia non hæreticali.

Luſu cartarum, vel taxillorum.

Contumelioſis.

Detractoribus.

Inhoneſtè loquentibus.

Venatione cum armis.

Ab eorum obedientia pertinacibus.

Conventus abſque eorum licentia exeuntibus, & abſque ſocio extra Conventus vagantibus, & aliis ſimilibus.

Carceratio. 3 Si qui caſus ad majores Superiores ſpectantes occurrant, in quibus ſit timor fugæ, vel curiæ informatio neceſſaria ſit, poſſunt reos in carcerè trudere, ſtatimque Superiorem, ad quem ſpectaverit cauſa, diligenter monere, *Proceſſus fabricatio* proceſſumque informativum adeundem Superiorem quantocius tranſmittendum capere. *Locationes.* Locationum, ſivè affictuum (ut ajunt) contractus de conſenſu Capituli Conventus ad triennium dumtaxat conficere, ab eo tamen, cui præeſt, Monaſterio quindecim tantùm dierum, *Abeſſe à Conuentu.* vel de Miniſtri Provincialis licentia unius dumtaxat menſis ſpatio abeſſe (præterquam concionandi prætextu Quadrageſimæ tempore) valeat.

4 Qui verò extra ſui Guardianatus civitatem, vel locum concionatum Quadrageſimali tempore proficiſci voluerit, ſi de menſa Generalis fuerit, à Generali Miniſtro, ſin minùs, à Provinciali eundi licentiam petere teneatur. Qui verò abſque licentia,

centia, & facultate hujuſmodi concionandi gratia ſui Guardianatus Conventum reliquerit, præter privationem Officii ipſo facto, etiam a prædicationis munere ſuſpendatur.

5 Non poſſunt Guardiani per modum legis quidpiam ſuis ſubditis imperare, non excommunicationis ſententias ferre, niſi pro re gravi, non bona ſtabilia vendere, & oppignorare, fabricas, ædificiaque, niſi ad iſtarum Conſtitutionum præſcriptum, conſtruere, libros, aliaque mortuorum Fratrũ ſuppellectilia diſtribuere, extra Cuſtodiæ limites Fratres dimittere, Profeſſis junioribus è Conventu ad alium quòque Conventum licentiã dare, neque Procuratoris officium exercere.

6 Licet autem inferiores Conventuum Officiales ad Superiorum nutum amoveri poſſint, & valeant, niſi id ſpecialiter à Conſtitutionibus prohibeatur, Guardianus tamen, & Regens abſque legitimo proceſſu privari, ſivè ſuſpendi nullatenus poſſint. *Qua ratione privari poſſũt Guardianus, & Regens.*

De Capitulo Conventuali, eiuſque poteſtate.

TITULUS XIX.

1 Capitulum Conventuale tunc legitimè, canonicèque convocari dicitur, cum, jubente Prælato, datoque propterea ſolito ſigno, Fratres de familia certis quibuſdam diebus, vel horis in aliquo particulari loco ad ea, quæ pro Conventus utilitate pertractanda fuerint, negotia in unum conveniunt. *Quando legitimè congregatur.*

2 Vocales in hujuſmodi Conventuali Capitulo ſunt Fratres omnes de familia expreſsè profeſſi, & in ſacris conſtituti. *Vocales.*

3 Cæterum in inſignioribus Conventibus Patres omnes eorumdem dumtaxat Conventuum, qui vel Sacræ Theologiæ Magiſtri fuerint, vel Paternitatis titulo inſigniti in Conventuali hujuſmodi Capitulo Vocales ſint. *In Conuẽtibus inſignioribus.*

4 Poſ.

Poteſtas. 4 Poſſunt autem hi omnes prædicto modo legitime congregati rationes expenſarum, quæ quotidiè à Conventus Officialibus fiunt, examinare, ac ſupputare, ex illiſquè admittendas admittere, reiiciendaſquè reiicere. Poſſunt Agros, Fundos, Prædia, Domus, aliaque hujuſmodi ad Conventum quomodolibet ſpectantia bona ad triennium dumtaxat locare, annuos cenſus ad favorem Conventus conſtituere, ſervatis ſervandis.

Malitiosè congregatū 5 In contrahendo tamen, ut major Capituli pars interſit, contractuſque totius Capituli nomine fiat, neceſſe eſt; ſi proinde pro graviori aliqua re Quadrageſima, ſeū alio quovis tempore, cum pars magna Patrum abeſſe ſolet, Capitulum hoc, ut quidpiam approbetur, quod præſentibus omnibus veriſimile eſt non approbatum irī, arte, vel dolo convocetur, id omne irritum, & inane, nulliuſque valoris, ac momenti declaratur, niſi tamen fiat de licentia Provincialis.

De cauſis depoſitionis Prælatorum Ordinis, deque eorum exceſſibus.

TITULUS L.

Omnes deponi poſſunt. 1 PRælati omnes in Ordine noſtro Seraphico, quicunque hi fuerint, ſi quando (quod abſit) in omnes, vel aliquem ex infraſcriptis exceſſibus prolaberentur, lapſoſque fuiſſe convincerentur, à Prælaturis, & Officiis eo ipſo deponantur.

1 Si ad gradus, & dignitates, & officia per ſymoniam pervenerint.

Cauſæ. 2 Si eoſdem gradus, & officia ſymoniacè unquam contulerint, vel actu conferant.

3 Si mercaturas mediatè, vel immediatè quomodolibet exerceant.

4 Si timore Dei poſtpoſito, inhoneſtam vitam traducant.

5 Si

5 Si Conſtitutionum, regulariſque diſciplinæ obſervantiam oppugnare comperiantur; vel eam ita non tueri, ut manifeſtas, graves, & enormes culpas, atque delicta juxta Ordinis ſtatuta corrigere, ac punire neglexerint.

6 Si denique re vera juxta Regulæ, ac Conſtitutionum decreta inutiles, ac inſufficientes eſſe noſcantur; quod tunc præſertim eſſet, ſi quis eorum ſuæ Regulæ, aut juris divini, ſeù Apoſtolicarum Conſtitutionum tranſgreſſor notorius dedeprehenderetur.

7 Quas omnes cauſas (præter alias ſpeciales pro particularibus aliquibus Prælatis ſancitas) ad omnes, & quoſcunque noſtri Ordinis Superiores, & Prælatos virtute præſentis decreti reſpectivè referimus, & extendimus. *Generale Decretũ.*

8 Decernitur tamen, ut maturè admodum, & prudenter in exceſſuum hujuſmodi probationibus procedatur, ac niſi de veritate efficaciſſimè, apertiſſimèque conſtiterit, nullatenus ad privationis actum deveniatur. *Maturè procedendum.*

9 Quicunque verò ob demerita ab officio deponetur, privilegiis, gratiis, & indultis per has URBANAS Conſtitutiones dignitatum oneribus laudabiliter perfungentibus quomolibet conceſſis frui, potiri, & gaudere minimè poſſit; & hoc arbitratu Generalis. *Depoſiti carẽt privilegiis.*

De Ordine præcedendi.

TITULUS LI.

1 QUoad præcedentias tùm inter Superiores, ac Prælatos Ordinis, tùm inter alios quoſcunque noſtræ Religionis Patres, & Fratres ſtatuitur, ut ubique terrarum infraſcriptus ordo ab omnibus inviolatè ſervetur. *Vniverſalitas ſanctionis.*

2 Qui Seraphicæ hujus Religionis Generales Miniſtri fuerunt, omnes alios Fratres, quicunque hi fuerint, & quibuſcunque titulis gaudeant (Ge- *Patres Religionis qui Generales fuere.*

nerali duntaxat Miniſtro actu exiſtente excepto) in Curia Romana, aliiſq; publicis Religionis locis, ubi Generalem Miniſtrum perſonaliter reperiri contigerit, jure, legitimeque præcedant. Ubi verò Generalis Miniſter non reperitur, omnes alios Patres, & Fratres (Provinciali tantùm Miniſtro in ſua Provincia, & in ſuo Cõventu Guardiano exceptis) pariter abſolutè præcedant. Quòd ſi eos Capitulis Provincialibus, ſeù quarumcunque Provinciarum Capitularibus Congregationibus intereſſe contingat, vocẽ habeant activam, ſicut cæteri Patres illus Provinciæ.

Eorũ vox in Capitulis omnibus.

Procurator Ordinis.

3 Extra Generale Capitulum Ord. Procurator in Curia Romana præter Generalem Miniſtrum tùm actu exiſtentem, tùm jam Officio functos, omnes alios Religionis Patres præcedat, ſimiliter extra curiam, Provinciali illius Provinciæ, in qua eum reperiri contigerit, dumtaxat excepto; in Capitulis autem Generalibus Provincialibus Miniſtris, & Commiſſariis Provinciarum locum cedat.

Provinciales.

4 In Capitulis Generalibus Provincialis Miniſter Sancti FRANCISCI, Generali Miniſtro præſente, alios omnes præcedat, abſente verò Generali, Diœceſanus, Provincialem verò Sancti FRANCISCI, Generali Miniſtro præſente, ſequatur Provincialis Diœceſanus, hunc Provincialis Romæ. Inter alios autem ſervetur antianitatis (ut ajunt) ſivè antiquitatis ordo, qui ex priori electione cum confirmatione attenditur. Quòd ſi plures Provinciales eodem die electos, & confirmatos fuiſſe contingat, eo caſu præſcriptus ordo dignitatis Provinciarum ſervetur. Provinciales ſequentur Provinciarum Commiſſarii juxta earumdem Provinciarum ordinem, & dignitatem; Hos ſubſequantur Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis. Poſt hos Sacri Conventus Aſſiſienſis Cuſtos, deinde Guardianus Romæ, poſt quem Guardianus Capituli, & tandem Cuſtodes Cuſtodum juxta Provinciarum dignitatem.

Aſſiſtentes Ordinis.

5 Extra

5 Extra Generale Capitulum poſt Generalem actu exiſtentem, aliosque jam Officio defunctos, in curia primus eſt Procurator Ordinis, ſecundus Provincialis Romæ, tertius Socius, quartus Secretarius Ordinis, deinde Provincialis Sancti FRANCISCI, ac cæteri poſt hunc juxta antianitatem, ſivè prioritatem Officii.

6 Extra Curiam poſt Generalem Miniſtrum primum locum obtineat Provincialis Diœceſanus, ſecundum Procurator Ordinis, deinde Socius, & Secretarius Ordinis, poſt hos autem Provincialis Sancti FRANCISCI, Provincialis Romæ, cæterique ut ſupra.

7 Extrà tempus Capituli in Conventibus, qui de menſa Generalis Miniſtri fuerint, poſt Provincialem Diœceſanum, alios omnes Guardianus Conventus antecedat, deinde Socius, & Secretarius Ordinis, cæterique ut ſupra. *In Conuentu de menſa Reuerendiſſ.*

8 Inter Patres Provinciarum ii, qui tùm nativarum, tùm alienarum, cùm etiam titularium Provinciarum Provinciales fuerint, alios omnes, qui Provinciales non fuerint, antecedant. *Patres Prouinciæ*

9 Inter eos verò, qui Provinciales fuerunt, qui priùs fuerit Provincialis, alios poſteriores præcedat. Quæ præcedentia extenditur etiam ad alienarum Provinciarum Miniſtros priùs electos, vel deputatos reſpectu Provincialium naturaliũ poſteriùs electorum ex decreto Generalis Capituli, quod etiam ad Provinciales Titulares priùs (ut præfertur) electos, vel inſtitutos reſpectu provincialium tùm alienarum, tùm nativarum Provinciarum electorum, ſivè deputatorum plenariè, abſolutèque extendimus. *Ordo ab electione, nõ à Prouinciis.* *Prouinciales Titulares.*

10 Qui ad harum Conſtitutionum præſcriptum fuerint primæ claſſis Regentes, cæteros omnes, qui non ſunt Patres Provinciæ præcedant. *Patres, ex Regẽtis.*

11 Qui actu primæ claſſis Gymnaſiorũ Regentes fuerint, alios omnes Sacræ Theologiæ Magiſtros, præter antianos Patres Provinciæ in iis tantùm Conventibus, ubi erunt Regentes, præcedant. *Regentes.*

Lectores publici. cedant. Lectores publici Theologiæ, & Metaphiſicæ Gymnaſiorum, ſivè Univerſitatum ad modum primæ Claſſis Regentium ſe ſe hàbeant, iiſdemque gratis, privilegiis, ac præcedentiis gaudeant.

Ordo inter ſe ipſos. 12 Inter Lectores autem Gymnaſiorum, ſivè Univerſitatum hujuſmodi, & primæ Claſſis Regentes, ac inter Lectores publicos inter ſe, Regenteſque primæ Claſſis pariter inter ſeſe ordo Magiſterii ſervetur.

Prouincialis Romæ & Guard. SS. XII Apoſt. 13 Inter Provincialem Romæ, & Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe Guardianum ſervetur Breve Apoſtolicum fel. rec. Clem. Papæ VIII. ſub Datum Romæ die 3. Junii 1594.

Prouinciarũ Secretarii. 14 Provinciarum Secretario in actu viſitationis, & Provinciali Miniſtro præſente, alios omnes (Patribus earum Provinciarũ, & in propriis Conventibus eorum Guardianis exceptis) præcedant. Provinciali verò abſente, ſi ejus Cõmiſſarii fuerint ejus quoque locũ ſuper omnes obtineant.

Conuẽtuũ Guardiani Cuſtos. 15 Guardianus in ſuo Cõventu Fratres alios, quicunque hi fuerint (Provinciali dumtaxat Miniſtro, ejuſque Cuſtodiæ Cuſtode, cum actu viſitaverit, exceptis) antecedat, Cuſtos verò, cum actu viſitaverit, Guardianos omnes, Patreſque & Fratres ſuæ Cuſtodiæ (Provinciali Miniſtro excepto) præcedat; expleta verò viſitatione, ac ſi non eſſet Cuſtos, locum ſuum obtineat.

Præſidentes à Prouinciali, & à Guardiano inſtituti. 16 Præſidentes à Provinciali Miniſtro deputati, ſeù aliàs in tabula notati, Guardianis abſentibus, ad inſtar eorum omnes alios præcedant; Ab ipſis verò Guardianis inſtituti tunc ſolùm, cum Guardiani extra Civitatem, vel Oppidum fuerint, alios eodem modo præcedant. In Refectorio verò cum Guardianus non aderit, ejus locum, etiamſi in Oppido, vel Civitate fuerit, ſuper omnes obtineant.

Sacræ Theolog. Magiſtri. 17 Sacræ Theologiæ Magiſtri alios ſimiliter Sacræ Theologiæ Magiſtros juxta antianitatem Magiſterii, omneſque cæteros qui Magiſtri non fuerint, antecedant. Seraphici verò Collegii S. Bona-

Bonaventuræ de Urbe Magiſtri in præcedentiis ad alios omnes ſe habeant juxta fel. recor. Clem. Papæ VIII. decretum. Inter ipſos verò, & dum plures eodem ſimiliter tempore lauream Doctoratus ſuſcipiunt, ordo Sacerdotii ſervetur. *Ex Collegio D. Bonauēturæ.*

18 Magiſtri Seminariorum, qui per XII. annos (ut ſuperiùs decretum eſt) in eorum officio ſeſe laudabiliter geſſerint, Patres omnes, & Fratres, qui Sacræ Theologiæ Magiſtri non fuerint, antecedant. Ad invicem verò is, qui priùs XII. annorum munus ſuum expleverit, alios omnes præcedat. Magiſterii tamen titulum nullo pacto obtineant. *Sem. Magiſtri.*

19 Vicarius omnes alios Fratres (ut ajunt) ſimplices, qui graduati non fuerint, antecedat. Magiſtri Muſices per literas patentes à Generali Miniſtro declarati, qui quinque vel quatuor ſaltem muſicalia opera in lucem ediderint, Vicarios non Præſidentes & Patres omnes ſimplices non graduatos præcedant. In tabulis verò, & alibi non appellentur abſolutè Magiſtri, ſed hoc dumtaxat titulo in actibus quibuſcunque prænotentur Pater Fr. N. Mag. Muſices. *Vicarii.* *Magiſtri Muſices.*

20 Prædicatores, & Lectores in Eccleſiis, item Studiorum, Gymnaſiorum, Collegiorumque Lectores non Magiſtri Sacerdotes Baccalaureos omnes, & ſtudentes in iis Conventibus ubi Lectores fuerint, antecedant, alibi verò profeſſionis ordinem ſervent, & ſi non fuerint Sacerdotes, in ſcholis tantùm, & in actibus ſtudiorum præcedant. Concionatores verò, Lectoreſque Eccleſiarum & Studiorum inter ſe antianitatis ordinem ad invicem ſervent. *Prædicatores, & Lectores non Magiſtri,*

21 Baccalaurei juxta harū Conſt. decreta poſt hac inſtituti omnes alios non Baccalaureos etiam ætate ſeniores, & Sacerdotes, licet ipſi Sacerdotes non fuerint, in ſcholis tantū præcedant; inter ſe verò, qui priùs patentes literas obtinuerit. Studentes autem inter ſeſe profeſſionis ordinem ſervent, Extra ſcholas verò tum in Refectorio, tum *Baccalaurei, & Studētes.*

in aliis omnibus publicis locis Sacerdotes Baccalaurei juxta antianitatis ordinem præcedant Baccalaureos non Sacerdotes, ac Studentes omnes tàm Sacerdotes, quàm non Sacerdotes. Poſt hos ſequantur Studentes Sacerdotes juxta profeſſionis ordinem, deinde Fratres ſimplices Sacerdotes, poſtmodum Baccalaurei non Sacerdotes juxta antianitatis ordinem, demum Studentes non Sacerdotes juxta ordinem profeſſionis.

Fratres ſimplices.

22 Clerici profeſſi prǽcedant Novitios, & Laicos profeſſos. Inter Clericos autem explicitè profeſſos ordo profeſſionis ſervetur. Clerici verò Novitii ordinem ingreſſus ad Religionem obſervent, & Novitios Laicos præcedant.

Profeſſi. *Novitii.*

23 Laici profeſſi præcedant omnes Novitios tàm Clericos, quàm Laicos. Laici Novitii omnibus aliis, præterquam Oblatis, & Tertiariis locum cedere teneantur.

Laici.

CONSTITUTIONES
IN CAPUT NONUM
REGULÆ.

De Concionatoribus.

TITULUS PRIMUS.

Text. *Fratres non prædicent in Epiſcopatu alicuius Epiſcopi, cum ab eo &c.*

1 NULLUS Fratrum in alicujus Epiſcopi Diœceſi, contradicente Epiſcopo, Populo Verbum Dei juxta Sacri Concilii Tridentini ac Seraphicæ noſtræ Regulæ ſanctiones ullatenus annuntiare præſumat.

Seſſ. 5. c. 2. de ref. & ſeſſ. 24 cap. 4. de ref.

2 Nul-

2 Nullus ad prædicationis officium admittatur, qui Sacerdos non ſit, catholicaque doctrina, ac iis, quæ Populo annuntiari debent, ſufficienter inſtructus. *Sufficientia doctrinæ.*

3 In primis autem juxta Seraphicam Regulam ad ædificationem, & utilitatem annuntianda ſunt Vitia, & Virtutes, pœna, & gloria. Cumque præterea eloquia Domini eloquia caſta ſint, non litterarum modò ſcientia, ſed & probitate morum hi, qui ad præfatum prædicationis officium aſſumentur, inſignes ſint. Quapropter decernitur, & ſtatuitur, ut nullus a Generali Miniſtro ad Conciones admittatur, qui priùs examinatus, ac approbatus non fuerit, ac morum ſuorum probitatis teſtimonium non habuerit ab iis, quibus à Generali Miniſtro fuerit demandatum. *Probitas morum.* *Examen, & approbatio.*

4 Generalis, Provincialis, & Commiſſarii facultates Concionatoribus datas quoties, & quando opportunum, vel expediens judicaverint, revocare, ſuſpendere, ac reſtringere poſſint. *Facultatũ revocatio.*

5 Si quis autem abſque Superiorum licentia prædicationis munus exercuiſſe deprehenſus fuerit, poſt carceris ad menſem macerationem, triennio a Provincia exulet. Quòd ſi ſæpius hoc modo deliquerit, per annum carceribus mancipetur. *Sine licẽtia prædicantes.*

6 Nullus præterea ad concionandi munus admittatur, qui fidelium confeſſiones audire non poſſit, aut nolit; quapropter qui ad hujuſmodi concionandi munus admittendus fuerit, de caſibus quòque conſcientiæ examinetur. Baccalaurei verò, & Collegiales, omneſque Studentes extra Concionum tempus à confeſſionibus audiendis omnino prohibeantur, niſi urgente aliqua neceſſitate à Superiore probanda. *Confeſſionibus ſint apti Concionatores* *Quibus audire cõfeſſiones vetitum.*

7 Qui igitur tàm præclarum prædicationis munus incepturi fuerint, aſſiduis precibus, ac ſtudiis ſeſe præparent, quas autem primò habituri fuerint Concioues, Regentes, aut alii à Generali Miniſtro, vel Provincialibus deputandi diligen- *Tyronum in Cõcionibus exercitium.*

Approba-tio. ter examinent, propriarumque manuum ſubſcriptionibus approbent, nec ullus Fratrum, qui primò (ut præfertur) approbatus non fuerit, publicè prædicare præſumat.

Tempora præparationum. 8 Curabunt præterea Superiores, ut Concionatoribus opportunum tempus ab aliis domeſticis curis liberum ad Concionum ſtudia tùm pro Quadrageſima, & Adventu, tùm pro tempore, & Sanctis infra annum largiantur.

Prædicatorũ ſcandala. 9 Concionator autem, qui loco, ac tempore prædicationis publicum populo ſcandalum dederit, prædicationis officio privetur, nè quod verbo ædificat, exemplo deteriùs deſtruat, amoveatur, gravioribuſque pœnis pro qualitate delicti ſubjaceat.

Prædicatores requiſiti obediant. 10 Nullus noſtri Ordinis Concionatorum à Provinciali Miniſtro requiſitus, ut Quadrageſimali tempore in aliqua noſtri Ordinis Eccleſiarum prædicet (etiamſi aliis prædicationem eo inconſulto promiſerit) obedire renuat.

De Concionatoribus Generalibus, & Provincialibus.

TITULUS II.

Claſſis duplex. 1 DUplicem Concionatorum Claſſem inſtituimus, Generalium, qui in noſtri Ordinis locis eis à Generali Miniſtro aſſignandis, & Provincialium, qui in locis eis à Provincialibus pariter aſſignandis Conciones (ſervatis tamen ſervandis) publicè populis habeant.

Generalis loca. 2 In Provincia Sancti FRANCISCI Generalibus Concionatoribus infraſcripta loca à Generali Miniſtro ſunt aſſignanda.

Aſſiſium	Interamna	Burgum S. Sepulcri
Leoniſſa	Tifernum	Mons Realis.

In Provincia Romæ.

Roma	Viterbium	Alatrum
Setia	Somnenum	Vetralla.

In

In Provincia Sancti Antonii.

Venetiæ	Patavium	Verona
Lendinaria	Tarviſium	Rodigium
Vicentia	Coneglanũ	Tridentum.

In Provincia Bononiæ.

Bononia	Ferraria	Placentia
Parma	Lugum	Cremona
Toſſinianum	Longianum	Formulivii
S. Jo. in Perſiceto	Mutina	Breſighella
Burgum S. Donnini	Ariminum	Caſtrum Bononienſe
	Cæſena	
Corrigium	Faventia	Bertinorum
Bagnacaballum	Caſtrocarum	Meldula
S. Archangelus	Caſalis maior	Mõs Scutolus

In Provincia Marchiæ.

Ancona	Fanum	Urbinum
Pergula	Fabriánum	Corinaldum
Aſculum	Firmum	Senogalia
Caſtrũ Durantis	Piſaurum	S. Angel. in Vado
Monsnovus	Mondavium	Mondainum.

In Provincia Thuſciæ.

Florentia	Senæ	Piſæ
Aretium	Piſcia	Fighinum
Caſtilionũ Flor.	Fuſecchium	Mons Varchius
Lucinianum	Mõs Ilcinus	Caſtrum Florẽn.

In Provincia Mediolani.

Mediolanum	Brixia	Crema
Vallis Camonica	Saronum	Garignanum
Bugella	Novocomũ	Viglevanum
Ipporedia	Canturium	Vercellæ.

In Provincia Januæ.

Janua	Sextrium	Caſſinæ
Foſſanum	Mitia pa learũ	Valentia
Ticinum	Cherium	Vigintimillia
Mons clavius	Taurinum	Cunium
Ceva	Albinga	Savona.

In Provincia Neapolis.

Neapolis	Ebulum.

In Provincia Sancti Nicolai.

Tarentum	Bituntum

In Provinciæ Siciliæ.

Panormus Meſſana.

In Provincia Sancti Bernardini.

Aquila Sulmona.

In Provincia Dalmatiæ.

Tergeſtum Mugla.

Provincia lis Côcio nes. 3 Reliqua verò loca ab Ordine accepta, & acceptanda ad Provinciales pertineant, nec poſſit Generalis Miniſter præter hæc loca alia ad Provinciales ſpectantia (niſi ipſomet Provinciali conſulto) prædicationibus quibuſvis concedere, alias conceſſio nulla ſit, iſque Concionis munus exerceat, qui à Provinciali delectus eſt.

CONSTITUTIONES IN CAPUT DECIMUM REGULÆ.

De Viſitatione, quæ Miniſtrorum eſt.

TITULUS PRIMUS.

Text. *Fratres, qui ſunt Miniſtri, & ſervi aliorum Fratrum, viſitent, & moneant Fratres ſuos &c.*

Generalis viſitatio. 1 TOTIUS Seraphicæ noſtræ Religionis univerſalem viſitationem Generalis Miniſter, uti ſuperiùs decretum eſt, modò legitimũ impedimentum non adſit, ex debito perficere debet. Si verò legitimo impedimento detentus, ſeù totam, ſeù partem viſitare per ſe nequiverit, per deputatos Commiſſarios, ſivè Viſitatores

Vel delegati.

tatores

tatores inviſere teneatur, & in Capitulo Generali impedimentum exponat, alioquin à Diffinitoribus corrigatur.

2 Si verò Ultramontanas, vel Ultramarinas Provincias præſcriptæ viſitationis, ſeù alterius occupationis gratia adierit, Commiſſarium Generalem in Italia, quemcunque maluerit, inſtituere, ac cum omnis poteſtatis plenitudine relinquere poſſit, & valeat. *Comm: Generalis Italiæ.*

3 Succeſſor verò in Generalatus Præfectura, ſi Generalem mori contigerit, aut totam, uti decretum eſt, Religionem viſitare nequiverit, inde viſitationem auſpicetur, ubi prædeceſſor viſitationem intermiſerat, eodemque pariter mod totam viſitationis gratia Religionem ſedulò perluſtrare, ac in Capitulo Generali de Provinciarũ, quas viſitaverit, ſtatu exactam rationem reddere teneatur. Hoc ipſum de ſuis Conventibus, quos omnes (uti decretum eſt) ſub pœnis ibi contentis quotannis viſitare tenetur, à Provinciali Miniſtro in Capitulo Provinciali præſtandum eſt. *Succeſſoris Generalis viſitatio.* *Viſitatio Provincialis.*

4 Ad exactam verò viſitationem pro Dei gloria, animarumque ſalute, & Religionis zelo perficiendam ſtatuitur, ut Viſitatores omnes, ac Generalis ipſe, & Provinciales Miniſtri, dum actu viſitaverint, ea omnia, quæ inferiùs decernũtur, inviolatè obſervent, ac omni diligentia, prudẽtiaque viſitationem ipſam ad rectam arbitrii ſententiam (prout expedire videbitur) perficiant. *In viſitationibus ſeruanda.*

5 Exquirant itaque primò qualiter divina præcepta, & quæ ab Eccleſia præcipiũtur, à Fratribus obſerventur; deinde quæ ad profeſſionem, Regulæque Seraphicæ obſervantiam ſpectent. Offenſiones deinde, quæ mali ſpeciem habent, veluti ſuſpectas familiaritates, vagationes inutiles, aliaque id generis, quæ bonum Religioſorum nomen diminuere, ſeù magis peſſundare, vel omnino denigrare queunt. De vita præterea, moribus, & ſingulorum Fratrum conditione, & ſtatu perquirãt, ac de harũ præſertim URBANARUM *De obſeruantia inquiſitio.* *Vrbanarũ Conſt introducẽdæ obſeruantia.*

Conſtitutionum obſervatione, quæ per Viſitatores hujuſmodi quàm diligentiſſimè in Religione introducenda eſt.

Viſitatio localis. 6 Quæ præterea ad Dei obſequium, & temporalium rerum ſtatum ſpectaverint, non ſecus inviſant, Sacrarium, Chorum, Altaria, Officinaſque omnes, Hoſpitiumque præſertim, & Valetudinarium, earumque Officinarum neceſſariam ſupellectilem, hortos inſuper, horrea, promptuaria, pavimenta, tecta, parieteſque ne dum viſitent, & conſiderent, ſed ſi quid ex Guardianorum incuria laboraverit, ſalubrioribus præceptis, ac ſi fuerit opus, correctionibus quòque reſtaurent. Fratrũ inſuper cellas diligentiſſimè viſitent, vana omnia prohibita auferant, hujuſque inobſervationis, ſi quos invenerint, authores ſeveriſſimè puniant, ſi verò in eis non fuerit æqua ſupellectilium portio (prout decrevimus) neceſſaria, ubi deſint, provideant, ſuperfluaque extrahant. Seminaria luſtrent, Procuratores denique Seminariorumque (ſi aderint) Magiſtros, alioſque Conventuum Officiales diligenter examinent, & quidquid ad rectum Conventuum regimen neceſſarium judicabitur, ordinent, & decernant.

Studiorũ viſitatio. 7 Ubi præterea ſtudia, ſive Gymnaſia erecta fuerint, diligenter perquirant, nùm qui ſtudiis incumbere tenentur, aliis occupationibus vacent, nùm ab eis Conſtitutionum obſervantia excolatur, nùm demum ea modeſtia, eaque religioſa animi compoſitione, quæ Juvenes præſertim decet, mores, vitamque componant; ſi quos verò ſivè in ſtudiis, ſivè extra Seraphicæ Regulæ VRBANARVMQVE Conſtitutionum hujuſmodi tranſgreſſores quandocunque invenerint, eos acriter corrigant, ac pro tranſgreſſionis, & delicti qualitate etiam puniant. In viſitatione autem hujuſmodi ſervetur methodus Generalis Geſualdi jam typis mandata.

Viſitationis Methodus.

8 Dum itaque viſitatio perficitur, decernimus, ut Conventuum januæ ita cuſtodiantur, nè extraneum

neum, vel ſæcularium aliquis intra eorum ſepta ullatenus ingrediatur, Fratres autem abſque Miniſtri, Viſitatoris licentia eo tempore è Conventu egredi nullo pacto præſumant. Omnia demum Conventuum regiſtra, & inventaria, librique rationum, & alia omnia (uti hactenus conſuetum eſt) videantur, omniaque, & ſingula uſibus Fratrũ applicata Miniſtris, ſivè Viſitatoribus ſcriptis fideliter adnotata præſententur Quòd ſi ea proportionabiliter aſſignata fuiſſe compererint, ea iterũ applicent, vel ſi non æquè diſtributa fuerint, denuò æquè diſtribuant. Qui verò quidpiam integrè non detexerit, velut proprietarius puniatur, eique omnium eorum uſus auferatur; quòd ſi iterum in eundem errorem prolaberetur, ad aliam Provinciam debitæ punitionis ergò, juxta delicti qualitatem, ad Viſitatoris arbitriũ tranſmittatur.

Ad Conuẽtus adminiſtratione ſpectantia.

Viſitatori quicquam celantes.

9 De omnibus verò, quæ in viſitationibus majoris momenti acciderint, Generalem Miniſtrũ certiorem reddere Viſitatores protinus teneantur.

Viſitatorũ relationes.

10 In fine verò viſitationis, habito à Viſitatore ad regularis diſciplinæ obſervantiam hortatorio ſermone, communis ab omnibus Fratribus culpa coram ipſo de more fiat, ſalutares ab eo imponantur pœnitentiæ, factaque deinde generali abſolutione, benedictionem ſingulis ante diſceſſum impertiatur.

Viſitatoris diſceſſus.

De cauſis cognoſcendis.

TITULUS II.

Text. *Humiliter, & charitativè corrigant eos &c.*

1 QVoad cauſas verò decernitur, & ſtatuitur, ut nullus Fratrum, quicunque is fuerit, ſui Miniſtri Provincialis judicium ſubterfugiat, vel illud ullo pacto, quouſque ſuam ſententiam non protulerit, reiicere audeat.

Provincialis iudicium.

2 Pro-

Aſſeſſor quādo poſtulandus. 2 Provinciali tamen Miniſtro in cauſa procedente, ſi rationabilis ſuſpicio, etiam ante inchoationem judicii, manifeſtis argumentis appareat illum non ſecundùm Deum, rectamque conſcientiam procedere, eo caſu reus, vel accuſatus à Generali Miniſtro Collegam, qui unà cum Provinciali Miniſtro cauſam expediat, humiliter petere poſſit, interim tamen ſub pœna convicti criminis nullatenus recedere audeat.

Ad ſæculare iudicium accedentes. 3 Qui tamen, vel poſtea pro iniuſtitia ſibi illata, ſeù quam ſibi illatam eſſe prætenderit, ad ſæculare brachium, & non ad noſtri Ordinis Prælatos temerariè confugere quomodocunque præſumpſerit, è Provincia ſtatim depellatur, & ultra excommunicationis pœnam Summo Pontifici reſervatam, quam ipſo facto incurret, ad omnia, & ſingula Ordinis munera, vel Officia inhabilis perpetuò ſit, & eo ipſo reddatur.

Ordo inter iudices nō pertubetur. 4 Cum autem non raro contingat, ut in cauſis Fratrum reorum ad immediatos Superiores ſpectantibus majores Ordinis Prælati ſeſe ingerant, eaſque ab inferioribus Prælatis, ad quos de jure ſpectarent, evocare nitantur; Ne hujuſmodi error, & injuſtitia à quopiam noſtri Ordinis Prælatorum, nec etiam ab ipſo Generali Miniſtro deinceps ullatenus admittatur, decernitur, & ſtatuitur, ut Sacroſancti Concilii Tridentini Decretum ſeſſ. 24 cap. 20. inviolatè ſervetur.

Cauſæ in prima inſtantia. 5 Decernit verò Sacroſāncta Synodus, ut cauſæ omnes in prima inſtantia coram ordinariis dumtaxat Superioribus cognoſcantur, neque aliis antea committantur, nec avocentur, nec appellationes à reis interpoſitæ per Superiores quoſcunque recipiantur, earumvè commiſſio, aut inhibitio fiat, niſi à diffinitiva, vel à diffinitivæ vim habente, & cujus gravamen per appellationem à diffinitiva reparari nequeat.

Procedēdi methodus. 6 Modus autem procedendi in cauſis apud Seraphicam noſtram Religionem is omnino ſervetur, quem Sacroſancta ipſa Tridentina Synodus

ſeſſio.

ſeſſione 5. cap 2. inſinuat, ut ſummariè nimirum, & ſola facti veritate inſpecta, à competenti Judice, quouſque deſuper cognitum, ac deciſum fuerit, procedatur.

7 Sacroſancti propterea Concilii Tridentini veſtigiis inhærendo, decernimus, & mandamus, ut (niſi ex aliqua ratione à jure permiſſa cauſa aliàs devolvatur) cauſæ omnes, quæ Guardiano competunt, in prima inſtantia ab eo, in ſecunda inſtantia à Miniſtris Provincialibus, vel eorumdem Commiſſariis, in tertia demum à Generali Miniſtro, vel ejus Commiſſariis cognoſcantur. *Prima, ſecunda, & tertia.*

8 Quòd ſi delictum aliquod ab ipſo locali Superiore perpetratum cognoſcendum fuerit, Provincialis Miniſter cauſam cognoſcat; ſi autem Provincialis, vel Procurator, & Aſſiſtentes Ordinis deliquerint, cauſæ à Generali Miniſtro, vel ejus Commiſſario immediatè cognoſcantur, & judicentur. *Superiorũ delinquentiũ cauſæ.*

9 Ut autem in cauſis cognoſcendis uniformi methodo ab omnibus Judicibus procedatur, mãdamus, ut ea in criminalibus cauſis tractandis omninò ſervetur, quæ in lib. cui Tit. Practica criminalis Canonica Patris Fratris Franciſci de Pitigianis Aretini Ordinis Min. Obſervantiæ, præſcribitur, omneſque propterea noſtri Ordinis Superiores, & Judices, quocunque nomine nuncupentur, ſupradictam Methodum apud ſeſe habere, & juxta eam procedere teneantur. *Procedendi methodus. Vndè accipienda.*

10 Sumptus verò, qui in cauſis neceſſarii fuerint, à Conventibus accuſatorum, donec ad debitum finem perducantur, ſubminiſtrari, ac ſuppeditari decernimus. *Cauſarũ ſumptus.*

11 Nulli tamen adverſus Superiorem ſuum querelam proponere, aut ſi propoſuerit, audiri liceat, Officio Superioris durante, niſi de graviori delicto, quo Superior ipſo jure deponendus eſſet, ageretur. Expleto verò Officii tempore, Superior, ſervatis ſervandis, accuſari pariter, & querelari poſſit, & valeat. *Querelæ in Superiores.*

12 Si

Cauſæ cō-tra Gene-ralē acti-vatæ. 12 Si quis autem contra Generalē Miniſtrum, etiam pro ſui Conventus, Provinciæ, vel etiam totius Ordinis utilitate accuſationem proponere, vel propriam cauſam dicere voluerit, non niſi à Protectore Ordinis, vel Summo Pontifice audiatur; de horumque dumtaxat conſenſu ſumptus in cauſa neceſſarii ab eo Conventu, vel Provincia, vel à toto Ordine, ſi ejus nomine cauſa fiat, ſuppeditentur. *Earum actores.* Si verò Generalis Miniſter, ut præfertur, accuſatus ob ejus innocentiam ab accuſationibus abſolvatur, accuſans perpetuò infamis ſit, & velut infamis omni officio, & dignitate, ac utraque voce, abſque ulla reintegrationis ſpe eo ipſo privetur, pœnamque graviſſima mulctetur. Idem quòque ſervari mandamus in accuſatione aliorum Superiorum Ordinis.

Proceſſuū &c. con-ſervatio. 13 Decernitur præterea, ut omnia regiſtra, ſivè ſcripturę in cauſis à quibuſcunque Judicibus factæ authenticę ſint, Sigilliſque ipſorum majori, aut ſaltem minori, Notariorum, vel Secretariorum, aut ſcriptorum manuum ſcriptionibus firmatæ, etiamſi coram Judice extra Religionem fuerint qualitercunque ventilatæ, & ad debitum finem redactæ, in archivio Provinciæ, & Religionis reſpectivè reponantur.

Exceſſuū notæ in libris pro-priis. 14 Exceſſus præterea omnes, delictaque Fratrum enormia, ob quæ nimirum graviores, ac confuſibiliores pœnæ in Ordine noſtro conſueverunt imponi, de quibus aliquis condemnatus fuerit, aut legitimè convictus, ſivè judicialiter cōfeſſus, item quæ evidentia rei notoria, ac publica forent, in libris Ordinis, & Provinciarum ad hunc dumtaxat effectum deputatis, vel deputandis regiſtrentur, & adnotentur. *Sententiarum rela-tiones.* Quapropter cum alicubi Fratrum quempiam puniri cōtigerit, Judicis partes erunt, ſtatim tàm ſententiarum exemplaria, aut earum ſaltem compendia, quàm iniunctarum notas pœnarum ad Generalem tranſmittere, ut eorum omnium monumenta libro in Archivio Religionis ſervando valeāt conſignari.

15 Ea verò, quæ ſic regiſtranda, vel adnotanda fuerint, fideli ſcripturæ commendentur, totoque Prælatorum eorumdem regiminis tempore fideliter aſſerventur. Diſtrictè præterea iiſdẽ Prælatis, & aliis quibuſcunque pręcipitur, & mandatur, ne libros, ſeù acta, quæ in ipſis ſcripta, & regiſtrata fuerint, vel aliud quidpiam de illis detrahant, deleant, ſubtrahant, comburant, vel alio quopiam modo deſtruant, ſeù mutent, vel id per alios fieri mandent, aut nullo modo abſq; expreſſa Generalis Miniſtri facultate permittant; ſi quis autem contrarium temerariè attentare præſumpſerit, excommunicationis ſententiam, à qua per Generalem Miniſtrum, vel eum dumtaxat, cui is commitendũ duxerit, abſolvi poſſit, ipſo facto incurrat, ac ſi demum legitimè convictus fuerit, gravioribus pœnis puniatur. Cum verò præfatos Miniſtros, aut viſitatores ab officio amoveri contigerit, aut ipſi Miniſtri officiis jàm defuncti ſucceſſores fuerint accepturi, iis omnia hujuſmodi acta, ſivè regiſtra integra, in nulloque depravata, vel corrupta fideliter reddere, ac conſignare teneantur. Si quid verò contra hujuſmodi Succeſſores aliqua ibi regiſtrata, ſivè adnotata reperirentur, de Generalis Miniſtri licentia à libris hujuſmodi reſignandis deleantur, ac in ipſius Generalis Miniſtri Regiſtro deſcribantur, ibique perpetuò incorrupta ſerventur.

Monumẽta fideliter aſſeruentur.

Trãſgreſſores.

Succeſſorĩ conſignentur.

Quo pacto quædã delenda.

De authoritate Provincialis Miniſtri in ſua viſitatione.

TITULUS III.

Text. *Obediant ſuis Miniſtris in omnibus, quæ promiſerunt Domino obſervare &c.*

1 PRovincialis Miniſter, ut aptiùs ſuam Provinciam poſſit in Officio, & obedientiá continere, in omnibus iis, quæ ad viſitationem, ac

Viſitationis ius.

ac morum correptionem ſubditorum ſibi Fratrum ſpectaverint, jus, & poteſtatem habeat ea omnia ordinandi, moderandi, puniendi, ac juxta ſacrorum Canonum ſanctiones exequendi, quæ illi ex prudentia ſua pro præ atorum ſubditorum emendatione, ac Provinciæ utilitate neceſſaria videbuntur Nec in his, ubi de viſitatione, aut morum correctione agitur, exemptio, aut ulla inhibitio, appellatio, ſeu querela, etiam ad Sedem Apoſtolicam interpoſita, executionem eorum, quæ ab his mandata, decreta, aut judicata fuerint, quoquo modò impediat, aut ſuſpendat.

Concil. Trid. ſeſſ. 24. c. 10 de refo.

Quibuſcunq. præferendum.

Appellatio, quãdo non interponenda.

2 Decernitur præterea, ut noſtri Ordinis Fratres in cauſis viſitationis, & correctionis, nec non criminalibus à Provinciali Miniſtro, alio quocunque Judice ante diffinitivam ſententiam ab interlocutoriis, & alio quocunque gravamine, nullo modo appellent, ſed ſi fuerit opus, Collegam (ut capite præcedenti dictum eſt) à Generali Miniſtro, ſeù alio competenti Superiore expoſcant, nec Provincialis appellationes hujuſmodi deferre teneatur, ſed ea, quacunque inhibitione ab appellationis Judice emanata contraria non obſtante, ad ulteriora procedere poſſit; niſi gravamen hujuſmodi per diffinitivam ſententiam reparari, vel ab ipſa diffinitiva ſententia appellari non poſſit.

Collega quãdo aſſignãdus

Viſitationis iuri ſubiect.

Annualis Viſitatio.

3 Omnes itaque Provinciæ ſuæ Conventus, etiamſi de menſa Generalis Miniſtri fuerint (uti ſuperiùs decretum eſt) omneſque Fratres in ea degentes (ij dumtaxat, qui Generales fuerunt, vel qui Generali pro tempore exiſtenti immediatè ſubſunt, exceptis) quotannis viſitare teneantur.

De authoritate Viſitatorum Provinciarum.

TITULUS IV.

Qui ad Viſitationes mittẽdi.

1 Viſitatores Provinciarum appellantur, qui ex commiſſione Generalis mittuntur ad viſi-

viſitandas Provincias; ordinamus autem, ut ad id muneris non mittantur, ſivè inſtituantur, niſi qui fuerunt Provinciales, vel qui proborum judicio ad hujuſmodi munus exercendum idonei ſint.

2 Provinciales actu non ſunt ad hoc munus inſtituendi, nè a ſuis Provinciis diù abeſſe contingat, in quibus divino jure tenentur reſidere: nec etiam præficiendi ſunt illi, de quibus ſuſpicari poſſit favore potiùs, quam meritis ad tale Officium fuiſſe promotos, ne horum Viſitatorum interdum promotione Provinciæ ipſæ patiantur jacturam ob eorum nullam in rebus experientiam.

3 Prædictorum verò authoritas, et ſi plenaria eſſe ſoleat, per has tamen Conſtitutiones hoc pacto reſtringitur, & modificatur. Viſitatori itaque prohibetur, ut non exerceat munus ſuum, donec Provinciali Provinciæ conſtet de ejus commiſſione, eique ſuas literas oſtenderit. Non poteſt inſuper Conſtitutiones condere, nec decreta aliorum Prælatorum immutare in ipſa Provincia, nec Confeſſores, aut Prædicatores inſtituere, nec novitios recipere, nec receptos ad profeſſionem admittere, nec Fratres extra Provinciam ſibi commiſſam tranſmittere, niſi forte ad Generalem Miniſtrum eos mitti contingat. Non poſſit eligi in Provincialem illius Provinciæ, quam viſitat, nec habere votum in aliis electionibus ab electione Provincialis, niſi ipſemet illis præſideat. Neque authoritatem exercere, niſi in loco, quem actu viſitat. *Authoritas, & eius limitatio.*

4 Sed quia quicquid Viſitator peragit, id efficit Generalis Miniſtri authoritate, ideo ei obediendum eſt in cunctis abſque ulla prorſus contradictione, & in ipſum rebellantes, aut eidem contradicentes ſint ipſo facto excommunicati juxta Extra. Greg. XIII. ſtatutaq; per eum facta in libris decretorum cujuſque Conventus deſcribantur, & nullo modo à Provinciali reſcindi, aut mutari poſſint ſine expreſſa licentia Miniſtri Generalis. *Viſitatori obediendũ.* *Viſitatoris ſtatuta.*

5 Poteſt tamen, & debet omnium, & ſingulorum

Judicialis authoritas

lorum Conventuum ſtatum, & conditionem perquirere, denunciationes, & accuſationes Fratrum recipere, & de eis Generalem Miniſtrum conſulere, ſed non ſuper ipſis inquirere, teſtes examinare, Fratres etiam abſentes vocare, eoſque examinare, proceſſus fabricare, nec ſententiam ferre, niſi ſpeciali facultate à Generali Miniſtro ſibi committantur.

6 Socium diſcretum, atque fidelem de conſenſu Generalis ſecum in viſitatione habere queat. Provinciali etiam Miniſtro in his, quæ ad ſui muneris rationem ſpectaverint, abſolutè præcipere. Itemque Seminaria viſitare, & quæ ad Novitiorum, ſeù Profeſſorum educationem pertinent, diligenter inquirere.

In viſitatione nota non reuelet.

7 Non poteſt hujuſmodi Viſitator, ſub gravioribus pœnis ei ſeveriſſimè infligendis, quorumcunque Fratrum ſecreta crimina, vel errata in viſitatione ſecreta ab ipſo diligentiſſimè perquirēda qualitercunque propalare, aut deferentes quomodolibet revelare; ſi quæ verò ſecreta (ut præfertur) errata in viſitatione invenerit, imponat erranti debitam pœnitentiam, & ſcriptusæ in Archivio Religionis reponantur. Si quis verò ſecretorum hujuſmodi accuſantium, ſeù accuſatorum nomina, vel errata revelaverit, non niſi à Generali Miniſtro abſolvi poſſit, impoſita illi ſalutari pœnitentia, ut per quindecim dies intra ſex menſes pane tantùm, & aqua jejunet.

Reuelantiū pœna.

Expēſarū moderatio

8 Nec ſuperfluis ſumptibus uti valeat, ſed ei à Conventibus, ad quos viſitandos devenerit, quicquid neceſſarium fuerit, ſuppeditetur, menſæ tamen communitate utatur, ac in omnibus, & ſingulis religioſam parſimoniam præſeferat. Non poſſit inſuper à Provincia, quam viſitat, ſub quocunque prætextu quidpiam extorquere, poſtulare, aut ſponte oblatum ullo pacto recipere, quòd ſi receperit, ab ipſomet Generali Miniſtro acriter puniatur.

A prouincia nihil recipiat

9 Debet præterea Provinciali Capitulo intereſſe

eſſe, eaque omnia, quæ in viſitatione egerit, ac invenerit, item Provincialium, & Guardianorum exceſſus, aliavè quæcunque gravioris momenti delicta fideliter coram Diffinitorio referre. Si quis autem amore, odio, aliave mala qualibet affectione convincatur, quæ ſuperiùs dicta ſunt, falsò denunciaſſe, ad omnia, ſingulaque Religionis munera à Generali Miniſtro inhabilis perpetuò declaretur. *Relatio in Capitulo faciẽda.*

De Capitulo Culparum.

TITULUS V.

1 AD expiandas verò Fratrum omnium conſcientias, quò ſalubriùs virtutum omnium, mortificationiſque præſertim exercitationi aſſueſcant, Deoque liberiùs ſub obſervantia Regulæ, ſanctarumque Conſtitutionum diſciplina inſerviant, culparum Capitulum (à quo nemo penitus immunis ſit) in loco Capituli Conventus, vel Sacrarii poſt completorium ſingulis quarumcunque hebdomadarum ſabbatis diebus in omnibus noſtri Ordinis Monaſteriis præcipuè inſignioribus inviolabiliter celebretur. *Tempus præſcriptum.*

2 In hoc verò Capitulo Superior arguat, & reprehendat, hortetur, & moneat, & quidquid pro bono ſuæ familiæ regimine, ac vitæ regularis obſervantia expedire in Domino judicaverit, omni ſpiritus ardore Fratribus ſuis proponat. Modus autem, vel ordo culparum hujuſmodi Capitulum celebrandi ut infra ſervetur. *A Superiore proponenda.* *Modus.*

3 Superior, quemcumque ſibi libuerit, ad culpas publicè accuſandas ex ſuis Fratribus ſivè unum, ſivè plures advocabit; hi verò, prout magis neceſſarium duxerint, errores ſuos, ac negligentias, præſertimque in divinis laudibus recitãdis, in ſilentio non ritè ſervato, aliiſque ſimilibus humiliter incuſent, deincepſque Confeſſione *Cõfiteor Deo &c.* omnes ſimiliter flexis genibus *Ad culpã dicendam vocentur Fratres.*

Deo,

Deo, Prælatoque errata patefaciant, ac veniã deprecentur, eiſque à Superiore ſalutari impoſita pœnitentia, recitatiſque de more abſolutionibus ſcilicet. *Miſereatur &c. Indulgentiam &c.* Superior ipſe cunctis hoc modo Dei benedictionem impertiatur. *Gaudium cum pace, emendationem vitæ &c. Et benedictio Dei pleniſſima deſcendat ſuper vos, & benedicat vos Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus, Amen.* habitiſque de more pro benefactoribus vivis atque defunctis conſuetis precibus, culparum Capitulum abſolvatur.

Pœnitentia, & abſolutio.

De correctione, quæ ad Superiores ſpectat.

TITULUS VI.

Text. *Debent diligere eos, qui nos reprehendunt, & arguunt &c.*

Correctioni Evangelicus, & Religioſus ordo.

1 PRæſtat magnopere ad rectam Ordinis gubernationem, ut à Superioribus ita retineatur ſeveritas, ut benignitatis, ac manſuetudinis non obliviſcantur, peccata ſubditorum diſſimulanda non ſunt; ſed qui lapſus fuerit; ſecretò priùs admoneatur, ſi ſecundò peccaverit, coram Senioribus, ſi tertiò demum, coram omnibus in publico Refectionis loco corripiatur, & tandem ſi pertinax in ſua ſententia ad cor redire neglexerit, debitæ ultioni ſubiaceat, quæ eò gravior eſſe debet, quò obſtinatiori ipſe animo in ſua protervia obduruerit, at ſi quandoque talis ſit error, ut correctio in longum diutiùs non videretur producenda, videlicet ob ſcandalum, & alia hujuſmodi, prædicto omiſſo ordine, ad correctionem (quatenus opus fuerit) deveniatur.

Quando accelerandum.

Pœnarum impoſitio.

2 Nullus Localis Superior pœnitentias ſubditis publicè imponere audeat, niſi ordinarias, & tunc non niſi ex legitima cauſa ante pœnitentias imponendas ab ipſo Superiore manifeſtanda.

Carceribus mancipandi.

3 Nullus Fratrum ob levem quamlibet cauſam car-

carcere rigoroſè mancipetur, ſed pro manifeſto tantùm, vel enormi exceſſu carceris pœna infligatur. Enormis autem exceſſus, vel ratione ipſiuſmet peccati, vel ratione circumſtantiæ, vel ratione publicæ notitiæ, vel frequentis reiterationis attendendus eſt. Cum itaque quiſpiam ita deliquerit, ut carceris pœnam meritò ſubire debeat, Guardianus, aut Cuſtos, vel eorum Vicarii de aliquot diſcretorum Patrum conſilio in carcerem coniicere valeant.

4 Modus autem, qui à ſacroſancto Concilio Tridentino in ſubditorum correctione præſcribitur, inviolatè ab omnibus noſtri Ordinis Prælatis ſervetur videlicet.

Seſſ. 13. de Refor. cap. 1.

Illud primùm eos admonendos cenſemus, ut ſe paſtores, non percuſſores eſſe meminerint, atq; ita præeſſe ſibi ſubditis oportet, ut non in eis dominentur, ſed illos tamquam Filios, & Fratres diligant, elaborentque, ut hortando, & monendo ab illicitis deterreant, ne ubi deliquerint, debitis eos pœnis coercere cogantur. Quos tamen ſi quid per humanam fragilitatem peccare contigerit, illa Apoſtoli eſt ab eis ſervanda præceptio, ut illos arguant, obſecrent, increpent in omni bonitate, & patientia, cum ſæpè plus erga corrigendos agat benevolentia, quàm comminatio, plus charitas, quàm poteſtas. Sin autem ob delicti gravitatem virga opus fuerit, tunc cum manſuetudine rigor, cùm miſericordia iudicium, cum lenitate ſeveritas adhibenda eſt, ut ſine aſperitate diſciplina Populis ſalutaris, ac neceſſaria conſervetur, & qui correcti fuerint, emendentur, ſi reſipiſcere noluerint, cæteri ſalubri in eos animadverſionis exemplo à vitiis deterreantur. Maximè enim cavendum eſt, nè à Religione noſtra diſcretus Juſtitiæ uſus eliminetur, manifeſto enim alioquin ruinæ periculo exponeretur.

In correctione ſeruanda.

Diſcreta Prælatorum iuſtitia.

5 Illud præterea caveant Prælati, nè in reprehendendo, & corripiendo ſubditos contumelioſis

In correctione iniuria amouenda.

utantur

utantur verbis, ſed humiliter, & charitativè corrigant eos, ſciantque differendam eſſe correctionem cum animo perturbatos ſeſe, vel ira cõmotos præsẽſerint; Eſt enĩ proculdubio obiurgãdus, qui peccat, ſed ita prudẽter, ac ita diſcretè, ut objurgatio, cõtumelia, & admonitio acerbitate careat.

6 Nulla tamen gravis obiurgatio, vel correctio Prælatis, aliiſque gravioribus Patribus per Provinciarum Viſitatores, aut alios quoſlibet Superiores, niſi rationabili de cauſa fiat. Cõmiſerationẽ tamen, & clementiã ita Superiores quicunque moderentur, ut nimiæ facilitatis, familiaritatiſque periculum quàm diligenter effugiant.

De Correctione Fratrum.

TITULUS VII.

Neceſſitas 1 POſtulat religioſæ charitatis officium, ut alter alterius ſaluti proſpectum cupiat, & unuſquiſque Fratris ſui ſpiritualem progreſſum ſtudioſè adiuvet. Quandoquidem religioſis viris nil antiquius eſſe debet, quàm ut alter alteriùs neceſſitatibus, animarum præſertim per ſanctum correctionis officium ſedulò ſubveniat, nec ſolùm ubi gravior hæreat culpa, verùm etiam ubi leviores cernuntur defectus, quos contemnentes facile in pejora dilabantur.

In fraterna correctione obſeruanda 2 In hoc itaque præcipuè charitatis munere perſolvendo ſingulas præfatæ correctionis conditiones, perſonarum nimirum, ætatis, officii, recentioris converſionis, & ſimilium correctores Fratres omnes diligenter animadvertant, nullaq; ſimultate, nullo minus ordinato affectu, quo inanis ipſa correctio reddatur, ſed animarũ dumtaxat, Religioniſq; zelo quiſque ad corrigendũ ducatur; qui verò correctionẽ modo prædicto factam contempſerit, nec de emendatione cogitet, Eccleſiaſtico præcepto ſervato, & quovis humano reſpectu poſtpoſito, ad Superiorem deferatur.

Per eam non proficientes.

De

TITULUS VIII.

De manifeſtando delicto.

1 SI quis Fratrum in grave aliquod crimen prolaberetur, quo toti Ordini, vel Conventui, aut quamplurimis perſonis notabile detrimentum afferretur, conſcius, qui ob temporis brevitatem debitum correctionis ordinem ſervare opportunum non judicaverit, Superiorem, ad quem remedium ſpectat, nulla interpoſita mora, commoneat; Superior verò ſuper hoc juxta ſacrorum Canonum ſanctiones, ſacrorumque Doctorum deciſiones procedat: Eos verò, qui ſponte deferrent, (quoad fieri poteſt) non prodat, nec revelet. *In cõmunitatẽ patrata revelanda.* *Iudicis partes.* *Delator celetur.*

2 Inhibetur autem ſingulis noſtri Ordinis Fratribus, nè aliorum Fratrum famæ quoquo modo, ſeù verbo, ſeù ſcripto detrahere audeant, ſi quorum autem peccata noverint, non niſi debito charitatis zelo, nulloque iniquo animo Superiori (uti præfertur) ea denuntiare præſumant. *Detractores.* *Charitas in denuntiatione.*

3 Quòd ſi quſpiam Fratrem aliquem accuſaverit, accuſationem verò per ſufficientes teſtes legitimè ſemiplenè ſaltem probare nequiverit, pœnæ talionis obnoxium ſeſe eſſe penitus ſciat. *Deficientes in probatione.*

4 Cæterum ſi delator adverſus aliquem aliàs bonæ exiſtimationis Fratrem gravia delicta, occulta tamen, ſolus, ſecretòque Superiori ſuo denuntiaverit, ejuſdem denuntiatio ad judicialem inquiſitionem nullo pacto ſufficiat, niſi delator, ſeù denuntians medio juramento requiſitus, ad ea, quæ ſecreto detulit deponenda, & inditia ſufficientia ad inqnirendum ſaltem, ac loco, & tempore coram ſic accuſato etiam cum juramento ſubſtinenda ſeſe paratum fore affirmet. *In bonæ famæ viros querelæ de occultis.*

5 Quòd ſi infra biennium Superior reum non monuerit, & ad judicium evocaverit, nihil eorum, quæ ad eum delata, actaque fuerint, ei ulteriùs *Terminus iudicii.*

terius obeſſe poſſit, & tamquam contra calumniatorem in detentorem procedi poſſit.

Inquiſitio. 6 Quando autem plurium perſonarum teſtimonia contra aliquem Fratrem ſuper exceſſibus ejuſdem generis haberentur, ex quibus probabiliter ſuſpectus redderetur: tunc Superior animadvertens perſonæ, ac delicti qualitatem, & veriſimilitudinem facti, ſi expediens judicaverit, habito conſilio probi alicujus, ac experti viri, ad pleniorem veritatis inquiſitionem procedat, & ſi crimen per inquiſitionem hujuſmodi non probetur, ipſiuſque denuntiati fama lædatur, indicetur ei purgatio canonica, prout in practica Aret. vel alio modo honeſtati Ordinis, ejuſque famæ provideatur. *Purgatio canonica.*

De incorrigibilibus.

TITULUS IX.

Qui in incorrigibiles. 1 QUi culpas paſſim Dei, hominumque timore poſtpoſito committunt, pœnaſque ferre recuſant, vel ex earum inflictione ſæpius repetita diſcretorum Fratrum judicio non profeciſſe noſcuntur, incorrigibiles ſunt, ad quos juxtà culparum qualitatem ſeveriùs puniendos ſtatuitur, & decernitur, ut in unaquaque Provincia carceris, ſeu Ergaſtuli locus ad hunc dumtaxat effectũ conſtituatur, ibique prout delicta expoſtulaverint, ad tempus, vel per totam vitam facinoroſi hujuſmodi, & incorrigibiles Fratres detineãtur. *Provinciarũ carceres.*

Decret. Congreg. Conc. 2 Decernitur tamen, ut Sac Congr. Conc. Decretum ſub die 21. Septembris 1624. de incorrigibilibus ſancitum inviolatè ſervetur, nè videlicet in poſterum ullus legitimè profeſſus è Religione ejici poſſit, niſi verè incorrigibilis ſit. Verè autem incorrigibilis minime cenſeatur, niſi non ſolum ea omnia concurrant, quæ ad hoc ex Juris diſpoſitione requiruntur verùm etiam, ut in privato carcere, ſivè, ut præfertur, Ergaſtulo unius anni ſpatio in Jejuniis, & pœnitentia probetur. *Qui verè incorrigibilis.*

3 Elapſo

3 Elapſo autem anno, ſi de reſipiſcentia nulla ſpes adſit, ne contagione peſtifera plurimos perdat, tamquam pecus morbida, ac membrum putre à Generali dumtaxat Miniſtro de conſilio, conſenſuque Aſſiſtentium, inſtructo priùs (juxta harum Conſtitutionum decreta) proceſſu, plenèque ad ſacr. Can. præſcriptum probatis cauſis expulſionis, eiici tandem poſſit, & valeat. *Ad Generalem ſpectat expulſio.*

4 Generalis verò Miniſter, expulſione peracta, ſtatim locorum Ordinariis, cujus juriſdictioni, & obedientiæ ſubeſſe debent expulſi, expulſionis ſententiam notificare teneatur. *Sententiæ notificatio ordinario.*

5 Superioribus præterea, quicunque hi fuerint, nè expulſis hujuſmodi ullas literas ſivè teſtimoniales, ſeù quaſlibet alias, quocunque nomine nuncupentur, concedere audeant, penitus interdicitur. *Obedientiales literæ expulſis nō fiant*

6 Ad hæc omnes noſtri Ordinis Superiores hortamur, & paternæ charitatis, ac manſuetudinis, quam profitentur, memores nihil intentatum relinquant, ut Fratrum ſuorum animas lucrentur, antequam graviſſimum expulſionis remedium adhibeant. *Superiorū charitas.*

7 Ut verò contra incorrigibiles hujuſmodi canonicè procedendi ratio habeatur, caſus ad incorrigibilitatem ſpectantes primò, deincepſque procedendi modum præſcribemus. Caſus verò hi ſunt, Videlicet.

Caſus incorrigibilitatis.

Dimiſſio habitus animo apoſtatandi.
Percuſſio gravis.
Furtum, ſivè Sacrilegium in re gravi.
Lapſus carnis cum quacunque tertia perſona.
Rebellio contra Superioris mandatum.
Falſificatio literarum, ſeu Sigillorum Superiorum.
Falſa accuſatio, ſivè teſtimonium falſum.
Recurſus ad Tribunalia ſæcularia.
Conſpiratio contra quemcumque Superiorem.
Scribentes libellos famoſos; ſeù literas infamatorias.

Periuri.

Luſores ludis prohibitis.

Ingredientes Monaſteria Monialium.

Introducentes mulieres ob malum finem intra ſepta Conventuum.

Scribentes literas amatorias Monialibus.

Venefici.

Percutientes Superiores.

Et alia ſimilia flagitia, enormiaque delicta pluries repetita.

Ordo procedendi. 8 Si quis verò in prædictis caſibus deliquerit; primùm tunc erit conficiendus legitimus proceſſus, per ſententiã puniendus; Et ſi ſecunda vice in eundem errorem, vel alium graviorem inciderit, facto proceſſu, per ſententiam puniatur, ac moneatur, ut ab hujuſmodi exceſſibus in poſterum caveat, ſub pœnis incorrigibilibus propoſitis. Si tertiò demum peccaverit (ut præfertur) proceſſu formato, & ſententia lata, declaretur incorrigibilis, & pœnis incorrigibilibus præſcriptis ſubiiciatur (quod etiam contra contumaces ſervandum erit.) Et hi omnes incorrigibiles, & diſſoluti in Capitulo Generali, ſivè puniti fuerint, ſivè etiam puniendi (uti decretum eſt) promulgentur. *Publicatio incorrigibiliũ.*

De pœnis.

TITULUS X.

Circumſtantiarũ conſideratio. 1 DE pœnis autem ſic ſtatuendum erit, ut ſemper in qualibet cauſa habeatur ratio perſonæ delinquentis, ut ſi fuerit Doctor, vel Sacerdos, clericus, an laicus, & ſi ſæpe conſueverit peccare; ſimiliter ſi delictum ſit publicum, & cum ſcandalo, an verò privatum, & demum omnes circumſtantiæ conſiderari debebunt, quæ aggravant peccatum, vel minuunt, & juxta gravitatem delicti pœna imponatur.

Pœnis affecti ſunt inhabiles. 2 Puniti verò, & qui redduntur infames (niſi de ſublevatione ipſorum rationabiliter facta conſtite-

ſtiterit) nullo modo ad gradus honorum in Ordine noſtro promoveantur, nec conſtitiſſe intelligimus, niſi authenticæ Prælatorum literæ coram Fratribus audientibus perlegantur. Idem dicitur de eo, qui excommunicatus, citatus, vel aliàs innodatus jam antea ſciebatur. *Quomodo diſpenſari poſſint.*

De Canone Pœnitentiali quoad forum exterius.

TITULUS XI.

1 GRavioribus nonnullis flagitiis certas, gravioreſque pœnas præſcribendas eſſe illud, vel tantùm perſuadere videtur, quòd iis velut directivis quibuſdam regulis Superiores, attenta delictorum, & perſonarum qualitate, facinoroſos, & delinquentes hujuſmodi apertiùs compeſcere, ac redarguere poſſint. Antiquarum proinde Conſtitutionum veſtigiis inhærentes infraſcriptos Canones decernimus, & ordinamus.

De obloquentibus contra Romanum Pontificem.

CANON I.

SI quis in Romanum Pontificem, Cardinales, alioſque Eccleſiæ Prælatos, aut Apoſtolicas ſanctiones temerariè obloqui præſumpſerit, carceris, aut quavis alia condigna pœna iuxta qualitatem blaſphemiæ puniatur.

De ſpernentibus, ac deridentibus Conſtitutiones, & Reformationem Ordinis.

CANON II.

SI quis reformari noluerit, vel ſacras has Conſtitutiones contempſerit, vel damnave-

rit, aut aliis terrorem contra eorum obſervantiam incuſſerit, vel contra eas conſpiraverit, ſivè Prælatis, qui reformationi incubuerint, impio ore detraxerit, carceri ad Superioris arbitriũ mancipetur, omnibuſq; legitimis, ſivè paternitatis, ſeù aliorũ quorumcunq; graduũ, & officiorũ actibus ad bienniũ privetur; quòd ſi pertinax in ſentẽtia perſtiterit, velut incorrigibilis puniatur.

De non reverentibus Prælatos.

CANON III.

SI quis ſuo Prælato ignominioſis verbis, vel turpi, aut inſolenti geſtu irreverentiã intulerit, excommunicationis ſententiam illi Prælato reſervatam ipſo facto incurrat, & carceri mancipetur; quòd ſi, eo duce, Conventus adverſus Superiorem rebellionem, ſivè conſpirationem moliretur, publico interdicto puniatur, & ſi pertinax in ſententia perſtiterit, omnibus legitimis actibus privetur, & in carcerem cum aliis pœnis pro qualitate delicti ad Generalis arbitriũ detrudatur.

De diffamantibus.

CANON IV.

SI quis alicuius famam, Superiorum præſertim falsò, ſeù etiam verè de occulto crimine læſerit, niſi priùs omni meliori modo famam reſtituerit, abſolvi non poſſit, & pro qualitate delicti condignas pœnas exolvat.

De turbatoribus pacis, ſivè factiones, nutrientibus.

CANON V.

SI quis in Provincia, Cuſtodia, vel Conventu pacem turbaverit, ſivè factiones, & partes nutri-

nutriverit, aut literas irreverentes, minuſq; honeſtis verbis ſcripſerit, aut ſcribi mandaverit, vel conſenſerit, unde pacis turbatio orireтur, à Provinciali Miniſtro, vel ipſo non ſufficiente à Generali, vel Commiſſario eius omnibus officiis, actibuſque legitimis privetur, & a Provincia, Cuſtodia, vel Conventu eiiciatur, aliiſque pœnis plectatur, ipſaque quies accuratiſſimè reſtituatur.

De detrahentibus Fratribus defunctis.

CANON VI.

SIquis Fratribus defunctis detraxerit, iiſque præſertim, quorum famam, vitam, vel etiã miracula populi prædicent, ad omnia Religionis officia inhabilitatis pœnam ipſo facto incurrat.

De revelantibus Religionis ſecreta.

CANON VII.

SI quis Religionis ſecreta, quæ in eius perniciem, aut gravem alicuius infamiam verterentur, extra Religionem cuivis temerariè verbo, vel ſcripto revelare præſumpſerit, aut cuiuſpiam Fratris carcerationem, ſeù Prælatorum depoſitionem, vel earum cauſas, item eorundem contentiones, vel Diffinitorum in Capitulo, aut extra diſſentiones extra Ordinem prodere, ſivè manifeſtare præſumpſerit, excommunicationis pœnam, à qua non niſi à Generali Miniſtro aut alio de ſpeciali eius conceſſione abſolvi poſſit, officiorum depoſitionem, omniumque legitimorum actuum privationem ipſo facto incurrat, & ſi laicus fuerit, per menſem carceri mancipetur, & qualibet eiuſdem menſis ſexta feria coram Fratribus publicè in refectorio genuflexus Beatæ Virginis Coronam recitet, & aliis pœnis pro qualitate delicti afficiatur.

De formantibus libellos famoſos.

CANON VIII.

SI quis proprio, vel alterius nomine libello famoſos ædiderit, eoſque per ſe, vel per aliũ mittendo, proiiciendo, ſeù quomodolibet exponendo, ſivè ut ædantur, vel exponantur conſentiendo, ſivè literas abſque nomine, vel nomine ſuppoſito ſcripſerit, miſerit, aut ſcribi, vel mitti mandaverit, conſuluerit, vel conſenſerit, excommunicationis pœnam ipſo facto incurrat, à qua (non niſi reſtituta omni meliori modo fama) à Generali dumtaxat poſſit abſolvi: legitimè verò de hoc convictus omnibus legitimis actibus ipſo facto privetur, ac ad triremes, vel ergaſtulum iuxta delicti qualitatem deſtinetur. Superiores tamen quicunque, ad quos literæ, ſeù libelli huiuſmodi tranſmiſſi fuerint, nullo pacto poſſint de contentis inquirere, ſeù inquiri facere, ſed eos, ſtatim ac ad eorum manus pervenerint, lacerent, & comburant, niſi forte ad reperiendos, & convincendos ſcriptores, & authores ſervandos eſſe iudicaverint.

De malitiosè Sigillum, aut literas falſificantibus.

CANON IX.

SI quis per ſe, vel per alium Sigillum, vel manum Generalis Miniſtri, vel Principum, aut Provincialis, vel eius Cõmiſſarii, aut aliorum, ſivè noſtri, ſivè alterius Ordinis, ſivè etiã extra Ordinẽ falſificaverit, excõmunicationis ſẽtentiã Generali Miniſtro reſervatam ipſo facto incurrat, & omni legitimo actu eo ipſo privetur, legitimèq; convictus pœna carceris, publica diſciplina, aliiſque pœnis ad Prælatorũ reſpectivè arbitrium, & qualitatem delicti puniatur.

De

De retardantibus, vel impedientibus Superiorum literas.

CANON X.

SI quis Generalis, Provincialis, vel Procuratoris Ordinis literas ad inferiores, vel inferiorũ ad illos malitioſè retinuerit, excõmunicationis ſententiã, à qua nõ niſi à Generali Miniſtro abſolvi poſſit, ipſo facto incurrat, omnibuſq; actibus adGeneralis arbitriũ ipſofacto privetur

Si quis verò Præfatorũ Superiorũ, ſivè etiam eorũ Commiſſariorũ literas malitioſè aperire, ſeu laceratas eorundẽ Superiorũ literas colligere, collectaſq; reintegrare, ac in aliorum iacturam, vel dedecus Ordinis retinere præſumpſerit, excommunicationis ſententiam ipſo facto incurrat, omnibuſq; legitimis actibus ad eorũdem Superiorum arbitrium ipſo facto privetur.

De ludentibus ludis prohibitis.

CANON XI.

SI quis taxillis, aleis, aut ludo quovis alio prohibito in ædibus ſæculariũ, vel etiam in Conventu ludere, ſeu eius, vel eorũ inſtrumẽta retinere, aut ad ludendũ pecunias mutuare præſumpſerit, omnibus legitimis actibus, & ſi Superior fuerit, officio quòq; ipſo facto privetur, & ad omnia Ordinis officia, donec à Generali Miniſtro, ſalutari ſibi impoſita pœnitẽtia, reſtituatur, ſit inhabilis; ſi quis verò monitus, vel correptus nõ abſtinuerit, à Provincia per triennium exulet.

De peccantibus contra caſtitatem.

CANON XII.

1 *SI quis de lapſu in libidinẽ ſufficienter convictus, ſivè confeſſus fuerit, attentis qualitate criminis, eiuſq; circumſtantiis, puniatur.*

2 Si quis de ſuſpectis quibuſcunq; conſortiis, vel mulierũ colloquiis evidẽter notatus fuerit, & admonitus nõ ſeſe correxerit, carceri ad Superioris arbitrium mancipetur, deinde ab eo Cõventu expellatur, & ſi Superior fuerit, ab officio deponatur, ſi verò laicus, vel clericus præter carceratione͂, & expulſione͂ reſpectivè aliis quòque pœnis ad Superioris arbitriũ puniatur.

De loquentibus cum his, qui carceri mancipantur, vel claves adulterantibus.

CANON XIII.

1 SIquis abſque Prælatorum, ad quos ſpectaverit, licentia eum, qui ſecretò carceri mancipatur, alloqui, aut ad illum literas trãſmiſerit, carceribus arbitrio Superiorum mancipetur, & qui malitioſè auxilium, operam, ſivè conſilium, ad carceratum, vel per ſe, vel per alium educendum aut liberandum dederit, quo carceratus huiuſmodi carcere exierit, iis pœnis, quas ille ſubiturus erat, plectatur.

2 Siquis autem adulterinas claves fecerit, aut fieri iuſſerit, vel qualitercunque retinuerit, in carcerem detrudatur, pœniſque furi debitis plectatur ſeverè.

De vulnerantibus, & arma offenſiva tenentibus.

CANON XIV.

1 SIquis Fratrem, aut ſæcularem graviter vulneraverit, aut mutilaverit, ſivè ut hæc alii faciant, iuſſerit, vel procuraverit, vel venenum porrexerit, ad ergaſtulum, vel triremes, aut perpetuum carcerem non niſi à Generali Capitulo liberandus condemnetur.

2 Siquis verò arma offenſiva, aut in cella, aut alibi, ſeù aliàs quomodolibet retinere præſumpſerit, in pœnã excommunicationis, à qua nõ niſi à Generali, ſeù Provinciali abſolvi poſſit,

ſtatim

ſtatim incurrat, carceris pœnæ triginta diebus, vel aliis pœnis arbitrio Superioris ſubiaceat.

De falſum deponentibus.

CANON XV.

1 *SIquis coram legitimo Superiore ſcienter, & malitiosè falſum quidpiam contra aliũ depoſuerit, vel ad deponendum induxerit, aut benè, & rectè depoſitum falsò, & dolosè revocaverit, vel ad revocandum induxerit, excommunicationis ſententen tiam, à qua non niſi à Provinciali Miniſtro prævia ſatisfactione abſolvi poſſit, ipſo facto incurrat.*

De recurrentibus ad Principum favores.

CANON XVI.

1 *SIquis Principum, aut Prælatorum quocunque gradu, vel titulo præfulgentium favorem, vel gratiam imploraverit, ſeù ad gradus, & dignitates aſſequendas, ſeù ad obedientiæ reſiſtendum, ſivè pro ſe, ſivè etiam pro aliis quibuſcunque utraque voce, omnique legitimo actu per biennium privetur, & ad officium, ſive gratiam imploratam inhabilis ſit.*

2 *Si verò Generalis Miniſter Principum quorumcunque tàm temporalium, quàm Eccleſiaſticorum ſuaſu, vel poſtulatu quidpiam, quod his Conſtitutionibus notabiliter repugnaret, eoque iuſtitia læderetur, qualitercunque conceſſerit, vel revocaverit, ſivè aliàs quomodolibet effecerit, omnipotentis Dei Iudicium ſubeat, & Generalis Capituli correctioni ſubiaceat.*

De recurrentibus ad Tribunalia ſæcularium, ſeù ad brachium ſæculare.

CANON XVII.

1 *SIquis per ſe, ſeù alios directè, vel indirectè, ſivè pro aliquo gravamine, ſivè ut Superiores quoſcunque, ne in ſibi ſubditos Fratres*

aut Conventus authoritatem exercere poſſint, impedire præſumat, aut aliàs quomodolibet ad ſæcularium tribunalia recurrerit, excommunitionis pœnam Summo Pontifici reſervatam, ac utriuſque vocis privationem perpetuò velut infamis, ac Ordinis proditor ipſofacto incurrat.

De formantibus Proceſſus, vel litteras per perſonas ſæculares.

CANON XVIII.

1 *SI quis abſque expreſſa Superioris licentia in ſcriptis obtenta literas, ſivè alias quaſcunque ſcripturas, unde Religioſis, vel alicui Fratri ſcandalum, vel infamia oriri poſſit, per manum ſæcularium perſonarum, ſivè Tabellionum, ſivè Notariorum per ſe, vel per interpoſitã perſonam efformare, tractare, vel quomodolibet fieri comittere, vel procurare præſumſerit, ſi ſubditus ſit, pœna carceris puniatur, ſi Guardianus, vel Cuſtos ab officio deponatur, ſi Provincialis ab Officio ſuſpendatur, & aliis pœnis arbitratu Superiorum plectatur.*

2 *Omnia itaque, tàm civilia, quàm criminalia per ſcriptores Ordinis deputatos fiant; iiſque velut authenticis Notariis in omnibus ad Religionem ſpectantibus plena fides adhibeatur.*

3 *Legis Doctores verò, aut alios quoſcunque Peritos (ſi fuerit opus) ſalva ſemper Religionis, & particularium Fratrum fama, Generalis Miniſter, & alii quicunque ſupradicti prudenter conſulere poſſint.*

De Declarationibus ſuper quibuſdam pœnis ex Conſtitutionum præſcripto infligendis.

TITULUS XII.

De excommunicatione, aliiſque Cenſuris.

DECLARATIO I.

1 *DEclaratur, quòd excõmunicationis, ſuſpẽſionis, aut privationis pœnã Fratres niſi delibe-*

deliberato animo, & ex certa ſcientia id, quod prohibetur, executioni mandaverint, nullo pacto incurrant, niſi tamen ex culpabili aliqua ignorantia id commiſerint.

2 *In foro præterea exteriori ſuſpenſionis, vel alia quæcunque huiuſmodi pœna ex Conſtitutionibus infligenda nullum abſque iudiciali declaratione Prælati, etiam ſi crimen publice perpetratum fuiſſet, ſed non Iuris ordine ſervato probatum, afficere poſſit.*

3 *In foro verò interiori, ſi latæ ſententiæ ſint, vel ipſo facto incurrendæ, & ſimilia, abſque alia Iudicis declaratione ex peccato mortali ſuum ſtatim ſortiantur effectum, ſecus verò ſi ſint tantùm comminatoriæ.*

4 *Vbi verò non exprimitur, à quo pœnæ infligendæ ſint, id intelligatur, coram quo legitimè probatur exceſſus, dummodo talis correctio ad ipſum pertineat.*

5 *Nullus autem Ordinis noſtri Prælatus excommunicationis pœnam perpetuam per modum ordinationis, vel ſtatuti ad præcavenda delicta, niſi tantùm in ſcriptis, inferre poſſit, alioquin nulla ſit; ad tempus verò dumtaxat, ſivè contra aliquem Fratrem ex Privil. Leon. X. non tenentur eam in ſcriptis proferre.*

De privatione Officiorum.

DECLARATIO II.

1 *IN pœna privationis officiorum declaratur, & ordinatur, ut non Prælaturæ tantũ, ſed Prædicationis, Cõfeſſionis, Lectionis, Viſitationis, Paternitatis, Diffinitoris, Electionis pro Diſcreto, & Cuſtode Cuſtodũ privatio pariter intelligatur*

De privatione actuum legitimorum.

DECLARATIO III

1 *PRivatio actuum legitimorum eſt inhabilitas ad vocem activam, & paſſivam in quacunque electione, & diffinitione Capituli. In hac verò privatione non intelligitur executio, vel iuſtificatio in Iudicio.*

De

De pœna carceris.

DECLARATIO IV.

1 *QUI carceri ob gravioris criminis pœnam mancipatur, eo ipſo legitimorum actuũ privationem incurrit, Quòd ſi è carcere liberaretur, ad eos tamen non intelligatur reſtitutus, niſi explicitè per Superiorem declaretur, ſivè per fidem in ſcriptis acceptam, ſivè coram Teſtibus factam. Carcerationes verò cuſtodiæ cauſa factæ, ne ſcil cet Reus fugam ante Iudicium arripiat; vel ex probatione quadam inchoata, & ſemiplena delicti ad torturam ſufficiente, nec prædictam vocis activæ, paſſivaque privationem, nec ullam infamiam inducunt.*

De pœnis in genere.

DECLARATIO V.

1 *DEclaratur, quòd Guardiani, & Cuſtodes pœnas in his Cõſtitutionibus taxatas cõmutare non audeant, niſi fuerit impotentia faciendi in corpore. Cõceditur tamen Miniſtro Generali, & Provinciali, ut poſſit eas aliquando cõmutare, ac mitigare, modò nõ ſolvatur Ordinis diſciplina, neq; præbeatur deliquẽdi incentivũ.*

2 *Declaratur, quòd nullus Superior minor à pœnitẽtia arbitraria per maiorẽ Superiorẽ impoſita abſolvere eam, aut commutare præſumat abſq; licẽtia dicti Superioris maioris, & ſi ſecus factũ fuerit, talis abſolutio ſeù cõmutatio ſit inanis, & cõmutãs in ſequẽti Viſitatione puniatur.*

3 *Ad tollendũ autẽ abuſum, quo ſolẽt maiores Prælati pœnas ab Ordinariis inferioribus ſubditis inflictas relaxare, inviolabiliter obſervetur Decretũ Conc. Trid quo ſtatuitur, ut nulla cõtra ipſius Prælati voluntatẽ cõceſſa licẽtia nulla reſtitutio ad priores gradus, & dignitates, ſivè honores ſuffragetur ſubdito, niſi Superior Prælatus hæc omnia ipſi ſubdito iniuſtè inflicta eſſe cõpercrit.*

CON.

CONSTITUTIONES IN CAPUT XI. REGULÆ.

De ſuſpecto conſortio vitando.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Ne habeant ſuſpecta conſortia, vel conſilia mulierum &c.*

1 SVSPECTA conſortia, ſuſpectæ nimirum familiaritates, facilitas inviſendi mulieres, frequentes extra pœnitentiæ Sacramentū collocutiones à Superioribus, & Viſitatoribus perquirantur, ac penitus tollantur. *Superiorū diligentia.*

De Monialibus.

TITULUS II.

Tex. *Ne ingrediantur Monaſteria Monacarum.*

1 PRohibetur omnibus, & ſingulis noſtri Ordinis Fratribus, ne ad Monialium Monaſteria, niſi pro divinis agendis, aut confeſſionis, prædicationis, & eleemoſynæ petendæ gratia ullo pacto accedant. In aliis autem caſibus ſervetur Decretum URBANI VIII. ſuper hoc æditum. *Acceſſus ad Monaſteria.*

De

De Fratribus, & Sororibus Tertiariis.

TITULUS III.

Non legitimè hunc habitum geſtantes. 1 FRatres Tertiarii noſtri Ordinis, qui ſibi propria authoritate habitum aſſumpſerũt, vel eum ab aliquo ex noſtris Fratribus, non ſervata debita forma, receperunt, ſeù in heremitoriis à juriſdictione Ordinis alienam vitam traducunt, Privilegiis, indultis; & exemptionibus Tertio hujuſmodi Ordini ab Apoſtolica Sede conceſſis, cum veri Fratres Divi FRANCISCI non ſint, nullo pacto fruantur. *Prælatorũ inuigilãtia.* Prælatis ideo Ordinis diligenter curandum eſt, ut hoc ſemifratrum genus, quod ſæpiùs Religioni maculas infert, ab Ordinariis locorum Seraphico habitu exuatur.

Mulieres ad Tertiũ Ord. recip. 2 Nulla præterea ex Mulieribus ad habitum Tertii Ordinis recipiatur, niſi priùs de probata vita, & bonis moribus digna teſtimonia extent.

Viſitatores deputãdi. 3 Viſitatores Tertii Ordinis, qui in unoquoque Provinciali Capitulo, ſivè Capitulari Congregatione deligendi ſunt, literarum ſufficientia inſtructi, qua verbo pariter, & exemplo ad perfectionis ſemitam Fratres, Sororeſque hujuſmodi dirigere valeant, diligentiſſime curent, ut *Eorũ qualitates.* quartum Regulæ ejuſdem Tertii Ordinis Caput ab omnibus inviolatè ſervetur. Qui primò tranſgreſſus fuerit, publicè in Congregatione reprehendatur, & donec abſoluta fuerit, in medio *Tertiarii tranſgreſſores.* coram omnibus genuflectat. Qui ſecundò, præter latam pœnam, ſi Frater ſingulis Fratribus, ſi Soror ſingulis Sororibus pedes humiliter oſculetur, dummodo graviori pœna pro qualitate deli- *Pœna.* cti non eſſet plectendus. Qui tertiò demum, ab Ordine expellatur.

4 In Dominicis autem cujuſlibet Menſis diebus, cum Cordigerorum Proceſſio de more in noſtris Eccleſiis celebratur, Fratres omnes, Soro-

reſque

reſque in eorum Sacello Miſſæ intereſſe, ibiquè ſacra Communione, ſacramentali Confeſſione præmiſſa, communiter à Viſitatore refici teneantur. Qui Viſitator poſt Veſperas Ordinis Regulam Fratribus, Sororibuſque communiter congregatis exponat, eoſque ſpirituali aliqua lectione ſoletur.

Cōmunis. Viſitationis munus.

5 Qui verò ſpiritualibus hujuſmodi exercitiis, abſquè legitima cauſa à Viſitatore approbanda intereſſe neglexerit, ad ejuſdem Viſitatoris arbitrium puniatur.

Non convenientes ad debitos actus.

6 Nemo tamen ex noſtris Fratribus Tertiariorum hujuſmodi confeſſiones audire præſumat, niſi priùs à locorum Ordinariis ad ſæcularium confeſſiones admiſſus fuerit.

Tertiarorum Confeſſores.

7 Habeant præterea Tertiarii Fratres Miniſtrum, & Vicarium, ſicut pariter Sorores Tertiariæ Miniſtram, & Vicariam, qui eligantur in Feſto Seraphici Patris noſtri Sancti Franciſci, vel in feſto Sanctæ Eliſabeth Ungariæ Reginæ modo infraſcripto. Videlicet. Viſitator Miniſtrum, & Vicarium à ſingulis Fratribus, & Sororibus, quemnam deligere velint, perſcrutetur, acceptoque per vocem, ſeù aliqua ſigna cujuſcunque ſuffragio, ea Viſitator deſcribat, & qui ſupra medietatem affirmativa habuerit, jure, legitimèque cenſeatur electus.

Miniſtri, & Vicarii electio.

8 Qui tamen in Miniſtros, vel Miniſtras Tertii Ordinis aſſumendi fuerint, probitate vitæ, morum honeſtate, prudentia inſuper, & charitate, bonoque apud concives nomine, tùm Regulæ obſervantia perſpicui ſint; communibuſque, aut domeſticis negotiis, ut commodiùs rectæ Ordinis adminiſtrationi vacare poſſint (quantùm fieri poterit) non impediti.

Eligendorum qualitates.

9 Officiales verò temporales impoſita eis munera fideliter exequantur, elapſoque anno coram Viſitatore, Miniſtro, & Vicario, aliiſque tribus ad hunc effectum ſpecialiter evocatis adminiſtrationis rationem reddere teneantur; ſi quis verò inſi-

Temporalium adminiſtrator.

infidelis, vel fraudulentus repertus fuerit, poſt reſtaurationem rei ſubreptæ, ſeù deperditæ, excluſo quovis reſpectu corripiatur. Officiales etiam Sorores coram Viſitatore, Miniſtra, Vicaria, aliiſque tribus rationem (ut præfertur) reddere teneantur.

Eius rationes.

Tertii Ordinis Priuilegia.

10 Curent inſuper Religionis Prælati, ut Fratres, Sororeſque Tertii Ordinis Privilegiis, & Indultis eorum Ordini ab Apoſtolica Sede conceſſis fruantur, nec eorum jure quoquo pacto priventur. Privilegia verò eis conceſſa, prout noviſſimè Sacr. Reg. Congregatio declaravit, hæc ſunt. Quòd mulieres virginalem, ſeù vidualem vitam ducentes cum expreſſo caſtitatis voto inter Viſitatoris manus emiſſo privilegiis, exemptionibus, & immunitatibus fruantur, quibus frui poſſunt Tertii Ordinis Fratres in Congregatione degentes, ac ab Ordinariorum juriſdictione eximantur. Iiſdemque privilegiis ij Tertiarii, qui in Clauſtro habitant, perfruantur. Reliqui verò Fratres, & omnes intra domeſticos parietes degentes iis privilegiis, quæ ab Apoſtolica Sede Sacr. Congr. & Can huic Ordini conceſſa ſunt, liberè, licitèque perfruantur, & gaudeant.

Viſitatoris cura.

11 Illud autem quàm maximè curabit Tertii Ordinis Viſitator, ut fel. rec. Nicolai V. Regula una cum noſtris Conſtitutionibus reſpectivè à cunctis, & ſingulis Fratribus, & Sororibus exactè ſervetur. Quapropter præcipitur Miniſtris omnibus Provincialibus, ut in Viſitatione Conventuum, quam ſingulis annis obire tenentur, pari modo Tertii Ordinis Fratres, Sororeſque diligenter viſitent, & quatenus opus fuerit, corrigant, & reforment, & ad Regulæ, Conſtitionumque obſervantiam inducant. Qui verò ſemel ab Ordine pulſus fuerit, nullatenus in poſterum recipiatur.

Prouincialium.

Expulſi.

CON-

CONSTITUTIONES IN CAPUT XII. REGULÆ.

De mittendis ad partes Infidelium.

TITULUS PRIMUS.

Text. *Quicunque Fratrum divina inſpiratione voluerint ire inter Saracenos, & alios Infideles &c.*

1 MINISTER Generalis neminem Fratrum ad infidelium, ſivè etiam Hæreticorum, aut Schiſmaticorum partes, niſi habito à Provinciali Miniſtro de idoneitatate, ac probitate illius teſtimonio, proficiſci permittat. Provinciales verò diligenter, tùm de vitæ integritate, tùm de literarum ſufficientia, præſertim verò de fide prævio rigoroſo examine inquirat; Nec niſi omnino fide dignum teſtimonium proferat, nec ad hujuſmodi partes, qui de aliquo errore, ſuperſtitione, aut mala converſatione ſuſpectus ſit, ullatenus accedere permittatur.

Relatio Provincialis requiratur. *Provincialis delitum.*

De Protectore Ordinis.

TITULUS II.

Text. *Petant à D. Papa unum de S. R. E. Cardinalibus, qui ſit Gubernator, Protector, & Corrector &c.*

1 UT ſupra ſtabiles Eccleſiæ Cardines Séraphica Religio ſtabilis, firmaque conſiſteret,

Per quos petendus.

ret, protectioni, gubernationi, & correctioni unius ex S. R. E. Cardinalibus perpetuò eam Seraphicus Pater ſubjecit. Tenentur igitur Generalis, & Provinciales Miniſtri ex Regulæ præſcripto à Romano Pontifice unum de S. R. E. Cardinalibus petere, ut ſit in bonis agendis Gubernator, in oppreſſionibus alienis Protector, & in delictis Religionis Corrector. Sitque præterea Religionis propugnaculum, nè ſuis privilegiis, juribus, indultiſque defraudetur, ſi S. R. E. pedibus cervices (quod abſit) non flecteret, aut in fide catholica non permaneret, vel à regulari profeſſione pro majori parte deficeret, corrigat, & ad veritatis viam reducat. Fratreſque qui per juridicas appellationes, prout ſtatuit Gregorius XIII. in Bulla, quæ incipit, *Quoniam noſtrum &c.* Sacraque Regularium Congregatio, à ſuorum Superiorum gravamine ad illum recurrerent, libenter, benignèque audiat, ac per omnia Ordinem noſtrum Seraphicum ſua protectione perpetuò protegat, foveat, augeat, & defendat.

Protectoris auctoritas.

Eum appellantes excipiat.

CO-

COHORTATIO AD FRATRES, & Conſtitutionum finis.

HIs itaque ſalutaribus præceptis, ſanctiſſimiſque URBANARUM Conſtitutionum Decretis Fratres omnes pro animarum zelo, totiuſque Religionis ſalute toto cordis, totoque mentis affectu hortamur, & ad ſalutaris obedientiæ meritum ſub pœnis paſſim in eiſdem Conſtitutionibus latis præcipimus, ut ſigillatim in Domino pareant, firmiterque obediant, Miniſtriſque propterea Provincialibus, Viſitatoribus, Commiſſariis, Cuſtodibus, Guardianis, aliiſque Superioribus præſentibus, & futuris, ut omnia, & ſingula ſuperiùs decreta, ſtatuta, ſeù quomodolibet ordinata obſervent, & pro viribus ab aliis exactiſſimè ſervari faciant, ad eorumque obſervantiam pœnis (cum fuerit opus) ſeveriùs agant, duroſque durè compellant, præcipimus pariter, & mandamus, ſi enim (quod abſit) harum Conſtitutionum obſervantia negligeretur, fruſtra animarum ſaluti Religioniſque decori, quod obnixe deſideramus, tot laboribus, & ſudoribus conſultum foret.

SUPPLICATIO AD SUMMUM PONTIFICEM URBANUM VIII.

SUpplices demum ad S. D. N. pedes, humileſque preces effundimus, reverenterque Sanctitatem ejus precamur, ut Ordinem Noſtrum Seraphicum ſolita benignitate paternè protegat, favoribuſque ac gratiis proſequatur. Quò interim devotè Deum Optimum Maximum exoramus, ut ad ejus Sanctæ Eccleſiæ incolumitatem, Ordiniſque Seraphici protectionem diuturnam valetudinem, atque felicitatem eidem concedere dignetur.

Rerum

Rerum notabilium in opere contentarum.

INDEX.

A

ABrogatio Conſtit. quo pacto permiſſa. Cap. 1. Tit. 3. num. 3. pap. 23.
Abſente Generali electo quid agendum. c.3 t 9. nu 12. p.231.
Abſolvantur à cenſuris, qui habitum ſuſcipiunt. c.2. t. 13.n.6.p.43.
Qui profeſſionem emittũt. c.2 t.21.n.2.p 59.
Qui ſuffragia in Capitulis ſunt laturi c. 8 t.2.n.3. 4.5 &6 p. 211. & t. 32. n.1. & 2.p.263.
Abſolutionis facultas pro reſervatis quomodo petenda. c.7.t.2 n 3 p.207.
Academiæ, Academici, & ad eos pertinentia. c.5 t.6.n. 1. & ſeq. p 170.
Acta Capituli Generalis extrema c.8 t.25.n.3 4.& 5. p.254. & 255.
Capituli Provincialis ultima. c.8 t.46 p 283.
Acta propria referat Provincialis in Capitulo. c.8.t.24. n.2. p.252.
Adminiſtratio bonorum Monaſterii. c. 4. t. 2 num. 2. p.128
Ejus rationes reddendæ. c.4.t.2.n.18.p.133.
Adminiſtratores bonorum Con.c.4.t.2.n.3. & 4.p.128. & 129.
Adminiſtrationis redditũum religionis ratiocinium. c.8. t.24 n.5. 253.
Adminiſtratorũ fraudes punitæ. c. 4. t. 2. num. 28. p. 137.
Admiſſio ad habitum in Capitulis per ſuffragia ſecreta. c.2 t.11.n.1 p.41.
Admiſſio Clericorum ad profeſſionem quando perquirenda. c. 2. t. 19. num. 1. p. 57.
Per ſuffragia ſecreta fiat. n.2. p.57.
Admiſſionem ad profeſſionẽ quæ præcedere debeant. c.2 t.19.n.1.p.57.
Admiſſus quando intelligitur novitius. c.2.t.19. n.4. p 58.
Admiſſus non eſt vi retinendus. n.5 p.58.
Admiſſus diſcedere volẽs.

Ad

Admiſſio regiſtretur. nu. 6. p.58.

Advenæ ægroti, & ſumptus pro iis. c.6.t.10.n.7.& ſeq. p.196.

Adoleſcentes non permittantur à Conv. diſcedere. c.3. t.20.n.15.p.117.

Adoleſcentium itinera. ibidem.

Ædificium, & ſacella reparentur. n.5.p.82.

Ægrotorum curatio. c.6. t.10 p.194.

Ærarii arca trium clavium. c 4.t.2 n.8.p.129.

Æris alieni onera evitanda. c 4 t.2.n.17 p.132.
- Ea contrahentium nomine Conv pœna. ibid.
- A fratribus non contrahantur. c. 4. t. 7. num. 4. p.145.

Ære alieno gravati non recipiantur ad ordinem. c.2. t.8.n.2.p.37.

Ætas promovendorum ad ordines,& ejus authentica fides. c.3 t.6. num. 5. & 6. p.86.

Aggregationes locorum, & earum leges. c.6.t.5.n.1. p.189.

Alchimia, & ſuſpecta alia exercitia interdicantur. c.5.t 8 n.4.p.174.

Alexandrinis Conſtit. derogatur. c.1. tit. 3. num. 1. p.22.

Alienationes bonorum. c 4. t.2. n.23.p.135.

Alimenti gratia quid pro Novitiis recipiendum. c. 2. t 13.n.7.p 43.

Alimenta quorum ſumptibus ſubminiſtranda Provinciali. c. 4.t.4. n.5. & 6. p. 139. & 140.
- Viſitatori. t.5.num.1. & 2. p.140. & 141.

Altaria neglecta à dominis. c.3 t.4.n.8.p.82.

Altarium diſpoſitio. num.9. p 83.
- Jus patronatus. num. 10. p. 83.

Altercationes tollendæ. c. 3. t. 15. num. 4. & 5. p. 100.

Annonæ Cuſtodia, & liber. c 4. t.2.n.20 p.134.

Anticipatæ ſolutiones redditiuum ſucceſſorib. præjudiciariæ. c. 4. t. 2. num. 22. p. 135.

Apoſtaſia quinque menſium, & ejus pœna, c.3.t.24.n.6. p.123. Octo menſium. n.7. p. 124. Quindecim menſium. n.8 p.124.

Apoſtatæ qui cenſendi. c. 3. t. 24. num. 1. & 2. p. 122.
- Declarentur excommunicati. n.3.p.123.
- Carceribus mancipentur. n.4.p.123.

Apoſtatarum cauſæ & earum auditores. c. 8. t. 11. nu.6. p. 234. Publicatio in Capitulo c. 8. t. 24. num. 2. p. 252.

Appellatio admittenda. c.8. t.11.n.5. p 234.
- Quandoque non poteſt interponi. c. 10. t. 3. n. 2. p.306.
- Non prohibet ſententiam Provincialis. ibid.

Appellantes pertinaces. c.8. tit.11.n.5. p 234.

Approbatio ad profeſſionem. c. 2. t. 19. num. 1. & ſeq. p. 57.

Appro-

Approbatio ad profeſſionem, c. 2. t. 19. num.1. & ſeq. p.57.
Approbatio Laicorum ad profeſſionem, c. 2. t.20.n.1. p.59.
Apti ſemin. regendis in Capitulo provinciali eligantur, c.2.t.4.n.4. p.34.
Archivii locus in ſingulo Conventu, c.5. t.12. nu. 1. p.178.
Ejus Claves, numer. 2. p.179.
Archivium viſitet Cuſtos, ibid.
Aromataria Conv. inſtituatur, c. 6. t. 11. num 7. p. 201.
Aſſiſiium petentes ob Indulgentiam, c.3.t.20. num.13. p.117.
Aſſeſſor quando Provinciali aſſignandos, c.10.t.2.nu.2. p. 302. & t. 3. numer. 2. p. 306.
Aſſiſtentium Generalis conſilium quando maximè exigitur, c 8. t. 17. num 2. p. 242.
Poteſtas n. 8. p. 243. Privilegia, n.7. p.243.
Aſſiſtentibus vetita num. 9. p. 244.
Aſſiſtentes Provincialis qui ſint, c. 8. t. 38. numer. 1. p. 271.
Comitentur Provincialem, n.3. p.272.
Aſſiſtentium Provincialis aſſenſus quib. in caſib. neceſſarius, n.5. p.272.

B

Baccalaurei, & ſtudentes corrigendi, c. 5. t. 5. n. 10. p.168.
Baccalaureorum exemptiones, c. 5. n.15. p. 169.
Bibliothecæ Cuſtos, c.5. t 11. n 1. p.177.
Cura, n. 2. p. 177. Libri, n.3. p.178.
Biretum nigrum, & ejus uſus, c. 2 t. 24. numer. 9. p.65.
Bireta communia quibus cōceſſa, ibid.
Blaſphemiæ prohibitæ & punitæ, c.3. t. 15. numer. 6. p.101.
Bonorum ſtabilium adminiſtratio, c.4. t.2. n.2. & ſeq. p. 128. Locationes, nu. 22. p. 135.
Bonorum mobilium inventaria, & cuſtodia, num. 21. p. 134.
Bona non cōferentes in commune, c. 6. t. 2. numer. 4. p. 186.
Aplicentur Monaſterio, n.5 p. 187.
Bona obeuntium fratrum, n. 6. p.187.

C

Calceamenta fratrum, c. 2. t.24. n. 14. p.66.
Calefactionis locus, & ejus ſuppellex, c 5. t.15. p 181.
Calumniatores fratrū Conv. excommunicati, c.1. t.2. n.2 p. 21.
Camiſiæ fratrum, c. 2. t. 24. n. 11. p.66.
Cantum Choralem ediſcant novitii, c. 2. t. 15, n.6. p.48.

P Can-

Cantus ad matutinum quando adhibendus. c. 3. t. 1. n 15 p.73.
Canon. abſolutiſſimus pœnarum pro omnibus delictis. c.10 t.11.p.317.
Canonica purgatio. c.10 t.8. n.6 p.314.
Capitula quos ad Religionem admittere valent. c.2. t.7. n.1.p.36.
Capituli Generalis decreta gen. obligant. c.1.t 8 nu.1. p 28.
Capitulo Generali qui intereſſe debeant. c.8. t.2 nu.1. p 210.
Capituli Generalis indictio &c. & comm c.8. t. 1. & ſeq. p 209.
Capituli Generalis Concionatores, cathed. & aſſiſtentes, c.8.t.2.n.7.p.212. Servientes. n.9.p.212.
Muſica. n. 8. p. 212. Actiones præcedentes Miniſtri Generalis electionem. t.4.p 219.
Auditores cauſarum. t.11. n.1.p.233.
Actiones ultimæ. t. 25. n. 3. & ſeq.p.254.
Capituli provincialis tempus, & locus. c.8. t. 31. n. 1. & 2 p. 261. & 262. Eleemoſynarum collectores. n. 3.p.262.
Concionatores, & Cathed. n.4. & 5.p.262.
Vocales. t.32. nu.1.& 2. p. 263. Actiones. t. 36. p 268.
Commiſſarius & ejus vox. t.32.n.5.p.264.
Capituli Conventualis legitima congregatio. c.8.t.49. n. 1. p. 287. Non legitima vero n.5.p.288.
Vocales. num 2.p 287. Patres. n.3.p.287.
Poteſtas. n 4.p.288.
Capitulum culparum. c.10. t. 5,p.309.
Capellæ noviter erigendæ. c.3.t.3 n 4.p.77.
Capellaniæ extra noſtras Eccleſias. n.15.p.80.
Caputium & ejus forma. c.2. t.24.n.6.p.65.
Carcere mancipandi. c.10 t. 6.n.3.p.310.
Carceres provinciarum. t.9. n.1.p.314.
Carceris pœna. t.12. decl.4. p.326.
Carceris pœnam concomitatur privatio. ibid.
Carceratio ad Cuſtodiam. ibid.
Caſuum conſcientiæ lectores. c.5.t.2.n.1.p.153.
Lectiones ad quas omnes conveniant. ibid.
Collationes. ibid
Caſuum raſervatio pro novitiis. c. 2. tit. 15. num. 11. p. 49.
Caſuum reſervatorum decreta. c.7.t.1.p.202.
Diſtributio reſpectu Superiorum Religionis. t 1 n. 2 p.203.
Cathedrarum defenſores in ſtudiis, c, 5. t. 5. num. 19. p.170.
Cauſæ Judiciales quo modo cognoſcendæ. c. 8. t.11.n. 6. p. 234. & c. 10. tit. 2. p. 301.
Cauſarum auditores in Capitulis. c. 8. t. 11. num. 1. p. 233.

Cau-

Cauſæ ab auditoribus terminandæ. n.2. p.233. ad Generalem ſpectantes. n.3. p.234.
Cauſæ ad Provinciales pertinentes. n.4.p.234.
Cauſæ cujuſcunque determinatio regiſtretur. num. 2. p 233.
Cauſæ in prima inſtantia. c.10.t.2 num.5.p.302.in ſecunda, & tertia. num.7. p.303.
Cauſæ contra Generalem, & alios Superiores. t. 2. n.12. p. 304.
Cauſæ depoſitionis prælatorum c.8.t.50. p.288.
Cellæ Novitiorum. c.2.t 15. n.18.p.50.
Cenſuris raro utantur Superiores. c. 1. t 5. num.2. p. 25.
Cenſuris illigati non recipiãtur ad religionem. c. 2. t. 8.n.2.p.37.
Cenſuratum dilucidationes. c.10.t 12.decl.1.p.324.
Cerei benedicti à Gen. & Procur. ord. donandi. c. 4. tit. 6. numer. 6. pag. 143.
Cæremonialis Romani uſus. c.3.t.1.n.5.p.70.
Cæremoniale noſtrum imprimendum. ibid.
Cæræmoniæ Romani ritus in officiis ſervandæ. n. 3. p. 70.
In ſacrificio. t. 2. num. 6. p.76.
Cæremonias ſacrificii Miſſæ neſcientes. ibid.
Chirurgiam nequeunt exercere fratres. c. 5. t.8. n.3. p.174.
Chori frequentatio omnib. debita. c. 3. t. 3. num. 7. p. 71.
Pœna tranſgreſſorum. c.3. t.1.n.20. p.73.
Exempti. num. 7. & 8. p. 71.
Choro aſſiſtant alii, dum ſtudentes lect. detinentur. ibid.
Choro præfecti munera c. 3. t.1.n. 10.p.72.
Chori emundatio. c.3. t.1.n. 22.p.74.
Libri & ſupellex. num.23. p.74.
Choro actu inſervientes quomodo evocandi. c.3. t.17. n.13.p.106.
Cibi particulares non parentur. c. 5. t. 16 numer. 2. p. 182.
Ciborum communium uſus. c. 3. tit. 19. numer. 8. p.111.
Ciborum ſubminiſtratio itinerantibus. c.3. t.20 nu.6. p.114.
Claſſes Provinciarum. c 4.t. 6.p.142.
Conventuum. c.6. t.4.nu.1. p.188.
Claſſes ſtudiorum, & earum leges. c.5.t 4. n. 2. & ſeq. p. 154. & numer. 22. pag. 162.
Claves Januæ Conv.c.3.t.17. n.2 p.103.
Clauſura inviolabiliter ſervetur. c.3. t. 20. num 10. p.116.
Clericorum recipiendorum ætas, & reliquæ conditiones. c.2. t. 9. n.1. & ſeq. p.39.
Clericorum Novitiorum ad

P 2

profeſſionem approbatio, c. 2. t. 19. p. 57. & t. 20. p. 59.
Clericorum exercitia, c. 5. t. 9 n. 5. p. 176.
Collare ad munditiem, c. 2. t. 24. n. 11. p. 66.
Collegia quos admittant, c. 5. t. 4. n. 5. p. 155.
Collegiorum numerus, & privilegia, n. 21. p. 162.
Collegiis non adſcripti cum fuerint optimi, c. 5. t. 5. n. 8. p. 167.
Commendatio animæ, c. 6. t. 10. n. 12. p. 198.
Commiſſarii Generales & Provinciales, c. 8. tit. 45. p. 282.
Commiſſarius Generalis Italiæ, c. 10. t. 1. n. 2. p. 299.
Communio ſolennis, c. 3. t. 10. n. 2. p. 95. Privata, n. 3. p. 95.
Diei Cœnæ Domini, n. 5, p. 95.
Ægrotantium, c. 6. t. 10. n. 9. p. 197.
Concionatores per annum, c. 5. t. 3. n. 1. p 153.
Concionatorum ſufficientia, c. 9 t. 1. nu. 2. p. 295. Mores, n. 3. p. 295. Examen. ibid. Approbatio, n. 7. p. 296.
Concionatores prædicantes ſine licentia, n. 5. p. 295.
Concionatores generales, & Provinciales, c. 9. tit. 2. p. 296.
Concionum loca Generalis, & Provinciali diviſa, c. 9. t. 2. p. 296.
Conditiones recipiendorum ad Religionem, c. 2. t. 8. n. 2. p. 37.
Confeſſionibus audiendis ſint apti, num. 6. p. 295.
Confeſſio Generalis Novitiorum, c. 2. t. 13. numer. 3. p. 43.
Confeſſiones Novitiorum à quib. audiendæ, c. 2. t. 15. n. 10. p. 49. & t. 16. num. 1. p. 54.
Confeſſiones non audiantur tempore officiorum, c. 3. t. 1. n. 13 p. 72.
Confeſſiones ægrotantium, c. 6. t. 10. n 9. p. 197.
Confeſſarii Fratrum, c 7. t. 2. n. 1. p. 206.
Subrogati. num. 2. p. 207.
Sæcularium, t. 3. num. 1. p. 208.
Confeſſariis petere quicquam vetitum, c. 6. t. 8. num. 4. p. 192.
Confeſſariorum exercitia, c 5 t. 9. n. 4. p. 176.
Confeſſarios extraneos adhibentes, t. 2 nu. 4. p. 207. ex decreto Clem. 8.
Confeſſionalia, c. 7. t. 3. n. 2. p. 208.
Confraternitates erectæ regulandæ, c. 3. t. 5. num. 8. p. 85.
Confraternitatum erectio, & ejus leges, c. 3. t. 5. nu. 1. & ſeq. p. 84.
Congregatio Generalis, c. 8. t. 26. n. 1. p. 255.
Conſtitutiones novæ collectæ in Capitulo Generali 1625. c. 1. t. 3. n. 1. p 22.
Conſtitutiones antiquæ tolluntur, ibid.
Conſtitutionum vigor, c. 1. t. 6. n. 4. p. 26.
Conſilia Fratrum poſt menſem fiant, c. 3. t. 19. n. 13. p. 113.
Con-

Conſilii patres, c.4.t.2.n.19. p.133.
Contractus quando vim habeant, c. 4. t. 2. num. 24. p. 136.
Contributiones provinciarum, c. 4. t. 6. nu. 1. & 2. p. 141.
Solvantur & exigantur, n.4. p 142.
Contributio à Procuratore ord. Conventui. SS. 12. Apoſtolorum ſolvenda, ibid.
Conventuales ſunt Patris Franciſci Regulæ obſervatores, c. 1. t. 2. numer. 2. p.21.
Conventualium nomen, c.1. t.1.n.2. p.19.
Titulus integer, num. 3. p. 19.
Conventus novi qualiter recipiendi, c. 6. t. 4. nu 4. p. 189.
Conventus exigui numeri Fratrum, n.3.p. 189.
Conventus SS. 12. Apoſtolorum & ejus familia, c. 6. t.6. p.190.
Conventus in terris Infideliũ, c.6.t.7. p.191.
Convaleſcentes, c.6.t.10. n. 15. p.198
Convicti in Judicio, c.2. t.8. n.2. p.37.
Coquus, & ejus conditio, c.5.t.16. n. 1. p.182.
Corda habitus, c. 2. t. 24. n. 7. p.65.
Coronam B. M. V. Cordæ appenſam deferant fratres, c.2.t.16.n.1 p.54.
Correctio ad Superiores pertinens, c.10 t.6. numer. 1. p. 310.
Coreectio fit abſque iniuriis, c.10 t.6.n.6. p.312.
Correctio fraterna, c.10.t.7. p.312.
Cubicula Superiorum, & eorum ſupellex, c.6.t.1.n.6. p.185.
Cubiculorum privatorum patentes, & uſus, c. 6. t. 1. nu 1. p. 183. Inſcriptiones, n.2. p.184. Supellex, n. 4. & 5. p.184.
Culpa à non Sacerdotibus dicenda, c.3. t.10. numer 2. p.95.
Formula, ibid.
Culparum Capitulũ pro Novitiis, c.2.t.15.n.22.p 51.
Cura animarum extra noſtras Eccleſias. c.3.t 3.num.15. p.80.
Cuſtodis ſubditi, c.1.t.9 n. 3. p.29. Authoritas, c 4.t 14. num.7. p.140. & c.8.t.47.p. 284. Electio, publicatio, & ipſius qualitates, c.8 t.41. p.276.
Cuſtos Cuſtodum in Capitulo Generali examinetur, c.8 t.5 n.2. p.220. Quomodo eligendus, c. 8. t. 42. p. 277.
Cuſtos ſacri Conventus quo pacto eligendus, c.8. t.22 p.250.

D

DEcreta Pontificum, & Congregationum ad nos ſpectantia. c.1.t.7.n.2. p.28.

Decreta de ſatisfactione Miſſarum. c. 3. t. 3. num. 13. p.80. pœnæ contra Provinciales circa ordinandos c. 3. tit. 6 numer. 18. p. 89.

De proprietate extirpanda. c 4.t.1.n.2 p.125.

Decreta in Capitulis publicanda. c. 8. t. 26. num 3. p. 255. & c. 8. t. 46. nu. 6. p.284.

Defunctorum Fratrũ comm. c.3.t.7 n 12.p.91.

Exequiæ. c.6.t.10. nu. 13. p.198.

Memoria in Capitulo. c. 8. t.24.n.4 p.253.

Deficiens in probationib. c. 10 t.8.n.3.p.313.

Delicta enormia qualia ſint. c. 10. tit. 6. numer. 3. p. 310.

Delicta quando denuntianda. t.8.n 1.p 313.

Denuntiatio quomodo facienda ibid.

Depoſitarius Seminarii, & ejus munus. c. 2. t.15.nu. 22.p.51. Conventus & ejus partes. c.4. t.2. numer.5. p.129.

Religionis, & ejus officium, ac liber. c. 4. t.6. num.1. p.141.

Depoſiti officina in Seminario. c.2. t. 15. num. 20. p. 50.

In Conventu. c.2.t.25.n.1. p. 67.

Depoſitio Procuratoris ord. quas ob cauſas licita. c.8.t. 13 n.1. p.237. Provincialis autem. tit. 37. numer. 1. p. 270.

Depoſitionis Superiorum cauſæ. c. 8. tit. 50. pagin. 283.

Detrahentes, & murmuratores. c.6.t.9. num.1.& 2. p. 193. & c. 10. t. 8. num. 2. p. 313.

Diffinitores temporanei quomodo eligendi. c. 8. t.39. p. 274.

Diffinitorii generalis Patres. c. 8. t 27. numer. 1. pagin. 257.

Poteſtas ibid.

Diffinitorii Provincialis vocales. c. 8. t. 32. num. 2. p 263.

Poteſtas. t. 40.p.275

Diſcedentis ab aliquo Conventu Fratris res, & pecunia, c. 4. t. 8. numer. 4. p. 147.

Diſciplinæ communis tempus, & modus, c.3.t.14.n. 1. & 2. p.99.

Diſcreti capitularis electio, c.8.t.32 n.6 p.265.

Qualitates, tit. 33. p. 265.

Literæ. c. 8. t. 33. nu.6. p. 266.

Diſcretus ubi eligendus, & ubi non. n.3. p.265.

Quid Capitulo referre debeat, t.34.p.267.

Diſpenſatio neceſſariorum, c.4. t.9. n.12.p. 150.

De hac inquirant Superiores, & Viſitatores, nu. 16. p.152.

Diſpu-

Diſputationes literales, & earum ordo, c.5.t.4. n.19. p. 160.

E

ECcleſiæ cultus, dignitas, & reverentia, c. 3. t.4. numer. 1. 6. & 7. pag. 81. & 82.
Educatio Novitiorum, c. 2. t.14.n.1. p 44.
Educari in Conv. ſæculares prohibitum. c. 2 t. 23. n. 3. p. 63.
Egreſſio à Conv. c.3.t.17.n.3. p.103.
Debitis temporibus tantum permittantur. nu. 4. p. 103.
Electio Generalis c. 8. tit. 9. p 225 Publicetur, num. 8. p. 227.
Electio Procuratoris ord c.3. tit. 12. pag. 235. & tit. 15. p. 239
Electio Provincialis, tit. 32. num. 4. p. 264. & t. 36. p. 268.
Eligendorum Superiorum qualitates, c. 8 t 7. n. 8. p. 223.
Electionis capaces & non capaces, c.8.t.3.n. 3.4. & 5.p.214.
Electionum Capitularium ritus, c.8 t.3 p 213.
Eleemoſinæ pro miſſis, c. 3. tit. 3. numer. 9. & 10. p. 79.
Quando aliis tradendæ, ibid. Libro notentur, n. 12. p. 79.
Eleemoſinæ Fratrum in ærarium conferantur, c.4. t.8. n.1. p.145.
Quomodo pro ipſis Fratribus inſervire debeant. ibid.
Earum reſidui, num. 2. & 3. p. 146.
Eleemoſinæ quomodo petendæ, c.6.t.8. p 191.
A quibus poſtulandæ, & pro quibus, num. 3. & . . p. 192.
Eleemoſinæ pro Capitulo Collectæ, & earum largitores, c.8.t.24.n.7. p. 253.
Eleemoſinarum pars pauperibus diſtribuenda, c. 6. t.8. n 5. p. 192.
Emendationis ſpe ceſſante in Novitio quid agendum, c. 2.t.14.n.8. p. 45.
Emittendæ profeſſionis licentia à Generali petenda, c. 2. t. 21. num. 1. p. 59.
Epiſtolas ſcribere, & recipere quomodo Novitiis permiſſum, c. 2. t. 15. nu. 16. p. 50.
Epiſtolæ Fratrum, c.3. t.16. p. 101.
Epiſtolæ ad Capitulum miſſæ, c 8. tit. 24. numer. 6. p. 253
Equi Provinciarum, c.4. tit. 4.n.4. p. 139.
Equos proprios alere non licet, c. 4. tit. 7. numer. 5. p 145.
Equitare quot cauſis, & quibus Fratribus permiſſum, c 3. tit. 20. numer. 17. p. 117.
Equitantium religioſa habitudo. n.18. p.118.
Exactor, & ejus partes, c.4. t.2.n.7. p. 129.

Examen recipiendorum ad ordinem, c.2.t.8 n.1.p.37. & t.12 n.1.p.41.
Promovendorum ad ordines, c. 3. t. 6. numer. 7. p. 87.
Studentium, c.5.t.5.n.4. p 166.
Conſcientiæ quotidianum, c. 3. t. 13. numer. 1. & 2. p. 98.
Examinatores capitulares de promovendis ad religionem, c. 2 t. 11. nu 41. Ad varia, c. 8. t. 11. numer. 7. p. 235.
Exceſſus enormis qui, c. 10. t.6.n.3. p. 310.
Excommunicationis pęna relihionis honorem laceran- tibus propoſita, c.1. t.3.n.3. p. 19.
Excommunicat. pœna quomodo intelligenda, c. 10. t.12. decl.1. p.324.
Exemptiones Novitiorum, c 2.t.14 n.2. p.44.
Exequiæ Fratrum defunctorum, c.6.t 10 n.13.p 198.
Exercitia ſpiritualia Novitiorum, c 2 t.14.n 5.p.45.
Magiſtri Novitiorum & ſocii ejus, c. 2. t. 15. n.29. p.53.
Exercitia ineptorum ad ſtudia, c. 5. t. 5. numer. 3. p. 165.
Exercitia prohibita Fratrib. c.5 t.8.n.1.p.173.
Licita vero, n.7. p.175.
Exercitiorum tabella, c. 5. t.9.n.1. p.175.
Expellandorum à relig. demerita examinanda, c. 2. t.17.n.1.p.55.
Expenſæ quotidianæ taxentur, c. 4. tit. 2. num. 14. p.131.
Libro notentur, num. 15. p. 131.
Expenſæ ædificiorum, c.4. t.2 n 25. p.136.
Expenſæ Provincialis, & earum limitatio, c. 4. t. 4. numer. 3. p. 139. Pro Provinciali viſitante, num. 5. p. 139.
Pro Provinciali non viſitante, n.6 p.140.
Pro Generali item viſitante, t.6.n.8. p.144.
Pro Generali non viſitante, n 9. p. 144.
Expenſor, & ejus munus, c.4.t.2.n.6. p.129.

F

Facinoroſi hoſpitio non recipiendi, c.3.t.21.n. 5. p.120.
Familiarum tabulæ in Capitulis provinc. c. 8. t. 46. n. 1. & 2. p.283.
Farineriæ Conſt. abolentur, c.1.t 3.n.1. p.22.
Feneſtræ Cellarum, c.6.t.1. n.7. p.185.
Feſtorum dierum exercitia pro Novitiis, c.2.t.15 n.9. p.48.
Feſtivitates ordinis, & diœceſanæ, c. 3. t 1. num. 4. p. 70.
Filiationes ſpirituales, c. 2. t.23.n.2. p.63.
Filiationes Conventuum, c.2. t.6.n.1.p.34.
Earum uſus, c.6.t.2.n.1. p.186.
Filiatione quomodo quis cooptandus Conventui, c.2. tit.6.

tit. 6. numer. 2. p. 35.
Filiationum privationes ablatæ, c. 6. t. 2. num. 2. p. 186.
Filii Conventuum, num. 3. p. 186.
Finis & terminus Capituli Generalis, c. 8. t. 25. n. 4. & 5. p. 255.
Finis Capituli provincialis, t. 45. n. 3. p. 283.
Fraterna correctio, c. 10. t 7. p. 312.
Fructuum ruralium diſtributio, c. 5. t. 13. numer. 3. p. 180.
Fugitivi qui cenſeantur, c. 3. t. 23. n 1. p. 121.
Et Carceribus includantur, n. 2. p. 121.
Pœnitentes ſi fuerint recipiantur, numer. 5. p. 122.
Funerum mercedes, c. 3. t 9. n. 4. p. 94.
Functiones publicæ, privatim prius à Novitiis exerceantur, c. 2. t. 15 num. 5. p. 47.

G

GEnerali Miniſtro ſubjecti immediatè &c. c. 1. t 9. n. 1. p. 29.
Generalis Miniſtri authoritas circa decreta, ibid. & t. 8. n. 1. p 28.
Generalis Capituli & conſt. concedere, c. 1. t. 3. nu. 4. p. 23.
Generalis Miniſtri poteſtas in recipiendis ad religionem, cap. 2. tit. 7. numer. 1. p. 36. & tit. 9. numer. 1. p. 39.
Generalis actu viſitantis comeatus, n. 7. p. 143.
Expenſæ, numer. 8. p. 144.
Generalis eligendi qualitates, c. 8. t. 7. p. 222.
Generalis ſi moriatur, vel ejus vita ſit in diſcrimine, c. 8. t. 9. num. 13. & 14. & p. 231. & 232.
Generalis electi ſermo, c. 8. t. 10. p. 233.
Generalis Miniſtri poſt ſexennium poteſtas, c. 8. t. 28. numer. 1. p. 259. Socius & neceſſaria, numer. 2. p. 259.
Generalis ſuccedentis viſitatio, c. 10 t. 1. numer. 4. p. 20.
Gratiæ ſpirituales conceſſæ recipientibus habitum, c. 2. t. 13. n. 6. p. 43.
Gratiarum actio poſt menſam, c. 3. t. 19. num. 12. p. 112.
Guardiani qua ratione privari poſſint, c 8. t 48. nu 6. p. 287.
Guardiani de menſa Generalis quomodo in Capitulis eligendi, & extra, t. 23. p. 250.
Guardianis vetita, numer. 4. p. 286.
Guardianis de menſa cauſæ committendæ, n. 1. p. 250.
Guardiano quæ facultas conceſſa in recipiendo ad profeſſionem, c. 2. t. 21. n. 2. p. 59.
Guardiano ceſſante quid agendum, c. 8. t. 43. n. 3. p. 280.
Guardianorum electiones, qualitates, ibid.
P 5 Pote-

Poteſtas , t. 48. num. 2. p. 285.
Guardianus SS. 12. Apoſtolorum , c. 8. tit. 22. p. 250.
Gymnaſia pro ſæcularibus in conv. vetita , c. 3. t 17. n. 15. p. 106.
Gymnaſiorum religionis Claſſes , & Cathalogus , c. 5. tit. 4. num. 23, & ſeq. p. 162.

H

HAbitus religionis poſt diligentem perquiſitionem conferendus. c. 2. t. 8. n. 2. p. 37.
Hæreticis , hæreticorum filiis , Hæbreis , Hæbræorumque filiis non conferatur , p. 38
Quib Cæremoniis conferendus , t. 13. n. 4. 5. & 6. p. 43.
A Guardiano mortuis concedi poteſt, c. 3. t. 9. n. 2. p. 93.
Habitus oblatorum extra clauſtrum viventibus non permittatur , c. 2. t. 23. n 2. p. 63.
Habitum non geſtantes coram ſæcularibus , c. 2. t. 24. n. 18. p. 67.
Hebdomadarii per tabellam deputatio , c. 3. t 2. nu. 3. p. 75.
Hebdomadarii munus qui ſubire debeant , & ab eo exempti , ibid.
Heremitæ non recipiantur ad Religionem , c. 2. tit. 8. n. 10. p. 38.
Horarum Canonicarum recitatio & tempora , c. 3. t. 1. n. 2 p. 69.
Hoſpitio recipiantur religioſi , c. 3. tit, 21. num. 3. p. 119.
Horti cellarum , c. 6. t. 1. nu. 8. p. 185 Sacrarii , ſemin. & valetudinarii . n. 9. p. 185.

I

JAnua Conventus , c. 3. tit. 17. n. 1. p. 103.
Januæ nemo Fratrum inſedeat , numer 10. pagin. 105.
Janitores n. 2. p. 103.
Janitoris diſcreta prudentia , n. 11. p. 105,
Idiotæ provectæ ætatis ad habitum recepti , c. 2. t. 9. n. 3. p 40.
Jejuniorum tempora , c. 3. tit. 18. numer. 1. & 2. p. 107.
Obligatio numer. 4. p. 108.
Diſpenſatio , numer. 5. p. 108.
Illegitimi non recipiantur ad habitum , c. 2. t. 8. num. 2. p. 37.
Imagines ſacræ , c. 3. t. 4. n. 11. p. 83.
Impedimenta receptionis ad ordinem , c. 2. t. 8. num. 2. p. 37.
Incorrigibiles , c. 6. t. 9. n. 2. p. 193. & c. 10 t. 9. num. 1. p. 314.
Publicentur , numer. 8. p. 315.

De

De eiſque dec Cong. Conc. ibid. n. 2. p. 314.
Incurabili morbo detenti, c. 6. tit. 10 numer. 6. p. 196.
Infirmi ad valetudinarium Cuſtodiale transferendi. c. 6. tit. 10. numer. 6. p. 196.
Infirmorum cura. n. 17. & 18. p. 199.
Iniuriæ verborum. c. 3. tit. 15. num. 4. & 5. p. 100. & c. 6. t. 9. nu 1. & 4. p. 193. & 194.
Inquiſitio Judicialis. c 10. t. 8. n. 6. p. 314.
Inſtructio Noviciorum qualis, c. 2 t. 15. n. 3. & ſeq. p. 47.
Interſtitiorum lex obſervetur, c. 3. t. 6. numer. 14. p. 88
Inventarium pertinentium ad procuratorem ord c 8 t 29. n. 2. p. 260.
Itinera Fratrum rationabili cauſa, & cum licentia fiant, c. 3. t. 20. p. 114. & t. 22 n. 1. p. 120.
Itinerantes Fratres ad Conventus accedant, num. 10. p. 116.
Sint ſubiecti Guardianis penes quos morantur. nu. 11. p. 116.
Itinerantium hoſpitium, c. 3. t. 21. n. 1 p. 119.
Refectio, c. 5. tit. 13 n. 3. p. 1°0.
Judiciarius ordo, c. 10. t. 2. p 301.
Judicii peragendi terminus, c. 10 t. 8. n. 5. p. 313.
Juramenta & Jurantium pœna, c. 3. t. 15. numer. 6. p. 101.
Juſtitiæ diſcreta, & miſericors adminiſtratio, c. 10. t 6. n. 5. p. 311.

L

Laici ad ſtatum clericalem tranſire nequeunt, c. 2. t 10. n. 3. p. 40.
Laicorum recipiendorum qualitates, c. 2. t. 10. n. 2. p. 40.
Habitus, t. 16. numer. 1. p. 54 Educatio, num. 2. p. 54.
Approbatio ad profeſſionem, t. 20. numer. 1. p. 59.
Preces pro officio, c. 3. t. 1. n. 21. p. 74.
Profeſſio, t 21. p. 59. Exercitia, c 5. t. 9. num. 6. p 176.
Largitionum moderatio, c. 4. tit 2. numer. 27. p. 137.
Lavacrum pro veſtib. c. 2. t. 25. n 4. p. 68.
Lectores Noviciorum, c. 2. tit. 15. numer. 7 & 8. p. 48.
Lectores ſecundi ſeminarii, t. 22. n 2. p. 62.
Lectorum numerus in ſtudiis, & collegiis, c. 5. tit 4. numer. 10. p 157.
Munus, t. 5, numer. 11. p. 163.
Lectiones in ſcriptis recipiantur, n. 12. p. 168.
Lectionum tempora, & vacationes, tit 4. num. 15 p. 158.

Repetitiones, n. 17. p. 160.
Duratio, ibid.
Conferentiæ, numer. 18. p. 160.
Lectura ſtudiorum tertiæ claſſis, c. 5. t. 4. num. 11. p. 157.
Secundæ claſſis, num. 12. p. 157. Primæ claſſis, n. 13. p. 158.
Collegiorum, numer. 14. p. 158.
Lecturæ Civitatum, c. 3. t. 27. n. 15. p. 106.
Lectulorum ornamenta vana prohibita, c. 2. t. 24. n. 16. p. 67.
Legata pro Miſſarum obligationibus perpendantur, c. 3. t. 3. n. 1 p. 77.
Inſufficientia in unum congerantur, n 2. p. 77.
Liber decretorum in ſingulis provinciis, c. 1. t. 4. nu. 2. p. 24.
Profeſſionem emiſſarum, c. 2. t. 21. n. 3. p. 60.
Veſtiarii, t. 25. numer. 1. p. 68.
Miſſarum celebrandarum, c. 3. t. 3. n. 11. p. 79.
Miſſarum celebrandarum, n. 12. p. 79.
Ordinatorum, t. 6. nu. 15. p. 89 Defunctorum Fratrum, t. 7. nu. 13. p. 91. Ærarii, c. 4. t. 2. n. 11. & 12. p 130.
Adminiſtrationis Conv. c. 4. t. 2. n. 15. & 16 p. 131. & 132. Depoſitarii religionis, t. 6. numer. 1. p. 141.
Delinquentium Fratrum, c. 10. t 2 n. 14. p. 304.
Libri à Bibliothesa reiiciendi, c. 5. t. 11. numer. 4. p. 178.
Librorum Bibliothecæ cathalogus, n. 5. p. 178.
Libri chorales, c. 3. t. 1. nu. 23. p. 74.
Licentia exeundi à Monaſterio, c. 3. tit. 17. num. 4. p. 103.
Licentiæ itinerantium certo tempore limitentur, t. 20. n. 16. p. 117.
Linguarum ſtudia, c. 5. t. 4. n. 20. p. 161.
Literæ teſtimoniales recipiendorum ad habitum, c. 2. t. 11. n. 1. p. 41.
Literarum frequentia damnata, c. 3. t. 16. numer. 1. p. 101.
Literas cernere poſſit Superior, n. 3. p. 101.
Eas exigat deputatus, ibid.
Literas retardantium, vel legentium pœna, ibid.
Literas ad Superiores directas propria manu fratres conſcribant, n. 5. p. 102.
Literarum tituli, numer. 6. p. 102.
Literarum ſtudiis dedicti, c. 5. t. 1 n. 1. p. 152.
Non inclinati, ibid.
Loca quæ, & quomodo aggreganda, c. 6. t 5. nu. 1. p. 189.
Quomodo inhabitanda, n. 2. p. 190.
Ludus, & ludum ſpectare, c 5. t. 8. n. 6 p. 174.

Magi-

M

MAgiſtri Novitiorum, & Profeſſorum, ac eorum ſocii, c. 2. tit. 4. p. 33.
A quibus inſtituendi & ſubrogandi, n. 4. p. 34.
Privilegiis decorati, t. 15. n. 30. p. 53.
Magiſtri Novitiorum partes, & munus, c. 2 t 15. nu. 1. p. 46. Authoritas, num. 2. p. 46.
Magiſtri Novitiorum, dum exire volunt à Conventu, licentiam petant, num. 12. p. 49.
Magiſtrorum &c. exemptiones, n. 29 p. 53.
Invigilantia ſuper probatione Novitiorum, n. 24. p. 51.
Relationes de vita, & moribus Novitiorum, t. 19. n. 3. p. 58.
Magiſtrali laurea decorandi, c. 5. t. 5. n. 2. p. 165.
Magiſtri in ſacra Theologia ſunt patres conventus, c. 6. t. 2 n 8. p. 187.
Magiſtrorum occupationes ex debito, t. 3. num. 1. p. 153.
Magiſtri muſices exercitia, t. 9. n. 3. p. 176.
Manicæ pelliceæ prohibentur, c. 2. t. 24. numer. 15. p. 67.
Matutinum quota hora recitandum, c. 3. t. 1. num. 2. p 69.
Quibus diebus cantu perſolvendum, numer. 15. p. 73.
Medicinæ exercitia prohibita Fratribus, c. 5. t. 8. num. 3. p. 173.
Medicus valetudinarii cuſtodialis, c. 6. t. 10. num. 5. p 196.
Menſæ communis ſupellex, c. 3. tit. 19. numer. 1. & 2. pag. 108. & 109. Benedictio &c. numer. 5. pag. 110. Conceſſus, & lectio, numer. 6. p. 110. Cibi, & in ſervientes, n. 7. p. 111.
Adiungatur lectio Miſſarum, n. 11. p. 112.
Menſa ſecunda, n. 14. p. 113.
Menſis ſæcularium quomodo accedere licet, numer. 15. p. 113.
Mercatura interdicta, c. 5. t. 8 n. 1. p. 173.
Minorum titulus humilitatis argumentum, c. 1. t. 1. n. 1. p. 19.
Miſſa debitis horis cantu concelebranda, c. 3. t. 1. nu. 17. p. 73.
Miſſa Conventualis, t. 2. n. 5. p. 75.
Miſſa pro defunctis Fratribus & benefactoribus, c. 3 t. 7. n. 11. p. 91. Pro Fundatore Conventus, numer. 13. p. 91.
Miſſæ duæ in quadrageſima decantentur, c. 3. t. 2. n. 5. p. 75.
Miſſæ novæ celebratio, c. 3. t. 2. n. 8. p. 76.
Miſſarum celebrandum diſtributio per tabellam fiat, c. 3. t. 2. nu. 1. & 2. p. 74. & 75.

Miſſa-

Miſſarum ritus, c. 3. t. 2. n. 5. p. 75.
Cæremoniarum ignari ſuſpendantur, numer. 6. p. 76.
Miſſarum nimia cùm acceleratio, tùm prolixitas damnata, n 7. p. 76.
Miſſarum deductio, t. 3. n. 1. & 2. p. 77.
Miſſarum obligationes quomodo deinceps recipiendæ, num. 4. & 5. p. 77. & 78.
Miſſarum obligationibus quo pacto ſatisfaciendum, n 10. p. 79.
Mobilia bona Inſcio Superiore tenentes, c. 4. t. 7. n. 1. p. 144. vendentes, vel commutantes, numer. 4. p. 145.
Mobilium bonorum uſus, tit. 7. numer. 1. & 3. p. 144. & 145.
Modus induendorum Novitiorum, c. 2. t. 13. num. 6. p. 43.
Monialium ad Monaſteria acceſſus, c. 11. tit. 2. p. 327.
Mortuorum Fratrum, & Superiornm ſuffragia, c. 3. t. 7. p. 89.
Mortui Pontificis, & Protectorum Ordinis ſuffragia, c. 3. t. 7. numer. 8 & 9. p. 91.
Mulierum ſuſpecta conſortia, c. 11. t 1. p. 327.
Munerum largitiones, c 4. t. 6. n. 6 p. 143.
Muſicæ uſus, c 3. t. 1. n 19. p. 73.
Muſicalia inſtrumenta, ibid.
Muſici qui Novitios inſtruere debent, c. 2. t. 15. nu. 6. p. 48.
Mutua pecunia quando recipi poteſt, c. 4. t. 2. n 17. p. 133.

N

Nativi Conventus qui intelligantur, c. 6. t. 2. n. 3. p. 186.
Neceſſariorum ſubminiſtratio, c. 4 t. 9. numer. 1. p. 148.
Diſtributio, c. 5. t. 13. n. 1. p. 179.
Neceſſitas triplex ſpectanda in diſpenſatione, c. 4. t 9. n. 12. p 151.
Nomina in ſuſceptione habitus mutari poſſunt, t. 13. n. 5 p 43.
Novæ Conſt. fieri interdicuntur, c. 1. t. 3. n. 3. p. 23.
Novæ Conſt. quomodo (ſi neceſſe ſit) condendæ, ibid.
Novitii 21. ætatis annum excedentes, c. 2. t 22. n. 4. p. 62.
Novitii propter filiationem conventuum cooptandi, c. 2. t 6. p 34.
Novitii quomodo educandi, c. 2. t 14. numer. 1. p 44.
Quomodo inſtruendi, tit. 15. n. 3 & ſeq. p. 47.
E Seminario ſine licentia non egrediantur, t. 14. n. 9. p 46.
Neminem alloquantur, tit. 15. n. 14. p. 49.

Extra

Extra ſuas patrias probationes perficiant, t. 15. n. 17. p. 50.
Quo pacto recreandi, n. 19. p. 50.
Quo ordine ad Chorum accedere debeant, num. 27. p. 52.
Ad ſepulchra Fratrũ orent, n. 28. p. 52.
Novitii neceſſaria subministranda, t. 13. n. 7. p. 43.

O

OBedientia religionis fundamentum, c. 1. t. 6. n. 1. p. 26.
Obedientia Summo Pont. & Sacr. Congreg. exhibenda, t. 7. n. 1. p. 27.
Obedientiæ votum ad Conſt. obligat, t. 6. n. 2. p. 26.
Obedientiam negantes Generali, c. 8. t. 25. num. 2. p. 254.
Obeuntium Fratrum bona, c. 6. t. 2. n. 6. p. 187.
Oblati quando reiiciendi, c. 2. t. 23. n. 1. p. 62.
Oblatorum habitus, nu. 2. p. 63.
Obligationes Miſſarum qua lege recipiendæ, c. 3. t. 3. n. 4. p. 77. In Capitulis referantur, n. 6. p. 78.
Qua facultate ſuſcipiendæ, n. 7. p. 78.
Obligationes Miſſarum ad tempus, n. 8. p. 78.
Perpetuæ tabellæ deſcribantur, n. 11. p. 79.
Obligationibus Miſſarũ ſatis fiat, n. 13. p. 80.
Obſonii quantitas, c. 5. t. 13. n. 3. p. 180.
Officinæ Conv. c. 5. t. 10. n. 1. & 2. p. 176.
Officinarum ſupellex, nu. 2. p. 177.
Officia divina recitare ediſcant novitii, c. 2. t. 15. n. 4. p. 47.
Officia B. M. V. & defunctorum, c. 3. t. 1. numer. 3. p. 70.
Sanctorum noſtri Ord. nu. 4. p. 70. S. Caroli, ibid.
S. Patris Franciſci ſemel in menſe, ibid.
Officia divina dum perſolvuntur confeſſionib. audiendis non incumbant, c. 3. t. 1. n. 13. p. 72.
Officiorum divinorum recitatio, & cantus, c. 3. t. 1. num. 9. p. 72. Horæ, n. 2. p. 69.
Opera typis ædenda, c. 5. t. 7. n. 1. p. 172.
Oratio mentalis Novitiis excolenda, c. 2. t. 14. nu. 5. p. 45.
Oratio mentalis in choro facienda quotidie, c. 3. t. 12. n. 1. p. 97.
Orationis mentalis ſigna, n. 2. p. 97.
Obligatio, ibidem.
Orationem mentalem negligentes Superiores, num. 4. p. 98.
Ordinationum gratia diſcedentes, c. 3. t. 6. num. 13. p. 88.
Organorum, & Muſices uſus ad divina, c. 3. t. 1. n. 19. p. 73.
Otioſi puniantur, c. 5. t. 9. n. 7. p. 176.

Pa

P

PAcis turbatores puniantur, c. 6. tit. 9. num. 1. p. 193.
Inquirantur à Cuſtodibus, n. 2. p. 193.
Parocho tribuatur quarta funerum, c. 3. t. 9. num. 3. p. 94.
Paternitatum uſus, c. 6. t. 2. n. 1. p. 186.
Patrum Conventus qualitas, & ætas, n. 7. p. 187.
Electio, & confirmatio, n. 8. p. 187.
Patres Provinciarum naturales qui, t. 3. numer. 1. p. 188.
Patres Provinciarum per gratiam tolluntur, ibid.
Quo pacto creari poſſint, ibid.
Pœnitentiæ Novitiorum, c. 2. t. 15. n. 23. p. 51.
Pœnarum injunctarum ob exceſſus monumenta, c. 10. t. 2. n. 14. p. 304.
Pœnarum impoſitio, c. 10. t. 6. n. 2. p. 310. & t. 10. n. 1. p. 316.
Pœnis affecti intelliguntur inhabiles ad gradus, nu. 2. p. 316.
Pœnitentiarum canon, c. 10. t. 11. p. 318.
Pecunia quomodo in Ærarium conferenda, c. 4. t. 2. n. 9. p. 130. Quomodo ab Ærario extrahenda, n. 10. p. 130.
Quomodo conſignanda, t. 8. n 4 p. 147.
Pecuniæ pro neceſſitatibus Fratrum aſſignatio, c. 4. t. 9. n. 3. p. 148. Fidelis aſſervatio n. 5. p. 149.
Pecuniariæ aſſignationes pro Superioribus, numer. 14. p. 151.
Piæ conſt. abolentur, c. 1. t. 3. n 1. p. 22.
Pileorum uſus color, & forma, c. 2. t. 24. numer. 10. p. 66.
Probationis anno expleto fiat profeſſio, c. 2. t. 18. nu. 1. p. 56.
Præcedendi inter Fratres omnes, & ubique locorum abſolutus ordo, c. 8. t. 51. p. 289.
Præſcriptio certi numeri Fratrum, c 4. t. 9. num. 1. p. 148.
Præſidens Capituli, & ejus votum, c. 8. t. 3. num. 15. p. 217.
Præſidentes Conventuum, t. 44 p. 281.
Principium ſervitio addicti, c. 3. t. 17. n. 16. p. 104.
Privatio actuum legitimorũ, c. 10. t. 12. decl. 3. p. 325.
Probatio Novitiorum, c. 2. t. 13. p. 42.
Proceſſiones, c. 3. t. 11. p. 96.
Procuratoris ordinis facultas quo ad reſervatos, c. 7. t. 2. n 5. p. 208.
Procuratoris ordinis munus, & reſidentia, c 8. t. 29. & 30. p. 259. & ſeq.
Procuratoris ordinis electio, & electores, c. 8. t. 12. n. 1. p. 235.
Procuratoris ordinis depoſitio quando licita, t. 13. p. 237.

Pro-

Procuratoris ordinis ſubſtitutus, & coadiutor. nu. 10. & 11. p.238.
Procuratoris ordinis profeſſio, & juramentum, c. 8. t. 15. n. 2. p. 239.
Profeſſio tacita removetur, c.2.t.18. n 2. p.57.
Profeſſionis tempus, c.2 tit. 18. p.57.
Emiſſio & formulæ, t. 21. p. 59.
Profeſſio fidei à Generali mittenda, c.8. t 9. num.9. p.228.
A Procuratore ordinis, t. 15. n 2. p. 239.
A Provinciali emittenda, t. 36. n. 4. p 269
Promovendi ad ordines, c. 3. t.6. p.86.
Promoti, ibid. numer. 15. p. 89.
Propoſitione quando utendum in electionibus, c. 8. t.3 n. 14. p.216.
Promptuarium Conventus, c.5 t 13. n. 1. p. 179.
Proprietatis extirpatio decr. Sacr. Congreg. viſitat. c.4. t.1. n. 1. p. 125.
Proprietarii inquirantur à Superioribus, c.4.t.8. n.6. p. 147.
Proprietariorum ſepultura, c.6.t.10. n.14. p. 198.
Provinciales Miniſtri Ultramontani facultatem habent recipiendi ad ordinem, c.2. t.7. n 2. p.36.
Provinciales Miniſtri quando recipere poſſint ad habitum, ibid. n. 1. p. 36.
Quos habeant ſubjectos, c. 1. t. 9. n. 2. p. 29.
Provincialis Miniſter quomodo eligendus, c.8.t.32.n.4. p. 264.
Quomodo confirmandus, t.36.n.3. p.269.
Quibus cauſis deponi poſſit, t. 37. p.270.
Provincialis judicium non ſubterfugiendum, c. 10. t. 2. n. 1. p. 301.
Authoritas in viſitat. c. 10. t.3. n. 1. p.305.
Provinciales titulares, t. 21. p. 247.
Provinciæ religionis, c.8. t.9. n. 1. p.226.
Provinciæ extra Italiam quæ habeant jus electionis, c.8. t.20. n.1. p.246.
Protector ordinis, c. 12. t. 2. p.332.
Proteſtatio recipiendis ad ordinem facienda, c. 2. t. 8. n.3. p.38.

Q

QUadrageſimæ, & adventus temporibus concionatum euntes lectores, c. 5. t. 4. n. 16. p. 159.
Quadraginta horarum oratio, c.8.t.6.p.221.
Qualitates Miniſtri Generalis eligendi, c. 8. tit. 7. p. 222.
Procuratoris ordinis, tit. 14. p. 238. Socii, & Secretarii ordinis, tit. 16. numer. 1. 2. & 3. p. 240. & 241.
Guardianorum, t. 23. n. 3. p. 251.

Quar-

Quarta funerum perſolvatur, c.3.t.9.n.3. p.94.

Querelæ in Superiores, c.10. t.2.n.11. p.303.
In viros bonæ famæ, c.10. t.8. n.4. p.313.

Quæſtores quomodo è Conventu egredi poſſint, c. 3. t.17.n.5. p.104.

R

Ratiocinatores Capitulares, c.8.t.11.n.9. p.235.

Ratiocinium, t.24.num.5. p. 253. & 146. n. . p.283.

Receptio ad Religionem malitiosè, c.2.t.8.n.4. p.39.

Recreationes Novitiorum, c.2.t.15.n.19. p.50.

Recreationes Fratrum, c. 5. t.17.n.1. p.182.

Redditus annui pro Miſſa, c.3.t.3.n.4. p.77.

Redditus Provinciarum, c. 4.t.4.n.1. p.138.

Redditus ad Generalem ſpectantes, c.4.t.6.n.2. p.141.
Ad Procuratorem ordinis pertinentes, ibid.

Reductio Miſſarum, c. 3. t.3.n.1. p.77.

Refectorii locus, & ſupellex, c.3.t.19.n.1. p.108.

Refectionis communis tempora, ibid. n.3.p.109.

Regentes pergradus aſcendant, c.5.t.4. n.6. p.155.
Quomodo deputandi, t. 5. n.1. p.164.

Regentum electio, c.8. t.24. n.1. p.252.
Socius, c.5. t.5. n.9. p.167.
Exemptiones, num. 15. p. 169.

Regula quomodo obliget, c. 1.t.6.n.3. p.26.

Rejectà profeſſione, c. 2. t. 19.n.5. p.58.

Religionem ad aliam tranſire volentes, c. 3. t.23. n.6. p.122.

Reliquiæ Sanctorum, c. 3. t. 4.n.12. p.83.

Romam adeuntes, c.3. t.20. n.7. p.115.

S

Sacerdotes ad Sacra ſe pręparent, c.3.t.2.n.1.p.74.
Promptè accedant, ibid.
Impediti moneant opportune Sacriſtam, ibid.

Sequantur in celebratione diſpoſitionem Sacriſtæ, t.3. n.14. p.80.

Sacramentorum frequentatio, c.3.t.10.n.1. p.94.

Sacriſtiæ munditics, c.3. t.4. n.1. p. 81. Neceſſaria ſupellex, n. 3. p. 81. Non poſſit oppignorari, n. 4. p.82.

Sacriſtæ munus, n. 2. p. 81.

Secularium ingreſſus in Cõventum, c.3.t.17.num.11. p.105.
Colloquia ubi recipienda, n.13. p.106.
Confeſſ. c.7.t.3.n.1. p.208.

Seculares ad lectiones, c. 5. t.5.n.16. p.169.

Seculare judicium quærentes, c.10.t.2.n.3. p.302.

Scholæ, & earum ſitus, c. 5.t.5.n.16. p.169.

Secretarii ordinis munus, c. 8.t.17.n.6.p.243. vide ſocius.

Secre-

Secretarius provinciæ voce paſſiva careat ad provincialatum, c.8. t.32.n.5.p.264. Qui eligendus, & confirmandus, t.38.n.2.p.272.
Seminarium duplex, c.2.t.1. n.1. p.30.
Seminaria quib. in Conventib. erigenda, c.2. t 2. n.1. p. 30.
Seminariorum officinæ, cellæ &c. c.2.t.3.n.2 & ſeq. p.31.
Seminarii primi alumni, t.5. n.1. p.34.
Seminarii ſecundi habitatores, ibid.& t 21. n.1.p.61 Mag. & ſtudia, nu.2. p.62. Lectores, ibid.
Seminariſtarum ad ſtudia tranſitus, c. 5. t.5. num.3. p.165.
Sententiarum relationes, c. 10.t.2.n.14. p. 304.
Sepulchra Fratrum ab aliis ſeparata ſint, c.3.t.8. nu. 1. p.92. Tertiariorum ubi non ſunt, fiant, n. 2. p 92.
Sepulchrorum conceſſio, c.3. t.9.n.5.p.94.
Serica in veſtimentis Fratrũ prohibita, c.2.t.24.num.1. p.63.
Sigillum Religionis majus, & minus, c.1.t.1.n.5.p 20.
Silentii religioſi horæ, c. 3. t.15.n.1. p.99. loca num.2. p.100.
Syndici reiiciuntur, & aliquando admittuntur, c. 4. t.3.n.1.p.138
Syndicatus Miniſtri Generalis, c.8.t.8. num.1. & ſeq. p.223.
Proc. ord. t. 12. n.4. p.236. Provincialis, t. 32. n. 3. p. 264.
Socius Mag. Novitiorum quando adiungendus, c. 2. t.4. n.1. p.33.
Socii, & ſecr. ord. facultas quo ad reſervatos, c.7.t.2. n.6. p.208.
Socius & ſecr. ord. aſſiſtant Generali, c.8.t.16.num.4. p. 241. Quando deponendi ab officio n.6. p.241.
Socii & ſecr. ord. officium, & ejus duratio, ibid.
Juramentum, n. 7. p.242. Poteſtas, t.17.n.1.p.242 Conſilium, t.17. num. 2. p.242.
Spiritus Sancti invocatio ante actiones capitular. c.8. t. 4.n.1.p.219.
Stabilia bona, c.4.t.17.n.2. p.145.
Stemma Religionis, c.1.t.1. n.4.p.20.
Studia literarum laicis interdicta, c.2.t.16. num.3. p.54.
Studia literarum noſtro inſtituto conſentanea, c.5.t.4. n.1. p. 154.
Studiorum diſpoſitio per Claſſes, n.2.p.154.
Studiis incumbentium cognomenta, n.3. p.155.
Studiorum viſit. & viſitatio, c.10.t.1.n.7.p. 300. & c.5. t.5.n.4.p.166.
Tabulæ, n.18. p.169. & c. 8. t.24. n.1. p. 252.
Studentium exemptiones, c.5.t.5.n.15. p. 169.
Subrogatio Regentum, c. 5. t.4.n.8.p.156.
Sufficientia admittendorum ad profeſſionem, c.2.t.19. n.1. p.57.
Suffragia requiſita ad includendam

dendam admiſſionem ,n.4. p.58.
Suffragia procurantes , c. 8. t.3. n.18. & 19. p.217.
Suffragia electionum , c. 8. t.9 n.6. p.227.
Sumptus pro alimentis Provincialis, c.4. t.4. n.5. & 6. p.139. & 140.
Viſitatorum , t.5. n.1. & 2. p.140. & 141.
Sumptus in actitatione cauſarum , c.10. t.2 .n. 10. p.303.
Supellex lintea ſit , & religioſa, c.2.t 24.n.16. p.67.
Superiorum præcepta , c. 1. t 6.n.5. p.26.
Superiorum delinquentium cauſæ, c.10.t.2.n.8. p.303.

T

Tabella pro celebratione Miſſarum , c.3.t.2.n.2. p.75.
Obligationum conficiatur, t.3. n.12. p.79.
Tabula official. electorum in Capitulo publicetur, c. 8. t.24.n.1. p.252.
Tab. familiar. etiam conv. de menſa, c.8. t.46. n.1. & 2. p.283.
Talionis pœna , c.10.t.8.n.3. p.313.
Termini Canonici ante profeſſionem , c.2. t.21. nu.2. p.59.
Tertius Ordo S. Franciſci , quo pacto regendus, c. 11. t.3.p 329. Privilegia , c. 11. t.3 n.10. p.330.
Teſtes profeſſionis emiſſæ , c.2.t.21. n.2. p.60.
Titul. Urbanarum conſt. illæſus permaneat , c. 1. t.3. n.4. p.23.
Titulares Provinciales , c. 8. t. 21. p.247.
Tonſoris officina , c. 5. t. 14. n.1. p.180.
Tranſitus ad alios Ordines, c.3.t 6.n.7. p.87.

V

Vacationes Studiorum , c.5.t.4 n.15. p.158.
Vacante offic. Gen quid agẽdum , c.8. t.9. n.16. p,232.
Valetudinarium Cuſtodiale , c.6.t.10 n.1. p.194.
Valetudinarium locale , t. 11. p.199.
Venditiones rerum Fratribus particularibus interdictæ , c.4.t 7. n.4 p 145.
Veſtiarium Novitiorum , c. 2.t.14 n 4 p.45.
Veſtiarium Conv. c 2. t.25. n. 1. p.67.
Veſtiario præfectorũ munus , n.3. p.68.
Veſtimentorum conditiones honeſtæ , c.2. t.24. n.1 p 63
Veſtes ſacræ , c.2. t.25. n.4. p.68.
Vicarii choralis exercitia , c. 5.t.9.n.2. p.175.
Vicarius Conv c.8 t.44. p,281
Viſitation. & viſitat. Infirmorum , c.6.t.10. nu.10. & 11. p 197.
Viſitat. Provinc. quales deſtinandi , c.10.t 4 nu.1. & 2. p.306 & 307.
Judiciaria poteſtas , etiam in Provincialem , n.5. 6, p.308.

Vi

Viſitatores Generales quando mittendi, c.8 t.18. num.2. p.244.
Viſitatio Generalis, & Provincialis ordinaria, c. 8. t. 18.n.1.p.244.
Viſitatio Superioribus debita c.10.t.1.n,1. & ſeq. p. 298. In ea ſervanda n.4. p. 299.
Viſitationis methodus, n. 7. p. 300.
Viſitatio Studiorum, ibid.
Vocales Cap. Gen.c.8.t.2.n.3 & 5. p.211. & ſeq.
Vocalium juramentum, t. 3, n.1.p.213.
Vocales Capituli provincialis, c.8. t. 32. nu. 1. & 2. p. 263.
Vota Religionis ſub pœna mortalis obligant, c,1.t.6. n.3.p.26.

FINIS.

SUMMORUM PONTIFICVM,

A C

SEDIS APOSTOLICÆ

PRÆCIPVA DECRETA

Ad Seraphicam Fratrum Minorum Con-ventualium Religionem ſpectantia

Ad Vrbanas haſce Conſtitutiones moderandas, vel declarandas.

DECRETA

Sacræ Congregationis ſuper ſtatu Regularium De mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri INNOCENTII Papæ Decimi edita Pro recipiendis Novitiis in Ordine Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci.

AD propagandam in Ordine Fratrum Minorum Conventualium Sancti Franciſci Regularem Obſervantiam, quæ Novitiorum inſtitutioni, & educationi præcipuè innititur, Sac. Cong à Sanctiſs. D. Noſtro deputata ſuper ſtatu Regularium de mandato Sanctitatis Suæ in ſingulis Italiæ Provinciis ejuſdem Ordinis præſentis Decreti vigore deſignat, ac deputat infraſcriptos Conventus pro Novitiatibus, & Profeſſoriis, videlicet In Provincia Romana pro Novitiatu Conventum Sancti Franciſci Viterbii, & pro Profeſſoriis Conventus SS. Apoſtolorum Urbis Romæ, Sancti Franciſci Ferentini, & Sancti Caroli Cavis: In Provincia S. Franciſci pro Novitiatu Sac. Conventũ Aſſiſij, & pro Profeſſoriis Conventus Sancti Franciſci Peruſiæ, Sancti Fortunati Tuderti, & S. Franciſci Ameliæ: In Provincia Bononienſi pro Novitiatu Conventum S. Franciſci Bononiæ, & pro Profeſſoriis eumdem Conventum S. Franciſci, necnon Conventus S. Franciſci Ferrariæ, & S. Franciſci Faventiæ: In Provincia Neapolitana pro Novitiatu Conventum S. Laurentii Neapolis, & pro Profeſſoriis eumdem Conventum S. Laurentii, necnon Conventus Sancti Franciſci Averſæ, & Sancti Franciſci Mirabellæ: In Provincia Marchiæ pro Novitiatu Conventum Sancti Franciſci Firmi, & pro Profeſſoris Conventus Sancti Franciſci Urbini, & Sancti Franciſci Fani: In Provincia Sancti Nicolai pro Novitiatu Con-

Conventum Sancti Franciſci Civitatis Licien. & pro Profeſſoris Conventus Sancti Franciſci Bitunti , & Sancti Franciſci Andriæ : In Provincia Mediolanenſi pro Novitiatu Conventum S. Franciſci Mediolani , & pro Profeſſoris eumdem Conventum S. Franciſci , nec non Conventus S. Franciſci Saroni , & Sancti Franciſci Gallerati : In Provincia Hetruriæ pro Novitiatu Conventum Sanctæ Crucis Florentiæ , & pro Profeſſoris Conventus Sancti Franciſci Piſarum , Sancti Franciſci Senarum , & Sancti Franciſci Piſtorii : In Provincia Genuenſi pro Novitiatu Conventum Sancti Franciſci Genuæ , & pro Profeſſoriis Conventus Sancti Franciſci Taurini , Sancti Franciſci Papiæ , & Sancti Franciſci Caſtri Novi : In Provincia Sancti Bernardini pro Novitiatu Conventum Sancti Franciſci Therami , & pro Profeſſoriis Conventus Sancti Franciſci Aquilæ , & Sancti Franciſci Sulmonæ : In Provincia Calabriæ pro Noviatu Conventum Sancti Franciſci Arenæ , & pro Profeſſoriis Conventus Sancti Franciſci Montis Leonis , & Sancti Franciſci Jeracii : In Provincia Sancti Angeli pro Novitiatu Conventum Sancti Franciſci Iſerniæ , & pro Profeſſoriis Conventus Sancti Franciſci Trojæ , & Sancti Franciſci Foggiæ . In quolibet autem ex prænominatis Conventibus pro Novitiatu , ut præfertur, deſignatis eamdem Sacra Congregatio impertitur licentiam hac vice tantùm recipiendi Novitios intra numerum hic præfixum , nempe in Provincia Romana decem Clericos , ſeù Choriſtas , & duos Laicos , ſeù Converſos : In Provincia Sancti Franciſci decem Clericos , & duos Laicos : In Provincia Bononienſi decem Clericos , & duos Laicos : In Provincia Neapolitana decem Clericos , & duos Laicos : In Provincia Marchiæ decem Clericos , & duos Laicos : In Provincia Sancti Nicolai decem Clericos , & duos Laicos : In Provincia Mediolanenſi decem Clericos , &

duos Laicos : In Provincia Hetruriæ decem Clericos, & duos Laicos : In Provincia Genuenſi decem Clericos, & duos Laicos : In Provincia Calabriæ ſeptem Clericos, & Laicum unum : In Provincia Sancti Bernardini quinq, Clericos, & Laicũ unum: In Provincia Sancti Angeli quinque Clericos, & Laicum unum : Dumtamen hæc quæ ſequuntur, inviolatè obſerventur. Primum indicatur, & in ſingulis dd. Provinciarum Conventibus publicetur futurum examen, ſeu ſcrutinium eorum, qui ad habitum probationis recipi poſtulaverint, omneſque à Provinciali, & Diffinitoribus diligenter examinentur, ac per vota ſecreta approbentur quot quot idonei reperti fuerint natalibus, ætate, vita, & moribus anteactis, literatura reſpectu Clericorum, corporis habitudine, impulſu ſpiritus, aliiſque requiſitis ad præſcriptum Apoſtolicarum Conſtitutionum, ac ſtatutorum Ordinis: Non idonei verò reiiciantur, nec aliquis approbetur pro Clerico, qui decimum quintum, nec pro laico, qui vigeſimum ætatis ſuæ annum non expleverit. Tum deinde hoc examen, ſeù ſcrutinium ſcripto fideliter exaratum, & manu propria cujuſque examinatoris ſubſcriptum, ac juramento firmatum, obſignatumque primo quoque tempore tranſmittatur ad Generalem, qui ſtatim conſultis, atque adhibitis Procuratore Generali, ac Patribus gravioribus, qui ei aſſiſtunt, ſcrutinium ſic receptum accuratè percurrat, & per ſingulas partes expendat; ac præterea tam per ſupradictos, quàm per literas familiares, & ſecretas inquiſitiones a Patribus Provinciæ antiquioribus, ac zelum Dei habentibus aſſumendas ſedulò inveſtiget, num adverſus examinatos, & approbatos inveniatur aliqua exceptio, an ve ipſorum quiſpiam ſit conſanguineus, vel affinis, amicus, aut quoquo modo addictus alicui examinatori, aut alteri ex fratribus Ordinis, & an zelo perfectionis vitæ, & Deo liberius in Sancta Religione ſerviendi, an

potiùs levitate, aut neceſſitate, vel alio fine inòrdinato ductus poſtulet admitti. Hiſque peractis, ex omnibus, ut ſupra approbatis idem Generalis cum aliis ſupradictis intra numerum Novitiorum pro Clericis, & Laicis in illa Provincia, ut ſupra conceſſum, præeligat meliores, habita præſertim ratione indolis, morum, fervoris ſpiritus, acuminis ingenii, & conditionis natalium: moxquè præelectorum nomina mittat ad Provincialem, qui tunc demum, & non prius eoſdem præelectos ad habitum probationis ſuſcipiat, & anno elapſo, ſi eos habiles invenerit, ad profeſſionem admittat, ſub exacta tamen vita communi ad præſcriptum Regulæ, non obſtante quavis laxiori conſuetudine, ſeù potiùs corruptela in contrarium introducta, ſervataque forma Sacrorum Canonum, Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, ac præcipuè Decretorum ſan. mem. Clementis Papæ VIII. nec non ſtatutorum prædicti Ordinis. Quod ſi aliquem ex dd. Novitiis ante profeſſionem à Religione diſcedere, aut expelli contigerit, alius in ejus locum ſubrogari poſſit, dummodò tamen in omnibus ſervetur forma ſuperius præſcripta. Sed & illud omnino cavendum erit, nè à volentibus ingredi Religionem pro ipſo ingreſſu, nec poſt ſuſceptum habitum probationis pro admiſſione ad profeſſionem, vel alio quocumque prætextu, excepto victu, & veſtitu Novitii illius temporis, quo in probatione eſt, ab ipſo, vel ejus parentibus, aut propinquis, vel curatoribus aliquid accipiatur ſub pœnis per Sac. Canones, & Tridentinum Concilium ſtatutis. Cæterum, ut prædicti Novitii poſtquam in Profeſſorum numerum, ut præfertur, recepti fuerint, melius in bono ſpiritu, regulariſque diſciplinæ obſervantia ſtabiliantur, & confirmentur, ſtatim poſt profeſſionem emiſſam, ſi in Conventu pro Novitiatu ut ſupra aſſignato locus aderit ſecundi Novitiatus, ſeù Profeſſorii

ab ea , quæ Novitiorum eſt, atque antiquorum profeſſorum habitatione diſtinctus , & ſegregatus , ibi collocentur , ſi Conventus eos alere queat . Sin minus , transferantur in alium Conventum ex deſignatis pro Profeſſorio , ſeù ſecundo Novitiatu , ubi is locus cum requiſitis ad Novitiatum ipſum præſcriptis reperiatur, vel accommodetur, aut de novo conſtruatur: ita tamen , ut ſi prædicta Religio ex ſuarum Conſtitutionum, ſeu inſtitutionum vigore majoris temporis curſu novos profeſſos intra Novitiatum detinere conſueſcat, illis in hac parte minimè derogatum eſſe intelligatur : & nihilominus permittitur Superioribus , ut id ipſum facere poſſint , ſi rationi, ac Religioni magis expedire judicaverint. In quo quidem Profeſſorio degant ſub Regulis, & modo vivendi adhuc ſtrictiori, quàm ſervent antiquiores Profeſſi , itaut nec in negotiis Conventus ſe intromittere , nec communibus tractatibus intereſſe, neque alterius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant quouſque ad ætatem Sacris Ordinibus ſuſcipiendis ſufficientem pervenerint, vel ſaltem pertriennium poſt profeſſionem , quo etiam tempore poterunt , quinimo & debebunt literarum ſtudiis operam navare ſub directione, & regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magiſtrum præditum eſſe oportet , quemadmodum ipſius Clementis decreto providè ſancitum eſt. Porrò in Conventibus tam pro primo , quàm pro ſecundo Novitiatu , ut præmittitur , aſſignatis, nec Superior, nec Novitiorum Magiſter , nec familia Religioſorum conſtituatur, vel amoveatur, niſi ab ipſomet Generali , conſultis Procuratore Generali, ac Patribus gravioribus ei aſſiſtentibus, nec non Provincialibus , ac Diffinitoribus , neque in eis collocentur, niſi Religioſi graves, devoti, exemplares, & regularis obſervantiæ , ac puritatis Regulæ ſtudioſi : præcipuè

puè verò caveatur, nè ibi ponatur aliquis, qui non conſentiat ſervare vitam communem, quæ in prædictis Conventibus ad Regulæ præſcriptum exactè obſervetur, indequè amoveantur qui tàm Sanctæ ordinationi contradicere, aut quomodo ſe opponere auſi fuerint. Ad extremum poſtquam Novitii in Profeſſorum numerum, ut ſupra cooptati fuerint, Superiores Regulares, ad quos pertinet, illico Sac. Congregationem edoceant ſupradicta omnia, & ſingula fuiſſe ad unguem adimpleta, & exequutioni mandata: alioquin pœnas in memoratis Decretis Clementis VIII. fel. record. ſtatutas ſe ſubituros, ac novas licentias recipiendi Novitios nequaquam fore impetraturos certò ſciant. Non obſtantibus quoad præmiſſa omnia, & ſingula Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non prædicti Ordinis ſtatutis, conſuetudinibus, & privilegiis, cœteriſque contrariis quibuſcunque. Datum Romæ die 5. Novembris 1654.

B. Card. Spada.

Loco ✠ Sigilli.

P. Fagnanus S. Congr. Secr.

DE PRÆVIA AGGREGATIONE NOVITIORUM.

Alexander VII. in Conſtit. 86. quæ incipit Inſcrutabili, edita 1660. die 8. Martii pro Fratribus Minoribus Conventualibus, inter alia declaratur ut infra in Bullario.

Declaratur demum Decretum Urbanæ Conſtitutionis de non admittendo ad Probationem, vel Profeſſionem ante aggregationem ita

eſſe intelligendum, ut nullus deinceps Novitius ad Probationum admittatur, niſi de prævia aggregatione legitimè conſtiterit, &c.

DECRETA

Noviter edita, & à S. Sede confirmata pro regularis diſciplinæ inſtauratione in Religione noſtra Minor. Conventualium, ut infra.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

INSCRUTABILI divinæ Sapientiæ arcano in ſacra Principis Apoſtolorum Cathedra, meritis licet imparibus, collocati, illis, quæ pro fœlici religioſorum Ordinum in Eccleſia Dei piè, ſanctèque plantatorum, ac uberes bonorum operum fructus proferre jugiter ſatagentium directione, & gubernio providè dignoſcuntur emanaſſe, libenter cum à Nobis petitur, Apoſtolici muniminis adiungimus firmitatem. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus de Vareſio Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum, quod aliàs à Diffinitorio Generali ejuſdem Ordinis, ad neceſſarium regularis diſciplinæ præſidium, & incrementum, edita fuerunt nonnulla Decreta tenoris qui ſequitur, videlicet.

Generale Diffinitorium Romæ congregatum Anno M DC. LIX. Præſidente Reverendiſs. P. Mag. Jacobo Fabretto de Ravenna Miniſtro Generali, cupiens eidem Miniſtro adiutricem dare manum pro inſtauratione Regularis diſciplinæ Ordinis, non ab obſervantia Urbanarum Conſtitutionum declinare, ſed ejuſdem obſervantiæ

tiæ indemnitati conſulere arbitratur, dum dubia aliquot contingentia enodare, & nonnulla, quæ tempori minus adaptata comperta ſunt modificare (ablegatis, quæ in contrarium inoleverunt corruptelis) opportunum cenſuit; Idcirco ſequentes declarationes, ſanctioneſque ſubtexere, & Sanctiſſimo exhibere decrevit, ut Apoſtolicæ confirmationis robore implorato, inſertas eas dictarum Urbanarum Conſtitutionum volumini habeamus veluti totius operis coronidem.

Primò igitur diſtrictè iniungitur cuilibet Provinciæ Diffinitorio, ut in proximo futuro Capitulo requiſita examinare non negligat Magiſtrorum ſuorum ad Lauream promotorum ab ultimo Capitulo Generali ad hæc uſque tempora; ſoli verò admittantur per ſecreta ſuffragia, qui ad præſcriptum Urb. Conſtit. inſtituti probabuntur, arceantur verò in fraudem promoti, & abſque expreſſa Sedis Apoſtolicæ facultate.

Teneatur etiam idem Diffinitorium in proxima Congregatione Provinciali requiſita itidem examinare cujuslibet Diffinitoris perpetui meritorum titulo inſtituti poſt Capitulum generale præfatum, & hi ſolum approbentur, ſecretis ſuffragiis, de quorum meritis legitimè conſtiterit, ad tenorem dictarum Conſtitutionum, cæteris excluſis quavis poſſeſſione non obſtante, & omni meritorum æquiparantia exploſa, excepta lectura triennali ſupra curſum duodecim annorum, quam in ſupplementum indulgendam fore decernimus Regentibus ſtudiorum, quibus non contigit ſortiri munus Regentiale in aliquo Religionis Collegio.

In poſterum etiam idem Diffinitorium cujuſvis Provinciæ Vocalium, Magiſtrorum, & Diffinitorum ſuorum quos abſque expreſſa Sedis Apoſtolicæ facultate noviter inſtitui contigerit, requiſita ut ſupra, recognoſcere, & examinare teneatur in primo Capitulo Provinciali, &

Capitulari Congregatione poſt eorum inſtitutionem, & illi dumtaxat admittantur ad votum electivum, qui per ſecreta ſuffragia ab eodem Diffinitorio approbati fuerint tanquam canonicè inſtituti.

Prærogativas minores, quibus conſuevere Miniſtri Generales Fratrum ſimplicium aliquos declarare graduatos, annuimus concedendas eſſe iiſdem Fratribus non ſolum ob Magiſterium Novitiorum, ob meritum operum Muſicalium, ad tenorem Conſtitutionum, verum etiam ob miſſiones, ob conſpicuas conciones, ob curam animarum, ob munus confeſſarii, ob lecturam Seminariorum, & hujus ponderis ſimilia onera ſpatio duodecim ſaltem annorum laudabiliter peracta, & hoc ad alliciendum præmio eorum animos, qui plerumque faſtidiunt talium functionum ſubire labores.

Verum Provinciæ paternitatem ex meritò decernitur indulgendam eſſe ſolis S. Theologiæ Magiſtris, non tamen ſolo titulo laborum, in exercitio lecturarum ad præſcriptum Conſtitutionum, verum etiam titulo Concionum, dummodo quindecim annorum curriculo munus hujuſmodi obierint in inſignioribus Eccleſiis, ſuper quibus interveniat teſtimonium Diffinitorii per ſecreta ſuffragia exprimendum, non verò per ſolas ſubſcriptiones, cum aliquando extortas potius, quam impetratas eſſe non ignoremus.

Cum verò in orbita Religionis præcellere etiam cenſeantur præſtantes vitæ ſanctimonia, vel regiminis experimento, noſtra intereſſe arbitramur, hos etiam ad Provinciarum paternitatem promoveri, quippe qui enituntur, non privato, ſed publico velificare commodo, non ſuæ, ſed Religionis ancillari gloriæ, exoratur itaque Sanctitas Sua, ut (abrogata lege poſterius lata) jubeat horum etiam habendam eſſe rationem in diſtributione quatuor Provincialatuum

tuum Titularium ad priſtinam formam Conſtitutionum Urbanarum.

Porrò ad compeſcendum omnem hujuſmodi Prælaturæ, & cujuſcumque etiam alterius dignitatis conſequendæ in Religione ambitum, eorum maximè, quos ad Principum favores confugere non pudet pro conſequutione illarum, præter pœnas in Conſtitutione 116. Pauli V. felic. record. comminatas hos ſimilia implorantes ſuffragia pœnam etiam excommunicationis latæ ſententiæ Sanctiſſimo reſervatæ ipſo facto incurrere, ſubireque decernimus.

Ne de cætero in Provinciis Diffinitorum exceſſivus ſit numerus ſtatuitur, ut in Provinciis primæ claſſis ſint tantum decem & octo Diffinitores perpetui, ſecundæ claſſis duodecim, tertiæ claſſis novem, quartæ claſſis ſex, declaramus tamen PP Provinciæ naturales nunquam à Diffinitorio expungendos eſſe, etiamſi plures numero ſint; ſi verò Diffinitorum naturalium minor præſcripto ſit numerus, ex reliquis Diffinitoribus ob meritum inſtitutis ſuppleatur juxta eorum antianitatem; usque ad præſcripti normam calculi; ſi qui ſuperſint eorumdem Diffinitorum ex merito excedentes numerum præfixum, nomen utique Diffinitoris retineant, præcedantque ſimplices S. Theologiæ Magiſtros, non verò ſuffragia ferant in electionibus, niſi poſtquam eos Ordine ſupradicto contigerit ſubrogari in locum dèmortui.

Cum etiam hiſce temporibus exceſſivum experiamur numerum Collegialium laureandorum, decernitur, ut in poſterum in Collegiis Aſſiſienſi, Patavino, Bononienſi, & Neapolitano (reliquis in priſtino ſtatu permanentibus) numerus ad duodenarium reducatur, quorum ſex tantum antiquiores in fine Collegii ſortiantur Lauream; rigoroſo examini de more ſubiiciantur Baccalaurei ad Collegium promovendi, vocatis ſingulis trienniis, pro quolibet Collegio

duodecim tantum, ex quibus ſex peritiores ſelegendi ſunt.

Ad crebras perturbationes eliminandas ob præcedentiæ controverſias, declaramus, inter privatos ubique primum locum deberi Patribus officio Generalatus, vel Vicarii Apoſtolici functis, qui uni tantum Superiori (ſcilicet digniori, ſi plures adſint) actu præſenti in Conventu, vel Civitate locum cedere tenentur; ſecundum locum, poſt Superiores actu deberi iis, qui fuerunt Generales Ordinis Procuratores in Rom. Curia; tertium locum Provincialibus, & Aſſiſtentibus Ordinis offitio abſolutis; quartum Patribus Provinciæ ex meritò inſtitutis, quibus cedere etiam teneantur, ſi qui urgentiori aliqua ratione, gratioſo Decreto ad paternitatem eam habilitarentur; quintum ſacræ Theologiæ Magiſtris; ſextum Baccalaureis Collegialibus, ſi quos aliqua impotentia, contingeret non promoveri ad Magiſterium, cæteris non Collegialibus Baccalaureis ab hac prærogativa ſubductis; Septimum Patribus ſimplicibus graduatis, ſcilicet patentibus litteris à Generali ob meritum decoratis; octavum cæteris non graduatis, ſalvo in quolibet gradu Ordine antianitatis ad formam Urbanarum Conſtitutionum.

Declaratur demum Decretum Urban. Conſtit. de non admittendo ad probationem, vel profeſſionem ante aggregationem, ita eſſe intelligendum, ut nullus deinceps Novitius ad probationem admittatur, niſi de prævia aggregatione legitimè conſtiterit.

Quoniam verò optima rationis urgentia ſacra Congregatio Univerſalis Inquiſitionis aliqualem meritorum æquiparantiam inire nos edocuit, ut prædictum Difinitoriale munus in præmium vertatur, pari paſſu, Inſignioribus Miniſtris ſancti Officii, idcircò in promotione ad Paternitatem Provinciæ Conſultores Inquiſitionis in Curia Romana, Aſſiſtentibus Ordinis

æqui-

æquiparandos eſſe decrevimus; Inquiſitores Generales, Regentibus Collegiorum; Vicarios Generales (dummodo ſacræ Theologiæ Magiſtri ſint) Regentibus Gymnaſiorum: Conſultores itaque adinſtar Aſſiſtentium, naturalem Paternitatem Provinciæ, ſui muneris ratione, nanciſcantur; Inquiſitores verò (ſi Patres Provinciæ ex meritò inſtituti fuerint antequam onus Inquiſitionis ſortirentur) naturalem pariter Paternitatem novi oneris exercitio conſequantur; ſi verò prius Patres non extabant, ad Paternitatem tantum ex meritò, adinſtar Regentium, ut præfertur promoveantur; ut autem præmia non contingant præcocia, quæ virtutis incrementa morantur, dictam Paternitatem non ſortiantur præfati Miniſtri, niſi proportionata methodo cum Regentibus, Concionatoribuſque Religionis, nempè Conſultor in Curia poſt ſextum, Inquiſitores, poſt duodecimum, Vicarii dicti, poſt decimum quintum ſui oneris expletum annum: ſi autem contingeret horum Miniſtrorum aliquos duplici Miniſterio, inter medio tempore, functos eſſe, ſcilicet Regentis in Religione, & Inquiſitoris, vel Vicarii in ſancto Officio, tunc promiſcuè calculus annorum computetur ab utriuſque muneris functione, itaut defectus præſcripti temporis in primo Miniſterio, ſuppleatur ex ſecundo.

Miniſtri verò inferiores ſancti Officii ab ipſiſmet Inquiſitoribus deputati, æquiparentur tantum Magiſtris Seminariorum, & Patribus ſimplicibus graduatis ut promoveri poſſint, poſt duodecimum ſui oneris annum, ad votum electivum in Capitulis Provincialibus, pro electione Miniſtri Provincialis ferendum.

Si quis verò horum Miniſtrorum Baccalaureus ſit, ſtudiiſque Scholaſticæ addictus, & in Concurſu, & examine pro promovendis ad Collegia idoneus repertus fuerit, alicui Collegio Religionis adſcribatur, diſpenſetur autem à reſi-

dentia

dentia Collegii toto tempore, quo juſſus fuerit ſuam alibi navare operam in obſequium ſancti Officii; elapſo autem triennio, pari jure, & methodo cum aliis ejuſdem Collegii Concollegialibus Lauream Magiſterii conſequi valeat.

Nullus demum præfatorum Miniſtrorum ad eas promoveatur prærogativas in retributionis vicem, niſi prius per literas commendatitias, & patentes de ſacræ Congregationis licentia obtentas, ſui Miniſterii laudabiliter functi, merita probaverit.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, præfatus Ludovicus Procurator Generalis Decreta hujuſmodi pro firmiori illorum ſubſiſtentia, & inviolabili obſervatione, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio roborari plurimum deſideret: Nos ipſum Ludovicum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris; & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui quomodolibet intervenerint in eiſdem ſupplemus. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſimè ſuffragari, & ab illis reſpectivè inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſ-

cum-

cumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, & aliis quibuslibet, etiam juramento, & confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut earundem præſentium tranſumptis, manu alicujus Notarii publiei ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, ubique in judicio, & extra quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die viij. Martii M. DC. LX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

S. Ugolinus.

DUBIA

Aliquot circa novorum obſervantiam Decretorum à Religione Fratrum Conventualium propoſita, & declarata ad mentem Sanctiſſimi.

PRimum dubium circa ſecundum decretum. An liceat diffinitorio ex Patribus Provinciæ, hucuſque inſtitutis aliquos benè viſos gratioſè retinere, etiamſi eorum inſtitutio non cenſeatur facta ad præſcriptum rigorem Urb. Conſt.

Reſpondetur, cum in decimo decreto inferius poſito ſancitum ſit quartum locum deberi Patribus Provinciæ ex merito, quibus cedere etiam teneantur ſi qui urgentiori aliqua ratione gratioſo decreto ad Paternitatem etiam habilitarentur, liquet non ablatam eſſe eidem diffinitorio facultatem aliquos beneviſos hucuſque inſtitutos, & jus poſſeſſorium iteratis vicibus adeptos ex gratia retinendi ob rationabilem cauſam à Miniſtro Generali approbandam ſed enim, vetitum eſſe noviter quemque gratioſe admittere, non ſervata ſcilicet præſcriptione meritorum ad formam decretorum.

Secundum dubium circa quartum, An Fratres ſimplices graduandi ob munus Confeſſarii, & alia onera in decreto expreſſa, vi illius graduationis inſtituantur vocales ad ferendum ſuffragium in electione Provincialis ad inſtar graduatorum ob Magiſterium Novitiorum, vel Miniſterium S. officio præſtitum.

Reſpondetur, minime illis attributum eſſe jus ſuffragii, ſed ſolum præcedentiæ vi illius graduationis ſupra Fratres ſimplices non graduatos.

Tertium dubium circa ſextum. An ex vi Bullæ confirmationes decretorum dicendum ſit Sanctitatem Suam annuiſſe ſupplicationi in eiſdem decre-

decretis inſertæ pro diſtributione quatuor Provincialatum ſitularium ad priſtiuam formam Conſtit. Urb. abrogata lege poſterius lata.

Reſpondetur affirmativè, benigne ſcilicet Sanctitatem Suam diſtributionem hujuſmodi in premium ceſſuram dignioribus Patribus S. Theologiæ Magiſtris, ob laborum, & meritorum præſtantiam, noviter indulſiſſe, ac demandare moderno Miniſtro Generali P. Magiſtro Jacobo Fabretto da Ravenna; & ſubinde ſucceſſoribus ſuis.

Dubium quartum circa ultimum; An Indultum ad favorem, & præmium Miniſtrorum Sancti Offitii veniat recipiendum ſub eodem titulo Decretorum, Deffinitorii Generalis, & prout ſonat obſervandum.

Reſpondetur, Indultum hujuſmodi occaſionatum dumtaxat fuiſſe ex decretis Deffinitoriis, & ad nutum Sac. Congregationis inſertum, ſubindeque à Sanctiſſimo comprobatum, ac confirmatum extitiſſe, idcircò plenam ſortiri debere executionem; Hoc tamen declarato quod ſi aliquos, poſt Provinciæ Paternitatem ex meritis adeptam, ad munus Inquiſitoris Generalis promoveri contingat, non illicò iſtos inter Patres Provinciæ naturales dignioris Ordinis connumerandos eſſe, ſed poſt lapſum tantùm ſui oneris ſexennium, & poſt litteras commendatitias à Sac. Congregatione Univerſalis Inquiſitionis, & litteras Patentes à Miniſtro Generalis Ordinis legitimè obtentas, itaut jus antianitatis reſpectu præcedentiæ, non à die promotionis ad Inquiſitoratum, ſed à die conceſſionis litterarum Patentium exordiri cenſeatur.

San-

SAnctiſſimus D. N. Alexander divina providentia Papa VII. facta ſibi relatione de præmiſſis declarationibus, necnon audita deſuper ſententia, & voto Eminentiſſimi Borromei Ordinis hujuſmodi apud hanc S. Sedem Protectoris, eaſdem declarationes tanquam ad tollendam ambiguitates, & dubia circa memoratorum decretorum nuper edit. obſervantiam inſurgere poſſint, congruas, & opotunas, benignè approbavit, ac propterea in calce ipſorum reſpectivè decretorum ad faciliorem, & clariorem eorum intelligentiam, & exequutionem deſcribi, & apponi mandavit. Romæ 13. Maij 1661.

M. Card. Ginettus.

Loco ✠ Sigilli.

E. Epiſcopus Camer. Secr.

CLEMENS PAPA X.
Ad Perpetuam rei memoriam.

EX iniuncto Nobis divinitus paſtoralis ſollicitudinis munere ſingularum merita æqua lance perpendentes, illorum, qui in Eccleſiæ, & Religionis obſequium operam, ſtudiumque ſuum laudabiliter conferunt, honorificentiæ libenter conſulimus, ſicut rationi conſentaneum eſſe arbitramur in Domino. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Magnus à Cantu Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum, quod in eodem Ordine reperiuntur Definitores perpetui qui Patres Provinciæ vocari ſolent in quinque ſpecies diſtincti, nempe aliqui propter geſtum in propria, vel aliena Provincia

vincia Provincialatus officium, alii quia Lecturam duodecim annorum ſpatio in regentiis, inter quas ſunt quæ primæ Claſſis vocantur, & Collegiis, vel Univerſitatibus Studii generalis exercuerint, alii ex eo quod verbum Dei eodem temporis ſpatio in pulpitis, ſeu Eccleſijs per decreta d. Ordinis præſcriptis prædicaverint, alii quia cùm in ſacra Theologia Magiſtri eſſent, per annos duodecim Magiſtri Novitiorum munere functi ſint, & reliqui ex decreto fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædeceſſoris noſtri, qui pariter Magiſterii in ſacra Theologia gradu decorati per duodecim annorum decurſum Inquiſitores hæreticæ pravitatis fuerint, ſeu partim Lecturam, ut ſupra, & partim Inquiſitionis officium exercuerint. Inter præfatos autem Definitores perpetuos, ſive Patres Provinciæ ea eſt differentia, quod qui propter geſtum Provincialatum tales ſunt, tametſi juvenes, cæteros Definitores perpetuos, ſeu Patres Provinciæ hujuſmodi antea longè inſtitutos, præcedant; Hæc verò differentia à dilectis pariter filiis Miniſtro Generali, ac Definitoribus Generalibus perpetuis, & Aſſiſtentibus dicti Ordinis maturè conſiderata, ſimulque perpenſis laboribus eorum, qui legunt, prædicant, Novitiorum inſtitutioni præſunt, & Tribunali Officii Inquiſitionis hæreticæ pravitatis inſerviunt, qui plerumque non provehuntur ad Provincialatum, ad quem ut plurimum promoventur eorum diſcipuli, aut alii meritis, & qualitate inferiores, qui ſubindè eos præcedunt non ſine eorum verecundia, & aliorum admiratione, ipſi Miniſter Generalis, ac Definitores Generales, & Aſſiſtentes, re cum dilecto filio noſtro Giberto S.R.E. Cardinale Borromæo nuncupato Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectore communicata, illoque aſſentiente cenſuerunt rem omnem ex noſtra, & hujus Sanctæ Sedis providentia ad æqualitatem fore redigendam, ne Fratres ejuſ-

ejuſdem Ordinis ad ſtudioſos labores reddantur ſegniores, ſed ad illos potius in Eccleſiæ obſequium, & dicti Ordinis decorem alacriter ſuſcipiendos, atque peragendos animentur. Quare dictus Ludovicus Procurator Generalis eorumdam Miniſtri Generalis, ac Definitorum Generalium, & Aſſiſtentium nomine Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Miniſtrum Generalem, ac Definitores Generales, & Aſſiſtentes, necnon Ludovicum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut de cætero omnes, & ſinguli Definitores perpetui Provinciarum dicti Ordinis modo, & forma præfatis poſt finitum lecturæ, ſeu prædicationis, vel Magiſterii Novitiorum, aut Inquiſitoratus tempus per Conſtitutionem ejuſdem Ordinis, ſeu præfatum Alexandri prædeceſſoris decretum reſpectivè præſcriptum, ab exiſtente pro tempore Miniſtro Generali Ordinis hujuſmodi per patentes ejus literas, cæteroqui canonicè hactenus inſtituti, & in futurum inſtituendi illico Exprovincialium præeminentiis, prærogativis, & præcedentiis fruantur, potiantur, & gaudeant in omnibus, & per omnia, ac ſine ulla prorſus differentia perinde, ac ſi Provincialatus munere functi fuiſſent, atque ita inter eos, & Ex provinciales præfatos ſervetur æqualitas, & quoad Ordinem præcedentiæ ſola prioritas, ſive antianitas Definitoratus, & Paternitatis Provinciæ attendatur, auctoritate Apoſtolica

ſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab illis reſpectivè inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboraris ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tamen præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die prima Decembris M. DC. LXXI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

I. G. Sluſius.

DE-

DECRETA

Capituli Generalis Ordinis Minorum S. Franciſci Conventualium Romæ celebrati in Feſto Pentecoſtes Anno 1689. Die 29. Menſis Maij à Sancta Sede Apoſtolica approbata, & Confirmata.

ALEXANDER PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ Solio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam nullo licèt meritorum noſtrorum ſuffragio conſtituti, ea quæ pro ſalubri eorum, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati ſunt, directione, ac fœlici gubernio providè, prudenterque conſtituta ſunt, ut firma ſemper, atque inviolabilia perſiſtant, Apoſtolici munimi. nis noſtri præſidio, cum id à nobis petitur, libenter roboramus. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius *Ioſeph Maria Bottari Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſcì Conventualium* nuncupatorum, quòd in Capitulo Generali dicti Ordinis menſe Majo proximè præterito in Alma Urbe noſtra celebrato, edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta tenoris, qui ſequitur, videlicet.

DECRETA noviter edita à Diffinitorio Generali in Capitulo Generali Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci Romæ celebrato ſub die 29. Maii 1689. in Conventu Sanctorum Duodecim Apoſtolorum.

I. Decernitur, & ſtatuitur, quod tam Regentes, quàm Lectores, Collegiales, & Studentes ſemper in propriis Gymnaſiis reſidere teneantur, nec umquam quacumque occaſione, ſeu prætextu ab ipſis ſtudiis, & lectionibus diſcedere, & deficere eis liceat abſque evidenti neceſ-

neceſſitate, ſeu legitima cauſa à ſolo Miniſtro Generali cognoſcenda, cui ſoli liceat concedere etiam per modicum tempus, donec tantùm urgeat neceſſitas extra propriam reſidentiam morari, & non alteri cujuſcunque gradus, & ſuperioritatis fuerint, excepto tamen tempore Quadrageſimæ, & illarum tantùm feriarum, quæ à Sac. Conſtitutionibus Ordinis conceduntur, qui ſecus fecerint in privationem ſuorum Officiorum, & Studiorum ipſo facto incurrant abſque alia declaratione; nec poſſint ſub eiſdem pœnis Provinciales Miniſtri, & Superiores Conventuum prædictos Regentes, Lectores, & Studentes quavis cauſa à reſidentia, & exercitiis ſcholaſticis diſtrahere, aut diſpenſare, immo ſuo muneri deficientes ſeverè corripere, & punire teneantur; ac etiam ſi correctionibus non paruerint à ſtudiis rejicere, Miniſtro tamen Generali conſulto.

II. Quod non promoveantur, nec acceptentur ad Paternitatem Provinciæ, ſive ex munere Regentiæ, ſive Prædicationis qui curſum non compleverint, à Sac. Conſt. Urb., & aliis Pontificiis Sanctionibus præſcriptum, & reſpectivè Decretis aliàs emanatis à Generali Diffinitorio, ita quòd ad eamdem Paternitatem Provinciæ obtinendam valeant ſuffragari ſolùm illæ Regentiæ, & Lecturæ, & ſic pariter illa exercitia Concionum Quadrageſimalium laudabiliter completa in illis tantùm Civitatibus, & locis, & per integrum tempus annorum, prout ab ipſis Conſtitutionibus, Decretis Pontificiis, ſeu aliis Generalis Diffinitorii præſcribitur, nec aliter liceat Miniſtro Generali pro tempore, ſeu per litteras patentales, ſeu quocunque alio modo Patres Provinciæ inſtituere, aut declarare; & quæcumque inſtitutio contra prædictas Sanctiones quomodolibet facta in poſterum invalida, & nulla ſit, & illegitimè inſtituti, etiam ſi à Diffinitorio Provinciæ acceptarentur totum ſit irritum,

& ina-

& inane, nec ullo Paternitatis Provinciæ titulo, aut privilegio gaudeat.

III. Miniſtri Provinciales quarumcunque Provinciarum, nec non Cuſtos S. Conventus Aſſiſienſis nullo modo ad habitum Religionis quemlibet alterius Provinciæ admittere audeant, niſi prius accedat conſenſus in ſcriptis, & beneplacitum Patris Provincialis nativæ Provinciæ, aliàs acceptatio nulla ſit, & invalida, & tranſgredientes privationem ſuorum Officiorum incurrant.

IV. Ad Lauream Magiſtralem nemo poſſit admitti, niſi juxta formam Conſtitutionum Ordinis prævio Collegio, ubi laudabiliter in omnibus ſcholaſticis exercitiis profecerit, publicas Theologicas Theſes egregiè ſubſtinendo, & privatis conferentiis in ſcholis, & lectionibus aſſiduè per totum triennium ſe exercendo; de quibus omnibus juratam fidem in ſcriptis Superiorum localium, & ſuorum Regentuum obtinere; qui Superiores, & Regentes cautè, & ſecundum conſcientiam procedant, & tales fides negligentibus, qui in ſtudiis non profecerint, denegare teneantur, ſub pœnis Miniſtri Generalis arbitrio reſervatis, etiam privationis Officiorum.

Ita pariter nemo valeat ad Collegia vocari, nec admitti, niſi prius publicè Theologiæ Theſes laudabiliter ſubſtinuerit, fidemque juratam Superiorum, & Regentuum illorum Studiorum ubi fuerint morati exhibeant, à Miniſtro Generali diligenter examinandam, ſine qua nequeat Generalis Miniſter ullum ad Collegium admittere, ſicut pariter neminem poſſit Collegialis gradu condecorare, niſi prius à pluribus Examinatoribus coram Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Protectore Ordinis, & ipſo Generali Miniſtro fuerit in tota Philoſophia, & ſaltem duobus Tractatibus Theologiæ diligenter examinatus, & tali gradu dignus judicatus, ipſo Ordinis

dinis Protectore conſulto, ſicut etiam nemo ex Ultramontanis, & Ultramarinis Provinciis ad Lauream magiſtralem poſſit admitti, niſi ſervata forma privilegiorum Summorum Pontificum prævio rigoroſo examine, & propriæ Provinciæ Diffinitorio annuente.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus *Ioſeph Maria Miniſter Generalis* decreta hujuſmodi quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret. Nos ſpecialem ipſi Joſepho Mariæ gratiam facere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiæ ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectũ præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, & audita ſuper præmiſſis Venerabilis fratris noſtri Flavii Epiſcopi Albanenſis S. R. E. Cardinalis Chiſii nuncupati memorati Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris relatione, Decreta præinſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus.

Decernentes præinſerta Decreta, ac eaſdem præſentes literas ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum

b Pala-

Palatii Apoſtolici Auditores judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus eſt dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad Verbum inſertis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Aprilis M. DC. XC. Pontificatus noſtri Anno primo.

I. F. Card. Albanus.

Circa

Circa Vigiliam S. Antonii, ex Lantuſca Theatrum Regularium editum Romæ 1669. pag. 349. n. 3.

QUia Fratres Minores Conventuales ex Conſtitutione Urbana tenentur peragere Vigiliam S. Antonii de Padua, & inſuper jejunare, oblata ab ipſis ſupplicatione Sacræ Ritum Congregationi quid agendum, quando præfata Vigilia occurrit in feſto Corporis Chriſti. Eadem Sacra Congregatio Reſpondit, hujuſmodi Jejunium feria 4. immediatè antecedente eſſe anticipandum, facta autem de prædictis Sanctiſſimo relatione, Sanctitas ſua annuit, ac præcitatos Fratres à præcepto, quo ipſi Urbana Conſtitutione jejunium prædictum patet iniunctum, abſolvit. Die 26. Maij 1659.

I. Epiſc. Sabin. Card. Sachettus.

Loco ✠ Sigilli

F. Maria Phæbeus S. Rit. Cong. Sec.

In Regeſto ejuſdem fol. 140.

Prò admiſſione Novitiorum ad habitum Religionis.

SUperior indutus ſuper pelliceo, & Stola progrediatur cum alijs Fratribus ad Altare majus , in cujus medio Novitio genuflexo dicat.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini

℞. Qui fecit Cœlum , & Terram.

℣. Dominus Vobiſcum

℞. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DEus qui à ſeculi vanitate converſos, ad bravium ſupernæ vocationis accendis, & renuntiantibus ſeculo manſiones paras in Cœlis, dilata cor hujus Famuli tui cœleſtibus donis, ut fraternæ nobiſcũ teneatur compagine charitatis, unanimis, conſtans, ſobrius, ſimplex, & quictus, regularia Sanctorum Patrum inſtituta cuſtodiat, & ad eum, quem (te inſpirante) perfectionis Spiritum concepit (te adiuvante) perveniat . Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Benedictio Veſtium.

℣. Sit nomen Domini benedictum

℞. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

℣. Domine exaudi orationem meam

℞. Et clamor meus ad te veniat

℣. Dominus Vobiſcum

℞. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DOmine Jeſu Chriſte, qui tegumen noſtræ mortalitatis induere dignatus es, obſecramus

mus immenſam tuæ largitatis abundantiam, ut hoc genus veſtimenti, quod Sancti Patres ad innocentiæ, & humilitatis inditium abrenuntiantes huic ſeculo, ferre ſanxerunt: ita bene ✠ dicere, & ſanctificare digneris, ut hic famulus tuus, qui ſanctę Religionis habitum piæ devotionis affectu aſſumere intendit, te intus veraciter induere mereatur. Qui vivis, & regnas in ſecula ſeculorum. Amen.

Benedictio Cinguli.

Oremus.

DEus, qui, ut ſervum redimeres, filium tuum per manus impiorum ligari voluiſti; bene ✠ dic, quæſumus, cingulum iſtud, & præſta, ut famulus tuus, qui eo velut ligamine pœnitentiali ſui corporis cingetur, cum vinculo quod aſſumit, perenniter perſeveret, tuiſque effectu ſemper obſequiis ſe alligatum eſſe cognoſcat. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Aſpergantur Veſtimenta aqua benedicta, deinde exuatur ſecularibus veſtibus Novitius dicendo.

EXuat te Dominus veterem hominem cum actibus ſuis. Amen.

Ad Caputium.

POnat Dominus in capite tuo Caputium ſalutis, ad expugnandas diabolicas fraudes. ✠

Præcingendo Cingulum.

PRæcingat te Dominus Cingulo puritatis, & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis,

ut maneat in te virtus continentiæ, & caſtitatis. Amen.

Deindè ei tribuatur candela accenſa.

ACcipe Frater chariſſime lumen Chriſti, in Signum immortalitatis tuæ, ut mortuus Mundo, Deo vivas; Exurge à mortuis, & illuminabit te Chriſtus. Amen.

℣. Salvum fac ſervum tuum

℟. Deus meus ſperantem in te

℣. Mitte ei Domine auxilium de Sancto

℟. Et de Sion tuere eum.

℣. Nihil proficiat inimicus in eo

℟. Et Filius iniquitatis non apponat nocere ei.

℣. Domine exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus Vobiſcum

℟. Et cum ſpirito tuo.

Oremus.

MAjeſtatem tuam Domine ſuppliciter exoramus, ut Famulum tuum, cui de tua gratia præſumentes, noſtræ Religionis habitum impoſuimus; digneris inter Diſcipulos tuos virtute ex alto induere, juſtitiæ lorica munire, & ſalutis protegere veſtimento; ut intercedente Beato Patre noſtro Franciſco Confeſſore tuo, ſub humilitatis veſte tibi perſeveranter deſerviens ad ſtolam immortalitatis, & gloriæ pervenire mereatur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Deinde cantetur.

Veni Creator Spiritus.

℣ Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.

℟ Et renovabis faciem Terræ

℣. Poſt partum Virgo inviolata permanſiſti

℟. Dei

℟. Dei Genitrix intercede prò nobis
℣. Ora prò nobis Beate Pater Franciſce
℟ Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti
℣. Dominus Vobiſcum
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui corda Fidelium Sancti Spiritus illuſtratione docuiſti: da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, & de ejus conſolatione gaudere.

COncede nos Famulos tuos, quæſumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis ſanitate gaudere, & glorioſa Beatæ Mariæ ſemper Virginis interceſſione à præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia.

DEus, qui Eccleſiam tuam B. Patris noſtri Franciſci meritis fœtu novæ prolis amplificas: tribue nobis ex ejus imitatione terrena deſpicere, & cœleſtium donorum ſemper participatione gaudere. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. Divinum auxilium maneat ſemper nobiſcum. Amen.

Tandem Novitio imponatur nomen alicuius Sancti; & benedicendo ipſum dicatur.

Dominus ſit ſemper tecum. Amen.

Modus emittendi Profeſſionem ad Religionem.

Qui profeſſionem emittere debet, flexis genibus ſe ſiſtat coram Superiore, & Cantores cantent Antiphonam.

O Patriarcha pauperum Franciſce tuis precibus auge tuorum numerum in charitate Chriſti, quos cancellatis manibus cæcutiens, ut moriens Jacob benedixiſti.

Quo finito Superior intonet Hymnum.

Veni Creator Spiritus &c.
℣. Emitte Spiritum tuum, & creabuntur
℟. Et renovabis faciem Terræ.

Oremus.

ACtiones noſtras, quæſumus Domine, aſpirando præveni, & adiuvando proſequere, ut cuncta noſtra oratio, & operatio à te ſemper incipiat, & per te cœpta finiatur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Expleta oratione profeſſionem emiſſurus accedat, & iunctas manus inter Superioris palmas ponat, & humiliter dicat omnia verba formulæ ut Profeſſionis, & infra.

Formula Profeſſionis emittendæ, poſt Decreta Sac. Congreg. ſuper ſtatu Regularium de mandato Innocentii P. P. X. nuper edita, adhibenda prò Clericis.

EGo Frater N. ..... voveo, & promitto Deo Omnipotenti, Beatæ Mariæ ſemper Virgini, Beato Franciſco, & omnibus Sanctis, & tibi

bi Pater toto tempore Vitæ meæ ſervare Regulam Fratrum minorum, per Dominum Papam Honorium confirmatam, & à Summis Pontificibus declaratam, juxta privilegia Ordinis Minorum Conventualium ab Apoſtolica ſede conceſſa, ſub exacta Vita Communi, ſervata forma Sacrorum Canonum, Concilii Tridentini, nec non Conſtitutionum Apoſtolicarum, & præcipuè Urbanarum, ac Statutorum prædicti Ordinis, vivendo in obedientia, ſine proprio, & in caſtitate.

Deindè Superior dicat.

ET ego, ſi hæc obſervaveris, ex parte Dei Omnipotentis, promitto tibi Vitam æternam. Amen.

Prò Laicis.

IO Frate N.... faccio voto, e prometto à Dio Onnipotente, & Alla Beata Maria ſempre Vergine, al Beato Franceſco, & à tutti i Santi, & à te Padre tutto il tempo della Vita mia oſſervare la Regola de' Frati Minori, per il Signor Papa Honorio confermata, e da molti Sommi Pontefici dichiarata, ſecondo i Privilegi conceſſi all' Ordine de' Minori Conventuali dalla Santa Sede Apoſtolica, ſotto l' eſatta Vita Commune, oſſervata la forma de' Sagri Canoni, del Concilio di Trento, e delle Conſtitutioni Apoſtoliche, principalmente Urbane, e degli Statuti del predetto Ordine, vivendo in obedienza, ſenza proprio, & in caſtità.

Il Superiore Soggionga.

ET io, ſe oſſervarai queſte coſe, da parte di Dio ti prometto la Vita Eterna.

Completa Profeſſionis forma Cantores intonent Pſalmum.

Ecce quam bonum, & quam jucundum: habitare Fratres in unum.

Sicut Unguentum in capite: quod deſcendit in barbam, barbam Aaron.

Quod deſcendit in oram veſtimenti ejus: ſicut ros Hermon, qui deſcendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem: & Vitam uſque in ſæculum.

Gloria Patri &c.

℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

℟. A templo Sancto tuo, quod eſt in Hieruſalem.

Oremus.

Deus, qui corda Fidelium Sancti Spiritus &c.

Deus, qui per æternum Filium tuum cuncta creaſti, & Mundum peccatis inveteratum per myſterium Incarnationis ejus renovare dignatus es, Te ſupplices exoramus, ut ſupra hunc Famulum tuum, qui hodiè in Sancto Templo tuo Mundo renuntiavit, & tibi perpetuò ſervire decrevit, gratia tua deſcendat, & uſque in finem perſeveret. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Oremus.

Domine Jeſu Chriſte, qui es via, ſine qua nemo vadit ad Patrem, quæſumus clementiam tuam, ut hic Famulus tuus à carnalibus deſiderijs abſtractus; à Te incipiat, per Te proficiat, & in Te perficiat, omne deſiderium ſuum,

ſuum, qui vivis, & regnas cum Deo Patre, &c.

His peractis exultent Cantico.

Te Deum Laudamus &c.

Interim Magiſter Novitiorum conducat Profeſſum ad Fratres ſalutandos gradatim.

Finito Hymno. Te Deum *Dicat Superior*.

℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in Nobis
℞. A templo Sancto tuo, quod eſt in Hieruſalem.
℣. Ora prò nobis Sancta Dei Genitrix
℞. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.
℣. Ora prò nobis B. Pater Franciſce
℞. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

Oremus.

ADſit nobis, quæſumus Domine, virtus Spiritus Sancti, quæ & corde noſtra clementer expurgat, & ab omnibus tueatur adverſis. Concede, nos Famulos tuos &c. *ut ſupra*. Deus qui Eccleſiam tuam B. Franciſci &c. *ut ſupra*.

Me-

ECcè quam clara eſt, & quæ nunquam marceſcit Sapientia, & facilè videtur ab iis qui quærunt eam, & invenitur ab iis, qui diligunt illam; & quia tu eam à juventute queſiviſti amator factus illius, ideo ejus nomine auctoritate Apoſtolica tibi conceſſa, & mihi ſpecialiter commiſſa te Doctorem, & Magiſtrum in Sacra Theologia, & artibus creo, facio, & inſtituo, cum omnibus honoribus, gradibus, facultatibus, dignitatibus, & præeminentiis, quibus Magiſtri, & Sacræ Theologiæ Doctores in quibuſcumque Orbis Gymnaſijs, & à quibuſcumque ordinis noſtri Generalibus rite, & recte inſtituti, creati, & Doctoratus inſigniis decorati ſunt, potiri, uti, & gaudere de jure, vel approbata, ſeu laudabili conſuetudine ſolent, & poſſunt. Et ſic creatum, inſtitutum, & inſignitum volumus, & declaramus præſenti Signo ✠ Sanctæ Crucis.

Hic eſt emittenda Profeſſio.

Ad Anulum in digito anulari ſiniſtræ manus.

ANulum Aureum Sapientiæ nomine tibi trado, ut eam in ſponſam accipias, & quam immaculatam accipis, perpetuo cum ſpe immortalitatis conſerves.

Ad librum clauſum.

LIbrum Sacroſanctæ Theologiæ tibi trado abditum primo, ut ſcias non eſſe tibi impune permiſſum, ex tuo capite, cum ſacroſancta Theologia vagari. Sed ea tantum à te meditanda doceri, teneri, credi, & prædicari debere quæ veritati Catholicæ fuerint conſona.

Ad a-

Adaperiatur liber.

DE hinc apertum tibi trado, ut quod gratis accepiſti ſine invidia communices, & nunquam erubeſcas Evangelium Dei, quod eſt in ſalutem omni credenti.

Ad Biretum.

IMponitur tibi Biretum Nigrum Signo Sanctæ Crucis ornatum quod fuit Judeis quidem ſcandalum, gentibus ſtultitia; Nobis verò jugum ſuave, & onus leve, ut ſit tibi in ſignum honoris, præeminentiæ, auctoritatis, & dignitatis, quò intelligaſte ad ſacroſanctæ Eccleſiæ ædificationem, & fidei incrementa decorari.

Ad oſculum pacis.

OSculo pacis ſapientiæ nomine te amplector, deoſculor, atque benedico, ſiſque ſemper benedictus, & det tibi Deus de rore Cœli, ideſt Spiritus Sancti, & de pinguedine terræ, ideſt Creaturarum ſcientiæ abundantiam, & mittat Deus de Celo Sancto ſuo, & à ſede magnitudinis ſuæ Sapientiam, ut tecum ſit, tecumque feliciter laboret.

Ad Cathedram.

CAthedram Magiſtralem aſcendito, & in medio Doctorum ſedeto, habetoque facultatem legendi, exponendi, & Sacros Codices interpretandi tamquam Magiſter, & Doctor, numquam tamen ab Eccleſia Catholica diſcedito.

Agan-

Agantur demum gratiarum actiones, & & cantetur.

Te Deum laudamus.

Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.
A' templo Sancto tuo quod eſt in Hieruſalem.
Poſt partum Virgo inviolata permanſiſti.
Dei Genetrix intercede pro nobis.
Ora prò nobis Beate Pater Franciſce.
Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

Oremus.

Adſit nobis, quæſumus Domine, virtus Spiritus Sancti; quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab omnibus tueatur adverſis. Per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Oremus.

Concede nos famulos tuos quæſumus Domine Deus perpetua mentis, & corporis ſanitate gaudere, & glorioſa beatæ Mariæ ſemper Virginis interceſſione, à præſenti liberari triſtitia, & Æterna perfrui lætitia. Per Dominnm &c.

Oremus.

Deus qui Eccleſiam tuam beati Franciſci meritis, fœtu novæ prolis amplificas; tribue nobis ex ejus imitatione terrena deſpicere, & cœleſtium donorum ſemper participatione gaudere. Per Chriſtum Dominum noſtrum &c.
Dominus Vobiſcum
Et cum Spiritu tuo
Benedicamus Domino
Benedicat vos omnipotens Deus Pater, & filius, & Spiritus Sanctus.

Pro

Pro admiſſione Sororum Tertii Ordinis ad habitum Religionis .

Superior , ſeu Viſitator indutus ſuper pelliceo , & ſtola progrediatur cum aliis Fratribus ad Altare maius , in cuius medio Sorore genuflexo , dicat .

Adiutorium noſtrum in nomine Domini
Qui fecit Cœlum , & Terram .
Sit nomen Domini benedictum ,
Ex hoc nunc , & uſque in ſeculum
Domine exaudi Orationem meam ,
Et clamor meus ad te veniat .
Dominus Vobiſcum ,
Et cum Spiritu tuo .

Oremus .

OMnipotens Sempiterne Deus , qui propter tuam ſolitam bonitatem , & per mortem Unigeniti Filii tui Domini noſtri Jeſu Chriſti mundum fractum reſtaurare miſericorditer dignatus es , ut à morte perpetua nos liberares , & ad gaudia perduceres Paradiſi ; reſpice humiliter quæſumus , pietatis tuæ oculo præſentem , & devotam familiam tuam hic hodiè in tuo nomine congregatam , cujus famulus tuus Beatus Franciſcus , ut tibi augeatur credentium numerus , extitit Inſtitutor , ut eam ſuprà firmam petram , quæ Chriſtus eſt , taliter ſemper fundes , ut ab omnibus turbationibus Mundi , carnis , & Diaboli ſit ſecura , & incedens per tuorum ſemitam mandatorum , poſt ergaſtulum præſentis vitæ , meritis Filii tui acerbiſſimæ Paſſionis , & intemeratæ ejus Virginis glorioſæ , & Beati Patris noſtri Franciſci , tuorumque omnium Sanctorum gaudia vera poſſideat . Qui vivis , & regnas in ſæcula ſæculorum .

Deinde

Deinde benedicuntur Veſtes.

Oremus.

DOmine Jeſu Chriſte, qui tegumen noſtræ immortalitatis inducere dignatus es, quiquè glorioſum Confeſſorem tuum Patrem noſtrum Beatum Franciſcum tres Ordines inſtituere ſalubriter inſpiraſti, ac operis tui Vicarios, Summos Eccleſiæ tuæ Pontifices, ipſos approbare feciſti, immenſæ tuæ Clementiæ largitatem ſuppliciter exoramus, ut hæc indumenta, quæ idem Beatus Franciſcus, ad innocentiæ, mortificationis, & honeſtatis inditium, ac pro valida contrà ſeculum, Carnem, & Dæmones armatura commilitones ſuos fratres de pœnitentia in Tertio Ordine portare decrevit; ità benedicere, ✠ & ſanctificare digneris, ut hæc famula tua. N. ea devotè recipiens, Te intrà ſe taliter induat, quod ſicut virtuoſam, humilemque vitam indumenta ipſa prætendunt, ſic etiam quolibet vitio, Te juvante, ſubacto, veraciter corde, ore, & opere vivere mereatur; ut à Te nunquam nullis tentationibus valeat ſeparari. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, &c.

Benedictio Cinguli.

DEus, qui ut ſervum redimeres, Filium tuum per manus impiorum ligari voluiſti; Benedic ✠ quæſumus, Cingulum iſtud, & præſta, ut Famula tua, quæ eo, velut ligamine pœnitentiali ſui Corporis cingetur, vinculorum ejuſdem Domini noſtri Jeſu Chriſti perpetuò memor exiſtat, & in Ordine, quem aſſumit perenniter perſeveret, tuiſque cum effectu ſemper obſequiis ſe alligatam eſſe cognoſcat. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Deinde

Deinde aſpergantur Aqua benedicta Veſtes, & dum à Choro cantatur Veni Creator Spiritus, exuatur exuviis ſecularibus Soror, interim dicatur à Superiore, &c.

EXuat te Dominus veterem hominem cum actibus ſuis, & eripiat de Corde tuo ſeculi pompas, quibus abrenunciaſti, dum Baptiſmum ſuſcepiſti. Amen.

Dum induitur Tunica dicatur.

INduat te Dominus novum hominem, qui ſecundum Deum creatus eſt in juſtitia, & Sanctitate Veritatis. Amen.

Dum Cingulo præcingitur, dicatur.

PRæcingat te Dominus cingulo puritatis, & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis, ut maneat in te virtus continentiæ, & caſtitatis. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Dum imponitur Velum.

OPeriant crinem tuum modeſtia, ſobrietas, & continentia, ut virtutum accincta comitatu, purpureo Dominici ſanguinis redempta velamine, mortificationem Domini noſtri Jeſu Chriſti in carne tua circumferas. Amen.

Dum præbetur mantum.

DOmine Jeſu Chriſte, qui dixiſti jugum meum ſuave eſt, & onus meum leve: præſta, quæſumus, ut hæc Ancilla tua, ſic iſtud portare valeat, ut poſſit conſequi tuam gratiam in præſenti, & gloriam in futuro. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Dum

Dum porrigitur Candela, dicatur.

ACcipe, ſoror Chariſſima, lumen Chriſti, in ſignum immortalitatis, ut mortua mundo, Deo vivas. Exurge à mortuis, & illuminabit te Chriſtus. Amen.

Poſtea ab Hebdomadario recitentur ſequentes Verſiculi.

℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis
℟. A templo ſancto tuo, quod eſt in Hyeruſalē.
℣. Ora pro nobis Sancta Dei Genetrix.
℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.
℣. Salvam fac Famulam tuam.
℟. Deus meus ſperantem in te.
℣. Mitte ei Domine auxilium de Sancto.
℟. Et de Sion tuere eam.
℣. Nihil proficiat inimicus in ea.
℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.
℣. Domine exaudi Orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus Vobiſcum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illuſtratione docuiſti; da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, & de ejus ſemper conſolatione gaudere.

COncede nos famulos tuos, quæſumus Domine Deus, perpetua mentis, & Corporis ſanitate gaudere, & glorioſæ Beatæ Mariæ ſemper Virginis interceſſione à præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia.

DEus, qui Eccleſiam tuam Beati Franciſci meritis, fœtu novæ prolis amplificas; tribue nobis, ex ejus imitatione terrena deſpicere, & cœle-

cœleſtium donorum ſemper participatione gaudere.

DEus tuorum Corda fidelium miſerator illuſtra, & Beatæ Heliſabeth precibus glorioſis, fac nos proſpera mundi deſpicere; & cœleſti ſemper conſolatione gaudere.

DEus Miſericordiæ, Deus pietatis, Deus, à quo bona cuncta procedunt, ſine quo nihil Sanctum inchoatur, nihilque perficitur precibus noſtris benignus aſſiſte, tuæ pietatis aures adhibendo, & hanc Famulam tuam, cui in tuo Sancto nomine Sacræ pœnitentiæ habitum impoſuimus, ab omnibus periculis Mentis, & Corporis tua protectione defende, & concede ei, in Sancto propoſito, ac Ordinis obſervantia, quam aſſumpſit, devotè perſiſtere, & ad finem uſque perſeverare, ut peccatorum ſuorum remiſſione percepta, ad conſortium Electorum tuorum, perenniter regnatura, tandem pertingere mereatur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

P. M. DOMINICUS-ANDREAS BURGHESIUS, UNIVERSI ORDINIS MINORUM CONVENTUALIUM S. FRANCISCI MINISTER GENERALIS LXXX.

DECRETA

Venerabilis Definitorii Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium Romæ anno 1713. congregati, edita SS. Domini Noſtri Clementis Divina Providentia Papæ XI. Auctoritate,

Qui die XI. Menſis Aprilis ejuſdem anni, dato Apoſtolico Reſcripto benignè indulſit, ut apud Provinciales, ac Definitores à Miniſtro Generali ſpecialitèr convocatos ea ipſa reſideret integra, ac plenaria facultas, quæ ab Ordinis noſtri Conſtitutionibus Definitorio Capituli Generalis conceditur ad ea providenda, ac de novo decernenda, quæ ad majorem Dei gloriam, & Regularis Diſciplinæ exactiorem obſervantiam, atque incrementum ſalubritèr in Domino videbuntur expedire.

Definitorii Præſide Reverendiſſimo P. Magiſtro Dominico Andrea Burgheſio Miniſtro Generali.

I. Quamquàm Ordinis Noſtri Conſtitutiones diſponant, ut Novitiorum Magiſtri eorumdem Sacramentales Confeſſiones audiant, tamèn cum id quandoquè in Animarum periculum vergat, ac Conſcientiarum nitori,

 & tran-

& tranquillitati officere poſſit, hujuſmodi diſpoſitio, ut præfata vitentur incommoda, omninò abroganda cenſetur. Quarè Venerabile Definitorium jure optimo decernit, ut imposterùm Novitiorum Confeſſiones non ipſe Magiſter, ſed alius (ut etiam regulariter fieri ſolet) ſpectatæ vitæ, probatæque doctrinæ Religioſus excipiat, qui à Miniſtro Generali, aut Provinciali, de conſenſu tamen Generalis ad id muneris deputetur.

II. In iiſdem etiam Conſtitutionibus Noſtris præſcriptum legitur, ut quoties aliquos in Filios Conventuum aggregari contingant, Fratres quoquè Laici, eorumdem Conventuum Filii cum cœteris ſuffragium ferant. Verum quia (ut experimento compertum eſt) quandoquè plurima, eaque non levia exindè ſequuntur incommoda; nam ubi multus eſt Fratrum Converſorum, ſeù Laicorum numerus, uti eſt in Conventibus inſignioribus, invicèm ferè omnes, aùt in factiones concordes coeunt, aut ab optimorum Sententia diſcedunt, & aggregationes prædictas, vel impediunt, vel perturbant; hac de cauſa Venerabile Definitorium, non ſolum in allegatis aggregationibus, & Novitiorum acceptationibus, verùm etiam in Diſcretorum Electionibus cenſuit ſervandum eſſe Decretum Capituli Generalis 1635. quòd ſic habet: *At quoniam in Conventibus majoribus ex hujuſmodi Converſorum, quià multi in numero reperiuntur, ſuffragiis, acta plublica plerum-*

rumque intervertuntur, decernitur, ut in dictis Conventibus nullus Converſus, ſeù Laicus in actionibus publicis, aut privatis ſuffragium ferat, niſi in ætate habeat annos 40. & in Profeſſione regulari 15.

III. Cùm abuſus irrepſerit, ut in aliquibus Conventibus, & præſertim de Menſa Generalis nuncupatis cuilibet Definitori perpetuo proprius aſſignetur Laicus pro Socio, & ob hujuſmodi abuſum prædicti Conventus plura incommoda patiantur, nedùm ob exceſſum Familiæ, & expenſarum, ſed etiam ob defectum Sacerdotum, qui in majori numero adeſſent, ſi Laicorum numerus minueretur, ideò ut hujuſmodi inconvenienti apponatur remedium, Venerabile Definitorium ſtatuit, ut unus Frater Laicus inſerviat duobus ſaltem Patribus, & inſuper exerceat aliquod Conventus Officium. Id verò in omnibus hujuſmodi Conventibus ſervari mandavit, excepto tamen Conventu Sanctorum XII. Apoſtolorum de Urbe cujus diſpoſitionem remiſit arbitrio, & prudentiæ Miniſtri Generalis.

IV. Cùm in dies magis appareat utilitas, quæ à Lecturæ Moralis exercitio provenit, ideò Venerabile Definitorium cenſet, confirmandum eſſe, & reipſa confirmat Decretum Capituli Generalis anni 1707. quod nempè Miniſtri Provinciales in ſingulis ſuarum Provinciarum Conventibus deputent aliquem Religioſum pietate, & doctrina præditum, qui Feriâ ſecunda, quarta, & ſexta unum Conſcientiæ Caſum in publico

Refectionis loco proponat, quem ſinguli Sacerdotes juxtà probatorum Doctorum ſententiam pauciſſimis verbis, & ſine ulla diſputationis contentione expendant: ac ultimo loco accedat reſolutio clara etiam in lingua vernacula ipſius Religioſi ad hoc deputati, In Collegiis verò, aliiſque Gymnaſiis primæ, & ſecundæ Claſſis inſtituatur in Lectorem Moralem aliquis in Sacra Theologia Magiſter, qui ultrà trium Caſuum propoſitionem, & reſolutionem Feria ſecunda, quarta, ſexta in refectionis loco, ut ſuprà dictum eſt, peragendam, aliis inſuper tribus hebdomadæ diebus, nimirùm Feria tertia, quinta, & Sabatho in Schola, ſivè in alio publico loco Theologiam moralem poſt Veſperas proponere, & explicare teneatur. Inſupèr Venerabile Definitorium decernit, ut hujuſmodi Lectores ſuum munus per quindecim integros annos exercentes, & caſus propoſitos, & reſolutos, in libro ad hunc finem parato diſtinctè, & clarè tranſcribentes, prædicto tempore expleto, Paternitatis Provinciæ gradum non conſequantur, niſi priùs viſo, & examinato prædicto Caſuum Conſcientiæ libro à Miniſtro Generali, vel ab alio, cui id idem commiſerit; nam niſi ſecundum haſce leges ſuprà præſcriptas munus Lecturæ moralis Theologiæ adamuſſim, & laudabiliter per quindecim annos impleverint Lectores hujuſmodi, Paternitatis Provinciæ gradum nullo modo conſequi poterunt.

V. Ut tùm in Regentum, tùm Lectorum negligentia, quæ in quibuſdam nimia ali-

aliquando comperitur opportunum habeat monitorem, correctoremque, decernit Venerabile Definitorium, ut in unoquoque Noſtri Ordinis, ſivè Collegio, ſivè Gymnaſio, etiam tertię Claſſis Religioſus aliquis deputentur in Sacra Theologia Magiſter probitate, & doctrina pręcellens Studiorum Præfecti titulo donandus, cujus præcipuè partes ſint, & Studentes omnes Baccalaureos, ſivè Collegiales, & Regentes etiam ipſos, Lectoreſque quoſcunque monere, ad ſua munia exactiſſimè obeunda extimulare, ac ſecundum ea, quæ à Conſtitutionibus noſtris, & à Miniſtro Generali pro tempore præſcribuntur, omnes, & ſingulos coercere, & in Officio çontinere.

VI. Ut recta methodo, atque uniformi via in omnibus Religionis Noſtræ Gymnaſiis Sacræ Theologiæ prælectiones optimè procedant, opportunè ſatis ſtatuendum cenſet Venerabile Definitorium, ut in ſingulis Ordinis Noſtri Scholis iidem omninò ſingulis annis à Patribus Regentibus explicentur Sacræ Theologiæ Tractatus ſecundum eorumdem Tractatuum numerum, ac peculiarem Quæſtionum habendarum deſignationem à Miniſtro Generali quotannis faciendam, id enim indè naſcitur emolumenti, ut facilè compleatur Theologicus curſus; & ſi aliquandò aut Regentes, aut Studentes de uno in aliud Gymnaſium juſtis de cauſis transferri contingat, eadem Studiorum ſeries non interrupta omni in loco ſervetur.

VII. Quoniam in ſingulis ſtudiorum generibus, plurimum utilitatis confert tum aſſidua, tum publica exercitatio, jure optimo decernitur, ut tum Clerici Profeſſi in ſecundis Seminariis degentes, tùm Studentes omnes Gymnaſiorum ſecundæ, & primæ Claſſis, ad ea excolenda, quæ in Scholis privatim didicerunt, Theſes ex iiſdem Tractatibus, quibus infrà annum operam naverint, deſumptas ſingulis annis publicè propugnent: Et ne hujuſmodi exercitatio, obtenta expenſarum ſpecie à pauperibus Studentibus negligatur, diſtrictè præcipitur, ut unico tantum chartæ folio, ſinè phaleris, vaniſque ornamentis, ac figuris Theſes propugnandæ ſimplici charactere typis imprimendæ tradantur, quod quidem perquam minimo impendio, præſertim inter multos æquè diſtributo ſatis commodè perfici poterit. Tandem, ut præmiſſorum, aliorumque Decretorum ad litterarium profectum pertinentium firma habenda ſit ratio, Venerabile Definitorium ſeriò injungit, & Regentibus, & Studiorum Præfectis, ut de moribus, deque idoneitate, ac diligentia ſingulorum Studentium, ac de propugnatis per eos Theſibus Miniſtrum Generalem ſaltem quotannis, certiorem faciant.

VIII. Si quandò à Venerabili Definitorio Generali in Capitulis, aut Congregationibus Generalibus expediens judicatum fuerit pro Studiorum incremento, ac majori Studentium Clericorum profectu, ut aliqui

qui Regentes , aut Lectores doctiores, diligentioreſque, completo Triennio in aliqua tertia Claſſe , aut ſecundo Seminario, ibidem pergant legere , & munus Regentis proſequi in eodem , aut alio conſimili ſecundo Seminario ; in hoc caſu Venerabile Definitorium decrevit , ut ſecundum Triennium hujuſmodi Regentibus valeat pro ſecunda , & tertium Triennium pro prima Claſſe . Nam ab hujuſmodi Lectoribus , qui primis Clericorum Inſtitutionibus mirificè ſe ſe accommodare ſciunt , mirum , quantum emolumenti , & pietatis , & doctrinæ certocertiùs eventurum ſperat Seraphica noſtra Religio Quarè præfatæ diſpenſationis gratiam ii dumtaxat Regentes tertiæ Claſſis ſibi promittant, qui à Miniſtro Generali, & Venerabili Definitorio in Clericorum Inſtructione optimè ſe geſſiſſe agnoſcentur , ac Diſcipulos probos , & doctos ad Superiora Gymnaſia , & Collegia decoranda in anteceſſum inſtituiſſe .

IX. Cenſuit inſuper Venerabile Definitorium expediens eſſe pro incremento Studiorum , ut Concurſus, & examen Studentium Baccalaureorum ad Collegia Religionis convocentur ſingulis trienniis. Hac tamen lege, ut ſi non tot inveniantur idonei , ut numerum præſcriptum nonaginta ſex exhauriant , tot ſeligantur , quot idonei reperti fuerint , & Collegialium numerus ſecundum idoneitatem menſuretur . Potiſſima verò ratio , cur ſingulis

Trienniis priſtino more inſtituendum ſit examen pro admittendis in Collegia Baccalaureis ea viſa eſt, ne ſcilicet Studentium, (ut experientia hactenùs cõſtitit) protracta in lungum ſpe præmii ità ingenii ardor deferveſcat, ac paulatim langueſcat induſtria, ut torpori, atque otio indè aſſueti, tardiores ad munia peragenda effecti, ac liberioris vitæ genus nacti, difficultèr poſtea in Officio, ac diſciplina contineri poſſint. Nec Decreto illo ab Eminentiſſimo Cardinali Colloredo olim lato, ut videlicèt tertia pars Collegialium minùs idoneorum (dilata ad aliud Triennium laurea) in Collegiis maneret, huic malo, ac Studiorum utilitati ſatis proviſum fuiſſe compertum eſt; nam, & hujuſmodi Collegiales in Collegio relicti diſciplinam, ac Studium, ut plurimùm negligent; & Regentes, ſi illi ſoli in Collegiis maneant, ab honeſto, neceſſarioque labore publicis Theſibus præſidendi toto illo Triennio ceſſabunt. Tum ſi, illis in Collegio relictis, novi per novum concurſum adjungantur Collegiales, maxima indè orietur, & Studentium, & Studiorum confuſio.

X. Cum multiplex ſuprà modum Seminariorum numerus, in quibus Clerici profeſſi in modico numero ali, & inſtrui ſolent, in cauſa eſſe videatur, cur magnopere curanda, tùm in litteris, tùm in pietate Adoleſcentium inſtructio non minimum detrimentum patiatur, ſtatuit Venerabile Definitorium, ut Seminaria prædicta

dicta ad pauciorem numerum reducantur juxtà noſtrarum Conſtitutionum Urbanarum, & Innocentii X. Decreta :, Statuit inſuper, ut pro Clericis, qui hac de cauſa in majori numero in hujuſmodi Seminariis alendi erunt reliqui Provinciȩ Conventus pinguiores, illi præſertim, undè Seminaria amovebuntur, congrua ſubſidia ſubminiſtrent. Loca verò, & modum alendi prædictos Clericos Miniſter Generalis cum Provincialibus reſpectivè ſtabiliat, ac deſignet. Quod ſi opus fuerit loca pro Novitiis, ſeù Novitiatibus aſſignata permutare in loca ſecundi Seminarii pro Clericis Profeſſis, neceſſaria facultas à Sacra Congregatione ſuper Diſciplina regulari humilitèr poſtuletur.

XI. Quia noſtri Ordinis Eccleſiæ, ut plurimùm Confeſſariorum penuria laborant, vel ob Fratrum incuriam, aut imperitiam, vel ob aliam quamcumque Cauſam cum maximo Animarum noſtrarum, ac aliorum detrimento, ac pari Religionis damno, & dedecore; ideò Venerabile Definitorum neceſſarium eſſe cenſuit confirmare, aliiſque pœnis munire Decretum, quod hac de re æditum fuit in Capitulo Generali Aſſiſii celebrato anno 1707. quod ſic habet: *Nullus impoſterùm eligatur in Patrem alicujus Conventus, niſi priùs ab Epiſcopo Diœceſano ad utriuſque Sexus Confeſſiones audiendas admiſſus fuerit, & in eodem Conventu priùs ſaltem per integrum annum Confeſſiones audierit, & actu audiat, cum*

ad Paternitatem eligitur, ſub pœna nullitatis electionis ipſo facto, ſi aliter fiat. Inſuper nemo Paternitatis alicujus Conventus privilegio ullatenùs gaudere poſſit, ſi ab exercitio audiendi Confeſſiones ceſſare audeat, aut notabiliter deficiens fuerit, niſi ex legitima cauſa à Miniſtro Generali agnoſcenda diſpenſationem in ſcriptis obtineat.

XII. Nomine Patrum, & Fratrum Sacri Conventus Aſſiſii Venerabili Definitorio exhibita eſt poſtulatio, ut eidem Sacro Conventui aliqua ſubſidia providere, & procurare dignaretur ad ſublevandas prædicti Conventus neceſſitates, præſertim pro reparandis ædificiis, quæ ruinam minantur multis in locis, ut patet ex Viſitatione diligentèr ibi peracta. Hinc idem Venerabile Definitorium Expoſitorum veritate perſpecta, decrevit, ut Miniſter Generalis ſcribat ad omnes Miniſtros Provinciales, eoſque extimulet, immò ſeriò eiſdem præcipiat, ut prædicto Sacro Conventui, in quo Corpus Seraphici Patris noſtri Franciſci requieſcit, opportuna ſubſidia præbeant, juxtà modum, qui ipſis facilior, & paratior viſus fuerit. Eleemoſinæ autem collectæ in Capſula huic tantum uſui deſtinata aſſerventur in prædicto Sacro Conventu, & non applicentur ſinè expreſſa Miniſtri Generalis licentia. Capſula verò hujuſmodi claudatur in Arca Ærarii, ubi aliæ Patrum, & Fratrum, ac ejuſdem Sacri Conventus Eleemoſinæ ſervantur.

CA-

CATALOGUS

Miniſtrorum Generalium noſtri Ordinis ab ejus prima inſtitutione ad annum 1715.

SEraphicus Pater D. Franciſcus Inſtitutor, & Patriarcha Ordini prædicto præfuit ab Anno 1210., quando Minorum Regula fuit confirmata prima vice in Concilio Lateranenſi, ad 1226, quo anno ad Cœleſtem Patriam transvolavit. Vivente S. Patriarcha Religionem rexit etiam Beatus Petrus Cataneus ſub titulo Vicarii Generalis.

1. Fr. Elias Cortonenſis, Vir admodum prudens, ac doctus poſt mortem S. Patris, eoque jubente Ordinem rexit cum titulo Vicarii Generalis. Deindè Romæ convocato primo Capitulo 6. Junii 1227. Præſide Summo Pontifice Gregorio IX. idem Fr. Elias electus fuit comunibus Votis in Miniſtrum Generalem.

2. Beatus Fr. Joannes Parenti à Carminiano electus in Capitulo Romæ celebrato anno 1230. Præſide eodem Gregorio IX. Abſoluto autem ſexennio iterum convocatum fuit Capitulum

Romæ 17. Maii 1236. ubi electus fuit in Miniſtrum Generalem Fr. Elias, qui munus exercuit per biennium, & ultrà.

3. Fr. Albertus de Piſis, electus Romæ in Capitulo celebrato 15. Maii 1239. Præſidente Gregorio IX. & obiit anno eodem.

4. Fr. Haymon Anglus egregius Doctor, electus Romæ Præſide eodem Gregorio IX. præcitato anno 1239. die prima Novembris, obiit Ananiæ poſtquam Ordinem rexerat ferè per annos quinque.

5. Fr. Creſcentius ab Aſio Picænus, Vir celebris, electus Genuæ 1244. & gubernavit per quatriennium.

6. Beatus Fr. Joannes Parmenſis, electus Avenione, Capituli Præſide Innocentio IV. die 4. Junii 1247. Min. Generalis per annos octo, deindè muneri voluntariè ceſſit. Sub hoc Pontifice Innocentio IV. Ordini noſtro Minorum impoſitum fuit cognomentum Conventualium.

7. Sanctus Fr. Bonaventura Fidantius à Balneo Regio, electus Romæ 2. Februarii An. 1256. Religioni præfuit per annos 18. Præſcripſit formam Habitus, quo nunc utuntur Fratres Ordinis noſtri, eumque ampliavit anno 1260. ex Ciacconio, & Rodulpho. Item totum Ordinem in Provincias, & Cuſtodias diviſit. A Gregorio X.

crea-

creatus Epiſcopus Cardinalis Albanenſis. A' Sixto IV. inter Sanctos, & à Sixto V. inter S. R. E. Doctores relatus fuit.

8. Fr. Hieronymus de Aſculo Picænus, Doctor egregius, qui Grecos Schiſmaticos ad concordiam revocavit, & ad Concilium Lugdunenſe adduxit, electus fuit Lugduni anno 1274. Quo in munere permanſit per annos quinque, creatus Cardinalis, & tandèm Summus Pontifex ſub nomine Nicolai IV.

9. Fr. Bonagratia de S. Joanne in Perſiceto Diœceſis Bononienſis, qui paritèr pro Eccleſia Dei maximè elaboravit, electus Aſſiſii anno 1279.

10. Fr. Arlottus de Prato Etruſcus, electus Mediolani 1285. poſt Menſes undecim è vivis deceſſit.

11. Fr. Matthæus de Aquaſparta celeberrimus Doctor, electus fuit in Monte Peſulano in Gallia anno 1287., poſt annum cum dimidio creatus fuit Cardinalis à Nicolao IV.

12. Fr. Raymundus Gaufridus Gallus, Doctor Pariſienſis, electus Reate anno 1289. in Capitulo Generali, cui præfuit Nicolaus IV. una cum Fratre Bentivenga, & Matthæo de Aquaſparta Cardinalibus ejuſdem Ordinis, præſentibus Carolo Secundo Rege Siciliæ, ac Maria ejus Uxore.

Fr. Joannes Minius de Murro propè

Mace-

Maceratam Picenus egregius Doctor, electus Ananiæ 29. Maji 1269. Capituli Præſide Bonifacio VIII., à quo poſt ſeptem annos creatus fuit Cardinalis.

14. Fr. Conſalvus Ulisipponenſis in Luſitania electus Aſſiſii 5. Junii 1304. Rexit Ordinem minus quam novem annos, uſque ad obitum.

15. Fr. Alexander ab Alexandria Paleæ Doctor Pariſienſis, electus Barchinonæ 12. Junii 1313. Præſente Petro Aragoniæ Rege, poſt annum unum, & menſes quatuor obiit Romæ. Poſt cujus obitum Religio per aliquod notabile tempus ſuo Capite orbata remanſit.

16. Fr. Michael, dictus Michelinus de Ceſena, Vir doctrina, & eruditione celeberrimus electus Neapoli 31. Maji 1316. Præſentibus Rege Roberto, ac Regina Sancia, Ordini præfuit annos undecim, deindè ab Officio depoſitus fuit de mandato Summi Pontificis, quia videbatur favere Schiſmati.

17. Fr. Gerardus Odoni Gallus Doctor Pariſienſis ſummæ exiſtimationis, electus Pariſiis 11. Junii 1329. Rexit Ordinem annos duodecim, electus Patriarcha Antiochenus, ac Epiſcopus Catanenſis à Clemente VI.

18. Fr. Fontanerius Vaſellus, egregius Doctor Gallus ex Provincia Ocitaniæ, ele-

electus Maſſiliæ 1343. Gubernavit annos quatuor cum dimidio, creatus Archiepiſcopus Ravennæ, deindè Cardinalis ab Innocentio VI.

19. Fr. Gulielmus Farinerius celebris Theologus Gallus, electus Veronæ anno 1348 Poſt ſeptem annos ſui Gubernii electus Cardinalis ab Innocentio VI.

20. Fr. Joannes Buchius Gallus electus Barchinonæ 1357. & anno vix completo obiit viſitans Provinciam Burgundicam, & Gubernium reaſumpſit Fr. Gulielmus Farinerius Cardinalis, quod ad annum protraxit.

21. Fr. Marcus Viterbienſis electus Genuæ 13 9. nona Junii. Rexit Ordinem annos ſeptem, creatus Cardinalis ab Urbano V.

22. Fr. Thomas Frignanus Mutinenſis electus Aſſiſii 6. Junii 1367. Poſt ſexennium creatus Cardinalis ab Urbano VI. Anno ſecundo huius Generalis incœpit prima Ordinis reformatio ſub Fratre Paulo de Trincis, noſtro Laico Profeſſo de Fulgineo, & primi Reformati appellati ſunt Fratres de Familia, deindè Lignipedes. Tandem ſub Leone X. Fratres de Obſervantia.

23. Fr. Leonardus de Rubeis de Gypſone Campanus, celebris famæ Doctor, electus Toloſæ 5. Junii 1373. Poſt quinquennium creatus Cardinalis

dinalis ab Urbano VI.

24. Fr. Ludovicus Donatus Venetus Pater noſtri Conventus Magnæ Domus Venetiarum, electus Strigoniæ in Hungaria 1379. Poſt triennium, electus Cardinalis ab Urbano VI.

25. Fr. Petrus de Conzario Sulmonenſis Diœceſis, electus Ferrariæ 1385. Poſt annum unum, & menſes quinque obiit viſitans Provinciam Etruriæ.

26. Fr. Martinus Sangiorgius de Aiparolio Pedemontanus, electus Patavii 1385. Poſt annos duos obiit viſitans Provinciam Genuæ.

27. Fr. Henricus Alplieri Aſtenſis Pedemontanus, electus Florentiæ 1387. Rexit Ordinem annos decem, & octo, obiit Ravennæ.

28. Fr. Antonius Angeli Græcus, Theologus celeberrimus, electus Argentinæ 1405. Poſt triennium ab Officio depoſitus fuit, quia tempore Schiſmatis convocavit Capitulum Aquilæ abſque Summ. Pontif. facultate.

29. Fr. Gulielmus Jannettini, electus à Gregorio XII. Sum. Pont. convocatis jam Fratribus pro celebratione Capituli Generalis Aquilæ Anno 1408. Et poſt biennium, obiit Subereii in Tuſcia, & Ordinis Gubernium de Mandato Pontificis reaſumpſit Fr. Antonius Angeli Græcus, qui

qui cum rexiſſet uſque ad annum 1420. obiit.

30. Fr. Angelus Salvetti Senenſis, publicus Profeſſor in Univerſitate Bononienſi, electus Forolivii 1421. Qui poſt annos duos, menſes quinque, obiit Senis.

31. Fr. Antonius de Maſſa Etruſcus, electus Ferrariæ in feſto Pentecoſtes 1424. Et poſt quinquennium aſſumptus ad Epiſcopatum Civitatis Meſſanæ.

32. Fr. Gulielmus de Caſali Montis Ferrati, electus Aſſiſii 15. Junii 1430. Ordini præfuit annos duodecim, & menſes quinque, & obiit Florentiæ. Anno ſecundo hujus Min. Generalis Fratres de Familia impetrarunt primum Vicarium Generalem, ſubjectum tamen Min. Gener. totius Ord. noſtri.

33. Fr. Antonius Ruſconi Novomenſis, electus Patavii 1443. Qui poſt ſexennium obiit Florentiæ.

34. Fr. Angelus Serpetri Peruſinus, electus Romæ 24. Maii 1450. Capituli Præſidente Sum. Pont. Nicolao V. Poſt annos tres, & menſes tres, è vivis ſublatus eſt Peruſiæ.

35. Fr. Iacobus Baſolinus de Moranica Mediolanenſis, electus Bononiæ 7. Iunii 1454. Poſt triennium mortuus eſt Mediolani.

37. Fr. Iacobus Sarzuela Catalanus, electus Romæ 19. Maii Anno 1458. Qui

poſt

poſt ſexennium dignitati voluntariè ceſſit.

37. Fr. Franciſcus de Evuere Savonenſis, celeberrimus Doctor, electus Peruſiæ 20. Maji 1464. Poſt quinquennium creatus Cardinalis à Paulo Secundo, deindè Sum. Pontifex ſub nomine Sixti IV.

38. Fr. Jannettus Utinenſis electus Venetiis 19. Maji 1469. minus obivit annos ſex, creatus Archiepiſcopus Thebenſis, & Epiſcopus Tarviſinus.

39. Fr. Franciſcus Nani, dictus Sampſon Brixienſis doctrina, & eruditione præclariſſimus electus Urbini 14. Maji 1475. Rexit Ordinem annos quatuordecim. Recuſavit Cardinalatus dignitatem, & obiit Florentiæ. In Generalatu prædicti Sampſonis amiſimus omnes Conventus in Regnis Hiſpaniarum.

40. Fr. Ægidius Delphinus Amerinus electus Interamnæ 14. Octobris 1500. Quì poſt quinquennium dignitati voluntariè ceſſit.

41. Fr. Raynaldus de Cotineola Faventinæ Diœceſis, electus Romæ 1505. Qui poſt quatriennium creatus fuit Epiſcopus Raguſinus.

42. Fr. Philippus Porcacci Bagnacaballenſis ejuſdem Diœceſis electus Romę, quò à Julio Secundo ob graviſſimas Eccleſiæ cauſas vocatus fuerat, anno 1510. Qui poſt annum unum, & tres

tres menſes ibidem extremum clauſit diem.

43. Fr. Bernardinus Prato de Cherio Pedemontanus, publicus Profeſſor in Univerſitate Bononienſi, ac in Baſilica S. Petri Urbis Pœnitentiarius, electus Aſſiſii 15. Maii 1513. Rexit Ordinem per quatriennium.

44. Fr. Antonius Marcellus de Cherſio Dalmata electus Romæ anno 1517. Qui poſt biennium obiit. Hoc eodem anno Fratres de Obſervantia à Leone X. obtinuerunt primum Miniſt. Generalem, Fratrem Chriſtophorum Forolivienſem, ac diviſi ſunt à Comunitate Ordinis.

45. Fr. Antonius Saſſolino Florentinus electus Bononiæ 1519. Qui poſt quatriennium fuit creatus Epiſcopus Minerbitenſis in Regno Neapolitano.

46. Fr. Joannes Vigerius Genevenſis celeberrimæ doctrinæ, cum Ordinem rexiſſet annos quinque cum titulo Vicarii Apoſtolici electus fuit in Min. Generalem Spoleti 1529. Qui poſt quinquennium fuit promotus ad Epiſcopatum Chiuſenſem Aſiæ in mari Ægeo, & Icario. Sub hoc Gubernio, nempè 1528. incæpit Congregatio Fratrum Capucinorum ſub nomine Eremitarum, & ſubjectione ad Min. Generalem noſtri Ordinis Min. Conv. ut ex Bulla Clem. VII.

47. Fr. Jacobus Antonius Uffredutius Anconitanus

nitanus, electus Mediolani 1534 Qui poſt triennium fuit promotus ad Epiſcopatum Martoranæ in Calabria.

48. Fr. Laurentius Spada, fundatiſſimus Doctor, electus Romæ 1537. Gubernavit per ſexennium, factus Epiſcopus Calvienſis in Regno Neapolitano.

49. Fr. Bonaventura Pius de Coſtaciario in Umbria, electus Anconæ anno 1543. Qui præfuit Ordini per ſexennium.

50. Fr. Jacobus de Monte Falco, electus Aſſiſii 1549. Qui poſt triennium obiit.

51. Fr. Julius Magnanus Placentinus, electus Genuæ 1553. Præfuit Ordini per ſexennium.

52. Fr. Joannes Antonius Cervienſis, electus Aſſiſii Anno 1559. Qui poſt quatuor menſes obiit.

53. Fr. Antonius de Sapientibus de Auguſta Prætoria, electus Mediolani 1562. Qui poſt triennium ibidem mortuus eſt. Ab anno autem 1559. ad 1562. præfuit Ordini Vicarius Generalis.

54. Fr. Joannes Tancredi de Colle Etruſcus, electus Romæ 1568. Qui poſt triennium obiit Florentiæ. Hoc medio tempore ab anno 1562. ad annum 1568. Religioni præfuit Fr. Felix Perettus de Monte alto, electus in Vicarium Generalem à Sancto Pio V.

55. Fr. Joannes Picus de Serra Petrona Picenus

cenus, electus Camerini An.1571. Qui poſt triennium obiit in Conventu Serræ Petronæ.

56 Fr. Petrus Antonius Camillus de Nuceria Umber, electus Senis Anno 1574. obiit Generalis poſt quadriennium.

57. Fr. Antonius Fera de Plano Etruſcus, electus Peruſiæ 1581. Poſt triennium obiit.

58 Fr. Clemens Bontadoſius de Monte Falco Spoletinę Diœceſis, electus Bononię 1584. Poſt triennium promotus fuit ad Epiſc. Ileocaſtri in Calabria Ulteriori.

59 Fr. Evangeliſta Pelleus de Fortio Picænus electus Aſculi 1587. Rexit Ordinem per triennium.

60. Fr. Julius de Molleano Picænus, electus Romę 1590. Poſt decẽ dies interiit.

61. Fr. Franciſcus Bonfilius de Vallido, electus Romæ 1590. Poſt triennium dignitati voluntariè ceſſit.

62. Fr. Philippus Jeſualdus de Caſtro Villarum in Calabria, electus Romæ 1593. Munus obivit annos ſeptem.

63. Fr. Joſeph Piſculius Melphitenſis, electus Romæ 1602. Poſt ſexennium creatus fuit Epiſcopus.

64. Fr. Gulielmus Ugo Avenionenſis, electus Romæ 1608. Qui poſt quinquennium promotus fuit ad Epiſcopatum Ebrodunenſem in Delphinatu.

65. Fr. Jacobus Montanarius de Bagnacaballo Diœceſis Faventinæ, Vir doctrina, & Vitæ ſanctitate celebris depu-

deputatus Vic. Apoſtolicus à Paulo V. anno 1613. deindè in Capitulo Generali 1617. electus in Min. Generalem. Rexit Ordinem annos decem.

66. Fr. Michael Miſſerotus Bononienſis deputatus per Breve Pontificium à Gregorio XV. in Miniſt. Generalem, & vix abſoluto anno promotus ad Epiſcopatum Biteti in Regno Neapolitano.

67. Fr. Felix Franceſchini de Caſſia Umber ab Urbano VIII. deputatus in Vicarium Apoſtolicum 1624., deindè 7. Maji 1625. in Capitulo Generali electus Romæ in Min. Generalem, & poſt ſeptennium promotus fuit ad Epiſcopatum Gravinenſem. Ordinem regente prædicto Generali Franceſchini publicatæ fuerunt Conſtitutiones Urbanæ.

68. Fr. Joannes Baptiſta Berardicellus Larinenſis deſtinatus Vic. Apoſtolicus ab Urbano VIII. anno 1632, deindè anno 1635. in Capitulo Generali Romæ electus in Min. Generalem. Rexit Ordinem annos ſexdecim.

69. Fr. Michael Angelus Cattalanus de S. Mauro electus Romæ 1647., & abſoluto ſuo ſexennio promotus fuit ad Epiſcopatum Iſernienſem. Hìc in ſuo Generalatu eximia beneficia præſtitit S. Conventui Aſſiſii, & Rivitorti, quem in præſenti ampliori forma à fundamentis ædificavit.

70. Fr. Felix Gabriellius de Aſculo Picænus

nus vir doctus, & eloquens S.Congregationis Rituum Conſultor, & Collegii D. Bonaventuræ in Urbe Regens electus Romæ anno 1653., abſoluto ſuo Gubernio promotus fuit ad Epiſcopatum Nuceriæ Pagan.

71. Fr. Jacobus Fabretti de Ravenna electus per Breve Pontific. ab Alexandro VII. 1649. Abſoluto ſexennio ſui Gubernii rediit Ravennam, ubi obiit.

72. Fr. Andreas Binius de Hyſpellio Spoletinæ Diœceſis, electus Romæ 1665. Rexit Ordinem per ſexennium, deindè rediit Hyſpellium, ubi obiit.

73. Fr. Martialis Pellegrini de Caſtro Villarum in Calabria, Vir eruditus, & eloquens deputatus Min. Generalis per Breve Apoſtolicum à Clemente X. Poſt abſolutum Miniſterium electus Epiſcopus Nazaret. Obiit Neapoli in Conventu S. Mariæ Aparentis.

74. Fr. Joſeph Amati de Maſſaphra Inquiſitor generalis S. Officii Senis, electus. anno 1677. Aliquot annis poſt abſolutum ſuum Miniſterium obiit Romæ in Conventu SS. XII. Apoſtolorum.

75. Fr. Antonius Averſani de Averſa propè Neapolim electus anno 1683. Qui abſoluto Miniſterio obiit Averſæ 1702.

76. Fr. Joſeph Maria Bottari de Venetiis eximius Concionator, electus Romæ anno 1689. Qui poſt ſexennium ſui Generalatus aſſumptus fuit ad Epiſcopatum Polæ in Iſtria, quem adhuc

zelo

zelo verò Eccleſiaſtico plauſibiliter re-
git.

77. Fr. Felix Rotondi de Monte Leone Provinciæ S. Franciſci, Theologus publicus in Univerſitate Patavina, electus Romæ abſens anno 169:. Qui, completo ſexennio rediit Patavium, ubi obiit anno 1702.

8. Fr. Vincentius Coronelli Venetus, plurimorum Voluminum Auctor, electus Romæ anno 1701. Adhuc vivit in Patria in ſuis Editionibus occupatus.

9. Fr. Bernardinus Angelus Carucci de Caſtro S. Angeli Provinciæ D. Franciſci Cuſtos S. Conventus Aſſiſii, electus in Capitulo Generali in eodem Sac. Conventu celebrato anno 1707. Præſidente Eminentiſſimo D. Cardinali Colloredo Ord. Protectore, abſoluto ſexennio Patriam rediit, & religioſiſſimè vivit.

80. Fr. DOMINICUS ANDREAS BURGHESIUS Foroſempronienſis ex Provincia Sac. Domus Lauretanæ Regens Collegii D. Bonaventuræ in Urbe, electus per Breve Pontificium anno 1713. à Clemente XI. Sum. Pont. feliciter Regnante.

3 0112 098532440